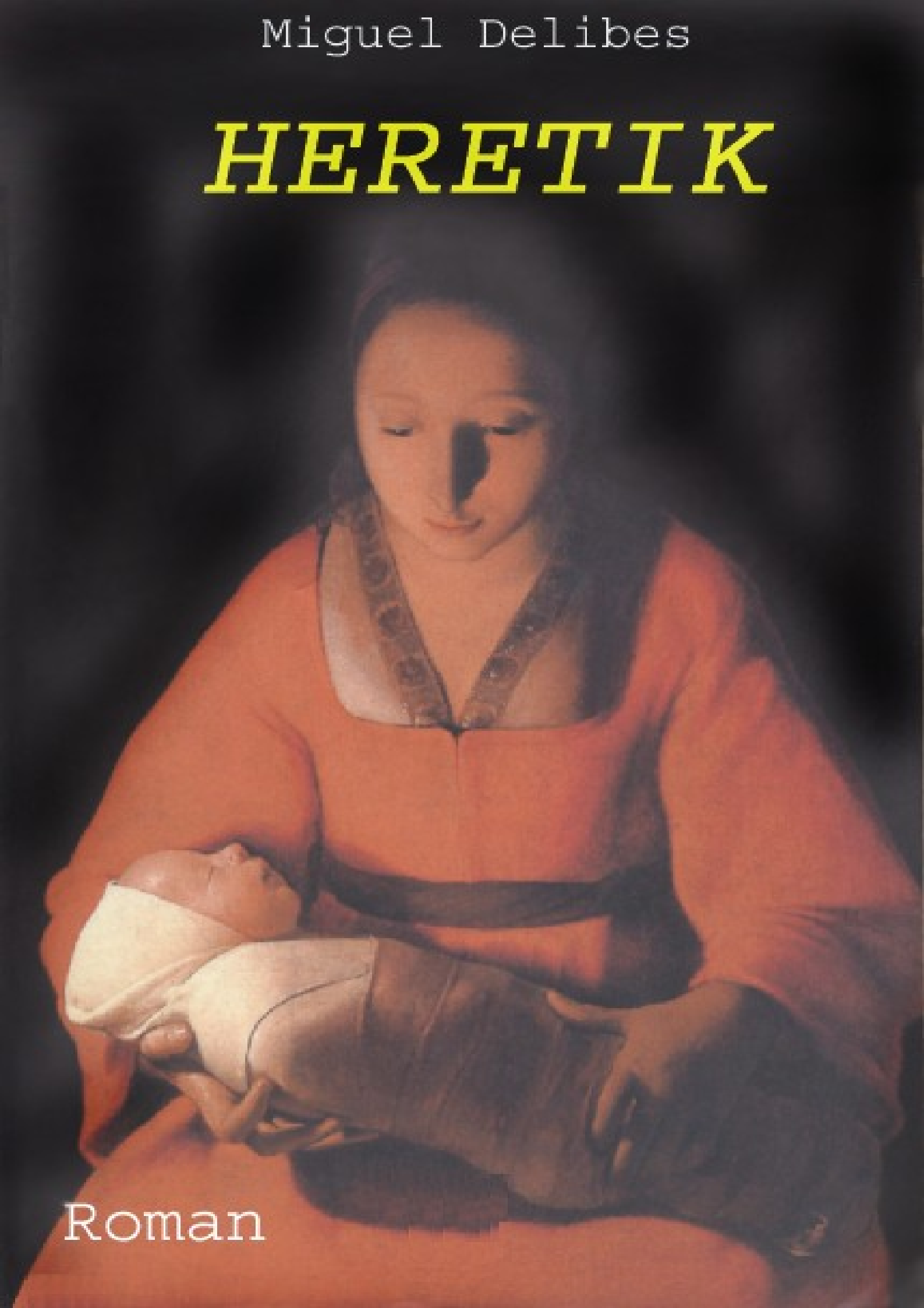

Miguel Delibes

HERETIK

Roman

Certified and Digitally
signed by Goran Vrbesic
goranvrbesic@gmail.com
goranvrbesic.yolasite.com
I am author of this Document
Location : Osijek - Croatia
Date : 11 . 03 . 2011 .

OS - CELEBRITY

BUSINESS EDITION

BUSINESS EDITION

BUSINESS EDITION

Planeta Kultura Svijet Knjiga - Naklada by Goran Vrbesic

<http://goranvrbesic.yolasite.com>

Miguel Delibes

HERETIK

Roman

Preveo na hrvatski :

goranvrbesic@gmail.com

Za Valladolid , moj Grad

31 . Listopada 1517 : Martin Luther je dao svoji 95 Teza na Portalu od Crkve u Wittenberg . Na isti Dan u španjolskom Gradu Valladolid je Sin od Trgovca Don Bernardo Salcedo i njegove Žena rodnog Imena Dona Catalina Bustamente kršten u Ime Cipriano . Taj Događaj u dalekoj Njemačkoj će biti za Dijete od sudbonosnog Značenje .

Cipriano je odrastao pod pažljivom Zaštitom Dojilje Minervina . Jer je Majka umrla pri Porodaju , Bernardo Salcedo u svojem Sinu vidio samo >> malog ubojicu Mame << . Cipriano će postati kao i njegov mrski Otac Trgovac , naslijediti će Prava i svoje Vrijeme će provoditi u Poslovima i na Putovanjima . Kao učen Čovjek dolazi on u Doticaj sa Idejama o Reformaciji , koja i na iberijski Poluotok prodire . Uskoro i on tajno učestvuje na tajnim Okupljanjima u maloj heretičkoj Zajednici u Valladolid , gdje on upoznaje mladu Aristokratkinju Ana Enriquez . Ali Inkvizicija je radila na tome , da Pripadnike nove Vjere preda u Vatru njihove Stranputice .

Miguel Delibes uvodi svoje Čitaoce u Svijet 16 . Stoljeća , jednog Vremena Netolerancije i istovremeno veliki Ideja o Slobodi Pojedrinaca . On govori o životnoj Priči od Cipriano , stvara jednu Sliku jedne dramatične Epohe , prikazuje Ljude i njihovu Svakodnevnicu u kraljevskom Gradu Valladolid za Vrijeme Karls V. , ali i Zemlju Meseta i njene Stanovnike . Lokalni kolorit i pejsaži Zemlje , životne Priče i svako dnevni Svijet udružuju se u ovom veličanstvenom Romanu u jedan čitalački Doživljaj .

MIGUEL DELIBES je rođen 1920 u Valladolid , nedavno je umro . Njegov Roman > Sjena Zypresse postaje veća < , nagrađen je sa Premio Nadal , i učinio ga je poznatim . 1955 dobio je on Premio Cervantes , najznačajniju španjolsku literaturalnu Nagradu . Miguel Delibes je mnogo brojne Romane napisao , od koji su neki sa izvornog španjolskog prevedeni i na njemački Jezik , a od sada i na hrvatski Jezik . Upisivanjem Riječi Miguel Delibes u intrenetovu tražilicu Google saznati će te još više .

Kako samo mogu toliko puno Formi Brutalnosti
bit prešućene , što je isto i u Ime same Vjere
počinjeno ? Religiozni Ratovi , Inkvizijski
tribunali i druge Forme Povreda ljudski Prava . . .
Crkva mora u Dogovoru sa Drugim Vatikanskim
Koncilom o svojoj Inicijativi i tamnoj Strani svoje
Povijesti razmisliti i da to sve u Svjetlosti Molitva
Evandjelja osudi .

Johanes Paul II. Kardinalima , 1944

PROLOG

Galeasse *Hamburg* , jedan sa Veslima i Jedrima opremljen , za priobalnu plovidbu sa tri Jarbola i sa ravnom Površinom od sedamdeset i pet Ellen Dužine klizio je polako iz izlaza Luke prema otvorenom Moru . Svitalo je . Bio je početak Listopada 1557 , Magla iznad Površine i ravnomjerna plovidba Broda nagovještavala je mirno More , jedan miran , moguće topao Dan sa zrakama Sunca i laganim sjevernim Vjetrom . *Hamburg* je bio jedan mali Brod sa pedeset i dva Čovjeka , čiji je Kapetan Heinrich Berger imao odličan Smisao za svoje osobne Financije dopustio je da se postave dva mala poljska Šatora na Palubi , za uzvrat je dobio jednu određenu Naknadu što je u povjerenju uzeo četiri dodatna časna Putnika .

U prvom od tih Šatora , odavde sa Pramca gledano , putovao je jedan mali , dobro odjeveni Muškarac sa urednom Bradom , kakva se nosi u Valladolid , odakle on dolazi , sa Šeširom , Hlačama do Koljena , Prslukom i kratkim Mantilom po Modi iz Segovia , koji , se je oslonio na Ogradu , i kroz jedan Durbin je po smatrao Luku , iz koje su upravo isplovili . Jedno Jato Galebova , što je pratilo *Hamburg* , i što se je okupljalo pod zaglušujućim Kreštanjem , vraćalo se je nazad prema Luci . Sa Strane odakle je trebao da dolazi Vjetar počelo je po obalnoj Liniji da se razmagljiva i dolazilo je do slobodnog Pogleda na fragmente plavog Neba , koje se je u rane jutarnje Sate potpuno bez Vjetra nagovještavalo . Mali , dobro odjeveni Muškarac krenuo je sa svojom malom , Rukom u Džep od Mantila , izvadio je jedan savijeni Papir , što mu ga je dao jedan Mornar , kada je dolazio na Brod , i ponovo je pročitao kratku Obavijest : >> Dobro došli na Brod . Ja Vas očekujem u jedan Sat poslije podneva na Ručku u mojoj Kajiti . Kapetan Berger . <<

Doktor u Valladolid je sa dobrim Namjerama govorio o Kapetanu . I ako ga već dugo Vremena nije vidio , zbližavalo ga je jedno deset ljetno Prijateljstvo sa Heinrich Berger . Doktor je njegovo takvo Povjerenje prema Kapetanu , jer je doznao da Kapetan Berger u Listopadu ponovo dolazi u Španiju . Mali Muškarac je gledao prema Moru van , dok je razmišljao unazad , kako je tako bezvoljan Doktor govorio o Opasnostima zbog njegovog Boravka u Europi . Navodno , od prije kratkog Vremena postoji Zabrana , da se prelaze Granice , što se tiče Klerika i Studenata , ali bilo je poznato , da svaki Putnik , koji ovi Dana ima namjeru da ide u Njemačku , biva jednom *diskretnom Nadgledu* obavezan . Doktor je rekao *diskretno Nadgledanje* , ali iz njegovog Tona je Cipriano Salcedo zaključio , da mora da se radi o jednom strogom , opasnom Nadgledu . Zbog toga je i napravio mjere Opreza za Vrijeme putovanja : On

je često mijenjao Sredstva sa kojim je napredovao , birao je Prenočišta i mjesta za sastanke za svoje dogovore i bio je oprezan čak i pri Posjetima Knjižara . Cipriano Salcedo je bio ponosan , da ga je Doktor za ovakvu jednu tešku Misiju predvidio . Odluka ga je razriješila od stari Komplexa , davala mu je Osjećaj , da on još uvijek može biti od Koristi , da postoji još netko , tko mu vjeruje i o slanja se na njega . I Situacija , da je taj netko jedan uman , učen Čovjek kao što je Doktor bio , zadovoljavala je njegovu rastuću Sujetu . Sada , dok on stoji na Palubi , mislio je na to Salcedo , dok se je Putovanju bližio Kraj . Za Vrijeme pred zadnje Etape na Brodu *Hamburg* će on pod Zaštitom Kapetana Berger moći mirno da spava , i Zahtjev Doktora Cazalla je bio izveden .

On je za čuo Glasove na Palubi i okrenio se je , sa Durbinom u maloj , dlakavoj Ruci . Pola Desetine bosonogi Mornara su nosili jednu Gredu pažljivo koja je bila odgovarajuće Suha . Iza njih su još trojica Mornara vukli drvenu građu , na kojoj je velikim , zlatnim Slovim pisalo : *Dante Alighieri* . U roku od nekoliko Minuta je Skupina sa jednom Okretnošću , koja je govorila o čestom Vježbanju , podigli su Gredu i ostalu građu i sve su to učvrstili pomoću Jarbola . Dvojica Mornara su skočili prema Natpisu , dok su preostali sa Užadi vukli Tablu , koju su ostali zamijenili sa Imenom *Hamburg* . I tako su to sve učvrstili , za manje od pola Sata je Galeasse pre kršten .

Dva Sata kasnije objasnio je Kapetan u svojoj Kajiti , gdje je jedan mladi kuhinjski pomoćnik donosi Jelo , da se pri promijeni Imena radi o jednoj važnoj mjeri Predostrožnosti , ka čemu se uvijek pristupa , ako Brod ide kroz Zemlje , koje Luteranske Reforme odbijaju . Jer je mali , dobro odjeveni Muškarac svejedno iskazivao Nedoumicu , dopunio je Kapetan Berger – koji je pri Govoru stalno stiskao Oči , pušačkim Glasom , kao što je to uobičajeno kod Ljudi , koji svoje Vrijeme provode na Moru :

>> Rizik se tako jednostavno može zaobići . *Hamburg* je duplo registriran , u Hamburg i u Veneciji . Oba dva Imena su stoga pravovaljana . Mi koristimo jedno ili drugo za našu Prednost . <<

Oni su sjeli za Stol , Cipriano Salcedo je u Trenutku po prvi Puta primijetio trećeg za Stolom , svojeg Susjeda iz drugoga Šatora na Palubi , kojeg je Kapetan Berger kao Don Isidoro Telleria iz Sevilla predstavio , jedan veliki , vitak Čovjek , čelavo obrijan , posve u Crno odjeven , koji je rekao , da je zadnji pola Godine u Ženevi proveo . Kada je Kapetan počeo Razgovor , šutio je on i pogledao je mimo svojega Tanjura tek , kada se je Berger počeo raspitivati za Doktora .

Cipriano Salcedo je hrkao . On se je razbudio , kada je počeo da govori . Bio je to jedan Relikt Straha pred Ocem , od njegova željezna Pogleda , zbog njegovi Prebacivanja , njegovog grčevitog Kašlja zimi ujutro . Nije to bilo Mucanje , nego jedan lagani Sudar kod prvog Sloga , jedno jedva primjetna Poštapalica :

>> D . . . Doktor je od najboljeg Zdravlja , Kapetane . Sigurno da je on nešto malo napet i razočaran , jer Stvari tamo ne stoje baš najbolje . On se pribojava , da zbog Trient Poteškoće će ponovno da počnu , da mi nećemo ništa postići . To je bio Razlog za moje Putovanje : da si napravim jedan Pregled . Da Situaciju u Njemačkoj

iz bliže promotrim , Philipp Melanchthon da su sretnem i da priskrbim Knjige . <<

>> Knjige kojeg Načina ? <<

>> Svih Načina , posebno najmlađe objavljene . Već jedno određeno Vrijeme ne dolaze Knjige više u Španiju . Inkvizicija je posebno budna . S Vremenom revidiraju indeks zabranjeni Knjiga . Već samo Čitanje , Prodaja ili Proširivanje tih Knjiga je jedno teško Djelovanje .

Salcedo je zadržao disanje , uzimao je u Obzir , da Kapetan sa njegovim od vaganim Odgovorom neće biti zadovoljan , ali jer je on šutio , nastavio je on dalje :

>> Majka od Doktora je umrla . Mi smo je svečano u Samostanu San Benito sahranili , držali smo do Forme . Ali je svejedno pri Sahrani došlo do određeni Negodovanja i Protesta . <<

>> Dona Leonor de Vivero ? << pitao je Kapetan .

>> Dona Leonor de Vivero , točno . Na određeni Način je ona bila Duša Pokreta u Valladolid . <<

Kapetan Berger je odmahivao sa Glavom sa osmijehom . On je želio da je stariji dvanaest ili petnaest Godina nego njegov Sugovornik , imao je jednu crvenu špicatu Bradu i svjetlo plavu , skoro bijelu Kosu , da se je prije pomislilo da se radi o jednom Skandinavcu ili o jednome Nijemcu . Sa stisnutim Očima pratio je on znatiželjno male Ruke i spustio je Pogled polako na isto tako malo , ravnomjerno Lice , što je sa jednim Parom tamni , ne temeljiti Očiju bilo izraženo . Da bi se od sugestivnog Utjecaja tog Bića odupro , od pio je on pola Čaše Bordeaux , što je stajalo u jednom Krugu u Sred Stola , pogledao je i precizirao je :

>> Ja vjerujem , da Duša Pokreta u Valladolid je stalno Doktor . Majka je bila Oslonac . Možda ona , koja je Doktora uzimala sa najviše Oduševljenja . Ja sam Doktora upoznao u Njemačkoj , u Erfurt , dok je on još bio topao Pripadnik Erasmusa . Kada je on došao zatim nazad u Valladolid , nosio je on već u sebi Lepru . <<

Salcedo se je obratio nelagodno . On je uvijek imao Osjećaj , da govori nešto Nedovršeno , možda je to bila jedna druga Posljedica od njegovi djetinji Strahova .

>> Što sam ja želio da kažem << , objašnjavao je on , >> da je Dona Leonor bila jedna snažna Žena , što je Doktora u njegovim teškim Satima podržavala i njegov Život je ispunjavala sa Smislom . <<

Kapetan Berger je nastavio dalje , kao da ga ništa nije čuo :

>> Tek osam Godina kasnije dogodila se je jedna Posjeta . Jedno Putovanje u Valladolid mi je ostalo ne zaboravljeno . Ja sam imao Čast , da na jednom tajnom Sastanku pod Predsjedanjem od Doktora kao i njegove Majke Dona Leonor de Vivero da učestvujem . Bez Sumnje posjedovala je ta Žena jedan jasan Pogled na Stvari , jedan precizan Pogled na Prisutne , i istovremeno je bila malo ohola . <<

Plava Linija Mora na Prozoru podizala se je i spuštala sa laganim kliženjem Broda . Pri tome udarala je uvijek isponova drvena Pregrada od spavaćeg Mjesta od Kapetana , što je malu Prostoriju za obroke dijelila . Cipriano Salcedo je rekao odobravajući :

>> Svi njezini Sinovi su je poštovali . Njezino Vjerovanje je njima bila Snaga . Jedan od njih , Pedro , Svećenik od Pederosa , dijelio je sa njome Evangeličku Ljubav

prema Glazbi , jer po njegovom Shvaćanju mora Istina , ako to želi da bude , sa Izobrazbom da dođe . <<

Kuhinjski pomoćnik je donosio Meso i na Kraju je postavio još crvenog Bordeaux na Stol , prije nego što se je udaljio . Kapetan je usipao Vino u Salcedo Čašu . Telleria nije još ništa od svega probao i gledao je sa Interesom kao jedan Naučnik što posmatra Insekte , dok je Glavu svoje Lule punio sa Duhanom . Bila je to jedna indijanska Lula od Gline , kakve su Krijumčari iz Galeonen u Sevilla krijumčarili , isto tako i Duhan , čiji Užitek usprkos odbojnom Držanju Inkvizicije bivao sve rašireniji u Narodu . Kapetan je čekao , dok Pomoćnik nije zatvorio Pregradu , i zatim je rekao :

>> Kada mi govorimo o Valladolid , ne bi trebali da jednu ključnu Figuru da zaboravimo : Don Carlos de Seso , jedan iz Verone , kao što je u Knjizi , stasit , jak , inteligentan i tašt . Po mojoj Pažnja je Nastanka španjolskog Luterizma bez Don Carlo de Seso nezamisliv . <<

Cipriano Salcedo se je pogladio po svojoj Bradi . Klimnu je mehanički , i malo prisiljeno .

>> Don Carlos de Seso je jedan interesantan Čovjek , jako načitan , ali na njegovoj Osobi ima nečega Tamnoga . Zbog čega je on napustio Veronu ? Zbog čega dolazi on u Španiju ? Dali je to jedan Bijeg ili čisti misionarski Duh ? <<

Kapetan Berger je navodio Detalje , koji su ga kao Poznavaoca luteranskog Pokreta pokazali :

>> Seso uživa u Pažnji Papista , oni mu vjeruju . Oni su ga čak u Pratlji Kardinala od Calahorra na Konzil u Trient poslali . Zli Jezici mogu govoriti , da on povremeno kao Prevoditelj putuje , ali nije tako . Kardinal sam je rekao Carranza , kada se je on za povratak u Španiju opremao , da je on kod Don Carlo de Seso u dobrom Društvu , jedan nezaobilazno učen Čovjek , koji je u svim ismijavajućim Krugovima priznat i bez Suzdržavanja se govori o njemu . Razlog tome je njegov poznati Razgovor sa velikim Teologom Carranza u Valladolid , ali nitko ne zna sa Sigurnosti , što se je tamo desilo . <<

Galeasse je počeo lagano da se nagiba , Telleria , koji je upravo jedan duboki Dim iz svoje Lule povukao , pogledao je iznenađeno u Prozor , tako kao da je sjedio pri igri Kartama i kao da je iznenađa primijetio , da ga se vara . Cipriano je po smatrao Seviljca sa suzdržanim Nepovjerenjem , tog ozbiljnog Čovjeka u Odjeći za Žalost , koji puši svoju Lulu , bez da je učestvovao u Razgovoru . Ali tako slobodno Ponašanje Kapetana Berger njemu nasuprot , to ironično Spuštanje , sa kojim ga je on gledao , uništavalo je istovremeno svaku Sumnjičavost . Njegova budnost , povjerljive sive Oči izgledale su kao da govore : Govori bez Bojazni , Prijatelju Salcedo . Naš Gost , Don Isidoro Telleria , ima više Razloga za šutnju nego mi . Ipak je dobacio jedan Pogled Kapetan na Telleria , prije nego što je lakonski objasnio :

>> Mi smo došli do Armel Kanala . <<

On je ostavio praznu Čašu sa Strane i zamijenio ju je sa jednom novom . Isidoro Telleria , koji još uvijek nije niti probao ništa od Vina , po smatrao je svoje sugovornike za Stolom sa jednom Mješavinom Čuđenja i Skepsom . Kapetan Berger

sasvim u potpunoj suprotnosti sa svakom novom Čašom , koju bi ispio , postajao je sve više razgovorljiviji .

>> Mene interesira Vaše Putovanje << , rekao je on , ka Salcedo okrenut . >> Nabaviti Knjige , da se pobrinete za Podršku . Potražiti Melanchton – to je , kažete Vi , Vaš Cilj bio . Dali ste to uradili ? Kako ste proputovali kroz Zemlju ? Koje ste Gradove posjetili ? <<

Salcedo je klimnuo na Riječi od Berger .

>> Na 13 . Travanj napustio sam ja Valladolid << , odgovorio je on . Gledajući na uvijek i sve više teže Poveznice prema Sevilla bili smo mi tri Mjeseca izolirani . Nakon dugog Razgovora je Doktor prepoznao , da mi trebamo Informacije iz prve Ruke . Nakon Smrti od Luther interesirao se je on jako za Namjere od Melanchthon . Oni nije točno znao , što da drži za njega . <<

>> I kako ste se Vi ponašali ? <<

>> Bilo je teško << , uredio je Salcedo , koji je Telleria još uvijek sumnjičavo po smatrao . >> Inkvizicija nije odobravalala Duhovnicima i Učenim Izlazak iz Španije . Dakle sa Konjem sa ja išao u Pamplona , i jedan Čovjek mi je bio pri Pomoći , da predem Pyrenaen . Zatim sam se služio sa svim zamislivim transportnim Sredstvima : Ja sam putovao sa brzim Vagonom , sa Brodom , Pješice i sa Konjem . Bilo je preporučeno , da se ne bira direktni Put i da se često Prenoćišta i načini prijevoza mijenjaju . Tako sam ja putovao kroz Jug Francuske , od Bordeaux preko Toulouse prema Lausanne . Putovi u Francuskoj su dobri , usprkos živom Prometu . <<

Kapetan je bi nestrpljiv .

>> A u Njemačkoj ? <<

>> Ja sam se držao svih Mjera predostrožnosti . To znači , da svud uokolo ima Špijuna , i ja sam se koliko god je to bilo moguće što manje Pojavljivao . Ja sam uspostavio Kontakte u važnim Gradovima . Ja sam posjetio Hamburg , Erfurt , Eisleben , Wittenberg , i luteransku kern Oblast , učestalo za obilazio i Okolinu . Knjige sam poslao u Wittenberg , i tamo sam na Kraju i sa Philipp Melancthon govorio . <<Kapetan Berger je bio pažljivo pratio od Salcedo Izvještaj sa stisnutim Očima , i ohrabljivao ga je . On je nastavio dalje :

>> Ja sam bio iznenađen sa izdavačkim Aktivnostima u Wittenberg . Svukud je bilo Tiskara i Knjižara . Dok sam išao kroz Grad , shvatio sam Uzrečicu , da je Luther jedan Sin tiskanja Knjiga bio , jer , točnije viđeno , ležala je tu jedna Snaga . On je bio prvi Heretik , koji je sa tako djelotvornim , moćnim i brzim komunikacijskim Sredstvom raspolagao . Ja sam utvrdio , da je ponajviše Tiskara bilo Luterana i da kao povjerljivi Pratioci svakog Posla to čine i izvode jako pažljivo , ono na što Reformatori imaju jedan Interes , i da svoje Protivnike odbijaju . Tamo u Wittenberg sam mogao u *Passional* da prolistam , svakakve anti papinske Paflete i potpuno bez duhovne Tekstove i velike Ilustracije , koje Papu kao od Vraga predstavljenoga Magarca predstavljaju . <<

Isidoro Telleria je popušio svoju Lulu do Kraj i udarao je sa Glavom od Lule po jednom Tanjuru , kada je Kapetan Berger upao u Riječ :

>> Takva Ribanja nisu sasvim u istoj smisli sa Reformacijom . Čovjek ne smije

Reformaciju po njima da mjeri . Kod svakog Preloma dolazi do Ekscesa . Revolucionarni Kritičari ne poznaju Nijansiranje . <<

On se je ohrabrio , ali Salcedo je i dalje neprekidno govorio , tako strastveno , kao da predstavlja nešto potpuno Očigledno , što nema potpuno ništa sa njegovim Uvjerenjima :

>> Oni nisu Reformacija , Kapetane , ali oni njoj štete . Pogledom na takvo Stanje dobivaju strani Posjetitelji u Njemačkoj Utisak , da je Luter otišao predaleko . Sa Pravom on drži da je tiskanje Knjiga jedan Izum od Boga , ali , ja se bojim , da on nije dobro došao sa svojom Zlouporabom , koja se provodi nakon njegove Smrti , istovremeno i njegove prve Knjige : *O babilonskom Zatvoreništvu Crkve , Ponovo Papinstvo Rimu , od Vraga sponzoriran* , isto tako nisu bile Težnja .

>> Ali mislite na njegovu Bibliju , ne zaboravite na Bitno . <<

Ja znam Kapetane . Njemačka Biblija – jedno majstorsko Djelo , nije li istina ? Neki španjolski učenici ljudi povodom toga izgovaraju poznati Slog iz te Knjige > Bog je govorio njemački < , tako je to divno , tako zvučno . Nije za slagati , da je kroz Luther i njegove Biblije njemački Jezik našao Ulaz u Bogoslužju . <<

Ponovo se je *Hamburg* snažno nagnuo , i Telleria je podupro svoju Glavu sa Rukama , kao da je zabrinut , da mu ona sa tim Gore i Dole može otpasti sa Ramena . Kuhinjski pomoćnik , koji je sklonio Tanjure , sakupljao je ostatke na jednu Platu i servirao je za Kraj po jednu Čašu Rakije . Kapetan je gledao Isidoro Telleria sažaljivo i čekao je , dok Mladić ne izađe van i zatvori Pregradu za sobom , da bi dodao :

>> To je Upečatljivo , da se je Luther sa Glazbom i tiskanjem Knjiga služio . To govori više za njega nego njegovi nesavladivi Ispadi ; u najmanju Ruku to je uvjerljivije . I kad on kaže : > Opozvati mogu i ne želim , jer je sigurno savjetovan , da učini nešto protiv svoje Volje < , tako on govori o svojim Tezama , ne o svojim Opadanjima i uvredljivim Govorima . <<

Kapetanov čvršći , istraživački Pogled zbunjivao je Salcedo . On se je osjećao podsječen na željezni Pogled , što je njegov Otac dobacio na Don Alvaro Cabeza , kada ga je taj zbunio : >> Nije na Stvari . On ne može da se koncentrira . <<

>> Ali u *Babilonskom Zatočeništvu* << , primijetio je on i pogladi se je po Bradi , >> izjavljuje Luther , da naš Gospodin dva Sakramenta daje : Krštenje i Večeru . Najvjerojatnije je to sve , što je on želi da kaže , ali onda je zaboravio na sva Suzdržavanja i koristio je Priliku za Opadanja i Vrijeđanja . Slično se događa u *Ponovo Papinstvo Rimu* . <<

Kapetan je podigao desnu Ruku .

>> Dozvolite Vi meni jednu Riječ . Ta Lemozina Papista o tim Knjigama i o Luther Časti sa jednom časnom Sestrom je još bezobzirnija nego njegovi Napadi protiv nje . <<

Bila je to jedna borba sa Riječima , Salcedo je nastavio dalje , da bi Kapetana i njegovu luteransku Hrabrost stavio na Probu i da bi vidio , koliko on može dalje da ide kod njega . On nije ništa odgovorio , jer je primijetio , da drugima još ponešto leži na Jeziku . On je fiksirao vrh Nosa od Bereger , kako je preporučio Otac Arnaldo u Školi , tako Krivci sve otvore , što skrivaju . Kapetan Berger je rekao :

>> Ja i dalje ostajem pri tome , da se prema Osjećajnosti Reformatora mora suprotstaviti , Ljubav prema Lijepim Umjetninama , Situacija , da se Glazba u Liturgiju uvodi . Posebno Koral *Jedna čvrsta Utvrda je naš Bog* je u srednjoj Europi dobila veće Značenje nego *Tedeum* . <<

Kapetan Berger Glas je drhtao od Uzbuđenja kao kod novoga Propovjednika . Postajao je ljubomoran . Sa razmišljanjem dodao je Salcedo jednim pomirljivim Tonom :

>> Luther mora da sve ubode , isto tako Luterane i njihove Ispade . Ja sam kao i cijela Zajednica u Valladolid Doktrinu i Pravovaljanost kroz Vjeru akceptirao , Kapetane , jer ja nalazim , jer dolazi kroz Vjeru i da je Kristova Žrtva za moje Spasenje doprinijela više nego moja dobra Dijela , ma koliko god da sam ja bespomoćan . <<

Cipriano Salcedo je ostajao tvrdokoran kao jedan lovački Pas , koji je u Lovu . Iz svakog Traga dobivao se je po jedan novi , i Salcedo je u tome nalazio jedno neobično Zadovoljstvo , da se posvećuje svakoj novoj pojedinosti . Njegova cijela Kritika ciljala je na jednu Točku , to mu je pružalo Zadovoljstvo , da tu Točku na različite Razloge da navodi , da bi način razmišljanja od Kapetana i od drugi u jedan drugi Pravac skrenio , kada bi kao i obično Diskusiju zastupao .

>> Jedna druga Stvar , Kapetane : Pobuna turingski Seljaka . Dvadeset Godina nakon >> Zwickauer Proročanstva < plamti tamo još uvijek Nasilje . Mijenjanje ka jednoj novoj Religiji je za njih ne za mislivo bez drugi društveni Promjena . Gospodari su sa lošim Primjerom krenuli , kada su Posjedovanja od Klera na sebe stavili . Preči u jednu novu Religiju , koja im ništa ne donosi , je za Seljake bez vrijedno . <<

Kapetan Bereg je stavio svoju Čašu na Stol .

>> Religiji ima prinudno jedan socijalni Aspekt << , rekao je on , dok je svoje Riječi pažljivo izlagao , kao da je želi Stvari da izvede na pravi put . > Zwickauer Propovjednici < su bili Reformatori Reforme . Oni su uništili nepoželjne Slike , i iznad svega su željeli Novac . Bili su to Ljudi . Oni su očekivali Tjelesno Oslobođenje od Religije ; oni su se borili za jednu odreknutu Religiju . Iz tih Razloga dogovorili su Rat . Njihov Vođa je bio utjecajni Franz od Sickingen , ali Luther se je probio i uništi ih je . I tone , jer je on njihove Ciljeve vidio kao loše govore , nego jer je Put , koji je on napravio , da bi došao do Cilja , nije bio dobro došao . <<

>> I ja isto nalazim da taj Put nije dobar . <<

>> Sve je ljudski i razumljivo . Seljaci , Obrtnici i Gorštaci nisu bili veliki Mislioci . Oni su se pozivali samo na četiri na temeljne Misli , i to im je bilo dosta , da ih se oduševi . Oni su se proširili do Elsaß . Božja Pravda je iznad svega , govorili su . Ali to Pravo je trebalo da Služi , i za privilegije Lova ili u Pravu na prvu Noć ... kratko rečeno iznad svih gospodarski Iskorištavanja . Istovremeno željeli su da mogu da biraju svojega Svećenika , što im nije desetljećima bilo dozvoljeno , jer im ga je Crkva birala , i da vode jedan Život koji bi se svidao i bogovima . Za njih je to sve bila Religija . <<

Cipriano Salcedo nije isto ništa drugačije mislio , ali mu je na neki način pred

stavljalo Zadovoljstvo , da pomalo suprotstavlja Izvođenju svojega Sugovornika .

>> Do te vremenske Točke bilo je tako . Kasnije je u svakome slučaju dobila Politika glavnu Ruku . << Tiču li se i Vas Planovi , da se pozove u Život jedan seljački Parlament ? Mislite li Vi da su ta Predomišljanja Obespravljeni pretjerana ? Nalazite li Vi da je to ne kršćanski ? Thomas Munzer drži za sebe da je prosvijetljen i odlučio je , da jednu Teoriju namjesti , ali je u Frankenhauseu pobijeden . Više nego sto tisuća Mrtvi , jedan Masakr . I još uvijek se govori , da Luther Pamflet *Ponovo pljačkaško i ubilačko Crvenilo Seljaka* je potpisao , ali to nije dokazano . Luther poštuje zveckanje Oružjem , ali on voli Pravdu . <<

>> Ali sa ponovnim Krštenjem bilo je slično . <<

>> Što je to Anabaptizam učinilo ne popularnim , je bilo njihovo Odbijanje dječjeg Krštenja . Ljudi se boje od prijetećeg Čistilišta . Ka tome radi se o jednoj Grupi Idealista , čija je Zastava Anarhija bila ; Hubmaier ju je nosio u Thuringen . Ali ne samo taj Grad je trebao biti od stranjen , nego i Crkve isto , Hijerarhija , Sakramenti i privatno Vlasništvo . Jedan skroz na skroz revolucionarni Program . Razmislite , da je Hunter iz isti Razloga izgorio u Austriji . Na Kraju je se je i sam Narod podigao , Anabaptisti su od Katolika i Protestanta zajedno u Munster pobijedeni . Kako Vas nakon toliko proliveni Krvi začuđuje , da u Thuringen postoji još Tragova Nasilja ? <<

Berger vruć Glas zvučao je uzbuđenim . > S vremenom djeluje on kao školski majstor Kanonik < , rekao je Doktor u jednom Razgovoru prije njegovog Putovanja u šali . > On je jedan dobar Čovjek , temeljit , i najbolje učen < , brzo je on dodao , iz Straha , da ne bi oda slao jednu pogrešnu Sliku od svojega Prijatelja . Salcedo je utvrdio , da je Kapetan sa najmlađom njemačkom Povijesti i Pro i Kontra Luteranske Revolucije odlično upoznat i da ga on najvjerojatnije za jednog površnog Sveznalicu drži , jednog neobrazovanog Glupana . Brod se je i dalje ljuljao , s vremenom je ljuljanje postajalo sve žešće , Don Isidoro Telleria je je ponovo napunio svoju Lulu . Salcedo je napravio jednu Pauzu , pogledao je u Kapetan Berger svijetle Oči i zatim je nastavio :

>> Te i slične Stvari pojačavaju u meni Želju , da ja upoznam Melanchthon . Luther i on nisu imali uvijek istu Smisao , ali Pripadnike jednog ili drugog prepoznajem ja kao Glavne u protestantskomu Pokretu . Uspijelo mi je na Kraju , da budem u Wittenbergu primljen . Melanchthon se je ponašao prema meni prijateljski i sa Pažnjom . On je govorio sa velikim Strahopoštovanjem i sa Sklonostima od jednog Sina o Luther . On je govorio o Reformatorima i prijašnjem Redovniku Luther , o vjernom Suprugu i Ocu punome ljubavi . On se je raspitivao za luteransku Zajednicu u Španiji i poslao je Pozdrave za njih . Zatim se je otvoreno postavio za moja opsežna Pitanja , koja su dosezala do Rata u Godini 1521 sve do Poraza Cara u Innsbruck i o Cijepanju Europe na katolike i protestante . <<

>> Nije li on govorio o svojim osobnim Djelovanjima ? <<

>> Naravno . Melanchthon je opomenuo , da je on sam Studente u Wittenberg ohrabrio , da zapale papističku Bulu , i zatim je došao na svoje zadnje Diferencije sa Luther govorio je o Worms i Speyer , koji su u Temelju Napetost između dvije Partije

još pojačavali . Melanchthon je zastupao onda jedno humanističko , oprostno Stajalište , ali Luther nije držao da je njegovo Držanje dobro . Kako je on izrazito i sa ponešto Sjete govorio , bili su Rom i Reformacija bliže , da sami u izrazito teškim Pitanjima kao što je Beščašće Klerika i večernje Učenje uspijelo doći do Ujedinjenja , ali niti Luther a niti zemaljski Knezovi nisu akceptirali te Prijedloge . <<

>> I dali je on spominjao svoju Ulogu kao Sistematičar ? <<

>> I na to je bio došao Red . On je govorio o Luther , o Nužnosti , da se sačini jedan Vjerski i kodeks Ponašanja . Luther sam je taj Problem prepoznao i načinio je dva Katehizma , jedan učeni za Propovjednike i jedan jednostavan za Narod , oba dvoje je dobro prihvaćeno . On je radio isto na jednom Krštenju i na jednoj posveti Časti , da bi mogao pokrenuti te Sakramente , i da ne bi došlo do Nemira kod sve opće mišljenja u Narodu , jer je bio Viđenja , da nova Liturgija bračnim Partnerima i Djeci duhovnu Pomoć ne daje i da ih nešto malo u Stanje bezdušni Biča postavlja . > Moj Doprinos za Stvaranje jednog Sistema < , tako je bio rekao Melanchthon meni , > bila je Knjiga *Loci Communes* , ta koja je dala dobar Uvid . Dogmatska Temeljnost ograničavala se je na Elementarno : sam Isus , samo Sveto Pismo , sama Milost – Vjeri je dosta . Luther je pošlo naopako , kada je on od Crkve jednu nevidljivu Sliku bez čvrste Strukture napravio . To se nije moglo realizirati . <<

Isidoro Telleria se je dva puta nakašljao toplo i suho , nakon što je povukao jedan duboki Dim iz svoje Lule . On je tako veličanstveno šutio , da se je Kapetan Berger iznenađen njemu obratio . Taj je svoju Nazočnost posve zaboravio , ali sada mu je prijetio od Telleria duboki Glas , kroz malu Kajitu , Glas koji je bio tjeskoban kao i njegova Odjeća :

>> Ja sam istoga Mišljenja << , rekao je on , za Vrijeme dok se je igrao sa svojom gorućom Lulom , puno znalački , tako da je svoja oba dva Druga iznenadio . >> Luther Crkva je jedan dvor u Zraku , Calvin je baš suprotno bio praktičniji : On je od Grada Ženeva napravio jednu Crkvu . Ja sam u prošlim Mjesecima Ženevu Basel i Pariz obišao , ali desilo se je to u jednoj Pariškoj Zajednici , kada sam kod Psalam *Podigni svoje Srce prema Bogu , slušaj njegove Riječi* bio zbog Milosti dirnut . Kao Luteran sam napustio Sevilla , a kao Kalvinist se vraćam nazad . <<

Kapetan Berger je ponovo usmjerio svoj Pogled na Salcedo male Ruke , koje su nemirno bubnjale po Stolu , da ne bi u Telleria neprestano gledao .

>> Vjerujete li Vi na apsolutni Autoritet ? << pitao je on .

>> Ja sam jedan Prijatelj Discipline . Calvin uzima Poklon od Vjere i daje nam jedan Red , jednu Crkvu i jedan strog način Života , što je od Konsistoriuma direktno nadgledano . <<

>> I zar Vi ne vidite u tom *diskretnom Nadgledanju* baš nikakvu Sličnost sa Inkvizicijom ? <<

Isidoro Telleria je dobro naučio svoju Lekciju :

>> Vjera sama nije dovoljna << , rekao je on . >> Čovjek mora Vjeri da služi . U tom Pogledu sam ja drugačijeg Mišljenja nego Luther . Calvinizam je sa misionarskim duhom produhovljen , nešto , što Luteranima nedostaje , i on zastupa Predstavku o jednoj revnoj , radikalnoj Crkvi . <<

>> Vi kažete : revnost i radikalnost . <<

>> Razumijem li ja pravo . Ja sam sa time mislio manje na Pravila kao takva , nego više na Zahtijevanja , da se toga pridržava : Calvin prijeti svakome sa Ekskomunikacijom , tko se ne drži Pravila . To je pretjerano ? Možda , ali jedan Čovjek mora biti jako ubijeđen u to , što on kaže , da bi se prihvatio takvih Sredstava . Ja nalazim , da vrijedi , o tome razmisliti . I Calvin se drži toga u tri Godine , koje provodi kao Kaplan u francuskoj Zajednici u Straßburg , On koristi to Vrijeme isto , da napreduje sa Knjigom , na kojoj upravo on radi , *Christianae religionis Institutio* , koja je isto toliko opsežna kao i izgradiva . Calvin se drži pasivno u Straßburg , on čeka . <<

>> Vjerujete Vi , da on čeka na Pozivi iz Ženeve ? <<

>> Čekao on ili ne , Poziv je poslan . Iz Ženeve poklanjaju mu Povjerenje i odvaguju Eksperiment . U Ženevi žale , što su ga protjerali . Sada Calvin osniva jednu Crkvu . To je Odlučujuće . Pripadati toj Crkvi za nas je , što je za Vas Vjera : jedna Garancija za Razrješenje . Calvin uređuje jednu istinsku Teokratiju , Vladavinu Boga . Od tada određuju Propovijedi i Sakramenti Život u malome Gradu . Vjernici se pozivaju da budu Pobožni . Svijet je je jedna dolina Žalosti , i mi bi trebali naš Život usmjeriti na religiozne Misli i biti u Službi . <<

>> I ide još i dalje . Sve , što ne stoji u Bibliji , je beskorisno i zabranjeno . <<

>> Navodno , ipak je je iznad svega bila Strogost , koja je tako drugačija nego luteranska Besmislenost , koja me je na zadnje privukla na Kalvinizam . Malo kasnije došlo je u Pariz Prosvjetljenje . Kada sam ja kasnije došao nazad u Ženevu , bio je Grad jedna Izgradnja za mene . Sasvim u suprotnosti nego luteranski Gradovi bila je to jedna velika božja Kuća : Djeca sa biblijskim Imenima , Kataheze , studiji Biblije , Molitve , Propovijedi ... Igra je nazvana vražjim Djelom i Mladima je Pjevanje i Plesanje zabranjeno . Naravno da je bilo poneki Protesta , ali na Kraju je pobijedio Razum : Svijet nije napravljen za Uživanja , i Narod akceptira dobrovoljno od Calvin Autoritet . <<

Svjetlo , što je dolazilo kroz Prozor , postajalo je slabije . Cipriano Salcedo je osjećao nešto malo Sažaljenja sa Don Isidoro Telleria . Njegovi osjećaji Krivnje su strujili u njemu , njegov nesretni duhovni Život , Porijeklo njegovog Pesimizma . Od Telleria tamne Riječi su toliko toga puno u njemu pokrenule , da ga je to koštalo nešto Napora , da se ponovo nađe u Realnosti , da uzme za ozbiljno samo ljuljanje Broda . Njemu je prolazilo kroz Glavu , da svi , koji učestvuju na tom Sastanku vrijednom razmišljanja na Moru , su na jedan ili na drugi Način bili u Potrazi za Bogom . On nije mogao da zaobiđe , da ne napravi jedan Prigovor :

>> Ali Note u Francuskoj << , rekao je on zamišljen u svojim Putovanjima kroz tu Zemlju , >> dajte svoju Djecu tajno katolički krstiti i učestvujte tajno na papističkim Misama u Parizu . Calvin Doktrina nije donijela Francuskoj nikakvo religiozno Ujedinjenje , iako je on Francuz i što je njegov Jezik Francuski . <<

Kada je ponovo progovorio , postao je duboki Glas od Telleria još tamniji od Uzbuđenja .

>> To nije isto . << On se je smijao prigušeno . >> Jedan mali Grad kao što je

Ženeva je nešto drugo nego cijela Zemlja Francuska . Francuska je jedna velika Oblast , koju treba osvojiti , i Calvin je taj Izazov preuzeo i mnogo brojne Misionare je tamo poslao . Ovdje on ima još toliko njih puno . Tako će se Calvinizam sve više i više širiti : Francuska , Škotska , Nizozemska ... Učeni , koji su školovani na Ženevskoj Akademiji , su tim Zemljama donijeli Učenje . Ja isto tako dolazim iz Ženeve ja sam tamo proveo šest Mjeseci i ja mogu da Vama sigurnam , da je taj Grad jedan religiozni Primjer za svakoga , koji gleda bez predrasuda . <<

Isidoro Telleria je postao blijed , a Kapetan Berger sa stisnutim Očima je mirovao sa Pogledom uprtim u njega sa očiglednom Skeptičnosti . On je izgledao , kao da žali , što ga je primio na svoj Brod . On je gledao van kroz Prozor .

>> Moja Gospodo << , rekao je on neposredno , da bi objavio Kraj Razgovora , koji ga je počeo pritiskati , >> postaje tamnije . <<

On je teško ustao . Jer je Stolica bila učvršćena za Daske , morao je da se okrene u Stranu . Cipriano Salcedo je slijedio njegov Primjer . Kada je i Isidoro Telleria želio isto da učini , zaljuljao se je , oslonio se je o Stol i prešao je sa desnom Rukom preko mokroga Čela .

>> Brod se jako ljulja << , rekao je on . >> Meni je malo loše . <<

Kapetan Berger se je malo izmakao , da bi Propustio svoje Goste .

>> To je zbog Boravka pod Palubom << , utvrdio je on . >> I zbog Lule . Duhan djeluje više na Mozak nego izlazak na More . Odakle ta Potreba , da se oponaša Indijance ? <<

Cipriano Salcedo je pomogao nesigurnom Isidoro Telleria da dođe na Palubu . Nasuprot Neba podizala se je Silueta od jednoga Mornara , koji je stojao mirno bez pokreta , u daljini se je vidjela Obala od Francuske . Isidoro Telleria je udisao duboko svježi Zrak i odmahivao je sa Glavom .

>> Tamo dole miriše jako na Katran << , rekao je on . >> Miriše na Katran , kao da je Brod upravo premazivan . <<

Morska Bolest se je pokazivala na Telleria . Kod jedne gomile Užadi , što se je nalazila na Palubi , predložio je Salcedo njemu , da sjedne , da bi se malo odmorio na Putu do Šatora . Cipriano Salcedo je držao svojega Suputnika sa svojom dlakavom , snažnom Rukom ispod Pazuha . Kroz Oblake padala je blijeda , bez kontrastna Svjetlost od Mjeseca koji se je pojavio . Jedan slabi Vjetar napinjao je Jedro . Telleria je odbio , da sjedne , jer u toj Pozi bi ljuljanje bilo još jače .

>> Ja ću uspjeti da dođem do mojega Šatora << , rekao je on >> Ja želim radije da legnem . <<

Postalo je hladnije , i kada su došli do Šatora , provukao se je Telleria kroz uski Ulaz i legao je na Ležaljku , bez da je skinuo Cipele . U Šatoru je skoro bilo mračno , i Telleria se je oslonio na Laktove i upalio je Svijeću , koja se je nalazila pokraj Glave . Pokraj se je nalazila Prtljaga . Salcedo je sjeo na Kovčeg , koji je zajedno sa Ležaljkom činio sav Namještaj . Vjetar je donosio Glas sa sobom od jednoga Mornara , koji je negdje u daljini pjevao . U svjetlosti Svijeće pokazivalo se je od Isidoro Telleria temeljito , Lice jasnije nego njegova crna Odjeća . Salcedo se je ustao i nagnuo se je nad njim :

>> Dali da Vam donesem nešto za jelo ? <<

Telleria je to od bio :

>> Ja ne mogu ništa da jedem . U moja Razmišljanja to još nije došlo . <<

On je pro stro Deku iznad Tijela . Cipriano je rekao prigušeno :

>> Ja ću Vas ostaviti da spavate . Ja ću doći ponovo kasnije . <<

On je napustio Šator i gledao je oko sebe . U jednome Uglu vidio je Paket sa Knjigama kako leži , koji je skoro nestao iza tri Snopa Prtljage . On je živio već Mjesecima u toj neugodnoj Prolaznosti , putovao je sa zapakiranom Odjećom od Konačišta do Konačišta . On je tražio jedan duži Boravak u jednoj Kući , gdje Odjeća čista , složena i mirisna se nalazi u jednome velikome Ormaru . Bilo je još trideset Sati do njegovog Dolaska , i on se je nadao , da ga njegov Sluga Vicente očekuje , kako je do govoreno prije četiri Mjeseca . Ako je Vincente njegove Naputke slijedio , bilo je sve spremno jedan Smještaj u Posada del Fraile u Laredo za njega kao i jedan Konj i jedna tovarna Životinja za Put u Valladolid . On je razmišljao jedan Trenutak , dali bi i on trebao da legne u Ležaljku kao i Telleria , ali na Kraju je od ustao od toga i otišao je na Palubu . Bio je tu Mornar , koji je ispred njega pjevao , i Vjetar koji je još udarao u Jedro , bila su tu još i dvojica bosonogi Mladića , koji su otklanjali manju Štetu . On je uzdahnuo , i slankasti Zrak je došao do njegovi Pluća . Dok se je on polako šetao po Palubi , mislio je on na svoju vjersku Braću u Valladolid , na svoju Kuću , na Šivaonicu u židovskoj Četvrti , na svoje Posjed u Pedrosa , gdje njegov Prijatelj Pedro Cazalla , Svećenik , i dalje svaki Dan ide kod La Gallarita , u Lov na Jarebice . A tada je okrenu svoje misli na Doktora , Brat od Pedro , koji je u zadnje Vrijeme bio bezvoljan i poražen , kao da je znao za Neizlječivost . On se je sjećao , kako mu je on predložio ovo Putovanje , i na svoje pretjerane Mjere . Salcedo je svake Zime imao bezbroj Stvari za obaviti , ali Povjerenje od Doktora ga je dirnulo , Činjenica , da ga je on među ostalim Članovima Zajednice odabrao , koji su tu bili duže nego on . On je raspršio Strahove od Doktora , da Inkvizicija može jednu Sumnju u pogledu Egzistencije Zajednice gajiti . Doktor je neko Vrijeme bio zabrinut zbog Ponašanja od Cristobal de Padillas , Sluga kod Markgrofa od Alcanice , zbog njegovog slijepog Načina obraćanja u Toro i Zamora . Sve ukupno gledano bio je on zadovoljan sa Članovima Grupe , sa njihovim visokim intelektualnim Nivoom , sa njihovim društvenim Rangom , njihovom Diskrecijom , ali on nije vjerovao jednostavnim Ljudima , neobrazovanim Analfabetima , kako on kaže , koji su se njima priključili . >> Što << , tako je on rekao par Dana prije njegovog Odlaska Salcedu , >> je za očekivati od toga nepopravljivoga činioca važnim , koji se kao revni Obračenik ponaša ? << U Pismu , koje je on napisao u Erfurt , ponovo je on došao na tu Temu . Salcedo je dijelio njegova Pribojavanja do jedne određene Mjere , ali još je bilo veće njegovo Nepovjerenje prema Paula Ruperez , Ženi od Zlatara Juan Garcia , i ako taj nije pripadao Zajednici . Sa nje su lutale njegove Misli ka Teo , njegova Supruga , neobičnom Kraju od Braka , tjelesnoj Neravnomjernosti između njih , njene Nesposobnosti , da ju se učini Majkom . Teo je nedostajalo majčinske Topline , što je on njoj u svojoj Naivnosti pripisao , kada ju je upoznao . Tako je Cipriano u Braku bivao sve usamljeniji . Ravnodušno je bio on rastavljanje Kreveta ,

Sobe , Življenja dopustio . Jednom je on sa Pedro Cazalla , Svećenikom u Pederosa , o tome razgovarao : On ne samo da ne osjeća Ljubav prema svojoj Ženi , nego ju ne poštuje . Jedan teški Grijeh , za što će ga Gospodin kazniti . Sa njegovim Ocem Don Bernardo je bilo slično . Postoje li Ljudi , koji su samo rođeni , da bi mrzili ? Onda ga je savjetovao Pedro Cazalla , da on treba u Krista da vjeruje i da svoje Osjećaje ne bi trebao toliko Značajno mjeriti . Jedno novo Svijetlo se je pojavilo u njegovome ograničenome Horizontu . Dakle nije sve bilo izgubljeno , Kristova Pasija je vagala svoja Djela , njegove niske Osjećaje . Kasnije ga je osnažio Carlos de Seso i zatim i Doktor u tim Mislama : Čistilište nije bila potrebno . U Zajednici je on nalazio do sada nepoznato Bratstvo . On se je davao sa Srećom i Oduševljenjem . Putovanje u Njemačku je bio Dio tih Davanja .

Ali dok se je on šetao noću po Palubi od *Hamburg* , nije mogao nježna Sjećanja na Ana Enriquez da spriječi , da se osjeća usamljen i nevažan . Oni su jedrili nuz Obalu Francuske , i sa Vremena na Vrijeme pojavljivalo se je jedno malo plamteće Svijetlo na Zemlji koje je pokazivalo ne oštre Granice od Mora . Galease je išao prema Obali , u Nadi , da će doći u mirnije Vode , ali usprkos svim Naporima nije popuštalo ljuljanje Broda . Salcedo je pomislio na Telleria i pošao je u brodsku Kuhinju . Jedan debeo , roza Momak sa golim gornjim dijelom Tijela i sa crvenim Bradavicama dao mu je dvije Jabuke >> za španjolskog Putnika , koji se ne osjeća dobro << . Isidoro Telleria ih je jeo ne oguljene sa velikim Ugrizima , pri svjetlosti od Svijeće u svojoj Ležaljci sjedeći . On je izgledao bolje nego Popodne , i kada ih je pojeo , puhnuo je i ugasio je Svijeću , zamotao se je u Deku i pozdravio se je do slijedećeg Juta .

Salcedo je ustao rano . Prvo , što je on vidio , bilo je , da je francuska Obala nestala i da je dolazio jedan snažan Vjetar u Jedra . Bilo je hladno . Osim jedne male uske plave Crte na Istoku bilo je Nebo još u sivim Oblacima . Pola Desetine bosonogi Mornara čistili su sa Četkama i Metlama Palubu . U razmacima su izvrtali Kante , Voda je bila posvuda po Palubi , prije nego što bi nestala u Moru . On se je išao preko Palube , da bi svoje Noge prošetao , i pošao je na Kraju u Kuhinju , gdje mu je kuhinjski Momak sa crvenim Bradavicama dao jedan Čaj za Isidoro Telleria .

On ga je našao budnog i pomalo blijedoga , ali on nije želio da se ustane . Ništa drugačije nije bilo niti za Ručak – jedna Juha i dvije Jabuke . Salcedo je pretpostavljao , da bi se Seviljac nalazio i dalje u Ležaljci , čak i kada bi Putovanje po trajalo jedan Mjesec . On je sjeo pokraj njega na Kovčeg i otkrio je slučajno , da se *Novi Testament* od Perz de Pineda kao noćna Lektira nalazi pokraj Svijeće .

Cipriano je proveo Popodne tako , da je razgledao mali Brod : prazna Prostorija za veslanje , Skladišta , Stražarnica , Uradi , Most ... Imao je samo malo slobodnog Vremena za Ručak . On je imao jednu lošu Noć iza sebe i bio je nemiran i nervozan . Njega su mučili neutemeljeni Strahovi , koji su postajali sve veći , što mu se je to sve duže motalo po Glavi . Tako se je on pribojavao , da ga njegov Sluga Vicente slijedeći Dana neće dočekati na Molu i da će on sam i bez transportni mogućnosti tamo provesti duge Sate , sa zabranjenim Knjigama u Rukama čekajući . Nakon Večere gledao je on umirujuću Igru zalaska Sunca , iako nije mogao da vjeruje , da to

mokro svjetleće Tijelo , koje je nestajalo u Moru , je bilo isto kao ono , što ga je gledao sa Pedro Cazalla sa Brježuljka u Pederosa kako isto ovako nestaje . Kada je već postalo mračno ,osvrnu je on svoju pažnju na ogradu oko gornje Palube i po smatrao je spuštanje Zastave . On nije čuo Kapetana da dolazi . Izenada ga je vidio pokraj sebe , velikim Rukama se je oslonio na Ogradu , upitao ga je vickasto :

>> Spavali naš Prijatelj , veliki Calvinist ? <<

Cipriano Salcedo je pokazao sa Prstom na Šator . Zatim se je ponovo oslonio na Ogradu i rekao je on bio Kapetanu Razloge zbog svoje Zabrinutosti . Njega uznemirava , da njegov Sluga je možda pogrešno razumio njegove Naputke i da se boji da ga neće slijedeći Dana dočekati u Luci . I na drugo je on imao Misli , da je možda Inkvizicija za Vrijeme njegove Odsutnosti nove Propise izdala , da bi Proširivanje opasni Knjiga spriječila . Obadvoje zajedno mu je stvaralo velike Glavobolje .

Kapetan Berger nije izgledao davao velika Značenja zbog njegovi pretjerivanja . Straža i sudske Sluge od Inkvizicije provjeravaju brodski Tovar i otvaraju Burad i Kovčege , ako im nešto bude sumnjivo , ali normalno puštaju na Miru Putnike . Na Kraju ga je ipak upitao , dali on ima puno toga sa sobom . Cipriano je pogledao u njega :

>> Knjiga ? <<

>> Naravno Knjiga . <<

>> Devetnaest << , odgovorio je Salcedo . Zatim je pokazao na Prtljagu sa obadvije Ruke i sjeo je : >> Jedan mali Paket ... ali sa opasnim Sadržajem : Luther , Melanchton , Erasmus , dvije Biblije i jedno kompletno Izdanje od *Passionals* . << Zatim se je iznenada još nečega sjetio , i dodao je žustro : >> Znete li Vi , da zbog razloga cenzure Biblije , što je uvedeno u Valladolid prije tri Godine , da je preko sto različiti Izdanja Knjiga moralo biti povučeno , najviše ih je bilo od protestantski Autora ? <<

Kapetan Berger se je smijao i njegovi Zubi su se bijelili u Mraku .

>> Mi brodski Kapetani smo Eksperti u toj Oblasti . U zadnji dvadeset Godina živimo mi stalno u Strahu . U Godini 1528 sam ja dvije stotina Biblija , o kojima Vi govorite , u dva Bureta sakrio i odnio u Santona . Ništa se nije desilo . Onda su Burad još bila nesumnjiva . Danas je jedna Knjiga u jednom Buretu isto što je i jedna Bomba . <<

>> I kada se je Situacija promijenila ? <<

>> U Godini 1530 dospjelo je bilo deset veliki Buradi sa Knjigama sa tri venecijanska Broda u Valencia . Ljudi su ih uhvatili , i Nalaz je podigao veliku Pažnju od Inkvizicije . Među Spisima su se nalazili Deseci najoštrijih Djela od Luther , sve , što je on u Wartburg napisao . I što je Inkvizicija učinila ? Kapetan Broda je uhapšen , i na Trgu od Grada je pred oduševljenim Narodom Stotine Knjiga otišlo u Plamenu . Inkvizicija pazi na velike krijumčarske Partije , i od toga radi jednu Igru za Narod . <<

Tišina , zvijezdano čista Noć je nudila jedan povjerljivi Razgovor . Salcedo se nije po micao . On je čeka o na to , da Kapetan Berger dalje govori . On je to znao .

>> Paljenje Knjiga u Španiji je postalo Normalno << , rekao je on na Kraju .

O nekima u Salamanca govori se još i danas . Naj kultiviraniji Grad na Svijetu pali Sredstva Kulture – to je i ostati će jedan Prigovor . Dvije Godine potom dogodilo se je jedno drugo veliko paljenje Knjiga u San Sebastian ... Ali zar Vi ne vjerujete , da je tako samo u Španiji . U Antwerpen je Tisuće Egzemplara od španjolski Izdanja *O Slobodi Kršćana* svečano zapaljeno . Ja sam bio tamo , ja sam to doživio . <<

Salcedo se je slabo smijao .

>> Inkvizicija << , rekao mu je on , >> biti će sve gorča . Sada bi Svećenici Vjernike kod Krštenja trebali navoditi , da zabranjene Knjige skrivaju . Tko se nećka , neće dobiti ništa . Niti Kardinali ili Kraljevi nisu izuzeti od toga . <<

Kapetan Berger , koji se je u među Vremenu nagnuo preko Ograde , okrenio se je i oslonio se je na Laktove .

>> Ja sam čuo << , rekao je on , >> da svaka Predrasuda prema jednoj Knjizi istovremeno znači i zabranu iste . I sa time nisu samo anti kršćanska Djela pogođena . Katalog od Lowen je imao prije šest Godina Prijevod Biblije i Novoga Testamenta u Indeksu . Očigledno je , da je španjolski Narod zbog Neznanja o tim Knjigama i zbog tih Knjiga proklet . <<

Cipriano Salcedo je gledao Kapetana pod Ugлом , prije nego što mu je rekao svoje Primiječivanje :

>> Sklonost Lektiri je postalo tako sumnjivo , da je poželjno i časno , ne znati čitati . Kao Analfabeta može Čovjek lagano dokazati , da je nevin i da zavidi na Spolu te da pripada starim Kršćanima . <<

Nastala je jedna duga Šutnja između dva Čovjeka . Nije promaklo Kapetan Berger , da je Cipriano Salcedo svoj Sat prinio bliže svojim Očima .

>> Već je kasno << , rekao je on .

>> Blizu je već dva , Kapetane <<< , rekao je Salcedo . >> Jedno dobro Vrijeme , da se ide odmoriti . <<

Slijedećeg Jutra vladala je debela Magla . Iz svojega Šatora vidio je Salcedo Isidoro Telleria na Palubi kako stoji i kako puši Lulu . On je odložio crnu Odjeću . On je nosio Čizme do Koljena i preko sebe je imao jedan kratki Mantil od čvrste Krpe . Djelovao je veći i vitkiji nego u crnoj Odjeći , možda zbog Hlača , ili je stvarno izgubio na Težini , jer je za Vrijeme Plovidbe malo uzimao u sebe . Salcedo mu je prišao i pozdravio ga je . On je dobro spavao , obavijestio ga je on . Mučnina ga je popustila , on je ponovo dobro . On neće u Laredo sići sa Broda , nego će do Sevilla dalje putovati .

Magla se je počela povlačila , Obala je došla , puno bliže , ponovo u Vidokrug , postala je u slabom sunčevom Svijetlu pokretna i dohvatljiva . U blagim Brežuljcima ležala su između Zaljeva i Šumica mala Dvorišta rasijana , tu su se nalazili Konji i Krave . More se je prostiralo sve do Hridi i do zlatne Obale , gdje se je nalazilo Mjesto . Iz Kamina od Kuća uzdizao se je Dim .

Hamburg se je okrenuo u polu Krug i uzeo je Kurs prema Zaljevu sa Lukom u Pozadini . Jedna Grupa Mornara , je razvila Jedra , i Brod je klizio , sve dok nekoliko Minuta kasnije se nije našao ispred Luke . Isidoro Telleria i Cipriano Salcedo su došli

do Mosta , odakle je Kapetan izdavao svoja Naređenja . Iznenada se je čulo Zvono , Brod je stao , i jedan Mornar je spustio sa Broda Ljestve , preko kojih je došao jedan Čovjek na Brod , koji je pre uzeo Vesla i Vesla su počela u Taktu da se pokreću , kada je Kapetan Berger dao Signal . *Hamburg* je polako ulazio u Luku .

>> To je naše Pristanište << , rekao je Kapetan .

Brod je klizio po Vodi i nešto malo kasnije je ponovo skrenio , tako da je došao paralelno sa Pristaništem . Kapetan Berger je po smatrao kroz Durbin Okolinu . Četiri Mornara su namjestila Most , i Vesla su bila uvučena . Brod je bio povjeren Poller , Kapetan je s osmijehom odložio Durbin i obratio se je Salcedo .

>> Zrak izgleda da je čist << , rekao je on .

Salcedo je usmjerio Durbin prema Luci : Brodovi , Mjesto i Životinje . Kada je došao do Zaljeva , pao je njegov Pogled ponovo na Brodove , Luku Skladišta , i iznenada ga je on otkrio : ispred drugi Vrata stajao je jedan Momak u jednoj jednostavnoj Odjeći , koji je gledao prema Brodu . On je vidio dva Konja , i iza se je nalazila jedna tovarna Životinja , koja je bila privezana za Skladište .

Salcedo mu je dobacio :

>> To je on << , rekao je on , bez da je skrenio Pogleda sa Kapetana . >> Onaj Momak sa Konjima , što stoji ispred Vrata , to je moj Sluga Vincete . Dozvolite mi Vi , da on dođe na Brod , da ponese Prtljagu sa sobom ! <<

PRVI DIO

Prve Godine

Valladolid , je smješten između dvije Rijeke Pisuerga i Esgueva , on je bio u drugoj trećini od 16. Stoljeća jedan Grad sa dvadeset i osam tisuća Stanovnika , jedan uredovni Centar , što je kraljevskim Uredima i Plemićima , davao Život sa Nadom , imao je jedno društveno Značenje . Rijeke Duero , Pisuerga i Esgueva , su se nalazile unutar Grada u tri Ruke , bilo je tu i Dvoraca od Aristokrata ; istovremeno su činile u lošim Vremenima na jedan Način sigurnosni Zid . Grade je bio okružen sa Povrtnjacima i Voćnjacima , (Jabuke , Bademi , Azerol) , i uokolo je bio jedan drugi Prsten sa Vinogradima , koji su se u dugim Redovima preko Brežuljaka prostirali , u Ljeto sa Lišćem je bilo sve prekriveno , cjelokupni Horizont od Cerro de San Cristobal sve do Cuesta de la Maruquesa . Na lijevom Ušću od Duero , koje je bilo okrenuto prema Zapadu , pucale su u vis mlade Šume Pinija , dok je sa druge Strane sivog Brježuljka u sjevernom Pravcu jedan široki Rub od Polja sa žitaricama Dolinu sa Paramo ujedinjavao , jedna druga Visoravan sa Pašnjacima i Kršom , gdje su Pastiri bili kod Kuće . Takav Položaj dopuštao je Opskrbljivanje Grada , posebno sa Kruhom i sa Vinom – jednim laganim Crvenim iz obližnji mladi Vinograda , jednim pjenušavim Rosado iz Okoline Cigales i Fuensaldana i odlično bijelo Vino iz Rueda , Serrada i La Seca . U mjerilima Pravila od bratske Zajednice vinogradara , koji su imali Monopol za ta Pića , nije smio u Valladolid nitko strana Vina prodavati , toliko dugo dok nisu bila osobna popijena . Jedan zeleni Patuljak na Vratima jedne Krčme je govorio , da je jedno novo Bure otvoreno , i tu su stajali Sluge i kućne pomoćnice od Gospode pa čak i sami najsiromašniji Stanovnici u dugim Redovima pred Vratima od Krčme , da bi od Dobroti novog Bureta sudili . Stanovnici Valladolida u 16. Stoljeću su bili Prijatelji Loze sa osjetljivim Nephima , koji su znali dobro Vino da razlikuju od lošega , i ako su istovremeno pili oboje , zbog čega je godišnja Konzumacija po dvije stotine i deset Čaša Vina po Stanovniku bila – jedan Broj , koji je jedan visoki iznos po Glavi Potrošnje predstavljao , ako se misli na Žene , koje uopće mišljeno nisu pile , Djeca , Apstinenti i Siromašni .

Smješten između dvije Rijeke , činio je Grad (onda se je govorilo , da Španiji prijeti Glad , ako Kruh poskupi) jedan Pravokutnik sa više prilazni Vrata : Puerta del Puente Mayor na Sjeveru , Puerta del Campo na Jugu , Puerta de Tudela na Istoku i Puerta de la Rinconada na Zapadu . Osim Centra , koji je bio sivo popločen i gdje se je u Sredini Ulice nalazio jedan otvoreni otok Vode , bio je Grad posve prašnjav i suh

u Ljeto , hladan i blatan u Zimi i prljav i smrdljiv u svim godišnjim Dobima . Ali gdje je Vлага uvredljivo kružila , podizala su se pred Očima Građevine kao što je San Gregorio , Crkva Santa Maria la Antigua i Koledž Santa Cruz ili najveći Samostani San Pablo i San Benito Nuz uske Ulice sa Arkadama nalazile su se dvo ili tro Spratne Kuće bez Balkona , u čijim su se Prizemljima nalazile Radnje ili male Radionice . Vladao je jedan gust Promet od Kolica , Konja i tovarni Životinja . U jednoj Epohi bio je Valladolid jedan rastući , očigledno dobro stojeći Grad .

Na 30 . Listopad 1517 , Uvečer ispred Ulaza u Dvorištu , stala je Kočija od poslovnoga Čovjeka i Iznajmljivača Bernardo Salcedo i njegove lijepe Žene Dona Catalina de Bustamante pred kućnim Brojem 5 u Corredera de San Pablo . Kod Napuštanja Kuće od Don Ignacio , plavoga , bez bradoga Brata Don Bernardeos , Auditora od Kraljevskog Ureda , kod kojega su proveli Večer , je Dona Catalina svojem Mužu diskretno se povjerila , da ima Bolove u donjem dijelu Leđa , i kada su Konji stali ispred Portala njihove Kuće , nagnula se je ona ponovo prema njemu , da bi mu šapnula u Uho , da osjeća Mokro ispod sebe . Don Bernardo Salcedo , koji se je malo razumio u te Stvari , postao je sa svojih četrdeset Godina po prvi Puta Otac , naredio je Slugi Juan Duenas , koji se je nalazio pokraj Kočije , da brzo ode do Kuće od Doktora Almenras u Calle de la Carva i da mu kaže , da se Gospođa de Salcedo ne osjeća dobro i da ga on zbog toga zove da dođe .

Za Don Bernardo je bilo Dijete , koje se je ovdje nagovještavalo , jedno pravo Čudo . Nakon njihovog desetogodišnjeg Braka je bila neočekivana Trudnoća njegove Pratiteljice za njih obadvoje jedno Iznenadenje . Salcedo se nije dobro snalazio u tim Stvarima . Dona Catalina je bila , ta koje se je , uznemirena zbog Neplodnosti njihova Braka , na Don Francisco Almenara obratila . Don Francisco je bio najpoznatiji Doktor za Žene u Okolini . Kraljevski Medicinski Tribunal mu je 1505 nakon odličnog Ispita dodijelio Aprobaciju Doktora , i njegova Djela na Strani visoko poštovanog Doktora Don Diego de Leza su mu postavljena Očekivanja dalje potvrđivala . U međuvremenu se je od Doktor Almera Ime daleko pročulo , i naj utjecajniiji Tkalci iz Segovia i nj bolje stojeći Trgovci iz Burgos su dolazili kod njega na Preglede . Dona Catalina Bustamante je svakako koštala ta Odluka nekoliko Suza . Kako će jedan Nepoznati , ma koliko odličan on bio , njezine naj skrivenije dijelove Tijela gledati ? Kako bi trebala nekome jedan takav intimni Problem povjeriti kao onaj , da tjelesna Pokretanja sa svojim Čovjekom ne donose Plodove ? Ali njezina Znatiželja je bila jača nego njezini osjećaji Stida . I ako nije imala Nade da dobije jedno Dijete , željela je na svoj pragmatičan Način znati , zašto njezino Držanje , koje se nije razlikovalo od puno drugi Žena , ne dovodi do istog Rezultata . Dane kasnije raspršio je predivni Nastup Doktora Almenaras u njegovome crnom samtanom Mantilu , preko čije je Kragne nosio jedan Rubin , sa svojom dugom špicastom Bradom i sa velikim smaragdnom Prstenom na desnomo Palcu njezinu Nedoumicu i njezinu Stidljivost . To Povjerenje je bilo isto besprijeckorno Ophođenje od Doktora , njegovo tiho izgovarane Riječi , na utjecajan Način , sa kojima je on želio naj intimnija Mjesta od njezina Tijela da vidi , i malobrojni , ali Dodiri koji nisu smetali , što je njegovo Zanimanje tražilo . U Toku dugoga Vremena , koje se je ona nalazila u

njegovoj Njezi , odbacila je Dona Catalina svaku Sumnjičavost i između njih je na stalo pravo Prijateljstvo .Ali prvo je to značilo , strašne Ispite da se prođe , kao one sa Češnjakom , da bi se saznalo , tko je od njih dvoje za Neplodnost u Braku odgovoran . Iz toga Razloga je Don Francisco Almenara stavi jedan očišćeni Češnjak u Dona Catalina Vaginu , prije nego što ju je poslao u Krevet .

>> U jutro se nemojte Vi ustajati , prije nego što ja ne dođem . Ja moram prvo da Vas po mirišem << , rekao je on .

Don Bernardo se je probudio u sivo Jutro . On je imao Osjećaj , da odlučujući Trenutak za njega kao Muškarca predstoji . On je lutao satima kroz Kuću , i kada je on oko devet Sati čuo Životinju od Doktora ispred Stepeništa , stao je vidljivo nemiran ispred Zavjese kod Prozora . Pomoćnik od Doktora , koji je vodio Životinju , pomagao je svojem Gospodinu pri Silasku i zavezao je Životinju za Kariku . Sve , što je onda slijedilo , bilo je za Don Bernardo zapanjujuće i smeteno . Don Francisco pozvao je Dona Catalina , da se ustane , i poveo ju je , onakvu kakva je bila , brzo od Kreveta do Stola , gdje ju je on časno zamolio , da ga zapuhne .

>> Što ? << Dona Catalina je bila vidljivo smetena .

>> Vaše Disanje , Gospođo . Puhnite u mene << , ponovio je Doktor , dok se je naginjao nad Licem od Pacijentice . Ona je na Kraju pristala .

>> Još jednom , ako nije Problem . <<

Don Bernardo Supruga disala je ispred Nosa od Don Francisco , koji se je zamišljeno trljao po Čelu . Zatim se je Doktor Almenara povukao sa posebnim značenjem sa Don Bernardo u njegovu radnu Sobu , sjeo je na писаći Stol i gledao je u Salcedo neobično hladno :

>> Ja želim , što Vam moram reći , da su Putovi od Vaše Supruge otvoreni << , rekao je on bez Okolišanja .

>> Što to treba da znači , Doktore ? <<

>> Vaša Pratiteljica je spremna za Prijem . <<

Krv je udarala po Don Bernardos Sljepoočnicama .

>> Želite li Vi s time naglasiti ... ? rekao je on , ali nije mogao dalje da govori .

>> Ja ne želim ništa naznačiti , Gospodine Salcedo , ja sam to jednostavno utvrdio , da Disanje Vaše Supruge osjeti se po Češnjaku . Što nam to govori ? Sasvim jednostavno : Primaći Putovi njezinoga Tijela su otvoreni , ne zatvoreni . Nakon jedne Oplodnje u pravo Vrijeme mora da dođe do jednoga Prijema . <<

Don Bernardo je počeo da se znoji , i njegove Geste su bile sa poteškoćama i rezignirane .

>> To znači , da za bračno Zakazivanje sam ja odgovoran . <<

Almera ga je p osmatrao popustljivo .

>> U Medicini nisu dva i dva uvijek četiri , Gospodine Salcedo . To govori , da se ovdje ne radi o matematičkim Dokazima . Postoji Mogućnost , da ste Vi obadvoje plodni i da se Učestvovanje od obadvoje iz nekoga Razloga ne podnosi . <<

>> To znači , da moja Pratiteljica i ja ne idemo jedno uz drugo . <<

>> Nazovite to , Vi kako želite . <<

Salcedo je nesiguran šutio . On je znao za Sposobnosti od Doktora , za njegove

spektakularne Uspjehe kod najuvaženija Familija u Gradu , njegovo jasno viđenje . Po tome je on bio sve opće poznat , da on u Knjižnici tri stotine Svezaka ima , ne toliko kao njegov Brata Ignacio , ali dosta , da bi to odaslalo njegovu Učenost . Ništa ne bi dovelo , zbog jednog takvoga Povoda da se izgubi Sadržaj . On je ponovio :

>> I Znanost ne poznaje druge Metode , Doktore ? Recimo mi , neke manje sramotne , nešto nježnije ? <<

>> Mi možemo Vašu Suprugu podvrći jednoj urin Probi , ali to je jedna nepoželjna Stvar i manje je povjerljiva nego Proba sa Češnjakom . <<

>> Dakle ? <<

Almenara je polako sišao dole sa pisaćega Stola . U svojem crnom samtanom Mantilu izgledao je kao jedna Kokoš . Njegova špicasta Brada mu je dosezala do trećega Dugmeta . On je uhvatio Don Bernardo blago za Lakat .

>> Otvoreno rečeno , Gospodine Salcedo : što bi bilo više potiskavajuće za Vas – da nemate Djece ili da Vi morate da priznate Vašoj Supruzi , da je krivnja zbog Vas ? <<

Salcedo se je protegnuo .

>> Što ja vidim , Vi se razumijete isto i u Muškarce << , rekao je on .

>> Tko dobro poznaje Žene , poznaje nekako dobro i Muškarce . To ide jedno sa drugim . <<

Don Bernardo je pitao sa praznim , rijetko skrivenim Pogledom :

>> Doktore , nije li dovoljno , da se mojoj Ženi kaže , da naša Tijela nisu stvorena jedno za drugo , da naše Učestvovanje , kako Vi to govorite , ne idu zajedno ? <<

>> To je jedan dobar Prijedlog << , smijao se je on : >> Učiniti će mo mi tako , kako Vi kažete . Sa time Vi ne tražite od mene napokon Laži . <<

Takav Pristanak Doktora Almenara spasio je bračnu Harmoniju i Prijateljstvo između dvojice Muškaraca . Ali kada su Don Bernardo i Dona Catalina nakon osam Godina , koje su prošle , bez da se je išta dogodilo u njihovome Braku , su se ponovo predstavili i njemu saopćili , da je Mjesečnica od Dame dva puta izostala , zahvalio se je Doktor Almenara zbog svojega Suzdržavanja . On je pozvao Dona Catalina da zauzme Mjesto na Stolu za pretrage i pažljivo je pratio njezin Puls . Zatim je stavio svoju desnu Ruku na lijevu Stranu Grudi od Pacijentice , preko Srca , i kada je on osijetio , kako je uzbuđena bila Dona Catalina , promrmljao je on : >> Samo mirno , Gospodo , Vi nemate Groznicu . << On se je obratio svojem Prijatelju i potvrdio je : >> Temperaturu ona nema , Gospodine Salcedo . << Zatim se je nagnuo prema naprijed , stavio je svoje Uho na njezine Grudi i osluškivao je brzo Udaranje njezinoga Srca . Na Kraju zavukao je svoju iskusnu Ruku iznad njezine Suknje i ispitivao je njezino Tijelo , Bubrege i Jetru . Ali njegova je kliznula još nešto malo dublje . Dona Catalina je zaustavila Disanje , ona je bila blizu Nemoćnosti . Bila je to desna Ruka sa Smaragdom na Palcu , i ponekad bi ona osjetila , kako ispolirani Kamen blago ju dodiruje . Doktor Almenara je toga Jutra bio bogato smion . Na Kraju izvukao je on Ruku van i zatražio je Posudu sa Vodom . Za Vrijeme dok se je sušio , rekao je on :

>> Izostanak Mjesečnice je skoro uvijek jedna naznaka za Trudnoću , ali nakon tako kratkoga Vremena se samo sa Dodirivanjem ne može to sigurno reći . << On je pogledao prema Salcedo i sjeo je pokraj njega , kao da se je sjećao Razgovora od prije osam Godina : >> Takve Stvari se dešavaju u Medicini . Učestvovanje , koje je izgledalo kao da se ne slaže , iznenada je sklopilo Prijateljstvo . To je jedan Razlog za Slavlje . Ja Vas očekujem za osam Sedmica . <<

Dva Mjeseca kasnije došao je bračni Par ponovo u Vizitu , među ostalom patila je Dona Catalina svako jutro od Mučnine , i dva puta joj se je zavrtilo i došlo je do Sloma . Ona je to rekla Doktoru , prije nego što je zauzela Mjesto na Stolu za pretrage .. Doktor ju je pažljivo saslušao , ali kada ju je počeo pregledavati , povukla se je njegova Usnica prema gore . >> Ovdje mi imamo Glavu od maloga Salcedo << , rekao je on i razvukao je jedan osmijeh . >> Vi ste uspjeli . <<

Svaki Mjesec dolazila je Dona Catalina u Pratnji svojega Čovjeka kod Doktora Almenara . On je pretpostavljao , da ju ispunjava Ponos , kada bi on uvijek isponova potvrdio , da će uskoro postati Majka . Ali u osmom Mjesecu Trudnoće postavio je Doktor jedno neugodno Pitanje :

>> Dali je Gospoda sigurna , da točno računaju ? << Don Bernardo se je požurio da odgovori :

>> Kod Izostanka Mjesečnice , Doktore . Kod našega prve Posjete bilo je dva , a sada je točno osam . <<

>> Glavica je od bebe jako mala << , primijetio je Doktor . >> Ne veća od jedne Jabuke . <<

Slijedećega Mjeseca potvrdio je on , da je sve u Redu , osim toga , da je Fetus premali , ali može se samo čekati . Na Kraju , kao da postavlja naj bezazlenije Pitanje na Svijetu , želio je on da zna od Don Bernardo , dali oni imaju u Kući jednu Stolicu za porod . Don Bernardo Salcedo je potvrdio ponosno . On je bio sretan , da odgovara na sva Pitanja sve do Pojedivosti . On je govorio iscrpno i primijetio je , kako je unaprijed gledanje od Don Nestor Maluenda , poznatoga Trgovca iz Burgus , bilo , da jednu Stolicu pokloni njegovoj Ženi Dobronamjerno , odmah kada je ta Novina se pojavila u Prodaji u Flandern . >> To je Flamen izmislio << , rekao je Doktor sa osmijehom . Ali onda je njegov Ton postao ponovo hladan , kada je utvrdio : >> U svakome slučaju mali Salcedo zbog svoje Veličine neće trebati pomoćna Sredstva , da dođe na Svijet . <<

Za Vrijeme dok je Dona Catalina čekala na Doktora , šetala se je po Sobi gore dole . Sa Vremenom pridržavala bi se ona sa obadvije Ruke za Stol , njezino Lice je po crvenilo , bez da je izgovorila niti jednu Riječ .

>> Sada ponovo ? << pitao ju je Don Bernardo zabrinuto i pogledao je na Sat . Ona je klimnula . >> Dolazi sada sve češće , svake dvije Minute , možda manje . <<

U Temelju bio je Salcedo ponosan , što je prouzročio te žestoke Događaje . U njegovim Venama pulsirala je Taština jednoga Odgojitelja , kao u jednoga Oca . Nakon toliko puno neuspjeli Pokušaja uspijelo mu je . On se je čudio Miru svoje Supruge i volio je njezinu diskretnost , njezinu za to primjerenu Odjeću , zvonastu , a

naboranu Suknju , koja je skrivala Trudnoću , Odjeću sa okruglim Dekolteom , što je ostavljala vidljivim gola Ramena . On se je smijao u sebi . Kada je po prvi Puta nosila tu Odjeću ,jedva je dočekaao , da ju skine . Ponekada bi ga pogodila Potreba , bez da bi za to bilo Objašnjenja . Krivnja je bila manje u Odjeći njegove Žene nego tjelesne Potrebe . Ali ta Odjeća ga je uvijek uzbuđivala , nježna , bijela Ramena u zajedničkoj Igri sa Svilom . Ponovo se je razvuklo Lice njegove Žene , koja se je pridržavala za Stol , i kada su je Bolovi prošli , upotrijebila je Dona Catalina nervozno srebrno Zvonce . Mrmljajući pojavila se je Blasa , stara Kuharica , u jednoj Odjeći od gruboga Materijala sa jednim Ručnikom omotanim oko Glave . Blasa je bila kao peto godišnjakinja došla u Kuću , da bi novo rođenoj Majki od Dona Catalina pravila Društvo . Kasnije je vidjela kako dolazi na Svijet i Dona Catalina . Ona je bila jedna Institucija u Kući . Ali nije izgubila niti Riječ , kada joj je Gospođa rekla , da se Dijete nagovještava i da treba da pripremi Sobu i da ugrije Vodu u Kuhinji . Modesta , Djevojka , bolje da joj se ništa ne kaže . Najbolje je da ostane ležati . Nije dobro , da u svojoj Dobi ima već ima sa takvim neugodnim Stvarima doticaj . Što se tiče Juan Duenas , Sluga , koji je otišao po Doktora , trebao bi biti u Kući , da bude spreman za svaki Slučaj ove Noći . U međuvremenu da se donese Stolica iz iz druge Prostorije , gdje se nalazi već deset Godina u jednome Ormaru . Blasa je klimnula sa svojom teškom Glavom , sa svojim teškim Kapcima , posve nedodirnuta zbog predstojeće Napetosti . Ona je gledala svoju Gospodaricu sa umornim Očima :

>> Još nešto , Gospođo ? <<

Ali Dona Catalina se je obratila svojem Mužu , koji ju je sa svojim poučnim Tonom po savjetovao , da se obuće ugodnije . Nije niti za pomisliti , da ovako odjevena donese Dijete na Svijet . Zbog velike Uzbudenosti i Bolova nije Dona Catalina mislila na odgovarajuću Odjeću . Don Bernardo je pojasnio :

>> Jednu noćnu Odjeću , široku naravno . <<

Čovjek je mogao da čuje kako dolazi Kočija . Salcedo je poznavao svaku Rupu na Cesti , svaki Kamen na Ulici i posebne Zvukove , kada je stara Kočija dolazila .

>> Brzo << , rekao je on . >> Doktor je stigao . <<

Dona Catalina je izašla iz Prostorije , dok je Don Francisco de Almenara u svojem crnome Mantilu i sa jednim crnim Koferom u Ruci kroz glavna Vrata ušao . Doktor je znao za Značenje jednog u tiskovitoga Nastupa . Doktor ili Babica su u Kući jedne Prvo roditelje bili na jedan Način Bogovi . Don Bernardo mu je prišao , ponosnim posebnim Uzbudjenjem .

>> Vrijeme je , Doktore . <<

>> Ima li ona Bolove ? <<

>> Već oko jedan Sat . Svake dvije Minute . <<

Don Francisco je pogledao uokolo i utvrdio je , da nema Babice . Don Bernardo se je izvinio : On nije znao , da je to potrebno . Doktor je zapisao dva Imena i dvije Adrese na jednu Cedulju , i Salcedo je po zvao Juan Duenas : >> Dovedi ovu prvu ovamo . Drugu samo , ako prva nije kod Kuće . >> Zatim je on po veo Doktora u spavaću Sobu , ali kao jedan ljubomorni Čovjek pokucao je prvo na Vrata , prije nego što je on ušao unutra . Dona Catalina mu je bila rekla sa pri gušenim Glasom da uđe .

Ona je nosila noćnu Odjeću iz Vremena vjenčanja , i ležala je , na dva debela Jastuka oslonjena , u Krevetu . Doktor Almenara je stao na Vratima i oprezno se je obratio Don Bernardo :

>> Bolje je da Vi čekate vani . <<

Salcedo je pošao jedan Korak unazad kao da je obolio . Što želi taj bez osjećajni Doktor Almenara sam kod njegove Žene ? Minute su prolazile u Nedoumici sasvim polako . Kroz teška drvena Vrata su se povremeno čuli slabi Glasovi , i kada mu je Doktor zabranio da uđe , bacio se je on žestoko na sve Svete . Doktor Almenara ga je zadržao :

>> Sve je normalno << , rekao je on . >> Porod je počeo . <<

Došla je i Babica . Ona je bila jedna mala , Žena sa pergamentnom Kožom , odjevena u jednu iznošenu Odjeću i sa jednom Maramom na Glavi . Doktor joj se je obratio :

>> Dobro Veće , Victoria << , rekao je on . >> Sve je u naj boljem redu , ali za Spavanje neće biti Prilike . Pripremite se za porod . <<

Modesta ju je pratila sa teškim Korakom , ali ju je Don Bernardo zadržao .

>> Vi možete poći na spavanje << , rekao je on . >> Blasa će se pobrinuti za Gospođu . << On se je obratio na Juan Duenas , koji ga je sa Vrata bez pokreta posmatrao .

>> Vi nas pričekajte dole , Juan . Mi još ne znamo , dali će mo mi Vas još za nešto trebati . <<

Dona Catalina je popila Napitak pripremljen za nju , koji očigledno nije pokazivalo svoje Djelovanje . Ali ipak došlo je do pomaka u Porodu . Babica je došla u Sobu .

>> Otvor se je malo proširio , ali ona ne pokazuje Volju . Ona je pasivna . <<

>> Dajte joj Masažu . <<

Pacijenticu su počeli Masirati . Ona je pri svakom Znaku Bola pritiskala svoje Lice u Jastuk , ali ona se nije napinjala .

>> Vi morate da pritisnete << , rekao je Doktor .

>> Što da pritisnem ? <<

Došlo je do smetenosti .

>> Kada se pojave Bolovi , morate Vi da se Potrudite . <<

Doktor je sjeo na Stolicu . Kada je čuo , da Porodilja uzdiše , obratio se je on njoj :

>> Tiskajte ! <<

>> Ja ne mogu , Doktore . <<

Don Francisco Almenara se je ustao . >> Glava je tu , mala je , zbog čega do Vraga ne izlazi ? Rekao je Doktor . Nakon pola Sata Situacija je bila nepromijenjena . Porodiljni Kanal se je otvorio , ali Dona Catalina se još nije porodila .

>> Victoria ! << pozvao je Doktor energično . >> Porodiljnu Stolicu ovamo , molim Vas ! <<

Don Bernardo je i sam pomagao , da se Stolica donese u Sobu . Bila je to jedna Stolica od Drveta i Kože , čija je Površina za sjedenje bila niža nego oslonci za Noge

; sa Strane su se nalazile hvataljke da bi se Pacijent mogao za njih pridržavati , dok pritišće . Babica i Blasa , Kuharica , pomogli su Dona Catalina da dođe do Stolice . Umorna Porodilja je uzela Mjesto na crnoj Kožnoj Stolici , sa ispruženim Nogama u Vis . Ona je nudila jedan obeshrabrujući , smiješan Pogled na sebe . Preuzeli su je Bolovi , i Doktor joj je naredio da pritišće . Ona je razvukla svoje Lice , ali kada su Bolovi popustili , počela je da se smiruje i rekla je svom Mužu , da izađe van i da čeka u Salonu , jer joj je neugodno , da on bude Svjedok njezinom Obeščašćenju . Don Bernardo nikada nije mislio , da Rođenje jednoga Djeteta tako dugo traje i da je to jedan tako mukotrpan Postupak .

U pola tri na Jutro 31 . Listopada 1517 skoro je došlo do Poroda , ali Dijete nije dolazilo , i Dona Catalina je vriskala , ali se ništa nije događalo , da se Postupak približi svom kraju . U to Vrijem je izgovorio Doktor jedan poznati Slog , koji bi trebao postati u Gradu jedna Riječ : >> Ovo Dijete je jako privrženo << , rekao je on . U tome Trenutku se je desilo nešto Nezamislivo : Glava od Djeteta je nestala , i umjesto nje se je pojavila njegova Ručica , koja se je sa otvorenom Šakom pokretala , kao da se oprašta ili šalje pozdrave . Zatim se je objesila Ručica bez snažno kao jedan Penis između rašireni Noga kod jedne Žene .

>> Taj Nesretnik se je okrenuo << , rekao je Doktor bespomoćan . >> Učinite nešto , brzo ! <<

Babica je otvorila svoju Korpu i uzela je jednu Bočicu sa Uljem i jednu Dozu sa Masti , utrljala je uklještenu Ručicu sa obadvije Supstance i ugurala ju je sa jednim brzim , izvježbanim Pokretom ponovo u Maternicu nazad . Pacijentica je potpuno bezvoljna dopuštala da joj se sve učini , i kada je vidjela , da je Doktor veliki smaragdni Prsten skinio sa Palca i odložio ga na Stol , osjećala se je tako napušteno , kao da se je Ruka odvojila od Tijela i ispunila ju je Odgovornost . Ali neočekivanost je bila Suprotnost od Slučaja . Izenada je osjetila Ruku u svom Tijelu , Doktor je dohvatio sa svojim vitkim Prstima Rame od Djeteta i pažljivo ga je okrenuo , tako da je mala Glavica ponovo bila na svom Mjestu . Dona Catalina je izgubila svoje Držanje i počela je da vrijeđa sve Nazočne , ona je osjetila , kako se Snaga skuplja u njezinim Bokovima , ona se je derala i pritiskala je sa svom Snagom , dok ju je Babica osnaživala , da , dobro je tako , i iznenada je izletio kao jedna Kugla umrljana sa Krvi Komad roza Mesa , Doktor je povukao za Glavu , da ne bi bio pogođen i Dijete se je našlo na bijeloj Krpi , što je Babica bila unaprijed pripremila . Ona je gledala iznenađeno .

>> Jedan Dečko ! << , rekla je ona . >> Kako je malen – on izgleda kao jedna Mačkica . <<

Don Bernardo je požurio u Sobu , a Doktor Almenara , koji je upravo bio prao Ruke u Posudi , pogledao ga je čvrsto i rekao je :

>> Ovdje je Vaš Sin , Gospodine Salcedo . Od kako ste Vi navodno , točno računali ? Njegova veličina ukazuje na jednog od sedam Mjeseci . <<

Ali Napori , sramotna Situacija , Borba od Dona Catalina , koja je po prvi Puta u svom Životu jednu Zadaću sama uspjela izvršiti , bez da je pozivala Ruke spremne posluge u Pomoć , sve je to imalo i bolne Posljedice . Ona je bila iscrpljena i

oslabila je , i kada joj je Muž na slijedeće Jutro pružio Dijete da ga Nadoji , okrenuo je Mali sa stalnim Plačom Glavu od Grudi . Doktor Almenara , koji je po smatrao Reakciju od Novorođenčeta , posavjetovao je Dona Catalina , postavio je svoju Ruku sa Prstenom na lijevu Dojku od Bolesnice , obratio se je na Don Bernardo i njegovog Brata i Šogoricu , koji su se tu nalazili , i rekao je ponovo jedan svoj lapidarni Slog :

>> Domaćica boluje od Groznice . Mora da se dovede jedna Dojilja . <<

Familija Salcedo je imala jedan Utjecaj u Gradu i okolnim Selima . Don Ignacio , Auditor Ureda , gdje je toga Jutra bio pripremljen Doček za Kralja , dao je svojim Podanicima na znanje , da je jedna mlada Dojilja potrebna , koja ima Mlijeka već više Dana , da je zdrava i spremna , da stanuje u Kući od Roditelja . Trgovac u Paramo je dobio iste Naputke od Don Bernardo : Traži se jedna Dojilja . Familija Salcedo ima hitno potrebu za jednom Dojiljom . U dvanaest Sati slijedećega Dana je predstavljena jedna Djevojka iz Santvenia , skoro još jedno Dijete , jedna ne udata Majka , koja je prije četiri Dana izgubila svoje Dijete pri Porodu . Dona Catalina , koja nije još uvijek imala jaku Groznicu , svidjela joj se j eta Djevojka ; bila je velika , vitka , ljubazna , posjedovala je ugodan Osmijeh . Usprkos svim Brigama djelovala je vedro . Dona Catalina je bila dirnuta , kada se je Dijete našlo u njezinim Rukama , i dok je jedan cijeli Sat sisalo Bradavice i zatim je zaspalo . Da je ta Djevojka posjedovala Majčinsku toplotu , pokazalo se je to u Ophođenju sa Djetetom , sa velikom Pažnjom , kojom je ona nastupila , u Savezništvu njih dvoje , dok je dojila . Uvjerena sa tim dobrim Utiskom , brzo ju je Dona Catalina počela hvalite preko Mjere . Tako je petnaestogodišnja Minervina Capa iz Santovenia bila došla u Službu kod Familije Salcedo u Corredera de San Pablo Broj pet .

Isto u Kuhinji , gdje je Kuharica Blasa bila glavna , nije Minervina nailazila na Otpor . Prije nego što je došla Minervina , je Blasa Dijete sa dva puta razrijeđenim , jako zaslađenim magarećim Mlijekom nahranila , kao što je ona prije to od svoje Majke vidjela , Dona Catalina se je pribojavala jednog neprijateljskoga Dočeka . Ali Blasa je bila zbog Porijekla Djevojke znatiželjna , i čim je sa njome bila na samo , pitala ju je , dali joj je u njezinome Selu poznat jedan navodni Pedro Lanuza , koji dvije lijepe , Kćeri ima . Ona nije niti dovršila do Kraja , kad se je Minervina počela smijati .

>> Cijela Familija je prosvijetljena , Gospodo Blasa . <<

>> Kako to ti misliš ? <<

>> Onako kako sam Vam rekla , Gospodo Blasa , prosvijetljena . Takvi , koji govore , da je našem Gospodinu Bogu draže , da Čovjek i Žena leže u Krevetu , nego da u Crkvi latinski pokorno se mole . <<

>> To se govori u tvojemu Selu ? Ta Familija je od uvijek bila nešto malo posebna . <<

Minervina je pokušavala da se sjeti još nešto više , da bi udobrovoljila Blasa , i da bi joj se u lizala .

>> Oni govore isto , da Bog kod njih dolazi , kada oni jednostavno sjednu i čekaju . Čovjek mora samo u miru da sjedi i da čeka , da Gospodin nekoga prosvijetli . Zbog toga ih se naziva i *Nosioci* . <<

>> To Ime bolje pristaje za Pedro Lanuza kao prvo bi se to trebalo znati . U momemu Životu nisam ja vidjela nezaposlenija i ljenijeg Čovjeka od njega . <<

>> Ako ih Vi želite vidjeti , dodite u Subotu u Valladolid , u Kuću jedne navodne Francisca Hernandez i jednoga Svećenika , koji se isto zove Don Francisco . <<

Blasa ju je začuđeno gledala .

>> I gdje stanuje ta Francisca Hernandez , moje Dijete ? <<

>> Ja ne mogu da se sjetim , Gospođo Blasa , ali ako Vas to interesira , ja ću da se raspitam , čim ponovo dođem u Selo . <<

Tako je bila osvojila Minervina Carstvo od Blasa . Jednostavna i povučena , Služavka je akceptirala Djevojku širokogrudno . Ona je bila u ophođenju sa Starijima naviknuta , i nova Sustanarka je bila mlada , imala je slične Poglede i znala je za jednu seljačku Djevojku neobično dobro da časka .

Dona Catalina je provela jedan miran Dan . Pojavljivanje iskrene i pouzdane Minervine ju je umirilo . Za njenu Ugodu došla je , oko Podneva Dona Gabriela , njezina Šogorica , da je obavijesti o Svetkovinama u Gradu ; o četrdeset tisuća Stranaca , koji su došli , da budu prisutni za doček Kralja , o oživjelim Ulicama , o vijencima od Lišća po Uglovima Ulica , o Materijalima i Tepisima sa kojim su neke Kuće bile okićene . I zatim o utiskovitoj Paradi po novoj Promenadi , o Don Ferdinand i o Kardinalu iz Tortosa i Kardinalu iz Zaragoza , među njima o gradskim Guvernerima , o gradskim Slugama . Kada se je pojavio Kralj Karl , plamtili su Masama glasni Pozivi . Predivan , koračao je on u Taktu Glazbe sam po Sredini Ulice , dok su se Dijamanti na njegovoj Odjeći svijetlili u Studentskom Suncu . Pred njime je marširala jedna Grupa Glazbenika sa Trubama i Tamburama , pratilo ga je pet stotina Mušketira , četiri stotine Nijemaca i sto Španjolaca , zatim njegova Sestra Dona Leonore sa u pratnji dvorski Dama , koje su bile vođene od Strane Plemića , i na Kraju Povorke nalazilo se jedan Odred Streličara , koji su bili na Konjima . Dona Catalina , koja je bila lako dirnuta , počela je da drhti ispod Deke , i kada je Dona Gabriela primijetila njezino Uzbudjenje , skrenula je Razgovor na velike Slonove , koje su Ljudi zbog Djece i Odrasli doveli na Trg da se Zabave .

Slijedećeg Dana pogoršalo se Stanje od Dona Catalina bez vidljivi Razloga . Groznica je bila jača , i Doktor Almenara je mislio , da se radi o jednoj dječjoj Groznici . Da bi dobili na Vremenu , zadužio je on doktora za Rane Gaspar Laguna m koji je u svoje Vrijeme u bezizlaznoj Situaciji Kancelara od Kralja spasio od Smrti , da Pacijentici ispusti malo Krvi , što je ovaj sa vrijednim divljenja Načinom učinio . Kada je slijedećeg Dana Stanje od Dona Catalina ostalo ne promijenjeno uložio je Don Francisco Almenara svoju Nadu na veliki Theriak :

>> Ona mora da ga dobije . Nemamo druge Mogućnosti . <<

Babica mu je bila pomagala . Predano je tražio Don Bernardo po svojim Džepovima Kovanice za Lijek , ali kada je Doktor primijetio te Geste , dao mu je on na znanje , da se radi o jednome skupom Lijeku . >> Koliko Novca ? << pitao je Salcedo . << Dvanaest Dukata << , precizirao je Doktor . >> Dvanaest Dukata ! << , otelo se je Don Bernardo . Doktor je na veo Razloge zbog tolike Cijene : >> Zamislite samo , da se to proizvodi samo u Veneciji i da i više od pedeset Ingrendicija

sadrži . << Za Vrijeme dok je Modesta išao u Apoteku kod Custodios , čuli su se na Ulici Konjanici kako prolaze , praćeni sa povicima *Živio Kralj !* I Koraci Regimenta kopljanika sa sjekirama , koji su po Taktu Bubnjeva marširali . Iznenada se je između zvuka Oružja se začulo Zvono , koje kao da je odgovorilo na snažan Bariton sa Bine . Don Bernardo je povukao u Stranu Zavjesu sa Prozora . On je u Samostanu San Pablo jednu milostivu Misu za Ozdravljenje Bolesni dao da se pročita i naručio je Sakrmente za umiruće , u slučaju da se oni nađu toj Lošoj Situaciji . Sa desna je on vidio Brata Fernando sa poklopljenom Čašom kako dolazi Putom ; on je bio u Pratlji horski Dječaka , koji su zvonili sa Zvonom . Ljudi su se spuštali na Koljena , dok je on prolazio pokraj njih , i kada bi se ponovo ustajali , otresali su pažljivo Prašinu sa Hlača i Suknji . Na Stepeništu je Zvono postalo još jače , svijetlo i prodorno . Don Bernardo je pošao u susret Bratu Hernando .

>> Zadnje Pomazanje je dovoljno , Oče . Ona više nije pri Svijesti . <<

U tome Trenutku , kada je Svećenik za počeo sa Molitvom , pala je od Dona Catalina Brada na Prsa , i ona je ostala bez pokretna sa otvoreni Ustima da leži . Doktor joj je prišao , mjerio je Puls i stavio je Ruku sa smaragdnom Prstenom na njezino Srce . On se je obratio na Prisutne .

>> Ona je mrtva << , rekao je on .

Četvrt Sata kasnije došla je i Modesta , sa velikim Theriak u Ruci , do kućni Vrata zajedno sa Juan Duenas . Juan Duenas je rekao lakonski :

>> Dona Catalina je umrla . <<

Modesta je uzdahnula . Na Ogradu oslojlena , išla je ona polako uz Stepenice . Mrtvi utječu na na Strah , i ona se je nadala , da pri njezinom Dolasku u Kuću će ostati ne primijećena . Kroz Vrata je vidjela , kako Don Bernardo , njegov Brat i njihove Žene , Blasa i nova Pridošlica Namještaj po mjeraju prema Uglovima , da bi imali više Mjesta . Ona se je držala tihom i nije išla unutra . Nešto par Minuta kasnije došle su Žene koje nariču . Modesta je iskoristila taj Trenutak Previranja , da klizne u Kuhinju . Minervina je sjedila u Suzama i dojila je Dojenče , Blasa , Kuharica , sa Ravnodušnosti jedne Starice , kojoj kao da je naviknuta Okolina oduzeta , nedodirnutu je potpirivala Vatru . Modesta se je zamislila u svojim Dužnostima i donijela je Gospodinu Medicinu . Don Bernardo je pro šaputao : >> Dvanaest Dukata kao da su baćeni kroz Prozor . << Ona je izgovorila skoro sa bez čujnim Glasom : >> Žao mi je , Gospodine Bernardo , neka Bog bude milostiv prema njezinoj Duši . <<

Ali već su počele i Posjete , kucalo se je na Vrata , donosili su Cvijeće , i Modesta je bila odmah na svome Mjestu . Ljudi su dolazili u malim Grupama i ulazili su u Salon , gdje ih je očekivao Don Bernardo i njegov Brat . Jednom , kada je prolazila pokraj otvoreni Vrata od radne Sobe , pogledala je unutra i vidjela je Gospođu kako leži na Stolu , sa zatvorenim Očima i Ustima , blijeda , i mirna . Posjete su trajale cijelo Popodne . Ljudi su dolazili sa pognutom Glavom i odlazili su olakšani , oslobođeni od jedne bolne Dužnosti . Došli su Vijenci , koje je Modesta sa polu zatvorenim Očima odnosila u radnu Sobu . Ona se je bojala od ponovnog Pogleda na Gospođu . Dona Gabriela , Šogorica od Pokojne , vodila je zajedničke Molitve . Kasno Uvečer , kada su se oni bili pozdravili sa Prijateljima i kada su ostali

sami , sjeli su Don Bernardo i njegov Brat pokraj njezini Nogu , da bi pročitali Testament i posljednju Volju od Pokojne . Kao prvo Dona Catalina , da se pokopa u Predvorju od San Pablo a ne u unutrašnjosti Crkve . Dvanaest mladi , Žena u bijelo – plavoj Odjeći sa upaljenim Svijećama u Rukama da ju prate do njezinoga zadnjeg Počivališta . Don Bernardo da ih isplati sa po jednom Kovanicom . Pokop da se održi po Običaju u Crkvi . U njoj svaki slijedeći devet Dana da se održavaju Mise sa pjevanjem , kao i osam Dan nakon njezina Odlaska druge Mise da se održe u različitim Crkvama u Gradu . Don Bernardo je to pročitao sa mucavim Glasom , manje zbog Žalosti , nego jer je on znao za Darežljivost od Dona Catalina i osjećao , je da je za to pronašao sada i jedan Dokaz . Njegov drhtavi Glas je posve otkazao , kada je Pokojna svojim tipičnim Korakom odredila , da jedna godišnja Darivanja za dobrobit Samostana San Pablo treba da se uradi , dakle po najmanje 2650 Maravedis per annum da iznosi . Nakon što mu je na Kraju uspjelo , da pročita taj Pasus , zadržao je Don Bernardo disanje , pogledao je svojega Brata preko Papira i rekao je :

Catalina je ona u Princezu pretvorila . <<

On je mislio na Skladište u židovskoj Četvrti , na svoja zemaljska Dobra u Pedrosa i na Benjamin , Iznajmljivača .

>> Jedno takvo Darivanje neće stajati manje od trideset Morgen Zemlje << , dodao je on .

Njegov Brat Ignacio , bez Brade i sa kratkom blond Kosom , Auditor od kraljevskog Ureda , je postao ne zadrživ . Trljao se je sa Prstom po Nosu :

>> To je po Mjeri << , rekao je on . >> Ti ćeš bez Poteškoća izaći na Kraj sa tim Darivanjem . <<

Veza između dva Brata je uvijek bila jako bliska ,što se tiče Novca u temelju su bili različiti . Za Vrijeme dok su sjedili između omamljujućeg mirisa Cvijeća kod Nogu od Pokojne , došlo je do izmjenjivanja Riječi ,i Don Bernardo je nazvao svoju Pratiteljicu jednom Rasipnicom , ali Ignacio je prekinio takav Razgovor , tako da je opomenu svojega Brata , da nije zgodna Situacija , da se izgovaraju takvi Pogledi .

Slijedećega Jutra je Leš od nesen u Kočiju koju je vozio Juan Duenas , učvrstili su ju sa Štrikovima . Bernardo i Ignacio su vodili Okupljene . Dvanaest mladi Žena , skoro Djeca , sa andeoskim Velovima i u bijelo – plavo Odjevene , išlo je pored Kočije , sve Vrijeme su sa Glasovima kao kroz Nos pjevali Pjesme . Kad su kasnije u Crkvi držali Stražu za Pokojnu , dobila su njihova Lica u toj Ceremoniji izraz Strogoće . Zatim su posmrtni Ostatci od Dona Catalina stavljeni u Predvorje , i tugujuća Zajednica je prodefilirala pokraj Braće , rukovali su se , poljubili bi ih u Obraze i progovorili bi im po koju Riječ Utjehe . Kada su im izrekli svoju Sućut , podijelio je mladi Udovac u Prisutnosti dirnuti Prijatelja kako je rečeno u Testamentu Kovanice mladim Djevojkama .

Kada su došli nazad u Kuću , pošla je Dona Gabriela u Pratnji od obadvojice Muškaraca u Sobu , da pogleda maloga Cipriano . Dok je stajala pored uspavanoga Djeteta , kliznule su joj se dvije Suze preko Obraza . Don Bernardo pokraj nje je po smatrao Dijete sa nepokretnim Licem .

>> Što misli taj mali Ubojica Majke , dok spava ? << , mrmljao je on .

Don Ignacio ga je uhvatio za Rame .

>> Molim te ne izgovaraj takve nepromišljene Stvari , Bernardo . Bog će da te kazni zbog toga . <<

Don Bernardo je odmahnuo sa Glavom .

>> Postoji li još lošija Kazana , osim ove koja me je pogodila ? << , uzdahnuo je on teško .

Dona Catalina Smrt je imala svoje Djelovanje na Kuću u Corredera de San Pablo . Mali Cipriano je dan Posluzi u Potkrovlju , dok je prvi Sprat ostao Carstvo od Don Bernardo , na kojemu je sve ostavljeno ne po maknuto , osim njegovog Kreveta , jer nije više bio bračni Sveti , on je pre nesen u staru radnu Sobu .

Kao što je bilo i za očekivati za Dijete njegove Dobi , bilo je Dojenče pod stalnim Nadzorom svoje Dojilje . Svaka tri Sata je bio hranjen , ležao je pokraj nje u Sobi i spavao je u njezinoj Sobici u Potkrovlju pokraj Stepnica . Kod Posluge sve je ostalo po starome . Juan Duenas , Sluga , je bio stalno kod Konja u Štali , i sa dvije tovarne Životinje .

Te nikakve Novine su značile duboke Promjene za Don Bernardo Salcedo Život , on je iz vana u apatičnu Bezvoljnost upadao . On više nije išao u Skladište u staroj židovskoj Četvrti i nije se više niti brinio za Benjamin Martin , niti za svojeg Zakupca u Pederosa . U svojem Neučestvovanju prekinio je Don Bernardo čak i , da u Podne sa svojim Prijateljem u Damaso Garabitos Pića ispija i na taj Način nije više isprobavao bijela Vina . Točnije uzeto sjedio je Salcedo danima u jednoj Stolici u Salonu ispred Prozora i gledao je , kako nastaje Dan i kako dolazi Noć . On se nije skoro niti po micao , dok ga Modesta ne bi pozvala na Jelo , onda bi on voljno ustao i sjeo bi za Stol . Ali nije ništa okusio , nego se je ograničavao na to , da bocka oko Tanjura , da bi sam sebi nešto predstavio i pri tome bi uznemiravao Poslugu . On sam si je odredio jednu Sedmicu Žalosti , ali nakon sedam Dana došao je on do jedne Točke , gdje je Sjaj počeo izgledati perfektan , tako da je on počeo uživati u Suosjećaju . Već kao Dijete je Don Bernardo Salcedo kod svoji Roditelja provodio svoju Volju . On je bio jedan tvrdokoran Dečko , koji nije nije davao da mu se radi Propisi . Tako je on odrastao , i onda kada je bio oženjen , on je od svoje Žene Dona Catalina tražio strogu bračnu Pripadnost . Možda je patio on zbog toga , jer mu netko nedostaje , netko kome on može određivati , kome on može da zapovijeda . Služavki Modesta su od Brige Oči bile pune Suza , dok mu je donosila Hranu . Jednoga Dana nije mogla da se suzdrži i rekla mu je : >> Nemojte Vi odustajati << . >> Nemojte Vi dopustiti

da Vas vaša Žalost savlada . << Te Riječi su dale na znanje Don Bernardo , da postoje drugi tajanstveni Prijatelji osim onih , koji drugima određuju : Su osjećaj pobuditi , doživjeti Učestvovanje . Takav jedan veliki Bol postaviti na Dan , kako još nikada Čovjek nije osjetio , je bio jedan drugačiji Način , da se nađeš u Središtu . Tako će on postati Majstor svojega Zanimanja , Majstor Postavljanja . On je provodio Dan sa time , da je pred Ogledalom Mimiku i Gestiku studirao , što je trebalo da pokaže , koliko on jako pati . Insceniranje Bolova je postao njegov jedini Cilj , i to tako , kako je on to Modesta predstavio , da ne jede , izjavljivao je , da on više ni ne spava , i žalio se je na duge neprospavane Noći , u kojima nije niti Oka sklopio , o svom neizlječivom Nespavanju . U Stvarnosti je palio Don Bernardo jedno stražarsko Svijetlo , kada bi u Kući bilo tamno i mirno , i tražio je u zidnom Ormaru i u Smočnici ukusna Jela , koja su ga za Sadržaj obeštećivala , što ga je preko Dana tako mučilo . Zatim bi se on obraćao i ponekad , bi budio Sluge da bi dokazao svoju Nesanicu . Tako se je širila Suosjećajnost za ožalošćenoga Udovca u šire Krugove . Zbog Ubijedenja išlo je to preko njegovog Brata Ignacio i preko Dona Gabriela , sa Don Ignacio na Dionisios Manrique , Upravitelj Skladišta , sa Upravitelja Skladišta na Estacio del Valle , trgovački Zastupnik u Paramo , i sa Estacio del Valle na preostale poslovne Partnere u Paramo i na njegove Prijatelje iz Damaso Garabitos . Don Bernardo nije ništa jeo , on nije spavao , nije ništa drugo radio , to je značilo , da je svako Jutro davao Upute svojemu Slugi Juan Duenos i u Večer je sa svojim Bratom nekoliko Sati , Auditor , razgovarao . Jedina Novost u prvih četrnaest Dana njegove Samoće su bila njegova Seljakanja po Sobama , odmjerena , bez ciljna Lutanja , kada je on bio umoran , da sjedi u Stolicu . On bi ustajao svaki pola Sata i automatski bi koraćao kroz Sobe , sa Očima uprtim u Pod , sa Rukama na Leđima , u svojim Mislama je bio zauzet sa Napretkom njegove Glume . Povezano sa tim Seljakanjem je otkrila Minerva jednu zastrašujuću Činjenicu : Čim bi Gospodin se dao u Pokret i kada bi se začuli njegovi dugi Koraci , probudio bi se mali Cipriano . Ništa drugačije nije bilo , kada bi Don Bernardo pošao u Potkrovlje , što je on rijetko radio , da bi vidio mladog , i da bi pri kazao Djevojci , koliko je on poražen i uplakan . Bilo je , kao da osjeća Dijete njegov Pogled koji kao da je rezao iza poluzatvoreni Kapaka , kao kada bi mu netko na neugodan Način dolazio bliže , postao bi on onda brzo budan , uvukao bi svoj Vrat kao jedna Kornjača , otvorio bi Oči i pogledao bi polako u Sobu , prije nego što bi Dijete zaplakalo .

Minervina je negodovala , što Gospodin ne najavljen dolazi gore , da on onda Mladoga zacrvenjelim , hladnim i Očima sa prebacivanjem gleda . >> On ne voli to Dijete , Gospodo Blasa , treba samo da se vidi , kako ga on gleda << , rekla je ona . Ali svaki puta , kada bi Salcedo došao gore , da bi vidio dali Mladi spava , po stalo bi Dijete Ostatak Dana neizdrživo , o kretao bi se i plakao bi bez prestanka bez vidljivi Razloga za to . Za Minervina je ta Stvar bila jasna : Mali plače , jer se boji od Oca , boji se od njegovi Očiju , njegove Tuge , njegove teške Bezvoljnosti . Kada bi se smračilo i kada je bilo Vrijeme za kupanje , ispričala je Minervina svojim Prijateljima Novosti , dok se je Dijete igralo u okrugloj mesinganoj Kadi i dok je sa svojim Rukama udaralo po površini od Vode , i kad je Dojilja Spužvu stavila na njegove Oči

pri čemu mu je Voda klizila niz Obraze , Dijete je bilo Sretno . Nakon Kupke stavila je ona Krpu u svoje Krilo , na mirisala ga je pažljivo i obukla ga je . U tim Trenucima , kada bi mali Cipriano tako roza ležao pred njom , počelo je da se govori o njegovoj Veličini , Blasa je uvijek isponova govorila , da je Mladi jako mali , ali ne slab , i da umjesto Kostiju on ima riblje Kostu kao jedna Riba .

Don Bernardo velika Žalost i njegovo stvarno Distanciranje od Djeteta vodilo je do toga , da je Namjena Djevojke postajala sve više iskrena . Minervina se je radovala , kada bi vidjela , kako Mladi sisa njezine roza Bradavice ili kada bi po kretao svoje male Ruke , bila je zanesena zbog njegovog nerazumljivog Komešanja , njegovog Povjerenja . Kada bi držala Dijete u Rukama , ponekad bi joj bi došlo , kao da njeno Dijete nije umrlo , već je u njezinom Krilu i ona može da se brine za njega .

>> Kakva si ti glupa Guska ! << , uključilo bi joj se tada brzo . >> Kako možeš samo da misliš , da je to tvoje Dijete . <<

Pokraj stalni Poslova oko Novorođenčeta i u Razgovorima o tome bile su večernje Posjete od Don Ignacio i Dona Gabrielas jedino što je Prekidalo Svakodnevnici . Modesta i Minervina su bile oduševljene zbog Dona Gabriela Ljepote i Elegancije i gledale su njezinu sjajnu Odjeću . Ona jednu Odjeću nikada nije nosila više puta , ali kod sve se je pokazivala njezina ljepota , Dekoltei i Ugladene obline . Francuske Suknje , otvoreni Mantili , lijepi Rukavi , kroz koje su se vidjele bijele Linije od Košulje , sve je to davalo Djevojkama Povoda za Razgovore . Ali tu je bio i Način od Dona Gabriela , kako se je ona pokretala , okretna , graciozna , laka kao Pero , tako , kao da može da lebdi . Ona je bila nježna prema Djetetu , i Modesta i Minervina su uvijek išle sa njome gore , kada bi ga ona došla posjetiti . Dona Gabriela nikada nije rekla niti Riječi zbog Djetetove veličine , ona ga je voljela , takvoga kakav je bio , ona je su osjećala , jer on nije imao Majke , i pokušavala je kroz spretna Pitanja da sa zna , kakve Osjećaje gaji njegov Otac za njega . Prekinula bi tek kada , bi joj Minervina počela da govori o njegovoj Ravnodušnosti . Da njezin Šogor odbija svoje Dijete , i da je njihov Brak bez Djece , širila je Dona Gabriela svake mirne , povjerljive Večeri , koje su slijedile nakon što je Don Bernardo postao Udovac , pokretnim Glasom i sa velikodušnim Prijedlozima govorila je Šogoru , da se bez pisanih Pravila i namjera Usvojenja želi da se brine o Djetetu . Ona je jednostavno željela da se brine o njemu , sve dok on ne dođe do jedne primjerene Dobi , što može da odredi njegov Otac . Don Bernardo je dva puta pogledao , dok nije osjetio jednu toplu Suzu u svojim Očima , i rekao je za obilazno : >> To je moje Dijete , i ovdje je njegov Dom . << Spretno mu je rekla Dona Gabriela , da taj Dečko nije niti u kojemu slučaju jedna Utjeha , nego bolno Sjećanje koje se u njemu podiže , i Don Bernardo je priznao to , da je tako u stvarnosti , ali da to ne predstavlja Razlog , da on ne obavlja svoje dužnosti jednoga Oca . U njegovim Očima je sijalo , i on je pogledavao , da bi zavarao duboku Žalost , ali Don Ignacio , kojem nisu bolovi od njegovog Brata promicali , prišao mu je pažljivo , da je preporučljivo , da se Djetetu da jedna *zamjenska Majka* , koja je u jednome Srodstvu sa njime , na što mu je njegov Brat odgovorio , da mlada Minervina sa svojim malim ,

Grudima i sa svojom Ljubavi tu Ulogu u Potpunosti ispunjava , i bez toga da mu je jedna Rođakinja . I ako su Braća imali različito Mišljenje , nije postojalo nikakvoga Povoda za Nesuglasice ili za ljute Riječi .

Ponekad Uvečer sjedio bi Udovac za Vrijeme posjete svojega Brata šutke , kao hipnotiziran , i gledao je u Zavjese na Prozoru . Bila je to njegova uobičajena Inscenacija , ali njegov Brat je bio uznemiren , pitao bi ga ponešto , govorio bi mu ponešto , da bi ga izveo iz njegovog Nesudjelovanja . Don Bernardo je uživao u Brigi od Don Ignacio , njegov učeni Brat , Eminent Familije . Kod svojega Brata , Broja jedan , Pametnog , uživao je uglavnom zbog Suosjećajnosti . Don Ignacio nije primijetio , da se Bernardo predstavlja , i bio je i dalje u Brigama zbog njegovog daljnjeg Razvoja . >> Ti moraš da si pronađeš jednu Zadaću , Bernardo << , rekao je on . >> Nešto , što će ti skrenuti Pažnju , što će te uzeti u Obzir . Ti ne možeš dalje besposleno tu sjediti i predati se Žalosti . << Don Bernardo je odgovorio , da Poslovi idu sami od sebe i da ih se treba pustiti da idu sa svojim Tokom ; Tajna Života je u tome , da se Stvari dovedu u Hod i da se to prepusti samom sebi , da bi se same od sebe dalje razvijale . Ali Ignacio je mislio suprotno , da je on zanemario Posao i da Dionisio Manrique nije u Stanju , da njega zamijeni . To je važno isto za Benjamin Martin , Zakupac u Pederosa , koji mora da pronađe , Puta i da Dona Catalina Poklanjanje sprovede . U početku su Savjeti njegovog Brata nailazili na gluhe Uši kod Don Bernardo . Tek kada je nakon nekoliko Mjeseci njegova Uloga ne utješivoga Udovca počela da mu dosađuje i kad su mu počela nedostajati Vina iz Garabito Krčme , priznao si je on , da ne može cijeli svoj Život sa time provoditi , da uživa u Suosjećajnosti od drugi . Na to se je on počeo prema svojem Bratu otvorenije ponašati , dok je taj u jedno Vrijeme došao do jednoga Zaključka , da samo jedan nepredvidljivi Događaj , jedan iznenadni Slučaj , Bernardo može iz njegove Letargije iščupati . I takav Događaj je nastao , i to u jednoj Pojavi brzoga Glasnika , dok je Don Ignacio svojega Brata nagovarao u jednome večernjem Razgovoru kao i obično , da promijeni svoj Život . Vjesnik je došao iz Burgos i sa sobom je imao jedno Pismo od Don Nestor Maluenda , uglednog Trgovca , koji je u svoje Vrijeme bio taj , što je njegovoj Supruzi poklonio Stolicu za po rađanje , koja je sa sobom nosila gorka sjećanja . Za Don Bernardo , koji je poštovao i vrijednovao toga Trgovca , bilo je to Pismo , u kojemu je on njemu nagovijestio Isplovljivanje Flote sa Vunom iz Bilbao , jedna oslobađajuća Vijest . Vuna je bila u Skladištu još od Kolovoza u židovskoj Četvrti , i Vuna iz cijele Kastilien , - sa izuzetkom one iz Burgos i Segovia – nalazila se je tamo , bez da se je nešto poduzimalo . On je poslao jednoga Vjesnika sa Odgovorom nazad ka Don Nestor Maluenda , u kojemu se je on izvinjavao zbog Kašnjenja i najavio je , da Pošiljka iz Kastilien na drugi Ožujak će stići u Burgos . Ljudima će trebati za to Putovanje , ako usput budu mijenjali tovarne Životinje , tri Dana , i on će osobno da vodi Transport .

Slijedećeg Jutra iznajmio je on kod Argimiro Rodicio za drugi u Mjesecu osam teretni Životinja i pet veliki Vagona . Osim toga je dao on na znanje Dionisios Manrique , da se pripremi za Putovanje . On će osobno prvi Vagon da vozi . To je on do sad učinio samo jednom u svojem Životu , ali ovaj puta dugovao je on Don Nestor

Maluenda jedno Objašnjenje . Osim toga on je vjerovao , da će tjelesno Iscrpljivanje biti dobro , za njega osam teretni Životinja sa Bičem u Pogonu da održava . Tako je Don Bernardo krenuo u rano Jutro drugoga Ožujka , nakon što je Teret bio spreman , u svojoj pastirskoj Odjeći , sa Šeširom i kožnom Jaknom , preko glavnog Mosta na Vrh Karavane . Iza njega je išao Dionisio , upravitelj Skladišta , sa svojom Vagonom kao i dva neuglađena Čovjeka vodiča , koje je on uzeo pod Plaču , i na Kraju se je nalazio vjerni Juan , kojemu je Don Bernardo različite Zadaće dao .

Po ne ravnoj , potrošenoj Cesti tjerao je Don Bernardo sa Bičem Životinje u susret su im dolazili mnogo brojni Jahači , goniči tovarni Životinja i Vagoni , preplašeni bi se sklanjali sa Puta , da bi ih propustili . Kod Vodiča ispred Salcedo Vagona radilo se je o dvije teretne Životinje iz njegovog Vlasništva , *Alazana* i *Morisca* , koje su slušale njegov Bič i polako su naprijedovale , više kao jedan kratki Galop , tako da su oni koji su im dolazili u susret skoro mogli da misle , da imaju Posla sa jednom divljom Kavalerijom . Sve više i više gubio je strpljenje , smireni Don Bernardo i počeo je bez milice da goni Životinje , tako da su do zalaska Sunca došli do Seoca Cohorcós . On je promijenio četiri Životinje u Gostionici i četiri druge u poštanskoj Stanici od Villamanco , gdje je on drugu Noć proveo . Rufino , Krčmar , jedan stari Poznanik , primio ga je sa svojom velikom Časti : >> Gdje tako žurite ? Životinje su pune Rana . << Don Bernardo se je smijao : >> Svatko od nas ima svoja Posla da obavi , Rufino . Vodeće Životinje pripadaju meni , budi bez brige . <<

Jer nije morao više da se predstavlja , spavao je on prvi Put u jednome Komadu od kako ga je zadesila Nesreća . Slijedećega Jutra bila je njegova Glava slobodna , ali boljele su ga sve Kosti . Zbog toga je Putovanje nastavio odgovornije , duboke Rupe na Cesti i ono Gore i Dole sa polaganijim Tempom . Tako je prolazila Karavana na treći Dan još prije zalaska Sunca kroz Puerta de las Carretas . Vodiči su se toliko Derali i Vikali , da su Prolaznici na rubu Ceste zastajkiivali , da ih malo bolje pogledaju . Točkovi i gonjenje Životinja , sve je to radilo jednu zaglušujuću Buku . >> Salcedo Transport kasni ove Godine << , primijetio je jedan od domaći Stanovnika . Sa preke Strane Samostana Las Huelgas se je nalazilo ogromno Skladište od Nestor Maluenda , gdje se je dva Puta godišnje dovozila Vuna iz cijele Španije . Dionisio Manrique i Juan Duenas su ostali kod Kola , da bi nadgledali Istovar , dok je Don Bernardo Salcedo jednu Sobu u Gostionici od Pedro Luaces uzeo , gdje je on uvijek prebivao , tu se je primjereno pre obukao za Večeru u Gradu .

Don Nestor Maluenda ga je srdačno dočekao . Samo sigurni , Don Nestor je uvijek bi opčinjen sa Don Bernardo . >> Kod Kneževa osjećam se ja manje usiljen nego kod Don Nestor Maluenda << , njegovo je on da kaže . Sve na tome Starome ga je imponiralo : Njegova Imovina , njegovi Obrazi , koji su usprkos njegovoj Dobi bili popunjeni , blijedi , i uvijek izbrijani i po flamanskoj Modi uređena Frizura , i njegovo Odijevanje , naborani Mantil , ugaoni izrez oko Vrata , mogao se je vidjeti , kako je bilo nošeno tek Godinu kasnije u Modi . Kao i uvijek pripremio mu je Don Nestor jedan prijateljski Doček , on mu je pokaza njegove nove Reklame , veliko , zlatno uramljeno Ogledalo i par venecijanski Kovčega , koji su se nalazili u Salonu . Don Bernardo je posmatrao znatiželjno Tepih i čudio se je on debelim , sve do Poda dugim

Zavjesama ispred Prozora . U jednoj tako skupoj uređenoj Kući govorilo se je ne stvarno tiho . Don Nestor je bio zatečen , kada mu je Don Bernardo saopćio , da je njegova Supruga umrla i da je to jedan od Razloga zbog čega on kasni .

>> Bilo je to moje prvo Dijete << , rekao je on sa vlažnim Očima .

>> Dali je i Dijete mrtvo ? <<

>> Ne , Dijete ne , Don Nestor . Dijete je živo , ali po kojoj Cijeni ! <<

Na to je došlo do Razgovora o porođiljskoj Stolici , i Don Bernardo je priznao da usprkos žalosnom Sjećanju , da je bila od pomoći . :

>> Dijete se je uklještilo << , rekao je on , >> ali Stolica je pripomogla pri Porodu . Bio je žalostan i nije dalje želio da govori o Groznici i o Dona Catalina . <<

Don Nestor mu je jedno Mjesto između dva Svijećnjaka ponudio , i pogledavao je pokretljivo , dok je žalio , jer Stolica nije mogla da spriječi takvu Nesreću . Ali kao dobar Trgovac znao je on brzo za pravi Savjet .

>> To što Vi meni govorite , je jako bolno , Prijatelju Salcedo , ali Bog je u svojim znanim Namjerama tako izračunao , da se za sve u Životu može pronaći jedno Riješenje . Jedan Čovjek ne može bez Žene , i pravo gledano jedna Žena za jednoga Čovjeka ništa drugo nego jedno pro mijenjivo Dobro . Vi bi ste trebali ponovo da se oženite . <<

Don Bernardo mu je bio zahvalan za tako povjerljivi Razgovor sa velikim kastiljskim Trgovcem , ali Tema , o kojoj su govorili , je još uvijek bila mučna za njega .

>> To će doći sa Vremenom , Don Nestor << , rekao je on žalosno .

>> A zbog čega sad nije dobro Vrijeme ? Život je jako kratak , i besposličarenje nije ispravan Put ; čovjek ne smije staviti Ruke u Krilo . Pogledajte mene : tri Braka u moji trideset Godina , i svaka od tih Žena mi je poklonila po jedno Dijete . Trgovac sa Vunom je osiguran za preko tri Generacije . <<

Salcedo je svašta prolazilo kroz Glavu : Problemi sa nasljednicima , ona proba sa Češnjakom , Dona Catalina Poklanjanje , ali on je samo rekao sa tihim Glasom :

>> Ja se bojim , Don Nestor , da sam ja jedan Čovjek , koji je stvoren samo za jednu Ženu . <<

>> Ne postoje Muškarci , koji su stvoreni samo za jednu Ženu , poštovani Prijatelju . To je jedna Pogreška . Upravo sada , kada Vi imate jednu Mogućnost .

Don Bernardo je sklopio Oči . Nakon Mjeseci Izolacije i Usamljenosti došao mu je taj Razgovor sa jednim pametnim , iskusnim poslovnim Partnerom u jednoj ovakvoj Prostoriji kao jedan San .

>> Ja ću o tome da razmislim , Don Nestor . Ja ću još da razmislim . I ako ja jednoga Dana promijenim svoje Mišljenje , upitati ću Vas za Savjet , obećavam to Vama . <<

Don Nestor mu je servirao jednu Čašu sa Vinom iz Rueda i zahvalio mu se je , što je on jedan takav Prijatelj , pa je Vunu osobno dovezao . >> Mi smo jedan Dan dobili << , primijetio je Don Bernardo sa određenim Ponosom .

Zatim mu se je povjerio Gospodin Maluenda , da je ova Godina posebno dobra , da se teretne Životinje u Karavanama od dvanaest ili čak po petnaest prema Bilbao kreću te

da on ima već po prilično Robe uskladištene na baskijskom Molu . Da će on ove Godine više od osamdeset tisuća teretni Životinja pokrenuti , što se u Kastilien nije dogodilo još od 1509 . Veliki Brojevi su mu prelazili preko Jezika , i on je završio svoje ekonomsko Trgovanje sa jednim taštim Primjećivanjem :

>> U međuvremenu , Salcedo , ja sam u Stanju , da predstavljam jednu Krunu Posuđivanja . <<

Dok su oni sjedili za Vrhom velikoga drvenoga Stola , jedan prema drugome okrenuti , razmišljao je Don Bernardo , da on još nije upoznao niti jednu Ženu od Don Nestor , i ako se je on tri puta Ženio . >> One su promjenjive << , mislio je on . On ih nije dovodio nikada na jedan poslovni Sastanak . Po njegovome Shvaćanju Žena treba da kiti svojega Supruga samo kod društveni Povoda . To je bila njihova Zadaća . Crni Sluga je poslužio kokošju Juhu . Don Bernardo je bio začuđen , kada je vidio njegovu boju Kože , ali nije ništa rekao , ali je gledao svojega Domaćina upitno .

>> Damian << , rekao je on sa velikom Samorazumljivosti , >> on je jedan Rob iz Moçambique . Grof iz Ribadavia mi ga je poklonio prije pet Godina . Mogao mi je još što šta da Prezentira , ali to bi bilo trivijalno . Usluge , koje sam ja njemu učinio , su bile prevelike za ovakvo siromašnu Pažnju . Jedan Rob iz Moçambique je sa današnjim Vremenom jedan prestižni Objekt Plemića . Ja sam ga sa petnaest godina dao krstiti , i do danas mi je on uzoran i Vjran u Službi .

Don Berardo se je osjećao sve manjim . Za jednoga siromašnoga Građanina kao što je on nije Don Nestor sa svojom Izložbom mogao biti učinkovitiji . Don Nestor Imovina je možda bila usporediva sa Grofovom iz Benavente . I Novac je za Don Bernardo bio izrazito bitan . Nakon Juhe poslužio ih je Sluga Pastrvama i jednim ekscelentnim Vinom iz Bordeaux . On se je bešumno kretao , bez da je dodirivao srebrne Tanjure sa Viljuškama ili Žlicama ili da je sa Kavom po micao kristalne Čaše . Rob se je kretao kao jedan Duh , on je po micao pažljivo Noge , da ne bi zapinjao za Tepih . Kad on nije bio više u Prostoriji , govorio je Don Nestor o njegovoj Priči do Kraj i nagovijestio je , kakve Planove on ima sa njime :

>> On je lijen i stidljiv , ali predat . Ja sam ga učinio Povjerljivim tako da su poneki ljubomorni na njega . Za mene on pripada Familiji , Salcedo . On je istina crn , ali njegova Duša je bijela kao i naša . Jedino što ja njemu ne dopuštam , je Ženidba . Zamislite Vi samo jednu Hordu njih kao što je on , kako jurišaju kroz ove Prostorije . Odbojno . Ali na njegov četrdeseti Rođendan ja ću mu pokloniti Slobodu . Tako ću ja da mu se odužim za njegovu Službu kod mene . <<

Putovanje u Burgos i Večer kod Don Nestor Maluenda bilo je dobro došlo za Salcedo . On je na sve zaboravio i na svoju Glumu , napokon se je oslobodio od smrti Dona Catalina , i čim je došao Kući , pošao je on , bez zakopčani Hlača i sa Jaknom , u Potkrovlje , gdje je Cipriano spavao , stao je pokraj Krevetića i pažljivo ga je gledao . Mali se je kao i obično probudio , otvorio je Oči i sa strahom je gledao u svojega Oca , bez da je trepnuo . Ali Don Bernardo je to i očekivao i nije se dao omekšati zbog njegovog Pogleda .

>> Na što misli taj mali ubojica Majke dok spava ? << , promrmljao je on .

Njegov Pogled je bio željezni , i ovaj puta okrenulo je Dijete svoj Vrat i gledalo je u daljinu , i počelo je ne utješivo da plače . Sa zaljuljanim Bokovima došla je Dojilja Minervina .

>> Vi ste ga preplašili << , rekla je ona , dok je uzimala Dijete u Naručje da bi ga umirila .

Don Bernardo je primijetio , da bi Mali od više Mjeseci trebao biti čvršći i otporniji , zatim je po smatrao Figuru od Djevojke sa Djetetom u Naručju i rekao je nešto , što bi začudilo Don Nestor Maluenda :

>> Kako je moguće , moje Dijete , da Vi sa tim ljupkim Licem i sa takvim vitkim Tijelom jednu tako banalnu Zadaću obavljate , jedno Dijete da hranite ? <<

Don Bernardo je bio posramljen zbog svoje Smionosti . Uvečer ga je zagrlio njegov Brat Ignacio , Auditor , tako radosno , kao da je on došao nazad čak iz zapadne Indije . On je pronalazio da se je nešto pro mijenilo , potpuno . U stvarnosti je Don Bernardo sa Putovanjem u Burgos ponovo pobudio svoje Kretnje . Jednu Sedmicu kasnije uzeo je on na Mjestu za trgovinu sa Životinjama u Rioseco za Povod , jednu drugu Stvar da Napadne , što je još od 1516 ostalo ne obavljeno : da otputuje u Paramo , da bi tamo posjetio svoje Partnere u Torozos i da obnovi Poslove . Tako reći da pogleda Pašnjake . Uokolo Grada su se nalazile male Livade , i zemlja koja se je koristila za Sadnju Voća i Povrća , Ostatak su bili Vinogradi i Polja . Ostale su još samo Uzvisine , gdje su se Livade miješale sa Šumom i Kamenjem . Krčmarska Gospoda u Gradu su željela da imaju Prava za Ovce i Koze . Samo bi po jedan Ovan po Stadu bio dozvoljen , da bi Ovce bile spokojnije . Ali Trgovci sa Životinjama i Trgovci sa Vunom su se borili za njihovo Meso i njihovu Kožu . Sve na tim glupim , miroljubivim Životinjama je bilo za iskoristiti , njemu je sve više dolazilo Značenje , kao što su krčmarska Gospoda govorila . Kada je gradska Uprava odlučila , da se zabrani upotreba Pašnjaka u Krugu od dva Leguas oko Grada , bila je to konačna Promjena u Paramo . Nakon toga su Ljudi morali iznajmljivati Pašnjake ne samo u Okolini Torozo , prema Penaflor , Rioseco , Mazariegos , Torrelobaton , Wamba , Cigunuela , Villanubla i drugdje , nego još u udaljenijim Oblastima kao što su Villalpando i Benavente .

Don Bernardo Salcedo je po znavao te Putove kao u Snu. Dok je on jahao prema Rioseco , mislio je on na Prenoćišta , Krčme , Točionice , što ga je sve čekalo na Putovanju . On se je sjetio Udovice Pellica iz Castrodeza , kod koje se je za osam Maravedis u jednome željeznom Krevetu sa dva Madraca spavalo , tri Obroka po Danu se je dobivalo i njega Konja . Putovanje je bilo tako planirano , da je on svake druge Noći bio u jednome drugome Kvartiru i dnevno bi prelazio dva ili tri Leguas . Don Bernardo je bio pun ponosa , jer je Paramo u nekoliko Sedmica sa Istoka prema Zapadu prešao , i onda kod Toro niz Rijeku do Stanice u Pederosa , gdje se je nalazila njegova Zemlja . On je udisao blagi Zrak i mislio je na svoje Partnere , kada su se prve kamene Kuće od Villanubla pojavile . Sa desene Strane pokraj Ceste nalazila se je Gostionica od Florencio , koji ga je uljudno pozdravio , kao što je to bio njegov Način . Šutljivost od Stanovnika je bila poslovična . Ponekada bi on razgovarao sa svojim Bratom Ignacio o tim Ljudima , i oni su došli do jedne prije prednostne Osude

: Ljudi iz Torozos su bili neuglađeni , škrti na Riječima i tvrdoglavi , ali pokretljivi i zaposleni . U Villanubla su živjeli osim jedno pola Tuceta Obrtnika svi od Poljoprivrede : nešto malo veliki Seljaka , bilo je tu Nadničara , koji su zarađivali za Život sa sezonskim Poslovima . Sve ukupno gledano bili su to obespravljeni , siromašni Ljudi , koji su živjeli u siromašnim Nastambama od prijesne Cigle sa nabijenim Podovima od Zemlje .

Don Bernardo je došao u Florencio Gostionicu i proveo je Veće u Razgovoru sa Estacio del Valle , svojim Zastupnikom u Paramo . Poslovi nisu loše išli , u najmanju Ruku ne tako loše kao prošli Godina . Stado je na raslo do tisuću dvjesto Ovaca , i zadnja perioda ispaše je bila povoljna .Dva Pastira od slobodni Seljaka su otišla i zamijenjeni su sa neiskusnim Nadničarima , koji su ipak izlazili na Kraj sa svojim Poslom . Jedino zbog čega bi se trebalo zamisliti u ovoj Okolini su bile velike razlike u Plaćama Nadničara , koji za Vrijeme dugi Zima na Uzvisinama nisu nalazili drugo Zaposlenje . Dugoročno gledano moglo je u Villanubla doći do jednog Problema , zbog nedostatka Radnika . Život Siromašni , čija se je Ishrana nije sastojala od ničega drugoga nego od Povrća i svinjskoga Mesa , bila je isto lična , nezdrava i odbojna . Estacio del Valle , jedan mali Seljak , izgledao je u svojim lanenim Hlačama i kožnim Cipelama u nekim Mjerilima ugledno , uspoređujući sa Momcima , koji su bili bosonogi i u prljavim kratkim Hlačicama hodali po Ulicama . To je bila Sudbina Ljudi u Paramo čiji se je socijalni Status mjerio , sa onim što nose na sebi ; gola Koža , grube Hlače ili raskopčani Kožusi od Pastira .

Don Bernardo je napustio Villanubla slijedećega Dana . Život tamo vani na Uzvisini nudio je malo Promjena , ali Tržnica u Rioseco je bila neobično dobro posjećena . U Mjestu nije bilo vidljivi Promjena , osim što je brže raslo nego druga Mjesta oko Paramo . Veličina Stada je bila konstantna , i šišači Vune su spremali svoj Alat za Lipanj . Salcedo je proveo tu Noć u Brdima usprkos Ušiju koje su ga grizle jednu mirnu Noć .

Putovanje kroz Paramo je donijelo i neka Iznenadenja za njega . Pozitivno je bilo , da Stada u Penaflor de Hornija su prešla Broj od deset tisuća Komada . Dalje je glasilo još druge dvije loše Novine : Udovica Pellica je umrla , a Hernando Acebes , njegov Zastupnik u Torrelobaton , je imao Bolove , i ako je dva puta išao Doktoru , nije više mogao da stane na svoje Noge i sjedio je po cijele Dane u Stolici ispred Kuće kao jedan kradljivac Dana . Hernando Acebes , koji ništa nije posjedovao , borio se je u Suzama , kada su mu rekli Imena Muškaraca , koji će preuzeti njegove Zadaće .

Kako je bilo planirano napustio je Don Bernardo Salcedo tu Okolinu početkom Svibnja i krenuo je u Pravcu Toro . Bio je to jedan blagi Dan , Sunce je sjalo , pokraj Ceste su se čuli Cvrčci . U Listopadu i u početku Godine je redovito padala Kiša , i Zemlja je obećavala dobre Plodove . Isto tako Loza je isto dobro obećavala , i ako ne bude pre rano vruće , Vinogradi će u svoje Vrijeme donesti dobre Plodove . Sa blagi Brežuljaka od La Voluta vidio je Salcedo Cerro Picado i u sred Vinograda ispod njegovi Nogu Mjesto Pedrosa , čije su se Kuće sa lijeve Strane nalazile od Crkve . Dan je toliko bio jasan , da se je sa Mota del Nino Ušće Duero moglo vidjeti , iza su

se vidjele tamno Zelene Šume Pinija , Tlo što se je sa Početkom Stoljeća neprestano obnavljalo sa novim Sadnicama .

Don Bernardo je jahao po jednoj Terasi na Brežuljku iz Kaktuff prema gore , i uplašio je dva Zeca , koji su pobjegli pred njime u jedan Grm . Benjamin , Zakupac , ga je očekivao . On je bio postojan , kao skoro svi u ovoj Okolici , kao i njegovi Sinovi , koji su pre rano očelavili i imali su negroidne izraze Lica , koja su bila takva , da bi ih Gospodin Salcedo među Tisućama odmah prepoznao . On je nosio kao i uvijek jedan Mantil od grubog Materijala i Hlače do Koljena , iz koji su se mogle vidjeti kratke , dlakava Noge . Benjamin je bio jedan od poneki Muškaraca iz jedne sjajne Epohe , što je on malo naznačavao , nego kako je bilo . Njegovo Porijeklo i njegov društveni Rang kao Zakupac , jedan Čovjek , koji je ovisio o Škarama za šišanje Ovaca , mogao je on i drugačije nastupiti , ali on i njegova Familija nisu za to davali nikakvu Vrijednost . Njegova Žena Lucrecia del Toro , kao i njegovi Sinovi Martin , Antonio i Judas Tadeo nosili su uvijek poboljšane smeđe Suknje i Kilt , na kojima je Lucrecia više Konca upotrebljavala nego Žene u Segovia . Benjamin je Potvrdio Don Bernardo dobre Predznake ; Pšenica je dobra u Polju i ako je za Vinograde jedna Presuda još pre rana , mogao bi Urod , ako se ne dogodi nešto Nepredvidljivo , zadnju Godinu prestići za Petinu . Ispred Vrata od Kuće počeo je Lucero , Don Bernardo Konj , nestrpljivo da kopa sa Kopitima . Don Bernardo je sjeo na malu Klupčicu , a Benjamin je je sjeo pokraj Kovčega , gdje je inače Lucrecia mirisne Biljke i lanene Krpe držala . Benjamin Kuća je bila jednostavna i siromašno opremljena . On je posjedovao samo malo Namještaja i nimalo Umjetnina , zbog čega je Slika sa Predstavljanjem Rođenja Isusa i odlaska na Nebo od Kože , pod kojom je on dvadeset i pet Godina sa svojom Suprugom spavao , bila sav njegov Ponos .

Ista ta Jednostavnost zračila je i iz njegov najstarijeg Sina Martin , kada su ga bili pratili u Pregledavanju Zemlje , jahao je on na jednoj staroj teretnoj Životinji , koja je bila opremljena samo sa jednom Dekom umjesto Sedla , dok je drugi išao na jednome starome , Magarcu . Iza jednoga maloga Brijega utvrdio je Don Bernardo , da je Benjamin na jednome Mjestu koje je bilo prvenstveno namijenjeno za Ječam posadio Vinograd . >> Grožđe je Izlaz iz našega Siromaštva , Don Bernardo , to ne smije da se zaboravi << , glasilo je njegovo Objašnjenje . Gospodin Salcedo se je interesirao za , Zemlju koja daje najmanje Plodova . >> Ona Zemlja gore prema La Mamba << , odgovorio je kao iz Topa Benjamin . Oni su išli dalje kroz Redove sa mladim , zdravim Trsovima , čiji je Izgled nagovještavao dobar Urod . >> Ovdje izgleda da je sve u redu ? << , pitao je Don Bernardo još jedan puta . >> Suzdržavam se , Gospodine Salcedo . Malo Plodova i pun kiselog Vina , tko to zna zbog čega je tako << , rekao je on .

Tek na Povratku saopćio je Don Bernardo Benjamin i njegovome najstarijemu Sinu Martin sa svojega Konja , da je Dona Catalina preminula . Benjamin na svojoj staroj Životinji skinio je Šešir i prekrstio se je : >> Bog neka bude milostiv prema njoj i njezinoj Duši << , rekao je on tiho , dok je Martin samo tužno spustio Glavu prema dole .

Lucrecia ih je bila ugostila za drvenim Stolom u Kuhinji . Oni su bili sjedili na

Stolicama nasuprot zidnoga Ormara , gdje su bili poslagani Lonci i ostalo Posuđe . Na obadvije Strane nalazio se je po jedan Vrč sa Vodom . Uvijek , kada on dugo tu ne bi bio , pripremila bi mu Lucrecia tu Čast da mu neupitno pripremi nešto za Jelo , bez da je unaprijed izrečena Pozivnica . Bila je to jedna Samorazumljivost , i kada je Don Bernardo došao do Stola , Benjamin se je tu već nalazio . On je navalio žestoko , svaki osam ili deset Zagrizu prinosio bi Ruku ka Ustima i nakašljao bi se . Između nakašljavanja govorio bio on , što ima Novoga , o svim Stvarima , koje su se ticale njegovog Novčanika . Plače su rasle neprestano . Danas sa Vremenom ne ide nitko za manje od dvadeset Maravedis u Vinograd , za četrdeset Maravedis nema više Zemljoradnika i za manje od šezdeset ne postoji više niti jednoga rezača Loze . U tome Pogledu išle su Stvari loše . Pokraj svega toga Urod je bio jako mršav , i zbog toga je on ostao Dužan za Najam oko Uskrsa , što je primijetio i Don Bernardo .

Don Bernardo mu je jasno dao na Znanje , da njega to sve pogađa isto tako kao Iznajmljivače i da i on čeka na neko Riješenje . >> Ti ćeš još u Klopku od Gospode upasti , Benjamin << , naglasio je to sa Gestom svojega Kažiprsta . Odlučujuće Pitanje zadržao je Benjamin za Kraj Obroka , kada će teško Vino iz Toro već početi da djeluje . Usprkos svojoj Jednostavnosti bio je Benjamin budan , i umjesto da je bio direktan , da on želi Bikove sa teretnim Životinjama zamijeniti , došao je on nevezano na tu Temu , vezanu za Zemlju , što je on držao za antikvaritetom i nepotrebnim . Don Bernardo , koji Zemljoradnji nije bio jako okrenut , imao je ipak Znanja kroz Iskustva svoji Prijatelja iz Garabitos Krčme gdje se je Calle Orates želio kladiti , odgovorio mu je , da je potrebna jedna Sadnja , da bi Zemlja postala trusna i prozračna , zimskoga Prosa , što se u Kastilien nije često koristilo . Benjamin je pogledao Don Bernardo točnije i argumentirao je , da Stvari sa promjenom Kulture znači , da u Toro dvije Godine se to radi i da imaju dobre Uspjehe nego drugi Poljoprivrednici . Martin , koji je Poslušno odgojen , odobravao je Riječi od svojega Oca sa Pogledom , ali Don Bernardo , kojemu je nedostajalo više Argumenata od njih dvojice , pitao je , dali može on da sa zna , kako su u Toro došli na tu Stvar . >> Jedino što u Kastilien vrijedi , su Ovce , ali za Polja je potreban goveđi Izmet , ne Izmet od mali Životinja , a ovo malo što mi imamo , koristimo mi za Povrtnjake . << Razgovor je počeo da dobiva Tok koji je priželjkivao Benjamin , i tako je on nastavio : >> Kad mi već govorimo o Govedima : Nova Stvar bi bila poželjna , da se Bikovi zamijene sa teretnim Životinjama . Manje jedu , bolje je , i štedi Vrijeme , iznad svega kod Oranja . << Don Bernardo je nastavio Razgovor , jedna teretna Životinja nema dovoljno Snage pri Oranju , te dao obavlja bezvrijedan Posao , dok jedan snažan Bik duboko Ore , tako da je zasijano Sjeme s time bolje zaštićeno . Benjamin se je na to usprotivio , da jedan Bik treba više Hrane , osim toga ih je teško nabaviti i ka tome su i skupi , ali Don Bernardo , daleko udaljen od toga , da mu se prikloni , pokušao je da ga uvjeri , da se u drugim Oblastima Španije tako radi poljoprivredna malte ne Propast , jer se Bikovi zamjenjuju sa teretnim Životinjama . Benjamin Martin , koji se je bolje razumio u Situaciju , rekao je , da u Villanubla još samo dva Seljaka sa Bikovima Oru , što je Don Bernardo Salcedo dalo Povoda za sumnjičavo Pitanje , zar Villanubla nije jedino Selo u Paramo , koje se nalazi pred Propasti .

Benjamin je priznao , ali je ukazao na jedan drugi Problem : Kod uznapredovanog Parceliranja Zemlje moraju se Životinje često koristiti na raznim Mjestima , a Bikovi su bil sve samo ne dovoljno brzi . Teško Vino iz Toro je bilo maknuto sa Stola , a Don Bernardo , koje mu su se počele crveniti Uši primijetio je i da mu je Pogled postao odsutan , napokon je pronašao jedno salomonsko Riješenje : Čovjek bi mogao da pokuša ; Novine da isproba . Tako se to radi u Znanosti , da bi se došlo do novi Spoznaja . Čovjek bi mogao da na Primjer Bikove da primijeni a istovremeno da zadrži druge Životinje . U Toku Vremena će se na Urodu pokazati , dali je Brzina od teretni Životinja bolja radna Snaga od Bikova ili dali te navodne Prednosti Bikovi ipak uspješnije obavljaju .

Don Bernardo je bio umoran .On je previše Dana sa besmislenim Pregovorima proveo , a besmisleni Pregovori su ga posebno umarali . Osim toga jer su njegovi sugovornici neobrazovani dobio je Žgaravicu . Bila je skoro Noć , kada je on sa teškom , opijenom Glavom Kuću , od Zakupca napustio . Polako je išao kroz Tamu preko Sela , Salcedo je uzeo Lucero sa sobom i vodio ga je do Kuće od Udovice Baruque , gdje je kao i obično želio da prenoći . Na Ulici nije bilo niti jednoga Čovjeka , Udovica je izašla u susret sa jednom Uljanicom na ulazna Vrata . Oni su smjestili Lucero u Štalu , i Udovica ga je upitala , što on želi da Jede . Don Bernardo je od ustao od Večere . Ručak od svinjskoga Mesa i bijeloga Graha mu je teško ležao u Želucu i nije se ugodno Osjećao . Dva Tjedna dugo svaki je on Dan negdje drugdje jeo i spavao . Rano u Jutro platio je on Udovici i odjahao je najkraćim Putom preko Vivero na Cestu , što je dolazila iz Zamora . Na Križanju se je nalazila jedna Kuća u Vinogradima . Tu je on potjerao Konja malo brže i pošao je u krakom Galopu prema Tordesillas . Za jednog metodičnoga , na Rutinu usmjerenoga Čovjeka kao što je on nije drugi Put dolazio u obzir . Nekoliko Sekundi on je mislio na svojega Sina kojega je Minervina bila držala u Naručju . On se je na smijao . Kod Tordesillas usporio je on Konja , i jahao je u Pravcu Simancas , mijenjao je rimske Mostove prelazi na druge Strane od Ušća , i oko Podneva Grad mu se je nalazi sa desne Strane i ušao je kroz Puerta del Campo u Valladolid .

Skoro ne primijećen vratio se je Don Bernardo Salcedo u svoj ustaljeni Način Života nazad . Mjesecima je on vjerovao , da on može do Smrti da se dosađuje , ali sada , kada je Nevrijeme prošlo , uvidio je da su njegova Pribojavanja bila pretjerana . Svoj *melankolični Napad* , kako je on Mjesece svoje Nesreće nazivao , to je uspješno prebrodio , i tako je on uzeo Uzde u Kući i Poslove ponovo u svoje Ruke . Nakon što mu je Modesta pripremila jedan obilan Doručak , pošao je Don Bernardo u Skladište u staroj židovskoj Četvrti u blizini glavnoga Mosta . Tamo je susreo Dionisio Manrique , svojega vjernoga Suradnika , koji je u zadnje Vrijeme mislio , da će Patron umrijeti i da će se zbog toga morati zatvoriti Skladište . On se je vidio kako će ostati bez Posla , bez Namještenja i bez Zadaća , kao Prosjak između Djece sa Prištevima , koja su se po zimi kao i po ljetu pokraj Cesta od Grada smucala . Ali sada ga je Gospodin Salcedo bez vidljivi Razloga iz njegovi dubina izvukao i ponovo je Stvari pre uzeo u svoje Ruke . Sa Putovanjem u Burgos se je Situacija poboljšala . Manrique je sjedio u Don Bernardo Uredu za jednim osobnim писаćim Stolom od Pinije i vodio je muko trpno Knjigu o transportima teretni Životinja , koje su dolazile iz Paramo , i o Vuni , koja se je skladištila u ogromnome Skladištu u židovskoj Četvrti . Atila , opasan stražarski Pas , kojega je on dobio još kao Štene , šetao je neprestano lajući okolo Ograde i Zgrade dole i gore ili je sa budnim Očima pazio na Ulaz . Pas je imao jedan oštar Sluh i nije dopuštao da se sa njime po igrava , a posebno u noćima punoga Mjeseca čulo ga se je kako zavija . Koliko je bilo poznato , do sad ta Životinja nije nikome ništa loše učinila , Don Bernardo tako i njegov predani Dionisio su uzimali za stvarnost , da nije nedostajalo Vune , od kada Atila pazi na Skladište .

Manrique je bio Duša Poslovanja , podupirao ga je Federico , jedan petnaesto godišnji Momak , koji je od Rođenja bio njem . U Uredu , za писаćim Stolom i među ostalim Stvarima nalazile su se i druge prozaične Zadaće . Dionisio je knjižio Ulazak i Izlazak Vune , a on mu je pomagao i to snažno , gdje god je bio potreban . Kada bi došao jedan Transport , išao je on sa Federico na skoro uvijek blatnu Promenadu kod

Ušća , da bi tamo sa Pomoći od Vodiča teretni Životinja Vreće istovarali a Vunu bi potom uredno uskladištili . Kada bi nedostajalo Ljudi kao kod najmlađeg Putovanja u Burgos , nije se suzdržavao Dionisio da , se i sam uhvati Biča i da osobno neki od Vagona kod Nestor Maulenda Poslovnice u Las Huelgas ili negdje drugdje isporuči . Ne jednom pri Stvari , dok bi on obavljao Poslove , jeo bi on zajedno sa Vodičima i spavao po raznim Prenočištima , da bi Patronu nekoliko Marevedis uštedio .

Što se tiče male Trgovine , što je Don Bernardo sa Camilo Dorado vodio , koji je u Segovia kožne Jakne proizvodio , Manrique bi unajmljivao Sredstva za prijevoz i išao bi preko kameni Putova tamo , koje je samo on po znavao . Don Bernardo , koji je Dionisio fleksibilni , angažirani Način po znavao , o pisivao je svojega Namještenika samovoljnim i ne bez na jedan Način Dopuštanja kao jednoga Čovjeka , kojemu grbačenje nije teško .

U prvim ljetnim Danima bilo je puno toga za obaviti u Skladištu , i jer je Don Bernardo jedno čudovišno Pokretanje doveo na Dan , nestali su oni životni Osjećaji , koji su nastali sa neumjerenim Jelom . To Poboljšanju bez sumnje je donijelo puštanje Krvi , što je Gaspar Laguna poduzeo , koji je u svoje Vrijeme bez Uspjeha njegovo njegovu Ženu . Ali Salcedo nije bio neoprostiv . Propusti su za njega bili Jezoviti , ali dobar Posao je on znao da vrijednuje , čak kada bi Uspjesi bili izostali . Zbog jednog udarca Greške nije on gubio Vjeru u Ljude , kojima je on vjerovao . Don Bernardo je bio Viđenja , da Čovjek nije uvijek potpun , i tako je on dokazao , da on ništa ne zamjera Doktoru , kada je dao da ga se pozove , dočeka ga je sa Riječima : Dakle , poštovani Laguna , onda mi želimo da vidimo , dali će mo mi imati više Sreće nego kod Dona Catalina , Mir njezinoj Duši << , tako da je Doktor vidio Obavezu , svoje sve Znanje i Umješnost da stavi na Dokaz .

U dvanaest Sati u podne napustio je Don Bernardo Skladište . Bili su to vrući Tjedni , i Ulice su smrdile po Neradu i Dreku . Djeca , čija su Lica bila musava , hodala su uokolo i prosila , ali on se nije obazirao na njih . >> Oni imaju mojega Brata << , mislio je on . >> Postoji li netko u Valladolid , koji najveću slijedeću Ljubav uvježbava više od mojega Brata Ignacio ? << On je išao polako , izbjegavao je odvodne Kanale i pazio je na >> Pazi Voda ! << sa Prozora , sve dok nije došao do Calle Orates Taverne gdje je ispred Vrata obligatorijiski stajo zeleni Patuljak , i gdje su se nalazili po tri , četiri Prijatelja , da bi u bijelom Vinu iz Rueda uživali . Kada su ga neki nakon toliko dugo Vremena vidjeli , svi su se redom požalili , da im je nedostajao , ipak to su bili samo podalji Poznanici i donji Slojeva , koji su u istinu bili prisutni na Pogrebu od Dona Catalina , kako je red , ali su se nećkali , da dođu u njegovu Kuću . Za Dona Catalina su oni bili *Kompanjoni* , a on sam nije nalazio odgovarajuću Riječ za njih . Ipak su proslavili Kompanjoni od Don Bernardo njegov Povratak za podnevnu Rundu sa ponekom Čašicom . On im je ispričao o svojem *melankoličnom Napadu* , i ako nitko od njih nije za pravo znao , kakva je to u stvarnosti Bolest mogla da bude , propitkivali su sa Pristojnošću jednoga Pijanoga uvije isponova , kako je uspio da se izliječi . Don Bernardo , koji je svoju Sreću primijetio , pogledavao je u Krug i dao im je najbolje Objašnjenje , kako se je to desilo prije dva Tjedna kod njegove Kuće :>>> Jedan Vjesnik iz Burgos me je izliječio

. << Kompanjoni su se smijali , udarali su ga sa Dlanovima po Leđima i govorili su to drugim Gostima , i svi su se složili , da vinsko Bure iz La Seca , koje je Damaso Garabito upravo bio otvorio , će da doprinese u njihovome daljnjem Uživanju .

Tu u Taverni izgubio je Don Bernardo svoju Suzdržljivost i zaboravio je , da se namješta : On je proklinjao , izgovarao je besramne Riječi i smijao se je njihovim izrazima Lica . Sve skupa to mu je činilo dobro , i one se je vratio oslobođen u popodnevi Grad nazad . Ponekada bi on tražio Savjet u Gabarito Taverni , kao kod Teofilo Roland , jedan Seljak iz Tudela , koji dva puta u Tjednu sa svojim Konjem ide iz Herera do Duero , da obiđe svoju Zemlju . Teofilo Roland je pio iz jedne zemljane Šalice , jer je on bio mišljenja da bijelo Vino u prozirnim staklenim Čašama gubi na svojoj Kvaliteti . On je čuo Priču o Iznajmljivaču , i kada ga je Don Bernardo upitao , dali on misli da je prednost , da se Iznajmljivača po Prinosu isplaćuje ili je bolje imati jednu čvrsto unaprijed određenu Sumu , odgovorio mu je vino ljubac Don Teofilo sa razoružanom Logikom , da to ovisi o Visinu učestvovanja . Don Bernardo se je pokazao velikodušnim : >> Recimo mi , jednu Trećinu od Uroda . << Don Teofilo se je pomalo suzdržavao da da Odgovor : >> U Tudela mi dajemo više << , upao je on Don Bernardo u Riječ . Salcedo je malo pocrvenio ; on je imao jednu nježnu Kožu , kod koje se je to brzo vidjelo . >> To ne može da se uspoređuje . Tudela je jedno Selo u procvatu , a upravo suprotno je u Pederosa gdje se živi siromašno . << Onda je on primijetio , da se u njegovome Mjestu može jedna Familija sa jednom Trećinom kupiti pa čak ih i učiniti Sretnim , ako Iznajmljivač ne zna niti čitati niti pisati . >> Upravo za toliko malo << , rekao je on , >> može se jedne Ideje odreći , koju si je netko u svojoj Glavi utvrdio . Teofilo Roland je govorio o dobrome Vinu . On je došao do jednoga Stanja , kada mu je Tijelo po stalo bestežinsko i počeo je da vjeruje da lebdi : >> Konkretno ja mislim sa time << , rekao je on , >> da ga odvrati od toga , da su Bikovi rentabilniji u Poljoprivredi nego teretne Životinje , bez da on mora da točnije izračunava . << Roland se je počeo naginjati prema njemu , sve dok se njihove Glave skoro nisu sudarile : >> Dali Vi stvarno vjerujete u to ? << Don Bernardo je bio nesiguran : >> Vi ne ? << >> Zavisi << , rekao je Don Teofilo >> O Poslu i o Zemlji . << Bez i jednoga Razloga , gledajući kako je on uživao u Vinu , preplavio je Don Bernardo jedan Osjećaj Povjerenja . Iznenada ga više nije zanimala rentabilnost između Bikova i drugi Životinja ; njega je samo interesiralo , da čuje njegov Glas , da se osjeća živim i da i dalje ispija dobro Vino iz La Seca . >> Kod Oranja << , rekao je on . >> Ja govorim o Oranju . Sa teretnim Životinjama se ne Ore , one samo grebu po Površini , i osim toga jedu Grožđe i uništavaju Sjeme . >> Sve Ptice jedu Sjemenke << , požalio se je Roland , dok mu je istovremeno položio svoju Ruku na Rame . Don Bernardo je lagano odmahivao sa Glavom : >> Ali ne uvijek , moj Prijatelju . Bikovi dublje Oru i tako je Sjeme više zaštićeno . << Don Teofilo Oči su postale teške . >> A . . . a . . . ali Vi imate toliko toga puno da kažete , toliko da možete Vašemu Zakupcu raditi Propise ? << >> On mi daje za pravo << , objasnio je Salcedo . >> On dobrovoljno meni pre pušta da donosim Odluke , jer se on ne razumije u Papire . <<

Don Bernardo su se ponovo počele da sviđaju stare Navike . On je svakodnevno

odlazio u Tavernu kod Calle Orates koja se je nalazila odmah pokraj Ludnice , ili bi išao u neku drugu Točionicu , na čijoj se je natpisnoj Ploči nalazio zeleni Patuljak . Bilo je to odlično , da se Kompanjoni susreću u Točionicama , gdje se je uvijek ponovno otvaralo novo Bure , bez da je išta u naprijed bilo dogovoreno . U glavnome radilo se je o Vinima , koja su do nošena u Grad kroz Puerta del Puente Mayor ili Puerta de Santiesteban , nakon što bi prošlo propisani pet Mjeseci bile su sastavljane uvozne Liste , da bi se ustanovila količina koja je potrošena . Crvena Vina su u glavnom bila tanka , ne teška i ne loša , ali jedan poznavao Vina je uvijek čekao na Iznenadenje . Nakon što bi Vino isprobali , komentirali bi kao i obično Prednosti i loše Strane od novoga Vina . S Vremena na Vrijeme vidjeli bi nekoga , koji nije tako često dolazio , ali je već čuo o Bolesti od Don Bernardo i koji bi se dalje raspitivao za njegovo Stanje . A Salcedo , koji je držao da su njegovi Odgovori najduhovitiji u zadnje Vrijeme , počeo bi da se smije i odgovorio bi : >> Jedan Vjesnik iz Burgos me je izliječio , Vi mi nećete vjerovati . << I taj Poznanik bi mu se pridružio u smijanju i lupkao bi snažno po leđima , jer je novo Vino bilo jače nego što su oni očekivali i nakon četvrte Čaše Razum bi se zamaglio .

Oko dva Sata pošao je Don Bernardo Kući iz Garabitos Točionice . Dok ga je Modesta pozivala na Obrok , govorila bi mu puna Ponosa , koje Napretke je Dijete ostvarilo . Ona nije shvaćala , da jednome Ocu može da bude svejedno kako se Razvija njegovo Dijete , ali Salcedo skoro da nije niti slušao što ona govori i uvijek bi se pitao , što on duboko u sebi osjeća prema tome Djetetu . Kod povratka iz Pederosa si je Don Bernardo umislio , da on u svojim Osjećajima prema Djetetu lebdi između Odgoja i Sklonosti . Ponekada bi popodne otišao gore u Potkrovlje , i kada bi po smatrao Dijete utvrdio bi čvrsto , da on ne osjeća Ljubav prema njemu , nego više kao Znatiželju jednoga Zoologa . Onda je mogao sedam Dana da prekriži , da bi ponovo išao gore . Nakon jednoga Tjedna osjetio bi ponovo tu vagajuću Privlačnost , koja je samo u njegovoj Umišljenosti egzistirala , i ponovo bi ga onda vidjeli u Potkrovlju . Minervina je peglala i mijenjala Odjeću od Djeteta , sve Vrijeme je budno gledala ispred sebe ili bi tiho govorila Riječi pune ljubavi . Don Bernardo nije ispuštao tu Djevojku iz Očiju . On je bio Ubijeđen , da Povrće i svinjsko Meso , jednolična Hrana na Zemlji , debele , Ljude čini , i zbog toga je bio iznenađen koliko je ona visoka , nježna Djevojka iz Santovenia , na kojoj je svaki Dan otkrivao nove Draži : dugi , nježni Vrat , male , špicaste Grudi u jednostavnoj Odjeći , mala Guza , koja je bila tako puna i okrugla , kada bi se ona nagnula preko Stola . Ona je skroz na skroz bila lijepa i puna Harmonije , na jedan Način Pojava . Jedan Mjesec kasnije bilo mu je po stalo jasno , da on ne osjeća Privlačnost ili Sklonost prema Djetetu , nego jednostavno samo Sklonost . Minervina je bila ta , koja je uz njega dok on odrasta . Na to je on revidirao svoju Izjavu koju je dao Doktoru Don Nestor Maulenda , da je on stvoren samo za jednu Ženu , nego se je ispravljao da je on stvoren samo za jedan Brak . Sa Vremenom su elementarne tjelesne Potrebe postajale sve jače , kada bi vidio tu Djevojku . Ali ona nije sudjelovala , bila je ravnodušna na njegove Pogleda , tako odsutna ponekada , da se on nije mogao odlučiti , da prekine da ju posmatra . Jednog vrućega ljetnoga Dana predložio je on Djevojci , da spava na prvome Spratu ,

gdje je Vručina bila podnošljivija .

>> A Dijete ? << , pitala je Minervina .

>> Sa Djetetom naravno . Kada ja to Vama preporučam , pri tome ja mislim na dobrobit Djeteta .

Minervina ga je gledala sa svojim režućim plavim Očima i kroz duge Trepavice , zatim je bacila jedan Pogled na Dijete i od mahnula je sa Glavom , da bi podvukla još jednom njezino Nećkanje .

>> Mi se dobro osjećamo i ovdje , Gospodine << , rekla je ona .

Od toga neuspjelog Pokušaja približavanja nije mu više Dojilja izlazila iz Glave . Opčinjen njome , mislio je na nju i po Danu i po Noći . Jer je on znao , da ona obilazi Dijete svaka tri Sata , pokušavao je da dozna , kada ga je zadnji puta nahranila , da bi ju pri slijedećem hranjenju mogao iznenaditi i tako vidjeti njezine gole Grudi . Uvijek isponova pokušavao je na vrhovima Prstiju , i sa drhtavim Rukama i ubrzanim lupanjem Srca da joj se približi u Potkrovlju . Ali kada bi on nju , prije nego što bi otvorio Vrata , čuo kako se smije i šapuće , pošao bi nazad u Salon , bez da bi bio primijećen . Minervina je zbog njegovi česti Posjeta učinila neke Mjere , ali jednog Popodneva , kada je on to najmanje očekivao , vidio je on nju kroz odškrinuta Vrata sa Djetetom u Krilu , kako je sa desnom Rukom izvadila iz Odjeće , malu špicastu Dojku sa roza Bradavicom , da bi nadojila Dijete . >> Moj Bože << , promrmljao je Don Bernardo , savladan od tolike Ljepote , dok je gledao kroz odškrinuta Vrata .

>> Ne želiš danas ništa , moj Voljeni ? << , pitala je Djevojka .

I na njezinim mladim , punim Usnama pojavio se je jedan Osmijeh . Kada je vidjela , da Mali ne pokazuje Interese , uzela je svoju Dojku između Prstiju i prešla je sa vrhom Bradavice preko Usta od Djeteta , tako , direktno stimulirano , Dojkom počelo je Dijete da sisa kao kada Pastrva hvata Crva , kojega je Ribič ponudio na Udici . Don Bernardo nije mogao da suzdrži svoje Disanje , i napustio je svoje Mjesto pored Vrata i spustio se je sa Stepenicama dole , iz Straha , da se ne oda . Slijedećega Popodneva ponovio je on isto . Sjećanje na tu malu , tako nevino ponuđenu Dojku činilo ga je ludim . U Poslu je on bio ne koncentriran , nije puno dopriniosio i prepustio je najveći Dio Posla Manrique . Kasnije u Garabitos Taverni na pio se je isprobavajući Vino , i kada je došao Kući , legao je , on je imao bolove u Glavi , u Krevet . Alkohol ga je obuzeo , ali svejedno mu se je ponovo pojavila Slika jedne male , gole Dojke u Glavi . Oko šest Sati pošao je on u Potkrovlje , kada je ona bila kod Djeteta po četvrti Puta . Ali jednoga toploga Dana Krajem Rujna , kada su Vrata u Potkrovlju bila širom otvorena , snažan Vjetar je iznenada zalupio Vrata , i Blasa se je neočekivano pojavila na drugim Vratima .

>> Trebate li Vi nešto ? <<

Don Bernardo je došlo neugodno .

>> Ja sam došao gore samo , da vidim svoje Dijete . Ja ga nisam vidio već Danima . <<

Blasa je ušla u Sobu gdje se je nalazila Minervina i brzo se je vratila nazad . Bore na njezinome Čelu su bile duboko urezane , što se je uvijek dešavalo , kada bi se duboko zamislila . Istovremeno su se njezina Usta razvukla prema gore .

>> Ona doji upravo , Gospodine . Minervina će Vam donijeti Dijete dole , kada bude gotova . <<

Posramljen silazio je on polako Stepenicama dole , kao jedan Lopov , koji je upravo uhvaćen na Djelu . Ali jedne Večeri kada ga je posjetio njegov Brat Ignacio , priznao je on njemu :

>> U međuvremenu ja više nisam siguran , dali sam ja Don Nestor Maulenda rekao Istinu . Vjeruješ li ti , da je Čovjek stvoren samo za jedan Brak , ali za više Žena ? Tijelo traži svoja Prava , Ignacio , to mi se događa ; ima Dana , kada ja na ništa drugo ne mislim . Ja imam Utisak , da meni nedostaje jedna Žena na mojoj Strani . <<

On se je nadao , da njegov Brat , koji je bio osam Godina mlađi od njega , ali iskren i bez predrasuda , da će mu da jedan dobar Savjet ili da će mu moći čak o svojoj Strasti prema Minervina moći reći , ali Ignacio je razočarao sva njegova Očekivanja :

>> Tko kaže , da se ti nećeš još jednome oženiti , Bernardo ? Ti trebaš jednu Ženu . To je sve . Zbog čega ne zamoliš Oca Hernando , da ti bude u Pomoći ? <<

On je bio zbunjen . Nije se radilo o tome , da razgovara sa Ocem Hernando , nego da se u bijedi Minervina , da ponekad između Dojenja malog Cipriano neko Vrijeme sa njime u Krevetu da provede . Nije se radilo o tome , da se jedan Brak aranžira , nego da mu se Pristup toj Djevojci omogući , da bi on svoje ljudske Želje ispunio . Tu Otac Hernando nikada ne bi dobro došao , a još manje njegov pristojni , Brat Ignacio . Dakle kome da se on obrati ?

Jednog Dana iznenada ga je iznenada pozvala Modesta , mali je prohodao . On je imao nešto malo manje od devet Mjeseci i jedva petnaest Funti težak , već je često po kazivao da je živahan . Ponekad bi se o kretao na Krevetu , i tako je Djevojku navodio na Smijeh . Zatim bi se ponovo penjao sa pokretima vrijednim zapažanja po Rešetkama od dječjeg Kreveta i stajo bi tako jedno Vrijeme bez pokreta , bez da bi se za išta pridržavao , i po smatrao bi Stvari oko sebe , kao što je to uvijek činio , kada bi otvorio Oči . Don Bernardo , koji je bio probuđen iz Sna , nije tu Prilikom želio da propusti , da ponovo vidi Djevojku , i uspeo se je uz Stepence u Potkrovlje . U Hodniku je susreo svojega Sina , koji je sam skakutao po Stepenicama , dok je Minervina povijena nad njime išla za njime , sa raširenim Rukama , da pripomogne ako to treba . Iza njih su išle presretna Modesta i Blasa .

>> Vidite samo , Gospodine , Dijete već hoda << , izašlo je iz Kuharice .

Ali Don Bernardo se je pobunio , i uzeo je tu Stvar za Povod , da prigovori Minervina zbog njezine Lakomislenosti . Jedno Dijete od devet Mjeseci ne smije da se stavlja na Noge , ako se ne želi , da cijeli svoj Život Dijete poslije toga ima krive Noge . Nožice od jednoga Djeteta u toj Dobi su kao od Želatina i ne mogu da nose toliki Teret , a da se ne deformiraju . On je postao glasan , i kada je vidio , da se od Minervina plave Oči pune sa Suzama , osjetio je jedno neobično Zadovoljstvo , tako kao da je sa jednim Bićem po golim Leđima od Djevojke udario . Ali usprkos njegovoj od glumljenoj Pobuni Cipriano od toga Dana više se nije moglo spriječiti da ostane u Krevetu . On se je tako lako penjao van iz Kreveta i išao bi kroz Hodnik kao

jedno Dijete od dvije ili tri Godine . Cipriano nije jednostavno hodao , on je trčao , kao da je to cijeli svoj Život učio , a kada bi ga netko pokušao zaustaviti , istrgnuo bi se i nastavio bi dalje . Bilo je , kao da je željezni Pogled njegovog Oca , koji je inače budio Dijete , u njemu budio Želju , da može pobjeći .

Povremeno su gore dolazili Gabriela i Ignacio , da bi ga posjetili . Prvih Dana su Sposobnosti od Mladog bila jedna Atrakcija . Ali Gabriela je izjavila isto svoje Zamisli : Nije li mali pre nježan ? Ona nije mislila na Dob , nego na njegovu Staturu , ali Minervina , koja je zaneseno gledala trakice i ukrasne Vrpce na Dona Gabriela Odjeći , je stala u obranu , : >> Ne vjerujte u to , Cipriano je istina mali , ali ne slabašan . On je stvarno jedno snažno Dijete . << Kada je Nadražaj Novoga prošao , postale su Posjete od Dona Gabriela i Brata Ignacio sve rjeđe , a Don Bernardo je ponovo išao u Calle de Santiago . Rutinski je on obavljao svoje Dužnosti , ali on nije zaboravljao Minervina . Pojava Kuharice , kada je on špijunirao ispred Vrata od Djevojke , je njegove početne Namjere prigušila .

Kada bi on uvečer ležao u Krevetu , razmišljao je on o Mogućnostima , koje je jedan Bogat Čovjek imao , da bi dobio jednu siromašnu Ženu u Krevet , osim toga ona je bila jedna petnaestogodišnjakinja sa Sela . On je nalazio , da ih je bilo puno , ali njemu je nedostajala Agresivnost Bogataša a Minervina Prebacivanje Siromašne . Djevojka ga je do sada bez veliki Riječi ili dramatični Gesti odbijala . Ali Uvjeren , da su sve Prednosti na njegovoj Strani donio je Don Bernardo jednoga Dana jednu mušku Odluku : On će izabrati jedan direktni Put i Djevojci jasno dati na znanje , da on treba njezinu Ljubav .

Slijedom do nesenoga Plana , pošao je on jedne Noći Krajem Rujna u Košulji , sa bosim Nogama i sa jednom malom Lampom u Rukama sa Stepenicama prema gore . On je pokušavao , da Pucketanje drvenog Poda da ublaži , i stao je ispred Vrata gdje se je nalazila Minervina . Srce mu je udaralo do Vrata . Misli na Djevojku , kako opušteno leži u Krevetu , su mu pomutile Razum . Sa Svijetlom u Ruci , otvorio je on polako Vrata i prepoznao je u Polutami Dijete kako spava u svojem Krevetiću a pokraj njega je bila Minervina , koja je isto tako spavala i ravnomjerno disala . Kada je on sjeo na Krevet , probudila se je Djevojka . Iz njezini širom otvoreni Očiju govorilo je prije jedno Iznenadenje kao Razoružanje .

>> Što Vi tražite u ovo Vrijeme u mojoj Sobi ? <<

Don Bernardo se je brzo snašao :

>> Meni se je učinilo , kao da sam čuo da Dijete plače . <<

Minervina je držala Plahtu ispred svoji Grudi .

>> Od kada se Vi to brinete , za Cipriano jer on plače ? <<

Sa slobodnom Rukom uzeo je Don Bernardo nježno Ruku od Minervina , kao da je jedan Leptir .

>> Ti mi se sviđaš , Mala , ja ne mogu ništa protiv toga da učinim . Što je loše u tome , da ja i ti ponekad malo Vremena provedemo zajedno ? Zar ti ne možeš da tvoju Ljubav između Oca i Sina malo da raspodijeliš ? Ti ćeš živjeti kao jedna Kraljica , Minervina ; neće ti ništa nedostajati , ja ti obećavam . Ja te molim uljudno , da jednog siromašnog Udovca malo sa tvojom Toplinom ispuniš . <<

Djevojka je povukla svoju Ruku . U svjetlosti Lampe za svijetlile su njezine plave Oči od Uzbudjenja .

>> Napusti ovu Prostoriju << , rekla je ona tako da je naglasila svaku Riječ . >> Odlazi smjesta van . Ja volim ovo Dijete iznad svega , ali ja ću da napustim Kuću , ako Vi još samo jednom stavite svoju Nogu u ovu Sobu . <<

Kada je Don Bernardo sa obješenom Glavom ustao , da bi pošao , uplašilo se je Dijete u Snu . On je razmišljao da ga Cipriano ne prepozna , držao je Lampu između sebe i Kreveta , otvorio je Vrata i izašao je u Hodnik . Nisu pale nikakve zle Riječi , nitko se nije napravio smiješnim , ništa ga nije navodilo do toga , da se osjeća smiješnim i budalastim . To nije bila jedna primjerena Situacija za jednoga Čovjeka njegove Dobi i njegova Statusa . Pun Prebacivanja samoga prema sebi legao je u Krevet , jedno Prebacivanje , bez ikakvi vidljivi Razloga , koje će postati još veće , ako on bude mislio na Don Nestor Maulenda i na svojega Brata Ignacio . Što bi oni pomislili , da su vidjeli , kako se je on na jedan takav Način od jedne petnaestogodišnje Služavke tako ponizio ?

Požuda u svakome slučaju nije popuštala , dok je on slijedećega Dana napuštao Kuću , da bi otišao u židovsku Četvrt . On je odlučio , javnu Kuću kod Puerta del Campo da potraži , gdje on skoro dvadeset Godina već nije bio . To je jedno dobro Djelo , rekao je on sam sebi u svojoj Pravdi . Gradska javna Kuća je vođena od Strane Bratstva i utješne Djevice Maria , i iz Prihoda je vođena jedna mala Bolnica gdje su Siromašni i Bolesni od Strane Grada podupirani . Ako jedan Bordel služi takvim Svrhama , to mora da je , što se tamo radi , bogu da odgovara , rekao je on sam sebi .

Pokraj Ceste prosila su kao i svaki Dan po četiri pet petogodišnji Djevojčica sa Sifilisnim postavljenim izrazima Lica . On je podijelio punu Šaku Maravedis među njima , ali kada je nakon nekoga Vremena kasnije sa Djevojkama u njihovim malim , pretrpanim Sobama razgovarao , ponovo je vidio tužne Oči od Djevojčica koje prose pred sobom . U ova četiri Zida njegova Potreba je jednostavno nestala . On je vidio , kako Djevojke dolaze , da upotrebe na njemu svoje zavodničke Umjetnosti . >> Nemojte ništa Poduzimati , Djevojke << , rekao je on , >> mi nećemo ništa da radimo . Ja sam samo došao , da malo porazgovaramo . << On je teško disao u tom uskom Prostoru , jedna je sjela iznenađeno pokraj njegovi Noga na Krevet . Don Bernardo je imao osjećaj da mora za to da da jedno Objašnjenje . >> To je zbog Sifilisa . Pola Grada je inficirano . Dali si ti vidjela Djecu kod Calle de Santiago ? Ona su sva Podbula . Valladolid je jedno Mjesto puno Bolesti . << Razmišljajući on je stavio svoje Laktove na svoja Koljena . Djevojka je bila zbunjena . Što ovakav jedan fini Gospodin traži u gradskoj javnoj Kući ? On se je osjećala poželjnom . >> Zbog čega Valladolid ? << , upitala ga je ona . >> Cijeli Svijet je prepun razni Bolesti . Što može da se tu uradi ? >> On se je uspravio , prekrstio je Noge i gledao ju je prodorno . >> Ti se ne Bojiš ? Vi se svaki Dan izlažete Opasnosti , zar nemate Zaštitu ... << Od nečega moram ja da živim i Siromašne da prehranim << , rekla je ona njemu . Don Bernardo , opsjednut sa Strahom , vidio je on sada pod Šminkom od te Djevojke Podbukline od oni drugi Djevojčica . >> Ja mislim , dali se Doktori u Zajednici brinu

za Vas , dali Grad nosi Brigu za Vaše Zdravlje i za Vaše Mušterije . Ona se je bezvoljno smijala i zanijekala je , i on se je digao . On je imao Osjećaj ,da Djevojke nemaju te Otekline i Podbulost , nego cijeli Grad . On joj je ispružio svoju Ruku . >> Bilo mi je Zadovoljstvo , da te upoznam . >> On je stavio jedan Dukat u njezinu Ruku . >> Ja ću ponovo da dođem << , dodao je . Klimnuo je sa Glavom i napustio je Bordel kao da je u bijegu , bez da se je oprostio sa Gazdaricom .

Na putu do Kuće mislio je on na Dionisio , Dionisio Manrique , vjerna Duša Poslova . Manrique je bio ne oženjen , pun Života i veseo . I ako je on bio pobožan , imao je jedno Ime jednog prijatelja Kurvi , koji je tamo povremeno odlazio . Između njega i Don Bernardo do sad nije bilo Razgovora o tim Stvarima . Za Salcedo je Manrique bio jedan povučeni , još ne oženjen , mlad Čovjek , a Manrique je u Salcedo vidio jednoga Uviđavnog Supruga , koji je i u svojem Poduzeću bio Suzdržan . Zbog toga je on bio iznenađen , kada je njegov Šef toga Jutra ustao od svojega pisaćega Stola i prišao mu .

>> Jučer uvečer sam ja bio u gradskome Bordelu , Manrique << , rekao je on bez okolišanja . >> Svaki Čovjek ima svoje Potrebe , i u mojoj Bespomoćnosti mislio sam se ja tamo zadovoljiti . Ali dali ste Vi vidjeli , da su Prosjaci na Ulici Bolesni ? Što Vi mislite , odakle dolaze svi ti Sifiličari ? Kako mi možemo da spriječimo , da nas ta Bolest ne uništi ? <<

Dionisio Manrique , koji je imao Vremena , da se sabere , dok je Don Bernardo govorio , gledao je svojega Šefa i utvrdio je , da on razmišlja i da njegova Pitanja nisu Zastor . On je pokušao , da ga umiri :

>> Nešto se radi protiv toga , Don Bernardo . Vaš Brat zna za to . Njega sa Toplinom pokazuje svoje Uspjehe . To se radi i u Bolnici San Lazaro , ja imam tamo jednu Nećakinju . Metode ne mogu da budu jednostavnije : Toplina , Toplina , i još jednom Toplina . Iz tih Razloga zatvore Ljudi Prozore i Vrata i ispune sa dimom zatamnjene Prostorije . Bolesnike umotaju u vunene Deke , a pokraj Kreveta potpale se Peći sa Ugljenom , da se oni pri tome što je više moguće oznoje . To znači , da nakon trideset Dana Njege sa Toplinom i sa Ishranom , sa time nestanu Otekline i Podbulost . <<

Dionisio je olakšano disao , ali je utvrdio , da to nisu bili Odgovori , koji je Don Bernardo očekivao .

>> Da , u redu << , rekao je ovaj . >> Ja ne sumnjam u to , da se u Medicini dešavaju Napredci , ali kako da Čovjek danas sa jednom Ženom ima jednu tjelesnu Vezu , bez da se pri tome ne stavlja u Igru svoje Zdravlje ? Ja ne razmišljam o tome , da se još jednome oženim , Manrique , ja nisam Čovjek , koji rado ide dva puta sa sa istim Putem . Ali kako ja mogu bez Pokore moja Potraživanja da umirim ? <<

Dionisio je pogledavao , kao što je to i uvijek činio , dok bi razmišljao .

Ako Vi želite biti sigurni , postoji samo jedno Riješenje . Imati posla sa jedno Djevicom , i samo sa njom . <<

A gdje se u ovome Gradu može pronaći jedna Djevica , Manrique ? <<

Pogledi od Namještenika su postali žešći .

>> To danas nije teško , Don Bernardo . Za to postoje posebne Majke . Žene iz

Paramo su jeftinije i vrijedne povjerenja , sigurno zbog toga , jer je tamo veća Kriza nego ovdje . Posebno , ako je Mušterija jedan ugledan Čovjek , one su sposobne , da takvoj osobi povjere svoje Kćeri . Ako Vi nemate ništa protiv , ja ću da Vas upoznam sa nekima od njih . <<

Tri Dana kasnije je Maria de las Casa u Skladištu predstavljena , naj poslovnija posebna Majka u Paramo . Navodno da je on samo posredovala , ali u stvarnosti ona je bila isto što i voditeljice Bordela . Dionisio Manrique je napustio Ured , da bi njegov Šef mogao otvoreno da po razgovara . Maria de las Casa je govorila neprekidno . On mu je govorila o tri još nedirnute Djevojke iz Paramo , dvije od sedamnaest i o jednoj od šesnaest Godina . Ona ih je opisivala do zadnje Pojedinosti : >> On su sve snažne – Vi me razumijete , da svatko , tko živi u Paramo , razmišlja o njima . Clara Ribera je jedrija i ljepša od ove druge dvije , ali zbog toga kuha Ana iz Cevico bolje nego jedna učena Kuharica . << Ka u u gradskom Bordelu počeo je Don Bernardo Salcedo Odvratnost prema sebi da osjeća . Razgovor je na likovao kao da se radi o trgovini sa Govedima , dok se nisu dogovorili . On je razmišljao o Minervina , on je vidio Misli pred sobom i odmahnuo je sa Glavom , da bi Slika nestala . >> Nijedna nije tako čista kao Maxima Antolin iz Castrodeza . Njezina Kuća i ona sama sjaji se kao Zlato . U svaku Okladu , da će te Vi sa svakom od njih provesti lijepe Sate , Gospodine Salcedo << , završila je ona .

Prije uhvaćen nego animiran , odlučio se je Don Bernardo za Clara Ribera . U Krevetu su mu se svidale žive , smione , čak besramne Djevojke . >>> Ako je tako << , nastavila se je Maria de las Casa , >> biti će te Vi oduševljeni sa Clara . << Salcedo se je ogovorio , da ju očekuje slijedećeg Utorka , ali da bude jasno , da za početak ne postoje nikakve Obaveze . Ali kada se je četiri Dana kasnije Maria de las Casa sa Djevojkom u Skladištu pojavila , napustila je Don Bernardo svaka Nada . Clara je izgledala nervozno i nervozno je Trzala sa Usnicom oko desne Strane Usta , I izgledala je kao da gubi Koncentraciju . Gdje da ju on poljubi ?

>> Ta Djevojka meni više izgleda kao da ima problema sa Nervima nego kao da je živahna , Maria . Njoj je potrebna njega Doktora . <<

Maria de las Casa je brzo podigla njezinu Suknju i razgolitila je njezinu bijelu Butinu , koja je za jednu mladu Djevojku izgledala pre meko i naborano .

>> Vidite Vi ovo pre divno Meso , Gospodine Salcedo . Više nego jedan bi za nju dali jedno bogatstvo , da ju razdjeviči . <<

Clara Ribera je po smatrala Kalendar na Zidu , Ugljen pokraj njezini Nogu , Prozorčić prema Dvorištu , ali koliko god je brzo pogledavala okolo sebe , njezino lijevo Oko nije ostajalo u Sredini . Izgledalo je , kao da ju se ne tiče , što se je ovdje govorilo . Marai de las Casa je polako počela da postaje nestrpjiva .

>> Kao prvo morate Vi da se izjasnite : Tražite li Vi jednu Djevojku , da se par puta u Tjednu zadovoljite , ili Vi želite jednu čvrstu Vezu ? <<

Pitanje je postavljeno tako da se je Don Bernardo osjetio uvrijeđenim .

>> Jednu čvrstu Vezu naravno , ja sam mislio , da Vam je to Dionisio već rekao . Postoji jedan Stan za nju spreman . Ja sam jedan seriozan Čovjek . <<

Maria de las Casa je promijenila svoj Ton . Don Bernardo Odgovor otvorio joj

je nove Perspektive . Ona je mislila na Tita iz Torrelobaton , na cigansku Ljepoticu iz Canizares , na Eleuteria iz Villanubla . Ona je odlučno gledala u Don Bernardo .

>> Ako je tako << , rekla je ona , >> izgleda Stvar jednostavnom , ali ja ne mogu stalno ovamo da dolazim . Bolje , Vi dođite kod mene dole i onda se Vi možete Odlučiti . <<

>> Gdje da dole dođem , Maria ? <<

>> U Paramao , Don Bernardo . Najljepše Djevojke u Okolici postoje u Paramo . Kada one imaju Mogućnosti , hodati po ugostiteljskim Kućama i Točionicama , možete Vi biti sigurni , da niti jedna od njih nije više Nevina . Vi morate da vidite *Slatkiš* u Mazariegos , jedan sjajan Komad od Djevojke . <<

>> Meni su draže Djevojke , koje nemaju Posrednika , Maria de las Casa . Nepoznate , kućne Djevojke . Otvoreno rečeno , Posrednici nisu dobra Preporuka za jednu Bludnicu . <<

Na slijedeći Dan osedlao je Don Bernardo Lucero i odjahao je po drugi Puta unutar pola Godine preko Ulice prema Villanubla u Paramo . Maria de las Casa ga je naručila da dođe u Castrodeza , i od otuda su oni željeli preostala Sela da posijete . Ali u Castrodeza je Don Bernardo predstavljena Petra Gregorio , jedna nježna Djevojka sa plavim , nepovjerljivim Očima i urednim Tijelom . Ona je bila lijepo obučena i nosila je u Kosi oko Glave ukrasnu Traku , što je jedan Kontrast naspram siromašne , bez prigovorne Pojave radila . Don Bernardo se je svidjela ta Familija , i on se je dogovarao sa Maria de las Casa , da on treba jednu Sedmicu , da pripremi Stan , i da će onda ponovo doći , po Petra .

Krajem Studenoga odjahao je Don Bernardo prema Castrodeza , i jedan Sat nakon njegovog Dolaska pošao je on sa Petra Gregorio i sa jednim Zavežljajem sa njezinim Stvarima u Krilu povratnim Putem , prije nego što se je smračilo . Krda su se vraćala nazad u Zajednicu , oko jedan Legua ispred Cigunuela susreli su se sa Goničima koji su se pojavili iz Mraka . Tri puta je pokušavao Don Bernardo bezuspješno , da započne jedan razgovor sa Petra Gregorio . Djevojka je bila jedna dobra Jahačica i spretno se je usklađivala sa Pokretima od Konja , ponekada bi zabrinuto duboko Uzdisala . U Simancas je po stalo sasvim Mračno , kao što je Don Bernardo to i predviđao , i kada su Most od Pisuerga prošli , upitao je on Djevojku , dali joj je Valladolid poznat . Odgovor , da ona još nikada nije bila tamo , nije ga iznenadio , više ga je iznenadilo , kada je Djevojka kratko na to dodala , da ima osamnaest Godina . Don Bernardo je uspio , da prekine njezinu Šutnju , i kada su došli do Plaza de San Juan i dok joj je sa Svijetlom od Lampe po kazivao Stan , uzdisala je Djevojka neprekidno . Ona nema Strah , uvjerio se je Don Bernardo , i bilo mu je lakše zbog toga . Zatim ju je on postavio da sjedne na jednu Klupčicu i pomogao joj je da skine Jaknu , koju je ona imala na sebi . Don Bernardo se je jedno Vrijeme trudio , da umiri svoje Strasti , jer do sada prema Djevojci nije osjećao ništa blizu jednoga Sažaljenja . Ona je bila tako šutljiva , i predana svojoj Sudbini , da se je Don Bernardo pitao , što osjeća Petra Georgio u ovim Trenucima , dali je tužna , razočarana ili ima Čežnju za Domom . Njezino Lice nije pokazivalo nikakve Emocije , kada joj je Don Bernardo objasnio , da je to jedna unajmljena Kuća da među ostalom , dole pokraj nje

žive Ljudi , osmijehnula mu se je nazad i trzala je sa Ramenima . Zatim je Don Bernardo pokušao , da ju zagrli , ali ukočeno Držanje i jedan strog Miris su ga odbili . To ga je navelo na Misli , da joj pokaže Sobu , gdje se je nalazila Kada od Cinka , i da joj objasni , kako se koristi . >> Čovjek bi se trebao najmanje jednom u Tjednu okupati << , rekao je on njoj , >> i svakodnevno Noge i Guzu oprati . << Djevojka je klimala sa Glavom i uzdisala . Don Bernardo joj je još pokazao Smočnicu sa Namirnicama i ostavio ju je zatim samu .

Slijedeće Popodne otišao je on kod nje . Don Bernardo je mislio , da ona više nema Težnju prema svome Domu , ali ona je sjedila u istoj Odjeći kao i prijašnje Veće na Klupčici i neprestano je jecala . Ona nije ništa jela . Namirnice u Smočnici su bile nedirnute . Salcedo je Djevojku ohrabrivao da izađe na Ulicu prošetati se , ali ona se je ovila sa Krpama kao jedna stara Žena .

>> Ja razmišljam o momemu Selu , Don Bernardo . Ja ne mogu protiv toga . <<

Don Bernardo joj se je ozbiljno obratio , rekao joj je , da ovako više ne može da ide dalje , da se ona mora pribrati i da će oni onda provesti zajedno par lijepi Sati , čim se ona umiri , ali kada je on ponovo došao slijedećega Dana , sjedila je ona na istome Mjestu , gdje ju je i ostavio zadnji puta . Tada je Don Bernardo počeo da prepoznaje , da je učinio jednu Pogrešku i da mora hitno da pošalje jednoga Vjesnika kod Maria de las Casa , da bi se došlo po Djevojku i bi ju se odvelo nazad Kući .

>> Ali kada je on slijedećega Dana ponovo došao , došlo je do Promijene u ponašanju od Petra . Ona je prestala da plače i dobrovoljno je odgovarala na njegova Pitanja . Ona je upoznala Susjedu , koja je inače iz Portillo i koja je udana za jednoga Stolaru . Njih dvije su izmijenile Priče iz svoji Sela , i Prijepodne je brzo prošlo . Petra Gregorio se je pokazala čak i malo krhkom i nije se odupirala , kad ju je Don Bernardo pokušao obljubiti . On ju je ponovo ohrabrivao , da napusti Kuću , da pogleda Radnje , da ode u San Pablo , gdje ima puno Posjetitelja . I u jednom iznenadnom izljevu Obraćanja sa Nježnosti dao joj je on pet sjajni Dukata , da si kupi Odjeću . Ta Gesta je bila odlučujući Argument . Petra je pala na Koljena i poljubila mu je Ruku . Don Bernardo joj je pomogao da ustane . >> Kupi si jednu novu Suknju , i još ponešto lijepoga i nešto za gornji dio Tijela sa prozirnim Krpama na Prsima ; osim toga Prstenje , Narukvice i Ogrlice , što će tvoje lijepo Tijelo ukrasiti << , rekao je on . Petra Gregorio plave Oči su zračile , nakon što je Don Bernardo u prošlim Danima se pribojavao , da će se ona zbog toga što preživljava ponovo u plakati . Na Kraju je Petra Gregorio bila kao i sve Žene , mislio je Don Bernardo . Od jednoga određenoga Trenutka bila je ona vedra i zadovoljna , da je on razmišljao , da ju povede u veliki Krevet , da ju je on za to novo Poznanstvo kupio , ali onda se je odlučio , da bi bolje bilo , još malo pričekati . Nova Odjeća i Nakit su Djevojku učinili više voljnom i susretljivom .

Kada je on ponovo došao , nosila je ona jednu lijepu , Odjeću sa dubokim izrezom , između ostalom i proziru tako da su se Grudi vidjele , pri tome još jednu Ogrlicu , jeftine Naušnice i Narukvicu sa Privjescima . Kada ga je ona vidjela da dolazi , nasmijala se je i raširila je svoje Ruke . Don Bernardo je ponovo bio obuzet sa Požudom , koja je za Vrijeme zadnjeg Tjedna malo bila nestala . >> Dali si ti moja

mala , Dobro ? << , pitao ju je on , dok joj je istovremeno ispružio Ruku da se pozdrave . On ju je obuhvatio . >> Ti si jako lijepa , Petra . Ti si se lijepo uredila . << Ona ga je upitala , dali mu se sviđa , i nazvala ga je svojim Gospodinom . >> Ah , Vaš Gospodin ! << , rekao je on . >> Ti ne moraš da budeš formalna . Imenuj me sa Bernardo . << Djevojka se je koketno nasmijala , i njemu je sinula jedna Ideja : >> Što ti misliš , da ti Otac pokaže , kako se koristi Kada ? << On je pristala , da se je Jučer okupala . >> To nema veze , to nema veze . To ne šteti , ako se netko kupa svaki Dan , moje Dijete , Doktori mogu govoriti što god žele . << On ju je obuhvatio , i poveo ju je kroz Hodnik prema Kuhinji . On je pokazao na jedan veliki Vrš sa Vodom pokraj Ormara i rekao joj je , da jednu četvrtinu od toga zagrije . Kada je Voda bila pripremljena , upotrijebio je Don Bernardo Metodu , koja nikada u njegovoj Mladosti nije pokazivala Djelovanje , kada se je radilo o tome , da se jedna Djevojka obnaži . Prvo je on skinuo sa nje Nakit , i odložio ga je sa Strane , zatim je skinuo Odjeću sa nje , Suknju i Vestu i On je malo pričekao , dok ona sam nije skinula sa sebe donji Veš . On se je ponašao prema njoj kao prema jednoj maloj Djevojčici i sam se je nazivao *Ocem* . >> Odmah će te Otac oprati , ali prvo moraš ti da uđeš u Kadu . << Petra je ušla u Kadu . Dok ju je on pridržavao , poljubio ju je , prije nego što je ušla ona u Vodu . Na pola Puta ju je još jednom brzo poljubio . Uzbuđenost od Djevojke je porasla , ona ga je ugrizla i zagrlila sa Rukama oko Vrata . >> Sada budi jedna ljupka Djevojka i dopusti da te Otac opere << , rekao je on umiljato , dok joj je sapunao Grudi , koje su klizile kroz njegove Prste kao jedna Riba . Kao dvoje Ludi priljubili su oni svoje Usne zajedno , i tu nekako ju je on povukao iz Vode u svoje Krilo i ustao je sa njome zajedno . On je vukao svoj vrijedni Teret prema spavaćoj Sobi , i kada su bili legli u Krevet , pitao je on nju , dali joj je to prvi Puta , da spava sa jednim Muškarcom , što je Petra Gregorio glasno potvrdila .

Ja vodim jedan mirni Život , da . Što više da poželim ?

Tako je odgovorio Don Bernardo smiješeći se svojim Kompanjonima u Damaso Taverni , koji ga još nisu ništa niti pitali , trgovci sa Stokom i trgovački Zastupnici , koji su dolazili iz Paramo sretali bi ga dok se je šetao Gradom , i drugi Poznanici , poneki na Trgu ili u nekoj Ulici gdje su se bili sklanjali u sjenu , prilazili su mu da bi se rukovali sa njime . On već Mjesecima nije imao veći briga i bio je Pravo zadovoljan . Petra Gregorio , koja je u z Posredništvo Maria de las Casa skoro bila vraćena nazad , se je kao izrazito posebno Voljenom pokazala . Ona ne da je samo bila lijepa i vitka , nego i zavodnička i dobrovoljno se je davala . Sedmica samoga Stanovanja nakon njezinoga Dolaska u Grad , pošto se je bila pokazala nepristupačnom i teškom , to je prošlo . Sada se je Petra mirno davala , besramno i dobrovoljno . Ali ona nije bila povučeno Biće , koja se je stalno klanjala Željama od Gospodina , nego je bila jedna impulzivna , Žena puna Fantazije , koja je često preuzimala Inicijativu . Zbog toga je u ljubavnom Gnijezdu , što je Don Bernardo uredio na Plaza de San Juan za Petra Gregorio , često bilo Živo , i ako je on svojim Kompanjonima govorio , da on vodi jedan smireni Život . On je posjećivao Petra svako Popodne , i skoro da nije prolazio niti jedan Dan , kada ona ne bi njemu pripremila nekakvo Iznenadenje . Don Bernardo se je zahvaljivao zbog njezinih Majstorstva . Za pet Dana je on od jedne stidljive Mačke učinio od nje jednu Panteru prepunu užitaka . Petra je išla i dalje od njegovih Očekivanja : ona je bila jedna stvarno Čudo u ljubavnim Stvarima . Jednom Popodne primila bi ga gola , samo skromno ovijena , a slijedeći Dan skrila bi se u tamnoj Sobi , strastveno u skromnom donjem Vešu odjevena , koji je nabavila u Gradu , primila bi ga sa tihim Mijaukanjem , čim bi čula njegove Korake u Hodniku kada bi on dolazio kod nje . Zatim bi se skinula gola i lagano bi trčala po Stanu , istovremeno bi prevrtala Stvari koje su se nalazile između njih dvoje , on bi je molio , da ipak stane . >> Ti me nećeš dobiti , Oče , ti me nećeš dobiti << , ponavljala bi ona . Ona ga je nazivala *Ocem* , kako se je on sam prekrstio oni Dana . Dobro došao , Oče , do sutra , Oče , zbog čega ti ne kupiš

svojoj Djevojci Perle , Oče ? Otac ovamo , Otac onamo . Salcedo je bio uzbuđen , samo kada bi sve to čuo . Petra je posjedovala prirodne Rafinese , što je sa malim Gestama pretvarala u Zavodenje . Kod takve Njege postajao je Don Bernardo jedan drugi Čovjek , koji je velikodušno donirao Dukate , bilo je to jedno jako začuđujuće Ponašanje , što se nije dešavalo za Vrijeme dok je Dona Catalina još bila na Životu . Ali Petra Gregorio se je ponašala razumno sa Novcem , i oprezno . Ona je kupovala Odjeću i Nakit , pojavio se je i lijepi Namještaj , dekorirala je Stan sa Zavjesama . Don Bernardo je prepoznao , da je Petra bila ona Voljena , kako si je on to uvijek zamišljao . Jednog Dana ga je zamolila za to , da joj pribavi jedan drugi Stan . >> Ova Četvrt je ispod tvoje Časti , Oče , ovdje žive samo Obrtnici i jednostavni Ljudi << , rekla je ona . I on je uvidio , da je Petra u ovoj Četvrti jedna Ruža na jednome lošem Mjestu . On ju je odveo u jedna novi etažni Stan u Calle Manteria . Za Petru to nije bio samo jedan Uspon , nego joj je to značilo više Mjesta i Prestiža . U istinu bila je to jedna uska Ulica , kao skoro i sve u Gradu , ali centralna , popločena i u jednoj finoj Okolini . U ovome novome Stanu je umjetnost Zavodenja od Petra postala još rafiniranija . Salcedo je provodio cijela Popodneva sa njome . Od odmora Popodne , o kojima je on govorio svojim Kompanjonima u Taverni , su u Stvarnosti postali svako Popodne prave gimnastičke Vježbe .

Ponekad , kada bi on bio sam kod svoje Kuće u Corredera de San Pablo , mislio bi on na Napade od Petra , i na njezine Fantazije . I kad bi ju on sa sramežljivom , plahom Djevojkom usporedio , kao što ju je on u Castrodeza našao , došao bi on do Zaključka , da je on bio Majstor u učenju Zadovoljstva a ona mu je bila jedna predana Učenica . Samo tako se je moglo objasniti , kada se misli na Djevojku koja je sa njime na Konju došla iz Paramo prije osam Mjeseci , koja je Danas bila ne samo tako luda , nego je kod određeni Povoda na Dan dovodila prirodnu Eleganciju . Don Bernardo je bio Ponosan sam na sebe , Doživljaje i njezino ljubavno Ponašanje nije on mogao više samo za sebe da zadrži i jednoga Dana u Skladištu je sve ispričao svojem Namješteniku Dionisio Manrique . Dionisio , taj nepopravljivi djevojački Heroj , slušao je pažljivo svojega Šefa , ali je Mišljenje zadržao za sebe . Tako je Don Bernardo uspio , Sate Zadovoljstva da produži , na Način da je sve još jednom do sitnica ispričao . Golišave Igre od Petra , koje su na Kraju uvijek završavale u Krevetu , potpaljivale su njegova Potraživanja i stvarale su mu jedan pred ukus za popodneve Posjete , Dionisio je sa otvorenim Ustima sve slušao . I sam Federico , nijemi Momak , pitao se je povodom Nemira od Manrique , što njih dvojica imaju za razgovor , što su njihove Oči i Geste mu govorile .

Kod svojega Brata Ignacio sasvim suprotno , sa kojim se je on svako Veće nalazio , nije Bernardo bio toliko otvoren . Više je bio on usredotočen , njemu nasuprot kao poštovanom , nevinim Građaninom da se prikaže , što je više odgovaralo Imenu Familije Salcedo . Ignacio je bio jedan Uzor u kastiljskom Gradu . On je bio , Auditor od kraljevskoga Ureda i Zemljoposjednik , ali njegova Titula i njegova Imovna to ga nije udaljavalo od toga , da u Potrebi bude tu . On je pripadao milosrdnom Bratstvu i podupirao je godišnje pet Sirotih sa jednom školskom Stipendijom , jer je to u njegovim Očima bilo jedno Djelo koje se sviđa i Bogu , da se

i Siromašnima jedno Obrazovanje omogućiti . Ali on nije davao samo svoj Novac , nego je davao i osobnu Žrtvu . Ignacio Salcedo , osam Godina mlađi od Don Bernardo , crvene Boje Lica i sa plavom Kosom , posjećivao je jedan puta u Mjesecu Bolnice , dijelio je Bolesnicima cijeli Dan Hranu , uređivao bi njihove Krevete , ispražnjivao bi Pljuvačnice i cijelu Noć bi bio on na Straži . Zbog toga je Don Ignacio Salcedo imao dobar Nadzor nad Ustanovama , i veliki Ugled u Gradu je on uživao . Ali uz svoje Aktivnosti u Uredu i pored njegovi dobri Djela , bio je Don Ignacio ne samo čak i o najmanjim Događanjima u Gradu najbolje informiran , nego isto tako o Događanjima u Zemlji i u Inozemstvu . U zadnje Vrijeme je bilo toliko puno Novina , da je Don Bernardo , kad bi kroz Calle Manteria i kroz Calle Verdugo išao ka Kući svojega Brata , uvijek bi se pitao : >> Što se je danas desilo ? Sjedimo li mi na jednome Vulkanu ? << Don Ignacio se nije suzdržavao . Zbog toga je Don Bernardo u nekim mjerilima o Situacijama koje su za zamisliti se u Španiji bio u toku , i ako je on po kazivao malo Interesa za Politiku i za javne Probleme . Rastući Nemiri u Gradu , ne prijateljsko Držanje od Naroda prema Plemićima , nedostatak priznavanja samoga Kralja sve je to bilo očigledno , bila je to Stvarnost , koja je kao jedna Lavina postajala sve veća i koja je prijetila svima , koji joj stoje na Putu . Jednoga Dana u Proljeće desilo se , i ako je Glas od Don Ignacio ostao smiren , kada je on izvještavao o Događajima :

>> Prokurator Rodrigo de Tordesillas je u Segovia ubijen . On je bio inače Član Partije Flamen . Juan Bravo se je sam postavio na Vrh Ustanika i organizirao je *Comunidades* u Gradovima Kastilien . Svugdje vlada Otpor i Nemiri . Kardinal Adriano želi ovdje u Valladolid osnovati krunsko Vijeće , ali Narod pruža Otpor . <<

Don Bernardo je teško disao . Zadnje Sedmice je on utvrdio , da mu se oko Stomaka stvara jedan masni Prsten . On je gledao u Ignacio , kao da od njega očekuje jedno Riješenje , koje ovaj nije mogao da mu ponudi . Slijedeće Veće pokazao mu je on jedan Plakat , koji je na Portalu od San Pablo bio visio : BEZ DAVANJA ZA FLAMEN . KRALJU NJEGOVA ZEMLJA , FLAMEN NJIHOVO . U više Propovijedi u različitim Crkvama u Valladolid bilo je to jedno Pitanje pretresanja : Kralj bi trebao da ostane u Španiji , a Flamen bi trebali da se vrate nazad u svoju Zemlju ; Gradovi bi trebali i dalje biti pod Kraljem , bez Posredovanja Crkve i Plemića . >> To su teški Zahtjevi , dali je to jasno , Brate ? << , rekao je Don Ignacio .

Nakon dvadeset i četiri Sata su Novine bile proširene svuda , i Don Bernardo i Don Ignacio su se ponovo našli kod Kuće .

Kraljevi Ljudi su zapalili Medina . Na Trgu se je Masa pozivala na Slobodu . Među njima ima i pokojni Plemić , ali u većini se radi o Službenicima , Građanima i Učenima . Narod po običaju nitko ništa nije pitao , ali se je slušalo Savjete i kuhalo je od Uzbudjenja . <<

Iste Noći su neuki , u Masama Kuće od Poslanika zapalili , koji su plaćanja za Kralja podupirali . Vikalo se je cijele Noći , i vladao je opći Kaos . Don Bernardo je još pravo vreme izašao na Ulicu , da bi vidio , kako Kuća od Don Rodrigo Postigos se nalazi u Plamenu a kako ovaj sa zadnje Strane od Kuće odlazi u Glop , tako da su iskre pod kopitima od Konja mogle vidjeti . U ranim jutarnjim Satima došli su njegov

Brat Ignacio , Miguel Zamora i drugi Službenici kod njega , da bi ga za predstojeće Borbe za njegove Konje zamolili . Grof od Benavente je bio sa Selima Cigales i Fuensaldana u Svadi , i trebalo se je bojati zbog jednog oružanog Sukoba . Don Bernardo je oklijevao , imao je Ograničenja . Zbog čega bi on Lucero , njegov vrijedni Konj , sa takvim Postupanjem nekome dao ? >> Mora se nešto desiti , Bernardo , mi ne možemo dopustiti , da nas prijeđu . << Don Bernardo , je bio malo posramljen zbog svojega Razmišljanja , ipak im je na Kraju dao Konje . Lucero se je Uvečer vrtio nazad Kući zdrav , Valiente je u Vinogradima kod Cigales pronašao Smrt . Ignacio je sa sobom doveo Miguel Zamora , i njih dvoje su sjahali kod Kuće od Bernardo sa ponešto Vina iz Rueda . Bilo je nemoguće , da se Narod umiri , koji je imao Uši samo za Prijetnje upućene Grofu od Benavente . Niti njegovo Služba niti njegova Imovina ili njegova Moć nisu mogli ništa da učine . Svjetina je njegov Dvorac kod Cigales napala i opljačkala . Slike , Odjeća , vrijedan Namještaj sve je bilo od Mase zapaljeno . Ispred Sela je došlo do Pucnjave sa Trupama od Kardinala , Valiente , koji je svoje Ime napravio Časnim , je u Sukobu pao .

Don Bernardo je slušao te Priče , koje su ga u međuvremenu snašle , sa Užasom . On nije bio hrabar Čovjek , i plamteće Vijesti ga nisu baš oduševile , nego je bio on više deprimiran . Slijedećega Dana ispričao je on Petra Gregorio o najmlađim Događanjima . Kod odlučujući Pasaža , kao što su Napadi na Dvorce , pljeskala je Djevojka sa Rukama , kao da se je radilo o Borbama između Zla i Dobroga . On je stalno uzimala Partiju protiv Flamen . Bernardo ju je iznenada upitao , što ona ima protiv njih . Oni žele ovdje da imaju Riječ , to svi znaju , rekla je ona . Bilo je to pomalo pikantno , da je Petra o toj teškoj Temi sa razgolićenim Prsima govorila , samo škrto prekrivenim sa Ogrlicom od Kamena , što joj je on poklonio . Ali svaki Dan u oba dva Stana odvijala se je ista Priča : Ignacio ga je opskrbljivao sa Novinama i Obavijestima , što je Bernaro od svoje Strane u jednoj labavijoj Formi svojoj Voljenoj dalje prenosio .

Tako je doznao Bernardo o Protjerivanju Plemića iz Salamanca od Maldonado , o Osnivanju *Santa Junta* u Avila , o narodnim Pokretima , o privatnoj Audijenciji Padillas , Bravos i Maldonados kod Majke od Kralja i o srdačnoj Dobrodošlici , koju im je ona pripremila . Ali neprimjetno počele su Obavijesti postajati manje pouzdane : Kralj se je nećkao , da Poslanike od Ustanika iz Njemačke da primi , i oni su obeshrabreni i tako glupo predstavljeni se vratili nazad u Njemačku . *Comunidades* su među sobom bili rastrgani , u andaluzijskim Gradovima su Savez čak napustili i stavili se pod Kralja ... Don Bernardo je bez pokreta slušao svojega Brata i imao je svoje Misli : Nedostajalo je Organizacije , kao i uvijek . Postojali su različiti Ciljevi , koji nisu bili točno određeni . Gradovi su se dali u Ruke niži Plemića , a visoko Plemstvo je iz toga izvlačilo svoje Prednosti . Za to je on svojega vrijednog Valiente žrtvovao ? Ali Ignacio je mirno nastavio svoje iscrpno Izvještavanje o Tragediji dalje : Nakon što je Junta dala Kraljici jedno Pismo sa Žalbom , pokušala se je Kraljica Johanna iz Tordesilas da oslobodi i da Članove krunskoga Vijeća u Medina da okupi . U Villalar je došlo do jedne Borbe između *Comuneros* i Kralja . Bilo je to jedno Krvoproliće , više Tisuća mrtvi . Padila , Bravo i Maldonado više nisu glavni .

Grad je utonuo u Žalost . Izgladnjeli Vojnici su se vratili sa svojim Konjima nazad , a bosonogi Narod i nenaoružan je strujio kroz Corredera prema San Pablo . Kao obuzeti dali su se goniti . Ugođaj među Obrtnicima na Trgu je tog Popodneva bio pri tiskajući , Ljudi su sa pognutim Glavama išli kroz Ulice , bez da su znali , kome treba da se pripiše Krivnja zbog Poraza . Među njima se je nalazio i Bernardo Salcedo . On je bio poražen , ali istovremeno sretan , jer je Kriza napokon prošla . On se je susreo sa Petra Gregorio u jednom neuobičajenom Stanju : Ona je stajala ispred Vrata , bila je uvijena u crno , bez Perli i sa velikim Izrezom . Suze su joj bile u Očima , dok mu je govorila :

>> Oče , mi smo izgubili . <<

Bernardo Salcedo ju je nježno obgrlio . Iza Don Bernardo nezasitne Želje skrivala se je jedna Nježnost , što je on rijetko pokazivao . Brzo je skinio svoj kratki Mantil , koji je on nosio , i objesio ga je preko naslonjača od Stolice . On je pošao ka njoj .

>> Ah je ! << , rekao je on . >> Lijepe Žene ne bi trebale da se brinu zbog takvih prljavi Stvari . <<

On ju je ponovo prigrlio , i ona je iskoristila njegovu Blizinu , da bi svoju голу Nogu ispod Suknje ugurala između njegovi snažni Nogu . Don Bernardo je iznenada upitao :

>> Što ti to radiš ? Što imaš na Umu ? <<

Ona se je izvukla iz njegovog Zagrljaja i skinula je sa sebe gornji dio Odjeće preko Glave . Ispod nije imala ništa na sebi . Ona je bila gola . Zatim je počela da se smije , dok je lakim Nogama išla kroz Hodnik .

>> Mi moramo da se riješimo naši Briga , Oče . U Okladu , da me nećeš dohvatiti ? << , rekla je ona .

Nespretno ju je on slijedi i pri tome se je sudarao sa Namještajem , i ako ga je obuzela Želja , radio si je on Misli zbog njezine Neuračunljivosti . Dali je ona stvarno plakala , ili je ona to samo odglumila ? Ponovo ga je obuzela Nedoumica naspram Petra Gregorio Bića . Poznaje li on nju stvarno , ili on zna o njoj samo , da je neutemeljena ? Ona se je i dalje igrala Skrivača , i kada ju je on ipak uspio u tamnoj Sobi dohvatiti stisnuo je on nju između Odjeće i drvenoga Poda , dala mu se je bez otpora .

Kroz Strasti od Petra su prijašnje Želje prema Minervina popustile . On ju je rijetko viđao . Još rjeđe svojega Sina Cipriano , koji je već imao tri Godine . Na 15 . Svibanj 1521 dogodilo se je u Corredera de San Pablo na Broju pet nešto Neočekivano , što ga je ponovo dovelo u Kontakt sa Djevojkom . Mlada Minervina , Dojilja sa malim , špicastim Grudima , iznenada je nestalo Mlijeka . Prepoznatljivi Razloga nije bilo . Minervina je dobro spavala , jela je kao i obično , nije se podvrgavala tjelesnim Opterećenjima . Niti je bila umiješana u strašne Događaje na Ulici , nije patila od nikakvi teški duševni Posljedica , nije postojalo ništa što bi moglo da objasni taj Fenomen . Sin se je nećkao , da Sisa , a kada ga je ona stavila u Naručje , utvrdila je , da nema Mlijeka . Rasplakala se je , pripremila je Djetetu Juhu sa Kruhom , nahranila ga je , oprala je Lice od Suza i krenula je kod Don Bernardo .

>> Ja imam nešto Važno da Vam kažem << , rekla je ona zbrda zdola . >> Meni je preko Noći nestalo Mlijeka . <<

Ona je znala , da je Mlijeko svojevremeno bilo Razlog , zbog čega je ona zamijenila Preminulu i zbog čega je uzeta pod Plaću . Don Bernardo je upravo čitao jednu novu Knjigu , koju je zatvorio i odložio na Stol , kada je čuo Glas od Djevojke .

>> Mlijeko , da naravno , Mlijeko << , rekao je on i dodao je sa izgubljenim Mislama : >> Ali ja uzimam , da postoje i druga Sredstva i Putovi , da se nahrani jedno Dijete . <<

Minervina je mislila na Juhu od Kruha , koju mu je upravo bila pripremila , i rekla je :

>> Naravno , Vi bi morali da znate , da u mojemu Selu još nikada nije umrlo niti jedno Dijete od Gladi , i ako tamo nema Doktora , koji bi bili pri Pomoći . <<

Don Bernardo je ponovo uzeo Knjigu sa Stola . Sa njegove Strane to je bilo sve riješeno . Ali kada je vidio , da Djevojka ugriza svoje Usnice , pogledao je on nju sa osmijehom i dodao je :

>> Mi će mo od Dojilje učiniti jednu Dadilju . To je sve . <<

Minervina je zračeci se vratila nazad u Kuhinju . >> Sve ostaje po starome , ja ne odlazim , Blasa , ja ostajem kod Djeteta . Gospodin je imao Razumijevanje . << Ona je uzela Dijete u Ruke i okretala se je sa njime u Krug . Zatim je stala i prekrila je njegovo Lice sa Poljupcima . Tako je prolazio Život od Cipriano uobičajenim Stazama . Ujutro bi on išao pri lijepomu Vremenu sa Dadiljom u šetnju , često u centar Grada , preko Tržnice i pored Poslovnica , drugi Puta na Promenadu kod Ušća ili ka Prado de la Magdalena , da bi udisao svjež Zrak . Srijedom su kasno Popodne su Putovali sa ostalim Putnicima prema Santovenia i tamo su provodili Dane kod Roditelja od Minervina . Mladi je bio fasciniran sa tim ne komfornima Vožnjama , sa Ljuljanjem Vagona , sa Koracima Životinja , po dubokim Rupama po Cesti , sve dok se ne bi našao u zadnjem dijelu Vagona od treskanja . Poneki Putnik iz Sela pogledao bi ga sumnjičavo , ali Minervina bi se izvinjavala sa Primjećivanjem , da je on jedno polu cirkusantsko Dijete . Zatim bi se smijala , da bi Stvari oduzela Značenje . Kasnije bi se u Selu kod Minervina kod Kuće igrao Cipriano sa Djecom iz Susjedstva . On je volio te Kuće sa Podovima od nabijene Zemlje , koje su usprkos svemu bile čiste , i škrti Namještaj , u najbolju Ruku koji se je sastojao od dvije Klupe , jednog Ormara i jednog Stola za Jelo od Drveta kao i Krevete od kovanog Željeza , u kojima su te Familije spavale .

Pri prvoj Posjeti je Majka od Minervina bila uplašena zbog veličine Djeteta i primijetila je : >> Dijete izgleda , tako da se ne može povjerovati , da on dolazi iz bogate Kuće . << Ali Djevojka se je suprotstavljala i branila ga je kao da je on njezin Sin : >> On nije slab , Mama , moja Sustanarka uvijek govori , on ima riblje Kostijunjesto Kostiju . << Dok bi Dijete , svaki Ugao istraživalo , govorila bi ona ponosno : >> On je snažan , Mama . Sa pet Mjeseci on se je već u Krilu uspravljao , da bi došao do Dojke , a sa pet Mjeseci je već prohodao . Tako nešto ja još nikada prije nisam vidjela . <<

Na selu osjećao se je Cipriano slobodno i sretno . On je sa vršnjacima išao po

Okolini , ponekad bi otišli čak do žuto obojane Kuće od Pedro Lanuza , udarali bi po Loncima i vikali su *Heretik* i *Prosvijećeni* . Onda bi se pojavila Kćerka od Pedro Lanuza , a ponekad Olvido , sa Bičem u Ruci pred Vratima i pripremio bi im se . Nakon Povratka pričali bi Minervina i Dijete Događaje u Kuhinji , Blasa bi pitala : >> Dali Pedro Lanuza još uvijek subotom ide kod Francisca Hernandez ? << >> U svakome slučaju , Gospođo Blasa << , objašnjavala bi Minervina , >> ali da se razumijemo , oni nisu loši , takvo je njihovo Vjerovanje . << Blasa bi dodala : >> Jednom ću ja poći ka toj Gospođi da bi je vidjela . <<

Nakon Cipriano Odvikavanja od Dojenja počele su se u očekivanim Mjerama dešavati promijene sa Tijelom od Minervina . Njezino i tako male Grudi su postale još manje , one su visile , dok se je njezino Tijelo proširilo tako da je dobivala mačkastu Ugladenost , nakon što je prestala da Doji . Don Bernardo , koji je bio opsjednut sa Seksom , nisu pro makle te promijene . Kada bi Djevojka prolazila kroz njegovu Prostoriju , pratio bi je on sa Pogledom . Ponekad , dok bi nosila lako lomljive Stvari Staklo , Porculan ispred sebe i dok se je Bojala , da nešto ne prevrne , išla je sa sasvim malim Koracima i pri tome je zavodnički uvijala se sa svojim Bokovima . Dijete ju je pratilo u Korak . Od kada je počeo da hoda , provodili su isto toliko Vremena u Potkrovlju , gdje su spavali , kao i na prvome Spratu . Sa time je rasla Vjerojatnost , da se susretne sa svojim Ocem , i onda bi se Dijete skrilo iza Suknje od Djevojke . Kasnije u Kuhinji ona bi ga upitala : >> Zar ti ne voliš Oca ? << >> Ne , Mina ; postane mi hladno . >> >> Što to pričaš . Jako hladno ? << I Dijete bi priznalo , da mu postane tako hladno , kao kada se Bunar na Promenadi zaledi i on mora da se na njega popne , da bi se sklizao .

Na Kraju se je Don Bernardo osjećao , Djevojka koja ga je privlačila , Sin ga je odbijao , da je u svojoj Dobroti iskorištavan . Sa Vremenom je on zaključio , da nije pametno reagirao , kada je Minervina nestalo Mlijeka . Bilo mu je svejedno , i on je dao Pristanak , bez da je Situaciju učinio za svoju Prednost . On se je pre jovialnim pokazao . Kada bi on samo vido , kako se Dijete iza Suknje od Djevojke skriva , mislio je svaki puta , da on mora njima dati na znanje , tko je Gospodin u Kući . Što se tiče Djevojke , ona si je uz pomoć Djeteta , puno davala za pravo . Don Bernardo je razmišljao , što je najbolje za uraditi . Strašno , kakav samo jedan spriječeni heroj za Žene može da bude , lebdilo mu je jedno jedinstveno Riješenje pred njime , kako da naudi Djevojci . Tako je jednoga Jutra on nju pitao , dok je ona , sa Djetetom pri Suknji , mijenjala Vodu iz Vaze u Salonu , sa strogim Tonom , dali to pripada njezinim Obavezama , da Dijete drži podalje od Oca . Minervina je ostavila Vazu za Cvijeće i iznenađena se je okrenula prema njemu .

>> Što želite Vi sa time da kažete ? Dijete voli onoga , tko se brine o njemu . To je sasvim prirodno . <<

Don Bernardo se je protegnuo . On je bacio prema Djevojci , jer skriva Dijete iza sebe , jedan taman , nepopustljiv Pogled .

>> Zbog čega Vi imate takve strašne misli , da jednoga Sina od svojega Oca da odbijate ? Sigurno je to bila Situacija , pod kojom je Djeteta rođeno , koja je učinila , da se ne pobuđuje u njemu moja Ljubav za njega . Na određeni Način kriv je on za Smrt

svoje Majke . Ali jedan Otac može sve da oprostí , ako Sin na bilo koji Način pokušava , da pokaže svoju Sklonost . Zbog čega Vi sa Djetetom provodite jednu Urotu protiv mene ? <<

I ako Minervina Smisao od Gospodin Salcedo Riječi nije posve razumjela , navrle su joj Suze u Oči . Dijete , kojemu je bilo dosadno , kada se Djevojka ne bi dugo pomicala , pojavilo bi se iza Suknje . Minervina je rekla :

>> Ja vjerujem , Vi se varate . Ja želim samo najbolje za Dijete , ali ja imam Utisak , da Vi za nas ništa ne radite , da Vam ono bude privrženo . <<

>> Ja da se zauzmem ? Ja ? To nije moja Zadaća . To je na Vama , da ukažete Djetetu , kome bi ono trebalo da bude Privrženo , što je dobro a što je loše . Ali Vi ste se samo ograničili , da Dojku zamijenite sa Juhom od Kruha , to nije dovoljno . <<

Minervina je plakala sada ne zaustavljivo . Ona je izvadila jednu Maramicu iz svoje Odjeće i brisala si je Oči . Jedan potajni Osjećaj Trijumfa obuzeo je Don Bernardo . On se je nagnuo prema Djevojci , bez da se je ustajao iz Fotelje :

>> Dali ste Vi pokušali , tom malom Nedobročinitelju da približite , da poštuje svojega Oca ? Mislite li Vi da je Ponašanje toga maloga vražjega Pečenja prema meni puno respekta ? <<

Sada je on skočio iz svoje Fotelje , da bi Uzbuđenje odglumio , koje nije osjećao , i dohvatio je svojega Sina za Uho .

>> Dođi malo ovamo , Momčiću . << Sa tim Riječima ga je on pri vukao bliže ka sebi .

Dijete , izvedeno iz svojega Skloništa , vidjelo je , da Minervina plače , ali kada je Pogled na veliku Pojavu njegovog oca pao , počeo je on da drhti . Minervina ga je gledala sa puno sažaljenja , ali se nije usuđivala , da ga brani . Don Bernardo je i dalje treskao Maloga .

>> Želiš li ti meni da kažeš , Momčiću , zbog čega ti mrziš svojega Oca ? <<

Djevojka se je sabrala i skupila malo Hrabrosti .

>> Prestanite , da ga mučite ! << , viknula je ona . >> Dijete ima Strah od Vas . Zašto ne pokušate , tako da mu kupite jednu Igračku ? <<

To pre obratno Pitanje od Djevojke je učinilo za jedan Trenutak Don Bernardo da je on ostao bez Riječi . Dok je on za kratko se suzdržavao , pošlo je Dijete ka Minervina , kleknulo je na pod , i njih obadvoje su se prigrlili i zaplakali . Don Bernardo se je osjetio bespomoćnim povodom Suza , bilo mu je po stalo žao zbog dramatične Situacije , došlo mu je da se Izvine , posebno ako bi zbog toga došlo do Opuštanja Situacije , što je on želio . On se je odlučio za jedan teatarno Ophođenje . Bez da je skrenuo Pogled od Voljeni , koji su klečali na Tepihu , zakoračio je on sa velikim Koracima kroz Salon , pošao je prema radnoj Sobi i zalupio je sa Vratima za sobom . Minervina je držala Dijete i dalje u Naručju , ona mu je sa Suzama šaputalo u Uho : >> Otac je ljut , Cipriano . Ti moraš malo pkazati da ti je Drag , inače će on da nas izbaci iz Kuće . << Mali se je držao za njezin Vrat . >> Idemo mi onda kod tebe ? << , pitao je on . >> Ja želim da živim kod tebe kod Kuće , Mina . << Ona se je ustala , podigla je i Dijete , i šaputala mu je : >> Mina Roditelji su siromašni Ljudi , moj Voljeni , oni ne mogu svaki Dan da nam daju nešto da jedemo . <<

Don Bernardo je sa svoje Strane bio zadovoljan sa Nastupom . To mu je bilo dovoljno , da je on neke Oči uplakao , koje su ga tako postidile . Ignacio on nije ništa govorio o tome , dok mu je govorio o Događaju , nego se je ograničio na to , da svoju Osvetu kao Svjetlost predstavi . >> Kod takvi Ljudi nema koristi , da se apelira na četvrtu Zapovijed << , rekao je on .Na svoj Način mislio je Ignacio da ga navede , da se on sa Malim dobro ne slaže od njegovog Rođenja , a Don Bernardo je ponovio , da je mali Cipriano jedan ubojica svoje Majke , odgovaralo to njemu ili ne . Ignacio ga je još jedan Puta zamolio , da on ne voli još jednom da zahtjeva od Boga , i zatim je učinio jedno uznemirujuće Opažanje , što je do sada držao samo za sebe : To stvarno nije bio jedan dobar Predznak , da je mali Cipriano na isti Dan ugledao Svjetlo od Svijeta kada i Luteranski Reformatori .

Religiozne Kontroverze , kojima su Ljudi bili okupljeni , jedva da su dolazile do Svijeta u kojemu je živio Don Bernardo . Niti Dionisio Manrique u Skladištu u židovskoj Četvrti niti njegovi Kompanjoni u Piću u Damaso Taverni , niti Zastupnik u Paramo niti Petra Gregorio u ljubavnom Gnijezdu u Calla Manteria nisu se zanimali za takva nebitna Pitanja . Zbog toga mu je samo , Brat Ignacio donosio Razgovore o Luther , bio jedini sa kojime je na takav Način razgovarao .

>> Znaš li ti << , rekao mu je on , >> da je Peter Gamboa u Nedjelju u San Gregorio rekao , da je između Luther i Cara došlo do jednog Ujedinjenja .

U tome Području osjećao se je Ignacio prema svojem Bratu sigurniji , nego kada se je radilo o njegovim Nećacima ili Posluzi . On je pratio Proteste od Luther pažljivo , razgovarao je sa Učenim i Vojnicima , koji su dolazili nazad iz Njemačke , i čitao je puno Knjiga i Tiskovina , koje su se sa Reformacijom bavile . Kao Vjernik Katolik i osvjedočeni Ovisnik o Papi postajalo bi mu Lice , crveno , kada bi se počelo govoriti o tim Temama .

>> Oni nam izmiču Tlo ispod Nogu , Bernardo . Oni se rugaju , što je za nas najviše Dobro . Luther je na pao Papu , jer je on Dominikance Oprostima i pro povijedima zadužio , ali u Temelju je glasila njegova Izjava , da Oprosti i duhovne Mise su besmislene , upravo kao i Kajanje . Slijedom rečenoga leži naš Oprost u samoj žrtvi Životom od Krista . <<

Bernardo je znatiželjno slušao . Njega je fascinirao taj nedodirljivi Svijet , u što se je njegov Brat u određenim Mjerama bolje razumio . On je rekao :

>> Oprost je jedno od naj veći Pitanja Čovječanstva . <<

Ignacio se je na gnuo prema svojem Bratu , sa oslonjenim Laktovima na Koljenima . Luther se plaši Razračunavanja . On želi uništiti , srušiti Papu , kojega on naziva jednim Magarcem i pogrešnim Državnikom od Krista . Sa Otklanjanjem Papinstva bio bi Put slobodan za njegove Pristaše . Reformacija je već jedan Pokret vrijedan pažnje . Ecks pokušaj Posredovanja je po tučen . Luther ne opoziva ništa . On kaže , da bi mogao voditi jednu Disputaciju , morao bi Papa biti bolje informiran . Leo X. Je njegovo Učenje osudio i njega samoga je ekskomunicirao , i Car je tu Presudu u Worms potvrdio . Luther je pobjegao u Wartburg , i tamo je u kneževom Dvorcu pripremao ustaničke Knjige , sa kojima će se *Lepra* u Europi proširiti . <<

Don Bernardo je popio jedan Gutljaj Vina iz Rueda . To je bila Pogodnost kod

večernji Posjeta kod svojega Brata : Gosti se sa najboljim Vinom iz ove Zemlje uslužuju . Ignacio vinski Podrum i njegova Knjižnica od pet stotina i četrdeset i tri Uveza slovili su za najuglednijim u Gradu . I osim toga Vino , je posluživano u naj finijim kristalnim Čašama , što ih je Gabriela , njegova Šurjakinja , isto tako brižljivo održavala kao i svoju Odjeću , što je Modesta i Minervina toliko fascinirala . Bračni Par bez Djece je imao jedan visoki Ugled u Valladolid i raspolagao je sa najboljim Vezama . Don Bernardo je osjećao duboko Poštovanje prema Ignacio i prema njegovim Pogledima , i ako je on bio osam Godina stariji dozvoljavao si je povremeno neke Pošalice zbog Pobožnosti svojega Brata . Kada bi među njima došlo do Nesuglasica , nije nikada Don Bernardo zbog svojega Iskustva i razlike u Godinama popuštao . Tako je npr. Dva Mjeseca nakon Razgovora o protestantskim Reformama , kada ga je Ignacio Salcedo sa jednim temeljitim , kriptičnim Slogom dočekao , čija mu je Smisao ostala skrivena , što je po Tonu njegovog Brata i po osudi sadržavao jednu oštru Kritiku :

>> Valladolid se zabavlja , a Don Bernardo to sve plaća . Što misliš ti o tome ljubaznom Sloganu , što ja svakodnevno svugdje čujem ? <<

Don Bernardo ga je gledao sumnjičavo , dok se je polagano crvenio .

>> Što se dešava ? Dali si ti ljutit ? Što do Vraga ti želiš da kažeš ? <<

Don Ignacio je problijedio , i njegove Ruke zajedno sa bračnim Prstenom su drhtale . Koliko god se on može da sjeti unazad , nije Neistomišljeništvo nikada toliko daleko otišlo .

>> Da tebe tvoja Voljena vara i cijeli Grad . Svima se kidaju Usta zbog te Djevojke . <<

Don Bernardo je izgledao kao da je došao sebi :

>> Kako se ti samo usuđuješ , tako da razgovaraš sa mnom ? Ja mogu da ti budem Otac ! <<

>> I ja bi isto rekao , vjeruj mi Bernardo . Ovdje se ne radi o tebi ili o meni , nego o našem dobrom Imenu . <<

>> I odakle dolaze lažljive Govorancije ?

>> U Uredu nema Govorancija , Bernardo . Što se u Uredu izgovori , to je sigurno kao i Amen u Crkvi . Zbog čega se ti sam u to ne uvjeriš pripremi toj Bludnici jedan neprijavljeni Posjet ? Ja ću tek onda dalje sa tobom o toj odvratnoj Stvari diskutirati , kada ti moju Izjavu provjeriš . <<

Kada je Don Bernardo otvorio Vrata , već je skoro bio uvjeren , da mu njegov Brat govori Istinu . Petra Gregorio se je od prvog Dana sa njime igrala . Argumenti su se nagomilali . On je bio daleko od toga udaljen , da je on jedan milostivi učitelj u Ljubavi , a ona je bila sve ostalo samo ne dobra Učenica . Ona je glatko bila jedna Kurva i Prevarant . Ona je svoje Ponašanje promijenila , kada je dobila prve Dukate . Zatim Selidba , njezina Odjeća , Namještaj u novome Stanu . Zbog čega on nije nikada došao na Misli , da njegova Potpora nije dostatna za toliku Ekstravaganciju ? Maria de las Casa ga je prevarila , i najvjerojatnije on ima već neku odvratnu Bolest u svojem Tijelu . U Svjetlu Petrolejke po smatrao je on svoje Dlanove , dodirivao je sa drhtavim Prstima svoje Obraze . On nije nalazi nikakve Otekline , ili Podebljanja . Za

Trenutak je on mogao biti miran . Bilo je tek prošlo nešto malo manje od dva Sata , od kako se je on rastao od Petra , ali on je pošao Putem kroz Calle del Verdugo i išao je prema njezinoj Kući . Lude ljubavne Igre od Djevojke , tako je on razmišljao , dodirivalo je njegovu Fantaziju , to se je sve lako moglo objasniti sa najmlađom Lekcijom . Voljena je već dugo prije nego što je sa njime imala seksualna Iskustva . Djevojka , koja nije pre stajala sa uzdisanjem , dok je sa njime dolazila na Lucero iz Parama , nije bila nikakvo naivno Stvorenje , već jedna majstorica Glume . Što da se radi ? Kako će je on naći ? Kako da se ponaša jedan častan Čovjek prema takvoj jednoj Farsi ? To je bilo to , što je želio Don Bernardo , dok je stavljao Ključ u Bravu . Postoji li , pitao je on sam sebe , jedna Mogućnost , neoštećen i sa Čašću iz jedne Afere da se izvuče ? On je žestoko krenu uz Stepence a onda je zastao . U svakome slučaju , pokušavao je on da se umiri , zbog čega bi on trebao Ignacio slijepo vjerovati ? Ne sve , što u Uredu bude obznanjeno , ne mora da odgovara Istini . Ured se vara , kao i svaki običan Čovjek , on će to dokazati . Sa drhtavom Rukom otvorio je on Vrata . Slabo Svjetlo , dolazilo je odzada iz spavaće Sobe . U svojim mekim Cipelama išao je Don Bernardo bešumno kroz Hodnik . Tišina u Stanu je poticala na sve veće Brige , kada je on pogledao u Petra Gregorio spavaću Sobu , vidio je on Miguel Zamora , kako sjedi na Tepihu i oblači se , sa Nogama podignutim u Vis . Krevet je bio isprevrtn , ali Petra nije bila tu . Miguel Zamora , sa Hlačama u Rukama , uplašio se je , kada ga je vidio , on je bio vidljivo iznenađen , ali više zbog toga , jer je bio samo u donjemu Vešu zatečen , nego zbog svoje prevare :

>> Što Vi radite ovdje u ovo Vrijeme ? <<

>> I zbog toga sam ja tebi dao moje Konje , ti Zavodniče ? <<

Miguel Zamora je pokušavao neuspješno , da navuče Hlače . On je poskakivo :

>> To jedno sa drugim nema ništa zajedničkoga , Salcedo . <<

Don Bernardo ga je žestoko dohvatio i podigao ga je malo od Poda . Miguel Zamora je nudio jedan groteskni Pogled na sebe , kako on , tu sa dlakavim Nogama , stoji na vrhovima Prstiju .

>> Ja bi trebao da Vas odmah na Mjestu ubijem << , rekao je Don Bernardo njemu , dok su njegove Usne bile posve blizu Protivnikova Nosa .

>> Vi niste oženjeni sa Petra . Vi nećete naići na nikakvo razumijevanje za to pred Sudom . <<

>> Ali Zadovoljstvo , da Vas ubijem , to ću da imam . <<

>> Vi će te se učiniti kažnjivim , Salcedo . Vi niste u Pravu . <<

Govorili su sasvim tiho , dva Prsta udaljeni jedan od drugoga , i kada ga je Don Bernardo ispustio , šaputao je on jedva čujno : >> Svinjski uvijeni Advokat . << Onda , kada je on napuštao spavaću Sobu , rekao je on čujnije :

>> Tebi će se isto tako nešto desiti , što se ne može sakriti . <<

On je toga Trenutka došao u Hodnik , kada je Petra se pojavila na kuhinjskim Vratima . On je nosila jedan srebreni Poslužavnik , ali zbog Don Bernardo jakog Šamara sve je poletilo u Zrak i zazvučalo u Prostoru , Petra je izgubila Ravnotežu i pala je na Pod .

>> Spakiraj sve svoje Stvari << , rekao je Don Bernardo . >> Sutra se vraćaš u

Pustoš nazad , odakle si i došla . <<

Slijedećega Dana dogovorio mu je Dionisio Manrique u Skladištu jedan Razgovor sa Maria de las Casa , Posrednica .

>> Ti si mi obećala jednu Djevicu a isporučila si mi jednu Kurvu , Što imaš da kažeš ti za tu Trgovinu ? <<

Maria de las Casa je pala na Koljena , On je bezuspješno pokušavala , njegovu Ruku da poljubi .

>> Ja sam isto tako prevarena kao i Vi . Zaklinjem se sa mojim Mrtvima . <<

On mu je dobacila odozdo jedan molećiv Pogled , ali Don Bernardo se nije dao omekšati . On je bio prevaren .

>> Dobro me poslušaj , Maria de las Casa << , rekao je on njoj . >>Ako ja sutra – od Boga dobijem – sa tvojom Krivnjom Sifilis , prebiti ću Dušu u tvom Tijelu i zatim ću se pobrinuti , truneš u Zatvoru , sve dok ne pocrniš . Ja imam jednog Brata u Uredu , ne zaboravi to . Ti možeš sada da ideš . <<

Bez da je znala , pristala je mlada Minervina na Sinodu od Alcal de Henares u Godini 1480 , jer za nju je Škola značila isto što i podučavanje Vjeri . Već je njezina Majka u Santovenia prije dvadeset Godina bila Viđenja , da je Čitanje i Pisanje važno kao i podučavanje Vjere . U tome je dobri Svećenik Don Nicasio Celemin imao Udio , koji je svako Jutro zvonio u jedanaest Sati u Selu , tako da je svatko u Selu znao na svoj Način : >> Zvoni za Školu << , rekli bi jedni , dok bi drugi , Pobožnici davali jedno drugo Objašnjenje , kada bi čuli Zvonjavu : >> Brzo , brzo , Don Nicasio zvonio po drugi Puta za Katehizam . << U svakome Slučaju nje postojala Razlika za Stanovnike Santovenia Početkom toga Stoljeća između Školovanja i učenja Vjeri , i tako je odrastala jedna Generacija , kojoj je pripadala i Minervina , za koju je Razgovor sa Bogom i Učenje bilo isto . To je toliko bilo duboko ukorijenjeno u Djevojci , da je već sa sedam Godina ona Cipriano svakodnevno po jedan Sat religiozno Formirala . U Početku je Dijete vidjelo u tome jedno trošenje Vremena . Minervina ga je podučavala za jednim malim Stolom u Potkrovlju , gdje je Cipriano spavao . Prvo ga je ona naučila , da se prekrsti , kao jedan Znak Vjerovanja , što je ona sama mukotrpno prije dvadeset Godina naučila , Cipriano nije sa time imao Poteškoća .

>> Ti treba da uradiš ovako , i ovako , da pokažeš sa Prstima Križ . Vidiš ? <<

>> Da , Križ << , reklo je Dijete smijući se .

Cipriano je shvaćao Značenje Znakova točno , i kada mu je Djevojka rekla , da mora da napravi Križ na Čelu , da bi otjerao ružne Misli , na Ustima , da bi priječio ružne Riječi , i preko Prsa , da bi udalji od sebe loše Želje , razumio je on , i ako on još nije između zli i dobri Misli , Riječi i Djela znao razliku . Nakon kršćanski Znakova učila ga je Minervina po Mjerama od Don Nicasio Celemins , koji je prvi Dana jednu veliku Tablu sa Natpisom >> Za Djecu << na jednu Krpu na Oltaru postavio , Molitve : Oče naš , Ave Maria , Credo i Salve . Djevojka je uvijek zajedno sa njime izgovarala , a Dijete je začuđujuće brzo učilo . Ponekada bi Dijete prekinilo :

>> Ja nemam više Volje , Mina . Idemo se malo igrati Vojnika . <<

Ali ona ga je podupirala da dobije Volju :

>> To se mora , i ako se nema Volje , moj Voljeni . Bez Molitve nema Oprosta , i Minervina će onda završiti u Paklu , ako ti ne pomogne , da spasi tvoju Dušu . <<

Ona je molila , kao što je naučila od Don Nicasio Celemin , ali ona u tim Trenucima nije bila u Nedoumici , da će Dijete i ona topiti se u vatri od Pakla , ako Cipriano zbog njezine Krivnje ne nauči da moli . Bila je to jedna Mješavina od Želja , Misli i Straha , što ju je po gonilo : da dođe u Nebo , gdje će jednome sve Dobro biti ponuđeno , to je bio Cilj , dok je Pakao za nju i za Dijete značio vječnu Bol , Suma svega Zlog , jedna Prijetnja , koju treba izbjeći .

>> A ako se ja ne molim , dali ću ja onda završiti u Paklu , Mina ? <<

>> Dobro me slušaj . Ti moraš da naučiš , da Dobro od Zlog razlikuješ , onda ćeš biti slobodan , da radiš , što ti želiš . <<

Dijete je mrmljalo Slogove , koje mu je Minervina govorila , ono ju je slušalo , jer je znalo , da je to za njegovo Dobro , da ga ona spašava , da ona za njega sve radi , što jedna Djevojka za nekoga može da učini . Jedno Jutro je Cipriano bio toliko zadubljen u svoju Igru , da nije bilo moguće da ga se odvoji :

>> Kasnije , Mina , Ja ne želim sada da se molim . <<

Na tu Večer ležao je on dugo budan . Kada je napokon zaspao , pojavio mu se je Otac Bog , koji je bio u Oblacima na Nebu lebdio . On je tu Sliku već jednom vidio , možda u jednoj Knjizi , ali ovaj puta je Bog izgledao točno kao Don Bernardo : okruglo Lice , gusta Brada , puna , glatka Kosa i jedan željezni , povređujući Pogled , koji je pogađao . Cipriano je sklopio Oči , učinio se je malim , želio je da propadne u Zemlju , ali Bog ga je dohvatio za Uši i rekao mu je :

>> Želiš li ti meni reći , Momčiću , zbog čega ti ne želiš da se moliš ? <<

Cipriano se je po tresen probudio . Kroz Prozor u Potkrovlju vidio je on zvjezdano Nebo iznad sebe , ali on je imao Snage , samo da viče . Njegovo Srce je udaralo sve do Vrata , a njegov Želudac se je skupio od Straha . On je iskočio iz Kreveta , kleknuo je na Pod i počeo je da se moli , kao što je bio naučio . On se je molio i molio , dok nije zaspao klečeći , naslonjen sa gornjim Dijelom Tijela na Krevet . Tako ga je pronašla Minervina Ujutro , stavila ga je nazad u Krevet i ugrijala ga je sa svojim Tijelom . Dijete je počelo da govori ne vezano o svojem Doživljaju :

>> I onda je Bog došao , ali to je bio moj Otac , Mina , i on me je dohvatio za Uši i rekao mi je , da ja moram uvijek da se molim . <<

>> Dali si ti siguran , da Je Bog bio tvoj Otac ? <<

>> Sasvim siguran , Mina . On je imao iste Oči i istu Bradu . <<

>> I on je bio posve ljut ? <<

>> Jako ljut , Mina . On me je povukao za Uši i na zvao me je Momčićem . <<

Don Bernardo nije imao ništa protiv religioznog Podučavanja sa kojim se je Dadilja koristila . On je bio začuđen zbog Minervina Učenosti i akceptirao je Metode Učenja od Don Nicasio Celemins kao Temelj . Ali Znanje od Djevojke je bilo izrazito ograničeno , a Vrijeme je prolazilo , bez da je Dijete napredovalo . Nakon deset Zapovijedi donijela je njemu Minervina vjerske Artikle , Neprijatelj Duše , teološka

Okrepljenja i osam blaženi Nagrada , ali iz toga nije ništa proizišlo . Dalje nije >> Molitve za Djecu << , ona njega učila , i religijsko Učenje od Don Nicasio Celemin isto tako ne . Na to je Don Bernardo dobivao Ideje , da uposli jednu kućnu Učiteljicu . Onda je bilo dobri privatni Učitelja u Gradu , kojima su ugledne Familije svoje Sinove povjeravale . Jedan kućni Učitelj nije bila samo jedna dobra Garancija za dobar Učinak , nego i jedan statusni Simbol , što ih je približavalo Plemićima , Don Bernardov potajni San , od kada on zna za sebe . Salcedo je znao , da na blažene Nagrade još neki drugi , veći Svijet Znanja slijedi , što je njemu nažalost ostalo nedostižno : Vokali i Konsonanten , rastavljanje na Slogove , latinska Grafija i Syntax . Latinski čitati i pisati na narodnom Jeziku , mislio je on , to je ispravan Put . Dijete je već pravo bilo izraslo , i nije bilo pre po ručljivo , njegov Odgoj prepustiti Posluzi , iznad svega zbog njegove društvene Pozicije . Kasnije još dolazi ozloglašeni , ne voljeni Kapitel Računanje , što je Cipriano po Volji od Don Bernardo usprkos prošlom Vremenu trebao da uči . Dakle bio je potreban jedan Učitelj , ali jedan , koji će stanovati u Kući ? Don Bernardo nije bio oduševljen sa time , da jednoga iskusnog Učitelja u svoju Kuću primi . Već same Misli su ga odbijale od toga , i on se je pribojavao , da njegov Brat ignacio misli drugačije , koliko je on malo znao , kada za Stolom sjedi jedan Učitelj on bi se trebao uključiti u Razgovor . Tako se je odlučio za to , da jednoga privatnoga Učitelja za Prijepodne Namjesti , jer je on u jedanaest Sati napuštao Kuću .

Pojavna Slika od Don Alvaro Cabeza de Vacas u njegovoj zatvorenoj Suknji po francuskom Kroju , koja mu je sezala do Koljena , i uske , crne Hlače uzdrmla je Cipriano i nije razumio dobru namjeru od Don Bernardo . Ipak su brzo došli o jednog Dogovora , Zamisao , da svoju Sobu u Potkrovlju zamijeni sa Sobom pokraj Očeve na prvome Spratu i da po prvi Puta bude odvojen od Minervina , je za Dijete jedan snažan Udarac značio . Dugački , strogi Don Alvaro sa izbačenim obraznim Kostima i sa rijetkom Bradom nije volio svojega Učenika od Početka . Ali Dijete je odgovorilo brzo i pametno , tako da skoro nije moglo biti postavljeno jedno Pitanje . Koliko dugo se oni po poznatim Stazama kreću , ići će sve po uobičajenom . Ali Cipriano , kojem je prvi Dana bio tajanstven , utvrdio je nešto strašno , da se njegova Soba nalazi odmah pokraj Očeve . I svaki puta , kada bi on čuo , kako se on proteže ili kako povlači Stolicu , postao bi blijed i čekao bi kao ukočen sa praznom Glavom . Don Bernardo rano jutarnje Kihanje sedam Puta za Redom je bila Legenda . On je toliko jako kihao ,da je svaki puta zvučalo kao jedna Eksplozija , Stvari bi podrhtavale i cijela Kuća se je pomjerala . Predstavka , da je toliko blizu Oca , nije omogućavalo Cipriano , da se zadrži u drugim Mislama . On je osluškivao napeto na površne Zvukove , njegovo duboko Disanje , njegove Korake , njegovo Kihanje . Kod svakoga Kašljanja vidio je Cipriano njegovo Lice pred sobom , njegov željezni Pogled , njegovu Bradu , njegovo strašno Čelo . Don Alvaro nije primjećivao ništa Neobično na Malome , dok nije pod uzeo čitanje >> Molitvi za Djecu << . Bez zli Namjera nećkao se je Cipriano , da kroči novim Putovima . Nije to bila Neželja , već jedna Tjelesna Nesposobnost , da Izvođenje Učitelja slijedi , da ovisi o njegovim Usnama . Dijete je gledalo u crno Odjevenog Učitelja , ali u Mislama je on neprestano

bio sa druge Strane Zida . Što treba da znači glasno Hrkanje od Don Bernardo , što je on upravo čuo ? Zbog čega je on pomjerio Stolicu i zašto se je ustao ? Gdje ide on ? Iznenada su ga obuzeli Strahovi iz njegovog Djetinjstva . Bez Minervina se je on osjećao ne zaštićeno . Don Alvaro je pričao bez Prekida , njegov Glas je bio malo lomljiv , njegove Oči su bile duboko utisnute :

>> Dali si ti razumio , Cipriano ? <<

Cipriano se je iznenada vratio u Realnost . On je gledao u Učitelja , kao da je želio da kaže : >> Ja ne znam , tko ste Vi , što Vi želite i o čemu Vi govorite << , ali on je lagao .

>> Da , Gospodine . <<

Don Alvaro je naveo malo Materijala , sve dok nije primijetio , da ga Cipriano ne slijedi , da Dijete sa >> Molitvama za Djecu << ne izlazi na Kraj . Zatim je on počeo strpljivo isponova . Ili je vjerovao Don Alvaro u svoju Zadaću , ili je to bila Plaća , što ju je dogovorio sa Don Bernardo , bio je pažljiv . U svakome slučaju trajala je ta neispravna Situacija Mjesecima , Don Alvaro je čekao , da se njegov Učenik probudi , a Cipriano je napeto osluškivao , što se dešava u susjednoj Sobi . Na taj Način desio se je jedan Obrat što se tiče Čitanja Latinskog , ali kada se je radilo o Deklinaciji , za kazao je . On je slabo sa time izlazio na Kraj , tako da je razočarani Don Alvaro jednoga Dana nakon Nastave obratio se na Don Bernardo . Razgovor je bio kratak i obuhvatan :

>> Ovako to više nema Smisla , Don Bernardo . Dijete je u Mislama negdje drugdje . <<

>> Negdje drugdje ? Dijete nije ništa drugo upoznalo . On teško može da bude negdje drugdje , ako on ne zna za nešto drugo . <<

>> On nije pri Stvari . On ne može da se koncentrira . To je sve . <<

Don Bernardo , koji je već bio obučan , da bi pošao u Skladište , bio je zaustavljen :

>> Vi želite navijestiti , da je Dijete glupo . <<

>> Ali ne , ja Vas molim ! << , rekao je Don Alvaro . >> Dečko je blic pametan , ali nema Svrhe . On je odsutan , ne sluša me , ne pokazuje Interese za ono , što ja njemu govorim . <<

Don Bernardo se je su očio sa tom Spoznajom , da jedan kućni Učitelj nije dobra metoda Odgoja , za njegovog Sina , koji je bio mali ubojica svoje Majke . On je imao jedno drugo Riješenje , kao posljedicu , kakva je bila , brzo se je on dosjetio : jedan Internat . Jedna stroga Ustanova , gdje bi trebao bi stalno smješten . Došlo je Vrijeme , da ga se posve odvoji od Dadilje . Don Bernardo je znao , da u ovome Gradu ne postoji takva Ustanova , koja bi takvo Ime zaslužila , ali njegov Brat Ignacio je imao Pregled o najuglednijim : Ustanova za Nahočad pod Vodstvom Josef bratske Zajednice , koji su bili krenuti na Odgoj napuštene Djece .

Njegov Brat nije bio tog Mišljenja :

>> Ta Ustanova nije za Ljude iz naši Krugova , Bernardo . <<

Don Bernardo je namigivao sa tom Predrasudom , Aristokrati daju jedno Učenje , koje otvara Oči .

>> Meni su Ljudi samo Dobro govorili o tome , Postoji dvadeset i osam Kreveta za Stipendiste , moj Sin može tamo da se Smjesti i još bi petorica mogla da budu tamo Smještena , ako je to , nešto što će mu otvarati Vrata . <<

Don Ignacio je stavio svoje Ruke na Glavu .

>> Ustanova za Nahočad živio od Milostinje , Bernardo . A ti znaš , da Djeca , koja su napuštena od svoji Roditelja , prema njima nema uobičajenog Ophođenja . Pridružena Škola je stroga , jer smo mi na bratskom savjetnom Vijeću insistirali da jedan iskusni Učitelj preuzme Vodstvom . Na Katehizmu , što se događa ujutro poslije Zvonjave , učestvuju Djeca iz svih društveni Slojeva , i na pre ostale Predmete dozvoljava se pristup ostalim Učenicima . Zar to ne bi bilo naj bolje Riješenje za Cipriano ? <<

Don Bernardo je bio tvrdokoran :

>> Moj Sin mora da nauči , da se prilagođava . Njegova Dadilja ga je jako razmazila . Sa time je sada Kraj . Ja ću da ga dam u Internat , on neće niti za Vrijem Raspusta dolaziti Kući . Ali ja trebam tvoju Potporu , da ga smjestim u Ustanovu . Dali si ti spreman , da mi pomogneš ? <<

Intelektualno je Ignacio Odavno svojega Brata nadilazio , ali nedostajalo mu je provođenje Željenog . Slijedećega Dana će on otići u bratsku Zajednicu , koja podupire tu Instituciju , kada je došao tamo i kada je govorio o velikodušnoj Ponudi od svojega Brata , naišao je samo na Odobravanje , isto se je desilo slijedeće Srijede na Skupu donatorskoga Vijeća , koji su se izjasnili da primaju Dijete , sa tim Putom i iz ostali razloga Osiguranja , za plaćanje Smještaja Sina i troškova za još tri školska Prijatelja i ka tome će se još uplaćivati veći iznos u milostinjsku Kasu , bio je Cipriano primljen u Školu .

Minervina je plakala , sve dok joj nije ponestalo Suza , kada su joj rekli novu Vijest , ali po prvi Puta nije se usu glasilo Dijete sa njezinim jecanjem . Strah , koji mu je njegov Otac utjerivao , je bio jači nego sve drugo , a Naum , da on napusti Kući i da stanuje sa drugom Djecom , to mu je izgledalo avanturistički i primamljivo . Odluka njegovog Oca , da on ne dolazi ni po Ljetu Kući , pojačavala je njegovu Želju , da izbjegne taj režući Pogled , što je kvario njegovo Djetinjstvo . Osim toga je imao neku vrstu Sigurnosti , jer je Don Bernardo govorio o tome , da Minervina može da zadrži svoje Namještenje . Povratak mu nije bio od rezan . Kada su stajali pokraj Škole , ponovo se je Minervina rasplakala . On je ljubila i pritiskala Cipriano uz sebe po tko zna koji Puta , prije nego što ga je pustila sa po jednim Zavežljajem u svakoj Ruci , nestao je on iza Vrata . U tome Trenutku je ona imala Osjećaj , da ga je zauvijek izgubila .

Školska Zgrada nije bila velika , ali se je sastojala od tri veće Oblasti : Kapela , spavaća Sala i školsko Dvorište . Sa svojim Ulaskom odložio je Cipriano dvije temeljne Stvari : Odjeću i Ime . On neće više dugo nositi finu Odjeću , koju je Minervna tako brižljivo za njega održavala , nego školsku Odjeću , koja je bila orijentirana na zemaljsku Odjeću : Hlače od čvrste Krpe , koje dosežu do Koljena , jedan grubi Mantil , u Zimi jedan kratki Ogrtač i otvorene , visoke Čizme od ovčje Kože . Druga Stvar , koju je Cipriano sa svojim Ulaskom u Školu izgubio , bilo je to

njegovo Ime . Nitko ga nije pitao , kako se on zove , ali kada je zazvonilo Zvono za nastavu za Katehizam , došao je do njega jedan sa jahačkim Nogama , i rekao mu je :

>> Ti , *pola Porcije* , ti si ovdje Novi . <<

Bio je to jedan veći Dečko , koji je malo vukao u lijevo . Očigledno da je on bio Vođa u Školi . Cipriano je povukao snažno uže od Zvona , Zvono je zazvonilo , dok ga je taj sa Glavom kao Grašak sa svojim okruglim , uprtim Očima Ispitivao :

>> Dali si ti Nahoče , *pola Porcije* ? <<

>> N ... ne . <<

>> A dali si ti siromašan ? <<

>> I ... isto ne . <<

>> Što tražiš onda ovdje ? <<

>> Moj Otac želi , da ja budem odgojen kao i vi . <<

>> Tko još dolazi na tako nešto ! Dali ste se upoznali ? <<

>> On mi je rekao , da pozvonim . <<

Cipriano je bio iznenađen , kada se je on pri svojim prvim Odgovorima sporazumio . Kontakt sa jednim Strancem učinio ga je nesigurnim . Bio je to jedan neobičan Osjećaj , na jedan Način Strah . Ali nakon što su prvi Hemunzi prošli , prolazio je Razgovor bez Problema . On se je pitao , zbog čega on to nije prije primijetio , i došao je do Zaključka , da se je njegov Svijet do sada svodio samo na Kuhinju i roditeljsku Kuću , a pri kratkim Posjetima u Santovenia nije imao Povoda za Razgovore , jer se je Ponašanje sa drugom Djecom odvijalo na , mehaničkim Pitanjima . Nastava Katehizma bila je u Molitvama i Pitanjima i Odgovorima u istom Pjevanju , koje je Minervina ga bila učila , po Naucio od prije dvadeset Godina što je ona učila kod Don Niciso Celemin u Santovenia . Ali Don Lucio , školski Učitelj , koji je bio zadužen za Jačanje Duše pitao je , tko teološke Varke poznaje , pokazao je na Cipriano :

>> V ... vjerujem , Nadanje , Ljubav << , rekao je on .

Nakon nastave Katehizma najčešće je slijedio Latinski , Vježbe romanskoga Jezika i Računanje . Bilo je začuđujuće , koji Prevrat se je dešavao u Cipriano , koji je iznenada shvatio , da treba svoje Znanje proširiti . Njegova Volja za Učenjem je bila isto velika kao njegovo nastojanje , da u Dvorištu za Vrijeme Pauza učestvuje u Igrama sa svojim Drugarima .

U pola tri , nakon popodnevnoga Obroka , koji su dobivali za dva velika Stola u bučnoj Prostoriji , dok ih je Učitelj sa Podesta Posmatrao , poduzimala su Nahočad u Pratnji neizostavnog Tutora jednu Šetnju . Šetnja je služila za tjelesno Očvršćenje , ali očigledno da je donacijsko Vijeće , koje je vodilo Ustanovu , očekivalo više od toga . Učitelj im je govorio o uličnoj Sceni , Ponašanju jednostavnoga Naroda i postavljao im je Pitanja :

>> Clemencio , što ti želiš postati nakon Školovanja ? <<

Ovaj nije morao dugo da razmišlja .

>> Gonič teretni Životinja << , rekao je on .

>> Znaš li ti Razliku između Magarca i jedne Mule ? <<

Drugari su mu došaptavali : >> To ti je isto << , >> to je isto << , ali jer on nije

njih ili razumio ili je on želio da izjavi sasvim Suprotno , odgovorio je visoko izrasli Momak bez suzdržavanja :

>> Mula je jedna Kobila . <<

>> Ti ćeš morati svoje Znanje još malo više upotpuniti , ako stvarno želiš da postaneš jedan Gonič . <<

U svojim jednostavnim Uniformama odjeveni , marširali su oni u dva Reda , neki su stavljali svoje Ruke na Ramena od onoga drugoga , a drugi su išli sami za sebe . Ljudi koje bi susretali , dobacivali su Poglede na njih i šaputali su : >> Vidi dolaze Nahočad << . Točnije viđeno su neki Stanovnici iz Grada sa svojom Milostinjom podupirali Školu , na koju su bili Ponosni . Oni su išli preko stare prema novoj Promenadi kod glavnoga Mosta i nakon što su ga prešli , uspinjali su se na Cuesta de la Maruquesa , gdje su u Pećinama i Brvnarama živjeli Ljudi . Na Cesti iz Villanubla vidjeli su Karavane sa teretnim Životinjama kako dolaze u Dolinu , Prosjake i tu i tamo po kojega Jahača , koji se nekuda žuri . Na Povratku prema dole jedan njegov Drugar ga je dodirnio sa Laktovima , i rekao mu je krišom :

>> He , vidi samo , njega , kako tetura . To on uvijek radi , kada mi idemo u Šetnju , Svinja . <<

Cipriano ga je pogledao bezazleno .

>> Z ... zašto on to radi ? << On je po smatrao , kako ovaj tetura i kako desnu Ruku pod Mantilom pomiče .

Ovaj mu je objasnio . Cipriano se je pretvorio u Uho i slušao ga je znatiželjno kao i Učitelja . On je primijetio , da on , gledajući samo na kratke susrete sa Djecom na Selu u Santovenia , je odrastao pod staklenim Zvonom i da on nema Pojma o Životu . Mina ga je , sa najboljim Namjerama , od Svijeta držala udaljenim . Oni su išli Cestom prema Plaza Vieja prema dole , kada je Učitelj , koji je nakon oko pola Legua Pješačenja imao problema sa desnom Nogom , njima najavio , da će posjetiti jednoga bivšega Učenika . Bratstvo nije pre puštalo Dečke same sebima , kada bi oni završili sa Školovanjem . Na jednome malome Mjestu nalazila se je u Prizemlju od kućnoga Broja šesnaest jedna Stolarija . Ponajviše Drugova od Cipriano , koji su znali Razlog Posjete , skupljali su se u Grupe oko Bunara . Stolar , koji je jednuugu , neurednu Bradu nosio , blanjao je komad Drveta ručno . Mirisalo je po Smoli i po Piljevini . Stolar je krenio u susret Učitelju , i nakon što su promijenili nekoliko uljudni Riječi , uveo ih je u Poslovnicu i ostavio ih je same . Kroz velike , sa Paučinom isprepletene Prozore moglo se je vidjeti u unutrašnjem Dvorištu puno naslaganoga Drveta . Učitelj je sjeo na Klupčicu od Stolaru i tiho je šaputao Djeci :

>> Ponašaš li se ti dobro , Eliseo ? <<

>> Da , Don Lucio . <<

>> Radiš li marljivo , ideš li Don Moises na Ruku . <<

>> Ponašaš li se uredno za Vrijeme jela ? <<

Eliseo se je široko nacerio :

>> Vi mene poznajete , Don Lucio , ja nikada nisam sit . <<

>> A Džeparac ? <<

>> Sve je u redu , svake Nedjelje . <<

>> Učiš li nešto ? Vjeruješ li ti , da nešto učiš ? <<

>> Tako je , Gospodine . Ako bude sve po Planu , što Don Moises govori , učiniti će me 1529 Pomoćnikom . <<

>> Tako brzo ? <<

To je on rekao . <<

Dolje niže u Calle de las Tenerias , nedaleko od Škole , posjetio je Učitelj još jednoga drugoga Bivšega , koji kod jednoga štavitelja Kože Uči . U Ulici je smrdilo neizdrživo po Boji i Koži . Razgovor je prošao skoro isto kao i prijašnji , osim što je Učenik u ovome Slučaju imao jednu dugu Listu Žalbi : On je dobivao loše jelo , Krevetnina se nije redovito mijenjala , i dobivao je vrlo malo Novca . Učitelj ga je pažljivo saslušao i rekao mu je , da će sve biti u Redu , on će da po razgovara sa donatorskim Vijećem od Bratstva , koji jedan Spis od Ugovora imaju .

Dva Mjeseca nakon svojega Ulaska u Školu izabran je Cipriano da jednu Sedmicu da skuplja Milostinju . U jednoj Ustanovi , gdje se je živjelo od Milodara , bila je to jedna muko trpna Zadaća . U sivo Jutro spremio je Cipriano mali Vagončić od Zajednice , upregao je Magarčića , i dao se je na Put sa *Malim* i debelim Claudio prema Gradu . *Mali* je od prvog Trenutka upao u Oči od Cipriano . On je rekao debelom Claudio :

>> *M ... Mali* izgleda kao jedna Djevojčica . <<

>> On stvarno ima Lice kao jedna Djevojčica , ali on je jedan dobar Dečko . <<

On je poznao Grad bolje nego njih dvojica i upravljao je Vagon svako Jutro bez muke od Škole prema zadnjem Ulazu od Bolnice Milostivi . Miguel , Patuljak , koji je bio nadležan za Portu i Mrtvačnicu , njega je već poznao .

>> Danas nema Mrtvi , Dečki . Vi imate slobodno << , rekao je on sa svojim svijetlim Glasom , ili :

>> Mi imamo jednoga Siromašnoga i jednoga Pogubljenoga . Uzmite li ih oba dvojicu sa sobom ?

Cipriano ih je prebacio preko svojega Ramena i polegao ih je na Daske od Kola . Isto je učinio sa Daskom , sa Kukom i sa Lopatom . Debeli Claudio je bio iznenađen sa njegovom Snagom .

>> He , pola Porcije , odakle ti tolika Snaga ? Ja još nikada u svojemu Životu nisam vidio jedno tako snažno Dijete kao što si ti . <<

>> Cipriano je upro svoj Prst u njegov masni Stomak .

>> K ... Kada bi Snaga imala nešto zajedničko sa Masnoćom , bio bi ti naj jači . Vidi ovo . <<

On je za sukao Rukav i pokazao je svoj napeti Biceps , jedan dobro oblikovani , atletski Mišić .

>> He , pa to je jedna Kuga ! Dali si ti vidio , *Mali* ? *Pola Porcije* ima jednu Kuglu . <<

Često je pozivao Miguel , Patuljak , na Red .

>> Kreni te , Dečki , prekinite sa time . Sada već idite . <<

Mali je uzeo Uzde , i Kola su poskakivala prema Calla Imperial u Blizini židovske Četvrti . Kada su tamo bili pristigli , skočio je Cipriano sa Kola , postavio je

Katafalk u sred Ulice i plegao je dvoje Mrtvi na . Oni su posjedovali isprobane Uzrečice , sa kojima su budili Sažaljenje od Prolaznika , a Cipriano je bio naj bolji u izmjenama Riječi :

>> Braćo i Sestre , ovdje vidite Tijela dvojice Nesretnika , koji su dospjeli u jedna bolji Svijet , bez da su upoznali dobra Djela i Prijateljstvo . Nemojte nijekati njihovo Pravo na meku Zemlju . Bog Gospodin nas je stvorio da budemo i Siromašni i Grješnici svi Braća , ako mi u njima prepoznamo Krista , gledati će mo mi sutra u Nebo . Pomozite , da se ovi Nesretnici u pokoje . <<

Neki Prolaznici su prelazili preko Ulice i stavljali su po par Maravedis u Tanjur , koji se je nalazio pokraj Kola . Učenici su se mijenjali , u tome da Građane privole na Donacije . Ponekada , a tako je radio i Cipriano izmišljali bi nove Slogove i mijenjali bi Tekstove : Oni nisu upoznali Ljubav . Ili : Oni nikada nisu čuli Riječi od Gospodina . Ili : Oni su bili usamljeni kao Psi .

Cipriano je primijetio , da zadnje Riječi , koje su Pokojnike uspoređivale sa Psima , su više dodirivale Srca od Žena , dok su Muškarci reagirali na Riječi , da oni nisu čuli nikada Riječi od Gospodina . Ponekada bi *Mali* , debeli Claudio i Cipriano stali iza Kola na različitim Stranama i usuglašavali bi Ton . Debeli Claudio je molio , a njih dvojica bi odgovarali :

Sancta Maria
Ora pro nobis
Sancte Dei Genitrici
Ora pro nobis
Sancta Virgo Virginium
Ora pro nobis
Sancte Michael
Ora pro nobis ...

Zatim bi neko Vrijeme šutke stajali iz svečanoga Odra . Kada bi Cipriano vidio neku Grupu Žena kako dolaze prema njima , po zvao bi on sa Glasom iz Stomaka :

>> Braćo i Sestre , jedno blago davanje za ove Nesretnike , koji nisu upoznali Sreću i bili su usamljeni kao Psi . <<

>> Slijedio bi Pljesak Žena , i one bi ostavile po koju Kovanicu na Tanjuru , na što bi debeli Claudio , pobuđen sa Donacijom , ponovo počeo da Govori :

>> Braćo i Sestre , jedno blago davanje za ove Nesretnike ... <<

Kada bi Straža pokraj Mrtvi nakon dugi Sati prošla , utovario bi Cipriano po novo Leševe na Kola , *Mali* bi uzeo Uzde , te bi odvezli Katafalk u Calle Huelgas , Calle Zurradores i na staru Promenadu , da bi ponovili Ritual . Za Kraj bi se pozdravili sa Mrtvima u Crkvi , i kada bi ponovo bili u Školi , odnijeli bi Donacije , koje su u Gradu skupili , u Kapelu .

Dnevno Djelo sa sakupljanjem Milostinje završavalo je Zvonjavom večernjega Zvona , Kada bi lagani , melankolični Udarci zazvučali , uz vratilo bi im se sa Zvonima iz Grada , što su Vjernici u Gradu nazivali >> Zvona za Duše << .

Cipriano je pao umoran u Krevet . Duga Spavaonica je imala dva Reda uski Kreveta i bila je osvijetljena sa jednom Lampom , koju bi Učitelj ugasio , prije nego što bi se povukao . Kroz Prozor bez Zavjesa padalo je sa Rijeke jedno prigušeno Svijetlo . U Zimi je bilo toliko hladno , da se je debeli Claudio zaklinjo da kada ustane , da mu je Mraz u Očima . Gledajući od Krivonogog , koji bi se još neko Vrijeme o kretao po Krevetu , bili su Učenici toliko umorni , da su odmah upadali u San , čim bi preko sebe navukli Spavaćice . Zbog toga je Cipriano bio začuđen , kada je posljednje Noći kao sakupljač Milostinje za čuo Šaputanje u prednjem Djelu Spavaonice . On je sasvim jasno čuo , kako jedan u Krevet njemu nasuprot govori :

>> *Mali , Krivonogi te treba .* <<

On je čuo , kako se debeli Claudio okreće u svojem Krevetu i ponavlja :

>> *Mali , Krivonogi te treba .* <<

Jedna Sjenka se je vidjela kroz slabo Svijetlo sa Prozora kako ide u Pravcu , odakle je dolazilo prvo Šaputanje . Zatim su se začule Opruge sa *Krivonogog* Kreveta , dok se je iz velike Sale čuo potisnuti Smijeh . Nakon nekoga Vremena je Sjenka prošla u suprotnome Pravcu , a zatim se je sve smirilo .

Na slijedeće Jutro upitao je Cipriano *graškovu Glavu* , što to Krivonogi u Spavaonici radi sa *Malim* . *Graškova Glava* ga je pogledao sa širom otvorenim Očima i sa kratkim Trepavicama :

>> He , pola Porcije , dali si stvarno tako bez pojma , ili se samo tako činiš ? <<

Više on nije rekao , i tako se je Cipriano obratio debelom Claudio .

>> Možeš samo zamisliti << , glasio je njegov Odgovor . >> Kada *Krivonogi* ima potrebu , onda dođe *Mali* kod njega . On je među svima ovdje u Školi onaj , koji najviše sliči jednoj Ženi . <<

Ostatak je doznao od Jose , *slamnata Glava* . *Slamnata Glava* je dolazio iz Okoline Pinares i nije mogao da skrije svoje seljačko Porijeklo isto tako kao što nije mogao i svoju Glupavost . O nje bio na jednostavniji , bezazleniji Dečko . Padalo mu je teško , da upamti Molitve , i kod Diktata nije mogao niti četiri Riječi sastaviti zajedno . Ali kao Prijatelj je on bio dobar . Lice od *slamnate Glave* je govorilo sve .

>> On je Vođa << , objasnio je on . >> Zar nisi primijetio , da je nakon Učitelja *Krivonogi* taj , koji ima ovdje Riječ .

Nakon Latinskog došlo je do Priče koja je Kružila , da slijedećega Dana zbog Pokopa neće biti Katehizma . U Gradu su Molitve od Nahočadi bile jako na Cijeni . Njihovi od Učitelja pažljivo školovani Glasovi , više ne Dječji i još ne odrasli , su bili za Građane Propusnica za onu Stranu Svijeta . Često je u Testamnentima bilo određeno , da Učenici budu nazočni na Sahrane uz jednu Nadoknadu . Onda bi Nahočad u svojim Uniformama , sa očišćenim Čizmama , Pokojnicima davali zadnju Pratinju , u dva Reda sa Bakljama u Rukama .

Tako se je desilo i kod Sahrane Don Tomas de la Colina koji je na veo u svojem Testamentu da daje veliku količinu Poklona Školi i za to moli za Molitve od Nahočadi . Učitelj je rekao svojim Učenicima za Velikodušnost Pokojnika i za htijevao je od njih , da za Vrijeme mise Zadušnice od sebe daju sve najbolje . Zabrinuti Lica , i sa upaljenim Bakljama u Rukama , išla su Djeca pokraj Pokojnika i

osluškivala su Pjevanje od Svećenika , *Miserere* i *De Profundis* . U Crkvi su stajali u Polukrugu oko Pokojnika i pratili su Misu , i nakon Čitanja podigao je Učitelj taktovni Štap i dao im je Ton za *Dies irae* :

*Dies irae , dies illa ,
Solvat saeculum in favilla ,
Teste David cum Sibylla .
Quantus tremor est futurus ,
Quando Judex est venturus ,
Cuncta stricte discussurus !
Tuba mirum spargens sonum
Per sepulcra regionum ,
Coget omnes ante thronum .*

Kada je Pokojnik poslije Mise odnešen do Groba , usuglasili su se Učenici u setoj Litargiji . *Graškova Glava* sa svojim zvučnim Glasom je Predvodio .

*Sancte Petre
Ora pro nobis
Sancte Paule
Ora pro nobis
Sancte Andrea
Ora pro nobis
Sancte Joannes
Ora pro nobis
Omnes Sancti Apostoli et Evangelistae
Orate pro nobis*

Kada su Nahočad došli do Kraja Litanije , ispratili su goste koji su došli Tugovati . U Crkvi se je osjetio jedan neugodan Miris Znoja od Vjernika , i Dima od Baklji . Ali iznad svega ležao je vibrirajući Glas od *graškove Glave* .

*Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas .
Te rogamus audi nos .
Ut fretus terrae dare , et conservare digneris .
Te rogamus audi nos .
Ut omnibus fidelibus defunctis requiem aeternam donare digneris .
Te rogamus audi nos .
Ut nos exaudire digneris .
Te rogamus audi nos .*

Pjevanje Učenika je zatim prestalo , i za Kraj uštimavo se je Hor prije zadnjega Pjevanja .

*Libera me Domine de morte aeterna , in die illa tremenda , quando
movendi sunt coeli et terra , dum veneris judicare saeculum perspektive
ignem .*

Učenici su se duboko Naklonili ispred Oltara pred Pripadnicima od Don Tomas de la Colina , prije nego što su sa uzdignutim Bakljama izašli van iz Crkve . Cipriano je primijetio svojega Strica Ignacio tek , kada se je ovaj našao pored njega i kada mu je stavio svoju Ruku na njegovo Rame . Kod Dodira on se je malo povukao . Don Ignacio je za njega bio jedan šutljivi Rođak , koji se isto nije usuđivao , svojemu Bratu da pogleda u Oči . On je bio ljubazan , ali od njega se nije ništa moglo očekivati . Njemu nije promakao Pogled koji je on izmijenio sa Učiteljem . Kada su Drugovi ugasili Baklje i stali u jedan Red , da bi krenuli nazad u Školu , zaostao je on sa svojim Stricem malo nazad . Don Ignacio se je nagnuo dole prema njemu .

>> Svidali ti se u Školi , dali te Učenje Raduje ? <<

On je klimnuo bez Riječi . On nije vidio nikakvog Povoda , da se njemu povjerava . Sigurno ga je poslao njegov Otac . Ignacio Glas je postao umiljatiji :

>> Ja ne znam , dali je tebi poznato , da ja predsjedam donacijskim Vijećem , koje upravlja sa ovom Školom , i da ja pripadam Bratstvu , pod kojom je ona . <<

>> D ... da , Gospodine , o tome se priča . <<

>> Ali ti ne znaš , da sam ja kod zadnjeg Okupljanja donacijskog Vijeća samo Dobro o tebi čuo da se govori . Najbolji u Katehizmu , u Latinskom i Pisanju , odličan u Računanju . Besprijeckorno Ponašanje i Poslušan . Vjeruješ li ti , da se to može još više popraviti ? <<

Dijete je trznulo sa Ramenima . Njegov Stric je nastavio dalje .

>> To sve je važno , Cipriano . Povodom jednog takvog Svjedočenja ja nemam druge Mogućnosti , nego da porazgovaram sa tvojim Ocem da gaa uputim u Situaciju . Dali bi ti želio da napustiš Ustanovu i da se vratiš Kući ? <<

Don Ignacio Salcedo je bio začuđen zbog njegove Odlučnosti :

>> Ne << , rekao je ovaj . >> Meni se sviđa ovdje u Školi . Ja imam Prijatelje ovdje . <<

>> To mi radi Brige , moje Dečko . Tvoji Drugovi su Djeca bez Roditelja , bez Ponašanja , bez Odgoja . Osim toga , znaš li ti što te još očekuje . Još dvije Godine Nastave , i onda zatim ćeš ti cijeli svoj Život da radiš u Zanimanju , koje ti iza bereš . To je tvoja Budućnost . <<

>> Ja mogu isto da idem još i na Gramatiku << , dodao je on . >> Sve ovisi o meni . <<

>> To je točno , Cipriano . Ja vidim , da si ti dobro informiran . I ne zaboravi na Školu latinskog , ukoliko se ti odlučiš , da postaneš Svećenik . Dali bi rado želio ti da budeš Svećenik ? <<

>> Dijete je za vrtilo sa Bakljom koju je imao u Ruci kroz Zrak i naslonio se je na nju kao na jedan Štap . Prvo je odmahnuo sa Glavom , a onda je rekao :

>> Ne . <<

>> A Doktor Prava ? Ti si dobar , vladaš sa Latinskim , pišeš tečno španjolski ...

Ti bi mogao jednoga Dana postati jedan dobar učeni Pravnik . Tvoj Otac će tebi ostaviti jedno veliko Bogatstvo , a i ja nešto posjedujem , što će tebi pripasti . Li Novac se mora oplemeniti . Samo posjedovanje Novca nema Značenje , ako ga sam Čovjek nije zaradio . <<

Oni su Puerta del Campo ostavili iza sebe i išli u prema Školi . Smrdilo je jako po Koži i po Bojama , između gradski Zidina i Četvrti vidjela se je Rijeka Pisuerga kako protiče . Cipriano je gledao crvenu , glatku Kožu od svojega Strica Ignaci , njegov nesigurni Pogled , koji e bio usmjeren na njega .

>> Ja ne znam << , rekao je na Kraju . >> Do tamo ima još puno Vremena . Ja moram da razmislim o svemu tome još . <<

>> To je dobro . Čovjek ne treba da žuri , ali ti trebaš da razmisliš o svemu . Dvije Godine brzo prođu , prije nego što možeš i da zamisliš , do tada bi ti trebao da se odlučiš . <<

>> Oni su zašli iza zadnjega Ugla , i Don Ignaci je rekao :

>> Jedna Molba još , Cipriano : Tvoj Otac ne bi trebao o ovome ništa da sa zna . O ne bi trebao ništa da zna . Piše li on tebi ? <<

>> Ne << , rekao je Cipriano .

>> Don Ignacio je malo za stao , dok su se pozdravljali . Dijete nije više bilo malo , da bi mu se dalo jedan Poljubac , osim toga on je njemu bio još malo Nepoznat . On ga je dohvatio za Ramena , na gnuo se je malo prema njemu , ali onda se je ponovo ispravio , pustio ga je i ispružio je svoju Ruku prema njemu . On se je predomislio .

>> Do Viđenja , Cipriano << , rekao je on . >> Uči i dalje marljivo . Don Luciano je jedan odličan Učitelj . Ti nećeš nikada požaliti . <<

U Kolovozu je po drugi Puta nakon svojega Ulaska u Školu učestvovao zajedno sa drugim Učenicima i sa dva Brata Laika u Žetvi . Podijeljeni u Grupe , posjetila je Klas Zemlju oko Grada i molili su Boga za >> puno Klasova i bogato Zrno << . Dečki su imali veliko Zadovoljstvo u tome , da zajedno sa Seljacima , ubiru Pšenicu , gone teretne Životinje , da jašu na Magarcima i da piju Vodu iz zemljani Posuda . Kada bi Oče naš i ostale Liturgije molili , predali bi im Seljaci ponešto od Uroda , što su on nakon Povratka u Školu Skladištili a zatim bi na slijedeći Dan na Tržnici dobili Kovanice za to . Cipriano je nalazio zajedno sa *graškovom Glavom* i sa jednim novim Drugom sa Nadimkom *Brbljavko* na jednom Vagonu ispred slijedeće Grupe i za početak Nastave je od Učitelja bio po hvaljen .

Onda je Cipriano počeo sa nedoumicama u Vezi svojega Vjerovanja . On je pratio pažljivo Katehizam i učenje Religije , ali njegova Revnost nije mu donosila duhovni Mir . Izgledalo mu je čak , da mu je religiozno Učenje previše . Otac Arnaldo je govorio o Pobožnosti i o unutrašnjim Molitvama , koje imaju prednost , ako onaj koji se Moli svoje Misli usmjeri prema Bogu . >> Mi ne smijemo našega Gospodina nikada ostavljati samoga << , govorio je Otac Arnaldo njima . >> Vi možete Pauze da iskoristite , tako da ga posjetite . << Cipriano je za Vrijeme Pauza počeo da psječuje Kapelu . Bila je to jedna stara Navika , koju su neki od Učenika njegovali . On je volio Usamljenost i Mir u Crkvi , gdje Buka njegovi Drugova koji su se nalazili u Dvorištu bila jedva čujna . Kada bi Cipriano na drvenu Klupčicu kleknuo , ležale su mu dvije Stvari na Srcu : Minervina i njezina Budućnost nakon Školovanja . Kada bi on počeo da moli , bio je miran . Ali čim bi se ustao i kada bi u maloj Posudi pokraj Vrata u Kapeli uzeo svetu Vodu , došle bi Sumnje : Njegove Misli bi bile na Žrtvi svojim Životom od Krista , ali kada bi se pomolio i prekrstio pomislio bi na , hodanje na Štulama , što ga je očekivalo u Dvorištu . Sumnja bi postajala sve veća sve dublja . A kada bi to odložio na Stranu , da bi se igrao , mučilo bi ga to cijeli Ostatak Prijepodneva . Onda se je on odlučio , da se vrati nazad u Kapelu , da bi se ponovo prekrstio sa svetom Vodom da pri tome misli samo na , ono

što upravo radi . Ali niti ta Gesta nije mu donosila Mir . Na Putu prema Dvorištu preplavila bi ga ponovo Sumnja , i on bi pošao još jednom u Kapelu nazad , da bi se prekrstio sa svetom Vodom . Onda bi on slijedio Propovijedi od Oca Arnaldo , jer su njegove Molitve uvijek savladavale Sebičnost : On je molio za sebe , za svoj daljnji Život i za Minervina , jedinoga Čovjeka na ovome Svijetu , kojega je on volio . Na to se je on odlučio , da i za *Krivotnogog* moli , da on kod Šetnji ne ponavlja isto i da *Malog* ne prisiljava , da dolazi kod njega u Krevet . I za *graškovu Glavu* kojega je on počeo da voli . Sa Vremenom su njegove Molitve postale sve više opsežnije (za *slamnatu Glavu* , da mu se Putovi za Razum otvore , ili za Učitelja , da on zna dobro da vodi , ili za Eliseo , bivšega Učenika iz Kožarnice , da njegov Poslodavac ispuni Ugovor) , tako su Pauze koje je provodio u Kapeli bile prekratke . Tako nije ostajalo Vremena Cipriano za Bijes , kod subotnje Ispovijedi prije Večere , što je Otac Toval na dvije nasuprot postavljene Stolice uzimao , Lica od Ispovjednika su sa bijelim Krpama bila prekrivena , prepoznao je on , da su njegove Molitve kao i prije Sebične , da mu se ne radio o duhovnom Miru ili Sreći svoji Drugova , nego jednostavno o tome , da on svoju Savjest umiri . Otac Toval ga je ohrabrivao , da ostane ustrajan i da malo razmisli o samome sebi i Razlozima svojega Djelovanja , jednoga Dana ga je podvrgao molitvama od Deset Zapovijedi , da bi mu pomogao . Ali kada je bio Red na četvrtu Zapovijed – Ti moraš Oca i Majku poštovati - , rekao je Cipriano Ocu Toval , da je njegova Majka umrla dok ga je rađala i da ga njegov Otac iz cijeloga svojega Srca zbog toga Mrzi . Tu je Otac Toval vidio jedan teški Grije , i ako mu je Cipriano o strašnim Pogledima i Mučenjima govorio , on nije njegovo Odbijanje prema Ocu prihvatao . >> Otac nas je odgoji , i zbog toga on zaslužuje našu Pažnju . Kako mi možemo našeg Oca na Nebu voljeti , kada ne volimo svojega Oca na Zemlji ? << Cipriano Predrasude i Sumnje su dobile Lice : On ne mora za *Krivotnogog* da moli , nego za svojega Oca i za Osjećaje prema njemu . Zbunjen i sa crvenim Ušima napustio je on Ispovjedaonicu . Od sad će on za Vrijeme Pauza da moli u Kapeli za svojega Oca , ne jer ga je on volio , nego jer mu je Otac Toval tako rekao . Njegove Sumnje su otvrdnule : Ja ne mogu istovremeno da mrzim i da volim jednoga Čovjeka , govorio je on sam sebi . Kada bi on na svojega Oca mislio , vidio bi on njegov povređujući Pogled , pred sobom i shvatio je , da nema Smisla , da se za njega moli . On je pre kinio da , ide na Pričesti . Njegov Prijatelj *graškova Glava* je primijetio Promijene na njemu i pitao ga je na Šetnji kroz Grad za Razlog . >> M ... mržnja je jedan Grije , točno ? << >> Točno << , odgovorio je on njemu . >> I svojega Oca mrziti je još veći Grije , ili ? << *Graškova Glava* je trznuo sa Ramenima . >> Ja ne znam , što je to jedan Otac << , rekao je on . >> I što bi ja trebao da učinim , kada mi pri samim Mislama na njega Mržnja u meni se pojavi ? << >> Mmh << , rekao je *graškova Glava* , >> moli , da se ništa ne dogodi . << Ali ako se ipak dogodi a ja ne mogu ništa protiv toga , dali ću ja gorjeti u Paklu zbog toga , samo jer ja mrzim svojega Oca , bez da to želim ? << *Graškova Glava* je oklijevao , ali njegove širom otvorene Oči sa kratkim Trepavicama su bile tople i blage . Oni nisu imali nikakve Sličnosti sa Don Bernardo . On mu je rekao tiho : Porazgovaraj ti sa Ocem Toval . << Cipriano mu je odgovorio žestoko : >> To radim svake Subote . <<

Graškovu Glavu je pogodila Briga od njegovog Prijatelja .Kada je on pogledao dvojicu Učenika , koji su išli ispred njih , sjetio se je jedne Utjehe . >> Vidi samo << , rekao je on , >> *Krивonogi* , ta Svinja . Za njega trebaš da se moliš . << Cipriano je gestikulirao žestoko sa Rukama . >> Ali čovjek ne može sve Griehove i Odvratnost u sebi da ima , ili ? <<

I Otac Toval je primijetio njegove unutrašnje Brige . Oni su razgovarali o Griehovima , koji nisu pružali Zadovoljstvo , nego Bol , kao npr. Mržnja ili Zavist . Otac Toval ga je po savjetovao , da Bog Mržnju prikazuje kao Kaznu , li Ciriano nije bio uvjeren u to . >> T ... to znači , da se meni laže , Oče . Ja ću sam sebi lagati a i Bogu . Moju Mržnju njemu dovoditi to znači , da ću izgubiti samo Poštovanje . <<

Treća Godina Školovanja je bilo jedno uznemirujuće Vrijeme za Cipriano , I ako je on sa skoro prema svim Učenicima imao dobro Ophođenje i ako je on mogao da pokaže dobar Uspjeh u Nastavi , on nije bio sretan . To nije bilo samo zbog događaja vezani sa njegovim Znanjem , što mu nije davalo mira . U njemu je počelo da se dešava da se je osjećao krivim zbog Nepravde kod Ljudi , Situacija , da je Don Bernardo bio u Stanju , da se brine za Troškove njegovi Drugova , kojima on nije znao Očeve , da bi oni mogli da uče ; da su *Mali* , *Krивonogi* morali ostati Voljniji , i ako se to njima ne sviđa , i da je on postajao sve više o beshrabreniji , jer nije mogao da se probije ; da je njegovo Meso po stalo osjećajnije i primijetio je , kako jedna nepoznata Snaga njegovo Tijelo izmjenjuje , koja je bila jača nego njegova Volja . On je počeo da razumije *Krивonogog* , i ako je imao neku odbojnost prema njemu , zbog onoga što je on radio sa *Malim* , da bi se zadovoljio . Te Promijene su utjecale na njegovo Biće , on je imao napade Ljutnje , i bio je stalno ne zadovoljan sa sobom . Ponekada bi se sam čudio , kada bi se stavio u Ulogu jednoga Sudca , kao u Noćima , kada bi on zadržao *Maloga* u tamnoj Spavaonici , kada je ovaj poslušno želio da ide kod *Krивonogog* .

>> *Krивonogi* , ti ne moraš da čekaš na njega . *Mali* Noćas neće doći kod tebe << , rekao je on .

>> Ali iznenada je na Kraju Spavaonice došlo do Komešanja . U slabom svijetli , koje je dopiralo sa Rijeke , prepoznao je on *Krивonogog* , koji u Spavaćici prolazi kroz redove Kreveta , da bi se bacio na njega . On je čuo njegovo žestoko Disanje i njegove grube Psovke , on je osjetio njegovu tvrdi Muškost i njegove Ruke , koje pokušavaju da ga obuhvate , a onda se je Cipriano izmakao i udario ga je sa Nogom , pri tiskao ga je sa Koljenom u Stomak sa svom svojom Snagom , dok ovaj nije pao sa Kreveta . Par Minuta dugo slušao je on kako se *Krивonogi* na Podu se uvija kao jedan prebijeni Pas . Atmosfera u Spavaonici je bila napeta . *Krивonogi* se je polako ustao i rekao je Cipriano , dok se je u Polutami držao sa Rukama za Stomak :

>> Ja te sutra očekujem na Pauzi u školskom Dvorištu . <<

U jednome Uglu , po kraj školske Zgrade , su se , zaštićene od znatiželjni Pogleda , Borbe između Učenika odvijale . Kada bi došlo do jedne Borbe između dvojice , okupila bi se cijela Škola tamo u Krug kao oko pijetlova za Borbe . Ovaj put je bilo još to , da je ovo bilo prvi Puta , da se *Krивonogi* u Školi tuče . Nitko se nije usuđivao do sad , da sa njime ima Posla . Dvojica Protivnika toga Dana su se različito

ponašala . Dok je *Krивonogi* sa svoji dugim , Rukama pokušavao , da *pola Porcije* dohvati za Remen da bi ga prodrmao , ovaj je držao jedan Razmak između njih , tako da mu ovaj nije mogao prići ni blizu . Cipriano je sa svojom Pokretljivosti bio u Prednosti . Skoro da nije niti podigao *Krивonogi* svoju Ruku , udario ga je Salcedo , sa svojim kamenim Rukama tri puta u Nos . Drugovi su po smatrali Borbu šutke . Ponekada bi se čuo Komentar : >> Vidiš li ti , kako pola Porcije dijeli ? << A debeli Claudio je pokušavao svima da objasni , da *pola Porcije* sam utovara Mrtve u Bolnici i da ima željezne Mišiće . Cipriano je ponovo udario ovoga u sred Lica sa desnom Rukom , i ovaj je počeo da krvari iz Nosa . Debeli Claudio je ponovo govorio , da *pola Porcije* ima pravo Snage , dok je ovaj plesao oko *Krивonogog* i svaki puta bi mu se izmicao , kada je ovaj pokušavao , da ga dohvati za Grlo . *Krивonogi* je dobi još nekoliko Udaraca . On je izgledao kao Ponavljanje neravnomjerne Borbe između Davida i Golijata . David je bio taj nježni Dečko , koji je bio pre mali za svoju Dob , ali začuđujuće okretan i tvrd kao Kamen . Krv je kapala po Odjeći od *Krивonogog* . On je provocirao svojega Protivnika , tako da ga je sa škripom Zuba nazivao jednim Patuljkom i jadnim Kukavicom , ali Cipriano se nije bacao slijepo na njega , već je držao Rastojanje . Njegovi Udarci su bili kao ubodi Insekta , što je pokapalo Moral onoga drugoga . I kada je *Krивonogi* nakon pet Minuta od ustao od svoje Obrane i kada je svojega Protivnika otvoreno na pao , jer ga je držao za jednoga Slabića , dočekao ga je Cipriano sa par udaraca Desnicom , tako da se je ovaj za teturao . Kod slijedećega Pokreta pošao je *Krивonogi* prema Koljenima , ali kao da se je po stidio zbog svoje Slabosti , brzo je od ustao i ispružio je svoju desnu Ruku , pokušavajući da ga dohvati . Ali Cipriano se je pravo vreme izmakao , i kada je *Krивonogi* nakon propalog Pokušaja se ponovo za teturao , udario ga je ovaj ponovo u Nos . *Krивonogi* se je malo povukao i pokušavao je da obriše Krv sa svojega Lica . Nitko ništa nije govorio , ali izgledalo je kao da *Krивonogi* nema više Namjere da se dalje bori , zbog toga mu je prišao *graškova Glava* i rekao mu je :

>> Idi , *Krивonogi* , idi pre svuci se , prije nego što te takvoga vidi Učitelj . <<

On ga je otpratio do Spavaonice , dok je Cipriano dovodio svoju Odjeću u Red . On je vidio , kako *Krивonogi* oslonjen na *graškovu Glavu* odlazi , a onda su se oko njega okupili Drugovi i željeli su da doznaju više o njegovoj Snazi , opipavali su njegove Bicepse , on je zasukao svoje Nogavice , ispružio je Nogu i po kazivao im je svoje Mišiće , koji su bili čvrsti kao klupko Žice .

Slijedeće Subote ispovijedao se je Cipriano zbog svojega Grijeha .

>> Ja sam jednog Druga iz udarao , krvario je , Oče << , rekao je on .

>> Dali je to istina , moj Sine ? Zar ti ne znaš , da je čak i naj ne poštovaniji Čovjek jedan Tempel od Svetog Duha ? <<

>> On je druge vrijeđao , Oče . On je jedan Kavgadžija . <<

>> A tko je taj Drug ? Dali je on iz ove Škole ? <<

>> Ja ne mogu više da Vam kažem . <<

Na slijedećem Satu Katehizma govorio je Otac Arnaldo o svojem Pozivu Učitelja i da je Obaveza Učenika , da njegovo učenje prihvataju , da bi kasnije mogli oni biti u Pomoći jednom Čovjeku , koji je skrenuo sa pravoga Puta . Bile su to skoro

iste one Riječi , sa kojima se je koristila i Minervina , kada ga je učila da se moli . >> Ako ti dospiješ u Pakao , jer ti ništa ne znaš , moje Blago , onda ću i ja da završim u Paklu , jer te nisam ništa naučila . << To su bile iste te Riječi , koje je Don Nicasio Celemin dvadeset Godina prije u Santovenia propovijedao . Kada je Cipriano čuo Opominjanje od Oca Arnaldo , sjetio se je on *Krivotogog* . On je zaboravi na Mržnju prema svojem Ocu i mislio je još samo na , kako je strašno njegov školski Drug usmljen . Nitko ga nije volio . On je ispalanirao , da sačeka povoljan Trenutak , da mu prijateljski priđe i da mu pomogne . Jednog Dana kod popodnevnoga Izlaska zamolio je on *slamnatu Glavu* , da bude pokraj *graškove Glave* te da se on tako nađe pokraj *Krivotogog* .

>> Što želiš ti još ? << , pitao ga je ovaj , kada ga je vido pored sebe .

>> Da po razgovaram sa tobom , *Krivotogi* . Da se izvinem zbog onoga . Ja nisam želio da ti na nesem bol . <<

>> Što želiš od mene ? Odlazi ! <<

>> Meni je do svi Ljudi , *Krivotogi* . Mi bi Ljudi trebali međusobno da se pomažemo . <<

Dvije mlade Žene sa Korpama su dolazile u susret Učenicima . *Krivotogi* ih je gledao i o krenuo se je za njima , da bi bolje vidjeo njihove Pozadine . Onda se je obratio Cipriano .

>> Znaš što , pola Porcije ? <<

>> Da ? << , rekao je Cipriano pun očekivanja .

>> Ti me možeš malo . Ja želim jednu da dohvatim . <<

Cipriano je malo usporio i zaostao je , ali je prije još dobacio :

>> Ja ću ponovo doći , *Krivotogi* . Ako me nešto trebaš , reci Vijest . <<

Slijedećeg Tjedna su u Grad dolazili Svećenici , Laici , Redovnici , Kanonici i Kardinali . Prvog Dana došlo ih je četrdeset ili pedeset , sto sedamdeset drugoga Dana i itd. , dok ih na Kraju nije bilo oko pola Tisuće . Prvi Susreti između Nahočadi i Duhovnika pobudili su i neke Znatiželje . Učenici su imali skromnu Naviku , da kao Znak Respekta poljube blagoslovljene Ruke , ali u ovoj Prilici je bilo toliko puno Ruku za poljubiti , da je to u Calle de Santigo po trajalo dugo Vremena . Na Povratku u Školu , pohvalio ih je Učitelj zbog njihovog Ponašanja , ali ih je sve jedno zamolio , da svoje Znakove respektiranja za Vrijeme Konferencije zanemare . Bilo je to po stoti Puta , da su oni čuli kakao se govori o Konferenciji . >> Konferencija << je bila Riječ za Riješenje . Povodom Grupa Duhovnika , koje su se nalazile posvuda , govorili su Prolaznici : >> Oni ili idu na Konferenciju ili dolaze od tamo . << Druga Mogućnost nije niti postojala . Stvarno je bilo puno Okupljanja i Kolona , tako da su Grupe Klerika , koje su svuda po Ulicama nekuda žurili , u svakom Slučaju su dolazili ili išli na Konferenciju . Par Mjeseci je sve u Gradu bilo prepuno zbog Konferencije . U Konačištima i Samostanima u Gradu i u bližoj Okolici nije više bilo Mjesta niti za jednoga Svećenika .

Teološki Razgovori , koji su se događali u San Pablo , San Benito ili u San Gregorio , trajali su dugo u Večer , ili , kako bi se reklo narodnim Jezikom , nije im bilo Kraja . Diskusije , koje su se razvijale između Seljaka i Obrtnika na Trgu , često

bi završavale sa vrućim Prepirlanjima . U Središtu toliko puno Polemika i Diskusija , među toliko puno izmjenjivanja Riječi i Prepirki nalazio se je kontroverzni Erasmus iz Rotterdam , Anđel za jedne , Vrag za druge . Pero od Erasmus je kršćansku Svijet podijelilo , i tako se je Grad povodom Konferencije podijelio u dva Dijela , u Protivnike i one za njegovu Riječ . Ali ta Dioba nije se osjećala samo u Kapelama i Samostanima , nego u svim Institucijama , Radionicama , Trgovinama i Familijama u Gradu , tamo gdje bi e više od dvije Osobe sastale . Isto ispred Ustanove za Nahočad nije opuštala Napetost , a to se nije ticalo samo Učitelja , već i Učenika . I ako su bili u mislima , da svoja Uvjerenja ne govore javno , bilo je sve opće poznato , da je Otac Arnaldo jedan Neistomišljenik od Erasmus bio a da je Otac Toval bio jedan Pripadnik . Prvi je rekao : >> Luther je jedan Posinak od Erasmus . Bez njega ne bi ovako daleko došlo . << Otac Toval sasvim suprotno zastupao je Pogled , da je Erasmus iz Rotterdam upravo taj Reformator , kojega Crkva treba . Ali nikada nije između njih dolazilo do Napetosti . Njih dvojica su i dalje sa nepromijenjenom Revnosti obavljali svoje Dužnosti , i išli su jedan drugome sa Puta . Različita Stajališta Ideja od Erasmu , sve ono što se je dešavalo sa Odraslama , prenijelo se je na kraju i na Učenike , koju jednu Sedmicu prije nisu niti znali o Egzistenciji Erasmus . Ali za Vrijeme trajanja Konferencije osjećali su se Otac Arnaldo i Otac Toval kao da su obavezni , da nove Vijesti u Školu prenose i objasne Smisao svega što se dešava .

>> Protivnici Erasmus su Špijune u Knjižarstvo uveli , da bi Čitaoce zbog Heretizma osudili . <<

>> Virues je na Konferenciji bio rekao , da Inkvizitor Manrique i Car stoje na Strani od Erasmus . <<

Grad , kao Mjesto događanja Konferencije , podijelio se je , a oni što su diskutirali , su se užarili , a na Trgu je između Klupa sa Povrćem ne samo narodni Jezik govorio , nego je čak dolazili i do improvizirani Prepirlanja , između napeti Učeni koji su gestikulirali . Dvorište , koje je privremeno sa Gradom upravljalo , je Pripadnicima Erasmus kao Sklonište postajalo . Kada bi Učenici popodne išli u šetnju , nailazili bi oni na velika Okupljanja od Duhovnika , koji su glasno o Događajima na Konferenciji komentirali i tako su Kontroverze iz Crkve prenosili na Ulicu . Jedno Jutro je Otac Arnaldo bio toliko po nesen , da je po ticao Učenike da mole Oče naš za Obraćanje od Erasmus . Pripadnici Erasmus su protestirali , na to je Otac Arnaldo promijenio Molbu , >> da Bog sve Učesnike Konferencije prosvijetli << .

Cipriano , koji je bio instinktivno za Erasmus , stao je otvoreno za Partiju . Kad su napustili Kapelu , upitao je on debelog Claudio :

>> Tko je taj Erasmus ? <<

>> Jedan Teolog , jedan učeni Pisac , koji zastupa Mišljenje , da Crkvi treba jedna Reforma . <<

Na drugom Kraju Dvorišta brundao je *slamnata Glava* : >> Na Lomaču sa Erasmus ! << Sve opće argumentirali su Protivnici Erasmus nešto kao u Smislu , da Luther ne bi po stojao bez Erasmus .

Kada je Konferencija bila skoro do Pola , dobili su Učenici Utisak , da se je Točka Erasmus u Disputacije posjela i na njegove Protivnike , Magistar Margalho ,

Fray Francisco del Castilo i Fray Antonio de Guevara , su vodili povlačenje i izmjene Riječi . Ali nekoliko Dana kasnije dao je na znanje Otac Arnaldo , da se diskutirao o Odlukama , koje štite Erasmus , da se je Konferencija i Narod protiv njega okreće . Ali onda je za stupio Magistar Ciruelo tribunalne Govornike , koji je zbog svoje Pozicije i zbog svojega Imena uživao veliku Poznatost , da je Erasmus u Rotterdam u nekim dozvoljenim Mjerama potkrala poneka Pogreška , ali je njegovo Pisanje ipak u jednoj Svjetlosti od četiri Evandelja i apostolski Pisama . Atmosfera na Konferenciji je bila napeta , a Grad je sve više ličio na jednu Kutiju rezonancije . Glavni Protivnici od Erasmus je bio Red , koji je u svojoj *Džepna Knjižica kršćanski Boraca* ga učinila smiješnim . Redovnici su bili poneseni i izražavali su svoje Proteste sve češće od sebe , zbog toga što se u Narodu pojavljuje sve više odvratnosti , i da bi se zbog toga trebalo Djelo od Erasmus na Lomači spaliti . Rasprava se je skoro pretvorila u Brutalnost , kada je Magistar Margalho jednoga Jutra obznanio , da Virues se nalazi u jednome Kontaktu sa Erasmus i da ga on svaki Dan pismeno o Napretku Konferencije obaviještava . Virues je branio svoje Pravo , da se on sa Holanđaninom o Kontroverzama sporazumijeva , i da će za otvoreno Objašnjenje suditi Duhovi .

Jednoga Jutra došlo je između dvije Grupe Učenika do jedne Borbe , kada je za Vrijeme Pauze došlo između dvije Grupe do Vrijeđanja i Povika , kada su e Zastupnici protivničke Pozicije počeli pozivati na Lomaču sa njima . Došlo je do žestokog Okršaja , i tri Učenika su završili zbog loši posljedica u Bolnici . Otac Arnaldo i Učitelj su slijedećeg Jutra govorili o Pažnji i Razumijevanju jednih prema drugima i podijelili su im Pogrde . Ali došlo je do Izgleda , kao da se Kontroveze priklanjaju Erasmus a protiv Luther , a sa tim Davanjem su izgleda bili Papa i Car zadovoljni . A kada su Erasmus Pristaše posebno Carranza de Miranda , Namjere braće od Reda o slobodnoj Volji i Oprostu briljantno odbili , tako da su se na Djela od Erasmus kao i na samu Bibliju i Spise od crkveni Otaca bacili , bila je Disputacija odlučena .

Jednoga Dana nastupila je jedna druga Prijetnja drugog Načina u Valladolid , Grad je bio u Strahu i Užasu : jedan Sluga od Maršala iz Fromista , koji se je sa jednom kužnom Oteklinom vratio sa jednoga Putovanja , zarazio je Sluge od Maršala , sve same mlade Žene , četiri su preminule u kratkome Roku . Isto vremeno je ustanova za Zdravlje dala u javnost da postoji jedan slučaj Kužnosti u Herrera i da je jedna Žena u Duenas isto Bolesna . Unutar par Sati zapaljene su Vatre na Uglovima Ulica , na kojima se je spaljivao Timijan , Ružmarin i Lavanda , da bi se pročistio Zrak , i ako su Ljudi već Danima sa jednom Krpom preko Usta okolo išli . Gradski magistrat je imenovao jednu Komisiju , koja je trebala da sastavi jedno Izvješće o zdravstvenoj Situaciji u Gradu i okolnim Selima , koristili su se sa Dobitima iz Poreza za Kruh i Vino , da bi mogli da uđu u Borbu protiv Bolesti . Zatim su javno dali na Znanje , da se Ulice moraju održavati čiste i da je zabranjeno , Lubenice , Bundeve i Krastavce trošiti , jer se isto >> lagano zarazi sa zlim Stvarima << . Doktorska Pomoć , Lijekovi i Namirnice za Sirotinju se je organiziralo , jer je Glad najpovoljnija za mogućnost Zaraze . Bogataši sasvim suprotno skupili su sve zajedno , što im je bilo jako drago i pre skupocjeno , te su po Noći napuštali tajno u

svojim Kočijama Grad , povlačili su se na Zemlju i Vikendice pokraj Rijeke da bi tamo sačekali , da se Epidemija smiri . Kuga se je vratila . Grad se je pripremao za jedno dugo Opsjedanje , u jednom Govoru izjasnio se je Papa Clemence VII. Da je poznata Konferencija nakon više mjeseci Disputacija *u smislu* gotova . Istovremeno su preselili Dvor u Palencia i Urede u Olmedo . Ipak je u početku samo malo slučajeva Kuge bilo u Gradu : šest Mrtvi je bilo se za požaliti , a da bi umanjili Zabrinutost , objavila je Komisija , da je šest Mrtvi od Kuge >> bezazleno << i da mora da se radi o jednoj drugoj Epidemiji , jer bi Kuga odnijela više Života . Druge je to sve podsjećalo na mnogobrojne Slučajeve Ospica što se je pojavilo u posljednji četrnaest Dana , iz čega su Građani izvukli Zaključak , da ne boluju od Kuge , nego od Ospica , i ako su Ospice bile jedan Predznak Kuge .

Ali Bolest je napredovala i proširila se je brzinom Vjetrova . Nije bilo dovoljno Doktora , da njeguju toliko puno Oboljeli , i pre malo Svećenika , da im daju Duhovnu potporu . Mrtvi su sa Kolima u crkvena Dvorišta dovoženi i tamo su ih sahranjivali . Magistrat je uredio na desnome Ušću od Pisuerga četiri nove Bolnice , od koje su dvije , San Lazaro i Bolnica Nezaštićenih , bile namijenjene za teško Oboljele , i mobilizirali su sve postojeće Snage , među njima su bili i Učenici iz Škole za Nahočad . Oni su skoro bili još Djeca , mladi Polu odrasli , ali jer su bili Siročad , nije bilo Familija , koje bi podigle Prigovor . Tih Dana , kada je Epidemija najgore bjesnila , davala su Učenici od sebe razne Poslove , primali su Mrtve , transportirali su Bolesne , nadgledali su Izolaciju Grada , kontrolirali su Mostove i zaključane Kuće , u kojima je bilo puno Kužnih . Učenici su prikivali Daske na Vrata od pogođeni Kuća , Cipriano se je specijalizirao za delikatne Zadaće , Cijepove sa Kuća je po dizao , da bi Stanare sa Hranom opskrbio . Sa školskim Vagončićom , koji je od Blas , Magarac , bio vučen , dijelio je on podijeljene Vreće sa Namirnicama za one koji su bili u Potrebi ili je kontrolirao Čamce koji su dolazili iz Herrera de Duero , odakle su mnogobrojni bježali sa Juga . Dečko bi se raspitivao za njihovo Porijeklo ili o Stanju vezanim za zdravlje u Selima koja su im bila usput i odvodio ih je u Bolnicu na drugoj Strani Rijeke .

Nekoliko Mjeseci kasnije došli su prvi Mrazevi i Ljudi su olakšano počeli da dišu . Vladalo je Ubijedenje , da je Kuga jedna Posljedica Vrućina , Hladnoća i Kiša su baš djelovali suprotno . Nakon par Dana bilo je blaže , , ali Kuga je bjesnila ponovo u Selima i po Gradovima Kastiliens . Za Vrijeme toga drugoga Vala počeli su da se prisjećaju na Kugu iz Godine 1506 , koja je bila gora od one 1518 Godine . Bankar Domenico Nelli je umirivao svoje Kolege u Medina sa Riječima , da su Preminuli najobičnije Siromasi i da je zbog toga to sve bez posebnog značaja . Ali Ljudi su naglašavali , da se radi o kužnim Oteklinama kao onda Početkom Stoljeća . Govorili su da je još i gore nego 1518 Godine . Ljudi su počeli gorke Procesije u Crkvama San Roque i Djevice od San Llorente da održavaju , da bi izmolili za Kišu u Listopadu . Ali Broj Siromašni je rastao , i Grad se je osjećao prisiljenim , da poduzme dvije radikalne Mjere : Prvo da Skitnice od istinski Siromaha da rastavi i da ih protjera . A kao drug sve Prostitutke iz Grada da e protjera , koje u njemu nisu rođene . Ali sa Protjerivanjem pojedini Grupa nije se ništa postiglo . Sasvim suprotno

počeo je Broj Pridošlica da premašuje onaj Broj Ljudi koji su bili protjerani , i Magistrat je uvidio da se moraju poduzeti neke duge Mjere , da ih se smjesti na drugome Ušću . Ali Struja onih koji su bili u Potrebi je rasla i sa time i samo proširivanje Kuge , zbog čega je odlučeno , da zdravi Siromasi moraju da se nalaze na drugoj Strani Mosta .Neki Članovi Komisije trebali su da ih potjeraju , nakon što im je isposlovan Novac za Putovanje . Ali Siromasi su se nećkali , da stupe na Most . U Gradu su dobivali besplatno Lijekove i pola Funte Mesa i Kruha po Glavi na Dan , i nitko im nije garantirao , da će na sličnu Pomoć naći u susjednim Mjestima , niti su išta znali o tamošnjem Stanju u Zdravlju . Dakle skrivali su se u Uglovima od Paseo del Prado i prelazili su po Noći sa još nekima iz Lazaretten Pisuerga – u Čamcima , ili plivajući ili su išli sa starim poznatim Stazama oko gradski Zidina .

Cipriano i ostala Nahočad bili su posvuda , da pomognu svojim Sugrađanima . Ponekada , dok bi čekali neku hitnu Zadaću , potpaljivali bi Vatre sa Lavandom , Ružmarinom i Timijanom , da bi štetne Pare ublažili , i opskrbljivali bi Zatvorene i dalje kroz Rupe na Krovovima sa Namirnicama . Sa Vremenom umro bi jedan Bolesnik u zatvorenim Kućama , i onda su se morale Daske sa Vrata odkloniti , da ga se iznese zbog radi Sahrane .

Jednoga Dana za Vrijeme zadnje Faze Epidemije pojavio se je njegov Stric Ignacio Salcedo u Ustanovi . On je došao , da se pozdravi , prije nego što sa Uredom se preseli u Olmedo . U sred Razgovora on mu je saopćio , da je Don Bernardo , njegov Otac , teško bolestan . Prije par Dana se je inficirao sa Kugom , i ako je cijelo Vrijeme misli , da Bolest pogađa samo Siromahe . I on koji se nije bojaio Bolesti , sada pati od nje u naj gore Obliku . Njegovo cijelo Tijelo je pre kriveno sa otvorenim Oteklinama , kakve su poznate još iz kužne 1506 Godine . Čovjek tu nije mogao ništa više da uradi , nego da ga se stavi pod Zaštitu od Doktora Benito Huidobros . Jedna Posjeta nije preporučljiva , zbog svoje osobne Sigurnosti i da se Bolesnika ne obeshrabri , ali u slučaju Smrti može se doći . Ignacio se je pri Rastanku ponovo predomišljao kao i kod zadnjega Sastanka i na Kraju mu je ispružio svoju Ruku , potapšao ga je po Ramenu i rekao je , da će kasnije , nakon Smrti svojega Brata , o njegovome daljnjem Obrazovanju još porazgovarati .

Cipriano nije tužno primio tu Vijest . On nije osjećao niti naj manju Ljubav prema svojem Ocu . Osim toga je njegov Život bio toliko naporan , da skoro nije niti imao Vremena za Razmišljanje . Suša je bila jaka i duga - praktično nije padala Kiša u cijeloj Godini - , i za Kraj su naj pogođenije Kuće spaljene , nakon što su Stanovnici istih u Bolnicu u Gradu smješteni . Devet Mjeseci , nakon što su pristupili Poslu , mogla se je Ustanova požaliti zbog dva Gubitka : *graškova Glava* i *Brbljavko* . Cipriano sam ih je pre vezao u Bolnicu . Cipriano su se rolale Suze preko Obraza , dok je tjerio Magarca ispred Vagončića . *Graškova Glava* je umro jednu Sedmicu kasnije , a prije njega početkom Mjeseca i *Brbljavko* .

Između njih dvojice preminuo je i Don Bernardo Salcedo . Cipriano je izvadio svoju naj bolju Odjeću i našao se je sa svojim Drugovima ispred Portala u Corredera de San Pablo Broj pet . On sam je pomogao Juan Duenas , da Preminuloga se unese u Kočiju i pričvrsti , i pošao je on od tud šutke sa upaljenom Bakljom u Ruci , pokraj

Koči je , slušao je pjevanje Hora . Za Kraj je prisustvovao on u Crkvi na Misi , pjevalo se je :

>> *Libera me , Domine , de morte aeterna ...* <<

On je vidio Minervina kako kleči na jednoj Klupčici i želio je da pođe do nje , ali ju je Učitelj poslao van , da stane pored Odra . Nakon što je Minervina izašla , Učitelj mu je pristupio , ispružio je svoju Ruku prema njemu i rekao je :

>> Ja želim da Vama , u svoje Ime , i u Ime Vaših Drugova , naše duboko Žaljenje da iskažem . <<

Zbog napete Situacije i zbog svoji Obaveza nije Ciprano imao Vremena , da razmišlja o sebi . Poslali su ga nazad u Školu , i u Herrera de Duero , da jednu Grupu Prognanika prihvati . Oni su govorili o Mrtvima na Poljima i Grobovima pored Ceste , o nedostatku Liječnika , u Selima , gdje su se Nadljekari i Maseri brinuli sa Bolesne , ako to nisu uradili sami Susjedi . Tako su prolazili njegovi Dani .

Od izbijanja Epidemije je prošlo puno Mjeseci , tako da je Stanovništvo u Valladolid počelo da vjeruje , da Kugi nema Kraja . Situacije je izgledala bezizlazna . Mjeseci su prolazili u Zemlji , bez da je bilo novi Vijesti od Komisije koja bi ih mogla barem malo umiriti , dok je Broj Preminuli ostao nepromijenjen . Nakon jedne Žetve početkom nadolazećeg Listopada javila se je Komisija iznenada , sa Vijesti da je u prošla dva Mjeseca samo dvadeset o dvije tisuće Oboljeli u Bolnici umrlo . U Studenom bilo je samo dvoje mrtvi od Kuge , i 493 Bolesnika su kao ozdravljeni iz Bolnice otpušteni . Nakon pola Godine bez i jednog svijetlog Pogleda bilo je , kao da se ne može izbjeći nadolazećim crnim Oblacima . Ljudi su hodali po Ulicama , da bi u disali Mirise od Timijana i Lavande u svoja Pluća , šetali su se po Promenadi , počimali su ponovo da međusobno razgovaraju i da se smiju . Čudo se je desilo ! Kada je u Siječnju Broj Otpušteni porastao na 843 a broj Mrtvi je bio dva , na stalo je slavlje u Gradu , održana je Procesija u Znak zahvale u Kapeli San Rouqe , a Magistrat je najavio Proljetni Turnir u bacanju Karika i borbe Životinja . Kuga je prošla .

Jednog Slavljeničkoga Dana pojavio se je Stric Ignacio u Školi . Njegova Koža je sa Životom na Selu postala još tamnija i crvenija nego inače . Prvo je on našao Riječi pohvale za Cipriano Ponašanje u Vrijeme Kuge . Među onima , koji su u Gradu bili zaslužili jednu Medalju , bili su i Učenici iz Ustanove za Nahočad . Zatim je njegov Stric počeo da govori o njegovoj Budućnosti . Cipriano se je složio sa njime , da sudara Pravo i da živi kod svojega Strica , dok on ne bude punoljetan i može da naslijedi svoje Nasljedstvo . Prijedlog njegovog Strica , da ga primi kao svojega Sina , on je odbijao . Jer je Cipriano Ljude sa Nepovjerenjem primao iz Razloga da je imao žalosna Iskustva kao jedan Sin . Na poslijetku rekao mu je Stric Ignacio , da će ga on primiti kao svojega Sina , čim se Uredi vrate nazad u Grad . Opterećujuće hrpe Papira je on zahvaljujući Poziciji već obavio .

Preseljenje u Kuću svojega Strica Ignacio , Strine Gabriela , Posluga , koja je živila sa njima zajedno u Kući , to sve nije značilo za Cipriano jednu veliku utješnu

Promjenu . Njemu su nedostajali Drugovi , zajedničko Učenje , Igre , Razgovori , lijepe dobivene Navike . Povodom jednog kućnog Učitelja , Don Gabriel de Salas , sve to nije doprinosili Poboljšanju Situacije . Automatski vraćalo bi se Sjećanje na zadnjega kućnoga Učitelja u Kući njegovog Oca ponovo , Strah od Zida koji je ve skrivao . Dona Gabriela , je od sebe davala veliki Trud , da ga ohrabri i da mu Život učini što ugodnijim . Sa ženskom intuicijom upitala je ona njega jednoga Dana , dali mu nedostaje Minervina . Cipriano je potvrdio . Minervina nije bila jedini Čovjek , kojega je on volio , on je kod nje samo nalazio Utočište , te da ona izgleda dosta mutno . Cipriano je došao na druge Misli , da istraži Kuću od svojega Strica Ignacio . Drugačije nego očekivano , nije to bila Kuća kao Kuće domicilni Bogataša , nego jedna ugodna , prijateljska Kuća jednoga načitanog Čovjeka . Cipriano je provodio Sate u Knjižnici , koja je imala više od pet stotina Uveza , koji su neki Tiskani i u Valladolid , narodnim Jezikom prevedenn Juvenal , Sallust i Ilias . Latinski Pisci su skoro svi bili tu , sa Vremenom je Cipriano otkrio Volju za Čitanje , da na intimnom Mjestu , pokraj Zavjese , jednu Knjigu lista . Osim toga je u Kući se nalazilo puno vrlo vrijedni umjetnički Slika , poneka kopija poznati Djela i Skulpture . Tu se je nalazila i Slika sa Suprugom od Ignacio , Dona Gabriela . Bio je to jedan jako vrijedan Posao učinjen , više zbog sličnosti sa Modelom nego zbog Izvedenoga . Slika je visjela u maloj Predprostoriji kod Knjižnice , Don Ignacio , jedan skromno umjetnički školovan Čovjek , dok bi prolazio pokraj nje , ponašao bi se kao da je Riječ o svim Svetim . Novo Zanimanje sa Umjetnosti i Čitanje djelovalo je pobuđujuće na Cipriano . On je sa Don Gabriel de Salas svakodnevno učio i pri tome je radio velike Korake prema naprijed vrijedne poštovanja u Latinskom , Gramatici i u učenju Prava .

Jednog Jutra , kada je polazio na Nastavu , susreo je u Salonu Minervina . Ona je bila graciozna kao i prije četiri Godine , imala je iste one Bokove , isti onaj dugi , uski Vrat i one iste Usnice . Dona Gabriela je bila nasmiješena pored nje , i Cipriano nije znao , što da učini ili što da kaže . Bila je to on Minervina , koja je prešla na Riječ , da bi mu rekla , da je on odrastao i da je na Putu , da postane jedan Muškarac , što se njoj uopće nije sviđalo .

Dani su tako prolazili , ali između Minervina i Cipriano više se nikada nije uspostavio onakvo Povjerenje kao prije . Bila je to na neki Način Uhvaćenost , koja se je nalazila među njih dvoje . Ali jednoga Četvrtka , njegov Stric i Strina su nekuda otišli a Posluga je imala slobodan Dan , vidio je Cipriano Minervina kako sjedi u Fotelji u Salonu , male Grudi su se nazirale kroz Odjeću ispod Izreza oko Vrata , i iznenada je on osjetio ono isto , nevino Privlačenje kao Dijete . On je pošao ka njoj , zagrlio ju je i rekao je : >> M ... Mina ... ja tebe jako volim , znaš li ti to ? << Minervina se je zgrozila , kada je osjetila njegovu Ruku na svojim Grudima , njegove tople Usne , strastvenost njezinoga Izreza na Odjeći je nestala .

>> Ali moj Mladiću , nemoj biti tak budalast ! <<

>> Ali ja tebe volim , Ja tebe volim . Ti si jedini Čovjek u mom Životu , kojega sam ja volio . <<

Minervina se je zbunjeno nasmijala , davala se je .

>> Tvoja Brada me pika . Ti si već jedan Muškarac , Cipriano . <<

Oni su bili kao prije , kada je Cipriano još bio mali , oni su se grlili i ljubili , ali Dečko je osjećao , da se je pojavio jedan novi Element u njihovoj Vezi , a kada su se valjali po Tepihu i kada je on Dugmad na njezinoj Odjeći otkopčao , pokušavala je Minervina još da se odupire . Ali bez uspješno .

Slijedećega Dna pošao je Cipriano kod Oca Toval .

>> J ... ja samo bio sa mojom Dadiljom , Oče , Žena , koja me je hranila . <<

Otac Toval mu je prebacio .

>> To je skoro kao da si bio sa svojom Mamom , Cipriano . On tebi nije dala Život , ali je dala jedan Dio od svojega Života . <<

Cipriano je išao kroz Kuću kao jedan Mjesečar . On se nije usuđivao , da se suoči sa Minervina i sa Stricem i Strinom . Uvijek isponova bi mu došla njegova Ispovijest pred Oči . On nije posve dobro nastupio pred Ocem Toval . Nekako mu je bilo neugodno , takve intimne Osjećaje da nekom kaže . Kako bi Otac Toval razumio njegovu Vezu sa Djevojkom ? A ako on to ne razumije , kako onda može da donese Presudu ?

Kada su slijedećeg Četvrtka bili sami , utonili su on i Minervina zajedno , kao da je to najuobičajenija Stvar na Svijetu . Bez da su se dogovorili ipšta unaprijed , nestrpljivo su obadvoje čekali na taj Trenutak . Instinktivno mu je dala svoju Sisu , on je sisao , i on se je popeo na nju . Oni su ležali na njezinome malome Krevetu , i iz njihove Želje rasla je Požuda za još . On ju je volio tri puta , i kada je bilo prošlo , osjetio je on na jedan Način Odvratnost prema sebi i svojim Mislama , da on u stvari hrani tu Djevojku . On joj je priznao da je Voli , ali nije mogao da iza te prljave Avanture da ne vidi mladog Gospodina , koji radi one Stvari sa Služavkom . On je potražio jednoga drugoga , nepoznatog Oca da se Ispovijedi u San Gregorio .

>> J ... ja sam skrivio , Oče , sa svojom Dojiljom , nisam mogao da se smirim . Moja Ljubav je jača od moje Volje . <<

>> Voliš li ti nju , ili je samo želiš ? <<

>> Ja je želim , Oče , jer ju volim . Ja još nikada nisam nikoga volio kao što volim nju . <<

>> Ali ti si još jedan Dečko . Ti je nećeš oženiti . <<

>> Ja sam četrnaest , Oče . <<

Svećenik je malo zastao , na Kraju je rekao :

>> Ako ti ne žališ za ono što činiš , ja ne mogu da ti da m Oprost . <<

>> To ja razumijem , Oče . Ja ću ponovo da dođem . <

Četvrtci su postali Dani Ljubavi . Bilo je nezaobilazno , da ne budu zajedno . U Pauzama su razgovarali . On je njoj govorio o svojem Životu za Vrijeme dok je bio u Ustanovi za Nahočad , o *Krivotnom* i kako je on izgubi Nevinost . Ona je njemu ispričala o svojoj Ljubavi sa jednim Momkom iz Sela . I pri tome je plakala i rekla mu je : >> Ti si za mene kao da si moj Sin , kojega sam ja izgubila , moj Voljeni . << Ali odmah nakon toga ih je obuzela Želja jedno za drugo , da se vole . Četvrtci , koji su se odvijali u Sobi od Cipriano , bili su sve luđi i ispunjeniji prošlo je od prilike četiri Mjeseca . Svemu je došao Kraj , kada su se Don Gabriela i Don Ignacio jedne

Večeri neočekivano prije vratili nazad u Kuću . Dona Gabriela ih je otkrila gole u Krevetu , kako se vole , i više nije razumjela Svijet .

>> On je od Dečka i moje Povjerenje iskoristila , Mislila je . Vi ste Nevolju u ovu Kuću i na nas sve donijeli . Idite , i da Vas više nikada ovdje ne vidim ! <<

Slijedećeg Dana uzela je Minervina svoja dva Zavežljaja , sa kojima je prije pet Mjeseci došla , i otišla je sa Trga Jesus Revilas nazad u Santovenia .

DRUGI DIO

Paramo Kraljica

Kada je Cipriano postao punoljetan , dobio je Doktorat Prava , osim toga je dobio u svoje Vlasništvo Skladište u židovskoj Četvrti i Zemlju u Pederosa i uselio se je u prijašnju roditeljsku Kuću u Corredera de San Pablo , koja je od Smrti Don Bernardo bila zatvorena . Nakon što je dosegnuo te Ciljeve , imao je on nekoliko Godina kasnije tri druga Plana : On je želio da pronade Minervina , da njezin Društveni Ugled i financijsku Situaciju uredi , te da se pobrine da on može sa velikim Trgovcima da posluje . Prva Namjera , da pronade Minervina , što je on držao za najjednostavnije , sve je bilo pogrešno . U Santovenia on nikoga nije nalazio , tko bi se uopće sjećao te Djevojke . Njezini Roditelji su umrli , a ona , to znači , da je napustila Mjesto . >> Ona se je udala << , govorili su jedni , ali drugi bi izvještavali : >> Mina se nikada nije udavala ; ona je sa svojom Sestrom u Mojados otišla , gdje živi jedna njezina stara Rođakinja . << Cipriano je odjahao sa svojim Konjem Relampago u Mojados . Tamo nitko ništa nije znao o toj Djevojci ; jedno takvo posebno Ime nisu nikada niti čuli . On je bio ustrajan : >>Minervina , Minervina Capa . << Ali nitko mu nije mogao dati Izjavu . U cijeloj Okolini nije bila poznata niti jedan Djevojka sa takvim Imenom . Cipriano Salcedo , koji nije mogao da si predstavi svoj Život bez Minervina , tražio ju je po okolnim Selima . Bezuspješno . Jer on nije znao , gdje se nalazi Blasa i Modesta nakon Smrti njegovog Oca , počeo je on sa Potragom ponovo iz Početka , u Santovenia . On se je obratio prosvijećenom Olvido Lanuza , koji je malo bio izgubio Razum i rekao mu je , da je Minervina bila u Službi kod Don Bernardo Salcedo . Nitko mu ništa nije mogao da kaže vezano sa tom Djevojkom , osim jednoga slabašnog Stogodišnjaka , Leonor Vaquero , koji mu je ispričao , da se je ona za jednoga Tkalca u Segovia udala . Relampago je doveo Cipriano u dva Dana jahanja u Segovia . Ali gdje da on započne sa Potragom ? On se je raspitivao po mnogobrojnim Radnjama u Gradu , ali svi su željeli da znaju Ime od Supruga , jer Ime od te Žene nije se pojavljivalo na njihovim Spiskovima . Duboko razočaran vratio se je Cipriano nazad u Valladolid . Njegove zadnje Nade su se bile ugasile . Minervina da on pronade , jedna Namjera , što je on uvijek smatrao jednostavnim , sve je to zajedno postala jedna Utopija . On se je odlučio , da se okrene , Svakodnevnici i da poduzme tek onda nešto , kada dobije jednu povjerljivu Informaciju , koja ima Izgleda za Uspjeh .

Dionisio Manrique , koji je deset Godina Skladište u židovskoj Četvrti pod Don

Ignacio Nadzorom vodio , bio je olakšan , kada je Cipriano pre uzeo Poslove . Ta pusta Zgrada , koja je ponajviše Vremena u Godini bila prazna , nastanjena samo sa njemim Federico , bila mu je mrska i nepodnošljiva postala . Tako je Manrique to primio kao jedan Poklon sa Neba , kada je došao Cipriano , čiji se je prvi Posao u židovskoj Četvrti sastojao od toga , da se dogovori o Korespondenciji sa Maulenda , prvo sa Don Nestor , poznati Trgovac , a kasnije sa Gonzalo , njegov Sin . Cipriano je prosuđivao , da bi njegov prvi Korak u Poslu možda trebao da bude , da stupi u Kontakt sa Burgos , da se sa njime upozna i povodom Činjenice , da on njemu godišnje Vune u visini od sedamsto tisuća Komada Ovaca iz Altkastilien prosljeđuje , poduzme Pokušaj , da svoje ugovorne Veze sa njime poboljša . On je volio Jahanje , i svaki Povod mu je bio prav , da osedla Relampago , i tako je on jahao Početkom Listopada preko glavnoga Mosta , prijepodne je za sobom ostavio Cohorcos i Duenas i dva Dana kasnije je došao kod Gonzalo Maluenda u Las Huelgas .

Gonzalo Maluenda ga je primio dobro raspoložen . On je neprekidno govorio , on ga je tapšao po Ramenima i uvijek isponova bi spominjao njegovog Oca Don Nestor .

>> On je Vašemu Ocu prvu Stolicu za porođaj poklonio , koja je došla onda u Španiju . Vaša Majka je bila prva , koja ju je koristila . <<

>> T ... tako je to bilo << , potvrdio je Cipriano . >> Bio je to jedan teški Porod , Doktor Almenara , koji je imao jedan Kapacitet u ono Vrijeme , morao je da koristi tu Stolicu . <<

Gonzalo Maluenda je počeo da se smije i neprekidno ga je tapšao po Ramenu .

>> Onda ste Vi znači prvo španjolsko Dijete koje je rođeno u jednoj takvoj porodijskoj Stolicu . <<

Cipriano se nije svidao mladi Maulenda . On se je srdio zbog njegovog Pretjerivanja , njegovi neprimjereni Zapažanja , što je on smatrao smiješnim , njegovo tapšanje po Ramenu .

>> Strogo gledano ja sam Dijete od moje Majke << , utvrdio je on . >> Stolica iz Flamen je pripomogla pri Porodu . <<

Kada je Gonzalo Maluenda primijetio , da njegove Šale nisu dobro primljene , od ustao je od svoji Primjećivanja . On je bio jedan nesiguran , Čovjek sa slabim karakterom , i Cipriano je držao da nije prilagodno , da on vodi trgovinu sa Vunom . U njegovim Očima bio je on jedan tipični Zastupnik jedne treće Generacije , koja se je u kratko Vrijeme učinila Bogatom , na onom što su njihovi Djedovi sa mukom starali . Nije ga iznenadilo , što se je Gonzalo Maluenda ponovo bez razloga počeo smijati , kada mu je on saopćio , da se približavaju dva Broda od Flote iz Korsaren , upravo tako , kao da se radi o jednoj nesretnoj Anegdoti .

>> Oni su se udaljili jedni od drugi << , rekao je on . >> Oni nisu u Skupini jedrili . <<

>> A ... ali oni su navodno osigurani . <<

>> To su oni bili , ali jer su Skupinu napustili , ne odobrava se Osiguraniku Plaćanje . To je bilo i za očekivati . Svatko misli na svoje Prednosti . <<

Cipriano Salcedo je razmišljao dok se je bio vraćao nazad u Valladolid . Nova

trgovačka Gospoda u Burgos nisu bili na Nivou s obzirom na Vrijeme . On je dobio Utisak , da ima posla sa jednim Podupiračem , a Gusarenje dva Broda sa trgovcima sa Vunom je bilo jedno Upozorenje za Budućnost . Salcedo je bilo posve jasno , da eventualne Pogreške od Gonzalo Maulenda neželjeno mogu da pređu i na njega . Iz tih Razmišljanja nastala je jedna Odluka , Segovia , Grad u Altkastilien , da jednu Posjetu obavi . Kada je on prije više Mjeseci bio , Zaposlenost u tome Gradu ga je iznenadila , i ako je onda bio za okupiran sa Mislina na Minervina , nije mu promaklo , da je Segovia jedan mali Grad proizvođača Krpa , koji je sve poduzimao da se i dalje razvija . Tamo se trguje i sa svim ostalim Produktima , tako da se je Novac slijevao u Džepove . Zbog čega i Valladolid ne pokuša nešto slično ? Zbog čega Grad sam ne obrađuje Vunu koju dobiva od sedamsto tisuća Ovaca , koju godišnje u Flandern izvozi , kako se radi u Radnjama u Segovia ? Zbog čega ne bi bio on taj , Cipriano Salcedo , koji , će to pokrenuti ? Sa Vjetrom u Licu , nošen Konjem , pustio je on svoje Misli . Rezidencija španjolskog Dvora je bila sa time zadovoljna , da bude jedan Grad Ureda , mislio je on . Valladolid je bio jedan uspavani Grad , u kojemu su Siromašni , živjeli na Teret oni drugi , a Bogati su Štedjeli . Tamo se nije ništa pokretalo .

Kod svojega Dolaska nazad ispričao je on Dionisio Manrique o svojim Razmišljanjima . Gonzalo Maluenda mu se nije dopadao . On je bio jedan , koji je mislio da je Otimanje dva Broda od Strane Pirata jedno zadovoljstvo . Čovjek mora da bude oprezan . Ako Maluenda počne Posrtati , trgovina Vunom u Kastilien će ozbiljne Posljedice osjetiti . Zbog čega ne probati to isto u Valladolid kao što je u Segovia ? Dionisio Manrique Oči su sjajile voljne poduzetništva . On je bio istoga Viđenja . Era Maulenda je ne osporivo prošla . Don Gonzalo je bio jedan Ne dobročinitelj i Igrač , loša Svojstva za jednoga Trgovca . Čovjek je morao o jednoj novoj Orijentaciji trgovanja sa Vunom da razmisli , pojačati Flotu ili možda Transportirati preko Zemlje kroz Navarra . Cipriano je bio ohrabren , jer ga je Manrique podupirao . Oni su se složili , da će još razmisliti sa svojom Glavom o toj Stvari , i Cipriano se je odlučio , osim toga da još odjaše u Pederosa . On je želio svojemu Imenu da napravi još više Sjaja . Titula Doktora Prava malo je značila , ako on nekoga Plemića ne bude prihvaćen . Pripadati Aristokraciji je bilo jedno pametno Odmjeravanje , da bi se okitilo svoje Poslovanje i osobni Ugled .

Cipriano je po znavao već novoga Zakupca Martin Martin , Sina Benjamin Martin , njegovu Ženu Teresa i njihovi osmero male , Djece . On je tamo već jednome bio sa svojim Stricem Ignacio . Skromna , Kuća bez Nakita sa nabijenom Zemljanim Podovima je njegovu Pažnju pobudila . Kontrast je činila Slika na Zidu od Kože , koja je ukrašavala bračni Krevet .

>> To je jedino , što mi je moj skromni sveti Otac ostavio za sobom << , dao je Objašnjenje Martin Martin .

Don Ignacio i Cipriano su onda uobičajenim Putem preko Arroyo , Simancas i Toredesillas prema Pedrosa jahali , isto kao i što je radio pokojno Don Bernardo , ali ovaj puta odlučio je Cipriano , koji je rado želio da nešto doživi , da nuz Brežuljak kroz Mjesta Geria , Cigunuela , Simancas , Villavieja i Villar da pro jaši . Nije bilo

čvrsto određenog Puta , ali sada , dok je on jahao , naišao je Relampago u ispruženom Galopu na jednu Stazu i brzo je išao niz Brdo . Ciopriano je bio jedan odličan Jahač , on je imao Konja pod Kontrolom , i pri svakom novom Jahanju ga je učio uvijek nešto Novo . Bio je Lipanj , i prepelice su u Parovima letjele sa svojim Mladim iz Vinograd prema Brežuljcima , bilo je to jedno metalno klaparanje sa Krilima , što je ometalo Konja .

Već Mjesecima bio je zaokupljen Cipriano sa svojim Imenovanjem u *Hidalgo* . Martin Martin , kojemu je on odobrio jednu Trećinu od Uroda , mu je bio vjeran . Od Stariji u Selu on je čuo samo kako dobro govore o Don Bernardo , zadnji , koji se je za Upotrebu Bikova u Poljoprivredi bio , i o Don Aquilino Salcedo , Djed , koji je zadnje Godine prošlog Stoljeća u Pederosa provodio . Svi oni su imali ili jedno loše ili jedno dobro Mišljenje o Zemljoposjednicima , ali prije jednu Predrasudu o tome , da je u Životu bolje oslanjati se na jednoga Bogatoga nego na jednoga Siromašnoga . Ostalo je čuvao Don Domingo , stari Svećenik , Spise u crkvenom Arhivu o Salcedo , Milostinja i Poklanjanje za Selo što je dolazilo u teškim Vremenima , kao npr. Kod Kuge u Godini 1506 ili za Vrijeme kišne Godine za Vrijeme Žetve 1490 , kada se nije moglo žnjati i Urod je ostao na Zemlji . Iz toga svega je Cipriano bio u Situaciji , Čistoću Cvijeta sve do sedme Generacije da dokaže .

Kratko nakon Dolaska govorio je Salcedo sa Martin Martin o Situaciji . Trideset i sedam od trideset i devet Stanovnika su bili spremni , su bili za , da Salcedo su unazad gledano dvije stotine Godina u Gradu pripadali plemićkoj Familiji . Don Domingo , stari Svećenik , je pridodao stare Spise iz Arhiva , koji su bilježili , koliko su se velikodušno Salcedo prema svojem Mjestu pokazivali . Cipriano je znao , da on kao Doktor i *Hidalgo* ne samo da je od Davanja i Poreza oslobođen , nego da može i u javne Urede ulaziti i da je tamo bio ravnopravan sa nižim Plemićima . Njemu je bilo još poznato , da veliki Zemljoposjednici nailaze na bolji Prijem kod Plemića nego poslovni Ljudi i da Uzrečica >> Plemić se ne postaje , plemenit je čovjek << nije ispravna , za što je želio on da da Dokaz . Martin Martin je obećao , da će mu Izjašnjenje od Stanovnika i Spise od Don Domingo sa jednim Vjesnikom poslati , čim sve sakupi zajedno . Da bi se pri kazao poznatim , u novome Redu i Narudžbi nove Zemlje dao je on da se Zemlja od Villavendimo premjeri , da bi mogao uložiti svoju Riječ , te da istu može iskoristavati i pripojiti svojoj preostaloj Imovini .

Dva Tjedna kasnije pojavio se je jedan Vjesnik sa Papirima iz Pederosa u Valladolid , i Cipriano je sve predao svojem Stricu , Auditor , da se sve formalno uredi u Uredima . Nakon nekoliko Mjeseci ponio je Cipriano Titulu jednoga Doktora – Hidalgo i bio je oslobođen od davanja . Jedan Vjesnik nosio je u Pederosa jednu novu dobru Vijest za Don Domingo i Martin Martin i istovremeno je zamolio Zakupce , za 3 . Srpanj da se jedno Tuće Janjadi zakolje i dva Bureta Vina iz Rueda pripremi , da bi se Imenovanje sa jednim Slavljem proslavilo , i da se treba isključiti iz svega toga samo Victorino Cleofas i Eleuterio Llorente , ona dva Seljaka , koji nisu niti najmanje davali na važnosti Cipriano , nego su vidjeli samo da on radi za svoje dobro , što više da on želi samo da se okoristi . Slavlje se je desilo Uvečer u Dvorištu , i po starim Kronikama nije niti Gradić Toro , koji pripada Pederosa , u

svojim najboljim Godinama doživio jedno tako vedro i opušteno Veselje , na kojemu su čak i Psi i Goveda su učestvovali . Magarac od Tomas Galvan , La Torera , popio je nešto od Vina iz Rueda i cijelu Noć je posrto kroz Ulice i revo po Mjestu , sve dok ujutro nije pao sa Nogu .

Nakon njegovog Ulaska u Svijet Odrasli , i sa plemićkom Titulom i nakon što je uredio Cipriano Pojedinosti u Pederosa , pošao je on u Trgovanje sa Burgos . I ako on nije simpatizirao Gonzalo Maluenda , ili možda upravo zbog toga , odlučio je on , da listopadsku Pošiljku osobno prati , kao što je učinio Don Bernardo nekoliko Mjeseci nakon njegovog Rođenja .

Više Dana su pet veliki Vagona sa željezom okovanim Točkovima u Skladištu utovarivali , dok je Argimiro Rodicio četrdeset Životinja povodom toga pripremao . Tuće Nadničara je radilo u Dvorištu , a kada je došao Dan za Pokret , krenuo je Transport sa Cipriano Salcedo na Čelu preko prašnjave Ceste prema Santander . U tome Trenutku , kada su potrebe Pripreme bile gotove , osjećao se je Salcedo moćnim i sretnim . Jer su ga upozorili , da cestovni Razbojnik Diego Bernal u Okolini se nalazi , bio je on naoružan kao i njegovi Ljudi , istovremeno su Vojnici od Svetog Bratstva , sa jednim brzim Vjesnikom bili obaviješteni , da Pravac nadgledaju .

Istrošeni , poskakujući Put je otežavao Putovanje , ali ta Karavana s pet veliki , svaki od osam Životinja vučenim Vagonima nudila je jednu Sliku , što je goničima Životinja i Pješake , koje u oni susretali uz Put , nudila što za vidjeti . Cipriano je vodio dugu Kolonu , bez da je skretao Pogled sa Horizonta , iz Straha , da bi se sa Brežuljaka mogao pojaviti Neugodni Diego Bernal , jedini Pljačkaš , za kojega se je znalo u oba dvije Kastilien . Vagoni su činili jednu urednu Procesiju , koja se je sa mijenjajućim Tepom i unaprijed smišljenim Planom napredovala : Oni su trebali prelaziti po šest Leguas po Danu , tako da Putovanje sa uobičajenim Pazuama na Stanicama u Duenas i Quintana del Puente i u Gostionicama u Moral i Villamanco je trebalo da traje oko četiri Dana .

Kada su stigli u Burgos , počeli su sa Istovarom , što je još teže bilo nego Utovarivanje , Maulenda je , pravo vrijeme bio obaviješten , da prikupi iskusne Nadničare , te su sav Posao uspješno obavili . Olakšani od Tereta , uspjeli su sa Vagonima da se vrate nazad za tri Dana . Čim su stigli u židovsku Četvrt sakupio je Don Cipriano Salcedo Oružje , i odnio ga je nazad ka Svetom Bratstvu i pošao je nazad sa Osjećajem , da je svoje Obaveze dobro obavio , zatim se je okrenuo svakodnevnim Poslovima .

Veliko Skladište u staroj židovskoj Četvrti , gdje se je još prije kratkoga nalazila uskladištena Vuna sada je zapanjujuće prazno , ali tokom slijedeći Mjeseci ponovo će se napuniti , a u Srpnju će novi Transport sa istim Ciljem krenuti . Cipriano Salcedo , koji je uobičajeno bio skeptičan i pretjerano oprezan , odrastao je sa tom velikom Trgovinom . Vunu od sedam stotina tisuća Ovaca skladištiti i dva Puta Godišnje Transportirati u Burgos bio je posao za vrijedne Ljude , kada je on sjedio za Stolom i kada mu je Crisanta , Služavka , prvi Obrok stavila na Stol , nije on pokušavao , svoje male , dlakave Ruke da skrije , njemu su izgledale snažne i muške , upravo onakve , sa kojima se može izvršavati velike Zadaće U tome Trenutku osjećao se je Don

Nestor Maluenda sasvim blizu , velikome Trgovcu , koji je jedini sa Talentom pa čak i Kuražom od Burgos učinio jedan cvijetajući trgovački Centar .

Njegov Stric Don Ignacio , koji je redovno jedan puta u Tjednu dolazio , i posebno Dona Gabriela , njegova Žena , gledali su Proračune svojega Posinka za Don Nestor sa Vunom . Za Don Gabriela nije bilo ništa većega vrijednog divljenja nego jedan moćni Trgovac , istovremeno je njezin Čovjek utvrdi , da za Dona Gabriela Poštovanje je prije bio Dobitak veliki Trgovaca mjerilo nego društveni Ugled . Cipriano Poštovanje za staroga Maluenda , kojega on nije poznao , bilo je više Poštovanje prema njegovome Sinu Gonzalo , Poštovanje koje je sve više raslo . Povodom Tijeka Poslova , koje je izgledalo tako bogato duhom , to sve nije odgovaralo njegovome Snu o poslovnom Uspjehu . A kao drugo izgledalo mu je uobičajeno , da Robu Primi i da je prodaje jednome trećemu . Cipriano Poštovanje je važilo manje za Trgovce , koji su sa svojom Uspiješnoću i muko trpnim teškim Radom dolazili do Novca , nego više prema onima , koji su sa svojim dobivenim Bogatstvom Robu tržili , tako da su se sa svojom umješnošću približavali Kupcima , bez da se je znalo , zbog čega . Kroz te Novine dolazio je on sam na Trag , on je prepoznao svoju Kreativnost i Razloge svojega Nezadovoljstva . Njegova Potreba , da krene novim Putovima , postajala je sve veća , kada su nekoliko Mjeseci kasnije dva druga Broda od Flandern Flote iz Korsaren prepadnuta a jedan treći teško oštećen te je u Luci Pasajes morao da potraži Utočište . Povodom takvi vijesti , zaključilo se je , da je putovanje Flota svakom Godinom postajalo sve rizičnije , a Roba i Osiguranje je sve više po skupilo . Dok je Zabrinutost trgovaca Vunom rasla , imao je Salcedo jednu Ideju , da pođe jednim novim Putom . Trenutačno trgovanje nije bilo dovoljno , da bi se za kastiljsku Vunu dobilo dovoljno Novca . U toj Fazi je došao Cipriaano Salcedo jednoga Dana na ne utvrđen Način , kao što je to uvijek u takvim Slučajevima , na Misli , da jedan narodni i skromni odjevni Predmet kao što je *Zamarro* oplemeni . Mantil od ovčje Kože koji su nosili obično Stočari , je bio primjeren , da se u njemu može kretati u Paramo , mogao se je sa tri malene Promijene postati jedan odjevni Predmet za visoko Društvo . Uspjeh je ovisio , kako je to u Svijetu Mode , o Inspiraciji , koja bi jedan uzbuđujući Detalj , što je vrijedilo u ovome Slučaju , da se glatke ledne Dijelove i Rukave jednim pametnim krznanim Ukrasom uljepša . Poneki krznjeni Detalji će jednoj toploj Jakni za Seljake dati nazovimo to gradski Šik , te će tako primjereni odjevni Predmet postati za Dame i za Gospodu .

Krojač Fermin Gutierrez je bio prvi , kod kojega je Prijedlog od Salcedo naišao na Interese . Cipriano je navodio Prednosti odijevnog Predmeta sa takvim toplim Riječima , da je na Kraju Gutierrez bio oduševljen sa Planom . Brzo je došlo do Ugovora , da se kućni Honorar isplaćuje u visini mjesečno 72 Reales , o čemu bi se još moglo govoriti . Salcedo sa svoje Strane se je obavezao , da u točno ugovoreno Vrijeme isporučuje potrebni Materijal . *Revolucija u Modi* , tako je to Cipriano nazivao , je naišla u prvo Vrijeme u Gradu na jednu Znatiželju . Druge Godine je došlo do jedne neočekivane Navale , tako da je Salcedo dvije Pošiljke *Zamarros* na Tržnice u Segovia i Meina del Campo morao da pošalje . Mantil je osvojio Tržište , a Upiti su

bili toliko veliki , da je Salcedo u Prizemlju svoje Kuće u Corredera de San Pablo otvorio jednu Trgovinu , na kojoj se je nalazio Natpis : *Cipriano Zamarros* . Prvi Korak prema Slavi je učinjen . U svakome slučaju primijetio je Salcedo , da je *Zamarro* među srednjom Klasom dobro prihvaćen , ali se nije probijao u više društvene Slojeve . Na to je on svoj Izum obogatio sa još dva nova Detalja : On je nadomjestio janjeću unutrašnjost sa plemenitim divljim Krznom i izokrenu je Rukave . Dodatne Promijene , što je Cijenu Mantila utrostručilo , bile su jedan sigurni Mamac za Plemiće . On nije želio , egzotična Krzna da nabavlja , nego je želi koristiti se Krznima od Životinja sa Gorja , koje nisu bile poznate u finim Društvima , kao što su , Kune , Nutrije , divlje Mačke i bizantske Mačke . I bio je u pravu . Što ostalima nije uspijevalo , uspijelo je njemu sa novom Unutrašnjosti i sa Rukavima . Posebno Raznolikost Krzna privlačila je Plemiće : Čovjek ima Izbor . Nakon tih zadnji Promjena svako Kućanstvo je imalo *Cipriano Zamarro* , Osvojio je Dvor i Valladolid i postao je poznat u svim velikim Gradovima u Zemlji .

Jednom uvjeren , da je on na ispravnom Putu , radio je Cipriano sa jednim marljivim Čovjekom u Zemlji zajedno , Don Tiburcio Guillen , koji je osnovao jednu Mrežu sa trgovinom Krznima , je imao jedan čvrsti Krug Proizvođača i iskusni Krznara , koji su Robu obrađivali sa brezovim Uljem . Tako su oni uspijevali , da Krojačnica od Don Femin i njegova provizorna Radnja cijele Godine bude opskrbljivana . Istovremeno je Don Femin Gutierrez bi zaposlen , sa zapošljavanjem Osoblja , pomoćnika Krojača i Krojačica , koje , kako je Cipriano zahtijevao , su iznad svega među mladim Udovicama u Gradu izabirane , koje su sve opće gledano naj više bile u Potrebi i naj više su patile gledajući na druge Žene .

Kod novoga Reda u Poslovanju odlučio je on , Gutierrez da ne plaća više paušalno , nego po izrađenom Komadu , što mu je u Brojevima na ovome Svijetu govorilo : Izrada jednoga *Zamarro* iznosila je od prilike oko tri Reala , Transport oko pola Reala , Njegovanje jednoga Tuceta Krzna sa brezovim Uljem oko dvadeset Maravedis , i tako dalje . Iz takve temeljne Situacije mogao je on točno da izračuna svoj Dobitak , što je njegovu Imovinu iz Dana u Dan obogaćivalo . Nekoliko Mjeseci kasnije postavio je Štaviocima pod Vodstvom od Dionisio Manrique , oko je bio po nesen sa Uspjehom Patrona , jedan zadnji Rok : da sa guljenjem Kože moraju za prvi Siječanj biti gotovi , da bi Poslovi preko cijele Godine ravnomjerno mogli biti obavljani . Krzna , što ih je Don Tiburcio slao za Don Manrique Dionisio a on prosljeđivao dalje Krojaču Don Fermin Gutierrez , dolazile su po čvrsto utvrđenim Terminima , kada su Životinje imale u Godini najbolje debelu Dlaku . Isto tako se je povećao Broj Lovaca , a povodom Navala odlučio je Salcedo , ne samo *Zamarros* da radi , nego je Radnje opskrbio sa raznim dijelovima Odjeće za Dame i za Gospodu . *Odjeća sa svjetlom i sa tamnom Kožom* , glasio je Slogan , što je bilo na pisano na Tabli od Poslovnice u Corredera de San Pablo . Ali postavljajući Zamki , koji su po prvi Put dobili svoje Honorare , pretrpali su goniče Životinja sa svojim Pošiljkama , tako da se je Salcedo našao pred jednoj od naj važnijoj Odluka u svojem Životu : krenuti u poslovne Veze za Inozemstvom , iznad svega sa uglednim Trgovcima iz Antwerpen i još dalje sa jako poznatim Bonterfoesen , da bi *Zamarros* i druga Odjeća došla na

internacionalnu Prodaju . Poznati Trgovac David de Nique je Primijetio , što je Salcedo ispunilo sa jednim velikim Ponosom : >> Još nitko nikada nije sa tako jednostavnim Prepravkama jednu takvu Revoluciju u Modi izazvao . To ja nazivam Genijem . << Među ostalom nije gubio *Zamarro* od janječeg Krzna na Atraktivnosti , a Stanovništvo , posebno Bogati u Španiji i u Inozemstvu , radije su koristili Odjeću od španjolski divlji Životinja , ne zbog toga jer je bila ljepša , nego laganija i toplija .

Sve ukupno gledano Narudžbe nisu o padale , i nakon dugog Razmišljanja odlučio se je Stvoritelj Novine , da od polovice Skladišta u židovskoj Četvrti jednu Krojačnicu osposobi . Skladište je raspodijeljeno na dva Dijela , od kojih je jedan i dalje služio svojoj staroj Svrsi , dok je u drugome nastala jedna velika Radionica , gdje je Fermin Gutierrez vodio Komandu . Bez da je toga bio i svjestan , pošao je Salcedo Putom jednoga Kapitalista . Velika Radionica nije stajala niti po Zimi niti po Ljetu . Zbog gadni Hladnoća napravio je on niske Plafone i postavio je Peći na Ugljen između Stolova i Radnika .

Naravno da je došlo do poboljšanja Veza sa Don Gonzalo Maluenda u Burgos . Od dvije Pošiljke u Godini došlo je do četiri Pošiljke . Sve ukupnu čudio se je Maluenda zbog Salcedo Poduzetništva , ali njegov Uspjeh mu je bio jedan Trn u Oku . Jednome tako nezgrapnom odjevnom Predmetu kao što je *Zamarro* Prednost u Trgovini sa srednjom Europom davati , govori samo od sebe sve o lošem Ukusu i nižem Porijeklu od Cipriano Salcedo , on sam želi svoju Vizit Kartu još sa Doktor – Hidalgo da uljepša . U Temelju uzeto zavidio je Maluenda , Salcedo , jer je on razumio , razloge opadanja u trgovini sa Vunom i njegovu uspješnu Alternativu koju je on izmislio .

Ali nakon Godina došao je i Dan , kada Priroda svoje Pravo uspostavlja . Životinje više nisu mogle da izdrže Izlov , i korist je postajala sve manja . Ali te Činjenice je prihvatio Salcedo , koji je u među vremenu bi jedan iskusni , dobrostojeći Trgovac , tek , kada je Prodaja *Zamarro* i ostali Predmeta počela da opada . Kada je pala Potražnja , on je zbog toga Ponudu već uvelike umanjio , da ne bi došao u ogorčenu Situaciju . Pet Godina nakon otvaranja Poslovnica smanjila se je Potražnja toliko , da je samo jedna Smjena u Krojačnici u židovskoj Četvrti bila dovoljna , da se zasiti Tržište . Već tada je iznosila Zarada od Cipriano Salcedo oko petnaest tisuća Dukata , bio je jedan od naj veći i naj ne opterećeniji u Valladolid .

Bilo je to u trećoj Godini nakon preuzimanja Posla , kada je Cipriano Salcedo , po nesen sa Uspjehom Poduzetog poslao jednoga Vjesnika ka Estacio de Valle u Villanubla , da bi zatražio više Krzna . Estacio mu je odgovorio sa jednim brzim Vjesnikom , da gledajući na jednoga novoga uzgajivača Goveda iz Penaflor , Don Segundo Centeno , koji posjeduje više od deset tisuća Ovaca , i pored još nešto mali Ovčara iz drugi Mjesta već su njemu poslali sva Krzna iz Paramo . Kada je Vrijeme poslalo ljepše , jahao je Salcedo starom Stazom , što je Relampago bila toliko poznata , prema Villanubla . Estacio je bio star i dobre Volje , i bistar u Glavi i nije si dozvoljavao prebacivanja . Don Segundo Centeno , jedan povratnik Kući koji je došao do Novca iz nove Španije , smjestio se je prije dvije Godine u Šumi kod La Manga . On je porijeklom iz Svilla , i uzgajivači Goveda u Guadalquivir su ga po

savjetovali , da ide u Paramo , prema Valladolid . On je bio jedan neuglađen , grubi Čovjek , koji je odrastao uzgajajući Goveda i oblačio se je kao jedan seoski Sluga . Ali on je bio dobro stojeći , i ako nitko nije znao , kolika je njegova Imovina . Za Kožu od svoji Ovaca imao je on jedan Ugovor u Segovia , po kojemu su oni dolazili sa Vagonima po njegovu Robu . On je bio jedan škrt Čovjek koji je sam zarađivao za Kruh , koji skoro da nije imao Ophođenje sa Ljudima u Paramo , uzgajivačima Goveda i sa Seljacima . On je imao jednu Kćerku svijetle Puti imena Teodomira , koja je zbog svoje Sposobnosti vezanim uz Ovce bila poznata po Nadimku *Paramo Kraljica* . Ta Djevojka , bila je visoko izrasla , snažna i osobito marljiva , nije izlazila iz La Manga ; stalno je nosila Odjeću od grubog Materijala i omotanu Kosu , što joj je davalo izgled velike Glave . Zbog Blata i Izmeta u Dvorištu i u Stajama oblačila je na Noge drvene Cipele . Susjedi iz Penaflor i Wamba su govorili , da Teodomira za svojega Oca je u Temelju jedna teretna Magarica , i ako ju se je nazivalo *Paramo Kraljica* , dvoje Sluga su se izmicali , kada se je radilo o šišanju Ovaca . Kada bi do toga došlo , zatvorila bi Teodomira Ovce u Štalu , i sjela bi na jednu Klupčicu , i tako bi im skidala Vunu jednoj po jednoj . *Paramo Kraljica* nikada nije uništavala Vunu dok ju je šišala . Ona je to radila čisto i brzo sve u jednom Komadu . Nitko je nije izazivao , ali bilo je sve opće poznato u cijeloj Okolini , da joj nije bio niti jedan Dan potreban , da stotinu Ovaca uredi . Don Segundo , koji joj je jedno Veće prije pomagao sve do Ponoći , isto tako je po kazivao Umješnost u Poslu , tako da je u sedam Sedmica bila spremna Pošiljka , od Morisken iz Segovia . Slijedom Estacio del Valle moglo bi se od njega od kupiti Vunu , a isto vrijeme Don Segundo je ostavljao svoje Kupce samo u Želji . U tim Stvarima Estacio del Valle je bio jedna odličan Seljak , koji je samo osim četvrtka bio vani kod svoji Ovaca , te nikada nije bio kod Kuće . Estacio mu je opisao Put . Don Cipriano je treba krenuti Cestom prema Penaflor , i nakon otprilike pola Legua , kod naj višeg Tornja , skrenuti na jedan blatnjav Put , koji vodi direktno do Kuće . Kod jedne Građevine , koja je bila okrugla kao jedna Arena za borbe Životinja , nalazila se je , jedna velika , jedno spratna Zgrada od prijesne Cigle sa jednim kosim Krovom , okružena sa Torovima , Ogradama i Stazicama , tu se je nalazilo i nekoliko Ovaca . Ispred Kuće se je nalazio Bunar sa Valovima od Kamena . Djevojka , koja mu je otvorila , opisala mu je Put do Don Segundo . On je sa Ovcama vani na rubu Šume u Pravcu Wamba .

Salcedo je susreo Don Segundo stvarno sa jednim veliki Brojem Životinja na rubu Šume . Bio je on jedan ne održavan Čovjek sa kratkom Kosom i sa jednom Bradom od više Dana . Na Glavi je nosio jednu Kapu , koja je naprijed bila sva od Masti zaprljana a od po zada potrgana i iskidana . Bio je odjeven u staru seljačku Odjeću , u kratkim , Hlačama . Sa njime su još bila dva Psa , koja su imali ogrlice oko Vrata , i Konj se je nećkao da ime pride bliže , dok ga Cipriano nije umirio . Salcedo je sjašio , ali prije nego što je mogao da uputi jednu Riječ , podigao je ovaj Ruku , i rekao mu je :

>> Pričekajte jedan Trenutak . <<

On je imao jedan čobanski Štap u desnoj Ruci , na koji se je oslonio , i brzo je poskočio prema Životinjama , koje su se uznemirile . Ovce su skakutale uplašene , a

kada je došao do željenog Mjesta , iskočio je jedan Zec iz Grma , i prije nego što ga je ovaj mogao sustići , bacio je zatim svoj Štap za njime . Štap je pogodio točno u Zeca , koji je trzajući ostao da leži u Travi . Brzo ga je podigao u vis Don Segundo , da bi ga pokazao Salcedo .

>> Vidite li Vi ? On je velik kao jedan Pas << , smijući se .

Ovce su ponovo pasle mirne , dok je Salcedo pokušavao , da se predstavi i da objasni svoje Veze sa Burgos , ali Don Segundo Centeno mu je upao u Riječ :

>> Da Vi niste slučajno Cipriano sa Zamarro ? <<

Dok je govorio , pri tiskao je Zeca po Stomaku , da bi iz njega istisnuo Urin . On je to tako znalački i pažljivo radio , bez da se je dao ometati sa Cipriano Nazočnosti , ovaj , je potvrdio , a ovaj se je odlučio , da ga pridobije sa Ulizivanjem .

>> Ja sam u Mjestu čuo , da Vi ne ovisite o tuđoj Pomoći , dok deset tisuća ovaca strižete . Vama je dovoljna samo Pomoć Kćerke . <<

Jedna zlatna Tekućina je potekla iz Zeca , ali Centeno je i dalje sa svojom grubom , teškom Rukom prelazila preko Životinje , istiskujući iz nje Tekućinu .

Ona je skotna << , rekao je on . >> Zečevi su jedne nagonske Životinje . Dali je Travanj ili Siječanj , njima je to svejedno . Nikad nemaju Mira . Rano u Jutro vidim ih ja sa svojega Prozora kod moji Životinja kako rade svoje Svinjarije , u svako Vrijeme , pri Hladnoći kao i po Vrućini . <<

Salcedo je pokušavao , da Razgovor skrene u jedan drugi Pravac , ali Don Segundo izgleda da u ovome Trenutku nije imao Osjećaja za interese . Ali Utisak je varao , nakon jedne Minute prihvatio je on Uzde od Salcedo Konja , i priključio se je Razgovoru , kao da nije ništa se desilo .

>> Što se tiče toga , da ja sam Poslove ovdje vani obavljam , to ni je točno << , rekao je on . >> Ja imam pet Pastira , dva u Mamba , dva druga u Castrodeza i jednoga u Cigunela . Oni paze na moje Životinje , i kada dođe Vrijem , pomažu u ostalim Poslovima . Ali sa mojom Kćerkom ne može stvarno nitko da se mjeri . Za Vrijeme dok drugi obave Posao sa jednom Ovcom ona odradi duplo . Zbog toga je nazivaju *Kraljica Paramo* .

Pred iznenađenim Očima od Salcedo širila se je jedna beskrajna Zemlja , ispregrađivana sa kamenim Zidićima , koji su izgledali kao granično Kamenje u Redovima .

>> Paramo je škrt kraj , ali sa dobrim Pašnjacima , i ako u Okolini ima dosta suše i neplodne Zemlje . Vidite tamo . Da bi se dva Akra urbaniziralo , mora se učiniti monumentalno Djelo .

On je pokazivao sa Štapom na slijedeći komad pre kriven sa Kamenjem , na koje mu su se nalazile kamene Gromade teže od deset Funti . Tri Ovce udaljavale su se od Stada , te je Don Segundo dao Psima , koji su mirovali pored njegovi Nogu , jedan Znak , da ih vrate nazad . Don Segundo je spremio Zeca u Vreću , a Salcedo je pokušavao ponovo , da po priča sa njime , tako da je Morisken iz Segovia želi dovesti u Razgovor , ali nije nailazio na razumijevanje . Nakon nekoga Vremena rekao je ovaj , da je to jedna udaljena Zemlja i da je on zadovoljan što se toga tiče , da se manje zahtjeva za Transport i osim toga oni preuzimaju Troškove vezane za Goniče .

Maulenda iz Burgos , koji praktično svu Vunu iz Kastilien otkupljuje , morati će na onu od Segundo zaboraviti . Suprotno od toga on njemu može za njegov *Zamarro* Krzna od Zečeva ponuditi , Tisuće Komada . On naime koristi sve Vrste Krzna , za svoje *Zamarro* , ali na Zečeve je zaboravio .

Zečja Krzna to je uobičajeno << , odgovorio je Salcedo otvoreno . >> Ovdje u Kastilien se malo vrijednuju , možda , jer ih ima puno . <<

Don Segundo je okupio Stado i potjerao ga je pomoću Pasa prema Šumi . Jednoga od Pasa zvao je on sa Imenom Vrag . On se je ponašao prema njemu grubo i bacao je Kamenje za njime .

>> Jer Vi *Zamarro* za učene Ljude u Gradu radite << , rekao je on onda , >> Vi bi ste trebali manje da mislite na Seljake u Paramo . Postoje i janjeća Krzna , rekli bi ste Vi , ali zečja Krzna su za Vas povoljnija i možda su i toplija . <<

Sunce je zalazilo na Zemlji kao u jedno More . Bilo je daleko i nisko na Horizontu , i sve je bilo u plamenim crvenim Bojama obojano , sve dok sasvim nije zašlo . Do sada bijeli Oblaci poprimili su jedan Ton boje Kajsije .

>> Sutra će da bude lijepo Vrijeme << , prosudio je Don Segundo . >> Idemo mi ka Kući . Vrijeme je , da se Životinje potjeraju Kući . <<

Salcedo je vodio Relampago za Uzde . Spektakularni zalazak Sunca na Zemlji ga je očarao . Što se tiče Don Segundo Centeno , on nije znao , koliko je daleko došao sa njime . Navodno da je on bio jedan od oni Stočara i Seljaka , koji su sa Štedljivosti učinili jedno Bogatstvo da si pri tome nisu nabavljali niti naj potrebne Stvari , da bi došli do Zadovoljstva , da umru bogati . Sjene su se provlačile po Tlu , i za nekoliko Minuta sve je utonulo u jednu mirnu Tamu u Šumi . Don Segundo je krenio sa jednim prljavim crnim Noktom pod Kapu , da bi se po češao po Glavi , Zatim je rekao :

>> Danas će Vas jedno zečje Krzno stajati dvadeset Maravedis . Koliko Vi trebate , za jedan *Zamarro* , Deset , petnaest ? Vas bi Materijal od Ovaca , naperegno kalkulirano , Duplo stajao . <<

Ciprian Salcedo mu je dao na znanje što on misli . Jedno on nije vjerovao , da Morisken iz Segovia preuzima Plaćanja za Vodiče . A kao drugo on je bio uvjeren , da će na Kraju Don Segundo Centeno postati njegov jedan novi Ugovornik u Paramo , bez da se Stvari pretjeraju . Između Grmova već se je mogla vidjeti Kuća , u jednoj Tami pojavila se je i jedna Lampa . On je dodao , da je zainteresiran za zečja Krzna .

>> I kako Vi mislite toliko puno Zečeva da nabavite ? Dali ste Vi uvijek takvi u Poslu . <<

>> Ja predlažem Vama jednu Opkladu << , rekao mu je Centeno uvjeren u sebe .

>> Ja se kladim , da ću ja u jednome Satu jedno Tuce Zečeva uhvatiti , i to sve na jednome Mjestu . I ako mi Avelino bude išao na Ruku , Lovac iz Penaflor , četiri Tuceta . Što Vi kažete na to ? <<

>> Sa Omčama , mislim ja . <<

>> Što Vi mislite , Gospodine . To je pre dosadno . To ne donosi više od deset , petnaest Komada . Sa Omčom ja ne dolazim do Uspjeha koji bi mene zadovoljio . Zečeve Čovjek mora utjerati u Usko . Ovdje u La Manga ima ih Tisuće . I ako se sve napravi kako treba , može se u četiri Dana skupiti dovoljno . <<

Oni su došli do Svjetlosti , i Don Segundo je raspodijelio Stado po Štalama . Ostala Stada ostaju za Vrijeme toplih Mjeseci preko Noći na Slobodnom , kod Wamba i Penaflor . Kada su Ovce bile zatvorene , dovukli su se Psi polako do Kuće , gdje je na jednome Prozoru , bez sumnje od Kuhinje , gorilo Svjetlo . Oko ulazni Vrata širila se je vinova Loza , a još nezrelo Grožđe je visjelo .

>> Dodite na jedan Trenutak sa mnom unutra . <<

Namještenje u Kući je bilo usporedivo sa samostanskom Skromnošću . Jedan veliki drveni Stol , dvije Klupe , nekoliko Stolica , jedan Ormar i pokraj jedna Posuda za Vodu . Ali Salcedo nije imao Vremena , da sjedne . Put je bio sav obrastao , i moglo se je lako izgubiti . On je morao da iskoristi zadnju dnevnu Svjetlost . On će doći ponovo , onda će moći da malo više po razgovaraju . Na jedan Četvrtak ? Dobro , on će da dođe u četvrtak . Na jednu Večeru ? To bi bilo lijepo od *Paramo Kraljice* . On , Don Segundo , će osim toga da ga nauči , kako se u jedan Sat četrdeset Zečeva uhvati .

>> Ako Vi pravo vremeno pošaljete jednoga Vjesnika , Vi će te imati Priliku , Gospodin Avelino , Lovca iz Penaflor , da vidite na Poslu . I možda u među vremenu otkrijete Vi Ukus za njihova Krzna za Vaše *Zamarro* , tako možemo doći u Posao , što Vi mislite o tome ? <<

Cipriano Salcedo želio je upravo da pođe , kada se je pojavila *Paramo Kraljica* , jedna velika , Djevojka sa crvenom Kosom , odjevena na Način Seljanki iz Okoline : kratka gornja Odjeća sa donjom Odjećom i sa naboranim Rukavima , kako je to prije davno bilo u Modi . Pri hodu klaparale su njezine drvene Cipele . Don Segundo Cenenos je rekao : >> To je moja Kćerka Teodomira , koju nazivaju *Paramo Kraljica* << . On nije pokazivala svoje Osjećaje i pozdravila ih je . Svijetlost iz Lampe ju je osvijetljavala njezino ravno Lice , sa Očima , Ustima i Nosom koji su bili usko uobličeni . Naj više je začudila Salcedo njezina svjetla Put , što je izrazito rijetko sa Ženama sa Zemlje . Njezin bijeli Ten nije imao plavilo u sebi , nego je bio mramoran kao kod jedne antičke Statue . Njezino Lice je bilo fino , i Bore su bile jako fine , skoro ne vidljive . Pokraj mahagoni crvene Kose stršile su njezine Trepavice , koje su jedan Par , Očiju boje Meda sjenile . Djevojka se je usprkos svoje Debljine kretala hrabro , i kada ga je Don Segundo kao Don Salcedo Cipriano , Gospodin sa *Zamarro* , predstavio , ona mu je zaželjela svu Sreću i rekla je , da je on od jednoga ne uglednoga odjevna Predmeta učinio Modu . Na to ju je on direktno pogledao , ona mu je uzvratila , i taj prodirajući , blagi , topli Pogled ušao mu je pod Kožu . Još nikada se Salcedo tako nešto nije dogodilo , a njegova Zbunjenost je bila još veća , kada on osim Utiska u njezinim Očima njezinoga brižnog Načina ništa drugo posebno Nadražujuće nije mogao da nađe na toj Djevojci . On je bio sretan , jer se je dogovorio za još jedan Sastanka . I kada mu je Djevojka za Pozdrav svoju Ruku pružila i kada ju je on stisnuo , primijetio je , da je i njezina Ruka bijela i čvrsta kao jedan Mramor . Ali Centno je još jedan puta došao na Temu , da li se je on za grijao za Zečeve i dali će da dođe do Posla između njih dvojice . Ali Salcedo je već bio na Relampago Leđima , i polako ga je potjero prema Bunaru , ne stajao je on u Tami i Zelenilu , dok je za Pozdrav sa lijevom Rukom mahao .

Na slijedeći Četvrtak našao se je Cipriano Salcedo u četiri Sata popodne u Šumi kod La Manga , i ako je Don Segundo ukazao , da to i nije baš naj bolje Vrijeme za Lov na Zečeve . On je naišao na Oca i Kćerku kod Bunara , gdje su uživali u po podnevnom Suncu . Kod njih se je nalazio jedan Čovjek sa Suncem opaljeni Licem , izraženim Obrazima , grubim , širokim Hlačama i nezgrapnim Čizmama , kojega mu je Don Segundo predstavio kao Gospodina Avelino , Lovac iz Penaflor . Don Segundo je nosio svoju uobičajenu Odjeću , kratki Prsluk , kratke Hlače i Kapu na Glavi . Djevojka sasvim suprotno se je za ovu Priliku uredila , i ako se radi o jednome Lovu . >> Po Odjeći jedne Djevojke mjeri se njezina Sklonost << , utvrdio je čvrsto i zadovoljno Cipriano . Bilo je to za njega uobičajeno , da ne bude u središtu . Ali ipak je postojao Utisak , da je *Paramo Kraljica* pre bujna , da bi bila lijepa , ali čim je on sišao sa Konja i kada mu je ona ispružila svoju Ruku , on je ponovo bio ponesen sa njezinom Magijom , njezinim slatkim medenim , toplim , brižnim Očima , jedan Osjećaj , koji se je zadržao cijelo Popodne .

Kada je on kasnije pokraj Lovca na Zečeve klečao , vidio je on samo fino crvenilo u njezinom Licu , što ju je činilo svetom . Njezin Otac je marljivo išao tamo ovamo i davao je Lovce nepotrebne Naputke , dok je ovaj radio , kao da ga sluša . On je napinjao Mreže ispred Izlaza i lupkao je tu i tamo pomalo sa Prstima po staroj drvenoj Kutiji , u kojoj se je nalazilo nešto Živo .

>> Tiho , možete li Vi biti mirni ! << , rekao je on .

>> Š ... što imate Vi tu ! <<

>> Životinjice , naravno . <<

>> Kakve Životinjice , ako se smije znati ! <<

>> Lasice . Koje Životinje mislite Vi da ja imama ? <<

One su imale špicaste štakoraste Gubice i bile su duge i uske kao dlakave Zmije . Gospodin Avelino se je pažljivo po kretao i brižno je postupao sa Lasicama , on je razgovarao sa njima , i sa Vremena na Vrijeme bi on pljunio u svoje Ruke i davao je

Životinjama da mu ližu Dlanove . Kada je više od Pola Izlaza od Zečinjaka sa Mrežom za hvatanje bilo prekriveno , stavio je Gospodin Avelino dvije Lasice u dvije različite Rupe i mirno je čekao . Dole duboko u Zemlji se je čulo jedno prigušeno Komešanje .

>> Čujete li Vi ? Unutra postoje Problemi . <<

>> Problemi ? <<

Lasice sada prilaze Zečevima . I tjeraju ih ispred sebe . Zar Vi to ne čujete ? Na Kraju neće imati druge mogućnosti , nego da izađu van iz Nastambi . <<

Skoro da nije dovršio što je želio da kaže , kada se je jedan Zec upleo u Mrežu . Don Segundo je bio zadovoljan .

>> Ples počinje << , rekao je on .

On je podigao Mrežu , dohvatio je Zeca , udario ga je brzo sa desnom Rukom iza Vrata , i bacio ga je na Zemlju . Zvukovi ispod Zemlje su postajali glasniji .

>> Pažnja , tu je velik Broj Zečeva << , primijetio je Avelino .

Svugdje su se pojavili Zečevi u bijegu , koji su se zapetljavali u Mrežu . Don Segundo i njegova Kćerka hvatali su Životinje i ponovo b prekrivali Izlaze sa Mrežom . Stočar se je neko Vrijeme osjećao kao da je u Središtu Poduzetog .

>> Na , kako Vam se sviđa ova Pozornica ? <<

Ali Cipriano je sada po smatrao Teodomira , njezinu Umješnost pri ubijanju Zečeva , udarce za Vrat , apsolutnu Hladnoću , sa kojom je to izvodila .

>> Zar Vi nemate Suosjećajnost prema njima ? <<

Vi mekušci , njezin Pogled je poništio svaku Sumnju na jednu Surovost .

>> Suosjećajnost ? Zbog čega ? Ja volim Životinje << , rekla je sa smiješkom .

Oni su lovili u šest Nastambi , i na Povratku su skupljali Vreće sa Lovinom : devedeset i osam Zečeva . Don Segundo je bio zadovoljan :

>> Deset *Zamarro* možete sa ovim Vi da izradite . Trideset Ovaca ne bi bilo boljeg učinka . <<

Kasnije poslije Jela naišao je Salcedo na Paramo Kraljicu u jednoj Ljuljački , što je bila pričvršćena pored Kuće . On se je glasno nasmijala i zamolila ga je , da ne gura toliko jako u Ljuljačku , jer joj se vrti u Glavi , ali on je upotrijebio svu svoju Snagu sa svojim malim , mišićavim Rukama . Pri tome je njegova Ruka malo kliznula sa Daske , na kojoj je ona sjedila , i dodirnio je njezinu Stražnjicu . On je bio iznenađen . On nije imala plivajuće Tijelo , kako je on zamišljao po njezinoj Bujnosti i i blijedoj Koži , nego čvrsto Meso , koje pri njegovome dodiru se je osjetilo jako tvrdo . On je bio zbunjen . I Djevojka je bila izgleda malo zatečena : Dali je on to namjerno učinio ? Na Kraju ju je Salcedo poslušao , i ljuljao ju je blago . Ona mu je zatim govorila oduševljeno o Mantilima i priznala mu je , da je već više puta bila u Radnji u Corredera de San Pablo . Salcedo se je lagano na smijao . On se je radovao , da Poslovi dobro idu , ali on se još nikada sa jednim Napadom našao , sa kojim se nije mogao nositi . Naspram neki Osoba on se je jak i stidio . Ali Teodomira je časkala i dalje , dok se je sve Vrijeme i dalje blago ljuljala na Ljuljački : *Zamarro* od Nutria joj se je najviše sviđao , ali ona ne razumije , kako Ljudi mogu da ubijaju tako lijepe Životinje . On se je sjećao na hladno krvno ubijanje Zečeva , ali Djevojka je

držala , da se Životinje mora znati razlikovati , među onima koje se jedu , i one ostale . Na to ju je on upitao , dali to ne važi i za Životinje , koje Ljudi trebaju , da bi se odijevali , Stvarnost je , da se ubijaju , onako kao se to inače radi . Ona je držala da su Nalogodavci gori nego Izvršioc . Cipriano je počeo jedno djetinjasto Zadovoljstvo u tom Razgovoru da nalazi . On je postao svjestan , da se od školski vremena on sa nikim nije svađao . Čak niti nije vidio nekoga Protivnika . Kada je Djevojka rekla , da voli Životinje a posebno Ovce , jer se uvijek smiju , naveo je Salcedo iz čistog Prigovora Pse i Konje , ali ona je mislila drugačije : Psi su nesposobni da se vole , samo kritično i bez prebacivanja ; Konji su strašljivi i visoko hrabri , tako da ona misli , da ih ona baš rado ne voli toliko .

Slijedećega Tjedna jahao je Salcedo ponovo u La Manga , nosio je sa sobom jedan *Zamarro* od Nutrie , koji je dva Broja bio veći od njegovog . Teodomira , koja je nosila jednu drugu Odjeću , obradovala se je na tu dobru Gestu . Zatim su zajedno izašli do Šume i razgovarali su o Koleri , o tome kako redovito rade sa Drvetom i da njezin Otac zarađuje na tome isto toliko kao od prilike sa Ovcama . Paramo Kraljica jahala je u jednome damskom Sedlu na jednom ružnom Šarcu , Obstinado , koji je ima Sličnost sa jednom Kravom . Salcedo ju je upitao , dali je ona jahanje naučila u novoj Španiji , ali ona mu je ispričala , da je samo njezin Otac bio u ovoj Španiji a da je ona deset Godina u Vrijeme Don Segundo Odsutnosti kod jedne Tetke u Sevilla živjela . Na to je Cipriano primijetio , da se ljepota Andaluzije na nju prenosi , ona ga je gledala sa jednim zahvalnim Pogledom iz svoji medeni Očiju , što ga je izbacivalo iz Kontrole .

Cipriano Salcedo je provodio nemirne Noći . Scena sa Ljuljačkom , Sjećanje na slučajni dodir Djevojke ga je uzbuđivao . Na Dan nakon Događaja je on u rano Jutro ka Ocu Esteban pošao , kojega je on nakon žalosnog Rastanka sa Minervina prije više od petnaest Godina izabrao da se kod njega Ispovijeda .

>> O ...oče , ja sam dodirnio Tijelo od jedne Žene i pri tome sam osjetio Volju za njom . <<

>> Koliko često , moj Sine , koliko često ? <<

>> Samo jednom , Oče , ali ja ne znam dali sam to napravio namjerno . <<

>> Ti niti ne znaš , dali si ti promišljeno postupio . <<

>> Bila je to Stvar u Sekundi , Oče . Ja sam na nju naišao na jednoj Ljuljački , i moja Ruka je skliznula , ili sam to ja napravio . Ja nsam posve siguran . To je Problem . <<

>> Na jednoj Ljuljački ? Želiš ti sa time da kažeš , moj Sine , da si ti dodirnio Sjedalo ? <<

>> Da , Oče , upravo tako Sjedalo . Tako je bilo . <<

Točnije uzeto nije njegova Reakcija bila ništa novo . Ali financijsko Situacija je unutrašnje Stanje još više pojačala . Usprkos puno Godina , koje su prošle , rasla je Nevjerica u njemu , i ma koliko god se on trudio u skromnom Životu , sve je više rasla u njemu . Postojali su slobodni Dani , kada bi on tri puta za redom išao na Mise , jer su ga mučili Osjećaji , da na prijašnjim nije bio pri Stvari . Jednom je on po razgovarao sa jednim starijim Čovjekom , koji je došao poslije Crkve , koji mu je

govorio o Besmislenosti onoga što se Radi . On je pokušavao pažljiv da bude , da ga ne povrijedi , ali Čovjek se je odupirao , tko je on , da sudi o njegovoj Savjesti . Na to ga je zamolio Salcedo za Oprost i objasni mu je , da se on za svoje Grijehe osjeća odgovornim , da on ne prekoračuje , nego se on samo osjeća da zbog njegovi Primjećivanja on ima Želju , da svoju Dušu spasi . Sav van sebe od Gnjeva dohvatio ga je ovaj za Prsluk i pro tresao ga je , u svojem naj većem Uzvišenju bježi on Bogu . Cipriano je bio duboko potisnut i pošao je ka Ocu Esteban .

>> Oče , sa mojom Krivnjom je jedan Čovjek optužio Boga . <<

Svećenik ga je pažljivo slušao i rekao mu je , da Poslanje ima svoje Granice i da se mora poštovati drugog Čovjeka , ali Salcedo je govorio dalje , da je on u Školi naučio , da se ne treba misliti samo na svoju Dušu , nego se treba pomagati u izlječenju Duša od oni drugi . Otac Esteban mu je dao da razmisli , da je kršćanski , svojega Sljedećeg da se voli , ali ne i , da ga se vrijeđa ili napada .

U Poslovima sa *Zamarro* imao je Calcedo jednu Notu Znanja . Kada se je radilo o Jeftinoći , obratio se je on svojem Stricu Don Ignacio , koji je bio jedan pametan Čovjek i imao je jasne Predrasude . Da mu Napatke da , kod Izabiranja Krojačica za Radnju kada je on dao prednost Udovicama , zbog toga , jer su Udovice naj siromašnije u Gradu i svi su ih iskorištavali . Cipriano je samo priređivao svojem Stricu Glavobolje . Tako si je jednoga Dana utuvio u Glavu , da mora da Lovce bolje platiti i da se mora poboljšati Plaća od Štavilaca . Njegov Stric je računao , dividirao , i došao je do Zaključka , da su oni , uspoređujući sa drugim Cijenama u Regiji , dobro plaćeni . Ali Cipriano je ostajao pri tome , da on stotinu puta više zarađuje nego njegovi Podanici i da pri tome samo pola od onoga što oni rade on radi . Njegov Stric je pokušavao da ga umiri , da se radi o tome , da on ulazi u Rizik a oni ne , da je on u Temelju gledano plaćen za Rizik . Kada su došli do te Točke , umirio se je Cipriano , tako da je on Sirotište , koje je nedavno otvoreno u Gradu , sa skromnim Namještajem , prepunom Siromaha , koji su patili na Ulici , sa jednom Sumom velikodušno donirao .

Ali ipak se težio Cipriano Salcedo stalno za jednim moralnim Vrijednostima . On je Bolno mislio na Školu . On je imao jedan Pristup Svetome i Propovijedima . Pored toga nije mu bilo smalo do Dubina Tema , nego i do Formi . On je davao puno toga za dobrotvor forme i za teške teološke Probleme . Jedinostvene su bile u svakom slučaju Propovijedi u Samostanu . Svjetski duhovnici su mu bili draži nego Braća od Reda . Veliki Utjecaj na to je imao u tome novom Traženju Fermin Gutierrez , Vođa njegove Krojačnice koji je u Očima od Dionisio Manrique bio jedan Licemjer . Ali Krojač je znao fanatične Propovjednike da razlikuje , one napredne od oni tradicionalni . Tako je doznao Cipriano za Egzistenciju Doktora Cazalla , koji je bio jedan Čovjek spretan na Riječima , kojega je Car uzeo sa sobom na Putovanje u Njemačku . Ipak bio je Augustin Cazalla jedan Stanovnik iz Valladolid , i njegov Povratak u Grad uzrokovao je pravo Uznemirenje . On je propovijedao petkom u prepunoj Jakobinskoj Crkvi , jedan produhovljen , učen , prijateljski raspoložen Čovjek . Od slabi , za žaljenje Konstitucija , on je napravio Trenutke Ekstaze , što je bilo popraćeno sa nekim ne pred vidljivim izljevima Osjećaja . Cipriano je njega

pažljivo slušao , ali kod Kuće je imao nekakvu Nelagodu . Sve opće uzeto mogao je on Cazalla mirno podnositi , kratke i izgrađene biblijske Propovijedi lako je slijedio , a za Kraj su ostajale temeljne Misli , jedne jedine , ali sa jasnim Zaključcima . Uzroci za njegove Nemire dakle nisu ležali u Bitnosti njegovi Propovijedi . Oni nisu ležali u tome , što je on govorio , nego možda u onom , što je on prešućivao ili više u ili manje u pokrajnjim Slogovima koje je on naglašavao . On se je sjećao njegovi prvi Propovijedi o Kristu Iskupitelju , na njegove umješne Riječi , Naglašavanju samoga Boga , čija je Žrtva smrću , naše Molbe , naše Preklinjanje što je od slabe koristi , ako se zaboravi na ono Temeljno ... << Sa raširenim Rukama , stajao je on za Oltarom i napravio je jednu teatralnu Pauzu , jednu Pažnju za one koji Slušaju : >> ... Značenje Muke od Krista ! <<

Dok su Ljudi iz Crkve izlazili , govorili su međusobno o Riječima od Doktora , njegovim Gestama , njegovim Pazuama sa šutnjom , njegovim Znanjem , ali Don Fermin Gutierrez koji je bio iskusan i bolje informiran , kako stoje njegove Propovijedi blizu onima od Erasmus . Cipriano je razmišljao dali , dali je ta Bliskost bila , što ga je uznemiravalo . Kod svoji redovni Posjeta svojem Stricu Ignacio raspitivao se je on za Cazalla .Don Ignacio ga je dobro po znavao , i nije radio šale na njegov Račun . On je Početkom Stoljeća u Valladolid rođen , Sin je jednog kraljevskog Zanatlije , i on sa Vremenom živi kod Udovice Dona Leonor de Vivero . U svoje Vrijeme držali su Ljudi da je on jedan pritajeni Židov . Don Agustin je studirao sa velikim Uspjehom kod svojeg Ispovjednika Don Bartolomeo de Carranza Logiku , Psihu i Metafiziku na Koledžu u San Pablo . Kasnije je postao Magistar istog Dana kad i poznati Jezuit Diego Lainez . Deset Godina poslije nazvao ga je Car , pod Utiscima njegove umješnosti sa Riječima , za visokog Propovjednika i kraljevskog Kapelana . On je više Godina bio sa njime na Putovanju u Njemačkoj i Flandern , i sada se nalazi u Valladolid , nakon što je nekoliko Mjeseci bio u Salamanca . Don Ignacio ga drži za jednog visoko voljnog i taštog Čovjeka .

>> Cazalla , tašt ? << , pitao je Cipriano začuđeno .

>> Zbog čega ne ? Po mojem Mišljenju Cazalla je jedan Čovjek sa velikim Riječima i malim Idejama . Jedna opasna Mješavina . <<

Prosuda njegovog Strica nije ga zadovoljila . On je bio iznenađen , jer je Don Ignacio u svojim točnim Navođenjima te Riječi koristio : *visoko voljan i tašt* . Kako to može da tu , nježnu Osobu da se odnosi , koja izgleda uvijek kao da se žrtvuje , kada nastupa pred Oltarom ? To je on rekao svojem Stricu Ignacio nakon jedne kratke Pauze .

>> Ja se ne povodim Vanjštinom << , odgovorio mu je ovaj . >> Jedan dobar Duh u jednome slabom Tijelu , takav Utisak radi Doktor Cazalla na mene . Meni izgleda , da se je Doktor od Cara jednom časnom Odlikovanju nadao , ali da to nikada nije dobio . Zbog toga je njegovo Ogorčenje . <<

Cipriano Salcedo je otvoreno govorio .

>> Ja njega rado slušam << , rekao je on , >> ali nakon nekoga Vremena ostavljaju njegove Riječi zvučan Ukus . <<

Don Ignacio je samo gledao Cipriano .

>> Nije li tako , da on Probleme nalazi , ali ih nikada ne rješava ? <<

Taj u prolazu dobačeni Slog njegovog Strica je imao veliko Djelovanje na njega . To je bio Doktor Cazalla . Sa svojim pažljivim Približavanjem je budio velika Pitanja i Pažnju Slušaoca , i ako je Propovjednik uvijek i sve bliže dolazio do Srži same Stvari , nikada nije Stvari nazivao njihovim Imenom . On je ostavljao Rješenja otvorena . Možda je to on radio Namjerno , ili mu je nedostajalo na Uvjerenjima .

Kod svoje slijedeće Posjete u La Manga razgovarao je on sa Teodomira i sa njezinim Ocem o novome Propovjedniku . Teodomira još nikada ništa o njemu nije čula , a Don Segundo je bio nepovjerljiv prema Glasinama Za njega je to bio Svijet prepun Medicinara , koji su u Stvarnosti vrijedili da su Heretici . Ljudi , posebno Braće od Redova , u obrazili su se da su veliki Teolozi , ali oni su bili pogrešni Poslanici bez ikakve Naobrazbe . Cipriano je naglasio , da Cazalla nije nikada bio Redovnik i da Samostane kod svoji Predstavljanja svoji učenja o njegovom Mišljenju čak zaobilazi , ali Don Segundo mu je odgovorio , da to ništa ne govori , i da se možda radi samo Taktici . Salcedo ga je gledao , po smatrao je njegovu Kapu , koju nije čak niti u Kući skidao sa Glave , znojne , smeđe Rubove , i nije vidio ozbiljnog Protivnika u njemu protiv Cazalla . Centeno je bio jedan jednostavan Čovjek i kao svaki slabo učeni Čovjek spreman , da bez Spoznaje donosi Presude . Ali usprkos svemu osjećao se je Salcedo dobro u Kući od Cigala , koja je štitila od Hladnoće i Kiša , Vatra u Kaminu je pucketala , dok je on sjedio na drvenoj Klupi . Paramo Kraljica je sjedila kao i uvijek u jednoj Stolici . I on je vidio u njoj , koja je stalno bila pri nekome Poslu , jednu Domaćicu , izjednačenu , pametnu Ženu . Slobodnim Danima je on jahala na Obstinado u Urede u Penaflor . Tokom Tjedna on nije imala Prilike za pobožni Život , ali kod Ustajanja i kod odlaska u Krevet ona se je molila . Cipriano ju je rado slušao . Kada bi Teodomira govorila , osjećao je on jedan veliki unutrašnji Mir . Ta Djevojka bujni oblina bila je Opuštenost u Osobi . I njezin Glas sa nježnim Tonom davao mu je jedan Osjećaj Sigurnosti , za što nikada prije nije znao . Ali najveće Iznenadenje za Cipriano je bilo Otkriće Teodomira kao jedne Žene , Činjenica , da kod te Djevojke ne samo da pronalazi Mir , nego se je isto vremeo jedan veliki seksualni Nadražaj u njemu pojavljivao . Da je on odmah nakon Događaja sa Ljuljačkom otišao da se Ispovijedi , pokazivalo je , da je on dobre Osjećaje , osjetio kada je do dirnio njezino Tijelo , što je on po smatrao kao zabranjeno Zadovoljstvo . Od toga Popodneva vidio je on njezine Obline sa jednim drugim Stajalištem . On je mislio na zabranjenu Avanturu sa Minervina i došao je nakon dugog Razmišljanja do Zaključka , da je to bilo samo Djetinjstvo . Minervina njemu nije poklonila svoj Život , ali ona ga je odgojila . Instiktivno je on u njoj vidio temelje svojega Života , i za te Temelje se je on dohvatio , kad ju je ponovo susreo . Nešto drugo tu nije postojalo . Ali sada je on utvrdio , da jedna tako fina Osoba baš i nije bila , što jedan Muškarac treba , jer za zadovoljstvo Mesom potrebno je samo Meso . Tako je došlo , da on unutrašnju Slobodu i Mir , što je *Paramo Kraljica* u njemu pobuđivala , sa Vremenom sa jednom potpunom željom za Voljom je on dobivao , jedna goruća Želja , što je postajalo sve žešće . Ta Mješavina Mira , Sigurnosti i Želja sve je to tjeralo Cipriano Salcedo da sve češće ide u La Manga .

Relampago koji je dobro po znavao Put , nije treba niti jedan Sat . Hladno , zimsko Vrijeme nije smetalo Salcedo . U svojim kožnim Hlačama i sa svojim *Zamarro* , sačinjenim od Nutrija bio je kao ona jedan , što je on poklonio Teodomira , mogao je on da se nosi sa svakim Vremenom . Onda bi provodili Vrijeme u Kući ili su izlazili u šetnje , da bi po smatrali jata Golubova ili Šljuke , koje su dolazile upravo sa Sjevera . Uobičajeno je dolazio Don Segundo oko šest Sati nazad u Kuću , nakon što bi se pobrinuo za Ovce . Zatim bi se Centeno pridružio u Razgovorima , govorio bi o tome što se je dešavala za Vrijeme toga Dana , i uvijek bi isponova dolazio na svoje Prijedloge , da se *Zamarro* izrađuju od Zečeva . Cipriano je uvijek spremno prihvaćao njegove govore i nagovještavao je da postoji i ta Mogućnost , da se umjesto Vune od Morisken iz Segovia preuzme druga Roba . Jedna Ruka pere drugu Ruku , glasilo je njegovo Značenje . Don Segundo se je zamišljeno češkao po Glavi , ali na Kraju pobijedilo bi Viđenje , da se i on pridruži u Poslovima sa *Zamarro* .

>> Dogovoreno << , rekao je on jedne Večeri , >> ja ću da prepustim Vama Transportiranje i Prodaju moje Vune , a Vi će te za mene osnovati jedan Posao za Procjenjivanje zečji Krzna za *Zamarro* i ostale odjevne Predmete .

>> Dogovoreno << , odgovorio je Salcedo .

Oni su se dogovorili i došli su do jednog Ugovora , u kojemu Don Segundo Centeno , rođen u Sevilla i sa Mjestom stanovanja u Penaflor de Hornija , Don Cipriano Salcedo , Doktor Prava i veliki Zemljoposjednik iz Valladolid , sa Transportom i Prodajom Vune od deset tisuća Ovaca se zadužuje . Isto vreme se je obavezao Don Segundo , godišnje tri tisuće Krzna od Zečeva iz La Manga za Potrebe izrade *Zamarro* i ostali odjevni Predmeta za uobičajenu trgovinsku Cijenu da ispostavi za Don Cipriano .

Nakon što su se potpisali , postavio je Don Segundo jedan Vrč sa Vinom iz Cigalas na Stol , i njih troje su nazdravili za Uspjeh Poduzetništva . Na taj Dan je jeo Cipriano za Večeru i prenoćio je u La Manga u Florencio Prenočištu u Villanubla . Vijest o Otkupu zečji Krzna začudila je Estacio de Valle , koji je rekao , da *Zamarro* od zečjeg Krzna ne predstavlja niti u kojemu slučaju nešto Novo . To radi u Segovia Morisken i od kada se pamte prošla Vremena nose ih Seljaci i Ovčari u Paramo . Salcedo , koji Ugovor nije sa Namjerom potpisao , da svoju Imovinu još više proširi , dao je na znanje , da se ne radi o tome i da se Posao sastoji , bolje i jeftinije raditi nego Konkurencija i dobiti zatim glavnu vodeću Ruku . Cipriano je sa nekim neodređenim Osjećajem legao da spava , da mu potpisivanje Ugovora ipak nekako Pravo spram Teodomira daje . Kada je slijedećeg Dana na Relampago jahao prema La Manga i kada je zatim sam sa Djevojkom sjedio pored Peći , pri vukao je on Teodomira ka sebi i poljubio ju je u Usta . Ona je imala pune , čvrste , podatne Usne i Cipriano je utonuo u jedno neopisivo More Zadovoljstva , ali kada je on mislio , da to vodi ka jednome Cilju , odskočila je Teodomira sa Klupe i objasnila je , da je i ona zaljubljena u njega , ona ga voli , ali sve u svoje Vrijeme . Prvo ona mora da sa svojim Ocem da po razgovara , i da se dogovori o jednom bračnom Ugovoru , i kada bude došlo do toga , mogu da se zatim uzmu . Cipriano je još uvijek osjećao njezine Grudi pod svojim Prstima , koje su isto toliko bile čvrste kao njezini Bokovi , i bio je

sporazuman . On nije imao Iskustva u ljubavnim Stvarima i kapitulirao je . Njemu je po stalo jasno , da je osvajanje *Paramo Kraljice* jedna dugoročan Proces , što je zahtjevalo puno Priprema .

Još isto Veće posjetio je on svojega Strica i Strinu i saopćio im je , da on razmišlja o ženidbi . Strina Gabriela je bila znatiželjna .

>> Smijemo li mi doznati , tko je Sretnica ? <<

Cipriano se je suzdržavao . On nije znao , odakle da počne . On je primijetio , da je pre uranio sa Stricem , da je postupio ne razmišljeno .

>> J ... jedna Djevojka iz Paramo << , rekao je on na Kraju . >> Ona živi u Šumi u La Manga , u Penaflor . Njezin Otac je došao iz nove Španije . <<

>> U Paramo ? Jedan iz nove Španije ? << Strina je trljala svoj Nos .

On je razmišljao , da bi njegove Riječi bile možda djelotvornije , ako on uradi , tako da sve to podjeli sa Prijateljima , tako da postavi Stvari iz Početka , kave su bile .

>> On je iz nove Španije << , nastavio je on dalje , >> i on ne skida Kapu čak niti kada ide na Spavanje . On je jedan neuk Čovjek , ali sa Imovinom . O našoj Imovini on ne zna ništa , ali on me procjenjuje . Jučer sa potpisao Ugovor sa njime , njemu je do toga stalo . <<

Strina Gabriela ga je gledala kao jednu endemsku Životinju , kao da se on Šali , dok ga je Stric Ignacio slušao , bez da ga je spriječavao u čemu . Možda on treba više da zna , da bi donio jednu Prosudu . Cipriano je dodao :

>> Ona nema nikakve Škole . Sve , što ona zna , je šišanje Ovaca . U tome je bolja i brža od Ovčara , koji su joj Nadimak *Paramo Kraljica* zbog toga nadjenuli . U toku svojega Života je tisuće Ovaca ošišala , bez da je i jedno Krzno uništila . <<

Njegova Strina nije razumjela niti jedne Riječi od toga , što je on objašnjavao , i samo ga je nemoćno gledala . Stric Ignacio je pokušavao da se nasmije .

>> I što misli taj novi Španjolac da radi , ako mu ti odvedeš tu Djevojku ? << , primijetio je on sa njemu svojstvenom Logikom .

>> Na , to je jedna Stvar . On će već da ima svoje Misli , mislim ja , ali ako bude moguće on će svoju Imovinu za to da da , da oženi svoju Kćerku . Što se mene tiče ja sam zaljubljen . Ja ne znam točno , što te Riječi znače , ali ja vjerujem , da sam ja zaljubljen , jer u njezinoj Blizini osjećam neku Sigurnost i Uzbuđenost . <<

Stric Ignacio se je malo nakašljao .

>> Vjenčanje je jedan od naj važniji Koraka u Životu jednoga Muškarca , Cipriano . A Ljubav je nešto više od Sigurnosti i Uzbuđenosti . <<

Nastupila je šutnja . Cipriano je izgledao kao da razmišlja . Napokon je došao do jedne važne Točke .

>> On je novi Španjolac , kao dobar novi Španjolac on je štedljiv i nadražljiv . On se oblači u Krpe i ubija udarcima Zečeve , da bi slijedećega Dana na Stolu imao za Jelo . Obično jede Variva i Kupus . Ali ona nije takva . Dok je njezin Otac boravio u zapadnoj Indiji prije deset Godina , ona je ostala kod svoje Rođakinje u Sevilla . Ona je jedna dobro odgojena Djevojka . Jedino što me straši , je njezina bujna Statura , koja prema meni nije baš u nekim Mjerama . <<

Sada je bila Don Gabriela , ta koja nije željela ništa da kaže ; ona nije mogla , a

da ga ne povrijedi . Auditor se je ponovo nakašljao . Bilo mu je žao zbog Cipriano .

>> Nisi li ti nikad čuo , da Suprotnosti se privlače ? <<

>> Ne << , dodao je Cipriano .

>> Ponekad se zaljubi u nešto , što sam nemaš , a kod Partnera je to isto tako . Jedan vitak Muškarac , koji bujnu Ženu želi , je jedan paradni Primjer , za to postoje Razlozi . <<

Cipriano znatiželja je bila pobuđena .

>> I što bi to trebalo da znači u momu Slučaju ? <<

Stric Ignacio je bio u svojem Elementu .

>> U tvom Slučaju možda ti vidiš Majku , koju nikada nisi upoznao . <<

>> I zbog toga ona mora da bude tako bujne Stature ? <<

>> To je jedna druga Indicija , Cipriano . Dijete kod Majke traži Zaštitu , a to će ono teško kod jede slabo tjelesno Građene Osobe da pronađe . Moguće je , da ta Djevojka za tebe znači jednu zaštitu , koju ti kao Dijete nisi imao . <<

>> Ali ona kaže , da me ona voli . Što se može pokrenuti sa time ? <<

Da jednoga slabijeg Muškarca privlači krupnija Žena , je do kazano i to nije ništa novo . Kao što ti tražiš Zaštitu kod nje , ona isto traži nekoga , koga b ona mogla da zaštiti . Žene se vode sa ženskim Instinktom . Majčinski Instinkt nije ništa drugo nego nastojanje , da se jednoga slabijeg pomogne . <<

Don Gabriela koja je počela provarivati novosti , nije mogla da više izdrži .

>> Ali dali je Razlika stvarno toliko velika , moj Voljeni ? <<

>> Po prilično , Strina . Recimo mi , oko sto sedamdeset Funti protiv moji sto i sedam . <<

To je poprilična razlika . Govor je jedino , što ju drži ispravnom .

>> I kakva je on , Cipriano ? Dali je ona lijepa ? <<

>> Ja ne bi se koristio sa tom Riječ , i ako možda i je . Njezina Koža je blijeda , a Oči , Usta i Nos su premaleni za njezino široko Lice . Samo njezin Pogled je jedinstven , nježan , uznemirujući . Ona ima Oči boje Meda , koje sa Svijetlom mijenjaju Boju . Pre lijepe Oči . Tu su još njezina Usta i građa njezinoga Tijela . Sa njezinom Korpulencijom i njezinom bijelom Kožom Čovjek bi pomislio , da je debela , ali upravo je Suprotno u ovome Slučaju . <<

Cipriano se je stidio . Iznenada je postao svjestan , da je pre više rekao , da njegove Riječi otkrivaju , da je on svojoj budućoj već prisno prišao . On je mislio , da je njegova Strina shvatila , ali ona misli , što ona misli , i skrenula je Razgovor umjesno na druge Teme .

>> Kako joj je Ime ? <<

>> Teodomira << , rekao je on .

>> Oh , oh , moj Bože ! Strašno ! << Dona Gabriela se nije mogla savladati i sklopila je svoje Ruke preko Lica . Uključio se je i Stric Ignacio .

>> Takvi Detalji nisu od Značenja . <

Strina se je smijala sa izvinjenjem .

>> Mi je možemo nazvati Teo << , rekla je ona .

Daljnji Razgovor prolazio je u opuštenijoj Atmosferi , ni jedna od Partija nije

više ništa dodavala od sebe . Ali iznenada se je uključio Ignacio Salcedo zdrav ljudski Razum . Kao prvo on bi morao da bude siguran u svoju Ljubav . Zbog toga je najbolje , da nekoliko Mjeseci pričeka , prije nego što donese konačnu Odluku .

17 . Veljača , jednog Dana plavog Neba bez Oblaka u Proljeće , prošao je taj Rok . Vincente , je Večer prije pripremio Kočiju , da bi svojega Gospodina i njegovog Strica Ignacio odvezao u La Manga . Dona Gabriela je predložila , da ne pođe sa njima . Jer Teo nije imala Majku , držala je da bi njezina Nazočnost bila nepotrebna . U Stvarnosti se je bojala zbog toga . Cipriano , u bogataškoj Odjeći i Svili , sa dragim Kamenjem oko Vrata na Prsima, pošao je do svojega Strica , da ga poveze sa sobom . Auditor od kraljevskog Ureda , u karmin crvenoj Odjeći i naboranim Rukavima , djelovao je kao da je sa jedne Slike . Nakon što su krenuli obraslim Putom , koji je Cipriano tako dobro po znao , zaustavila se je Kočija ispred Kuće pokraj Bunara . Na daleko i na široko nije bilo nigdje nikoga za vidjeti . Čak su Guske i Psi bili zatvoreni . Don Segundo Centeno ih je očekivao u Kući , gdje je pokraj Kamina sjedio . On je bio počestljjan i obrijan i zamijenio je svoju staru Kapu sa jednom svjetlo plavom . Cipriano je olakšano disao , kada je sa Vrata primijetio promijene . Ali kada je Don Segundo ustao , da bi pozdravio njegovog Strica , udarila je Krv u Cipriano Lice , kada je vidio njegove Hlače , jedna Moda , što su je u Zemlju donijeli prije trideset Godina . On je nudio jedan divan Pogled , što je sve bilo po praćeno sa njegovim jedinstvenim Načinom , koristio je Riječi , jedinstvene samo njemu . Ceremonija je išla dalje sa Pojavom od Teodomira , koja nije ništa manje ne prilagodno bila obučena : ona je na sebi imala crnu Odjeću sa kratkom Skuti , što je trebalo popraviti njezinu Figuru , i jedan svileni Veo . U svakome slučaju bila e ona jedna jaka Pojava . Sam Stric Ignacio , koji je bio srednje Građe , bio je malo manji nego ona .

Don Segundo pokazao je svojemu Gostu svoju Imovinu i govorio mu je o Ugovoru sa Cipriano , što je za njih dvoje *jedna okrugla Stvar* . Kasnije je došao Razgovor na način Života na Zemlji , čije je on Prednosti sa najvišom Cijenom procijenjivao . On je naglasio da poštuje , što je Don Ignacio Auditor od kraljevski Ureda , i zatim su se složili , da pred bračni Ugovor poslije Ručka dogovore , u Odsutnosti oni koje on Pogađa .

Za Stolom pobjeđivala je Moć Navika okrenutosti prema Svijetu , Don Segundo je obrokovao janjeću Paštetu i Jaja sa Špinatom , bez da je prije odložio Kapu . On ju je tek skinio , kada je primijetio da to smeta njegovoj Kćerki , dok je Octavia servirala Pečenje . Kada su se na Kraju dobro najeli i napili , oslonio se je Don Segundo dublje u Stolicu crven u Licu , sa Rukama preko Stomaka , i rekao je , slijedeća Prednost Života na Zemlji naspram Grada je odlično Jelo .

>> Vi znate , kako je to u finim Kućama : puno Sjaja , puno Pompe , a malo na Tanjuru . <<

Kada su bili sami , ponašao se je Don Segundo prema Don Ignacio još više formalnije . Gospodin *Auditor* i *Don Salcedo* nazivao ga je . Njemu je Izgledalo , kao da je on prostudirao Stvari i da je čvrsto odlučio , da Djevojku oženi , pa čak ako zbog toga mora i da odloži Kapu . A Auditor , koji je nailazio na neodgojeni Način od

Stočara , želio je Sastanak , koji mu je od samoga Početka bio neugodan , da pri vede Kraju . Bračni Predugovor će biti dogovoren bez uloženi Žalbi . Don Segundo će svoju Kćerku sa Malenkosti od tisuću Dukata otpremiti , a Don Ignacio će se obratiti na Don Segundo sa jednim Novcem za Vjenčanje od pet stotina Dukata . Od toga Trenutka postao je Don Segundo glasan i tapšao je po Ramenu Don Ignacio svaki puta , kada bi ovaj otvorio svoja Usta , kao da su stari Prijatelji . Izgledalo je da ga je *Otkupnina* za svoju Kćerku ugodno iznenadila . Obrnuto tome bio je Auditor sa *Oporezivanjem* isto tako za tečen . Don Segundo je bio bez sumnje sve samo ne Škrtac . Kada je pred bračni Ugovor bio do te Mjere dogovoren , odredio je Don Segundo sa jednim Tonom , koji nije trpio Protivljenje , da se Vjenčane na 5 . Lipanj u devet Sati prijedodne u Crkvi u Penaflor de Hornija održi , ako Don Salcedo nema ništa protiv svega toga . A *Banket* , koji povodom malo njegovi Poznanika i familijarni Osnova , treba da se održi u Dvorištu njegovog seljačkog Imanja , pokraj Torova , što je njegov Svijet . Don Ignacio je pristao , ali kada su Večer sa Kočijom u Pravcu Villanubla se vozili , pokušavao je on Cipriano da objasni , koliko razlika postoji u dvije Partije .

>> Jedno Pitanje , Cipriano . Puštam li ja Bradu , ili se ja ne brijem ? To je izgleda isto , ali ne pravi Razliku . <<

Cipriano je počeo da se smije . Roze iz Cigales je pokazao svoje Djelovanje , i Reakcija njegovog Strica ga je zabavljala .

>> D ... danas je on bio po pravilima ulašten << , rekao je on . >> Meni su se dopale njegove Hlače van Mode . Ja se nadam , da će se Strina kod Vjenčanja sa njime sprijateljiti . <<

Ironični Ton njegovog Nećaka ga je razoružao . On je ušao u Kočiju sa Nadom , da će ga navesti na Razmišljanje , da on svoje Poglede prema oba dvije Familije može da uskladi . Zatim mu je rekao , ali Cipriano je odgovorio da ga te građanske Predrasude ne pobuđuju ni na ništa . Don Ignacio je primjećivao ponešto na njegovo Budućoj , da je ta Djevojka nešto malo više od graanski Predrasuda , ali Cipriano je završio sa to Stvar sa Naznakom , da jedan Ruča nije dovoljan , da se donese jedna Presuda za Teo . U jednom zadnjem Pokušaju upitao ga je Auditor , dali je to jedna Naznaka , koju on , kako on kaže , prema Kćerki novog Španjolca on osjeća , da se ne radi jednostavno o *ljubavnom Ludilu* .

>> Ljubavno Ludilo ? Što je to ? <<

>> Jedna tjelesna Žudnja , koja je jača od svakog Razuma . <<

>> Dali je to jedna Bolest ? <<

Horizont od Paramo bojao se je u crveno prema Istoku , i suprotno od Svjetlosti bacalo je Kamenje duge Sjene .

>> Nemoj se raditi smiješnim , Cipriano . Postoji jedna Dijagnoza i jedna Njega za to . Ti možeš potražiti Doktora Galache , da te on neguje , pa po mogućnosti , da samo porazgovaraš sa njime . <<

Cipriano Salcedo se je još glasnije smijao . On je stavio svoju malu Ruku na njegovo Koljeno .

>> U tome Pogledu Vi možete biti mirni . Ja nisam bolestan , i ja ne patim od

ljubavnog Ludila , i ja ću da se ženim . <<

5 . Lipnja se je u Crkvi ukrašenoj sa poljskim Cvijeće u Penaflor desilo dogovorno Vjenčanje . Dona Gabriela , koja je iznenadno patila od loši Osjećaja , nije mogla da prisustvuje , ali Don Ignacio , Dionisio Manrique , Krojač Fermin Gutierrez , Estacio de Valle , Gospodin Avelino , Lovac iz Penaflor , Martin Marin i Don Segundo Ovčari iz Wamba , Castrodeza i Cigunela svi su se okupili . Kod Banketa u Dvorištu sve je bilo jako živo , i nakon Jela popeo se je Don Segundo u svojim Hlačama , sa Kapom na Glavi , teško na Stol i o držao je jedan prijateljski Govor sa Zdravicama za Mladence , što je Svećenik i svatovska Družina , popratila sa jednim živim seljačkim Plesom .

Kod Povratka došlo je bilo do prvi Prepirki između Mladenaca . Teodomira je željela , da Obstinado pođe sa njima u Valladolid , a Cipriano ju je upitao , koji Utisak bi to ostavilo na rezidirajući Grad . *Paramo Kraljica* je odgovorila ne zadrživo , da ona ne želi ići bez Obstinado i da u tom Slučaju Vjenčanje nije upotpunjeno . Cipriano je još jednome pokušao da joj se suprotstavi , ali povodom Tvrdće svoje Supruge na Kraju je popustio . Vincente , Sluga , je jahao na Obstinado prema Valladolid , dok su njih dvoje o pušteno sjedili pokraj Don Ignacio i išli sa Kočijom .

Nakon što su ih u Kući pozdravili , proveo je Cipriano jednu Probu , što je on zadnji Mjeseci pripremio . On je uzeo svoju Suprug u svoje male , mišićave Ruke , udario je sa Nogom u Vrata od spavaće Sobe , i položio ju je na Krevet te legao blago pokraj nje na veliki Madrac iz La Manga , što mu je novi Španjolac poklonio . Teodomira ga je začuđeno gledala .

>> Vanjština ponekad vara , moj Mali . Smijem li znati , odakle ti crpiš Snagu ? , upitala ga je ona .

Prvi Mjeseci Braka su bili radosni i ugodni za Cipriano Salcedo , Teodomira Centeno , nazvana je Teo , doručkovala je u deset Sati u juto u Krevetu , zatim bi se oblačila i odlazila bi na neko Vrijeme u Poslovnicu . Povremeno bi poduzimala popodne na Obstinado jedno Jahanje prema Simancas ili Herrera ili bi išla u Posjetu svojemu Ocu u La Manga . Cipriano , koji je znao , da ljudi trljaju Nosove u Gradu zbog ružnog Grla njegove Žene , poklonio joj je jednog predivnog mladog Ždrebca , što je Kćerka od novoga Španjolca odbila , sa Objašnjenjem , da joj je njezin stari vjerni Konj draži nego taj čisto krvni Konj . *Paramo Kraljica* je imala takve Obrate . Moglo se je izaći sa njome na Kraj , ali ponekad bi upala u nekako Ništavilo i bila bi postajala sva van sebe , vikala bi okolo i postajala bi naprasita i agresivna . On se je uspijevaao suzdržavati , da joj se suprotstavlja , a on je Cipriano navodila , da se stidi zbog svoji Odluka , ali jer se je on oženi za nju , mora on sve Konzekvence akceptirati . Cipriano je morao popuštati , i od onda su jahali još samo odvojeno . Kada bi Don Segundo posjećivali , čekala je Teo sa svojim Strašilom na drugom Ušću kod glavnoga Mosta na njega , odakle bi onda zajedno pošli . Trajala je samo malo Sedmica , dok Cipriano nije učinio jednu Tvrdnju : On je svoj Život Teo Ugodnosti i njezinim Napadima podredio , što je on na njoj počeo da primjećuje . Ali jer je ona rijetko jahala u La Manga , mogao je Cipriano prijepodne da se brine oko Skladišta i popodne za Krojačnicu . U svojim slobodnim Satima kod Kuće bavio se je sa Poštom i čitao je . Od Vremena kraja Školovanja , kada je otkrio veliku Knjižnicu kod svojega Strica , skoro više nije tamo odlazio da čita , ali onda , kada je osnovao jedno Kućanstvo , ponovo se je vratio na stare Navike . Nakon bračnog Putovanja kroz Avila i Segovia , Gradove , koje Teo nije poznavala , uvidio je Cipriano , da je krajnje Vrijeme , da Posjeti Pederosa , gdje već dvije Godine nije bio . U Vrijeme Vjenčanja u Penaflora mu je Martin Martin nove Pojedivosti rekao , kao npr. , da Don Domingo , stari Svećenik , koji je po dupirao njegovo imenovanje u Hidalgo , je preminio i da na Parcelama na Jezeru kod Villavendimio , što je on bio naslijedio , više Trnja nego Loze raste . Očigledno je bilo za računati da će ove Godine Urod biti ispod prosječan , ali usprkos svemu nije jednostavno , naći Zakup za naredne dvije

Godine . I po Mjerilima Uzrečice , >> Oči Gospodinove rade Konja debelim << odlučio je Cipriano , da redovno poduzima nešto u Pederosa u vezi svojih Prava .

U seksualnom Pogledu funkcionirao je njihov Brak . Od Teo očigledno Nepodnošenje nije ga smetalo . On nikada nije poželio da ima jednoga Slugu , jer u Crisanta i Jacoba bile dovoljne , da drže Kuću u Redu , a Fidela se je brinila oko Kuhinje . Na Kraju je ipak Teo kao Domaćica uselila se u Corredera de San Pablo Broj 5 . Nešto drugo je bilo , što je u njihovome bračnome Životu na Nestrpljivosti i Strasti Mladenaca nedostajalo . Kako je Crisanta , Djevojka , govorila , dobiva se Utisak , kao da su Gospodin i Gospođa Teo već dvanaest Godina oženjeni . Ali što se izvana dešavalo , nije vrijedilo za ono što se je dešavalo iza zatvoreni Vrata . Istovremeno sa tjelesnom Ljubavi otkrio je Cipriano na Teo začuđujuće Posebnosti , kao što je nedostatak dlakavosti po njezinome Tijelu . Bijelo , čvrsto , lijepo Meso njegove Žene je bilo potpuno bez Dlaka , čak na Mjestima , koja bez Kose ne mogu niti da se zamisle : Pazusi i Vagina . Kada je on nju prvi Puta vidio голу , nije on mogao da skrije svoju Zbunjenost , ali što ga je u početku tako zbunjivalo , po stalo je sa Vremenom jedna Draž . Posjedovati Teo , govorio je on sam sebi , bilo je , kao da se voli jedan sa toplom Vodom ispunjen mramorni Venus . Ali Teo je mogla da izgleda bijela i bujne Građe , ali hladna ona nije bila . Kod njihovi Igara nazivao je on nju *Moja strastvena Statua* , jedno Ime od milja , koje nije izgledalo pogrešno . U svakome slučaju bila je Teo jedna temperamentna , iskusna Žena bez veliki Hemunga . Njezine umješne Ruke sa kojima je šišala Ovce igrale su tu veliku Ulogu pri vođenju Ljubavi . Od prvog Dana na viknuli su se oni , da u Tami trže one *Stvarčice* , a kada bi ih našli , ispuštali bi od sebe uzdahe Zadovoljstva . Tako su *Stvarčice* što je bilo i za očekivati postale sastavni dio njihovog ljubavnog Života . Ali kada bi one bile pronađene , preuzimao je Cipriano aktivnosti , osvajački Dio , muko trpno bi se penjao na nju , jedno teško izvodivo Djelo , a kada bi bio na njoj , počeo bi on da se pokreće , utonuo bi u njezine Obline , koje su bile onakve kave si je on i zamišljao nakon što ju je navodno slučajno do diruo prije Vjenčanja . Teo bi postajala Obstinado , koju je on rado jahao . Ali njezino Tijelo nije imalo dovoljno Površine , da ju posve uzme , da bi izjednačio svoje Nedostatke , morao je i svoje male Ruke da upotrebljava . Ona ga je osjećala na sebi kao jednog prijateljskog Parazita , i kod naviše Točke Ujedinjenja pala bi ona u jedan bez hemunga , uživajući Smijeh , što je Cipriano prvi Puta skrenulo sa Uma , ali je Tokom Vremena to po stalo jednom zaključnom Točkom tjelesnog Užitka . Bilo je to puno zvučno doživljavanje jednog njezinoga Orgazma .

Jednu tako bujnu Ženu zadovoljiti , godilo je taštini maloga Cipriano . A kada bi ona u Trenucima prije Smijeha sva van sebe od Strasti vikala : >> Ti si kao jedna Životinja , moj Mali ! << , držao je on , koji je iz razumljivi Razloga bio u Deminutivu , da je nježno *moj Mali* bilo vjerno Zaklinjanje njegovoj Muškosti . Ali postojale su i Noći , u kojima je Teo , umorna ili bezvoljna , u Krevetu ostajala pasivna i nije joj bilo do Traženja oni *Stvarčica* . Onda bi Cipriano napet čekao , ali jer se nije ništa dešavalo , vidio se je prisiljenim , da bez Predigre preuzme Inicijativu , i nakon nekoliko Minuta nestrpljivog Čekanja počeo bi on da joj se umiljava , da bi

ju Zadovoljio . Ona se je pravila kao , da dopušta njegove pokušaje Približavanja prema sebi , ali kada bi ga osjetila na sebi , šaputala bi mu nadražena :

>> Što tražiš ti , moje Blago ? <<

Pitanje je bilo jedan Signal , da svako noćne Igrice počinju , ponekad po nekim drugim Okolnostima . Nakon što su se više puta voljeli , ležala je Teo umorna , zagrljena sa lijevom Rukom i na Jastuku , a Cipriano , koji je stalno bio u potrazi za jednom novom zaštitničkom Oblinom , navikao je da , svoju malu Glavu smjesti negdje na Teo toplo Tijelo , da dodiruje njen bez Dlaka Pazuh i u tom sigurnom Utočištu bi zaspao .

Tih vrući Dana prvog bračnoga Ljeta uradio je Cipriano još jedno Otkriće : Teo se nije znojila . Njoj je bilo vruće , ona je kuhala , ali njezine Pore se nisu otvarale . Taj neobjašnjivi Fenomen uzbuđivao je Cipriano i bio je jako Začuden . Na bračnom Putovanju nije Teo u grijanom Pansionu niti pri Šetnjama kroz stare Gradove se Znojila , dok se je isto vrijeme manji Cipriano , koji skoro nije niti imao masnog Tkiva , topio kao Margarin na Suncu . U Početku je on tu Anomaliju vidio kao jednu Slučajnost , ali Teo mu je dala na Znanje :

>> Niti malo , čak kada ja i stotinu Ovaca u Ljeto šišam , ne pojavi se niti jedna Kap Znoja na momu Čelu . <<

To Otkriće je pobuđivalo daljnju Seksualnost kod Cipriano . On je tražio za Objašnjenjem , i na Kraju je mislio da ga je i našao : Slučajevi sa Znojenjem i Dlakavost su bili Simptomi jednog te istog Fenomena . Teo čvrsto Meso je bilo posebno , jer je bilo slabo pro krvljeno . Usprkos svemu nije po smatrao Cipriano te Anomalije prvi Godina njihovog Braka kao nekakav Nedostatak , nego nešto što ga je na dražavalo i seksualno privlačno . I Teo isto tako je ponešto za sebe nalazila na Cipriano Tijelu . Cipriano nije bio samo jedan lijepi , i ako slabije Građe i manji od nje , nego nasuprot njoj on je bio dlakav po cijelom svojem Tijelu . Kosa nije izlazila samo iz Šupka i one *Stvarčice* , nego iz neobični Mjesta kao što su bile Noge , Ramena ili Stomak . Povodom tih ogromni dokaza Muškosti u ponekim Noćima bi se ona smijala zbog toga :

>> Ti me posve izluđuješ , moj Mali . Ti si dlakav poput jednoga Majmuna . <<

Cipriano , kojemu se je čvrsto , glatko , Meso od njegove Žene svidalo , mislio je : Suprotnosti se privlače . Ali kroz ta Primjećivanja na Teo i njegovog dokazivanja Snažnosti prvi Noći osjećao se je on kao Muškarac - priznat i potvrđan , što je dovodilo do jedne svete Izjednačenosti između njih dvoje . Ona je izgledala da je sretna sa njime i on sa njome .

Jer su se pribojavali , da Veza sa Strinom Gabriela može da se ohladi , pozivali su redovito Strica i Strinu u Posjete , tako da je isto tako dobro odgojena i odjevena Gabriela osam Mjeseci nakon njihovog Vjenčanja sa Teo ćaskala i družila se kao sa svim svojim Prijateljicama iz Grada . Još i više , jer ju je Strina uvodila u nove Svijetove , u Svijet života u Zemljama i Poslovanja , što je za nju bilo sve posve novo , sitne Uobičajenosti , zajednički Život sa Životinjama . Ona npr. Nije znala , da jedno Jato Gusaka bolje čuva Kuću nego jedan Pas , što je Teo zaigurala . >> Patke << su bile za Strinu miroljubive kućne Životinje . Gabriela bi je ispitivala vezano za njezinu

Odjeću , Namještaj , Nakit . Bilo joj je neshvatljivo , da je Teo dugo Godina sa jednom Odjećom za Rad i samo sa jednom za Praznike mogla da živi . Teo je objasnila , da je istina da je njezin Otac imućan , ali da svoj Novac teškim radom zarađuje i teško ga izdaje zbog toga . Jer ju je Don Segundo sa jednim Darom od tisuću Dukata otpremio , to pokazuje , da njezin Otac živi samo za nju . Ta Predstavka ju je dirnula , i ona je jahala praktički svaki Mjesec u Penaflor , da bi ga zagrlila . Ona se je nosila sa Mislima , da početkom svake Godine nekoliko Sedmica kod njega bude , da mu pomogne oko Ovaca .

Prije nego što je svoje Namjere provela u Djelo , oženio se je Don Segundo po drugi Puta . Estacio del Valle je došao na Magarcu iz Villanubla , da bi dao Cipriano to na Znanje . Don Segundo Centeno , novi Španjolac , ženi Petronila , najstariju Kćerku od Telesforo Mozo , jedan Ovčar iz Castrodeza . Po Mišljenju od Estacio del Valle bilo je to jedno prinudno Vjenčanje , jer je tako Don Segundo istovremeno dobio jednu Ženu za Krevet i za pomoću Poslovima sa Ovcama , jer , Teodomira više nije bila tu , bila je Petronila najbolja Zamjena u Okolini . Isto tako Telesforo Mozo , Ovčar , nije bio posve prazni Ruku : Don Segundo mu je dozvolio , da zajedno sa njegovim Stodom njegove Ovce pasu , za čiji Trošak se je on kao Patron brinio .

Povodom tih Događanja i Spoznaja , čekala je Teo na Kraju glavnoga Mosta na Cipriano , da bi zajedno dalje jahali u Pravcu La Manga . Ona je bila ljuta i razdražljiva , njezini Nervi su bili napeti , i nije joj odgovaralo , što je Cipriano imao Razumijevanje zbog Odluke njezinoga Oca . Ona je održala jedno Predavanje zbog bjednog Braka , što se je desilo , ali on je njoj objasnio , da kod Stočarstva sa dvije Ruke , koje su sve starije , ne može daleko da se stigne , i zatim ju je povodom nastale tišine što je nagovjestilo ipak neko Priznanje čvrsto zagrlio . Cipriano se je raspitivao , dali su se pismeno nešto dogovorili sa Telesforo Mozo , što je Don Segundo zanijekao . Ne , on nije ništa potpisao , jer ovdje na Zemlji nisu potrebni nikakvi Papiri , dovoljno je , samo dati svoju Riječ . Ali slijedeći Mjeseci dao je Telesforo Mozo na znanje , daje on svoje Stado udvostručio , i da deset rasplodni Ovaca skoro da i nije nešto . Don Segundo je posjetio svoju Kćerku u Gradu , i kada je otišao , ostao je za njim Miris po Ovcama u Kući , što se je zadržalo više Dana . On je želio Don Ignacio , Auditor , zamoliti za Pomoć , ali mu je Cipriano objasnio , da jedna dana Riječ na Zemlji je isto tako prolazna i u Gradu i da sa time Telesforo Mozo ima u Rukama jedno Oružje , sa čime on njega može do Potopa i sudnjega Dana ucjenjivati . Na to je Don Segundo od ustao od svega , da i dalje traži Don Ignacio , i vratio se je nazad pognute Glave u svoj ovčji Smrad na Zemlju .

Početkom Travnja našao je Cipriano pri svoji svako dnevnim Zanimanjima napokon Vremena , da otputuje u Pederosa . Ka o uobičajeno prešao je on preko glavnoga Mosta i galopirao je uz Rijeku i Brežuljke prema Villalar . On je susreo svojega Zakupca na Polju , kako u jednome vinskom Grmu po drugi puta Doručkuje , i zatim su zajedno od jahali ka Zemlji kod Villavendimio . Trsovi su tek počeli da se zelene , i između Redova je rastao Korov . Cipriano je predložio Martin Martin , da Povrće se sadi umjesto Loze , što je Zakupac posve odbijao : Pšenica i Zelje nisu za ovakvo škrtu Zemlju , sve će da uništi Suša . Preko Dana su još pregledali ostatak

Vinogorja i u među vremenu Dona Lucrecia im je servirala Jelo , kao što je to inače radila i prije dok je još dolazio Don Bernardo koji je umro .

Popodne prijavio se je Salcedo u Prenočište kod Barriques Kćerke na crkvenom Trgu . Dok se je nalazio pokraj Prozora , i pripremao se za popodnevno Spavanje , vidio je on jednoga Svećenika kako sjedi i čita na Klupi ispred Crkve . On je bio toliko zadubljen , da niti Golubovi , koji su svukud oko njega letjeli , niti Seljaci , koji su prolazili sa Magarcima , nisu ga ometali . Nakon što je jedno Vrijeme spavao , otvorio je on Prozor i utvrdio je , da se Svećenik još nije pomjerio sa istoga Mjesta . On je sjedio nepomičan tu , da je izgledao kao ispunjena Lutka , kada je Salcedo izašao , da se pozdravi sa njime , ustao je novi Svećenik , koji je zamijenio Mjesto preminuloga Don Domingo , uljudno . Cipriano je utvrdio , da je Svećenik već čuo za njega . Ljudi su mu u Mjestu govorili o njemu , o njegovom Imenovanju prema jednome Plemiću i o održanoj Proslavi , ali jedno Pitanje je on imao za njega : Dali je on sa Auditorom iz Ureda , Don Ignacio Salcedo , u rodu ? On je moj Stric , objasnio mu je Cipriano . Na to je opisao novi Svećenik Don Ignacio sa Riječima da je on naj školovaniji i najbolje obaviješteni Čovjek u Valladolid . I ako njegova Knjižnica možda nije prva naj već , sigurno je onda da je druga . Zatim se je predstavio . >> Pedro Cazalla << , rekao je on . A na to je Cipriano Salcedo ponovo upitao njega , dali je on u nekakvom srodstvu sa Doktor Cazalla :

>> Mi smo Braća << , rekao je Svećenik . On je neko Vrijeme se nalazio u Salamanca , ali sada živi kod moje Majke u Valladolid . <<

Salcedo je spomenuo , da redovito Propovijedi od Doktora posjećuje .

>> On je jedan predani Govornik << , dodao je Cazalla .

Sa svojom gustom , crnom , sa Strana posjedilom Kosom , muškim Licem i sa tamnim , istraživačkim Očima djelovao je on mlađe od Doktora .

>> I više nego predan << , odgovorio mu je Salcedo . >> Ja bih rekao , on je najbolji propovjednik u ovome Vremenu . On ima izgrađene Namjere tako solidno kao u jednoga Arhitekta . <<

Pedro Cazalla trgnu je sa svojim Ramenima . Pohvalne Riječi za njegovog Brata učinile su ga nervoznim . On je rekao , da je on spretan na Riječima i da je produhovljen . Zbog toga ga je Car uzeo sa sobom na Putovanje u Njemačku . To mu je bila jedna Čast i dobro Iskustvo , što njegov Brat nikada neće zaboraviti , a sada se Karl V. Seli u Yuste .

Cipriano je upitao Cazalla , zbog čega njegov Brat izrazito izvan Samostana propovijeda . Cazalla je ponovo slegnuo sa Ramenima .

>> To mu daje naj veću Slobodu << , objasnio je on . >> Redovnici su skloni svim mogućim gorkim Kritikama , što nije uvijek baš naj bolje .

Salcedo je primijetio , kako novi Svećenik ima znatiželju . On je bio začuđen zbog njegovog Oduševljenja prema Lektiri , njegovim novim Idejama , zbog njegovi Shvaćanja , što inače mjesni Svećenici često iznose na svjetlo Dana . Već je ostala mračna Noć , kada se je on rastao od njega . Svećenik mu je predložio , da se slijedeće Popodne ponovo susretnu , jedna Pozivnica , što Salcedo , nije mogao , jer se sutra u Jutro on ide nazad u Valladolid . Ali u deset Sati , poslije Doručka , sjedio

je Svećenik kao i Dan prije ispred Crkve i čitao je . Kada je Cipriano nakon Obroka otišao kod njega , sjedio je on još uvijek bez pomicanja na Klupi ispred Crkve . Kada ga je vidio kako dolazi , zatvorio je svoju Knjigu i ustao se je .

>> Može li se upitati , što Vi to revno čitate ? <<

>> Ja ponovo čitam nešto od Erasmus << , odgovorio je Cazalla . >> Čovjek nikada ne prestaje , da u njegovim Razmišljanjima nešto Novo da otkriva . <<

>> Ja sam jednom bio jedan oduševljeni Pristaša od Erasmus << , rekao je Cipriano u ćaskanju .

Svećenik je bio začuđen .

>> Stvarno ste se Vi zanimali za Erasmus ? <<

>> Razumijte me pravo , Oče . Ja Vama govorim o svojem Djetinjstvu , o Konferenciji o Erasmus . Onda su se u mojoj Školi stvorile dvije Partije , i ja sam pripadao Zagovornicima od Erasmus . I ako ni jedna od Partija nije znala , tko je Erasmus , mi smo se prepirali zbog njega . <<

Oni su bez određenog Cilja prolazili kroz Mjesto i našli su se na Putu od Villavendimio u Pravcu Toro . Cazalla je po smatrao Životinje , Ptice , i pokazao se je kao dobr poznavatelj ove Zemlje . On je govorio , da su manji Čvorci življi i bolje grade Gnijezda nego crni Čvorci , ali su ovi bolji Pjevači .

Ali Spominjanje školskoga Života pobudio je Interese u Svećeniku . On ga je upitao , u kojoj Školi je on odgojen .

>> U Ustanovi za Nahočad . << rekao je Salcedo .

>> Ali Vi niste jedno Siroče . <<

>> Ne , ali moj Otac je bio mišljenja da mi je potreban strog Odgoj . On je sumnjao u mene , i više privatni Učitelja je zakazalo kod mene . <<

>> Nije li tamo bio Otac Arnaldo ? <<

>> Otac Arnaldo i Otac Toval , i njih dvojica su bili Neistomišljenici što se tiče Erasmus . Otac Arnaldo je zastupao Mišljenje , da je Luther bio inspiriran sa Erasmus i da bez njega nikada ne bi došlo do jedne Reforme . Otac Toval sasvim suprotno je bio u Pravovjernost Holandanina posve uvjeren .

Cazalla je izgledao kao da gleda u duboku Daljinu .

>> Onda su to bili Dani puni Nada i Sreće << , rekao je on iznenada . >> Car je stao bliže Erasmus , on ga je po dupirao , i isto tako i Inkvizitora Manrique . Što vas se tiču te opterećujuće Muhe , koje vas oblijeću ? U to Vrijeme objavio je Erasmus drugi Dio svoje *Hyperaspistes* , u čemu on neke Izjave od Luther ponavlja . To je ojačavalo Cara u njegovim prosudbenim Vrijednostima , što je on njemu pisao u svojim Pismima sa Govorom > Oni koji nama pripadaju , su podanici i vrijedni < .

U Cazalla Glasu osjećalo se je Obeshrabrenje .

>> I u čemu je on griješio ? <<

>> Listovi se okreću . Bile su to ne svete Predispozicije . Inkvizitor Manrique je od uzeo Erasmus njegov Podupirač , i kod Cara u Italiji otišao je on u Zaborav . Red je iskoristio Priliku , da ga napadnu iz Ureda . Carvajal je napisao jedno ogorčeno Opozdravljanje na *Hyperaspistes* , i Erasmus je shvatio da je Riječ o jednom žestokom Otporu , umjesto da je samo šutio i pravio se da se ne obračaju njemu .

Situacija je dobila sasvim jedno drugo Okretanje . Od tada su Erasmus i Luther bili za Inkviziciju dvije Strane i jedna Medalja . <<

Oni su staro Skretište pokraj Močvare koristili , gdje je jedna smiona Svraka kreštalala . Svećenik je po smatrao Pticu znatiželjno , bez da je zastajao . Sunce je postajalo veće i bojalo se je u crveno , dok je iza sivog Brda zapadalo . Pedro Cazalla je stao i rekao je :

>> Dali ste Vi već obraćali Pažnju na zalazak Sunca u kastilji ? <<

>> Ja se često obrađujem tome << , rekao je Salcedo . >> Zalasci Sunca na Uzvisinama su nešto neopisivo . <<

Oni su se vratili , i počelo je da postaje hladno . Iz daljine su vidjeli male zemljane Kućice , i u sredini Crkvu . Rode su imale Mlade i stajale su na Krovovima . Pedro Cazalla je ponovo po smatrao zalazak Sunca . Svjetlost Zamračivanja ga je fascinirala . Zvonjava jednoga udaljenog Zvona nošena je Vjetrom . Cazalla je malo ubrzao svoje Korake . On je usmjerio svoje tamne Oči u Salcedo .

>> Jučer je Erasmus bio jedna Nada , a danas su njegove Knjige zabranjene . To neke od nas ne sprječava , da i dalje vjerujemo u Reformu , koju je on pobudio . Možda je to jedina mogućnost . Konzil iz Trient neće dati od sebe ništa slično . <<

Slijedećeg Jutra su se na Nebu vidjeli bijeli Oblaci , i Relampango je galopirao preko Brežuljaka prema Villavieja . Cipriano je uživao u Brzini , sa blagim i hladnim Vjetrom u Licu , dok je mislio na Braću Cazalla , njihove Poteškoće , njihove Želje za Reformama . On je sad a bolje razumio Osjećaje Učenja , što je u njemu pro uzrokovao Doktor sa svojim Propovijedima . Učenje od Erasmus je protjerano iz Kastilien , i zbog toga je njegova Stvar bila jedna izgubljena Stvar . Sa druge Strane je Otac Arnaldo prije dvadeset Godina za Crkvu i Nestajanje tog Učenja od Erasmus dao da se moli . Kako se tako različiti Odgovori na isti Fenomen mogu dogovoriti ? Relampago je ostavio Toredesillas iza sebe , i kada su došli do Simanca , skrenuo je on u glavnu Ulicu i prešao je preko rimskoga Mosta oko pola Leguas prije Grada .

Teo ga je dočekala , kao da se oni nisu vidjeli jedan Mjesec . Bio je to prvi Rastanak , i on je njoj nedostajao . Nakon Večere povukle su se *strastvene Statue* , na iznenađenje od Crisanta , Služavka , u spavaću Sobu u deset Sat . Teo ga je stiskala uza sebe , i on se je osjećao potpuno zaštićeno . Zatim su se *strastvene Statue* dale u Potragu za onim *Stvarčicama* i rekla mu je on sa medenim slatkim Glasom , kako je dobro , da njezin Čovjek je ponovo pored nje . On je čuo vibrirajući , prigušeni Smjeh svoje Žene , ali to nije zadržalo *strastvenu Statuu* od toga , da nakon nekoliko Trenutaka ponovo započne sa novim ljubavnim Činom . Cipriano je bi začuđen zbog njezinoga Ponašanja . Kao pod Prisilom tražila je Teo još više i više , kao da je željela da isprobava Izdržljivost . Kada je Nevrijeme nakon četvrti Puta popustilo , potražio je Cipriano Mjesto za bijeg u njezinome Pazuhu . U Pederosa je njemu nedostajala njezina Toplina . Sada kada je on ponovo pod svojim Krovom , osjećao se je on skrivenim i sretnim , i ako mu je Ponašanje od Teo ostalo neobjašnjivo .

Kod Buđenja bila je njegova Žena neodređena , pritiskala ga je sa neugodnim Pitanjima . Bio je to jedan u Nizu , naizgled nebitan Nesporazum u njihovom Braku .

>> Zbog čega mi ne dobivamo Dijete , Cipriano ? Mi smo već preko deset Mjeseci uzeti , i ništa se ne dešava . <<

Salcedo se je po češkao po svojim mahagoni Kovrčama iza Vrata , umatao ih je u Prste , bez da je Teo mogao išta pojasniti .

>> Ah , Voljena , za te Stvari ne postoji čvrsto Vrijeme << , rekao je on njoj .
>> Mi nemamo Utjecaja na to . Osim toga mi Salcedo nismo nikada bili jako plodni . Ti ne moraš biti nestrpljiva zbog toga . Već će da se desi . <<

Moglo se je primijetiti , da je Teo razmišljala o toj Temi .

>> Sve Žene dobivaju Dijete , kada se udaju , Cipriano . Zbog čega ti meni nisi prije rekao , da u tvojoj Familiji postoje Poteškoće u vezi toga ? Svaki puta , kada ja primim tvoje Sjeme , mislim ja , da će doći do onoga , ali ništa se ne dešava . <<

Ona je bila slabo voljna i nadražena , ali on je izbjegavao :

>> Nemoj ti sebi zbog toga da radiš Brige , moja Voljena . Mi Salcedo nismo nikada bogato sa Djecom bili blagoslovljeni . Moj Pradjeda imao je samo jednoga Sina a moj Djeda dva . Stric Ignacio isto tako nema Familiju , i nej ti da zaboraviš , da je moja sveta Majka dugo Godina zbog Neplodnosti bila liječena . I vjeruješ li ti , da je Liječenje nešto bilo od koristi ? Niti naj manje . Moja Majka je postala noseća , četiri Godine , nakon što je prestala da se Liječi , kada se je to svidjelo Bogu a na što je ona već zaboravila . Na neki određeni Način Zvijezde su , koje imaju Utjecaj na te Stvari . Tijelo treba samo jedno Vrijeme da bude plodno . <<

>> I koliko je to dugo trajalo kod tvoje Majke ?

>> Točno gledano devet Godina i sedam Dana . Možda se kod nasa Salcedo broje Godine umjesto Mjeseci . Broj je u svakome slučaju kuriozitet . <<

Teo je uzdahnula .

>> T ... tvoja *Stvarčica* nije bolesna ? <<

>> Ti znaš , da besprijekorno funkcionira . Ja sam malo prije govorio o Neplodnosti kod nas Salcedo , ali Uzrok može da leži i u tebi . Doktor Almenara , u svoje Vrijeme , je govorio , da u dva od tri Slučaja su Žene odgovorne što se ne dobiva Dijete . <<

Teo Nestrpljivost iskazivala se je sa pretjeranim seksualnim Zahtjevima . Bez sumnje mislila je on , da sa Čestoćom i Vjerojatnost raste . Cipriano je pokušavao svako Veće , da je Bolje pouči .

>> Voljena , odlučnije je od Broja ljubavni Činova Spremnost . Primi me opuštenija , budi spremna . Ne moj da zaboraviš , da pri svakome Činu Stotine ili čak Tisuće Sjemeni ulazi u Vaginu , gdje se traži Mjesto , da se Plod zanese . Ali Oplodnja ne ovisi toliko puno o Broju , već o Zemljištu , koje si ti pripremila , da me dočekaš . <<

Teo je za jedan Trenutak izgledala smireno , ali ona je bila opsjednuta sa Mislima . Ona nije mislila na ništa drugo i koristila je svaku Priliku , da bi sve krenilo ponovo iz Početka . On je njoj rekao , da se puno Problema riješi samo od sebe , ako se samo čeka i na ništa ne misli . Ona je pokušavala , po tome da se ravna , ali nisu je više mučile Misli , nego Briga , da na to sve zaboravi . Teo je vjerovala svojem Čovjeku .

>> Ja stalno mislim na to da ne treba da mislim na to , ali fiksne Ideje će me još luđom učiniti . <<

>> Zbog čega ti meni ne postaviš Rok ? Zbog čega ne želiš pričekati nekoliko Godina , pri nego što doneseš Odluku ? Za četiri Godine ti ćeš imati dvadeset i sedam , naj bolje Godine , da se dobiju Djeca . <<

Teo je šutjela . Šutke je razmišljala o Roku , li sa Vremenom je izgubila Vjeru u njega i Volju za seksualnim Zadovoljstvima . Ona je sve rjeđe igrala se sa Stvarčicom , a kada i bi , onda je to bilo bezvoljno , bez prijašnje Strasti . Ona je znala , da Dijete na taj Način mora da dođe , ali ona je pokušavala već cijelu jednu Godinu , i nije dolazilo . Salcedo je primijetio , koliko je poražena njegova Žena , i pokušavao je da ju opusti , tako da ju je uposlio u Krojačnici , ali ona se je tamo dosađivala . Na to je on razmišljao , da Teo , da Vrijeme koje dolazi za šišanje Ovaca , na neko duže Vrijeme ode u La Manga , da bi bila svojem Ocu pri Ruci , ali još prije nego što je počelo šišanje Ovaca , došla je vijest , da Telesforo Mozo , Ovčar , ima Namjeru , da raspodijeli Stado . Više se nije radilo o tome , više ili manje Ovaca da se Računa , nego Ovce , koje on ima , da se raspodjele na dva Dijela . Segundo Centeno nije niti u Snu pomišljao na to . On je od ustao od Telesforo , ušao je u jednu Vezu sa Benita , Kćerkom od Ovčara Gildardo Albarran iz Wamba , i uposlio je svoju ravnu Ženu kao Služavku i davao joj je za šišanje Ovaca jednu Plaću od šest Reales na Mjesec .

Povodom ozbiljni Poteškoća dala se je Teo na put u La Manga . Ona je brzo primijetila , koliko je ogorčena bila Petronila , i ako ona nije davala od sebe niti Riječi po cijele Dne sa sa odvrćajućim Pogledom je išla po Kući . Ali Don Segundo se je držao i dalje Teme . On ju je prisilio da svako Jutro , još topao Krevet da uradi i da pere donje Rublje . Ostatak dana šišala je Petronila Ovce . Nije govorila niti Riječi . Dala bi se na posao sa šišanjem i nije otvarala svoja Usta , ma koliko god se je *Paramao Kraljica* trudila , da započne sa jednim Razgovorom . Jedno Veće pošla je Teo van , da se malo prošeta , i vjeruje da je vidjela u Tami jednu nejasnu Pojavu jednoga Čovjeka , koji se je skrivao iza Kamenja . Ona je dala svojem Ocu na Znanje : Da on ne treba da sebe dovodi u Opasnost i da bi trebao da promijeni svoje Držanje . Ne postoji niti jedan Čovjek , koji bi dopuštao da se tako ponaša prema njegovoj Kćerki . Gildardo Albarran se je ponašao po Dvorištu , kao da je njegovo . On je sjedio zajedno sa Don Segundo , promatrao je Kuću kroz Vrata , i tako je razgovarao dugo dugo sa njime , ali u svakome slučaju nije postavljao nikakve Zahtjeve . Nakon što je on vidio , što se je desilo sa Telesforo , on je iz toga naučio , da se kod Gospodina Centeno bolje prolazi ako si dobar sa njime .

Pod tim Okolnostima malo su bili Problemi , Brige i Želje od Teo otišle u Pozadinu . Njezine Brige su više vrijedila za njezinoga Oca nego za Majčinstvo . A kada bi Cipriano došao jedan puta u Tjednu u Posjetu , imala je ona Priliku , kao u starim Vremenima da sa njime ćaska . Oni su poduzimali Šetnje kroz Šumu , plašili bi Golubove sa Kamenjem , ili su gledali druge Životinje , na koje su povremeno nailazili . Cipriano je posve vjerovao u Terapiju i želio je , da Teo se vrati nazad u Normalnost tako da je razmišljao o jednome Roku , prije nego što su uvidi da je Brak

pro pao . Ali on je loše spavao . Jer mu je nedostajao Teo zaštitnički Pazuh , postala je njegova Glava hladna , on se je borio u Snu . On je postajao ponovo bespomoćno Dijete , kao što je nekada bio . Kao Nadomjestak nosio je on Kape , Šešire pa čak i krznene Kapuljače . Osim toga je pokušavao za Vrijeme dugog Odsustva od Teo da skрати dosadu kod svojega Strica Ignacio . Strina Gabriela , koja je jako sretna bila i bez Djece , nije razumjela njihovo Držanje , >> Postoje druge Stvari u Životu , Donacije , Bolesni , gladna Djeca , dobronamjerne Ustanove << , govorila je ona . >> To je egoistično , da se po svaku Cijenu jedno Biće od svojega Mesa i Krvi želi samo imati , i pretjerivati u Ljubavi . << U Temelju je Cipriano imao pravo , ali je on i imao Razumijevanje za to , da je naj veća Želja svake Žene , da ima svoje Dijete .

Jednog Jutra , kada je on želi upravo da pođe u židovsku Četvrt , dobio je vijest od jednoga brzog Vjesnika iz Penaflor , da je njegov Otac od Žene ubijen . Netko ga je Zakla o sa Nožem . Telesforo Mozo , Ubojica , priveli su u Valladolid , i na Pitanje zbog Motiva za Ubojstvo on je odgovorio : >> On me je po Cesti lovio kao jednoga Psa i Čast moje Kćerke je zgazio sa Nogama . On nije bio vrijedan da dalje živi . <<

Cipriano je otišao u La Manga . On je nosio svojega Oca od Žena iz Crkve u Penaflor do Groba i pobrinio se je za Papire , koje je Don Segundo čuvao u pisaćemu Stolu . Petronila je uplašena pobjegla iz Kuće ; a sasvim suprotno učinio je Gildardo Albarran , imao je Plan i zahtijevao je svoj Dio , i imao je Svjedoke , da je Don Segundo svoju Kćerku bez Pristanka da njezinome Voljenom . Teo je sve dobro podnijela . Šišanje Ovaca je bilo gotovo , i bilo joj je lakše . Krvavo Ubojstvo njezina Oca je bilo nešto strašno za nju , ali on nije patio , i to ju je tješilo .

Cipriano je uviđao Poteškoće koje su mu se desile , dok se Stvar ne riješi , ali po Običaju pomogao mu je Stric Ignacio . Centeno Testament je bio jasan . Teo je naslijedila sve , Petronila je dobila jedan mali Komad Zemlje i ostala je za Vrijeme trajanja Ugovora Domaćica u Kući , Bendita , Voljena , se je vratila nazad Kući ka svojemu Ocu u Wamba , a Estacio Valle , vjerni Trgovac iz Villanubla , je zadužen , da se brine za Ovce , kako mu je Cipriano objasnio u svojemu Pismu , Stado od Don Segundo je sada u Posjedu od Teodomira Centeno .

Teo je zbog Žalosti izgubila nekoliko Funti . Ona je žalila Suzdržano i Časno , nosila je oko Vrat crne Perle , što je činilo jedan kontrast sa njezinom Kožom . I Cipriano Salcedo , je nosio crno , Prsluk bez rukava najnovije Mode sa visokom Kragom , koja je prekrivala pola Vrata , suzdržavao je svoje osjećaje . Ali sa Žalosti nije došlo do Poboljšanja u njihovoj Vezi . Teo je i dalje željela Dijete , dok ju je Cipriano uvijek iznova molio , da mu da Vremena . U svojim Namjerama , davao joj je on svoje Argumente , podsjećao ju je na , da je njegov Otac bio stariji osam Godina nego njegov Brat Ignacio i da je za vjerovat , da su njihovi Roditelji između dva Poroda poduzima li što i oni Danas . Ali u Uvjeravanjima , da će sve da bude u redu , ipak je on potražio Doktora Galache . On je radije želio da ide kod Doktora Almenara , koji je njega na Svijet donio , ali ovaj je prije jedanaest Godina umro . Doktor Galache ga je pretražio i rekao mu je , da je sa njime sve u Redu , da njemu ništa ne nedostaje i da nakon Obroka uzme po jedan Gutljaj Rasola , da bi se poboljšala Kvaliteta Sperme . Salcedo je objasnio , da se on osjeća tjelesno Snažnim i da njemu izgleda , da Sterilitet ne dolazi od njega . Na to je Doktor postavi Pitanje .

>> Zbog čega Vi ne dođete sa svojom Suprugom ? Jednim Dijelom dolazi to zbog Žena , da se u Braku ne dešava Dijete . <<

Salcedo mu se je povjerio , da za to još nije pripremljen , ali on ne isključuje , da će se u toku Vremena ipak odlučiti i za to . Cipriano nije ništa rekao Teo o svojoj Posjeti Doktoru Galache , i naravno nije on koristio Sredstvo , koje mu je ovaj preporučio .

Slijedećeg Jutra došao je on u Pedersa . Bio je to jedan miran Dan sa bijelim Oblacima i visokom Temperaturom . Jer je Konj nosio malu Cipriano težinu i u među vremenu je po znao jedan Labirint Kratica i dobro je po znao Put , došli su oni do Pederosa u skoro točno dva Sata . Prvo su išli niz Brijeg , zatim su skrenuli Stazicom prema Geria , odatle su prolazili kroz Vinograde preko Villavieja i Villalara i dalje sa Prečacem prema Pederosa . Ispred Vrata kod neki Vinograda sjedili su Muškarci , i jedan Lovac na Štakore ga je pozdravio , dok je projahao pored njega . Tu i tamo su mu mahala i Djeca .

On se je prijavio u Prenočištu kod Baruques Kćerke i zatim je krenio kod svojega Zakupca . Prije par Dana dogodio se je sjajan Potez : Moglo se je Trsove kod Villavendimo odstraniti i zasaditi jedna Šuma Pinija . Navodno , to se još nitko nije usuđivao na desnome Ušću od Duero , ali Tlo je vrištalo za time . Osim toga Martin Martin se je odlično snalazio sa Drvećem . On je zajedno sa svojim Rođakom suho Tlo u Olmedo već kultivirao , on je znao , što treba Pinijama , i čak je znao kretanje Cijena za Pinije na Tržištu .

>> Prednost Pinije prema drugim Nasadima je u tome << , objasnio mu je Zakupac , >> da se Pinije dvije Godine u naprijed mogu procijeniti . <<

>> Dvije Godine u naprijed ? << , upitao ga je Cipriano .

>> Tako je Gospodine .

Ako se sve sa Pinija ma uradi kakao treba , nastane jedan okrugli Nadomjestak u Drvetu , iz kojega onda slijedeće Godine nastane nova Mladica , i ako se prepozna taj Napredak << - on je pokazao Dužinu jedne polovice svoga Prsta - <>> ovolika će već Mladica da bude slijedeće Godine . <<

Cipriano je bio zadovoljan sa njegovim Namjerama , a Martin Martin je želio da jednu Grupu Seljaka uposli , da bi sa njima zajedno deset Fanegas u Villavendimio kultivirao . Cazalla nasuprot Ciriano je bio iskusan Zemljoposjednik . On je već dugo o tome razmišljao . On nije mogao Zemlju da ostavi neobrađenu . On će da zasadi Pinije , i da sačuva Sjeme i za dvije Godine će vidjeti , kako će da izgleda Urod . Dakle bila je to jedina Biljka , od koje se ne bi trebalo očekivati nikakvo Iznenadenje . Pedro Cazallla ga je ponudio , da slijedećega Jutra sa njime na Polja kod La Gallarita pođe u Lov na Fazane . Cipriano Salcedo je počeo da se smije .

>> Vi ste još čudniji nego Pinije << , rekao je on .

U prvo sivilo Jutra bili su oni kod Salinen kod Cenagal , jedan Legua udaljeni od Casasola . Cazalla je imao jedan Podupirač i nosio je u desnoj Ruci prekrivenu sa Krpom jednu Krletku . Sunce se je upravo nagovještavalo , kada su došli do željenog Mjesta , do jednoga velikoga , Grma , gdje su željeli doći do Lovine . Cazalla je učvrstio Pult sa četiri Kamena i postavio je otkrivenu Krletku na njega , zatim se je zavukao u Grmlje i sjeo je pokraj Salcedo na Klupčicu . Počelo je svitati , i dok je Mamac se po prvi puta oglasio , pokazao je Pedro Cazalla ponosno svoj Podupirač , Pušku , koju je napravio baskijski Majstor Juan Ibanez . Ona je bila duža malo od jedne Elle . Cazalla , koji je po sjedovao umješnost u Rukotvorinama , je neke Dijelove sam od Oraha uradio . Puška se je punila od naprijed ; Barut se je usipao u Cijev i zatim se je stavljalo zrnato Olovo . Cazalla mu je pokazao kuglice od Olova , koje su mu poslali Prijatelji iz Njemačke . Dok mu je po kazivao mehanizam za Opaljivanje , radio je to sa dječjim Oduševljenjem . Radilo se je o jednoj cjevčici poput Zmije , na čijoj se je gornjem Dijelu nalazio Okidač . Kada ga se Upotrijebi , dođe do udara u Otvor i eksplodira Barut , i dođe do Pucnja , morao je on pri tome Divljač četiri ili pet Sekundi imati u Vidu , ako je želio da pogodi .

Dnevna Svijetlost je postala sve jasnija , i prodorni , namamljujući Poziv od Mamca se je čuo po Okolini a odgovori su dolazili iz Daljine .

>> Čujete li Vi ? Tamo vani odgovara netko . <<

>> Dođite ovamo , da oslobodimo Pticu ? <<

Cazalla se je smijao . Bio je to samo jedan Smijeh od Eksperta Novajliji .

>> Ne radi se o tome << , rekao je on . >> Ptice su u Parenju , i Mužjaci prate Zov Suparnika , da bi mu preuzeli Ženku . Dolazi , do borbe . Ponekada dođu sami , a drugi Puta imaju Ženke sa sobom , da bi mu one bile Svjedokinje u njegovoj Hrabrosti . <<

Zov sa Polja postajao je sve pro dornijim , a Ptica u Krletci je ispružila svoj Vrat i nastajao bi jedan Zov Širom Paramo . Cazalla je oprezno podigao Cijev od svoje Puške i isturi ju je kroz Grm i rekao je Salcedo :

>> Budite Vi tihi . <<

Ton se je mijenjao , od početnoga Kreštanja po stalo je nejasno Gakanje .

>> Pažnja , sada ga on poziva << , rekao je Cazalla .

Salcedo se je podigao sa svojega Mjesta , sve dok nije mogao da vidi Pticu u Krletci . Neprestano je dozivala , o krenuo se je on oko svoje Osi i gledao je okolo , vidio je jednu drugu Pticu kod Krletke . Iznenada je pro šaputao Cazalla , dok je namještao svoju Pušku :

>> Tu je , Vidite li Vi ? <<

Salcedo je klimnuo . Divlji Fazan ispružio je svoj Vrat i gledao je sumnjičavo u Pticu u Krletci . Cazalla je dodao :

>> Tamo iza dolaze i Ženke . <<

Salcedo je provirivao kroz Rupu u Grmlju , i stvarno Fazana je slijedila jedna druga , manja . Cazalla je prislonio Pušku na svoj Obraz i usmjerio ju je prema Fazanu . On se je nalazi oko dvadeset Ellen udaljen od Krletke i širio je svoja Krila . Cazalla je pomjerio mehanizam za Opaljivanje i nervozno je pratio Kretanje Fazana , sve dok nije Puklo . Kada se je Dim malo razišao , vidio je Salcedo Fazana kako leži na Zemlji bez pomicanja , dok su tri plavkasta Pera letjela Ženke su na pustile Mjesto Tragedije . Cazalla je stavio Kundak od Puške na Zemlju . On se je smijao .

>> Funkcioniralo je besprijeckorno , ne mislite li i Vi tako ? <<

Salcedo je razvukao svoja Usta . On nije pronalazio Ukus u Sadržaju , toga skrivenoga Čekanja , i u tome dašto je njegov Prijatelj od streljao Pticu . Ali Cazalla je ponovo nabijao Barut u Cijev .

>> Nije Vam se svidjelo ? << , upitao ga je on . >> To je jedna čista , skoro znanstvena lovačka Metoda . <<

Salcedo je odmahivao sa Glavom .

>> Ja to ne smatram ispravnim , on je imao jednu ljubavnu Igru . Zbog čega ste pucali ? <<

Cazalla je slegnuo sa Ramenima . Kroz Rupu u Grmlju vidjela se je Ptica u Krletci , što je predstavljala Ponos zbog njegove Pobjede .

>> Ja nisam imao druge Mogućnosti << , rekao je on . >> Da ja nisam pucao , napustila bi Fazana Želja i prestao bi Zov . Ubijanje je potrebno , da bi Mamac i druge divlje Kokoši i dalje pozivao .

Postalo je ponovo mirno . Kroz Rupu u Grmlju u daljini su se vidjela Svijetla iz Paramo . Jedna naslaga Kamenja sa Desna je bacala svoju usku crnu Sjenu . Trava je

bila saftna i svježa , i Salcedo si je rekao , da ne bi bilo Pogrešno , jedno Stado Ovaca iz Pederosa ovamo odvesti . On će porazgovarati sa Martin Martin . I ovdje je bilo bez Broj Kamenja kao i u La Manga . Cazalla je odmotao svoj mali Paketić i dao je Salcedo jednu malu Pašteticu . Što je njegova Sestra Beatriz pripremila . Mamac u Krletki izgleda da se je oporavio i da je zaboravio na Suparnika , ponovo se je isprsisio i počeo je da doziva . Oko pola Sata kasnije ponovila se je početna Scena , ali ovaj puta pojavio se je samo jedan Mužjak , jedan udovac ili slobodna Ptica bez Ženki . Cazalla , koji je zbog Oduživanja postao malo nemiran , pucao je pokraj , kada se je Životinja približila Krletci . Držač za Pušku je jedno odlično Sredstvo , rekao je on , ali njegov Prijatelj , Bask Juan Ibanez , još nije počeo da proizvodi ta moderna Sredstva .

Čuo se je Zov Mamca , trilijarno dozivanje . Bilo je vruće u Rupci u Grmlju . Fazan se je o kretao oko svoje Osi i dozivao je , ali nedostajao mu je početni Zanos . On je sam bio iznenađen , kada je došao jedan Odgovor . Nastao je jedan snažni Dijalog između dvije Ptice , čije je dozivanje postajalo neprekidno . Usprkos svojim umornim Odgovorima izgledao je borbeno , jer ovaj puta je došla druga Ptica brže nego prijašnji dva Prethodnika . Praćen sa Ženkama , prišao je on Krletki sa raširenim Krilima i odgovorio je na Zov sa Napadom . Pedro Cazalla je sa jednim sigurnim Pucnjem od dva Ellen od Mamca udaljenog , pucao i ovaj puta je Ptica u Krletci ispružila svoj Vrat sa Ponosom . Cazalla se je sa osmijehom ustao sa Klupčice . Bilo je Podne , Vrijeme za Povratak . On je učvrstio dvije Kokoši na jedan Štap i pre krio je sa Krpom Krletku . On je po smatrao Oružje sa jednom Mješavinom Znatiželje i Nepovjerenja ali Cazalla , koji je nosio Hlače , rekao mu je :

>> Kao Podupirač nije dobro osmišljeno ovo Oružje , Jednom će moj Prijatelj Juan Ibanez morati nešto bolje da proizvede . <<

Sunce je sjalo po Putu , i Salcedo je osjećao Vrućinu ispod svoje Kape po Čelu . Kada su mogli da vide Cengalo , krenio je Cazalla prvi , sjeo je na Ušće , skinio je Cipele , i stavio je svoje Noge u Vodu . Kada je Salcedo učinio isto , izletio je jedan Par Ptica iz Šume .

>> One su uvijek ovdje << , rekao je Cazalla . >> Na to se možete uvijek i sigurno Osloniti . <<

>> Nije li sada Vrijeme parenja ? <<

>> Sada je već kasno za to . One se pare početkom Godine . <<

Pijesak se je čuo pod njihovim Koracima , i Salcedo je osjećao jedan neobičan Osjećaj , dok je osjećao Žeđ u svojim Ustima . Iznenada je on otkrio jednu veliku Žabu , koja je između Lopoča plivala . Ona se je polako pokretala , bez da je uznemirivala Vodu , ispupčene , hladne , bezvoljne Oči bile su uprte u čvrstu Točku . On je pokazao odbojnu Životinju Cazalla .

>> To je Ženka << , rekao je ovaj znatiželjno . >> One su sada usred množenja . Vidite li Vi ? <<

Salcedo je otkrio Mužjaka , jedna manja Žaba , koja je prišla i bezuspješno se pokušavala popeti na Leđa od druge Žabe . On je osjetio prazan Želudac . On je gledao u dvije spojene Životinje , bez da ih je više uzimao za Stvarnost . On je vido

jedan Brod , što ga je odmah podsjetio na Teo Lice i Grudi , dok on sam u potpalublju vesla . On je osjeti Odvratnost samoga prema sebi , nastavili su dalje .

>> Postajete li Vi bolesni ? Vi ste problijedjeli . <<

>> Te Životinje . Te Životinje ... << , ponavljao je Salcedo .

>> Žabe , mislite Vi ? << On se je smijao . >> Ženka je deset puta veća od Mužjaka . Neobično , nije li istina ? Mužjak je poput maloga Nokta , jedna Vreća Sperme . <<

>> Šutite , molim Vas . <<

Slika mu nije izlazila iz Glave , potjerao je on Relampango malo brže , kao da postoji neka Povezanost sa odbojnom Predstavkom sa Brzinom . Žablja Ženka Teo , na koju se penje Mužjak Cipriano i nakon zadovoljstva odlazi u Jezero , bila je jedna Scena , koja mu je okretala Želudac . Dali će on moći još uopće da , spava sa Teo ?

Paramo Kraljica ga je dočekala sa pretjeranim Prijateljstvom .

>> Oh , tu si ti , moj Mali ! Moj Bože , ja sam povjerovala , da više nikada nećeš doći ! Ja se osjećam usamljena , Cipriano , i ja sam si rekla : sama ja ne mogu da dobijem Dijete , ja trebam onu *Stvarčicu* od mogega Muža . <<

Ali po Noći nije Cipriano poduzimao Pokušaje , da joj se približi . Kao da je sumnjala na nešto , nije niti ona prilazila onoj *Stvarčici* . I slijedeći Noći se je isto ponavljalo , obadvoje su uzaludno čekali , da onaj drugi preuzme Inicijativu . Ali pri Mislima na debeli Žabu kod Cengale zakazao je Cipriano . Jednu Sedmicu je Teo čekala uzalud . Cipriano je i dalje vidio u njoj bludne , voljne , naprasite Žabe . Jedna Vreća Sperme , rekao je onda bio Cazalla . Još nikada nije u njemu bila Želja tako daleka kao ovi Dana . Sama Pomisao , da se on približi svojoj Ženi , prouzrokovala mu je Mučninu . Na Kraju je Teo postala neizdržljiva , on se je Ljutila i dobila je jedan histerični Napad . Njezinome Čovjeku nije stalo do jednoga Djeteta , on nije želio Dijete . On joj je uskraćivao čak i svoju *Stvarčicu* , a sama ona nije mogla postati trudna . *Stvarčica* je bila potrebna za Razmnožavanje , ali sada ona ne ma pristup . Njezin Čovjek je kao sa čarobnim Štapićem nestao . Ona se je u plakala , a nosila je i crninu , što nije do prinosilo da pobudi u Cipriano Muškarca . Ali svaki puta , kada bi ju on zagrlio , bez da ju je mogao posve zagrliti , vidio je on svaki puta ponovo velike , Žabe pred sobom , kako plivaju i kako se do zivaju , da bi se zadovoljile . Situacija je postajala sve gora , Cipriano više nije mogao niti da izlazi iz Kuće . Teo je šmrkala i vikala bez Razloga , ona nije jela , nije spavala , sve dok joj jednoga Jutra Cipriano nje predložio , da potraže Doktora Galache , koji trenutno ima naj veći Kapacitet u Gradu , da se razriješi Problem . On nije otkrio Teo , da je on već jednome kod njega bio , jer Doktor nije sumnjao u njegovu Plodnost i zbog toga što je bio zainteresiran , da i nju vidi .

Galache je bio pun povjerenja kao i kod prvog Posjeta od Cipriano , bio je on odjeven u sjajni Samt , i sa pažljivo njegovanim Rukama . Cipriano je mislio na to , da su i njegovi Roditelji prije četrdeset Godina bez Uspjeha sličnu Posjetu učinili . I da je kod njegovog Rođenja bilo točno četiri Godine , da je Dona Catalina , njegova Majka , prekinula Liječenje . On je bio kratko pred time , da to spomene , ali je šutio . Sa Sigurnošću bi njegovo Primjećivanje poništilo kod njegove Žene rastuću Nadu .

Zbog toga svega je on prešutio te Detalje , kada je da vao na Znanje o Priči svoji Roditelja : nedostatak Plodnosti kod Salcedo Familije . Doktor Galache ga je pažljivo slušao . Na Kraju je rekao :

>> Dozvoljavate , da ja Vašu Suprugu pregledam . <<

Teo je legla na Stol . Nekoliko Minuta vladala je Tišina u Sobi , dok ju je Galache pregledavao .

>> Nije ništa Neobično za utvrditi << , rekao je on . >> Porodni Aparat kod Dame je potpuno zdrav i ona je spremna za Oplodnju . <<

On je njih obadvoje zamolio da sjednu na bijele Stolice ispred pisaćega Stola .

>> Ja Vama želi iskreno da kažem << , rekao je on . >> Naši Stari su povodom ovakvog Slučaja , u kojoj su oba dvije Polovice iz gledale zdravo , svakakve Probe poduzimali , o kojima mi danas znamo da su beskorisne , kao npr. sa bijelim Lukom . Ja nasuprot znam , da je Pacijentica zdrava , bez da stavljam bijeli Luk u njezinu Vaginu , jer i onako između Vagine i Usta ne postoji nikakva Veza . Zbog toga se mi danas koristimo sa drugim Metodama . <<

Cipriano Salcedo je postao nestrpljiv .

>> Vjerujete li Vi , da se tu može nešto učiniti ? <<

Doktor je isprepleo svoje Prste .

>> Vi ste mene odabrali , jer ulažete Povjerenje u mene . I ja ću da pokušam , da riješim Vaš Problem . Kao prvo da se vratimo na Priču o Familiji Salcedo : Muškarci nisu preko Mjere ne plodni , ali nisu niti potpuno pouzdani . Oni trebaju više Vremena . Postoje Partneri , kojima je sasvim dosta devet Mjeseci , da osnuju Familiju , ali to u ovom Slučaju kod Salcedo nije tako . Kod Vas je potrebno šest ili čak devet Godina , da dobijete Dijete . To pokazuje , da je Riječ u Vašoj Prirodi . A što se Vas tiče ,Gospodo , Vi bi ste trebali ostati smireni : Uživajte u Životu , to će vas odvrćati vašu Pažnju , nemojte razmišljati o tome , i ja Vam osiguravam , da će te ostati rudna , kada dođe Rok kod Salcedo . Ja Vam dajem svečano Obećanje , ako Vi budete malo sačekali , i Vašu Suprugu budete sa Radošću dočekivali , da će sve biti u Redu . Koliko je meni poznato , još nikada nije jedna Žena od Plača i Žalbi postala trudna . Dajte Vi sebi malo Truda . <<

Doktor Galache se je zatim ustao . On je za pisao par nečitljivi Riječi na jedan Recept . I dodao je :

>> Muškarci iz Familije Salcedo pate od jedne Posebnosti , što mi Doktori sa današnjim Vremenom nazivamo nosači Sjemena . Naj bolja Medicina je Strpljenje . Ne pretjerivati , čekati , dok ne dođe samo od sebe . Ali u svakome slučaju ja Vas podupirem . Gospodin Salcedo bi trebao svako Veće jedan Preparat od Srebra da uzima , da bi podražio svoju Ejakulaciju . Uspješno je i ne uzrokuje nikakva nuz Djelovanja . Što se tiče Vas , Gospodo , Vi učinite meni jednu Uslugu : Vježbaj te četiri Dana za redom u Mjesecu Suzdržljivost i popijte Uvečer petoga Dana za dobrobit Vaše Zajednice jedan gutljaj tople slane Vode . To je naj bolji Način , da se pripremi Tijelo za Doček . <<

Teo je napustila Doktora sa novom Hrabrošću . Savjeti od Doktora su rastjerali sve njezine Strahove . Prošlo je oko jednu i pol Godinu od Smrti njezina Oca , i kada

su oni došli Kući , učvrstila je ona jedan bijeli Gajtan na svoj Dekolte . Čovjek ne bi vjerovao , ali ta mala Gesta je davala njezinoj Tuzi jednu Dozu Ozbiljnosti . Dane nakon Posjeta Doktoru bila je ona uposlena , da Savjete od Doktora točno slijedi . Da Cipriano za Stolom Preparat sa Srebrom priprema , držala se je svakoga Mjeseca brižljivo četverodnevna tjelesnog Vježbanja i pila je Sol sa toplom Vodom . Cipriano , kojemu je uspjelo , da se oslobodi odvratne Slike sa Žabama , više nije bio u seksualnoj Apstinenciji i osjećao je na neki Način Nestrpljenje , da dođu ti Dani .

>> Dali si ti lud ? Dali si ti zaboravio , što je Galache rekao ? <<

Ona bi mu okrenula Leđa , i on bi o stajo sam sa sobom , nezaštićen , kao i svake Noći . Teo mu je uskraćivala pri Spavanju i dalje da on nalazi Zaštitu pod njezinim toplim Pazuhom , i Cipriano si je pomagao sa jednim savijenim Jastukom , u kojemu je nalazio potrebnu Toplinu . Na Kraju mu je ipak uspjelo da se privikne na Novine . I spavali su okrenuti sa Leđima , i svaki puta , kada bi se Teo okrenula , povukla bi sa njega Deku , i Cipriano bi po stalo hladno . Ali njemu je sve bilo pravo , kada je on vidio , da njegova Žena dolazi sve više sebi .

Teo se je odlučila , da započne sa jednim aktivnijim Životom . Ona bi rano u Jutro otišla u Poslovnicu i pomagala bi Elvira Esteban . Dolazio je Listopad , i Ljudi su kupovali Zamarro i ostale odjevne Predmete za hladnu Meseta Zimu .Bilo je začuđujuće promatrati , kako su se krznjeni Mantili sa jednom novom Modom pretvorili u nezaobilaznu zimsku Odjeću u Kastilien . Teo je Cipriano davala na Znanje o Događajima Dana i o Prihodu . Na taj Način je bolje Teo upoznala Poslovanje i pronalazila je Dopadanje u vođenju Knjiga .

Kućni Mir je godio Cipriano , i jedan Mjesec kasnije , Krajem Rujna , slušao je on Propovijedi Doktora Cazalla o Prigovoru između Samokritičnosti katoličke Crkve i neosporne Žrtve Kristove . Jednoga Popodneva bio je Doktor jako oštar na Jeziku . On je govorio o Skandalima u Samostanima , koji određuju Ovisnima , o Zakonima , koji vrijede za Feudalce , i o Kardinalima , koji se sukobljavaju sa Zadovoljstvima . Ovaj puta nije Doktor Cazalla radio Izbjegavanja i nazivao je Stvari sa svojim Imenima . Jedan povišeni , nevjerojatan Žamor širio se je po Redovima oni koji su ga slušali , ali umjesno se je Doktor pozivao u tim Trenucima na Cisneros , Ispovjednik od Katoličke Kraljice , jedan Čovjek , koji se je u svoje Vrijeme protiv toga okretao i tako Ponašanje , tako on kaže , bi trebali i Vjernici da čine .

Cipriano je pošao u Kuću od svojeg Strica Ignacio i iz molio je jedan Primjerak od Erasmus , *Džepna Knjižica kršćanski Boraca* . On je imao Sumnju , da je Doktor osmišljeno izbjegavao Erasmus i umjesto njegovog je Ime od Cineros spominjao , sasvim jednostavno zbog toga , jer je to Narod imao u dobrom Sjećanju . Nakon Večere otvorio je on Knjigu i čitao ju je u potpunome Miru , Dio po Dio . Kada je Svjetlo od Uljanice po stalo slabije , zatvorio je Cipriano Knjigu . On ju je cijelu pročitao . Jedan Osjećaj Obeshrabrenja ga je obuzeo . On je primijetio , da mu nedostaju Temelji , da bi posve razumio pojedine Točke u Djelu : Djelotvornost Krštenja , tajna Ispovijed ili slobodna Volja . Ali on je osjećao podizanje Nemira Nevjere , nedostatak Bijesa , Potrebu , da postavlja Pitanja . On je spavao loše i nemirno sa Znanjem , da postoji jedan drugi Svijet , koji se razlikuje , u kojemu se je

on smjestio , i da bi ga bolje upoznao možda on čak ima i Obaveze .

Jako rano u Jutro došao je on u Pederosa . On je predao Teo pod Zaštitu Strine Gabriela . On će joj za Vrijeme njegovog Odsustva pružiti Društvo . On je više Noći mislio na Pedro Cazalla , i jer u ovome Trenutku nije imao duhovnog Savjetnika , rekao je on sam sebi , da možda on može da preuzme tu Zadaću . On nije držao do propusni Dušobrižnika , koji su bili ograničeni na Razgovore na Stolici za Ispovijedi , a Pedro Cazalla mu je radio Utisak jednoga otvorenoga , hrabroga Čovjeka , koje ga se ne mora moliti , da on uzme Poziciju .

Po prvi Puta je uzeo on drugi Put kroz obrađena , beskrajna Strništa u Pravcu Villalar . Odavde nije imao Čovjek Pregled na Geometriju Vinograda . Cipriano se je pitao , dali Svećenik za svaki Slučaj ima odgovarajući Put . Neutješna , Strništa odgovarala su njegovome momentalnom Nemiru . Salcedo se je povjerio Svećeniku , da je pročitao Knjižicu od Erasmus , nakon što je jednu ogorčeno Propovijed od njegovog Brata protiv Ispomoći Kleru saslušao .

>> Tu jedno vodi Vas ka drugome ? <<

Nešto kao od prilike . Vi želite znati , odakle on dobiva Inspiraciju . <<

>> I dali ste Vi pronašli Izvor ? <<

>> Vaš Brat se poziva na Cisneros , ali u Stvarnosti radio on na Mislama od Erasmus . Bilo je očigledno . Navodno je on to radio , da bi Proteste u Slušalaca izmamio . <<

Pedro Cazalla je po smatrao znatiželjno njegov mali Profil .

>> I koji Utisak ste Vi dobili kod čitanja Knjige ? <<

>> Ja sam za kazao i bio sam bezvoljan << , rekao je Salcedo . >> Knjigu je teško pro variti , kao što Vi sigurno znate . <<

>> Koje Izdanje ste Vi pročitali ? <<

Od Domherrn iz Palencia , Fernandez Madrid . <<

>> Oh ! << primijetio je Cazalla iznenađeno . >> Knjižica je puno dobra . Alonso Fernandez je iz uzeo Trnje , uredio ju je . On je od nje napravio jednu ugodnu Knjižicu za Familiju . <<

Ohrabren s Mirom i Usamljenosti , iz neo je Cipriano njemu svoje Nedoumice , koje ga već neko Vrijeme muče . Već kao Dijete nije on bio uvjeren u svoja dobra Dijela . On je svoje Molitve bezbroj puta on ponavljao , zbog Straha , da ne upadne u Rutinu , da ne bude u svojim Mislama kod onoga , što on govori .

>> Zbog čega Vi sebe toliko mučite ? , upitao ga je Cazalla . >> Vjerujte u Krista , u njegovu raz riješivu Pasiju . Koje Vrijednosti imaju naša Dijela naspram njegove Muke ? <<

Cazalla Riječi , prodoran Pogled , njegov Ton sa kojim ga je uvjeravao umirilo je Cipriano .

>> Mogu li ja da vjerujem << , promrmljao je on .

>> Zbog čega tolika nevjerica ? Ako je Krist umro za naše Grijehe , zbog čega bi on tražio , da mi za njega snosimo krivnju ? <<

U Predvečer Strništa su bila svjetlija , skoro bijela . Salcedo je slušao Riječi od Cazalla i od Erasmus i sve mu je ispričao . Pedro Cazalla se je samo smiješio i slegao

je sa svojim Ramenima .

>> Vi bi ste se manje trebali da zanimate za Porijeklo Ideja nego sa Idejama samima , sa time , dali su moralnije i prave ili ne . <<

>> Želite li Vi da kažete , da naša Žrtva , naše Molitve nisu za ništa i da su besmislene ? <<

Cazalla je blago položio svoju Ruku na njegovo Rame .

>> Ni jedno dobro Djelo nije uzaludno , ali ono samo nije dovoljno , da bi se dospjelo u Božje Carstvo . Ali Vi govorite samo o Djelima . Zar Vi nemate Vjere ? <<

Oni su sjeli pokraj Puta , i Cazalla se je podupro sa Laktovima na Koljena i trljao je Glavu sa Rukama . On je slušao što mu Cipriano govori :

>> Ja imam jedno Vjerovanje , jedno veliko Vjerovanje << , rekao je on . >> Ja vjerujem u Krista , Božjeg Sina . <<

Cazalla mu nije dao da do Kraja izgovori .

>> Ergo ? << , upitao ga je on . >> Krist je došao na ovaj naš Svijet , da nas razriješi . Njegova Patnja je nas oslobodila . <<

Salcedo ga je odsutno gledao , tako kao da je on uređivao svoju Misli u svojoj Glavi , što mu je ovaj govorio . Osjećao je on , kao da je upravo posebne Spoznaje napravi . On je rekao :

>> To je ispravno . Krist je rekao : *Tko u mene vjeruje , živjeti će , i kada umre ; i svako onaj , tko živi i u mene vjeruje , neće umrijeti za Vječno* . Točnije po smatrano , potražuje on od nas , da vjerujemo . <<

Poznajete li Vi predivnu Knjižicu sa Naslovom *O Milosrđu Kristovu* ? <<

Cipriano Salcedo je odmahnuo sa Glavom . Cazalla je dodao :

>> Ja ću Vas posuditi . Ta Knjiga nije tiskana u Španiji , ali ja posjedujem jedan rukopis . Don Carlos ju je donio sa sobom iz Italije . <<

Cipriano je osjećao , kako se u njemu stvara nova Nada . Bilo je , kao da se pojavljuje jedno Svjetlo na Horizontu . Ovaj Svećenik je izgleda davao njemu jednu novu Dimenziju u Vjeri koja se je otvarala : Pobjeda Vjere prema Strahu .

>> Tko je taj Don Carlos , o kojemu Vi govorite ? <<

>> Don Carlos de Seso , jedan Plemić iz Verona , koji se je nastanio u Kastilien , jedan Čovjek , plemić kao Biće . On sada živi u Logrono . U Godini 1550 otputovao je on u Italiju i donio je Knjige i nova Misli sa sobom . Kasnije je on pratio Kardinala iz Calahorra u Trient . Neki kažu , da Don Carlos na prvi Pogled okiva a na drugi Pogled razočarava , on je jedan površni Časkavac . Ja ne znam . Možda će te Vi imati Priliku , da ga upoznate i da sami prosudite . <<

Cipriano Salcedo je primijetio , da on sa strana zalazi u duboku Vodu , da se on upušta u jedan odlučujući Razgovor sa velikim Dometom . Ali on je osjetio jedan neopisivi Mir . On je imao jedan pred rasudni Osjećaj , da je on u Kući svojega Strica već jednom o Don Carlos de Seso čuo . I ako se je on ugodno osjećao , dok su oni sjedili pokraj Puta , počeo je on da osjeća vlagu u noćnome Zraku .

On se je ustao i pošao je niz Put . Cazalla ga je slijedio . Oni su neko Vrijeme išli šutke , sve dok ga Cipriano nije upitao :

>> Dali je Don Carlos već jednome imao nešto sa Luteranima ? <<

>> Oh , nemojte sada dolaziti sa Predrasudama . Crkva treba jednu Reformu , ali pod tim Uvjetima to je nepotrebno . Mi se moramo međusobno dogovoriti . Neki , koji dolaze iz Trient nazad , govore da luteransko Učenje nije posve loše . <<

Salcedo se je opustio . Bilo je ugodno , slušati miran , uvjerljiv Glas svojega Sugovornika . Cazalla je dodao , kao da je želio svoje Viđenje dovesti do jednoga Kraja :

>> Dominikanski Redovnik Juan de la Pena je Pravo govorio : >> Zbog čega tajiti , da je vjerujem u Kristovu Pasiju , jer je on zbog Suosjećajnosti za nas Patio ? Taj Slog dolazi od jednog Oca iz Crkve . Luterani su to usvojili , stalno se pozivaju na njega , kao da dolazi od njih , ali Otac iz Crkve je to formulirao . Zbog Straha mi ne dajemo na važnosti protestantskoj Istini , a čemu smo se mi prije klanjali . <<

U Povečerju stapalo se je Selo sa Prirodom , i da se u daljini nije plamtelo jedno slabo Svijetlo , oni bi prošli pokraj ne primijetivši ga . Usput ga je po zvao Pedro Cazalla na Večeru . Tamo mogu dalje da razgovaraju . Njegova Sestra Beatriz ih je srčano dočekala . Ona je bila jedna vedra Djevojka sa otvorenim Smijehom . Kuća je bila skromno namještena kao i od Martin Martin : jedna Kuhinja sa jednim Stolom i dvije Klupe . Malo Plijesni , korpene Fotelje i jedna Regal sa Knjigama . I sa obadvije Strane jedna spavaća Prostorija sa visokom , na Strani gdje se treba nalaziti Glava po jedna pozlaćeni željezni Krevet . Beatriz je kuhala i šutke je prinijela Jelo . Njezino Strahopoštovanja naspram Brata je bilo toliko veliko , da joj Prsti nisu mirovali , sve Vrijeme dok je on govorio . Ona je stajala mirno sa Leđima okrenutim prema Peći i gledala je prema Stolu , sa Rukama prekrštenim ispred sebe . Ali u Pauzama se je usuđivala , da na do sipa Vino ili da zamjeni Tanjure . I ako je prošao jedan Sat od njihove Šetnje , došao je Pedro Cazalla sasvim razumljivo na svoje Izvođenje nazad , kao da Razgovor nije niti bio prekinut , kao što je to inače radio novi Španjolac u svoje Vrijeme .

>> Ja znam Don Carlos skoro već četrnaest Godina << , rekao je on . >> Onda je on bio jedan gradski , načitani dobro odjeveni mladi Čovjek , i da je on o Teologiji govorio to je bilo zadnje , što bi se od njega moglo očekivati . On je sudjelovao u jednome Razgovoru u Toro , i jedno Večer nam je rekao , da Krist ništa drugo nije rekao , da će svatko tko u njega vjeruje živjeti Vječno . > On nas potiče na Vjeru < , objasnio je on , > više on ne potražuje . < <<

Oni su jeli mehanički , dok ih je Beatriz služila . Cazalla je govorio , a Cipriano se je šutke dopuštao podučiti . Za Vrijeme Večere produbio je Svećenik Teme , o kojima su već govorili dok su bili u Šetnji , i na Kraju je govorio o Knjizi *O Milosrđu Kristovu* .

>> To je jedna Knjiga , iza čije se Jednostavnosti velike Dubine kriju . To je jedna strastvena Pjesma prema Pravovaljanosti kroz Vjerovanje . Markgrof iz Alcanices je bio oduševljen , nakon što ju je pročitao . I puno drugi su isto tako prošli nakon što su je pročitali . <<

Nakon Jela otišli su do Regala sa Knjigama . Tu se je nalazilo jedno Tuce uvezani Knjiga po redano . Cazalla je bez suzdržavanja jednu izvukao van i pružio ju je prema Salcedo . Bio je to jedan Rukopis . Cipriano je listao i pohvalio je elegantnu

Kaligrafiju .

>> Dali ste to Vi napisali ? <<

>> Ja sam preveo , da << , rekao je Cazalla .

Slijedećega Jutra učestvovao je Cipriano Salcedo na Misi u Pederosa . U Crkvi se je nalazilo dva Tuceta Osoba , pretežno Žene . Nakon Mise pozdravio se je Salcedo u Sakristiji od Svećenika i dao mu je Knjigu nazad . Pedro Cazalla ga je gledao iz svoji tamni , povjerljivi Očiju upitno . Salcedo se je samo na smijao odobravajući .

>> Ta Lektira je jako bogata << , rekao mu je on zatim . >> Mi će mo još porazgovarati . <<

Cipriano Salcedo je bio jedan od puno Građana , koji je Sredinom 16 . Stoljeća vjerovao , da se je Dvor za uvijek smjestio u Gradu . U Valladolid nije vrvjelo samo sa predanim Obrtnicima i visokim Plemićima , već se nije ni u političkom Životu pokazivalo nikakav Utisak o Prolaznosti . Sasvim suprotno , polovinom Stoljeća je Uzlet svugdje u Gradu bio dobro vidljiv . Valladolid je rastao , Kuće su niknule preko stari gradski Granica , a Stanovništvo je stalno raslo . >> Mi više nemamo Mjesta u gradskim Zidinama << , govorili su Mještani ponosno . I oni su si sami davali Odgovore : >> Mi će mo nove , veće sagraditi , gdje će biti Mjesta za sve nas . << Jedan flamanski Posjetitelj , Laurent Vidal , je izvještavao o njima : >> Valladolid je jedan Grad , toliko velik kao i Brussel . << A španjolski Esejist Pedro de Medina je izmjerio Ljepotu od Trga Mayor po Broju Prozora i Vrata , što mu je govorilo : >> Što se može reći ? << , tako je pisao on , >> o jednome Trgu sa pet stotina Vrata i šest tisuća Prozora . << Ali kada je došla sredina Stoljeća , porasla je Gradnja , od 1540 , još više , Rupe na Vratima del Campo su zatvorene i kod drugi Vrata Teresa Gil , San Juan i La Magdalena su sagrađene neke druge Zgrade . Samostan Clara izgubio je svoj zemaljski Karakter i postao je građevinsko Zemljište , gdje su nastale Višekatnice sa Balkonima od kovanog Željeza , što su išle paralelno sa Pisuerga i činile su jednu novu Četvrt .

Užurbana Gradnja je doprinosila nastanku novi Blokova , kao i u samoj unutrašnjosti Grada , u Dvorištima i Vrtovima kao i kod slobodnog Zemljišta kod Ulaza . Cipriano Salcedo i njegovi Susjedi su bili ponosni zbog Promjena u njihovoj Četvrti , što su se dešavale od Corredera de San Pablo sve do židovske Četvrti kod glavnoga Mosta . U Ulicama Calle Lecheria , Calle Tahona i Calle de la Sinagoga je nekoliko Tuceta novi Zgrada nastalo i druge , još solidnije na vrtnom Trgu kod Samostana San Pablo . Da bi se napravio jedan Prilaz ka tim Građevinama , sagrađen je Calle Imperial , što je činilo jednu Vezu za novom Četvrti . Druge opsežne građevinske Namjere su u Calle Franco i na Zemlji kod Samostana Santa Maria de Belen dozvoljene , između Koledža de Santa Cruz i Trga del Duque .

Ali naj brže je rastao Grad kod San Pedro , San Andreas i Santiago , što se je nalazilo izvan gradski Zidina . Kada su Braća Pesquire Zemlju za dvadeset i šest novi Placeva dali na Upotrebu , izgledalo je da se to isplati čak i za njih , što je ostale Posjednika po dražilo , da svoja Dobra za jednu cijelo životnu Mirovinu u građevinsku Zemljište preobrate , kao što se je to desilo kod Calle de Zurradores i nuz Ulicu prema Rendo i Laguna lijevo kod Vrata del Campo . U svoje Vrijeme Stoljeća pretvorio se je Valladolid u jedno veliko Gradilište , što se je razvuklo dugo Godina , bez da je grozničava Aktivnost dolazila do Smirenja .

I sto vremeno sa novim Građevinama nastala je u dobro stojećem Građanstvu jedna Potreba , da ih se opremi po europskim Mjerilima . Onda je počela od unutrašnje Dekoracije da nastaje jedna Umjetnost . Dvor i njihove Potrebe budile su u Valladolid jednu Ovisnost prema Konzumaciji , što se je iznad svega u skupoj Opremi pokazivalo . Sama Teodomira Centeno , koja je bila dugo Godina i sa sitnicama zadovoljna , bila je iznenada zaražena sa Luksuzom svoji Susjeda . Za Cipriano Salcedo se je pokazala Rastrošnost svoje Žene sa jedne Strane kao Utjecaj Društva a sa druge Strane mu je to u kazivalo na njezin Karakter . Teo je sažela svoje Slabosti u jasne Riječi : >> Dan , kada je ne izdam stotine Dukata , je za mene jedan izgubljeni Dan << , priznavala bi ona svojem Mužu . U svoje Vrijeme se je njezin Život zasnivao , da izdaje Novac i da se drži točno propisane Terapije od Doktora Galche . Na neki Način postala je Strina Gabriela , koja je Cipriano sklapanje Braka prošli Godina tako skeptično po smatrala , iznenada naj bolja Prijateljica i Saveznica od njegove Žene . Riječiv dobar Ukus od Strine udružio se je sa obećavajućim Bogatstvom od Teo . Teo je bila jedna poučljiva Učenica i uzimala je od Gabriela Podražaje sa zahvalom . Paramo Kraljica je znala za svoje Granice , ona je znala , da bolje radi sa Ovcama od Gabriela , ali znala je ona i da nema načitanog Ukusa . Na to je Strina Gabriela , koja je već bila u šezdesetim , utvrdila Činjenicu , da ju održava mladom , tuđim Novcem da trguje . Što se tiče Salcedo , koje mu su materijalne Stvari malo značile i koji je bio zaposlen sa temeljnim Pitanjima , tako da ga nije brinio Hedonizam njegove Žene , on je to smatrao sve više olakšavajućim . Neko Vrijeme je bio zahvalan u svojem Životu , što njegova Žena ima Zanimanje i Odvratanje , jer Teo već dugo nije za njega bila jedan Izvor Mira . On se je u njoj prevario . Njezina Bujnost , njezina mramorna bijela Put , Nedostatak Dlakavosti i Znojenja su bile njezini tjelesni Nedostaci , što je njegovu zaljubljenju Fantaziju u Prednosti vodilo . Njezine Obline , čvrste , sniježno bijele Forme skoro da ga više nisu uzbudivale i nije više u njoj nalazi zaštitničku Liku . Njihova Veza je bila jednostavna : Teo mu je servirala srebreni Preparat svako Veće , i od njega je tražila svaki Mjesec pet Dana Suzdržljivosti . Teo je i dalje živjela u Nadi , da će postati Majka . Ona je slijepo vjerovala u Doktora Galche i njegova Obećanja i držala se je pažljivo njegovi Naputaka . Već jednom će Cipriano učiniti od nje Majku , a Prognoze od Doktora su to obećavale .

Cipriano upravo suprotno od nje uzimao je Medicinu samo , da njoj uradi jednu Uslugu . On uopće nije vjerovao u to . On je bio uvjeren , da je Galche Recept izdao kao jedna Izlaz , da bi se riješio jedne histerične Žene . Kada pet ili šest predviđeni

Godina prođu , vidjeti će on , kao će se nju naj bolje moći utješiti . Ali Teo nije od ustajala . Za nju su služile intimne Veze istom Razlogu kao i srebreni Preparat i njezina topla Voda sa Soli nakon četiri Dana Suzdržavanja . Ona se nije više zanimala sa *Stvarčicom* . Ta Igra je pripadala Prošlosti kao i od Cipriano Osvajanje njezini Oblina . U među vremenu su Žabe i odvratna Slika ljubavne Igre bile zaboravljene , i Cipriano je prilazio svojim Obavezama bez Požude i Oduševljenja , upravo kao i ona , dakle nepovoljne Predstavke , on i onako nije vjerovao u doktorsku Terapiju za Poticanje Plodnosti , suprotno od nje . Tako , kako se je Situacija predstavljala , ostalo mu je od početni tjelesni Zaštita , što je on kod nje nalazio , ništa drugo u Sjećanju nego Jastuk , u koji je on skrivao svoju Glavu svako Veće , da bi mogao zaspati .

To sve nije zadržavalo Teo od toga , da mu oduševljeno izvede , koje Napretke je učinila Dekoracija u Kući . Namještaj od Drveta Pinije nestao je iz Kuće i zamijenjen je sa drugim plemenitijim Drvetom kao što je Hrastovina , Orahovina ili Mahagonij . Tako je npr. Njegova radna Soba dobila drugi Namještaj : Na velikome pisaćemu Stolu se je nalazio pisaći Pribor od Oraha , pokraj se je nalazio jedan Pult za čitanje i nasuprot regal sa Knjigama od Hrastovine . Ispod Prozora je Teo jednu venecijansku Klupu postavila , koja je predstavljala biblijske Scene . Jedna istinska Skupocjenost . Isto tako su druge Klupe bile samo za Siromašne . Na njihovo Mjesto su došle kožom presvučene Stolice ili one u francuskom Stilu . Ali samim time nije Opremanje Kuće bilo gotovo . Namještaj iz bračne Sobe više nije bio za koristiti , nego više nije bio moderan . Stari Krevet od Željeza je zamijenjen sa novim tamno crvenim od Damasta , preko kojega se je nalazio jedan Ukras od Pozlate . Nasuprot Kreveta postavila je Teo jedan ormar od Mahagonija sa Srebrenim Okovima i pokraj Vrata jedan veliki , kožom presvučeni Kovčeg za bijelo Rublje . Kopije Slika u svakome slučaju , koje su bile raspoređene po Kući , nisu nalazile svoje Mjesto u bračnome Svetištu , gdje su Zidovi sa pozlaćenim kožnim Tapiserijama bili okićeni . Iznad Kreveta je visjelo jedno Raspelo iz Radionice od Don Alonso de Berruguete . U istome Stilu dekorirala je Teo Salon i prostoriju za Jelo , drapirani Prozori i Vrata sa Zavjesama . Samo Potkrovlje i Spremišta neke prostorije u Prizemlju i Konjušnica su ostale u svojemu prijašnjem Stanju .

Velike Promijene u Kući u Corredera pogađale su Ukućane : Ogromni Ormari su bili pretrpani sa raznim Krpama , Posteljinom iz Flandern , Prekrivači i Deke iz Holandije , Jastuci iz Njemačke i Odjeća i Rublje svi Načina . U Regalima i Vitrinama su se nalazili servisi za Čaj , Vrčevi i Sviječnjaci od Zlata i Srebra iz nove Španije . Osim Zlata i Srebra su tu bili još pribori za Jelo , Posude , Doze za Sol i Šećer , a na venecijanskim Stolovima se je nalazio oslikani Porculan i skupi Kristal .

Cipriano je bio dirnut zbog Teo Truda , i zbog njezine Prošlosti kao šišačice Ovaca što je sada iza nje , nije za zaboraviti , da je ona osim Obstinando , ružno Grlo , zadržala sve do Kraja Života , sačuvala je u svojemu osobnome Ormaru pokraj skupocjene Odjeće od finog Materijala nekoliko Relikvija , Škare i Nož , sa čijom je zahvalom jednom prije nadjenuta *Paramo Kraljica* . Cipriano joj je to dozvolio . Njega nije smetala pretjerana popratna Pompa , Preuređivanje Kuće što je ona donijela , niti

Predanost , koju je Teo ulagala pri tome . Ponekada bi došla Teo i Strina Gabriela kasno Popodne sa Paketima opterećene nazad Kući , Crisanta je servirala njima Kolače i po neko osvježavajuće Piće , i onda bi njih tri ćaskale opširno o novim Planovima i o najnovijim Potrebama .

Normalno je Cipriano doživljavao te Promijene samo na Rubu , jer se je on sve više i više sa svojim Knjigama zanimao i često je bio odsutan . On je često išao u Pederosa , jer su mu Razgovori sa Pedro Cazalla , njegovo Društvo i njegovi Pogledi bili postali neizbježni . Ponekada , dok bi on čekao na njega u svećeničkoj Kući , razgovarao bi on sa Beatriz , pametnom , duhovnom Sestrom , na čijem je on Licu vidio jedno posebno Svijetlo . Ona je zastupala jasne i slobodne Poglede , i bilo je poučno , sa kojim Uvjerenjima je ona živjela u skladu sa svetom vijesti Kristovom , o čemu ona nije dopuštala da se Diskutira . Muke Kristove su dobro došle , i odvraća , da jedan Vjernik sa svojim malim Izmišljotinama u Plan od Boga želi da se umiješa . Ona je imala dobre Odnose sa Susjedama u Mjestu , i sa tri od njih se je ona brinila Uzdržavanje Svetišta .

Sa Vremena na Vrijeme pojavili bi se Cristobal de Padilla i Juan Sanchez u Pederosa . Prvi je bio Sluga kod Markgrofa iz Alcanices , drugi se je nalazio u Službi kod Dona Leonor de Vivero a zatim kod Pedro Cazalla u Pederosa , koji ga je na Kraju poslao njegovoj Majci , jer se je ovaj u sve miješao . Padilla je bio jedna posebna Pojava , velik i o pušten , sa dugom , crvenom Kosom kao jedna Pojava iz dječji Priča . Juan Sanchez upravo suprotno bio je mali , sa okruglom Glavom i suhom , pergamentnom Kožom , ali jako revan i odan u Službi . On se je sam od sebe ponudio da bude spojnica između Zajednice u Valladolid isa Grupama u Zamora i Logrono , pri čemu je on jahao na svojem starome Magarcu , ili sam ili u Pratnji Cristobal de Padillas . Padilla je održavao u Zamora religiozna Okupljanja , da bi za dobio nove Pristaše , ali često je nastupao nepromišljeno . Usprkos Naputaka pratio ga je Juan Sanchez sa Vremenom . Beatriz Cazalla je bila sasvim suprotno promišljena i pažljiva , i kada bi razgovarali , pri skrblijvala bi ona za oba dvoje pametne Misli i Formuliranja za svoja buduće Djela . Sa Vremenom dolazilo je do jednog strastvenog Razgovora o Sakramentima i o Svećenicima , i Pedro Cazalla se je vido prisiljenim , da se umiješa i da ju navede na Šutnju .

Razgovori između Pedro Cazalla i Cipriano Salcedo su se obično dešavali dok su se šetali . Normalno bi išli Putom prema Casasola , što je vodio ka Salinen od Cenagal i prema La Gallarita , najčešće bi se odmarali na pola Puta kod Cerro Picado , Brežuljak , koji je bio naj bliži Mjestu , tamo bi razgovarali , dok bi po smatrali Vodenicu , što se je nalazila sa Strane od Crkve između Akcija , i Ljude kako dolaze i odlaze sa Kolima . Nekim Danima bi oni išli kroz Polja i Vinograde u Pravcu Toro , sve dok ne bi došli do Ceste za Zamora . Ili bi marširali u Pravcu Villavendimo , gdje je na škrtoj , pjeskovitoj Zemlji bilo zamišljeno saditi Pinije , što je Martin Martin imao na Umu . U ranu Godinu išli su redovito u sivo Jutro sa Mamcem prema La Gallarita gore . Sa Tokom Vremena je Cipriano Salcedo postao jedan odličan Lovac na Fazane . On je po znavao Glasove od razni Mužjaka i točno je osluškivajući znao , dali je Riječ o jednome drugome Mamcu ili o Plijenu . Nakon puno uspješno

obavljenog Lova nije radio Cazalla nikakva prebacivanja zbog tolike prolivene Krvi . Po nesen bi on po smatrao Borbu između Čovjeka i Ptice , i u svojem Divljenju prema Svećeniku akceptirao je on prije ili kasnije sve , što bi ovaj govorio .

Jednog Dana u Travnju , kada je Mamac iz Prsa se javljao u tihu Prirodu , rekao mu je Cazalla bez ikakve Najave , da ne Opaljuje . I ako je on sjedio , dobio je Salcedo povodom takve Opomene od Cazalla neobično meka Koljena i osjetio je slabost u Želucu . Svećenik ga je pažljivo gledao sa Strane i čekao je na njegovu Reakciju . Cipriano je postao blijed kao onda sa Žabama i noge su mu podrhtavale . Na Kraju je pro šaputao :

>> T ... to ja ne mogu da akceptiram . To je Dio toga , na što su me učili još kao Dijete . <<

Sjedili su oni tako razmaknuti jedan od drugoga na Klupčici . Cazalla je stavio Pušku između svoji Nogu . Niti jedan od njih dvojice više nije pratio što se dešava sa Mamcem . Sa jednim trzajem svoji Ramena rekao je Cazalla obazrivo :

>> To je jako teško , Cipriano , to ja razumijem , ali mi moramo da slijedimo našu Vjeru . Ako mi Molitve slijedimo , ne postoji ništa , što će nas dovesti u sumnju na Pasiju od Krista . <<

Salcedo je izgledao kao da će da mu na vrhu Suze , tako je on bio rastresen .

>> Vi ste u pravu << , rekao je on na Kraju , >> ali sa tim Otvorenjem držati će te Vi meni Leđa . <<

Pedro Cazalla stavio je svoju Ruku na njegovo Rame .

>> Na Dan kada , mi je Don Carlos to rekao , patio sam ja kao i Vi sada . Tama me je obuzela , i ja sam dobio Strah . Ja sam bio tako ustrašen , da sam pomišljao na to , Don Carlos da prijavim Inkvizitorima . <<

>> I dali ste Vi prebrodili Strah ? <<

>> Ja sam jako patio << , ponovio mu je on . >> Ja sam se osjećao krivim . Slijedeći Dana sam bio izvan sebe , nisam mogao da čitam Misu . Tko sam ja osedlao jednoga Jutra moju Životinju i odjahao sam u Valladolid . Ja sam imao Potrebu , da potražim odličnoga Teologa Don Bartolomeo Carranza . Poznajete li Vi njega ? <<

>> On ima Ime , jednog pobožnog , učenog Čovjeka . <<

Pedro Cazalla je maknuo svoju Ruku sa njegovog Ramena i nastavio je dalje :

>> Ja sam se njemu povjerio , potvorio sam mu moju Dušu . Don Bartolomeo jedan Pogled pun znanja i pitao me je : > Zbog čega Vi imate Posla sa Vatrom ? < Ja nisam želio da mu kažem , i na to je on nastavio dalje : > A ako ja odgonetnem , dali će te Vi potvrditi ? < Ja sam pristao , nav eo je on Ime od Don Carlos de Seso , i ja sam potvrdno klimnuo sa Glavom . <<

Pedro Cazalla je zadržao malo svoje disanje , kao da je on čekao na jednu ne obaveznu Reakciju od Salcedo , ali ovaj je imao suha Usta i mogao je sasvim teško da što da izgovori .

>> I što je on Vama rekao ? << , upitao je na Kraju .

>> Ja sam njemu rekao , da se ja osjećam obaveznim , da dam Inkvizitorima vijest i da prijavim Don Carlos , ali on me je ušutio i rekao je , da ja treba da se umirim i nikoga ne moram da prijavljujem , nego da se vratim nazad u svoju Crkvu i

da dalje čitam Mise . I to sam ja i napravio , on mi je zatim poslao jednoga Vjesnika u Logorno za Zamolbom , da bi Don Carlos želio da dođe u Valladolid , da ovisi puno o tome . Don Carlos je došao u velikoj Žurbi i ne obavezan je otišao u Koledž San Gregorio , da po razgovara sa Don Bartolomeo Carranza , ali u Dvorištu je naišao na mene . On me je poljubio u Obraze , što , on još nikada nije prije učinio i to me je dirnulo . Mi smo zajedno otišli do Teologa , ali ovaj je meni rekao , da ja ostanem vani , da moja Prisutnost nije potrebna . Kada su bili sami , upitao je on Don Carlos povodom toga , dali to odgovara Istini , što je on meni rekao , da nema razloga za Vatru , na što je ovaj obrazložio . Seso Odgovor je glasio , da su naši Grijehovi sa smrću Krista u Patnji i Smrti pre bogato oprošteni . Na to ga je uputio Teolog , da ne postoji Razlog , da se udaljava od Crkve , jer svi Ljudi sude u svojoj čvrstoj Vjeri na ovome Svijetu , što je ovaj posvjedočio . Zatim mu je rekao , da će on sa Carem putovati u Englesku , ali čim se vrati nazad , on će ga pobliže saslušati i pozabaviti će se sa Stvari . Prije nego što su se rastali , pohvalio ga je on zbog njegove Vjere , bez da je svoje Mišljenje is kazao . On ga je uljudno zamolio , da bude Šutljiv i da se ne miješa u Razgovore . Točnije rečeno on mu je rekao : > Što ovdje bude rečeno , ne bi trebalo da napusti ovu Prostoriju . Nemojte nipošto govoriti nikome o ovome . <<<

Salcedo je slušao tako pozorno , da je za jedan Trenutak Razlog za svoju potištenost zaboravi . I on je koristio Pauzu , što je Cazalla napravio , da bi ga upitao :

>> I dali je došlo do jednoga drugoga Razgovora o toj Stvari ? <<

Cazalla je slegnuo sa Ramenima . On je malo gorko rekao :

>> Don Bartolomeo Carranza još svoje Obećanje nije riješio . <<

Mamac je ispuštao svoj Zov . Ptica je bila bez voljna i dosađivala se je ; u Poljima izgleda da se ništa nije dešavalo . Cazalla se je ustao , sa Rukama na Bokovima . Promijenjenim Tonom on je rekao :

>> U Lovu se ne smije prisiljavati Mamca . Ako ne želi , treba ga pustiti . <<

Uvečer u Gostionici imao je Cipriano smrtne Strahove , nije nalazio San . Bio je rasijan , potisnut . Već je neko Vrijeme osjećao žestok Pad , kao jedna Amputacija . Sada je on primijetio , da su od Cazalla Riječi njegov Svijet u Temelju potresle . Pri svemu , što mu se je motalo po Glavi , mogao je on samo jednu jasnu Misao da ima : On mora da razmisli o svojoj Uvjerivosti , sve izvrnuti na Glavu , i zatim u Miru Temelje svojeg Vjerovanja urediti . On se je ustao prije ranoga Jutra , i kada je počelo svitati , on je već bio u Villavieja . Kada je stigao u Valladolid , isprevrtao je on brzo svoje Knjige . Tu je on pronašao , što je i tražio . Melchor Canos Presuda uznemirila ga je za jedan Trenutak : Carranza je u svojim Uvjeravanjima stalno pravo vjeran bio , rekao je on . Ali Don Bartolomeo se je slagao sa Seso , i zbog toga ga on nije izdao . Bartolomeo Carranza sigurno nije vjerovao u Egzistenciju Vatre sa Sigurnošću , ali je svakako znao za Opasnost , da svoje Viđenje izjavi , jer on nije znao Stajališta svojega Sugovornika . Veliki Teolog je bez Sumnje jedan pažljiv , pametan Čovjek .

Prije nego što je prošla još jedna Sedmica , potjerao je Nemir Cipriano ponovo u Pederosa . On je bio iznenađen , jer ga je Cazalla , možda u jednom Obraćanju Obeshrabrenja , na zvao Bratom . Svećenik nije njegovo nikakvu Sumnju zbog Veze

između Seso i Carranza . Oni su zastupali očigledno jedno slično Stajalište . U toj Točki je Melchoro Cano imao pravo . Bio je to jedan blagi Dan , i oni su se našli na Putu za Toro , kada je njima , u jedan oblaku Prašine za meten , jedan vitki Konj došao u susret . Pedro Cazalla je rekao mirno :

>> Ako se ja ne varam , imamo mi ovdje Don Carlos de Seso Osobno . <<

Konj , sa svijetlim mokrim Ustima , sa jednom Mrljom na Čelu i uskog Hoda , zaustavio se je tek kada je Salcedo pri vukao Pažnju na sebe . On je odmah vidio , da je to jedna lijepa Životinja , pažljivo njegovana : jedna crveno smeđa , nemirna Životinja , što je elegantno plesala , kada se je približila dvojici Ljudi . Jahač je pozdravio , prije nego što je sjašio . Radilo se je o jednome gradskom , vitkom Čovjeku sa jasnim Pogledom , nekoliko Godina starijem od Cipriano . On je nosio primjerenu jahačku Odjeću sa glatkim Rukavima po turskoj Modi , slobodnom Kragnom i jednostavnim Hlačama , a na plavoj Kosi , isto tako kao i Brada kratko ošišan , imao je jednu talijansku Baretu . On je činio Utisak jednoga svjetskoga Čovjeka , djelovao je privlačno sigurno i sujetan . On je dolazio iz Toro . On je trebao biti imenovan u Corregidor i bio je u Gradu , da bi posjetio stare Prijatelje . Bio je on jedan otvoren Čovjek i ugodna Pojava , što se je pokazalo sa njegovim ne prisiljenim Načinom . On je vodio Verones , njegov Konj , za Uzde i sasvim razumljivo išao je između Cipriano i Cazalla . On se je ne obavezno obratio Salcedo : prije četiri Godine je on za Vrijeme Kuge u Olmedo jednog Rođaka od njega upoznao , jedan učeni , pravi , Pravo poznat Čovjek . On , Cipriano , je njemu od Pedro kao jedan utjecajan Zemljoposjednik predstavljen , koji je spiritualno nesiguran . Kasnije će oni porazgovarati . On ima namjeru , da pre spava u Baruques Prenočištu i da rano u Jutro krene prema Logorno .

Beatriz Cazalla , Pedro Sestra , dočekala je radosno i pozvala ih je na Večeru ; jer nije bilo dovoljno Jela za njih , ona će se pomoći sa Šunkom . Don Carlos je prema Beatriz bio u jednoj Mješavini Povjerenja i Pažnje . On se je šalio sa njom , i ona se je smijala bez Povoda . Cazalla je govorio , da je ona ista kao i njezina Majka , uvijek spremna na jedan Smijeh . Za Vrijeme i nakon Večere se je govorilo o Bez značajnostima : o Pedro ljubavi prema Lovu , sadnji Vinograda , Krećenju Crkve . Ali čim su Seso i Salcedo se našli sami u Gostionici ispred jednoga Vrča sa Vinom , prešao je Salcedo bez Okolišanja na Tematiku Čistilišta da razgovaraju . Don Carlos iznenadna Pojava je tako došla , da on nije imao Sumnje , da ga je Cazalla sa jednim Vjesnikom ovamo po zvao . Iznad Kovčega se je nalazilo jedno veliko Raspelo , i kada ga je on otkrio , pokazao je Seso sa velikom Gestom na njega :

>> Vidite li Vi moje Čistilište . To je moje Čistilište . <<

On je djelovao kao jedan religiozni Zanesenjak . U Hlačama i jahačkoj Odjeći , sa sivim Očima uprtim u jednu Točku , moglo se je pomisliti , da se prd sobom ima jedna druga Osoba . Salcedo ga je gledao površno , jedan Pogled , iz kojega je govorila jedna Muka zadnju Dana .

>> Španjolci mjere tu Priču sa Čistilište sa velikim Značenjem << , primijetio je Don Carlos sa osmijehom . >> U mojoj Domovini uzima se njegovo Nepostojanje kao logična Konzekvenca novoga Učenja . Don Bartolomeo Carranza se je nećkao ,

da me sasluša , kada sam mu ja želio iznijeti Razloge ; on je držao da je to pre opširno . <<

Baruques Kćerka se je povukla , nakon što je nadopunila Lampu i nakon što je dobacila jš malo Cjepanica u Vatru . Dok si je Don Carlos jednu četvrtu Čašu Vina ulijevao , skupio je Cipriano svoju Hrabrost i rekao je :

>> I ... i možete li Vi meni reći , na čemu se temelji Vaše Uvjerenje ? Meni nedostaju Vaše Spoznaje i dubina Vaše Vjere . <<

Don Carlos je bio potpuno zatečen . Naizgled Nezabrinutost , što ju je ovaj nuz put iznosio na Dan , je nestala , i usprkos svojem dopadnom Licu i njegovoj kratkoj , plavoj Kos djelovao je on kao jedan Duhovnik , koji se je ustao Propovijedati , a manje kao jedan Plemić . Njegove svijetle Oči su bile napete prema Cipriano , malim dlakavim Rukama .

>> Ja Vas ne želim obeshrabriti << , rekao je on dobronamjerno . >> Za mene postoje tri važna Razloga , što dokazuje , da ne postoji Čistilište ... <<

On je ostavio svoje Misli nedovršene , a Cipriano se je nagnuo prema njemu , iz Straha , da mu on neće ništa reći .

Ja slušam << , rekao je on nestrpljiv i prisilan .

Don Carlos ga je gledao iz svoji sivi Očiju i nastavio je dalje :

>> Kao prvo priznajmo mi , da se kroz Krista naj viša Milosrdnost doživljava , ako mi Egzistenciju Čistilišta nije ćemo . Drugo razmišljanje , da se kod Evangelista još od svetog Paulusa spominje . I zadnje , a to je za mene naj značajnije , imamo mi Poziciju od Don Bartolomeo de Carranza , jedan duboki vjernik , visoko učeni Čovjek . Trebate li Vi više važniji Razloga ? <<

Cipriano Salcedo je treptao žustro , kao zaslijepljen . On se je nalazio pod Utjecajem na neki Način nadnaravne Moći , koja je izgleda dolazila iz ovoga Čovjeka . Sva tri Razloga su ga uvjerila , posebno drugi : Zbog čega Čistilište nije opomenulo Evangeliste , ali Nebo i Pakao da ? Ali Don Carlos nije njemu dao Vremena da Razmisli . On je govorio bez Prestanka , i ponavljao je svoj Teze . Da bi sa novim Vjerovanjem raščistio , preporučio mu je Don Carlos , da on potraži Doktor Cazalla i da sa njime po razgovara . On bi trebao se tajni sastajati , i tamo svoje Utiske sa drugom vjerskom Braćom razmijeniti . >> Ne popuštajte . Naša Moć je velika , i nije za podcijeniti . Nemojte biti nezaposleni . Učinite nešto . Otvorite svoje Srce , ne u družujte se sa Milosti . Postoje Zajednice u Valladolid , Toro , Zamora u puno drugi Mjesta . << Cipriano se je trudio , da primijeti njegove Prijedloge , da Imena i Mjesta zapamti , koje mu je ovaj navodio . Iznenada je Don Carlos Razgovor dobio jedan drugi Smjer i govorio je o Trient . On je bio tamo , ali Koncil nije probudio u njemu veliku Nadu . On je spominjao i prije nekoliko Godina preminuloga Juan Valdes , kojega je on na zvao svojim istinskim Učiteljom , i onda je prelazio sa jednoga na drugo , dok ga nije savladao Umor i Pospanost .

Slijedećega Jutra jahali su oni posve Rano zajedno prema Valladolid . Don Carlos je želio u Logorno , prema Villamendiana , gdje je on živio . Po prvi Puta uživao je Salcedo na jednome drugome Konju Sposobnosti , koje njegov nije imao . Verones je upao iz lakog Kasa u Galop i mogao je za dvije dužine Konja Stati , nešto

, što njemu sa Relampago nikad još nije uspijevalo . Bio je to jedan živahan , dobar Konj . Don Carlos mu je ispričao , da ga je on u Granada kupio i da on ima Pola arapske Krvi .

Cipriano je susreo svoju Ženu na Rubu jedne nove Krize . Od kada on više nije osjećao tjelesnu privlačnost i kada više nije nalazio Zaštitu , imao je Salcedo još samo jednu Želju : da ga ona ostavi na Miru . On nije vjerovao u Doktorova Obećanja niti na vremenske Planove , što je Teo neprestano se držala , i ako se je radilo bračni Mir , on se je samo pravio da vjeruje u to . Zbog toga je on kod svakog svojeg Putovanja imao Vrećicu sa Preparatom , što mu je njegova Žena pripremila . On je donosio svaki Puta Vrećicu nedirnutu sa sobom nazad , ali ona to nije primjećivala . Ona je vjerovala , da se Cipriano točno i striktno drži Naputaka od Doktora Galche kao što je to radila ona . Tako je živio bračni Par , ali ovaj puta bio je Povratak opustošen . Teodomira nije izašla na Ulaz , da ga pozdravi . On ju je pronašao u njezinoj Sobi , kako ona duhovno odsutna gleda kroz Prozor . Ona je bez misli odvrtila Poljubac , što joj je on pri tisnio na Obraz , ona je to učinila hladno , da se je Cipriano pitao , što ga još ovoga Jutra još čeka . Ponekad je on imao Posla sa Obstinando , drugi puta bi to bila njegova Ravnodušnost , jednom drugi puta njezina Neplodnost , ali on je stajao na Pitanju , da njezina Zatvorenost nešto znači . Ona ga je slijedila u spavaću Sobu , gdje je on odložio Odjeću . Cipriano se još nije navikao na nove Tepihe , Zavjese ... Bio je potisnut . Ali od jednom obavijestila ga je Teo svojim Glasom :

>> Cipriano , ja nalazim , malo je Neobično , da spavamo zajedno u jednome Krevetu . <<

>> Neobično ? Tako je kod bračni Partnera uobičajeno , ili ? <<

Ona je bila izvan sebe .

>> Nalaziš ti to stvarno normalnim , da mi devet od dvadeset i četiri Sata od Dana naše Izlučevine razmjenjujemo , naše Disanje , da se stalno mirišemo kao dva Psa ? <<

>> Dakle dobro << , rekao je njezin Čovjek . >> Možda si ti u Pravu . Možda bi mi trebali postaviti jedan drugi Krevet ovdje . <<

Teo moćna Statura pokretala se je bez problema kroz Sobu . Ona je dohvatila jedan Jastuk i pro tresla ga je žestoko . Baldahin se je zaljuljao .

>> Jedan drugi Krevet , ovdje ? << , upitala ga je ona . >> Dali je to sve što ti pada na Um , nakon što sam ja razbijala svoju Glavu , da lijepo uredim spavaću Sobu ? I sve to sada poremetiti sa jednim novim Krevetom ? Ha , jedan grandiozan Prijedlog , moj Dobri ! <<

Jednom kad navali , bila je Teo kao Lavina , koja postaje sve veća i jača . Kada je došlo do te Točke , Cipriano je bio su zdržan . Dali da se on priključi njezinome Prijedlogu ili da se suprotstavi ? Ako on popusti bez Borbe , mogao bi se iz toga izroditi jedna Povod za Svađu i nastati osobne , brizantne Stvari . A u tome Slučaju , jer se je on odlučio za Konfrontaciju , bilo je vidljivo , da se je njegova Žena uvukla u bijes , da su njegove Riječi dovele do toga da će ona slijediti Djela . Cipriano nije zaboravio , da ga je Teo za Vrijeme nervne Krize , što se je desilo pri Posjeti kod Doktora Galche , jedne Noći u Krevetu prijetila i čak ga je sa svojim snažnim bijelim

Rukama uhvatila za Grlo . Od tada on nije znao pravo , što da on misli o njoj , i dao si je malo Opreza . Odgovarajući tome držao se je on tako toga Jutra , kada je primijetio njezinu Labilnost : niti je slijepo pristajao , niti je kategorično odbijao , nego je čekao , da se Stvar sama od sebe razvije . On je pokušavao , da je sa lijepim Riječima umiri , ali ona je i dalje bjesnila . Situacija je popustila tek , kada ga je Teo u jednu prijašnju Ostavu odvela , koja je bila pre uređena u spavaću Sobu .

>> Što misliš ti ? Crisanta i ja smo za tebe pripremili . <<

Cipriano je po smatrao potisnut uske Prozore , Otoman u jednome Uglu , pokraj Kovčeg , koji bi trebao služiti kao noćni Stol na kojemu je stajao jedan srebreni Svijećnjak . Jedan mali Madrac , jedan Ormar o drveta Pinijske , dvije kožne Stolice i jedna Vješalica , to je bio sav Namještaj . Cipriano je prošlo kroz Glavu , da ga se je protjeralo iz Raja , ali istovremeno mu se je nudila jedna druga Mogućnost , Svađu da skloni sa ovoga Svijeta . On je eskivirao :

>> Dobro je << , rekao je on . >> Dovoljno je . Na Kraju jedna spavaća Soba ne mora biti Luksuzna . <<

Teo se je smijala . Cipriano je njezin Trud potvrdio . Ona ga je po vela do Vrata . Desno pokraj Dovratka visio je jedan List Papira na Zidu , na kojemu se je na neki Način mogao vidjeti Kalendar . Četiri Dana , što im je Doktor Galche preporučio , su bila zaokružena crveno . On se je nasmiijala malo koketno .

>> Ne po kušavaj ti , da me slijediš << , rekla je ona . >> Ja imam isti Papir pokraj mogega Kreveta . <<

Valovi su se smirili . Teo je bila sretna . Ona nije primjećivala , da je bila pobijedena . Cipriano opet , koji je ponovo imao svoju Slobodu , odlučio je , Sese Prijedlog da slijedi i da potraži Doktora Cazalla . Ovaj nije bio kod Kuće , ali on je bio primljen od Strane njegove Majke Dona Leonora de Vivero , jedna predana , i iz vana još privlačna Dama . Sa svojom roza Kožom , živim plavim Očima , njezin uglađeni Način , kako se je pokretala , i puna bijela Kosa nije u svakome slučaju djelovala kao jedna Starica . Jedna primjerena , do Poda duga Odjeća i bijeli Okovratnik određivalo je njezinu Pojavu . Dok je govorila , smijala se je otvoreno , tako kao da ga poznaje cijeli Život . Pedro je o njemu pričao , o njegovoj Formi , njegovoj ispravnosti , ljudskom prijateljskom Načinu . Agustin će kasnije doći Kući ; on ima jedno Okupljanje u Kapeli . Mala studijska Soba , u kojoj su se oni nalazili , bila je upravo kao i Ostatak od Kuće sužena i tamna , teški , bogato ukrašeni Namještaj je zauzimao skoro sav slobodan Prostor . Pokazala mu je sa izuzetkom , kućnu Kapelu i Sobu za Okupljanje . Drugačije nego u drugim Kućama bila je tu i jedna velika Prostorija sa otvorenim Balkonom , na kojemu su se nalazile dvije Stolice i jedan Stol i jedan Red Klupa .

>> Ovdje se dešavaju naša redovna mjesečna Okupljanja << , objasnila mu je Dona Leonora . >> Ja se nadam , da će te nam Vi učiniti Čast da slijedeći puta prisustvujete . Agustin će Vas sa svime malo bolje upoznati . <<

Kapela je samo kroz jedan mali uski Prozor sa Istoka prozračna , Prostorija je bila prigušena , da ne bi Zvukovi i Svjetlost iz vana dopirali .

Cipriano će biti jedan česti Gost kod Dona Leonor de Vivero . On je bila jedna

ne prisiljena , vedra Žena , da mu nije smetalo , ako Doktor daode kasno . Ona ga je dočekala sa otvorenim Prijateljstvom i slušala je dobrovoljno njegove Anegdote . Još nikada prije nije se Cipriano osjećao tako ugodno , po prvi Puta u svojem Životu produžavao je on svoje Priče , što je on inače u svojoj urođenoj Stidljivosti uvijek skraćivao . Dona Leonor se je rado smijala , ali decentno , bez da bi prasnula . Zvučalo je , kao da njezina Resica je usklađena . Usprkos svojem Suzdržavanju , smijala se je skoro do Suza , a te Suze su bile za Cipriano Podstrek , koji nije prepoznao svoj Smisao za Humor . On je pričao jednu Priču za drugom , i kada je on kod njegove četvrte Posjete govorila ne osobne Anegdote , poslužio se je on kratki Ruku sa Repertoarom iz slični Epizoda , u kojima su on ili njegovi Bliski igrali glavnu Ulogu . Priče o Don Segundo , novi Španjolac , ili o njegovoj Ženi , *Paramo Kraljici* , budile su istinske napade vedrine kod Dona Leonor . Bez da je ona gubila svoje otmjeno Držanje , radovala se je sa glasnim Smijehom , dok je sa malim uskim , njegovanim Rukama pažljivo se držala za Stomak . Kada bi Cipriano počeo govoriti , više ga se nije moglo zaustaviti : Stvar sa njegovom Ženom , *Paramo Kraljica* , je vodila Istini , da je ona pri šišanju Ovaca bila i umiješnija nego Ovčari u Torzo . Njezin Otac je Posjetioce dočekivao u jednim Hlačama , što su donijeli sa sobom Seljaci anno 1525 u Valladolid . Dona Leonor se je smijala i smijala , a Cipriano kojemu je Uspjeh udarao u Glavu , ispričao je smiješno , da mu je Doktor Galache jedan Preparat sa Srebrom propisao , da bi podigao njegovu Plodnost .

Ohrabren sa Dona Leonor Interesovanjem , povjerio joj je Cipriano jedno Veće svoju malu Tajnu .

>> Zmate li Vi , da sam ja upravo star kao i Reformacija ? <<

>> Ja ne razumijem , Salcedo . <<

>> Ja želim samo sa time da kažem , da sam ja na isti Dan došao na Svijet u Valladolid , kada je Luther u Crkvi u Dvorcu svoje Teze obznanio . <<

>> Stvarno ? << Ili se Vi šalite ? <<

>> Točno na 31 . Listopad 1517 . Moj Stric mi je to ispričao . <<

>> Onda je Vaš Put dakle predodređen ? <<

>> S Vremenom sam ja sklon , da slijedim te Misli . <<

Dona Leonor se je zamislila sa jednim unutrašnjim , začuđujućim Pogledom , dok su joj se iza crveni Usnica sjajili bijeli Zubi .

>> Ja ću da Vam uradim jedan Prijedlog << , rekla je ona nakon jedne kraće Pauze . >> Vaš slijedeći Rođendan proslaviti će mo mi ovdje u Kući , zajedno sa Doktorom i mojom ostalom Djecom . Jedan Ručak zahvalnosti . Što Vi mislite o tome ? <<

Dona Leonor i Cipriano Salcedo su postali bliski Prijatelji . On je često mislio , da nakon jednog Neuspjeha u njegovom Braku Dona Leonor preuzima Ulogu Majke , što je on mislio da će naći u Teo . Kada bi on imao jedan dogovor sa Doktorom , došao bi on ranije , zbog svoje Želje , da još neko Vrijeme po razgovara sa Dona Leonor . Onda bi oni sjedili i ćaskali i smijali se u kožnim Stolicama u maloj studijskoj Sobi , ponekada bi ga ona ponudila sa Večerom . Ali čim bi se pojavio Doktor , podigla bi se ona i postala bi ponovo ozbiljna , i ako se je njezin Autoritet i

bez Riječi po kazivao . Bez Sumnje vladao je u toj Kući jedan Matrijarhat , što su Sinovi prepoznavali i poticali .

Cipriano i Doktor su razgovarali u maloj studijskoj Sobi pokraj Kapele . Oni su sjedili za jednim Stolom pokraj Peći , jer Doktor se je smrzavao čak i u Kolovozu . Soba je bila puna Knjiga ; pokraj njih nije bilo nikakvog Ukrasa osim jednog malog Veza o Luther , koji je visio iznad drvenog Stola pokraj Prozora . Iz Dana u Dan utvrdio je Cipriano čvrsto , da je Doktor nježnog Zdravlja i da je jedan Hipohondar , ali isto vremeno oštrog Razuma i jedne začuđujuće duševne Jasnoće . On ga je kao jednog Sina svojega Brata primio , toliko je Pedro Cazalla uspijelo , da ih upozna . Oni su provodili puno Vremena zajedno , i Doktor , koji je bio ponesen sa svojom Sposobnosti kao Učitelj , podučavao je Salcedo sa temeljnim Pojmovima novoga Učenja . Njegov uvjeravajući Ton i njegov razuman Način izražavanja su mu išli na Ruku . I Cipriano je ispunjavala sama Činjenica sa Ponosom , da u četiri Oka naj većeg Propovjednika u Gradu sluša . Nakon što je on Nepostojanje Čistilišta akceptirao , nije Cipriano više teško padalo , da stanje Redovnika i Celibat kao besmislenost posmatra ili da Farizejstvo pripiše Redu . Krist nije Apostolima nikada bez bračnost predlagao . Sveti Petar je bio oženjen . Salcedo je stalno potvrđivao . Nitko njemu ne naređuje Nedoumicu . Što je Doktor govorio , bile su neopozive , sastavne Istine za njega . Tako mu nije teško padalo , da sveto Poštovanje odbija , Slike i relikvijalni Kult , što je desetljećima , od Strane Crkve Narod bio iskorištavan , i institucionalno Svećeništvo . Ili da Večeru kao simbolično Ponašanje razumije , kao što je to bilo kod Evangelista jasno . Iznenada je sve po stalo lako za Cipriano . Niti Ispovijest nije više stavljao u Pitanje . Nije mu nikada smetalo , da svoje Grijehove jednom Ispovjedniku da obznani , ali jer je on to radio zbog Boga , primao je to kao umirujuće i zadovoljavajuće . Njemu je izgledala ta Zavjesa potpunom i prihvatljiva nego ispovijed u Uho . Povukavši se u naj tamniji Ugao u Crkvi , gledao je Cipriano fascinirano na Plamen Vječnoga Svijetla i bio je miran u sebi . Onda je osjetio , da je Krist sasvim blizu i u Crkvi , i nitko mu ne bi vjerovao da čak pokraj njega sjedi na Klupi , u svijetlećem Ogртаču , sa bijelim Licem uramljenim sa Kosom i špicatom rabinskom Bradom .

Po Cipriano Odobravanju nije on do dirivao niti nijedno Učenje od Doktora i Temelje Vjere . Ovaj je govorio primjereno i blago njemu , ali gorki Okus i njegova Usta nisu nestajala . Možda je to skrivalo Mišljenje i Bojazni i Strahove , što je Doktor zadržavao za sebe . Samo kod jedne Novine dobio je Cipriano Odbojnost : Odstranjivanje Mise . Ma koliko god se je on trudio , nije mu uspijevalo , da Nedjelju kao uobičajeni tjedni Dan vidi . Bez posjete Misi – na što ga je više pokretala Urođenost nego Pobožnost – dolazilo mu je kao da , mu nešto bitno nedostaje . U trideset i šest Godina , koliko on dugo prati Molitve , po stalo mu je to Prirodno . On bi se osjetio da je izvan svega , da to ne čini . Tako je on govorio Doktoru , koji usprkos njegovim Očekivanjima nije ga Obeshrabrio .

>> Ja Vas razumijem , moj Sine << , rekao je on . >> Idite na Mise i molite za nas . I ja se vidim obaveznim , Stvari da radim , u koje ne vjerujem . S vremenom je i preporučeno , da se zadrže stare Navike , da se ne pobudi Sumnja kod Inkvizitora .

Jednoga Dana će mo mi moći naše Vjervanje da pokazujemo javno . <<

>> Toliko novi Kršćana postoji ? <<

Gorki Okus oko njegovi Usana je postao jači , ali on je rekao :

>> Sada , moj Sine : Ako se bude još četiri Mjeseca čekalo , i nas slijedilo , biti će nas koliko i njih . A za šest Mjeseci možemo mi sa njima postupati , kao što oni to misle sa nama . <<

Cipriano je uvjerio Doktorov Odgovor . Želi li mu on nagovijestiti , da je pola Grada sa *Leprom* inficirano ? Želi li on reći , da velike Mase Vjernika , što dolaze na njegove Propovijedi , zanima Reformacija ? Za Salcedo su Braća Cazalla i Don Carlos de Seso bili naj veći Autoriteti , koji su stajali iznad svega drugog Ljudstva . Kod svoji tihi Misli bio je on zahvalan Bogu za to , jer je njegov Put bio kršćanski . Njihove Poduke su učvrstile njegovo Vjervanje , a njegove prijašnje Nedoumice su se raspršile . Oni su mu ponovo donijeli Mir . On više nije bio mučen sa Mislama , sa unutrašnjim Prisiljavanjem . Ali ponekad , kada bi se on zahvaljivao zbog toga Bogu , da je takve milostive Ljude upoznao , prošle bi mu Misli kroz Glavu , da su te Osobe , koje su iz vana toliko bile različite , bile visoko hrabre . On je pro tresao svoju Glavu žestoko , da bi nepotrebne Misli izbacio iz Glave . Zlo ne miruje , Doktor mu je rekao . Čovjek mora stalno biti budan . Ali mora da je Riječ o dosadnim Umišljajima , mislio je on , jer on ima visoko Poštovanje zbog Riječi u njegovom Učenju , on ih poštuje . Oni su bili pametniji od njega , da mu je bila jedna izvan uobičajena Privilegija , da ga oni prime za Ruku i da se on sa zatvorenim Očima da voditi .

Bio je 29 . Siječanj . Doktor se je digao iz stare Stolice i žestoko je upotrijebio svoje srebrno Zvonce , što se je nalazilo na Stolu . Juan Sanchez , Sluga , ušao je unutra . On je izgledao bolesno kao i uvijek , pregamentnog Lica , smežuranog kao jedan stari Papir .

>> Juan << , rekao mu je Doktor , >> ti poznaješ Gospodina već : Don Cipriano Salcedo . On će u Petak učestvovati na Okupljanju . Naruči preostale u jedanaest Sati uvečer . Lozinka glasi *Torzos* , Odgovor *Sloboda* . Stroga Diskrecija , kao i uvijek . <<

Juan Sanchez je pognuo Glavu .

>> Kako Vi određujete , Gospodine << , rekao je on .

U svojoj Sobici slušao je Cipriano kako u susjednoj Sobi njegova Žena kašlje . On je sjeo na Krevet i pričekao je par Minuta . Posluga u Potkrovlju izgledalo je kao da su i oni spremali se za spavanje , jer više se nije čulo ništa . I Vincente u Sobi u Prizemlju , pokraj Štale , nije se po micao . On se je osjećao tjeskobno , kada se je ponovo ustao . On je duboko disao . On je Okove na Vratima nauljio , da ne bi škripalo . Sa Uljanicom u Ruci , došao je u Hodnik , i ugasio ju je i postavio na Kovčeg . On još nikada nije po Noći hodao , ali jer je bio uzbuđen , ležalo je to malo zbog neuobičajene Situaciji već zbog toga , što mu je Pedro Cazalla u Pederosa rekao : >> Tajni Sastanci moraju se održati tajno , da bi ispunili svoju Nuždu . << Konspirativna Tajnost ležala je preko noćni Sastanaka , prvo tajno Okupljanje , na kojemu će Cipriano učestvovati . Konspirativna Tajnost , mislio je on , je jedno drugo Nazivanje za tjeskobne Riječi kao Strah i Neznanje . Nitko osim njega ne smije ništa da zna o tome , jer bi u suprotnom neizbježno došlo se do kažnjeničke Ruke od Inkvizicije što bi pogodilo Grupu . Na Dovratku se je on prekrstio . On nije osjećao Strah , ali jedan Nemir da . Noć je bila hladna , ali mirna . Jedna za Visinu neobična vlažna Hladnoća ulazila mu je u Kosti . Tišina ga je potiskivala . On je slušao samo uznemirujuće Zvukove svoji Koraka , Tapkanje Konja u Štali , udaljene Korake jednoga Stražara ... Bilo je posve mračno , i ako u daljini , gdje se nalaze Kuće , jedna mliječna Svijetlost se je mogla nazrijeti . U nekim Prozorima svjetlucale su Lampe , ali slabo , da Svijetlost nije dopirala do Ulice . On je čuo u daljini Glas jednog Pijanca i jednog Konja . Nervozan i uzbuđen išao je on pokraj Calle de la Cuadra i skrenio je u Calle Estrecha . U tim posebno uskim Ulicama , čuli su se Konji posebno dobro . Oni su tapkali po Tlu i rzali su u Štalama . Sa Strahom postala je Hladnoća još jača . Na Raskršću pošao je on u desno . Tu se je malo više vidjelo ; on je pre poznavao nejasno Pročelja Vrata i za tamljene Prozore . On je išao skoro sa Sredinom Ulice , lijevo od Slivnika , i orijentirao se je kao poljski Miš po skoro jedva čujnim Eho , njegovi Koraka koji su se odbijali od Zgrada . Iznenada se je pojavila drvena Kuća pred njime , i on je prišao bliže . Srce mu je divlje tuklo . Cipriano se je dvoumio . Ali Doktor mu je bio naglasio , da ne lupa u Vrata , da to proizvodi previše

Buke . On je prišao Vratima , ali nije lupao . On je pozva dva puta polu glasno Juan Ime . I ako je on znao , da je Juan Sanchez spreman , da Učesnike dočeka , nije dobivao nikakav Odgovor . On je izvukao Ruku ispod Plašta i pokucao je dva puta po Vratima . Još prije drugog Pokušaja čuo je on od Juan Sanchez prigušeni Glas .

Vrata su se bešumno otvorila , on je ušao i bio je pozdravljen od Juan . Juan je šaputao , bez da je podizao Glas , pitao ga je , dali on poznaje Put . Cipriano ga je obavijestio , da on može ostati kod Vrata , da on zna , gdje se nalazi Kapela , na Kraju uskoga Hodnika . Na Putu do tamo mislio je on ponovo na Pedro Cazalla misteriozne Riječi : konspirativna Tajnost . Obuzela ga je Jeza .

Dona Leonor i Doktor Cazalla su već bili za Stolom , na kojem se je nalazila jedna violetna Krpa , on je za uzeo Mjesto na Podestu , sa Licima su bili okrenuti sjedeći na osam dugi Klupa . Mali Prozorčić je bio pre kriven sa teškom Zavjesom , da bi se prigušili Svijetlo i Glasovi . Cipriano je pozdravio Cazalla sa klimanjem Glavom . I Pedro je bio tu . On je sjedio na drugoj Klupi i dobacio mu je jedan zavjerenički Pogled , prije nego što je on sjeo . Jedna Svijeća na jednome Stolu kod Doktora i jedna druga u Niši , pokraj koje je Cipriano za uzeo Mjesto . Njemu je palo na Pmet , da onaj Čovjek , što je bio sa Pedro , očigledno pokazuje familijarnu Srodnost . Mora da se radi o Juan Cazalla , jedan drugi Brat od Doktora Cazalla , a Žena na njegovoj Strni je bila Juana Silva . Raspoređeni po Klupama , otkrio je on još i Beatriz Cazalla , Don Carlos de Seso , Dona Francisca de Zuniga i Zlatara Juan Garcia . Jer mu je ovaj bio naj bliži , upitao ga je on tiho , tko tamo na četvrtoj Klupi lijevo sjedi . Radilo se je o Bakkalaureus Herrezuelo iz Toro , Catalina Ortega , Kćerka od Kronfiskals Hernando Diaz , Fray Domingo de Rojas i njegov Nećak Luis . Prije nego što je Okupljanje počelo , ušla je jedna velika , vitka Žena iznimne Ljepote iz Kapele . Ona je nosila jednu lijepu Odjeću i jedan Turban na Glavi . Za čuo se je tihi Žamor kroz Redove . Zlatar Juan Garcia mu se je obratio i objasnio mu je : Dona Ana Enriquez , Kćerka od Markgrofa iz Alcanice . Minutu prije njezinoga Pojavljivanja čula se je jedna Kočija , kako prolazi . Očigledno je Dona Ana Enriquez došla sa njom iz Tame . Kao zadnji došao je Juan Sanchez sa svojom velikom Glavom i papirnom Kožom , zatvorio je Vrta za sobom i sjeo je pokraj Cipriano lijevo u prvu Klupu . Svi su gledali puni očekivanja prema Doktoru i njegovoj Majci prema Podestu , i kada su Glasovi utihnuli , nakašljala se je Dona Leonor i najavila je , da će Misli započeti sa Psalam , što su njezina Braća u Wittenberg svaki Dan pjevala ; oni se moraju u svakome slučaju za Trenutak zadovoljiti , da se mole . Dona Leonor je govorila polako i sa ugodnim Glasom , jasno , ali su zdržano . Cipriano je gledao prema Dona Ana , čiji je Vrat kitila jedna Ogrlica , i po smatrao je , kako je spustila Glavu i zamišljeno mrsila Ruke .

Cipriano je pokušavao , da u Strofama od Psalama zabranjena Značenja prepozna .

Cijenjenost želim ja Gospodinu za sva vremena ,
 uvijek je u mojim Ustima Pohvala .
 Odmara se u Gospodinu moja Duša ,
 čuti bi trebali Siromašni i biti sretni .

Kada je počela sa drugom Strofom , osjetila se je , pobožnost u njezinom Glasu , Doktor se je oslonio na Laktove , i od mjeravao je njezin Ton.

Udružite se sa mnom u hvaljenju Gospodina ,
dajte da u Horu njegovo Ime uzdignemo .
Ja sam tražio Gospodina , i on me je čuo ,
on me je spasio iz svi moji Strahova .

Ana Enriquez je gledala , uzdahnula je i blago se je nasmijala . Doktor se je nagnuo prema svojoj Majci i izmijenili su nekoliko kratki Riječi . Dona Leonor je nastavila sa dnevnim Redom , a on je čekao kao jedan veliki Glumac da dođe do najviše Točke Predstavljanja . Vladala je potpuna Tišina u Sali , kada je Dona Leonor navijestila , da se na današnjem tajnom Okupljanju govoriti o relikvijalnom Kultu i o ostalim Korištenjima i da će prvo jedan Dijalog između Latancio i Arcidiano iz Alfonso de Valdes' Knjige *Dijalozi o Događajima u Rimu* pročitati . >> Tekst << , rekla je ona , >> daje Povod za Vedrinu , ali ja Vas molim , povodom Sati i Mjesta , gdje se mi nalazimo , da se malo Uzdržite . << Cipriano je po smatrao Ana Enriquez , njezinu podignutu Glavu , bijeli Vrat , njezinu njegovanu desnu Ruku , sa kojom se je pridržavala za Klupu ispred nje . Prije nego što je počela sa čitanjem Dona Leonor , rekla je , da među malo njih ta smiješna vjerska Uvjerenja prije i poslije Crkve i u Samostanima cirkuliraju . Ona je otvorila Knjigu pronašla je uz pomoć trake označenu i traženu Stranicu i čitala je : Latancio . << Nakon jedne male Pauze nastavila je dalje :

Vi govorite jednu veliku Istinu , ali zamislite se , da to Bog nije bez razloga dozvolio , za volju Prevare , koja je po gonjena sa tim Relikvijama , što Bezazlenima izvlači Novac iz Džepova , jer puno Relikvija se pokazuje istovremeno na dva tri druga Mjesta . Ako Vi dolazite u Duren u Njemačku , pokazati će Vam se Lubanja od svete Anna , Majke Marije . Isto bi Vam pokazali i u Lyon i u Francuskoj . Nije za slagati da je jedno ili drugo Prevara , ne želi se to izjaviti , da Marija ima dvije Majke ili sveta Anna dvije Glave . I to je jedna Prevara : ne svjedočite o velikom Zlu , jer se Narod pokušava prevariti i pokrenuti Poštovanje , sa Kostima se pokreće , što je možda po krenuto sa Sabljama ? Što je za poštovanje držati ; ne raspolagati sa Kostima od svete Anna , ili na njezino Mjesto Počivališta neku drugu Ženu poštovati ?

Cipriano je primao Riječi od Dona Leonor i povodom pametni Riječi od Arcidianos po tvrdio je sa Glavom .

Dona Leonor je nastavila dalje :

Latancio : Ne vidite li Vi voljeni , da Kosti od svete Anna , koje se navodno nalaze u Duren i u Lyon , se nalaze u jednome Grobu i ne daju se da ih se gleda gleda , da se sa tim jednim od njih oba dvoje Ljudi varaju ?

Arcidiano : Da , navodno .

Latancio : Na dakle , takve slične Relikvije naći će te bezbroj u Svijetu , i samo malo bilo bi izgubljeno , da one ne postoje . Božja Volja , da se jednome bliži Kraj . Praputium Krist vidio sam ja u Rimu , u Burgos i isto u Notre - Dame d' Auvergne . (Prigušeno su se nasmijali .) Glavnog Johannes Krstitelja vidio sam ja u Rimu i u francuskom Amiens . (Nakašljavali u se Smijali) Dvanaest Apostola postoji , koliko Vi želite nabrojati , i ako su u stvarnosti postojala samo dvanaestorica , mogli bi naći dvadeset i četiri na različitim Mjestima na ovome Svijetu . Eusebius govori o tri Eksera . Jednog je bacila sveta Helena u Adriju , da bi smirila Oluju , drugog je zadjenula za Kacigu svojega Sina , a zadnji je koristila za Uzde svojeg Konja ...

Izenada su se sa Ulice začuli Koraci i Glasovi . Su zdržano Smijanje Okupljeni nestalo je u Trenutku , Dona Leonor prekinula je čitanje i gledala je . Vladao je potpuni Mir ; Slušaoci su gledali sa zadržanim Disanjem u Stol pred njima . Doktor Cazalla je stavio svoju bijelu , usku Ruku da zakloni Svijetlost od Svijeće . Cipriano je uradio isto sa Svijećom na zidnoj Niši pokraj sebe . Glasovi su dolazili bliže . Dona Leonor je gledala po Redovima , kao da im želi dati nekakvu Sigurnost . Grupa je izgleda stala ispred Kuće , iznenada se je čuo snažan Glas : *Vi želite ići zajedno* . Cipriano je bio uvjeren , da su ih otkrili , da su izdani . On je čekao napet , da se lupa po Vratima , ali nije dolazilo do toga . Umjesto toga čule su se druge Riječi ispred Kuće , Soldner . Zatim ponovo Zvukovi Koraka i Glasovi . Okupljeni su pro blijedili , i Strah se je vidio u njihovim Licima . Ali dok su e Koraci i Glasovi izgubili u Daljini , povratila im se je Boja na Licima , osim Doktora , koji je bio uvijek blijed kao Mrtvac . Grupa se je udaljavala sve više , i kada se Koraci skoro više nisu niti čuli , sklonio je Doktor svoju Ruku sa Svijeće , a Dona Leonor , koja nije izgubila svoj Mir niti za Trenutak , dohvatila je Knjigu i rekla je : >> Idemo mi dalje . << Zatim je dalje nastavila da čita .

... a sa zadnjim se je koristila ona za Uzde za svojega Konja . I postoji jedan u Rimu , jedan drugi u Mailand , jedan drugi u Koln , jedan drugi u Parizu , jedan drugi u Leon kao i bez broj drugi (ponovo su se smijali od Srca) . Što se tiče drveta sa Raspela , možete Vi biti sigurni , da bi se mogao napuniti jedan cijeli Vagon sa drvetom za Ogrjev , sve sami Ostateci , o kojima se govori , da su stvarno sa Raspela . Samo u Francuskoj pokazuje se pet stotina Zuba , što ih je Isus Krist izgubio u svojoj Mladosti . Neizbrojive su Kapi Mlijeka od božje Majke , Kose od svete Magdalena , Zubi od svetog Christophorus .

A Povodom toga Neznanja , koje leži u tome , može se uvidjeti jedna velika Šteta , što se tim Ljudima u nekim Mjestima daje na Znanje . Najmlađe je pokazivanje jednoga Registra Relikvija u jako starim Samostanima , koje oni posjeduju , i tu se može osim svega pro čitat : >> Jedan Komad Rijeke Cedron . << Ja se pitam , dali se radi o Vodi ili jednom,e Kamenu iz te Rijeke , i meni se govori , da ne pogonim Ruganje sa Relikvijama . Jedan drugi Kapitel glasi : >>

Zemlja sa Mjesta , gdje se Anđeli Pastirima ukazuju . << Ja sam pro suđivao da pitam , što se pod time podrazumijeva . Ja mogu Vama još toga Smiješnoga i Bezočnoga da navedem , koji tvrde da posjeduju , Jedan dio od Krila Anđela Gabriela , Sjenku od hodočasnog Štapa od svetog Jakobus , Pera od svetog Duha , jedan Dio od Ogrtača , ali Vi bi umrijeti od Smijeha . Ja Vama samo kažem , da su mi prije nekoliko Dana u samostanskoj Crkvi pokazali jedno Rebro od Stvoritelja . Dali postoji netko još pokraj Isusa Krista i dali je on iza sebe ostavio jedno Rebro , kako se to pokazuje .

Arcidiano : Tu postoji , kako Vi govorite , stvarno Povod za Smijanje kao iza Plakanje .

Zadnja Pasaža je Dona Leonor jedan zračeci Osmijeh izmamila . Ona je zatvorila Knjigu i prelazila je sa Pogledom preko Nazočni , na to je Doktor , koji je kao i uvijek bio jako blijed , pisaci Pribor od maknuo od sebe i oslonio se je sa Rukama na Stol , kao što je on to činio kod odlučujući Mjesta . Za Vrijeme Pauze u Publici se je čulo na kašljanje , ali povodom Priprema od Doktora po stalo je mirno . Cazalla je govorio sa istim čvrstim , Glasom kao kod Propovijedi , ali on je zvučao povjerljivije nego u Crkvi . On se je osvrnuo na poznati Dijalog između Latancio i Arcidiano , što su malo prije čuli jedan Dio , i primijetio je , da je sve bilo u tiskovito i vedro , da je svaki Komentar suvišan . Ali jer je on imao stalno jedan Povez sa Metodikom i čvrstim Pravilima , uzeo je on Čitanje kao Povod , da nekoliko Riječi vezani uz tu Temu kaže : Relikvije .

Slušaocima je malo popustila pažnja , oni su se međusobno gledali i pozdravljali se . Cipriano je primijetio , da Don Carlos de Seso često pogledava prema Ana Enriquez . Osim toga je primijetio , da je gornja Usnica od Bakkalaureus Herrezuelo nastala zbog jednoga Ožiljka , tako da se je stalno imao Dojam , da je on uzvišen ili da mu je mrsko .

Familija Cazalla se je opustila . Za neke je važila Riječ od Majke više nego od Doktora , jedan ili drugi su se smijali , kada je taj Razgovor između Latancio i Arcidiano pročitao . Doktor je započeo sa jednim kratkim Tekstom . On je došao ponovo na Valdes' oštar Humor i govorio je i objašnjavao , da relikvijalni Kult kao i obično neistinite Izmišljotine o Kristu i Svece dodiruje , što je sa , Lutherom govoreno , >> Vraga navode na Smijeh << . U slijedećim Minutama pokušavao je on da predstavi , da Relikvije nisu samo besmislene , nego štete i Crkvi , i da se mora sve uložiti , da se taj budalasti Kult i religiozni Potreba od strani . Sa svojim Davanjem , da se udruži jedna Stvar sa drugom , došao je Doktor do Zaključka da govori o Povodima , kao i obično u svojim Propovijedima , i naglašavao je , da Otpuštanja za Žive i Mrtve bez iznimke se može kupiti sa Novcem . Tom Postupanju nije nedostajalo samo Pravo valjanosti kroz Bibliju , nego se otvaraju Vrata i Vrata Prevarama .

Pri njegovim zadnjim Riječima bili su Slušaoci već umorni . Cipriano je pažljivo pratio Stvari , ali trznuo se je , kada je Dona Leonor njemu nakon Govora od Doktora sa Podesta se nasmijala i glasno mu rekla dobrodošlicu . On je jedan veliko

dušan , skroman Čovjek , čije Sudjelovanje je jako bitno . Svi su se okrenuli prema njemu i klimnuli sa Glavama , a zatim je rekla Dona Ana Enriquez , da dobre Novine , da je Don Salcedo se pridružio Grupi , još nešto dalje govori : dvije osobito utjecajne političke Osobe iz uskog Okružja Krone su u Kontaktu sa jednim vjerskim Bratom i uskoro će i oni da im se priključe . Pedro Cazalla , očigledno , po nesen sa tim neočekivanim Optimizmom , odgovorio je , da se treba postupati Oprezno i da je Žurba jedan loš Predlagač . U Principu je za pozdraviti kada se utjecajne Osobe priključe Sekti , ali ne smije se nikada zaboraviti na Opasnosti , što takvi Pristupi sa sobom donose . Dona Catalina Ortega je izjavila , da zna iz sigurni Izvora , da je Broj Luterana u Španiji prešao šest tisuća i da se po Dvoru priča , da Princeza Maria i čak i sam Kralj od Bohmen sa njima simpatiziraju . Svi su govorili iz miješano , a Juan de Silva , je dodao , da čak i španjolski Kralj posmatra pokrete u Reformi , ali zbog Dvora mu u svakome slučaj nije dozvoljeno , da se javno izjasni .Kao i kod svakog tajnog Okupljanja širila se je Euforija , i Bakkalaureus Herrezuelo se je primio Riječi , da Stvari budu na vidjelu i da se dozna Stvarnost . On je rekao , da takve na izgledne Pobjede , ako se netko skriva , kao što oni čine , mogu da pobude lažne Nade , što bi Grupi demoraliziralo , kada bi se sve raspalo . Doktor je primio Riječi od Bakkalaureus živo i najavio je , da će se samo sa slavljem Euharistije napredovati , kada dođe se do naj više Točke Okupljanja . Dok su Okupljeni klečali , uzeo je Don Agustin Cazalla jedan veliku kristalnu Posudu i jedan srebreni Tanjur , govorio je smišljen bez veliki Gesti o Blagoslovu Kruha i Vina i poredao je Okupljene , ispred sebe . Jedan po jedan išli su oni nazad na svoje Mjesto , i zadnja je bila Doktorova Majka . Nakon nekoliko Riječi zahvale Doktor se je zakunio na svoju Bibliju , da nikome neće govoriti o tajnom Okupljanju i da u Vremenima Progona neće izdati niti jednog svojega vjerskoga Brata . Nakon odlučujući Riječi *Mi se kunemo* , sa kojima su Nazočni odgovorili , raspršili su se Okupljeni , i oko Podesta na stalo je par manji Grupica , koji su tiho među sobom razgovarali o Novinama .Nekoliko Minuta Cipriano Salcedo se je nalazio u Središtu Pažnje , rukovali su se sa njime i poželjeli su si među sobom svu Sreću . Povjerljivi Juan Sanchez sa svojim pregamentnim Licem se je brinuo za to , da se Prostorija neopaženo isprazni , tako ja je sačinio Parove , koji su zatim svake dvije Minute napuštali Kuću . Nakon što je prvi Par otišao , vratio se je on nazad u Kapelu i najavio je :

>> Pada Snijeg . <<

Ali izgleda da njega nitko nije slušao . Grupe su čekale jedan i pol Sat , i Ana Enriquez , upitana od Cipriano Salcedo , gdje ona živi , mu je saopćila , da jedan Dio u Godini provodi u Zamora a drugi Dio u Vikendici od njezinoga Oca u Valladolid , lijevo od Ušća Rijeke Pisuerga , tamo , gdje se spaja sa Duero . Ona ga je pozvala , da ju posjeti , da malo po pričaju o Učenju i da se među sobom ohrabre . Bakkalaureus Herrezuelo izjasnio se je o svojim Nedoumicama i o Razlozima tajnih Sastajanja . U svakom Slučaju pitao se je on , dali do izaziva Opasnost , da se oni udružuju , i dali ne bi bilo pametnije i sigurnije , da se Veze među Članovima kroz mjesečne Vjesnike održava . Doktor je od maknuo svaku Sumnju , da ne može da šteti , da se oba dva Puta isto vremeo ide , ali je branio tajno Okupljanje kao jedinu Mogućnost , da se

među sobom okupe i da proslave Euharistiju . Kada je Juan Sanchez vidio , da njegovo prvo obraćanje nije dolazilo do njih i po veo je on bio zatim novi Par , i ponovio je :

>> Pada Snijeg . <<

Ovaj puta je došlo do previranja , Nemir u Žurba su se pojavili . Po dvoje su napuštali Kuću , i Cipriano Salcedo je na Kraju zadnji napustio Kuću kad se je našao na Ulici , primijetio je Pahulje . Vidio je da je od prije dva Sata , Zrak postao čišći , a Snijeg , koji je ležao na Ulici , pojačao je taj Utisak još više . On se je ovio u Ogartač i smijao se je pred sobom . On se je osjećao sretno i ispunjen , prepun Dojmova . Ali više Sreće zbog Okupljanja mu je učinjeno sa po klonjenom Pažnjom . U svojim Previranjima tražio je on odgovarajuće Riječi , da bi opisao , i kada se je sjetio , smijao se je cijelim Licem i trljao je svoje Ruke ispod Ogartača da se u topli . Bratstvo . To je ispravna Riječ za sve to , koju je on pronašao za svoje Suvijenike . To Okupljanje je bilo jedno Okupljanje od Braće , ujedinjene u Vjeri i Strahovima , kao što su to prije radili Kršćani u Katakombama , kao Apostoli nakon Uskrsnuća Kristova . Bio je to jedan neopisivi Osjećaj , što je bilo popraćeno sa hladnim Leđima . On je bio navodno , stajao pred jednim Početkom , da je primljen u bratsku Zajednicu , gdje nitko nije pitao , tko je tko , ako se za treba Pomoć . Od Sluge Juan Sanchez sve do Plemenite Ana Enriquez izgledalo je da svi uživaju isti Ugled . Jedno Bratstvo bez klasne Razlike , govorio je on sam sebi . I u jednom Trenutku osjetio je Euforiju , zbog toga što dijeli sa svojim Prijateljima svoju Sreću . On je mislio , da nije daleko od bratskog Svijeta , o čemu je on sanja još kao Dijete .

U svojim masovnim Pojašnjenjima vidio je on iznenada sve Apostole , koji najavljuju sretnu Vijest , da se organizira jedan tajni Sastanak za Narod , možda u Skladištu u židovskoj Četvrti gdje Ovčari , Štavioci , Krojači , Krojačice , Lovci i goniči Životinja zajedno služe Gospodinu . A kada dođe Vrijeme za to , tisuće Ljudi će se okupiti na Trgu , da odobravaju Psalme , što će ih Dona Leonor za Početak Okupljanja pripremiti .

Slijedećeg Dana posjetio je on Dona Leonor i njezinog Sina . Od Pedro Cazalla i Don Carlos de Seso znao je on , da u Avila , Zamora i Toro ne postoje kršćanske Zajednice , Osim Zajednice u Valladolid . Cristobal de Padila , Sluga od Markgrofa iz Alcanice , i Juan Sanchez su bili sa njime u Kontaktu . Ali njihov Nastup , njihova duhovna Neuglađenost , njihov nedostatak Utjecaja su pripremili Doktoru ozbiljne Brige . Čovjek bi trebao ozbiljnije primati Kontakte , i Doktor je mislio da je Cipriano prava Osoba za to . On je bio šutljiv , pametan i po sjedovao je dovoljno Novca , da se primi te Zadaće . Ostaje još samo Andaluzija . Rastojanje prema luteranskoj Zajednici na Istoku , u Sevilla , postajalo je sve veće , i izmjena Misli se zbog Inkvizicije događaju sve rjeđe . Seviljac je bio svjestan , da jedan Vjesnik u roku nekoliko Sati obadva protestantska Kruga može izdati . Zbog toga je Veza između njih potpuno može da se raspadne . Iz tih Razloga je Don Agustin Cazalla jako dirnut sa Salcedo Ponudom , i njegove Spremnosti . Cipriano bi mogao početi u Kastilien i zatim dalje u Andaluziji . On je bio jedan dobar Jahač i nije morao da gleda na Vrijeme i na Novac . Prvo će on pronaći tri Samostana u Gradu , u kojim se

nalaze Istomišljenici , sa kojima oni već dugo Vremena nemaju Kontakta : Santa Clara , Santa Catalina i u Santa Maria de Belen . On ima preporučeno Pismo za Sestre i voditi će Razgovore sa njima kroz Prozor sa sadašnjom Eufrosina Rios , Maria de Rojas i Catalina de Reinoso . Njih tri su bile uvjerene Vjernice , ali Doktor je želio da zna , dali su nove Ideje kod Novaka pale na plodno Tlo ili su se pojavile Poteškoće . Po Doktoru je Proširivanje na Samostane opasnost , jer uvijek postoje Fanatici , koji su spremni , da se obrate Inkviziciji . Eufrosina Rios u Samostanu Santa Clara potvrdila mu je Pribojavanje od Doktora . U svakome slučaju postojala je jedna Novakinja , Idelfonsa Muniz , jedna uvjerena Pristalica Reforme , što je od Luther *O Slobodi jednog Kršćanina* Spis u Samostan pro krijumčarila i sada traži naj pri lagodniji Put da to proširi na druge . Još lošije su bile Stvari u Santa Catalina ; osim revne Maria de Rojas nitko nije ništa primijetio , i Glavna misli povodom svega , da se Trenutno ništa ne pokušava . Iznenadenje su mu pripremili u Samostanu Santa Maria de Belen kod Catalina de Reinoso . Kroz Prozor po smatrala ga je Catalina sa svojim sestrinskim Glasom mu je govorila o Napredovanju novi Ideja unutar Zidina . Puno Redovnica su prihvatile Učenje o Milosrđu Kristovom . Ona mu je navela nekoliko Imena : Margarita de Santisteban , Marina de Guevara , Maria de Miranda , Francisca de Zuniga , Felipe de Heredia i Catalina de Alcazara . Ostatak Redovnica je bio na dobrome Putu ; one mole Doktora za dvije Stvari : lakše razumljive Knjige i malo Strpljenja . Cipriano je notirao Imena od novi Pristalica i sastavio je jednu Listu , što će on čuvati u svojem Uredu .

Prije nego što je Cipriano Salcedo došao u Avila i Zamora , dao je on Tiskaru Agustin Becerril stotine Primjeraka Djela *O Milosrđu Kristovom* kao Temelj od Pedro Cazalla Rukopisa u Narudžbu . Becerril , jedan oprezan Čovjek , primio je Narudžbu za jednu razumnu Sumu i izjasnio se je , nakon što je o svemu donio svoju Presudu , da će Primjerke tiskati pod Uslovom , da nitko ništa ne sa zna o tome . On će obaviti Posao bez sumnje , bez tuđe Pomoći , za jedan Mjesec i Cipriano može da dođe sa jednom Kočijom na zadnji Ulaz po Paket . Na Okupljanju 16 . Veljače bio je on dobro došao , jer je on Zajednici stotine Primjeraka *O Milosrđu Kristovom* dao na Raspolaganje . Sada se moraju te Knjige obazrivo i raz mišljeno u Opticaj unijeti , da se iskoriste što je više moguće .

U Avila je on stupio u Vezu sa Dona Guiomar de Ullo , jedna plemenita Dama , koja je povremeno u jednom Palasu unutar gradski Zidina kršćanske Krugove ujedinjavala . Iz te Žene zračila je velika Čast , što je još više bilo pojačano , kada je progovorila . Ona sama je sasvim malo pridonijela , rekla je ona , više nije u stanju da išta učini , jer sa vremenom u Gradu , malo zatvorenije Katoličanstvo vlada . Sa druge Strane je bila ona poznata zbog njezine Načitanosti i Nivoa . Faray Pedro de Alcantara je bio Gost u njezinoj Kući , Fray Domingo de Rojas , Teresa de Cepeda i još nekoliko drugi važni Osoba . Cipriano ju je po nesen slušao , između Jastuka i na jednom Divanu kao jedan Sultan . I Doktor Cazalla je prije kratko nakon svojeg Povratka iz Njemačke bio tu , govorila je Dama . Povodom njegove Posjete ona je pozvala Suvjernike iz Provincije da dođu kod nje , Badera iz Piedrahita , Luis de Frutos , Zlatar Mercadal iz Penaranda de Bracamonte i sa njima njihov Nećak Vicente

Carretero svi su oni ostali u jednome lijepom sjećanju . Doktor je svakoga pona osobno saslušao , i zatim je morao krenuti na Put . To je jedna teška škrt Provincija , rekao je on , i Dona Guiomar se je složila sa njime . Cipriano Salcedo je lutao po svojim Odredištima , razgovarao je sa različitim Osobama , ali Luciano de Mercadal , Zlatar , nije bio tako pesimističan kao Dona Guiomar . Avila glavni Grad , u Stvarnosti je jako tradicionalan , ali Penaranda i Piedrahita su pri tome , da se organiziraju , radi se na tome . Trenutno je sa u Penaranda Dona Maria Dolores Rebolledo , Mauro Rosdriguez i Daona Rafaelo Velsaco kao osvjedočeni Pristaše na koga se može računati , i u Piedrahita se nalazi Tesar Pedro Burgueno .

Od tamo putovao je Cipriano prema Zamora , u Mjesta Aldea del Pablo . Usput primijetio je on na svojem Konju Relampago po prvi Puta iznenada stanje Iscrpljenosti , što mu je stvorilo Brige . Životinja nikada nije bila bolesna , ali pri ovakvim Naznakama izgledalo je da se radi o nečemu ozbiljnom . Relampago više nije bio neumoran Konj , koji može galopirati Stazu od Valladolid prema Pederosa u jednome Komadu . U međuvremenu morao je on da ga vodi laganim Kasom . Ali to iznenadno promijenjeno Stanje , koje je bilo popraćeno sa jednim glasnim , astmatičnim Disanjem , bilo je nešto novo i pokazivalo je , da je Relampago postao star i ne više naj brži , pouzdani Konj od prije . Pri svojem Povratku želio je on Aniano Domingo potražiti , trgovca sa Stokom iz Rioseco , koji se dobro razumije u Konje . On je pogladio svojega Konja po Grivi i utvrdio je čvrsto , da je on sav moker od Znoja . Svejedno došao je on po Planu kod Pedro Sotelo , u čijoj Kući strastveni Cristobal de Padila ne samo da je pronašao sigurno Utočište , nego i jedno Mjesto , gdje može održavati religiozna Okupljanja . Sotelo je bio jedan ugodan , bucmast Čovjek . On i Padila tvorili su jedan dosta komičan Par : jedan mali , sa masnom Pozadinom i debelim Trbuhom , a drugi sa pramenovima , ne održavanom Grivom . Ali njih dvojica su vjerovali jedan u drugoga i izgledalo je da su nerazdvojni , i ako je Cipriano bio zabrinut zbog Lakomislenosti , sa kojom su ta dvojica nastupala . Kod njihovi tajni Sastanaka , koji su se održavali u sred bijeloga Dana , nije postojala Kontrola niti Lozinka . Svatko je mogao ući u Kuću , zbog čega se je sve odvijalo vruće i živo . Religiozna Djelovanja , što se je provodilo sa sa Okupljanjima , nije bilo . Kada je Cipriano došao , već su pokraj Organizatora bili Don Juan Acuna nazočni , Sin od vice Kralja Blasco , koji se je isto tako vratio nazad iz Njemačke , Antonia del Aguila , Novakinja u Samostanu Santa Maria de la Encarnacion , Bakkalaureus Herrezuelo kao i još pola Tuceta ostali , njemu nepoznati Osoba . U pravo kada je Acuna želio dobaciti jednu Šalu Sestri , došla su dva Jezuita koji su sjeli u zadnju Klupu . Justa je u tome Trenutku rugala Don Juan de Acuna preko Antonia de Aquila , Bog bi trebao da im da Milost , da postanu Sestre , jer za Brak nisu , Novakinja je rekla , da one još to nisu , one nisu Sestre , ali žele to postati , čim Sveti Otac im to dopusti . Na to je odgovorila Acuna neoprezno , da Čistoća to nije više Posao od Pape , to je bio Trenutak , u kojemu je mlađi , razgovorljiviji Jezuit uskočio i ne upitan se umiješao : On isto tako dolazi iz Njemačke i po smatrao je , da Luterani tamo sa svojim Načinom Života daju jedan loš Primjer , a sasvim suprotno životni Stil od katolički Svećenika je bliži Bogu i imaju dobre vrline . Bila je to jedna

očigledna Provokacija , ali Don Juana se je dao u Izazov i odgovorio je žestoko sa gestikulacijom , da on isto tako dolazi iz Njemačke i da to , što je on vidio , se ne slaže u potpunosti što je malo prije Izjavljeno . Na to ga je upitao mlađi Jezuit , koje Zaključke je on iz veo iz svojega Putovanja , i Acuna je odgovorio bez Suzdržavanja , da bi mogao navesti tri Točke : duboku Pobožnost od luteranski Propovjednika , njihov Trud , da žive po mjerilima pobožnosti i njihovi nastupi , i Činjenica , da oni imaju Supruge i da nemaju nezakonite Žene . Drugo , pokušavao je stariji Jezuit da uskoči , ali Don Juan mu nije dao da dođe do Riječi : >> Jedan Trenutak , ja još nisam gotov . << I zatim je počeo on bez ikakvoga Povlačenja da katoličku duhovnost u Njemačkoj da kritizira , oni tamo drže svoje Konkubine u Kući , i što je još gore , puni su Ponosa zbog toga . Cipriano se je razljutio . Njegovo Obeshrabrenje postajalo je sve jače , sa time što se je sve više u Prepirku i u Pojedinosti religioznog Života u srednjoj Europi koncentrirao . On je gledao između Sotelo i Padilla , ali nitko od njih dvojice nije izgledao voljan , da se umiješa u Debatu . On je došao do Zaključka , da taj uobičajeni Ton kod tajni Sastanaka u Adela del Pablo mora da je , što njega pogoni . Ali Don Juan je postajao sve revniji , da je javno i svugdje poznato , da je jedan od Razloga za Zatvaranje Samostana u Njemačkoj taj opterećujući Život , što je kod njih uvedeno , i da Crkva Luther u tom Pogledu manje upropašćuje .

Cipriano je čvrsto utvrdio , da je Rasprava otišla pre daleko i da neće biti lako , Razgovor navesti na drugi Put . U jednom Tonu , koji bi trebao biti opušteniji , pokušavao je stariji Jezuit Nazočnima da da na Znanje , da je Luther od jednoga napada Bijesa umro i od Strane Moći Pakla je od veden u Grob . Don Juan de Acuna pitao je sav izvan sebe od Bijesa , odakle on to zna , a kada je Jezuit odgovorio , da je on to pročitao u jednoj Knjizi tiskanoj u Njemačkoj , objasnio je Don Juan ironično , da je Njemačka jedna slobodna Zemlja , u kojoj se neistine kao i Istine smiju proširivati , jer po njegovim Informacijama je Reformator umro jednom drugom Smrću . Mlađi Jezuit je došao na razgovor o Luther Časti , njegovom nepobjedivom Odnosu sa jednom prijašnjom Sestrom . To je bilo jedno Svetogrđe , rekao je on , jer su njih obadvoje odbacivali Nevinost , jedna Izjava , što je Acuna sa Obrazloženjem navodilo , da je Ponuda bez Braka za Duhovnike jedno pozitivno Pravo , odlučeno na jednom Konzilu , kao što je to učinila ortodoksna Crkva . Diskusija je postala oštrija i dodirivala je nove Teme , bez da su to polemizirajuće Partije primijetile . Acuna je došao do razgovora o Papinoj Pogorešivosti : Pokušaj Paulus IV. , da Cara pokaže kao Šizmatika , je prvi Dokaza za to . Kod te Točke ustao se je Cipriano , jer je znao , da je Acuna u sred Srca od Reda od Ignatius iz Loyla pogodio , nadglasao je ostale i zamolio je Prepirače , da Temi promijene Ton ili da pređu na drugu Temu . Preostalim Nazočnim se nije svidalo , kojim Putem se kreću Teme , i da tu više nije Riječ o kršćanskom Učenju , i nema , Svjedočanstva osim jednog nažalost Izmjenjivanja Uvreda . Za čuo se je Aplauz , ali na Čuđenje Prisutni ustao se je iznenada Don Juan Acuna , gurnuo je Klupu u nazad , na kojoj je sjedio , pošao je prema dvojici Jezuita i zamolio ih je za Izvinjenje . Možda je on primijetio , da se je otišlo pre daleko , i bio je pre plašen zbog njihovog Držanja . Ali sa time Besmislicama nije bio Kraj ; on je

objasnio osim toga , da on ima jednog Brata u Zajednici Jezuita , sa kojim on često izmjenjuje Riječi . Ali on u svakome slučaju ne njeguje on heretičke Misli , on još vjeruje , da ono što on zastupa , prije više počinje sa Šalama , što si je on dozvolio sa Novakinjom Antonia del Auguila , sa kojom on ima jednu dugu povjerljivu Vezu i dugogodišnja Sklonost ih zbližava . Novakinja je klimnula sa Glavom i nasmijala se je , da smiri novo nastalu Situaciju sa svojim dobrim Manirima , podigli su se i Jezuiti , prihvatili su Izvinjenje i pohvalili su Rad njegovog Brata u jezuitskoj Zajednici . Jedan veliki Teolog , rekli su istovremeno i rekli su da je sa time nesuglasje riješeno , Don Juan ne bi trebao sa svojim današnjim Prijepodnevnim Držanjem to ponavljati u Javnosti .

Cipriano je bio za to , da on svoje Razgovor dalje nastavi . Deprimiran zbog Scene , čiji je on Svjedok bio , i sa Brigom za bolesnog Relampago , koji je pri jednom novom Usponu na jedan omanji Brežuljak pokazao ponovo Slabost , vratio se je on nazad u Valladolid i odgodio je svoju Posjetu u Toro i Pederosa za jedno drugo povoljnije Vrijeme . Njemu se je žurilo , da Doktoru da na Znanje o Uspjesima njegovog Putovanja . Cristobal de Padilla , ni na zadnjem Kraju i ako je bio dobar Sluga , nije bio u Situaciji , da odgovorno djeluje , a niti se riskantne Veze sa Pedro Sotelo mogu nazivati dobrim . Događaji u Aldea del Palo je bilo jedno ozbiljno Upozorenje . Da Jezuiti nisu pre šutili , bila bi im Inkvizicija za Petama . Oni su se bez Razloga dovodili u Opasnost . Osim toga mora Doktor ne od loživo da stupi u Vezu sa Don Juan de Acuna i da ovaj svoje toplo krvne načine Izražavanja uredi , što je za Organizaciju značilo kao jedna Prijetnja . Njegova razmjena Riječi u Aldea del Pablo je bio dovoljan Povod , da se je moglo računati na Inkviziciju . Puno drugih , koji se ponašaju obazrivo i suzdržano drže da se on ponaša , kao Ptica u Krletci koja čeka Presudu od Inkvizicije . Don Pedro Sotelo , koji je bio jako domišljat , mora odmah sa tim izvan smiješnim Okupljanjima prestati . Članovi Zajednice jezuita provlače se kroz cijelu Zemlju , i oni Naređuju Redu Stvari , da to nepomirljivo Držanja treba kroz Toleranciju Subraće izgladiti . Ona dvojica Jezuita u Aldea del Palo su bili izvan uobičajeno složna i puna razumijevanja nastupila , ako se Čovjek samo zamisli , da militantno opremljena Zajednica Jezuita je upravo zbog toga osnovana , da katoličko Vjerovanje odbrane . Kao naj povoljnije treba se smatrati , da je od Don Juan Brat jedan Pred borac od Reda . Bez takvog Stanja bi se dva Jezuita u svoj svojoj Vjerojatnosti manje oprostivo ponašala . Neslaganje , što se je pokazalo sa Acuna , ujedinjeno je sa njegovom Mladosti i životnom Toku od njegovog Brata , što je oba dvojicu pokrenulo , da njegove Riječi ne uzmu sasvim za ozbiljno i da na Kraju ipak akceptiraju njegovo Izvinjenje . U svakome Slučaju je ta Scena bila toliko nezamisliva , da je Salcedo , brzo čim se je završilo Okupljanje , sjeo na svojega Konja , i prihvatio od Pedro Sotelo Poziv za zajednički Ručak i nakon toga je otišao u Valladolid , bez da se je sa Acuna ili Cristobal de Padilla pozdravio . Oštre Riječi , koje su pale u Razgovoru , gorile su mu pod Noktima . On nije mogao da dočeka da po razgovara sa Doktorom , i kada je on sa jedne Uzvisine pred sobom vidio Zamak u Simancas , počeo je olakšano da diše . Ali u tom Trenutku zateturao se je njegov Konj i kleknuo je zbog svoje Slabosti na prednje Noge , Zadnje su mu još ostale na svom

Mjestu , i ostao mu je samo žalostan Pogled na Pjenu na Ustima od Konja . Cipriano Salcedo je sišao zabrinut i lupio je Relampago nekoliko puta po Tijelu da ga ohrabri . Konj se je znojio i rzao sa životinjskim Pogledom , i nije reagirao . Sa njegovim Usta prekrivenim ssa Pjenom dolazilo je prigušeno , rzanje . Cipriano je sjeo na jedan Kamen , da bi pričekao , da se Konj povрати . On je imao Utisak , da je Konj ozbiljno oblio . On je mislio na Valiente , koji je po Priči Strica Ignacio slično doživio u Vinogradima kod Cigales . Relampago je pokreta svoju Glavu lijevo i desno . Toj nastupanje Smrti , mislio je Cipriano . Ali nešto malo kasnije stao je on , ispred njega , bez Muke , i Salcedo ga je po veo za Uzde laganim Korakom prema Simancas . Nakon što je on pio , sjedio je on na starome Mostu , a Konj je nastavio da nosi njegovu Težinu do Valladolid . Kod njegovog Dolaska upravo je Vincente čistio Štalu . On je odmah vidio , da nešto nije u redu sa Konjem . >> On je već tri Dana slab , on se zapjeni i ne jede ništa << , objasnio je Cipriano . Zatim je dodao :

>> Kada se Životinja sutra odmori , odvedi ju ti kod Aniano Domingo gore u Rioseco . Daj da ti se točno kaže , dali se tu može nešto napraviti . Ostani preko Noći u La Mudarra , da se ne premori . Ja ne želim , da Konj pati . <<

Vincente je gledao u Relampago Oči , tapkao ga je po Vratu . On je vidio , da se njegov Gospodin s uzdržava , da otvara Usta . On je bio neodlučan . Na Kraju ga je čuo kako govori :

>> Ako Aniano ne vidi tu nikakvu Nadu , onda ga usmrti . Sa jednim Metkom između Očiju . I Jednom zbog milosti u Srce . Budi siguran , da je mrtav , prije nego što ga ti pokopaš . <<

Teo , Doček je došao neočekivano za njega , njezino napeto Lice , Dernjava , Suze , osorna Rađanje . Situacija je postajala rastući tjeskobna , Razdraženost njegove Žene je rasla u više Faza . Na Početku on nije razumio , on je mrmljala isprevrtano , nepovezane Riječi , konfuzne Slogove . On nju nije razumio , ili bolje rečeno nije ništa nalazio kod Teo , da bi ju razumjeti . Ona se je povukla u spavaću Sobu , ali ostala je na Nogama , hodala je gore dole , artikulirala je zagonetne Riječi , čemu Cipriano nije mogao dokučiti Smisao ; Preparat , zaboravljen , zadnja Šansa . Ona mu je svašta prebacivala , ali nije ništa točno govorila . Sasvim jedinstveno , kao da se radi o jednom dugom procesu Učenja , spajala je Teo jednu Riječ sa drugom i postala je malo razumljivija . Njezine Oči su bile čvrste kao od Stakla , još ljudske , ali bez ikakvoga Sjaja . Riječi su se počele nizati i dobivale su Smisao , on je govorila o tome , da je on Preparat sa Srebrom zaboravio , da se ne drži Doktorovi naputaka , da njegova *Stvarčica* zakazuje , da se njezina Briga povodom njegove Pasivnosti uzaludna . Počela je da govori mirnije , kao da pokušava da razmišlja , a Cipriano je sastavljao Slogove njezini Misli kao jednu zagonetnu Sliku . Odjednom mu je sve postalo jasnije : Teo je zaboravila , da mu da Vrećicu sa Preparatom . Možda je ona to jednostavno zaboravila , možda , a to mu je izgledalo vjerojatnije , da je ona željela da ga stavi na Probu . Pri svojem Povratku on nije ima ništa Brže da uradi , nego Prtljagu ispita i da utvrdi , da on nije ništa novo kupio . Cipriano dakle nije četiri Dana uzimao Medicinu . On je pre kinio Njegu koju je Doktor Galache preporučio . Njezine Riječi su postale Žalopojke , kao u jednog vinogradara u Nedoumici , ali bila je sada za razumjeti . On je puno Godina Njege poništio , i ona nije više bila te Dobi , pa da sada sve počinje Ispionova . Cipriano je bio zaposlen sa time , da ne dopusti da Situacija eskalira , nego je pokušavao Bijes svoje Žene da zadrži u razumljivim Mjerilima : Nije se ništa loše dogodilo , i Prekidanje od četiri Dana neće naškoditi jednoj dosadnoj Njezi i neće stvar izgubiti na težini . Ona je postala još ustrajnija , još savjesnija da i dalje nastavi sa time , on će Medikamente dva puta na Dan uzimati umjesto samo jednom , sasvim kako Teo to želi , ali njezina Razmišljanja su bila popraćena sa Dernjavom . Ona je uvijek za to živjela , da ima jedno Dijete , ali od

toga zbog njegove Krivnje za sad još nema ništa . Ona je Godinama šišala Ovce , dok se nije osjećala da je spremna za Brak . Kada se je udala , onda da , bi postala Majka , on je sada sve to raspršio . Njezin cijeli Život je bio vezan i sve je davala od sebe za jedno Majčinstvo : Lutke u Djetinjstvu , Mlade Životinje vani u Šumi , Svrakino Gnijezdo preko puta Kuće , ali on to ne želi , on je sve uništio , kratko prije Isteka Roka , što ga je Doktor postavio .

Kod te Točke postala je Teo neobično žestoka . Možda se je radilo na Pokušaju od Cipriano , da je umiri , jer je izgubila Vladanje . Njezine Riječi su bile ponovo nerazumljive , njezina Pobuna je rasla , ona je prišla Prozoru potrgala je Zavjese , pomela je srebreni Asesoar sa toaletnog Stolića i izrekla je nerazumljive Riječi , što je zvučalo kao Lajanje . Iznenada je razumio Cipriano . Ona ga je nazvala jednim ukočenim Jarcom , i ako je znala , da on to nije . Još nikada nije Teo koristila nepristojne Riječi , i Cipriano je pomislio , da se radi o jednom Rescenariju na njezinu Prošlost kao šišačice Ovaca , jer uz svako Stado po Zakonu dvije Koze i jedan Jarac moraju tu da se nalaze . Riječ ukočeni Jarac ne mora da znači nešto loše u Paramo . On je pokušavao ponovo , da je umiri , ali učinio je baš Suprotno . Teo je vrištala kao jedna Opsjednuta , lupala je sa Vratima i vikala je na njega , dok je on pokušavao , da u njezinim Očima pročita , jedan Razum , ali Pogled je bio prazan , potpuno odsutan . Što više se je on trudio , da je dovede Razumu , njezin Repertoar sa Vrijeđanjem je rastao , tako da su se Vokali naj niže Vrste čuli . Ona mu je prebacivala njegovu Nesposobnost , njegov mali Rast i Zakazivanje njegove *Stvarčice* . Cipriano je drhtao , on je pokušavao da joj zatvori Usta , ali ona ga je ugrizla i nastavila je sa Vrijeđanjem . Ona se je bacila na Krevet i po kidala je sa svojim Noktima finu Deku i Jastučnicu . Zatim se j iznenada ispravila , gledala je Raspelo , i doživjela je slom . Ona je izgledala kao da uživa u Uništavanju za Vrijeme izlivanja svoga Bijesa , i nije ju zanimalo dali se to čuje vani kroz Prozore i kroz Vrata . Teo se je ponovo bacila na Krevet , a Cipriano je pokušavao , da ju umiri , pri tiskao je njezina široka Ramena na Krevet . Ona je okrenula sa Očima , dok ju je on pokušava umiriti sa Riječima , da će on ponovo uzimati Medikamente , dva puta na Dan umjesto samo jednom , ali njezine izokrenute Oči su i daje tonule u očnim Jabučicama , kao da je razroka i bez Utiska . Bio je to jedan prazan Pogled , nesposoban , da vidi i li razumije . Oni su se hrvali međusobno , i uspijevalo je Teo da se otme . Ona je bila jača , nego što je Cipriano mislio . Ta Bolest , na neki Način daje Bolesnima neku nadljudsku Snagu , prolazilo je njemu kroz Glavu . Uspijelo mu je , da je okrene na Leđa i da njezine Zglobove pritisne na Jastuk . Kada je Teo primijetila , da je bespomoćna , počela je ponovo sa svojim uvredljivim Litanijama , iznenada je govorila o bračnom Poklonu , i njezinoj Imovini . Što je Cipriano učinio sa *njezinim* Novcem ? To Pitanje je za sobom povuklo nove Uvrijede , ona je tražila su svojem zbunjenom Duhu za još uvredljivijim Vezama , vrijeđala ga je u svojoj potpunoj Bespomoćnosti još žešće . Cipriano je primijetio , da je nakon dva Sata Borbe snaga Volje od njegove Žene popustila . Ponovo je on pokušavao , da je po mazi po Čelu , ali ona ga je ponovo napala kao jedna Furija . Kod trećega Pokušaja dozvolila je nježne Geste i malo se je umirila . On ju je ponovo pokušao sa Riječima

uvjeriti , šaputao je nježne Riječi , i Teo je ostala bespomoćno da leži i slušala je pažljivo ono što joj je on govorio , najvjerojatnije da nije razumjela Značenje . Ona se je nakašljavala , sa zatvorenim Očima kao nakon jednog tjelesnog Napora , dok ju je on i dalje milovao , njezinu Kosu je uvijao u svoje Prste , ali ona nije pokazivala osjećaje , niti se je više branila . Ona je postala ravnodušna , bila je bez Snage , kako ina će nervne Krize završavaju . Počela je tiho da plaće . Tople Suze su joj curile niz Obraze , ali on je suosjećao sa njome . On joj je brisao Suze sa Posteljinom . On nije volio tu Ženu . On je mislio na Dane u La Manga , kada su držeći se za Ruke šetali kroz Šumu , dok su okolo letjeli Golubovi . U Temelju je Teo za njega bila kao ti Golubovi , jedan Plod Prirode , živa i slobodna . On skoro da nije niti imao Veze sa Ženama , i jednostavan Način *Paramo Kraljice* ga je razoružao . Njemu se je čak i sviđalo , da ona pri Vjetru i Vremenu Ovce šiša , isto tako kao što gradske Žene u svojim Salonima rade frizure . On je stalno imao Divljenje za praktičan Rad i nije imao Razuma za Zanimanja koja su bila samo uzaludno trošenje Vremena . Sjedeći na Krevetu , pažljivo je on nju gledao . Ona je sklopila Oči , i njezino disanje je bilo duboko i polako . On se je pažljivo ustao i izašao je na vrhovima Prstiju napolje , pri čemu se je on trudio , da staje na Mjestima gdje su se nalazili Tepisi . On je upalio Uljanicu , i sa njome u Ruci tražio je Medikament u kućnoj Apoteci . On je uzeo više nego što je potrebno i pripremio je u Kuhinji jedan Napitak . Strina Gabriela je njegovala da kaže , da je taj Lijek još nikada nije razočarao . Čovjek ne samo da spava duboko i čvrsto , nego se ne probudi prije ranog Jutra . On se je vratio nazad u Teo Sobu . Ona je još uvijek ležala bez pomicanja i duboko je disala . On je sjeo pokraj Jastuka na Krevet , i po prvi Puta je uzeo za stvarnost Zabilješku od isprevtane Sobe , nakrivljeno Raspelo , potrgane Zavjese , obadva Jastuka iz kojih je virila Vuna . Što da on kaže Crisanta ? Ali zbog čega bi nešto uopće i govorio , kada je Posluga bila Svjedok njezinoga Napada , i ako se nisu pokazivali ? Teo je počela postajati nemirna i mrmljala je nerazumljive Riječi . Ona je otvorila svoje Oči i ponovo ih je zatvorila , bez da ga je primijetila . Iznenada se je izmijenio njezin Položaj i okrenula se je ona na desnu Stranu , okrenuta sa Licem prema njemu . Ona je počela da po mjera svoju Glavu . Mrmljala je i dalje . Sasvim pažljivo uzeo je Cipriano Čašu sa Napitkom u desnu Ruku , a svoju lijevu je pod vukao ispod nje i podigao joj je Glavu .

>> Pij << , rekao je on određujući .

I ona je pila . Ona je bila žedna . Ona je popila sa željom , u jednom Gutljaju , i pri zadnjim Kapima za grcala se je i dobila je lagani napad Kašlja . Kroz Prozor se je mogla vidjeti već Noć , na Ulici je sve bilo mirno . Jer je on sjedio sa Leđima okrenut prema Lampi , vidio je Cipriano svoju Sjenu preko njezinoga bijelog Lica . Do tri Sata ništa se više nije događalo . Ponekad bi se on okrenula u Snu . Sigurno je sanjala . Kada se je Cipriano ustao , djelovala je on mirno , njezino Disanje je bilo ravnomjerno , ali on će svejedno ostaviti Vrata od svoje Sobe otvorena . On se je skinuo u svjetlosti Lampe , i kada je legao u Krevet , uzeo je on jedan Primjerak *O Milosrđu Kristovom* u Ruke , da je čita . Neprimjetno je on upadao u San , i Knjiga mu je iskliznula iz njegovi Ruku . Bio je to samo jedan Trenutak , ili mu se je to samo

pričinjavalo . On se je uplašio , kada je Ladica od Teo Ormarića žestoko zalupila , on je čuo na jedan Način neartikuliranu Viku i zatim je vidio Lik svoje Žene na Vratima . Ona je na sebi još uvijek imala potrganu Odjeću , u kojoj je zaspala , i u podignutoj Ruci je držala velike Škare , sa kojima se radi sa Ovcama . Cipriano je pokušao da ju zaustavi , on je želio nešto da kaže , ali on je čuo zastrašujuću Prijetnju , kada je Teo ulazila u njegovu Sobu .

>> Ja ću tvoje majmunsko Tijelo ošišati ! << , vrištala je ona .

Cipriano je sjeo na kraj Kreveta na Jastuk i povukao je svoje Noge prema Tijelu da se zaštiti . Kada se je Teo bacila na njega , gurao ju je on od sebe sa Koljenima i tako je držao Rastojanje . Na Kraju je Teo pala na uski Krevet , i brzo je došlo do žestoke Borbe . Ona je podigla Škare u vis , dok ju je Cipriano pokušavao umiriti i da je uhvati za Zglobove , bez da joj nanosi bol . Slušaj me , rekao je on , slušaj me , Teo , molim te , ali ona je postajala sve divljija , i dalje ga je napadala . Cipriano je osjetio jednu Posjekotinu na desnoj Ruci , sa kojom je on pokušavao da je zadrži , i istovremeno je čuo nerazumljive Prijetnje od svoje Žene : >> Ja ću da te kastriram kao jednu Svinju , ja ću da ti odrežem onu *Stvarčicu* , koja ne koristi više ničemu . << Usprkos Povrijedi , ili možda pobuđen zbog Bolova , uspio je Cipriano Teo na Kraju da uhvati za obje Ruke , ali ona se je i dalje otimala ali bezuspješno , njezina Ruka sa Oružjem je nestala pod Posteljinom i ona je slijepo tražila . Cipriano se je proderao , kada je osjetio Ubod u svojoj desnoj Butini , u tom Trenutku uhvatio je on Teo za Vrat , i uspjelo mu je da ju pritisne . Sada se je on nalazio u stoj Poziciji kao u ljubavnim Noćima , on je jašio svoju Ženu , ali ova puta se je ona borila da dođe do Škara . Teo se je propinjala , počela je ponovo da ga vrijeđa , ja ću tvoje prokleta majmunsko Tijelo ošišati , prijetila je ona , ali sada je Cipriano imao Kontrolu nad njom . On ju je u njezinim bezuspješnim pokušajima da se oslobodi i izjavljivanjima Uvrijeda smirio . On je gledao njezine prazne Oči , i u tome Trenutku je shvatio da je on izgubio Teodomira . Nakon jednog novog bezuspješnog Pokušaja da se oslobodi od ustala je Teo . Ispustila je Škare i upala je u jedan žestok , bespomoćan Plač . Cipriano je ponovo krenio do kućne Apoteke , ali ovaj puta više on nije imao Povjerenja u Napitak i pripremio je Bolesnici jednu veliku Dozu Filoneum Romanum . Zatim je otišao on u radnu Sobu i napisao je jednu Vijest za svojega Strica Ignacio : >>> Ja se bojim , da je Teo izgubila Razum . Ja ne mogu da napustim Kuću . Dali ćeš biti toliko dobar , da najboljeg Doktora za duševne Bolesti ovamo da dovedeš ? << On je probudio Vincente i rekao mu je da Pismo odnese kod njegovog Strica Ignacio . Gospođa je bolesna . Posjeta kod Aniano Domingo zbog Relampago mora da se za sada odgodi .

Povjerljiv kao i uvijek došao je Don Ignacio Salcedo dva Sata kasnije u Pratlji mladog Doktora Mercado u Kuću svojega Nećaka . Cipriano ga je spremno dočekao . Doktor je bio na Putu do Uspjeha . Kao Doktor u Samostanu Maria de la Concepcion i kao tjelesni Doktor od Markgrofa iz Denia bio je on pri tome , da svoje Ime kod Dvora da dobije . Bilo je govoreno , da on nije ništa donio u Brak osim Odjeće , koju je nosio na sebi , jednu Mazgu i Tuce Knjiga . U svakome slučaju je pet stotina Dukata kao Poklon za njegovu Ženu bio Temelj za njegovu kasniju Imovinu .

U ona Vremena nije on po sjedovao ništa osim nekoliko Vinograda u Valdestillas i jednu Kuću u Calle de Cantarranas . Ali Stanovnici Valladolid su hvalili njegov oštar Pogled , njegova uspješna Liječenja , njegov rastući Ugled . On je bio prvi Doktor u Gradu , koji je crnu Odjeću odbacio i koji je nastupao kao jedan Plemić . Ništa na njegovoj Vanjštini nije na govještavalo o njegovome Zanimanju . On je ušao u Sobu i odmah je primijetio Zavjese na Podu , potrzanu Posteljini , Cipriano krvavu Ruku , sve je bilo Isprevtano .

>> Dali je ona Vas napala ? <<

Cipriano je klimnuo .

>> Dali joj je to prvi Puta ? <<

Cipriano je ponovo klimnuo . Doktor je pregledao njegovu povrijeđenu Ruku .

>> Za to će mo se mi pobrinuti kasnije . << On se je obratio Teo koja je spavala . >> Što ste joj dali ? <<

>> Samo jedan Napitak sa Filoneum Romanum , Doktore . Više se ja nisam usuđivao . <<

Doktor Mercado se je na smijao samo dopadno .

>> Jedna Mjera , da se umiri Nevrijeme << , rekao je on .

Sada je on ispitivao njezin Puls i stavio je svoju besprijekorno njegovanu Ruku na njezinu lijevu Stranu Grudi .

>> Groznicu nema << , primijetio je on nakon nekoga Vremena . >> Ova Pretraga može biti površna , ali ja nemam Sumnje . Imali ona nekakvu Opsesiju ? <<

>> Jednu jako tjeskobnu , Doktore . Majčinsku Sreću . Ona se je udala , da bi imala Djecu , ali ja joj to ne pružam . Mi Salcedo << , on je gledao Strica preko Ramena od Doktora , >> nismo pretjerano plodni . <<

U Kratko je on ispričao Doktor Mercado o svojoj Posjeti Doktoru Galche , što im je on preporučio i da je on u zadnje Vrijeme svojega Putovanja zaboravio uzeti sa sobom Preparat i sa tim je pobudio Napad .

>> On želi Vašu Neplodnost sa srebrenim Preparatom da izliječi ? <<

Cipriano se je držao na Mjestu gdje je bio povrijeđen na Ruci .

>> Ja smatram , da je to jedna Zavjesa od Doktora , da bi Bolesne odvratio od Pažnje . <<

>> Aha . <<

>> Doktor je iz svoje Torbe izvadio jedno njemačko Povećalo i nagnuo se je iznad Bolesnice , rekao je on :

>> Budite Vi spremni , da ju mi zavežemo . Ona može svakoga Trenutka da se probudi . <<

On je zatim povukao njezinu desnu Trepavicu i pregledavao je njezinu očnu Jabučicu . Zatim je to sve ponovio sa njezinim drugim Okom . Ponovo je provjerio njezin Puls .

>> Ova Dama mora da se smjesti u jednu Ustanovu << , rekao je on . >> U Calle de Orates postoji jedna Bolnica de Inocentes . Nije ništa luksuzno , ali teško da se može u ovom Gradu nešto bolje naći . Medicinske Mjere su primitivne . Bolesnike se priveže za željezne Šipke na Krevetu , ili im se povežu Noge , da ne mogu nikuda

otići . Sa malo Novca , da se plate dva Pomoćnika , koja će se brinuti za nju , možda njezine Depresije splasnu . <<

Don Ignacio Salcedo , koji je do sada šutio , upitao je Doktora , dali se može Bolesnicu u jednu normalnu Bolnicu smjestiti , ako se nešto doplati . Doktor je klimnuo .

>> Novac je jedna jako lijepa Stvar << , rekao je on . >> Sa Novcem na ovome Svijetu se skoro sve može postići . <<

Oni su smjestili Teo za početak u Bolnicu de Inocents u Calle Orates . Stric Ignacio ih je pratio , ali kada su dva Čuvara Bolesnicu pokušali zavezati , počela je Teo kao divlja Mačka da se brani tako žestoko , da je jedan Čuvar pao na Pod . Privučeni sa tim Spektaklom , zastajkiivali su Prolaznici pokraj Stepenica , gdje se je nalazio Čuvar na Podu ali nekoliko Minuta kasnije našla se je Teo u Ludnici pod Stražom dvije Njegovateljice , vidljivo snažne Žene , koje su budile Utisak , u slučaju potrebe da za gospodare nad njom .

U devet Satu u večer dobio je Cipriano jednu Vijest iz Ludnice , u kojemu mu je saopćeno , da je Gospođa u neopaženom Trenutku svojim Čuvaricama utekla . Cipriano je ponovo obavijestio svojega Strica , koji je brzinom Vjetra podigao Alarm u cijelomu Gradu . Cipriano sam je pročešljao Grad sa Vincente sa Sjevera do Juga i sa Zapada prema Istoku , ne bi li pronašao bilo kakav Trag za Ženom . Ona je isparila . Slijedećega Jutra se je Potraga dalje ali bez uspjeha . Oko Večeri je Brodar Aquilino Benit , koji je prometovao između Placeva na staroj Promenadi kod maloga Uspona del Prado izjavio , u Uredu i rekao je , da je Bježeću pronašao , bez svijesti i jako lošem Stanju kao jedna Prosjakinja . Dok je išao prema Promenadi , i uspio ju je dovesti u Svijest .

Osim toga je Don Ignacio po duzeo neke druge Mjere , i kada se je Teodomira povratila , odvezli su je sa Kočijom njezinoga Muža u Medina del Campo , bez da su čuli Riječ od nje . Tamo u Medina je ona smještena u Bolnicu Santa Maria del Castillo , što je pripadala Zajednici milostivi bogati Djevica a koja se je nalazila neposredno kod Samostana San Bartolome . Bila je to jedna lijepa , malo istrošena Zgrada sa samo malo , stalni Pacijenata , gdje su već pristali , Dona Teodomira da prihvate i stalno dva Čuvara i jedna Njegovateljica za Brigu će oni dati na Raspolaganje . Cijena je iznosila oko četrdeset i pet Real po Danu , i Bolesnicu se može posjećivati sedam Dana u Sedmici u svaki Sat .

Cipriano Salcedo se je osjećao olakšano , kada je njegova Žena bila zbrinuta , ali pri Povratku prema Kući obuzela ga je duboka Poraženost . On je bio naviknut na Teo i ona mu je sada nedostajala , i ako više nije imao duboki Osjećaja prema njoj . On je pod pao brzo pod svoju uobičajenost . Rano u Jutro išao bi on u Šivaonu u Skladište , gdje su se nalazili Fermin Gutierrez i Gerardo Manrique sa kojima je razgovarao . Postojala su dva Temeljna Problema : Zečje Krzno više nije bilo upitno u izradi *Zamarro* , a krzna od Divljači su bila rijetka , jer je Gorje bilo već jako izlovljeno . Kada je prvi Problem riješen , donio mu je jedan Vjesnik iz Burgos neočekivanu Vijest , da je još mladi Gonzolo Maulenda od iznenadne Bolesti umro i da je njegov srednji Brat Ciracio , Sin od Don Nestor i njegova treća Žena , preuzeli

Poslovanje . Po Odluci novi Trgovaca pratio je jedan naoružan Galeere Brodove , sa čime je Strah ponovo bio umiren . Transporti su išli dalje , ali Sigurnost je poboljšana , tako da niti jedan trgovac sa Vunom nije ništa imao za prebaciti zbog toga . Cipriano Salcedo , čija je Trgovina sa Maulenda od deset Vagona godišnje porasla naspram Vremena Don Bernardo kada je to iznosilo tri Vagona , čemu je bilo zahvaliti Zamarro . Da bi Detalje razjasnili i da bi upoznao novoga Trgovca , poduzeo je Cipriano jedno Putovanje u Burgos . Ponovo je trgnu o jedan Vjesnik Cipriano iz njegove Poraženosti . Život se je ponavljao . On je zajahao svojega novoga Konja Pispas , što ga je kupio njegov Prijatelj Seso u Andaluziji , ali usprkos Don Carlo Znanja u toj Oblasti nedostajao je Cipriano njegov stari Konj na kojeg sa je navikao i teško mu je bilo surađivati u novim Reakcijama novoga , njegovog Jedinstva , njegovog nervoznog Bića . Vincente je Relampago u Šumi kod Illera kod Villanubla sa jednim Metkom u Čelo usmrtio . Estacio del Valle mu je dao Pištolj na Raspolaganje kao i dvije snažne Mazge , da obavio zakopavanje . Njegov Sluga je jedan veliki , ravan Kamen stavio na Grob , da bi označio Mjesto .

I ako novi Maluenda se je mogao teško boriti sa Vodama , nije on napravio loš Utisak na Cipriano . On je akceptirao radosno Povećanje trgovine sa Vunom , što je Salcedo sa namjerom učinio , jer su do sada samo pola Robe isporučili , sada su bili blizu toga da još duplo zatraži . Veza sa Maulenda je postala ponovo prijateljska .

Između svoji poslovni Obaveza posjećivao je Cipriano Teo u Medina . Ona je umirena sa Filoneum Romanum i izgubila je borbeni Duh . Ona je vegetirala gledajući ispred sebe , predala se je . Njezine od prije lijepe Oči , koje su sada gledale ispred sebe bez izraza , radile su Cipriano žalosnim . On nikada nije saznao , dali ga ona prepoznaje , dali njegove Posjete izazivaju nešto u njoj , jer kad bi on došao , imala bi ona prazan Pogled , sa kojim je Pratila Pokrete od svoji Čuvara . Ona više nije bila robusna Žena koju je on upoznao u La Manga , nego je propadala na očigled . Njezino Tijelo je utonulo samo u sebe , dok su Usta , Nos i Oči izgledali oštrij i sve su više Mjesta na Licu zauzimali , koje je jednom bilo cvijetajuće i okruglo .

Ona nije ništa govorila , nije ništa jela , ona je otvarala Usta samo , kada bi pila . Ona više nije posjedovala volju za Životom , govorili su njemu , ali ona nije patila . Prozor sa Rešetkom od Sobe gledao je na Polja ; mogao se je vidjeti Zamak , koji je izgledao kao da hipnotizira . Cipriano je pokušavao da nešto izmisli , da ju potakne , ali njegove Sitnice , mali Nakit , Cvijeće , nisu izazivali u njoj nikakvu Reakciju . Svaki puta , kada bi je on posjetio , vraćao bi se on sve poraženiji nazad Kući : Ona ga nije prepoznala ; bilo joj je svejedno , ako on uopće više nikada niti ne dođe . Ponekada su sami Čuvari pokušavali , da je Ohrabre : Ona je nešto malo pojela , ona je poduzela malu Šetnju kroz Sobu , ali na njezinom Licu se nije ogledavao nikakav Napredak . U svojim svakodnevnim uobičajenim Davanjima nagrađivao je Salcedo Čuvare velikodušno sa Napojnicama , što mu nikada nije izgledalo dovoljno . Pogledom na Situaciju , to je bilo jedino , što on još može da učini za svoju bolesnu Ženu : da potplaćuje , one koji se skrbe o njoj , da bi to rado radili , da bi se sa time pokazalo barem malo sklonosti prema njoj , da joj se ipak jednoga Dana

izmami osmijeh na njezinome Licu .

Večeri su bile sa Cazalla prolazile , sa Doktorom i sa njegovom Majkom . Dona Leonor nije gubila svoju Radost niti Davanje , sa čime se je ona ophodila prema Ljudima . On je često sjedio sa njom u studijskoj Sob i gledao je šutke u Zid , bez da bi joj mogao ponuditi nešto što bi ju Zadovoljilo , ali ona ga je primala sa zračćim Pogledom , njezinim otvorenim Načinom , sa svojom stalnom dobrom Voljom . U prvo Vrijeme pokušavala je ona da ga tješi .

>> Vi djelujete žalosno , Salcedo . Volite li Vi nju jako ? <<

Cipriano Odgovor je bio uvjerljiv :

>> Ona mi je postala Navika , Dona Leonor . <<

>> Nemojte si Vi prebacivati . Mi se često osjećamo krivim bez Razloga , ako netko umre ili ga zahvati Ludilo . <<

Ipak je vijest o izmjeni Riječi u Aldea del Pablo kao i za njih tako i za Doktora bio jedan teški Udarac . Bili su to mučni Dani . Oni su vidjeli da ne mogu , Grupu držati pod Kontrolom . Oni moraju Padilla svakako ponuditi Plaču , uzeti mu slobodu , koju si je on davao , i te otvorene i pristupačne , improvizirane tajne Sastanke u Selima osporiti . Doktor mu je poslao jednu Vijest , da ga pozove na Red i da mu kaže , da se Događaj koji se je desio u Aldea del Pablo ne smije više ponoviti . Drugo Pismo napisao je on na Don Juan de Acuna , u kojemu ga je on zamolio za Umjerenost i pri kazao mu je , da povodom neprestani Ispitivanja Inkvizicija je opasnost , pa se zbog toga ne treba glasno i revno isticati . I ako je on dobro reagirao , nije mu uspijevalo , da zbog svoje rastuće Bezvoljnosti postane Gospodinom . On je dirnio Salcedo u Srce , nazvavši ga svojim Povjerenikom . On je bez uvijeta i oduševljeni pri Stvari , i ako je zadnji koji se je priključio Grupi . *Motu proprio* je bitne Ciljeve dosegno , i on se nada , da će nastaviti sa svojim organizacijskim Poslovima , što je on zbog Bolesti svoje Žene prekinio . Salcedo je bio porenut zbog Povjerenja od Doktora , koji ga je očigledno gledao kao svojega voljenoga Učenika . Na jedno maglovito Popodne , kada je prijevremeno počelo da se zamaćuje , priznao mu je Cazalla , da oni još nikada nisu bili izolirani kao sada , bez Knjiga , bez Potpore , bez Vijesti iz Njemačke . Kod Luther Smrti je Melanchthon jednu tešku Situaciju uvidio . Doktor je po micao svoju Glavu , kao da ne može više da je drži . Oni su bili sami . Cipriano je pokušavao da ga Ohrabri : Ovo su nesretna , teška Vremena , i jednom će već sve to proći . Ali Doktor , daleko od toga udaljen , da se smiri , vidio je jedno Brdo od Problema , što ih je sve napadalo . On je Izolaciju od Zajednice stavio po strane i vratio se je na Padilla . On ne može držati svoja Usta zatvorena , ne odgovara na Pisma , sasvim kao da , kao da njega nema ili nije priznavao Autoritet od Doktora . Jednog Dana zamolio je Cipriano , Dona Ana Enriquez u La Confluencia da je posjeti , na Posjedu njezinoga Oca tamo gdje se spajaju Duero i Pisuerga , u jednoj dubokoj Šumi . Jedno divno Biće , rekao je Doktor , jedna od puno njih , Plemića koji žive pored Rijeke , od kada je Grad postao kraljevska Rezidencija . To je jedna dobra Stvar , ako Dona Ana , koja je karakterno čvrsta Osoba , svoje Sluge o pominje , da se malo bolje zamisle i da se Okupljanja sa malo više Ozbiljnosti njeguju . Cipriano je Zahtjev dobro sjeo . Dona Ana ljepota ,

njezin privlačan Profil ga je kod zadnjega tajnog Sastanka , kada se je slavilo uz Večeru , u svoje Misli uvukla . Bio jedan besprijekoran , privlačan , ravnomjieran i jedinstven Profil , još pod vučen sa prostom Elegancijom njezine Odlijeće , kao što je njezin dugi , sa jednom Perlom okićenim slobodnim Vratom se pokazivala . Ali Najprivlačnije na Dona Ana je bio široki , povez na Glavi koji je sličio na jedan Turban . Dok je zamišljeno tamo sjedila , nije on zna da kaže , dali se ona osjeća promatranom ili ne , ali njemu je bilo draže da misli , da je jednostavno tako bilo , ne prisiljena i prirodna , dali ona sluša Propovijed od Doktora ili ne , utonula u Psalme ili dok je podizala Ruku , da bi se javila za Riječ . Dona Ana Enriquez je za Vrijeme tajnog Sastanka potpuno slobodna i bila je Revna pri Stvari .

Kada ga je Doktor zadužio , da ju posjeti , da bi se razjasnila Šutnja od Padilla , nije on davao za to puno Vremena . Ona je odgovorila na njegovu brz Vijest još sa čak istim Vjesnikom : Ona ga očekuje za dva Dana u jedanaest Sati prijedodne . Na Cesti u Pravcu Medina mislio je on na svoju Ženu , ali zatim se je koncentrirao na Razloge svojega Putovanja : Ana Enriquez , njezin topao , umiljat , čist Glas , njezina Otvorenost , njezina Osobnost , zamislio bi se Čovjek , da se radi o jednoj Djevojci oko dvadeset Godina .

Cipriano Noge su se trljale od Pispas usko Tijelo . Konj je davao prije Utisak kao da se nalazi na Ljuljački nego na Konju . On je bio Punokrvan , brz kao Vjetar , ali ne tako snažan i učen kao Relampago . Jednom će on od jahati u Illera , da bi posjetio Grob od Relampago , jedna Počast , što mu on duguje .

Iza Punte Duero skrenio je Pispas u desno na jedan pjeskovit Put , koji je išao pokraj Šume on je zadržao disanje , kada je čuo žestoko strujanje Vode od dvije Rijeke , koje su se tu spajale . Putu je bio Kraj , sa lijeve Strane između Cvijeća nalazila se je velika , dvokatnica u sred Vrta sa lišćem pokrivenim Putovima i jesenskim Cvijećem , što je bilo još u punom Cvjetanju .Jedna mlada Služavka povela ga je ka Ana Enriquez , koja je jednu zelenu , podijeljenu Odjeću nosila . Sasvim prirodno i ne pri siljen šetao je on pokraj nje kroz Vrt i po smatrao je , kako njezine Čizmice suho Lišće gaze , kao da se radi o Igri . Doktor ne bi trebao da si radi Brige zbog Christobal Padilla , rekla je ona , on je pre lijen , da se uhvati Pera , ili je možda bolestan . Ona će ga u svakom slučaju sa jednim kratkim Pismom zamoliti , da slijedi Upute . U Zajednici je postojala Hijerarhija , i to ne smije da se kroz besmislena Okupljanja poremetiti .

Njezino živahno , ohrabrujuće Časkanje ispod stogodišnjeg Drveća povuklo je Cipriano na njegov Put . Ona je isto osjetila Dopadanje u Razgovoru i govorila je posve otvoreno i možda malo o smišljeno o Don Carlos de Seso , kojeg je nazvala jednim velikim Zavodnikom , govorila je o Beatriz Cazalla , koju je upoznala kroz Učenje , i o Fray Domingo de Rojas , koji je jedan bliži Prijatelj od Familije , koji ju je nakon prve Potresenosti umirio .

Prije Ručka krenio je Salcedo pri sivom , kišovitom Vremenu na Put prema Pederosa i Toro . Beatriz Cazalla i njezin Brat Pedro imali su ti Vijesti , što su pripremili za njih , oni koji su primljeni u Grupu , i u Toro dao mu je Don Carlos de Seso jednu dobru Novinu za Doktora : poznati Katechizmus od Bartolomeo Carranza

je pročitao , još ne uvezani Primjerci su prokrijumčareni iz Flandern u Španiju i početi će se u Sjeveru dijeliti . Markgrof iz Alcanices je već dobio svoj Primjerak i kao i preostali , koji su to pročitali , bili su ujedinjeni zbog njegovog Erasmus Duha .

On je prenoćio u Toro i jahao je preko Medina del Campo nazad u Valladolid . Skoro jedan cijeli Mjesec on nije bio već kod svoje Žene u Posjeti , i njegovi osjećaji Krivnje su postali jaki . On nikada nije razumio Teo , ali se je trudio da ju razumije . On joj je nudio jedan ugodan Život i za to je tražio samo Minimum Pažnje , ali njezina Briga i želja za Djetetom to on nije dijelio , on ju je razumio . Ali ta Želja je bila napadačka , postala je jednom Opsesijom i na kraju ju je to povrijedilo . On ju je našao u jednome lošijem Stanju nego četiri Sedmice prije , nemoćnom i nepromijenjenom , ali još se je držala . Kada je on nju upoznao , bio je začuđen zbog njezinoga izgleda Lica , koje je imalo jedan odnos sa Očima , Nosom i Ustima , ali što je više ona mršavila , sve je bilo na njoj oštrije , po stalo je veće , njezin uski Nos povio se je rema Bradi , kako nikada prije nije izgledala . Njezine bezizražajne Oči , utonule su u Lice i potamnjele su . Kod njegovog Dolaska trapala je ona po Hodniku , ili bolje rečeno bila je pridržavana od Strane dvojice Čuvara , koji su bili sa njom . Kako je ona tamo sa rasijanom Kosom , okrenuta Leđima , muko trpno male Korake radila , djelovala je kao jedna prastara Starica , jedan Duh , koji izranja iz Tame sa kraja Hodnika . Cipriano je stao i pažljivo ju je po smatrao . U njezinim tupim Očima nije se nazirao Razum , izgledala je kao da gleda , u prazno . Ali kada ju je želio pridržati za Ruku i kada je ona ustuknula , kao da želi da se otme , povjerovao je on , da je sasvim duboko u njezinim Očima vidio jedan tračak Bistrine .

Kada su ušli u Sobu , zahtijevao je Cipriano , da joj pomogne , on ju je ponovo primio za Ruku , i ovaj puta se Teo nije Odupirala . Ona se je dopustila dovesti do Kreveta i gledala je u Zamak , kroz Prozor sa Rešetkama . Čuvari i Njegovateljice , možda zbog Nade u jednu Napojnicu , govorili su , da se njezino Stanje poboljšalo . Ona uzima sada Hranu , ona svaki Dan ide Malo prošetati , i da su njezine Oči , nešto što do sada nikada nisu bile . Cipriano je sjeo pored nje i primio ju je za Ruku . On ju je po zvao nježno po Imenu , ali ona je ravnodušno gledala preko njegovog Ramena kroz Prozor . I pak okrenula je Pogled i usmjerila ga je prema Cipriano , tako čvrsto i prodorno , da nije mogao to da izdrži i on je sklonio sa nje svoj Pogled . Kada ju je on ponovo pogledao , mirovale su njezine Oči još uvijek na njemu , kao da istražuje njegovu Dušu , ali ona je bila daleko , tako izgubljena , da su mu došle Suze na Oči . On ju je ponovo po zvao sa Imenom , dok je isto vrijeme ju držao za Ruku , i iznenada se je desilo Čudo : Njezine Pupile su oživjele , postale su one stara , boje Meda , a njezine Usnice su se razvukle u jedan Osmijeh , njezini Prsti su se pokrenuli za jedan Trenutak , i zatim je prošaptala dvije kratke ali jasne Riječi : La Manga . Cipriano je za plakao , jedno Vrijeme je uživao u njezinom Pogledu , oni su se razumijevali , ali i ako je on pokušavao , nije mu uspijevalo , da zadrži taj Trenutak . Teo se je ponovo povukla u sebe , odvratila je svoj Pogled sa njega i izvukla je svoju Ruku iz njegove . Ona je postala ponovo pasivna , odsutna Nešto obrnutu , od onoga što je ona bila prije osam Mjeseci .

Kada je po stalo tamno , jahao je Cipriano u dugom Galopu kroz Serrada i La

Seca . Susret sa Teo ostavio je bolan Trag u njemu , i on je sebi rekao , da njegovo Ponašanje prema njoj , Sanje , da ju je on istrgnuo iz njene Okoline , a zatim ju ponovo ostavio samu , mora da to popravi . Osjećaj Krivnje je postajao sve veći , koliko god se je on trudio , da ga potisne , i on je razmišljao , da jedan cijeli Život proveden u Zatvoru ne bi bio dovoljan , da Krivnju sa Godinama otkloni . On nije nalazio Mir , i odmah čim je stigao u Valladolid predao je svojega Konja Pispas svojem Slugi i pošao je u Crkvu San Benito . Dubina velikog praznog Prostora u Crkvi pojačala je u njemu Osjećaj Usamljenosti , udubljen u svojoj Šutnji , i ako mu je slabo Plamtenje od Vječnog Svijetla davalo slab Osjećaj , da on nije sam . Salcedo je potražio naj dublji i naj tamniji Ugao u Crkvi , i našao se je na jedno j Klupi po Strani , i kad je sjedio tamo sam sa sklopljenim Rukama , počeo je on ponovo da Plače i molio je Boga , i imao je namjeru da se Ispovijeda , da se razriješi od svoji Grijevova . On se je našao u jednom propadanju i misterioznom Potonuću , bio je sve u sebi skupio što mu se je dešavalo na ovome Svijetu , tako da je on ponovo osjetio Isusa kako sjedi pokraj njega na Klupi . Kroz Suze prepoznao je on u Tami njegov Ogrtač , njegovu bijelu , svjetleću Tuniku , ali svaki puta , kada ga je on poželio pogledati u Oči , nestala bi njegova Pojava . On je pokušao par Puta , zatim je odlučio , da se zadovolji sa time , da ga samo osjeća kako on sjedi pokraj njega , Rame do Ramena , osjećao je on sa Strane njegov Pogled , ne oštre bijele Linije njegovog Lica , uramljenog sa njegovom Kosom i sa Bradom . On se je teško nosio sa svojom Krivnjom , sistematskom Uništavanju svoje Žene , sa svojim bez graničnim Egoizmom . U nepovjerenju i Obeshrabrenju od bacivao je on svoje Misli od ispovijedi . On je bio apsolutno uvjeren , da ga Isus sluša , i da ga sa puno razumijevanja posmatra . Pun Kajanja obraća se je Cipriano Isusu i govorio je o svojim Grijevima , što mu se je dešavalo : govorio je o svojoj Seksualnosti i o svojem Novcu . On je želio uvijek svako mesno Ujedinjenje od kazati i želio je svoju Imovinu da dijeli sa drugima , što bi doprinijelo , da pobjegne od Grijeha . On nikada nije nešto posebno ovisio o Novcu , ali čvrsta Namjera , da se od njega odvoji , davala mu je neobičnu Snagu .

Te Noći spavao je on loše . On je ležao odjeven i bez Deke na Krevetu , i rano u Jutro donijela mu je Crisanta , Služavka , jednu brzu Poštu iz Medina del Campo . Ona je dolazila od Upravitelja Bolnice , koji mu je saopćavao , da je njegova Pratilja , Dona Teodomira Centeno , u Ponoć umrla , par Sati nakon njegove Posijete . Čovjek ju je našao mrtvu u njezinome Krevetu , sa jednim osmijehom na Licu , kao da je u zadnjim Satima Gospodin bio kod nje . I da se očekuje od njega Naputak povodom Sahrane .

Bezvoljan i poražen jahao je Cipriano Salcedo istim Putem prema Pederosa kao prije trideset Godina njegov Otac , stari , Avanturni Don Bernardo : pokraj Rijeka Pisuerga i Duero preko Arroyo , Simancas i Tordesillas . Prije tri Dana je njegova Žena pokraj svojega Oca Don Segundo Centeno , novi Španjolac , na crkvenom Dvorištu u Penaflor de Hornija pokopana , u istoj onoj Crkvi , gdje su se prije jedanaest Godina oni uzeli . Tako je odlučeno , nakon što je on sa svojim Stricem Ignacio porazgovarao , što bi zagonetne Riječi od Teo mogle da znače kada je zadnji puta sa njom bio , kada je za jedan Trenutak se Život vratio u njoj . *La Manga* rekla je ona . Na što je Teo mislila , kada je spomenula to Mjesto , gdje je provela svoju Mladost u šišanju Ovaca ? Dali je to bilo jedino Mjesto , prema kojemu je osjećala Čežnju ? Ili je ona svoje kratko Vrijeme pred Zaruke tamo vani kao naj važniji Trenutak u svojem Životu vidjela ? Ili je samo jednostavno željela da kaže , da tamo u teškoj , crvenoj Zemlji kod Paramo želi biti Vječno , pokraj svojega Oca , novoga Španjolca ? Prije nego što je donio konačnu Odluku i nakon što je Leš njegove Žene prevezen u Valladolid , Cipriano je nekoliko Sati proveo sa Ljudima , koji su bili sa njom u zadnjim trenucima njezinoga Života . Njegovateljica je nijekala , da se je Scena od Popodne , kada je on bio u Posjeti , ponovila još jednom , više je bilo da je Gospođa Teo , nakon što su razgovarali sa njome , bila jako odsutna , i kada su željeli da joj daju Filoneum Romanum , da bi ona zaspala , morali su je na to prisiljavati , toliko da su joj ispala dva Zuba . Cipriano je bi zaprepašten i pitao je , dali tako što traumatično Ponašanje često upotrebljavaju , na što je Njegovateljica odgovorila , da je tu negdje uvijek i Doktor , kada se Bolesnik otima , da nešto primi u sebe . Obadvojica Čuvara odgovorila su isto i bez osjećajno . Dona Teodomira je umrla dok je spavala , bez da su joj *Vizije* od Popodne se ponovile , ali ona se je smijala Smrti , nešto , što se nije desilo , sve ove Mjesece dok je ona bila kod njih . Što se tiče Kašike , to je uobičajena Metoda , kako se hrani svakoga Pacijenta , koji ne želi da jede . Kod Dona Teodomira , koja je stiskala Zube i otvarala svoja Usta samo , kada bi željela da pije , nije bilo druge Mogućnosti , nego prići na takav Način . Kada je

još bila pri Snazi , bilo je čak Dana , da je Otpor bio toliko žestok , da su joj morali vezati Ruke za Krevet , da bi mogli Gospodariti nad njom . Za Cipriano su to bile bolne Novine , i pošao je on kod Doktora i Upravitelja da po razgovara sa njima . Oni su imali razumijevanja zbog njegovog Čuđenja . Bez upotrebe Kašike ne bi Bolesnica uspjela preživjeti osam Mjeseci , brzo bi umrla . To se može i sam zaključiti . Davalo se joj je Filoneum Romanum , voćne Saftove i Meso samo da preživi , osim toga ona im se je suprotstavljala . Ona je odmah primijetila , da se ne radi samo o Vodi , i Usta je tako jako zatvarala , da su samo sa silom mogli da joj pomognu . Od prvi Dana Bolesnica se je nećkala , da uzima nešto drugo osim Vode , i povodom njezinoga Ponašanja ništa njima drugo nije preostalo , nego da upotrebe Silu . U Bolnici de Santa Maria dl Castilll o ne mogućava im se da učine Samoubojstvo , i sve se poduzima da se to spriječi . Upravitelj je tvrdio , da se je njegovo Osoblje ponašalo korektno , a kada je Salcedo pokušao da mu objasni , da su trebali prvo porazgovarati sa Familijom , prije nego što su počeli sa tako mučnim Sredstvima da se ponašaju prema njoj , počeo je on da se smije . On se nalazi u Zablude , jer to nije tako . Oni imaju jedan doktorski Moral i čvrsto se drže toga , dali se to Familijama ili Pacijentima sviđa ili ne .

Drhteći od Bijesa pošao je Cipriano dole u Podrum , da bi vidio Pokojnicu , koja je stvarno bila nasmijana . Iz toga Osmijeha , o kojem su mu toliko toga rekli , govorio je Mir , pa čak i Dobrota . Bila je to jedna Utjeha za Salcedo , jedno Umirenje , zbog čega je on patio . Nešto je Teo na njezinom samom Kraju Života navelo na Smijeh . Nekoliko Sati prije u jednom Trenutku je spomenula La Manga , rekao je on sam sebi , i bilo je za uzeti , da je sanjala La Manga ili je bila tamo u svojim Mislama , i da zbog toga se na njenome Licu vidi jedan Osmijeh za rastanak . Stric Ignacio je imao isto Viđenje , i nakon dužeg Razgovora mislili su oni isto , da kada je Teodomira mislila na Mjesto La Manga , da je mislila gdje želi da vječno nađe svoj Mir . *Paramo Kraljica* se je željela vratiti onamo gdje i pripada , i nije bilo Razloga da se ne ispuni njezina posljednja Želja .

Cipriano Salcedo je bio potresen , dok su četiri Kočije , pratile Pokojnicu , od Crkve iz Penaflor . Osim njegovog Strica Ignacio bili su tu i njegovi stari Prijatelji Gerardo Manrique , Feremin Gutierrez i Estacio del Valle junior nazočni , kao i njegovi novi Prijatelji Doktor Cazalla , njegov Brat Francisco i Zlatar Juan Garcia . Nebo je bilo oblačno , ali nije padala Kiša , ali Kolona Nadničara i Ovčara , koji su ih očekivali , se je svejedno u Predvorju Crkve okupila neki su bili u Ogrtačima od grubi Krpa i u kratkim hlačama do Koljena . Svi su se oni okupili oko Sarga , dok je Don Honorino Verdejo , Svećenik , pored crkveni Vrata molio za Pokojnicu . Za jednostavne Stanovnike Kastilien je ta Žena bila , koju su sada nosili prema Grobu , jedan Simbol , jer ne da je ona naporno radila kao i oni sami , nego je pokazivala više umješnosti u Poslu od neki Muškaraca , zbog čega su je sa Pravom nazvali *Paramo Kraljica* . Ona je bila jedna od nas , rekao je sa drhtavim Glasom jedan stari Ovčar . Počevši od Manrique i mladog Estacio del Valle , koji su imali jedno navodnu Vezu sa domaćem Stanovništvom , gledali su okupljeni na Pokopu Seljake sa jednom Mješavinom Čuđenja i Znatizelje , kao da su nekakvi Stranci ili Bića a jedne druge

Zvijezde . Sveopće čuđenje je u svakome slučaju zavladao , kada u pri Otvaranju Groba , gdje je inače trebala biti pokopana Paramo Kraljica , na Dnu prekriven sa Zemljom nazreo Kovčeg njezinoga Oca , novog Španjolca .

Kada su kasnije napustili Penaflor u Kočiji , povjerio se je Cipriano svojem Stricu , da je on jako poštovao novoga Španjolca i da Činjenica , da kada je vidio njegov Kovčeg da je bio potresen , znači da mu je on bio blizak . Kada su kasnije išli kroz Šumu kod La Manga , otkrio je Cipriano veliki Toranj sa velikim crvenim , Krovom . On se je nagnuo prema Slugi i rekao mu je , da polakše vozi . On se je oslonio Čelom na Prozor i utonuo je nekoliko Minuta u Šutnju , sa polu zatvorenim Očima , dok je mislio na Prošlost , kako je on sa Pokojnom preko Polja i kroz skrivene Puteljke u Šumi te njemu poznate Okoline šetao .

Kada su kod zadnjeg Skretanja Pederosa dobili u Vid , potjerao je on Pispas brže . Obradena Polja , crna , svježje izorana Zemlja , trag Točkova na Putu sve to ga je podsjećalo na Šetnje sa Cazalla . Jedno veliko Jato Fazana uplašilo ga je kada je preletjelo iz Polja preko Kočije sa glasnim Kreštanjem i Konj se je preplašio , počeo je nemirno da pleše , prije nego što se je napokon umirio . Martin Martin , koji ih je čekao , saopćio mu je sa Pozdravom , da je ove Godine sve dobro urodilo . On je zastupao isto Stajalište kao i njegov Otac : Novac leži u Vinogradima . Dok je jaha na jednoj staroj Kobili , pratio ga je Zakupac sa nešto malo Odstojanja preko različiti Parcela od Imanja : Polja sa novim Trsovima , preko škrti Vinograda preko Brežuljka , svježje zasađeni Mjesta sa Mladicama Pinija kod Villavendimio . Kada su se vratili nazad Kući , rekao je Cipriano Martin Martin , da je Gospođa Teodomira umrla . Na to se je ponovila Scena , koja se je desila prije trideset i seadm Godina na istom Mjestu dogodila između njihovi Očeva . Kada je Martin Martin tužnu Vijest primio , skinio je svoju Kapu sa Glave i prekrstio se je . Bog neka bude milostiv prema njezinoj Duši , rekao je on . Zatim su jeli , posluživani od Strane stare Lucrecia i njezine Nećakinje , i Salcedo je saopćio svojem Zakupcu , da je povodom Smrti svoje Supruge razmišljao i odlučio je , da Imovinu sa njime podijeli . Martin treba da sve obrađuje , a on će preuzeti Troškove . Bila je to jedna neuobičajena i velikodušna Ponuda , tako da je Zakupcu ispala Žlica iz Ruke . >> Ja nisam siguran , da sam dobro razumio ... << , promucio je on , ali Cipriano ga je prekinio : >> Ja sam ovako rekao , kako si ti razumio . Mi će mo Imovinu dijeliti . Ti ćeš uložiti svoj Znoj a ja svoj Novac . Plodove će mo podijeliti na iste Dijelove . << On je završio svoju Izjavu sa jednom Laži :

>> To je Volja Pokojnice << , rekao je on .

Martin Martin je želio da se zahvali , ali nije uspijevaao da izusti niti jednu Riječ , dok je Cipriano objašnjavao , da njegov Stric , Auditor , će sastaviti novi Ugovor . On osim toga želi i Plaćanje za Nadničare da poboljša , i želio je znati koliko Nadničari u Vinogorju kod Pederosa dobivaju ? Zakupac je napravio jedno Lice : malo , Plaće su male . Jedan Zemljoradnik može tražiti pedeset Maravedis , a neki drugi niti pola od toga . Čovjek bi trebao poviciti Plaće , prati ga je Salcedo , neophodno je potrebno , životne Prilike u Pederosa poboljšati , i on kao veliki Zemljoposjednik mora da nastupi sa jednim dobrim Primjerom . On govorio o tome

da će Nadničare plaćati Duplo , ali Zakupac se je uhvatio sa Rukama za Glavu .

>> Dali ste Vi dobro razmislili , što Vi predlažete ? Mali Seljaci neće moći parirati sa Vama . Nitko u Pederosa neće željeti raditi za manje , nego što mi plaćamo . Polja će propasti . <<

Cipriano je počeo shvaćati , da njegovo velikodušno Poklanjanje predstavlja jedan Problem , ali isto vremeo nije želio odustajati od toga . Čovjek mora Stvar dobro promisliti , Ugovornike i Odvjetnike za Prijedloge saslušati . Njemu je po stalo jasno , da njegova Odluka , kako si je on to zamislio , istina je da će kod Nadničara naći na Odobravanje , ali kod Zemljoposjednika je sasvim nešto drugo u Pitanju . Čovjek mora dobro još razmisliti i ne brzati , i mora se sačuvati hladna Glava .

Još istoga Popodneva poduzeo je on jednu Šetnju sa Pedro Cazalla , koji je našao Riječi pohvale zbog njegove Odluke , jer želi sklopiti jedan novi Ugovor sa Martin Martin . Situacija na Zemlji je bila teška , i oni , koji žive od toga , su se nalazili u Siromaštvu . Njihovi Urodi su bili skromni , a Država i Crkva su ih tjerali sa Davanjima u Ruinu . Nije niti dovoljno za zemaljsku Regiju učinjeno . Martin Martin Riječi nisu za osporiti , ali Auditori u Uredima i visoki Pravници pri Dvoru posjeduju dovoljno Mogućnosti , da pronađu primjereno Riješenje . On će o svojem Udjelu sa Don Carlos de Seso porazgovarati , koji sa svojom Funkcijom u toku sa takvim Stvarima . U svećeničkoj Kući predao je Cipriano tri stotine Dukata Cazalla za naj nužnije Potrebe za Mjesto . Došlo je čak do govora o tome , da bi se mogle Ulice popločiti , ali Pero Cazalla je govorio , da se na to ne može niti pomišljati , jer bi u tome Slučaju Konji izvrtali Kamene i polomili bi si Noge . Čovjek mora da razmisli , kako se Novac može sa manje opasnosti uložiti .

Cipriano Salcedo se je bacio grozničavo na Posao . On je imao Strah od Usamljenosti . On se je bojao o tome da Razmišlja . On ne može biti sam i nezaposlen , i osim toga on mora pokraj svoji uobičajeni Poslova u Skladištu i Šivaonci i Ostatak Dana biti zaposlen . Stric Ignacio , koji je njegove Namjere , da Pola svoje Imovine udijeli , dočekaao sa dobrim Riječima , obećao mu je , da će se on pobrinuti oko Ugovora sa Martin Martin . Kako sada stoje Stvari u Svijetu , Pokušaj , da se Plače od Nadničara i povremeni Radnika udvostruče , nije ništa drugo nego jedna Provokacija . Ali mora da postoji jedno Riješenje , i on će ga iz naći . U Uredima postoje odlični Ljudi , koji su spremni , da pomognu . Što se tiče gradski Poslovnica , bio je njegov Stric Ignacio pri Stvari . Od Vremena jednog Studija se je Don Ignacio specijalizirao za pravna i gospodarska Pitanja . On je puno čitao , ne da je samo marljivo studirao Presude i sudske Spise , nego je čitao i francuske i njemačke Tiskovine i Knjige , što su mu nabavljali njegovi Prijatelji iz srednje Europe . Tako je on saznao , da su zanatski Cehovi sveopće isluženi . U Francuskoj i Njemačkoj se razvijaju nove , a u Španiji još neke nepoznate Organizacije , koji ne samo da radnu Snagu , već i sam Kapital posjeduju , ostvaruju već veći Profit . Modernizaciju dovesti u Valladolid su njegove najuzbudljivije Namjere . Cehovi su Zalasku , i kada ga je Cipriano za nove Modele za Trgovanje sa Burgos i za Tvorničare koji izrađuju *Zamarro* zamolio , razmišljao je Ignacio o tome , da jedno komanditno dioničarsko društvo u oba Slučaja možda može da bude Riješenje .

Dionisio Manrique kao i Feremin Gutierrez ne bi trebali više biti uposlenici , nego bi trebali postati Dioničari , i pri tome bi oni svoju radnu Snagu trebali uložiti . To znači , oni bi trebali uvući svoje Glave , a on će davati potreban Novac . Trebalo bi dva osobna Društva osnovati , u kojima bi Kapital kao i radna Snaga isto bili naplaćivani . Ali i ovdje se postavlja , kao i na Zemlji , jedno šakaljlikavo Pitanje : Što da se učini sa Krznarima , Lovcima , Štaviocima , Goničima , sa svima onima , koji ne rade u Šivaonici ii Radionici jedan kvalificirani Posao ? Don Ignacio je brzo pronašao Riješenje : Jednostavni Radnici bi u Prihodima trebali učestvovati . On je držao da ta Novina je jedna stvarna gospodarska Revolucija , posebno u Valladolid , i to čini na Stvari još uzbuđujućim i napetijim . Manrique i Gutierrez će sa Cipriano učestvovati u istom Dijelu , a Nadničari će umjesto visoki Plaća , sa kojima se potiče samo Nevolja sa Konkurencijom , nakon završenog Posla dobiti dodatnu Premiju iz Dobitka . Taj na Krznare , Lovce , Štaviocce i Goniče podijeljeni Novac mogao bi se na cjelokupnu Zaradu ili po Cipriano Salcedo Udjelu primjeriti ; sve ovisi o tome koliko će se on udaljiti od Posla . U svakom Slučaju to ne znači za Transport u Niderlande ili za trgovanje sa *Zamarro* da je to jedan ne rješivi Problem .

Stric i Nećak su provodili cijele Večeri u Razgovorima , tako da mu Teo više nije dolazila u Misli . Bilo je neobično , ali u zadnjim Godinama kada je on bio u Razgovorima sa Teo , bilo je Cipriano dovoljno , da zna da je ona u Kući , da ju samo čuje , kako prolazi iz jedne u drugu Sobu , a da se pri tome ne osjeća sam . Kao je on bio jednom rekao Dona Leonor , postala mu je Teo jedna Navika .

Što je više Cipriano svojem Stricu prepuštao Preobrazbu svojeg Poslovanja , samim time je postojala njegova Veza sa Familijom Cazalla intenzivnija . Dona Leonor je nalazila divne , suosjećajne Riječi zbog Žalosti Udovca i rekla je , da ona dobro razumije njegovu Suprugu . Ona je desetero Djece rodila , ali svakome se je radovala , kao da je prvo . Ali ona je razumjela i Cipriano , jer Život od Muškarca se ne ograničuje samo na Familiju , nego je njihov Egoizam izraženiji nego kod Žena . Doktor mu je ponovo izrazio svoje Povjerenje . On se je osjećao slabim i potrošenim i nije želio od Cipriano Potporu da izgubi . Lista je bila potpuna , ali o maloj kastiljskoj Zajednici se je moralo stalno skrbiti . Svugdje su postojali Problemi . Ana Enriquez je bila pri tome , da Cristobal de Padila i dalje njezin Autoritet priznaje i da više neće samovoljno djelovati , ali Realnost je bila posve drugačija . Antonia de Mella Supruga od Pedro Sotelo , saopćila je Doktoru , da ju je Cristobal izabrao , da jedno izrazito opasno Pismo pročitati , u kojemu se je radilo o Majstoru Aavila , i ona se je ponudila , da joj prepuste Pismo , da ga može prostudirati . Nakon nekoliko Dana je Padijal ponovo došao sa jednim Pismom , koje je Izgledalo kao da je isto od Majstora Avila , i ovaj puta ga je ona pročitala . Radilo se je o Milosrđu Božjem , i nakon što je pročitano , rekao je on , da bi ona mogla svojem Suprugu predložiti , da ne mora dugo Trpjeti , jer je Bog za sve naše Grijehe umro . Jednom drugi puta okupio je on jednu Grupu Žena u Sotelo Kući i predstavio im je jednu Knjižicu , u kojoj se je radilo o pravo vjernoj Doktrini . Kada su se neke od Žena po bunile , priznao je on , da je Fray Domingo de Rojas Izdavač Knjižice , i ako je nekima drugima isto on govorio , da je to on napisao . Cipriano je morao dva puta prema

Zamora da Putuje , da bi Pedro Sotelo uvjerio , da Padilla ne odobrava Okupljanje , jer po Doktoru , koji si je sve veće Brige radio , je taj Čovjek Nesložan , ma od kuda god on dolazio . Za Trenutak je Doktor bio smiren , ali dnevno su stizale nove Vijesti , i jedne Večeri rekao je on Cipriano , da se Zlatar Juan Garcia u ozbiljnim familijarnim Poteškoćama nalazi i da se treba sa njime što je prije moguće stupiti u Vezu . Cipriano je pošao u Trgovinu , u kojoj je Juan radio , i ovaj mu je žestoko rekao , bez da je sklanjao Pogled sa Sata , koji je upravo popravljao , da će on slijedeće Večeri u sedam Sati doći Kći , jer nije pametno , da se razgovara u Radionici . Kada su napokon zajedno sjedili , otvorio mu se je Juan šmrcajući , da on pripada prvim revnim Članovima od Zajednice , ali njegova Žena Paula Ruperez , jedna fanatična Katolkinja , ga je jedne Noći , kada se je dešavao tajni Sastanak , pratila kroz tamnu Noć po Ulicama , jer je sumnjala u njega zbog njegovi noćni Izlazaka . Srećom on je nju pravo vremeo primijetio i skrio se je od nje u jedan tamni Ugao , dok ona nije dalje otišla . Onda je on , Praćeni , nju pratio , kroz stare gradske Ulice u Četvrti San Pablo , on je po znao Okolinu , a ona je izgubila orijentaciju . Slijedećega Dana ga je Paula upitala , gdje je on bio kasno u Noć , i on joj je objasnio , da je patio od Napada i Poteškoća sa Disanjem i da je izašao van , da uhvati malo svježi Zrak . Napokon se je malo umirio Juan Garcia , ali on je govorio , da je njegova Žena Ispovjedniku govorila o svojim Sumnjama i da se on boji iz tih Razloga , da ga ovaj povodom naj manji Naznaka ne prijavi Inkviziciji .

Cipriano je pokušavao da umiri Zlatara i predložio mu je , da za prvo ne prisustvuje na tajnim Sastajanjima . On će ga svaki Mjesec na Dan poslije Okupljanja kod Kuće potražiti i kratko će ga obavještavati , o čemu se je govorilo , da on bude sa time u toku Stvari . Za veliku Sigurnost svakako trebao bi on svoju Ženu kod religiozni Okupljanja pratiti i sve činiti , što i ona čini . Zlatar je počeo ponovo da plače ; njemu je pre više , da se kao Nikodemus prema jednom Vjerovanje pretvara , koje on ne zastupa , ali Cipriano je bio protiv toga , jer to manje ili više svi rade ; on sam ide Praznicima na Mise , jer to je naj bolja Zaštita u Vremenima kada su Progoni Neupitni , pa čak kada to tako niti ne izgleda .

Sedam Dana prije Božića umrla je iznenada Dona Leonor . Ujutro je osjetila lagano probadanje u Srcu , i nakon Ručka sjedila je mrtva u Stolici za Ljuljanje , bez da je to itko primijetio . Kada ju je Doktor pronašao , bila je još topla , a Stolica se je još ljuljala tamo ovamo . Njihov Rastanak je bila naj viša Točka jednog *annus horribilis* , kako je to Doktor Cazalla nazivao . Čovjek mora da jednoj Svečanosti Sahrane dati jednu sjajnu Ramu , zbog Poznatost od Doktora u toj Situaciji , i jer su njezina tri Sina Duhovnici , što bi bilo bilo primjereno . Sahrana se je odvijala u Fuensaldana Kapeli u Samostanu San Benito . Dvanaest mladi Djevojaka , skoro Djeca , stajala su sa plavim Trakama u Rukama pokraj Sarga , i Hor iz Koledža , koji je bio uređen prije nekoliko Godina u Gradu , pjevali su primjerene Litanije . Cipriano Salcedo je vjerovao da u tim Dečkima prepoznaje Nahoćad od onda , iz njegovog Djetinjstva , i odgovorio je na Poziv Svetog : *Ora pro nobis , ora pro nobis , ora pro nobis* , molio je on u sebi , i pri Dies irae kleknuo je on na Pod Crkve i zapjevao je tiho Tekst sa njima : *Solvat saeculum in favila : teste David cum Sibylla* .

Gradani su se slijevali u Masama na Dona Leonor Sahranu . Ugled od Doktora i Činjenica , da tri Sina ode Pokojnice celebriraju na posmrtnoj Misi , po krenuo je religiozne Osjećaje kod Naroda . Usprkos svojoj Veličini nije Crkva mogla da primi sve Vjernike ; veličina njih je stajala pre Portalom . Glasovi Dječaka su se čuli preko cijelog malog Trga de la Rinconada , a slučajni Prolaznici su zastajkiivali i krstili bi se , dok su prolazili pokraj Crkve . Kada je Misi bio Kraj , okupili su se u Predvorju , da bi saopćili svoju Sućut , u tom Trenutku veliki Misli sjećanja na Pokojnicu nadglasao ih je jedan zvučan , snažan muški Glas .

>> Na Lomaču sa Dona Leonor de Vivero ! <<

Okupljeni su gledali oko sebe , ali Događaj se više nije ponovio . Ceremonija se je nastavila , Masa je defilirala pokraj Braće Cazalla , i neki , koji su im bili bliski , tu su se sastali i izmjenjivali su Poljupce .

Nakon Smrti svoje Majke dosegla je Poraženost od Doktora svoju naj višu Točku . Za Vrijeme Života bila je Dona Leonor masovno jedna Instanca , izjednačujuća Snaga i čvrst Potporanj . I ako je iza sebe ostavila dvije Kćerke , Constanza i Beatriz , bio je prijašnji Matrijarhat slomljen . Izgled od Doktora se je i dalje pogoršavao , on je omršavio , dobio je Bore i prorijeđenu Kosu . I njegov Glas izgubio je Zvuk i pokazivalo se je jasno , koliko on pati . Za Vrijeme Posjeta i izrazivanja Sućuti , on skoro nije govorio , i Ljudi su napuštali njegovu Kuću pogođeni . >> Doktor neće svoje Brige uspjeti prebroditi << , govorili su . Kasno u Veće , kada bi Posjetioci napustili Kuću povlačio bi se on sa Cipriano u malu studijsku Sobicu svoje Majke , i govorio bi o njoj , o tome , kakva je ona bila , i o njezinom Značenju za Familiju i Zajednicu . Njezina Kćerka Constanza je zauzela njezino Mjesto , ali ništa više nije bilo kao prije . >> Sirota Constanza je potpuno neiskusna << , govorio je Doktor demoralizirano Jer nije bilo druge Utjehe , dogovorila su se dvojica Muškaraca da budu u Vrijeme Nevolje zajedno .

>> Vi ste čuli taj Glas << , rekao je Doktor jedno Veće njemu , >> Vi meni možete pomoći , da ga identificiram . <<

Glasnik , koji je želio Dona Leonor vidjeti na Lomači , nije mu dao mira . On je sumnjičio cijeli Grad , cijeli Svijet . Ma o čemu god da bi oni govorili , Razgovor bi završio uvijek sa istom Temom : prijeteći muški Glas , koji je zahtijevao Lomaču za Pokojnicu . Cipriano je pokušavao da ga umiri : >> Jedan Luđak , Poštovani , u jednoj tolikoj ljudskoj Masi uvijek postoje Luđaci . << Ali Cazalla se nije mirio sa time , da je to bio jedan Luđak . Bio je to samosvjestan Glas jednog učenog , dobro odgojenog Čovjeka , nije to bio Glas iz Naroda . Da bi učinio jednu Uslugu Doktoru , porazgovarao je on sa Feremin Gutierrez , jednim starim Štovateljem od Doktora . Da , on je isto čuo Glas , i on i njegovi Prijatelji su Viđenja , da je došao od tamo , gdje se je nalazila jedna Grupa Oficira od kraljevske Straže . Doktor je energično odmahivao sa Glavom : Glas naviknut na davanje Naređenja Vojsci može se sa Miljama daleko prepoznati . To mora da je bio netko iz viši Krugova , koji ima jedan Uvid u Familiju Cazalla , jedna iz vana dobro odgojen , ali u Srcu zao Čovjek .

Nakon što su dvije Sedmice Sumnjali i Sumnjičili različite Osobe , bez da su napredovali jedan Korak u naprijed , slomio se je Doktor jedno Veće i povjerio mu se

je . On mu je rekao za jedan Događaj , pri čemu bi se pri Istraživanjima moralo osvrtno na to , i govorio mu je o jednoj neobičnoj Ženi , koja je na isto tako na neobičan Način ušla u njegov Život i sa kojom se je on žestoko Sporiječio . On je mislio na Dona Catalina de Cardona , poznata pod Imenom *dobra Žena* , koja je u mladim Danima bila Dadilja od Don Juans de Austria . Ona je među Plemićima imala jedan Zov , da je Svetica . Ona je kao Sobarica sa Princezom iz Salerno u Valladolid došla , čiji je Muž , Don Fernando San Severino , bio kod Dvora postavljen , da potražuje Dobra , što mu je zbog njegovog navodnog Učestvovanja u jednoj Uroti protiv Španije bilo konfiscirano .

Za Vrijeme njezinoga Boravka u Gradu upoznala je preko Salerno Princeza Doktora i ušla je sa njime u jednu prijateljsku Vezu . Catalina u svakome slučaju , *dobra Žena* , nije nazivala Prijateljstvo sa Doktorom dobrim , jer Način , kako je on govorio o Milosrđu Božjem i Zaslugama Kristovima , izgledalo joj je zabludom i sumnjivo . Catalina de Cordona , je po Prirodi bila Znatizeljna , odlučila je , da se postavi kao anđeo Zaštitnik od Princeze . Ona je primala Doktora ne samo sa jednim namrgođenim Licem , nego mu se je suprotstavljala pri večernjim Razgovorima bez Popuštanja i ušla je oštro u Suđenje sa njim . >> Iz njegovi Usta govori Vrag , Visočanstvo << , rekla je ona jednoga Dana Princezi . Na to je Doktor odlučio , da svadljivoj Dami udjeli jednu Lekciju , i jednom ju je on u svojim poznatim Propovijedima ispred Tres Marias za Dan Uskrsnuća ispred puno Žena učinio smiješnom , da je bolje da ne diskutira sa Teolozima , nego da joj je Mjesto među Loncima u Kuhinji . *Dobra Žena* je čekala Doktorovu Posjetu , i kada je ovaj njezinu Gospodaricu čekao , rekla je ona njemu , što ona misli , vatrene Riječi nije mogao on tada da izbjegne . Zbog Optužbi od Strane dobre Žene je Ton Razgovora bio nadražen i neobično žestok , do te Mjere da se je umiješala i Princeza i naredila je da oba dvije Strane ušute . Na to je ovaj časno ustao i napustio uvrijeđen Kuću .

>> Ja nisam nikada više kročio u Palast od Princeze << , objasnio je Cazalla Cipriano , >> ali moguće je , da je Zahtjev , da se moja Majka spali na Lomači , desio zbog mojeg Govora u njihovome Salonu . <<

Cipriano je razmišljao . On nije znao , da Doktor tako visoko pozicionirane Neprijatelje ima , ali sada je držao za moguće , da je onaj Poziv protiv Dona Leonor iz ti ili slični Krugova je dolazio .

Dva Dana kasnije našao je Cipriano Kuću od Doktora sa jednom prljavom Parolom obojanu . DONA LEONOR NA LOMAČU , pisalo je jednostavno . Ta ponižavajuća Parola , napisana crvenom Bojom , skrenula je Doktora potpun iz Ravnoteže . On je sazvaio u sred bijela Dana jedno Okupljanje u svojoj Kapeli .

>> Mi ne možemo više dugo u ovakvo zastrašujućoj Izolaciji živjeti << , rekao je on . Svatko zna za nas , mi smo pod nadzorom , mrzi nas se , sve mjere Opreza , koje mi radimo , nisu dovoljne . <<

On je izgledao zastrašeno , pot paljeno , nervozno . Nakon Smrti njegove Majke , čiji je povjerljivi Način bio toliko važan , slijedila je Osveta dobrog Društva iz Valladolid .

Od sada će tajni Sastanci biti odloženi , i Doktor je odlučio , da umjesto toga

članove Zajednice kod Kuća se potraži , i da ih se osobno informira o Novinama . Salcedo je putovao po Naputku od Doktora u Toro , Zamora i Logrono , da bi upozorio Vjernike .

Pri Cipriano Povratku bio je Doktor još po raženiji i u dubljim razmišljanjima . Jer se je za Grupu znalo ili se je najmanje sumnjalo u njihovu Egzistenciju , bio je on u Nedoumici . On se je doslovce nalazio u Zamci . Cipriano je ostao dugo u Noć i kasno kod njega . On je patio od Nesanice , i Biljke i Filoneum Romanum nisu pokazivali skoro nikakvo Djelovanje . Njegove Sumnje je dobivale su pretjerane Forme i postajale su bolesni Strah . Osjećaj Progona i Izolacije su bile jače od svega ostaloga . Jedne Noći prebojili su oni Pročelje na Kući , i Doktor se je vratio smiren nazad u Kuću , tako kao da su sa time zle Misli u Srca Uzročnika uništene . Razgovarao je on sa Cipriano , on je bio jedan koji tješi Duše . >> Reformatori znaju sasvim malo o našoj Egzistenciji , to nam daje Hrabrost << . Sada , kada je Luther bio mrtav i kada više nije bilo nikakvi Veza sa Zajednicom u Sevilla , nije vidio Doktor više nikakve Budućnosti za Pokret . Ali Cipriano je utvrdio , da Doktor jednog Dana mislio ovako a drugoga onako , on je bio neodlučan , kolebljiv , kao pri kovan . Jednom su planirali jedno Putovanje u Sevilla , ali osam Dana prije Doktor je od ustao . Što da rade u Sevilla ? Dali u Andaluzijci možda bolje informirani nego oni ? Mora da se uradi jedan veći Korak . Dali Cipriano po Zahtjevu Grupe može da otputuje u Njemačku ? Salcedo nije iznenadilo to Pitanje , on je Mjesecima čekao na to . On je bio uvjeren , da to samo daje Doktoru Hrabrosti , tako da se sa Melanchthon i njegovim Nesimpatizerima razgovara , Informacije iz prve Ruke priskrbiti , Knjige , Publikacije i dobiti Obećanje , da će se imati Potpora . On će dakle putovati u Njemačku , rekao je on njemu , i toliko dugo tamo ostati , koliko je to potrebno , on će Glavnoga od Pokreta potražiti i dobiti od njega Instrukcije . Same Misli , da će Cipriano putovati u Njemačku , podizale su Ugođaj kod Doktora . On mu je pokazao na Karti Rute sa kojima će ići , Gradove i Putove , govorio mu je Imena i Adrese , Kontakte , koje on mora uspostaviti , i Mjesta , koja on mora obavezno posjetiti . Bilo je kao da , kao da se je Mozak ponovo po krenuo . Jedne Večeri dao mu je on Adresu od Heinrich Bergers , Mornar po Zanimanju i Predborca novog kršćanskog Vjerovanja , sa kojim on može preko Luke na Sjeveru Španije doći nazad . Sa Sjećanjima na svoj Boravak u Njemačkoj , na Mjesta , koja je on posjetio sa Carem , na stare Prijatelje , na prve Kontakte , počelo je Lice od Doktor ada zrači . Njih dvojica su kovali Planove : On će Zemlju napustiti preko Pirineja i vratiti se nazad preko Mora . Cipriano *Zamarro* i ostali odjevni Predmeti mogu u slučaju potrebe služiti kao Maska , ali za Početak moraju njihove Namjere ostati tajne . Dali je on već čuo za Pablo Echarren iz Cilveti , jedno malo Mjesto na Sjeveru kod Navarra ? Naravno da nije Salcedo još nikada čuo za Echarren , on nije niti znao , da Mjesto Cilveti uopće i postoji . Njegova najdalje Putovanje na Sjever ga je dovelo do Miranda de Ebro , on nikada nije došao niti do Bilbao . Doktor mu je objasnio , da od Echarren Ljudi sve do francuske Granice vode , odbjegle Robijaše , Izbjeglice , Protjerane , Krijumčare . To je jedan Čovjek , ali sa njime se mora postupati sa Oprezom . Naj bolje je da se on pozove na Don Carlos . Seso ga poznaje iz Vremena

iz Logrono i već je nekoliko puta njegove Usluge koristio . Cipriano bi mu trebao reći , da je Don Carlos de Seso jedan Prijatelj ili čak Rođak . Ne , čvrste Cijene on nema , on je ne uračunljiv ; to sve zavisi od Vremena , o Riziku , u koji on ulazi , o njegovim Potrebama , ali on rijetko potražuje manje od dvadeset i pet Dukata ili čak više od četrdeset . Kad on dođe do Echarren , može Vincente , Cipriano Sluga , sa Konjima doći nazad u Valladolid , jer Echarren posjeduje svoje Životinje , koje poznaju Put , i ponašaju se mirno i ne upadno . Doktor mu je objasnio , kako on može pronaći Pablo Echarren u Cilveti . Prije Polaska može Cipriano Salcedo povesti nekoga sa sobom sa Pispas u Toro , gdje Don Carlos de Seso Izvođenja od Doktora pobuđuje . Osim toga je Echarren neuglađen i okreće se prema Vjetru odakle on puše . Ali ipak mu se može vjerovati , on će se držati svoje Riječi . On mu je dao jednu pismenu Preporuku za Navarres , a pri Povratku u Valladolid jahati će on preko Pederosa , da bi se našao sa Martin Martin , u Vezi Ugovora što ga je sastavio njegov Stric Ignacio u Uredu . Dionisio Manrique i Feremin Gutierrez su već imali jedan Ugovor za novo dioničarsko Društvo . Kada su sve Stvari bile obavljene , koje su ga još zadržavale u Valladolid , ugovorio je on zajedno sa Doktorom da 25 . Travanj bude kao Dan Odlaska . Vincente je kao i obično sve brižno pripremio : Don Cipriano će jahati na Pispas a on na Arrugado , zamjenskog Konja , i Prtljagu će preuzeti Sola , Mula . Oni se nisu žurili . Pogledom na lagani Hod od Mule mogu oni da pređu deset Leguas po Dnu i biti će na 29 . ili 30 . Travanj u Cilveti . Za Prenoćenje je Vincenete , ako se ništa drugo ne desi , predvidio Prenoćišta u Villamanco , Zalduco , Belorado , Longorno i Pamplona . Nakon toliko Priprema krenio je Cipriano rano u Jutro iz Valladolid 25 . Travnja . Njegova lagana Prtljaga sastojala se je od dva Zavežljaja , koji su se nalazili na Muli Sola na Sedlu učvršćeni , kao i Novac , Papiri , preporučena Pisma , što je on imao po raznim Džepovima . Bio je sunčani Dan sa blagom Temperaturom i sa bijelim Oblacima , a Cipriano je mislio na Diego Bernal . Uvijek , kada bi on sa sobom nosio Novac ili neke druge Vrijednosti , pomislio bi on na stare Pljačkaše , ali Vincente ga je umirio .

>> Bernal sa Vremenom pomišlja na Povlačenje << , rekao mu je on . >> Već jednu i pol Godinu nitko o njemu nije ništa čuo . <<

Prvi Dana sve se je odvijalo po zacrtanom Planu . Trećega Dana ih je iznenadila Kiša , i kad su došli do Belorado , curila je Voda sa njih . Nevrijeme je visjelo nad Kastilien i oni su pričekali jedan Dan , dok nisu ponovo krenuli na Putovanje . Nakon što su Echarren obavijestili , došli su oni 30 . Travnja u Cilveti , jedno brdsko Mjesto sa kamenim Kućama i sa malo Stanovnika . Cipriano je stavio Prtljagu kod Pablo Echarren Kuće , i Vincente je uzjahao Arrugado i odjahao je sa Pispas i Sola nazad , bez da je ostao preko Noći . Čovjek je morao zanemarivati neke Stvari , da se ne bi pobudila Sumnja . Cipriano je pronašao Pablo Echarren ne baš onakvim , kako ga je Don Carlos opisao . On je govorio samo malo , ali ne Neprijateljski , nego više da se ne razbacuje sa Riječima .

>> Vi znate , da su ovo teška Vremena . Sa vremenom ne mogu ja Vas za manje od pedeset Dukata prevesti << , obavijestio ga je ovaj .

Oni su krenuli prije sivog Jutra , i kada je o svanulo , pokazala su se sa crnim ,

Oblacima uvijena Brda na Horizontu . Echarren Životinja , zaštićena sa jednom Dekom , išla je ispred Cipriano . Bez da je slijedila jednu vidljivu Stazu , prolazili su oni kroz Prirodu . U sred duboka Grmlja izvile su se dvije Ptice .

>> Šljuke << , rekao je Echarren .

>> U Kastilien dolaze Šljuke u Studenom << , primijetio je Cipriano sa Sjećanjem na La Manga .

>> Sada su one na svom Putu << , objašnjavao je Vođa . >> On se u svakome slučaju ovdje pare . <<

Kada su se uspeli na Brdo , stali su . Sa desne Strane prostirale su se tek za zelenile Šume a sa lijeve Strane veliki Broj Jela . Echarren je uzeo jedna Kruh umjesto Sira i Kobasice kao i jednu kožnu Bocu sa Vinom iz Sedla . Prije nego što je on počeo da jede , uzeo je on jedan veliki Gutljaj . Pri tome je nagnuo svoju Glavu u nazad , bez da je prosipao i i jednu Kap .

Čovjek mora da ispere Grlo << , rekao je on sa Izvinjenjem .

Po Prijepodnevnom Vjetru kružio je jedan Par Lešinara , bez da su pomicali Krila . Kada su nastavili dalje Životinje su još samo teško išle . U tamnoj Šumi je Put postajao sve strmiji . S Vremenom na Vrijeme stao bi Echarren sa svojom Životinjom i samo bi osluškivao , nakon što bi nagovijestio Cipriano da bude tih . I ako je sjalo Sunce i imalo je svoju Snagu bilo je hladno . Oni su se probijali kroz gustiš dalje . Gore na Vrhovima vidio se je Snijeg . Jednom je stao Echarren i rekao mu je da bude tih . Sasvim u Blizini su se čuli Glasovi . Sjahao je i gledao je kroz Grmlje . On mora da je Ljude po njihovoj Odjeći ili po Životinjama prepoznao , jer okrenio se je prema Cipriano i do šapnuo mu je :

>> Krijumčari . <<

Sa svoje Životinje uzalud je gledao Cipriano u tom Pravcu , koji je Vođa po kazivao . On je čuo Glasove sasvim u Blizini , ali nikoga nije vidio . Zatim su se lagano udaljili , i Glasovi su nestali . Kada se je Echarren našao na svojoj Životinji objasnio mu je :

>> To je bio Marco Duro , naj bolji Vodič u Okolini . <<

>> I što oni krijumčare ? <<

>> Ambra možda , Pomade , Kreme , Parfeme . Sav Luksuz dolazi iz Francuske . <<

Kada su oni izašli iz Šume , po stalo je Gorje škrto , i bilo je posve malo Vegetacije . Echarren se je držao Rubova , da ih se može teže uočiti . Jedno su vidjeli kako Životinje bježe od nečega . Oni su prelazili jedno negostoljubivo Područje sa velikim kamenim Grebenima , ali pri Kraju , pred Ponorom , pojavio se je jedan mali Čovjek u kratkom Ogrtaču i kratkim Hlačama , koji je sa sobom vodio dva Konja . Echarren se jke obratio na Cipriano .

>> Pier me još nikada nije ostavio da čekam << , rekao je on sa osmijehom .

I on je zazviždao , tako da je Eho bio posve tih dok se je odbijao od Stijene na francuskoj Strani .

TREĆI DIO

Inkvizicija

Po Prijedlogu od Cipriano Doktor se je odlučio , da Beatriz Cazalla umjesto svoje Sestre Constanza preuzme Čitanje u Vrijeme tajni Sastanaka . Prije sedam Mjeseci vratio se je Cipriano nazad iz Njemačke , a Beatriz je čitala to Veće Početkom Svibnja nekoliko Stranica iz *Sloboda jednog kršćanskog Čovjeka* , sa istim vedrim Osmijehom , sa istom onom Intonacijom , kako je to radila Dona Leonor . Bilo je , kao da je ona uskrsnula iz Mrtvi . U pauzama divio se je Cipriano Ana Enriquez zračućem Profilu ispod crvenog Turbana , koji je davao izgled da je njezina Glava manja , njezinim uskim nakitom okićenim Rukama , koje su mirovale na Klupi ispred nje . Zatim je Doktor komentirao Tekst , koji je malo prije njegova Sestra Beatriz pročitala . On je govorio strastveno i uvjerljivo kao i prije , kada je na njegovoj Strani bila i njegova Majka . Od kada je Cipriano sa Knjigama , Informacijama i dobrim Novinama se vratio nazad , djelovao je Don Agustin Cazalla kao ponovo rođen . Njegovo vjersko Uvjerenje se je učvrstilo , i on je ponovo pronašao religioznu Revnost . Ali kada je upravo započeo završni Razgovor , bilo je čuti vani na Ulici jednoga Konja u Vihoru kako dolazi , Koraci su odzvanjali po Kamenju i postajali su sve bliži . Bilo je mirno u Sali , da je čovjek , kada je Konj stao , mogao čuti , kako Jahač silazi sa Konja i začuli su se njegovi Koraci dok se je približavao Kući . Dva puta je kratko pokucao na Vrata , i kada je Juan Sanchez pošao ka Vratima , Okupljeni su se našli u željeznoj Šutnji . Nekoliko Sekundi kasnije ušao je Don Carlos de Seso u jahačkoj Odjeći , sa razbarušenom Kosom , sa Kapom u Ruci , u Kapelu , pošao je prema Doktoru na Podest , šaputao je nešto sa njime i obratio se je , kada mu je ovaj dao svoje Odobrenje , uznemiren Slušaocima .

>> Cristobal de Padilla << , rekao je on , >> je prekjučer u Zamora uhapšen . Pedro Sotelo i njegova Žena Antonia de Mella su ga povodom *godišnjeg Edikta* kod Inkvizicije prijavili . On se sada nalazi u Zatvoru kod Inkvizitora . Najvjerojatnije je , da će se desiti i druga Privođenja . Zbog toga se ja osjećam obaveznim , da Vas o tome obavijestim , da bi se Vi mogli pripremiti , kompromirajuće Spise da sklonite ili da krenete u Bijeg , ako su Vaši Životi ugroženi . Bog je sa nama . <<

Nastalo je jedno divlje previranje . Svatko je želio da bude prvi , koji će napustiti Doktorovu Kuću , i Juan Sanchez je imao ozbiljni Poteškoća , da Nazočne uredi , da se ponašaju dolično , u Grupama po dvoje i sa Rastojanjem od jedne Minute , kao što su to uvijek činili . Mogli su se čuti žustri Koraci oni , koji se nisu držali određeni mjera Opreza kako odlaze . Čovjek je mogao da pomisli , da sa Napuštanjem mjesta za Okupljanje oni misle da je isto vreme i prošla Opasnost od Uhićenja . Cipriano je gledao Ana Enriquez i obrati se je Doktoru i Don Carlos , koji su sišli sa Podesta , da pomognu pri Bijegu . Don Agustin je problijedio i bio je nervozan . On je izgubio Samokontrolu . Ta iznenadna promjena Ugođaja sa razlogom ili ne , zahvatila je i Doktora . On je pokušao da sa Cipriano po razgovara , ali on nije bio u Stanju , da jednu jasnu Misao pokrene preko svoji Usana . Bio je to Don Carlos , koji im je govorio što je dalje potrebno za učiniti .

>> Vi morate neodložno pobjeći << , obavijestio je on Cipriano . >> Car je potražio od Inkvizitora Valdes , da brzo sastavi jedan strašan Exempel . Bježite . Od Vašega Pristupanja Vi ste jedan vodeći Član od Zajednice , i zbog Vašeg Putovanja u Njemačku i zbog Vašeg Razgovora sa Melanchthon nad Vama je posebno opasna Opasnost . Odlazite odavde . Put prema Pamplona već poznajete . Isto tako znate Cilveti i Pablo Echarren Kuću . Povjerite se njemu , i nakon nekoliko Dana napustite Španiju . <<

Doktoru su krenule Suze na Oči , kada mu je Cipriano pružio svoju Ruku . Ovaj sasvim suprotno osjećao se je odlučno i snažne Volje , bio je za sve spreman . On nije osjećao Umor , i kada je došao Kući , zatvorio se je on u svoju radnu Sobu i otvorio je veliki Regal sa Knjigama . Izgledalo je nevjerovatno , da je u tri Godine on mogao da skupi toliko Spisa : Zabilješke , Obavijesti , Liste , Preporuke , male Vijesti , Najave tajni Sastanaka , različita Pisma od Doktora , Pedro Cazalla , Carlo de Seso , Domingo de Rojas , Beatriz Cazalla i Ana Enriquez . Mape pune Planova . Spisi o njegovim Putovanjima po Njemačkoj i Francuskoj . Karte i opisi Putova . Adrese od Osoba i Zajednica u Inostranstvu , i Knjige , puno Knjiga , između njih sedamnaest Uveza od Agustin Becerril tiskanoga *O Milosrđu Kristovom* , što se je još bilo nalazilo kod njega u njegovom Vlasništvu . On je posložio Cjepanice u Kaminu i zapalio je Vatru . Prvo je uništio Papire , koji su brzo gorili , nakon što su nekoliko Sekunda plesali po Vatri ; zatim ostale Papire , opširne Spise i na Kraju Mape i Karte i Knjige , jednu za drugom , strpljivo i bez Mržnje . Nešto je bilo u vezano u Kožu ili Tkaninu , i trajalo je neko Vrijeme dok sve potpuno nije iz gorilo . Dok su Papiri i Knjige iz Regala nestajale , osjećao se je Cipriano kao da je oslobođen jednog Tereta kao nakon jedne Ispovijedi . U četiri Sata u Jutro legao je on da spava . On ne da je sve uklonio , što bi moglo kompromitirati Grupu , već je sklonio i Pepel iz Kamina . U osam Sati se je probudio , doručkovao je i naredio je Vincente , da što brže osedla Pispas . Jedan Sat kasnije bio je on spreman u Odjeći za Putovanje sa laganom Prtljagom , kada je Crisanta najavila Posjetu od Ana Enriquez . Cipriano je pomislio , da mu to sada baš i ne treba . Ana je došla iz La Confluencia i željela se je izvinuti zbog samovoljnog Ponašanja svoje Posluge , za svoje Nećkanje , da se pridržava mjera Opreza , za što je bila zamoljena . Jedan drugi Sluga , koji je upravo došao iz Toro , nije vjerovao , da je

za računati sa brzim Uobličenjima . Po Uvidu Inkvizitora je Cristobal de Padilla sa svojim tajnim Okupljanjima i Kontaktima i posjetima u Zatvore Plijen preplašio . On mora da požuri , rekla mu je Dona Ana , dok ga je prihvaćala za Ruku i sjedala pokraj njega u Fotelju u Slonu . Cipriano je bio dirnut zbog iz kazivanja tolike Pažnje od te Žene , njezini Pribojavanja i Nastojanja , da ga dovede u Sigurnost . Njezin Otac , Markgrof , moli ga da brzo , pobjegne u Francusku . On sam ne vidi Opasnost za sebe , i njegov Namještenje Markgrofa na Dvoru radi za njegovo dobro . Ali Cipriano mora svako krenuti u Bijeg , govorila je Dona Ana . Ona mu je dala jednu Cedulju sa Adresom u Montpellier . >> Madam Barbouse će se pobrinuti za Vas , kao da sam ja << , rekla mu je ona . Vidljivo Zaplašena stisnula je ona njegovu malu dlakavu Ruku . >> Barbouse , nemoj zaboraviti . << Ali Cipriano je mučila jedna Briga : A ona ? Što će biti sa njom ? Ana Enriquez se je nasmijala sa svojim punim Usnicama , dvije Rupice pojavile su se na njezini Obrazima . >> U ovakvim Situacijama znaju Žene bolje da si pomognu nego Muškarci << , rekla je ona . >> Jedan Muškarac , čak kada nosi i Suknju , ima Suosjećanje prema jednoj Ženi . To pravo po gađa muške Tribunale , gdje je jedan na drugome isprobavao Pritiske da izvršava . Kako se je moglo dozvoliti , da Inkvizicija jednu tako tešku Presudu donese protiv Sestara u Samostanima kod Belen ? << Oni su se gledali u Oči , osjećali su se blisko , njihova Lica su se skoro do dirivala . >> Ali Vi ste u Opasnosti << , dodala je ona . >> Vi ste u zadnje Vrijeme preuzeli cijelu Odgovornost za Zajednicu , Vi ste na traženje putovali čak u Njemačku . Kako Vi mislite Vaše ponašanje objasniti ? Philipp II. Neće biti ništa milosrdniji nego što je to bio Karl V. Valdes je zamolio Papu za druge Nadležnosti , i Paul IV. Se nije suzdržavao , da mu to dopusti .Predstoje veliki Progoni , vjeruj mi . << Cipriano je primijetio , da se on daje uvjeriti u nešto , u što je on već bio uvjeren . Ali on se je radovao zbog Ana Srdačnosti , njezini Briga i njezine Sudbine , njezine Želje da on bude na Sigurnom . Značili on njoj nešto ? Ali kada se je Žena ustala , kada ga je uzela za Ruku i kada ga je željela potaknuti da se i on ustane , objasnio je Cipriano da je on već pri Odlasku . Kada je ona to čula , nagnula se je nad njim i poljubila ga je blago u Obraz . >> Bježite << , rekla je ona tiho . >> Nemoj te gubiti niti Minute . Bog neka Vas čuva . <<

Na Putu prema Burgos bio je Cipriano u Mislama sa njom , dok je tjerao Pispas brže . On je želio tjerati svojega Konja do Umora i u Postaji ga zamijeniti sa jednim novim svježijim . Ako on bude imao Osjećaj , da je nešto postigao sa zamjenom , ostaviti će on nekoliko Kovanica za sobom za Nadoknadu . On je imao namjeru , preko Dana da se odmara a preko Noći da jaši . Nitko nije znao , dali je Padilla propjevao ili i dalje šuti , ali nije bilo Sumnje , da je Inkvizicija svaki Trenutak mogla da odluči , da svoje Ljude pošalje na Ulicu . On je stavio svoju Ruku na lijevi Obraz . Blagi dodir od Ana Enriquez Usnica , jedan slabi Miris njezina Parfema još je to osjećao . Dali je bilo moguće , da se ta lijepa Žena interesira za njega ? On je mislio na Zavjet , što je on učinio prije nekoliko Mjeseci , na njegovo slobodno Odlučivanje , da svoj Posjed raspodijeli . Jedne Večeri nakon Povratka iz Njemačke on se je povjerio Doktoru u Dona Leonor studijskoj Sobi . >> Ne pretjerujte ništa . Vi se nalazite još pod Utiscima zbog Rastanka sa Vašom Ženom , nemojte se osjećati za

ništa krivim . << Cipriano ga je upitao , dali on vjeruje , dali će taj osjećaj Krivnje jednom nestati . Doktor nije nimalo sumnjao u to , da će se to sa Tokom Vremena desiti , i on će se po tome naći pred jednom teškom Odlukom , da se drži svoje Riječi ili će voljeti jednu drugu Ženu . Salcedo je rekao , da je on svoje Odluke još prije Smrti svoje Supruge donio , te da mu polovina njegove Imovine već više ne pripada i da je Krist njegov Zavjet sa jednim Osmijehom primio . On se je požuri da doda , da on već zna , da nije potrebno činiti samo dobra Djela , da bi se vidio Raj i još je rekao , da to on nije uradio zbog Oprosta , već da bi Teo nedostatak Ljubavi što je on prema njoj pokazivao i sa time ju odšteti . Doktor ga je nepokretan slušao , sa Glavom okrenutom u Stranu , kao da njegov Vrat ne može da podnese toliku Težinu . Oni su razgovarali neko Vrijeme , i Cipriano mu se je povjerio , damu se je u kazao Isus , radostan zbog njegove Nepožrtvovnosti . Doktor se je na smijao . Pojavljivanja su jedan Izraz duševne Slabosti ; Vrijeme čuda je prošlo . Cipriano je ponovo imao Radosti zbog oštroomni , odmjereni Riječi od Doktora , koji je prebrodio smrt svoje Majke . Pri Povratku iz Njemačke naišao je on na jednoga pro mjenjenog Doktora , jednog Doktora , kakvog ga on još nije po znao , koji je bio u svojim intelektualnim Razmišljanjima , svojoj odličnoj Poziciji svjestan samoga sebe u Zajednici . Nešto ženske Neodlučnosti , što je prije nekoliko Mjeseci pojavilo se na Danu , izgleda više nije egzistiralo . Cipriano Salcedo mu je dao Hrabrosti . Ovaj nije lagao , što se tiče Pojednosti na njegovome Putovanju , ali na nekim Mjestima je malo pre tjerivao , malo se je kitio . Melanchthon njega po znae , govorio je on Doktoru . Više španjolski Emigranata mu je govorilo o njegovoj Osobi i o luteranskoj Zajednici , koju je on predstavljao u Valladolid . Doktor je bio izrazito dirnut zbog takvi Spoznaja , to mu je davalo Samopovjerenje . Cipriano Salcedo nije primijetio , koliko je u tom Držanju bilo Revnosti . U Stvarnosti je rast Ugođaja od Doktora već se dogodio , i prije nego što je Cipriano krenio na svoje Putovanje . Bilo je , kao da je sa njegovom Odlukom opao jedan Teret , koji mu je prije oduzimao Zraka dok je Disao . U tim Mjesecima , dok je Salcedo bio na Putovanju , neprestano je on mislio na njega . I dva duga Pisma , koja mu je on poslao iz Njemačke , su ga neobično oduševila , kako je on saopćio Cipriano nakon njegovog Povratka . Kroz njih je Doktor zaboravio na Strahove , koji su ga mučili nakon Sahrane njegove Majke , angažirao se je on zatim ponovo za Zajednicu , držao je Propovijedi i pozivao je na tajni Sastanke . Cipriano je osjećao napetim , da ga sluša . On je ponovo bio na pravome Putu . Doktor je uzeo Udio u Cipriano Životu , bio je začuđen zbog njegovog ophođenja sa Novcem , njegove Predanosti . Oni su zadnji Mjeseci često razgovarali , toliko često , da je Cipriano počeo da otkriva jednoga novoga Čovjeka u njemu , koji je bio povučeniji i jednostavniji , ali i pomalo po gonjen sa Revnosti . Doktor je govorio , što je on i tko je on u stvarnosti . Otkrivao mu je svoje tajne , tako je došlo do jednog drugačijeg Odnosa među njima dvojicom . Nije bilo , da je Cipriano držao za Doktora da on radi pogrešno ; on nije vjerovao , da on traži Slučaj , ali nije niti bio ne prihvaćen za Pohvale i Čuđenje .

Kod Quintana del Puente napustio je Cipriano Cestu . Na nekoj Udaljenosti , pri Dnu od Brijega , počimala je gusta Šuma , a zatim se je dalje prostirala Zemlja sa

Pšenicom , koja se je blago uvijala na Vjetru . Tu i tamo su se nalazila Polja sa Ječmom , i još prije nego što je on otkrio pošumljeni Dio , otkrio je on i jednu malu , saftno zelenu Livadu . Iz jednoga Izvora izbijala je bistra Voda i prelijevala se je preko Livade . On je po veo Pispas prema Izvoru i pustio ga je da se napije . Voda je činila bijelu Pjenu ispred njegovi Usta , i umor je polako ne stajao . Kada se je Konj dovoljno na pio , po jahao je Cipriano prema Šumi . Zečevi iz svi Rupa i Grmova su se razbiježali ispred njega i nestajali su u zelenilu . Na pola Puta sjahao je Cipriano , skinio je Sedlo sa Pispas i pustio ga je da slobodan pase . Vincente je dobro odgojio Konja . Kao i Relampago sada se je i Pispas ponašao više vjeran kao Pas a ne kao Konj . I ako se je udaljavao , nije ispuštao svojega Gospodara iz Očiju i na Poziv bi dolazio nazad . Tako se je Konj dovoljno Istrčao , i Jahač je mogao biti miran . Cipriano je dohvatio jedan veliki , sa Pečenjem i Kobasicom napunjen Komad Kruha i izvadio je iz Sedla jednu Bocu sa Vinom . Sa svojega Stajališta mogao je on daleko da vidi . Vrijeme je bilo blago . On si je potražio jedno zaštićeno Mjesto u Sjeni jednog Kamena , legao je tamo i za nekoliko Minuta je zaspao .

Kada se je on probudio , Sunce je već bilo zašlo , i prvo , što je on vidio , bila je Glava od Pispas , koji ga je sa dva Koraka Razdaljine nemirno gledao .Konj se je radosno oglasio , kad ga je vidio da ustaje , i dao se je dobrovoljno osedlati . Cipriano je jahao u Sumraku prema Cesti prema Burgos , potjerao je Konja brže i nastavio je sa svojim Putovanjem . Polako se je spuštala Noć , ali Mjesec je obasjavao Put . Tako se je on već bio navikao na Tamu , i mogao je bez Opasnosti jahati dalje . Povremeno je nailazio na teretne Životinje , ali samo bi pro galopirao pored njih , sve opće uglavnom Cesta je bila pusta . Brzo je Cipriano ostavio iza sebe Grade Burgos i krenio je Cestom prema Logorno , koja je bila malo uža i pokrivena sa crvenom Zemljom . On se je posve koncentrirao na Cestu i Prepreke , koje bi se mogle naći pred njime , i povremeno je razmišljao o Cristobal de Padilla , dali ga saslušavaju , dali ih je već izdao . Sa svakom Minutom , koja je prolazila , osjećao se je on sigurnijim , daleko udaljenim od Inkvizicije , koja će se pokrenuti , čim Zatvorenik sve pri zna . Ispred Santo Domingo de la Calzada odlučio je Cipriano Salcedo , da promijeni Konja . Pjena , koja se je nalazila na Uzdama , svjetlila je u Tami , i povremeno je njegov Konj počeo da po drhtava . Konj je bi izmoren . Cipriano je ima o namjeru , dvadeset i četiri Milje da prođe sa njime , a sada je to već bilo više od dvadeset i sedam Milja za njima . On je jahao polako prema Santo Domingo . Pokraj Ceste prepoznao je on Stajalište i tu je stao . Na Prozoru je svijetlilo jedno slabo Svijetlo Svijeće , i on se je bojao , da bi mogao još netko biti budan . On je sjahao i krenio je prema Dvorištu oko Kuće . Tamo se je nalazila Štala , i tu su bila dva Konja . On je od gurnuo pažljivo i tiho Vrata , da ne bi bio otkriven u slučaju da je tu netko . On je izabrao jednog Konja i po veo ga je iz Dvorišta , gdje ga je malo bolje pogledao . Bio je to jedan obično Grlo sa velikom Glavom , ali činio se je Snažnim . Cipriano je zamijenio Sedla , odveo je Pispas u Štalu i objesio je jednu Vrećicu sa dva Dukata i jednim Papirićom oko njegovog Vrata : >> Ja ne plaćam za Konja , nego za Uslugu << , pisalo je . On je povjerovao , Zvukove da je čuo sa Prozora , koji je gledao na Cestu , i prislonio se je uza Zid . Ali to je bio samo Strah , u Kući su svi

spavali . On je potapšao Konja po Vratu da ga ohrabri i zajašio ga je . Konj nije baš najbolje slušao , i krenio je on lakšim Galopom prema Logorno . Cipriano je iza sebe ostavio do sivog Jutra još osam Leguas , ali ne sa punim Tempom , kako je to radio sa Pispas , nego laganije , koliko je to Životinja dopuštala . Kada se je već pojavilo Sunce , skrenio je on u sred Vinograda , koji su bili svježije zelene Boje , desno na jednu Stazu , dok nije došao do Ušća od Rio Iregua . Tamo je sjahao , za vezao je Konju prednje Noge , doručkovao je i legao je na toplo Sunce . On se je probudio u rano Popodne , ponovo je nešto malo pojeo i bacio je jedan Pogled na Konja , koji je bio udaljen nekoliko Metara od njega i iza birao je Travu , koja je rasla uokolo . Sada je on primijetio , koliko malo Klase ima taj Konj . Pri puta u svojemu Životu je on vidio tako ružnog Konja : Obstinado , Konj od njegove pokojne Žene Teo , se ne bi posramio . On je čekao Predvečerje , da ponovo krene na Put . Konj je upao u lagani Kas kao i Dan prije i tako je išao cijelu Noć . To je bio njegov Način da galopira , sa time se je Čovjek morao pomiriti . U Postaji kod El Aldea , između Logorno i Pamplona , zamijenio ga je on za jednog svježijeg . Ovaj puta dao je Cipriano pet Dukata i izvinio se je za zamjenu . Novi Konj je bio jedna plemenita Životinja , čija se je Vatra iznad svega pokazivala u Galopu . Naravno da to nije bio Pispas , ali ovaj puta pri Zamjeni on je bio na dobitku . On je jahao cijele Noći , i kada je počelo da sviće , skrio se je on u jednoj Šumici nekoliko Leguas ispred Pamplona . Cilj njegovog Putovanja je bio na Vidiku , i on je razmišljao , da pričeka do slijedećega Dana do Predvečerja , pa da zatim krene prema Cilveti i da tamo po razgovara sa Echarren .

Kada je on iznenada morao da pomisli na svoju Braću u Vjeri u Valladolid , znao je on , da je Padilla priznao sve . Nakon više Doživljaja sličnog Načina Cipriano je vjerovao na prenošenje Misli . On je pokušavao da si predstavi , tko je sve pokušao da bježi . Kod Don Carlos de Seso bio je on siguran . Don Carlos je možda već u Francuskoj , ali tko još ? Za Svećenika Alonso Perez nije on bio posve siguran , kao i kod Cazalla : Don Agustin je bio predat Sudbini , a Pedro se nije usuđivao , da preuzme na sebe jednu takvu Avanturu . Tko dakle ? On nije znao , koliko su bili odvažni Fray Domingo de Rojas i njegov Nećak Luis , a kod pre plašenog Zlatara Juan Garcia zaključio je on jedan Bijeg . Pedro Sarimiento možda ? Bakkalaureus Herrezuelo ? Ponovo mu je došla Ana Enriquez na Um . Ona je mogla pobjeći sa njime . Možda je ona sada u ovome Trenutku na Posjedu La Confluenci uhićena od Strane Inkvizicije . Ana nije bila Žena za inkvizicijske Zatvore u Calle Pedro Barrueco , ta odvratna , siva Građevina , čiji je Izgled nekima već utjerivao Strah u Kostu . U svakome Slučaju Zatvor nije dovoljan , da osumnjičeni šezdeset Heretika u Gradu preuzme . Zakon je predviđao Izolaciju za Zatvorenike , ali u Zatvoru u Calle Pedro nije postojalo šezdeset ćelija . Koju Odluku će donesti Inkvizicija ? Prije nekoga Vremena je sa Građenjem jedne nove Zgrade preko puta Crkve San Pablo se započelo , ali čak u naj većoj Žurbi nije mogla ta Zgrada da bude gotova za Godinu Dana . Možda ih stave u Parove zajedno ili u Grupe , koji nisu tako bliski . Ma koliko god velika bila Moć od inkvizicijski Ustanova , ovaj puta im neće uspjeti , da Dogovore Zatvorenika posve spriječe . U Mislama na Ana Enriquez pogladio se je on

po Obrazu . Nakon tri Dana putovanja narasla mu je Brada , ali on je vjerovao da još uvijek osjeća njezine Usnice na svojem lijevom Obrazu . Što je ona željela da kaže sa tim Poljupcem ? Možda , da ona čeka na njega ? Radost zbog toga , jer se je on odlučio za Bijeg ? Jednostavno samo da bi pokazala Prijateljstvo ? On se je kretao po suhom Lišću i gledao je Konja kojemu je za vezao prednje Noge . On nije mogao da spava kapo i prošli Dana , ali on je sklopio Oči i pokušao je , da sklopi Mir sa Bogom . On je puno mislio na Ana Enriquez , on je njegovo veliko Divljenje zbog njezine Ljepote i njezine Hrabrosti , ali njegova Odluka , da ostane nevin , sve je postajalo jače u tim Trenucima od njegove Slabosti . On je bio sam , osim Ptica koje su se čule kako Pjevaju . Zbog čega Isus ne dolazi kod njega ? Možda je još pre svijetlo ? Pojavljuje li e on samo u Crkvi ? Dali je Doktor bio u pravu , kada je izjavio , da je Pojavljivanje jedan Znak duševne Slabosti ? Imali on Halucinacije ? Sunce je upravo zalazilo , kada se je on probudio . Konj se je bio malo udaljio . On ga je našao na Rubu Šume , gdje je on našao Vodu za Piće . On ga je osedlao i jašio je , kada je već po stalo tamno . On se nikuda nije žurio , ali slijedećeg Dana napraviti će on Pauzu u Larrasoana , gdje je on zadnji puta jeo i Spavao . Posve miran čekao je on , dok nije postala mračna Noć , da bi pošao u Cilveti . Mjesto je izgledalo kao da je iz umrlo , ali Vrata koja su vodila do Echarren bila su otvorena . Kao i zadnja Vrata . Njemu je upao u Oči veliki Broj Životinja , koje su se nalazile u Dvorištu , ali nije imao Sumnju u ništa . On nije niti naj manje računao na jednu Zamku . Kako bi Gospoda Inkvizitori mogli da znaju , da se jedan Čovjek , kojega oni traže , u ovome Trenutku nalazi u Cilveti ? On je pri vezao Konja ispred Vrata i ušao je u tamnu Kuću . Od Echarren Žena po vela ga je sa jednom Svijećom u Ruci šutke u Prostoriju , koju je on već po znavao . On je čuo Glasove i Šaputanje iz druge Sobe , i iznenada je došao jedan Čovjek sa Grbom od dominikanskoga Reda na Prsima ka njima , praćen sa dva Čovjeka , koji su uprli svoje Oružje prema njemu . Cipriano je iznenađen ustuknuo u nazad .

>> U Ime Inkvizicije , Vi ste uhićeni << , rekao je Policajac .

On se nije odupirao . Kako mu je bilo naređeno , zauzeo je on Mjesto nasuprot Službenika , dok su ona dvojica sa Oružjem stala iza njega . Zatim je ušao Echarren sa razbarušenom Kosom u Prostoriju . On je bio u Pratnji Sekretara , koji je sjeo pokraj Službenika i stavio je ispred sebe na Stol nekoliko bijeli Papira . Službenik je pogledao Echarren , koji je stajao pokraj njega .

>> Dali je to taj Čovjek ? <<

>> Da , to je on . <<

Sa druge Strane od Stola po smatrao je Službenik Cipriano malu , Glavu , njegove male , dlakave Ruke .

Ja se Vas dobro sjećam << , rekao je on više onako kao da govori sam sebi i na smijao se je suzdržano .

On je imao rijetku , prljavu Kosu . On ga je podvrgao jednom brzom Saslušanju . Cipriano dolazi iz Valladolid , nije li istina ? Cipriano je potvrdio . Ako je on dobro informiran , njega je Pablo Echarren prije nekoliko Mjeseci , u Travnju 1557 , preko Pirineja preveo u Francusku ? Kada je Cipriano potvrdio , da je tako bilo

, bio je on zadovoljan , ali bio je u Nedoumici , kada je ovaj dodao , da je više puta on putovao iz Poslovni Razloga u Inostranstvo . Poslovno ? O kakvim Poslovima je Riječ ? Službenik nije znao , što on poslovno radi , a Sekretar pokraj njega je to primijetio . On ga je pitao o njegovim Poslovima , ako to nije jedan Problem , i Cipriano je bio Prisiljen , da spomene *Zamarro* . Za *Zamarro* je Službenik već čuo , naravno da su to svi znali velika Revolucija sa *Zamarro* , *Cipriano Zamarro* , nije li istina ?

>> Ja sam Cipriano << , rekao je Salcedo .

Službenik je saslušao Objašnjenje za Uhićenje sa Interesom . Jer je kod Zatočenika bilo Novca , dobilo je Saslušanje Oštrinu . Sekretar je uzeo njegove Izjave u Protokol . Cipriano je govorio o poslovnim Vezama sa Flandern i Niderlanden . Trgovačke Kuće u Antwerpen transportiraju *Zamarro* prema Sjevernoj i srednjoj Europi . Službenik je klimao sa Glavom . Njegova naj važnija Veza je bio poznati Bonterfoesen , ugledni Trgovac ovoga Stoljeća . Službenik je promijenio svoj Ton . On je napustio Valladolid prije tri i pol Dana . Dali on zna za Uhićenje od Cristobal de Padilla ? I o Uhićenju cijele luteranske Grupe u Valladolid ? Cipriano se je pravio nevinim . To mora da se je desilo nakon njegovog Odlaska , rekao je on . Sekretar je sve revno zapisivao . Ali iznenada je Cipriano postao škrt na Riječima i počeo je da se izvlači . Dali on poznaje Doktora Cazalla ? >> Na to Pitanje ne želim dati Odgovor << , rekao mu je on . Službenik je nastavio Saslušanje još nekoliko Minuta . On je nagovještava na Pablo Echarren :: A ovaj Čovjek ? Naravno da ga on zna . Od koga je on dobio Preporuku ? Salcedo je pogledao u Echarren i primijetio je , da ovaj ima Lisice na Rukama . >> Od jednog Trgovca , koji često putuje u Europu << , rekao je on . Kada je Ispitivanje bilo gotovo , bile su i njemu Ruke zavezane . Zatim su se čuli Ljudi na Dvorištu , i kad su izašli , ponudili su njemu i Echarren Mjesto na jednim Kolima . Iza njih su išli dva Policajca na Mazgama i Službenik i Sekretar kao i *Familijarna* , Pripomoć od Inkvizicije .

Oni su došli kasno po noći u Pamplona , i Vidal , Službenik , koji je vodio Saslušanje , predao je Zatočenike u Zatvor od Inkvizicije . Zatvor je skoro bio prazan . Oni su zatvoreni u dvije Čelije , i kada je legao na Krevet , pokušao je Cipriano , da se umiri . Ljudi su ga uhitili . Sve se je desilo neočekivano brzo i iznenada . Njegova ćelija je bila mala , upravo tolika da stane jedan Krevet , jedan Stol , jedna Stolica i u jednome Uglu Kanta za slučaj Potrebe . On je slušao Korake iznad sebe , teške , čvrste Korake kao u jednoga Vojnika . Prošla su dva Dana i dvije Noći . U Veće trećega Dana čuli su se Koraci gore . Od Stražara , koji mu je donosio Hranu , i od Genaro , koji je svaki Dan praznio Kantu , doznao je Cipriano , da su došla dvojica Zatvorenika : Don Carlos de Seso i Fray Domingo de Rojas . Po čuvar ovim Riječima bili su oni na Granici kod Navaro uhvaćeni , i Seso je izjavio , da nije imao Namjeru da bježi , da on nije u Bijegu , nego se nalazi na Putu u Italiju , prema Verona , gdje su umrli njegovi , Brat i Majka . Fray Domingo de Rojas je rekao , da je bio na Putu kod Kardinala Carranza , koji se nalazi u Kastilien i ne osjeća se dobro te da želi neke Stvari da spriječi , što bi moglo njegovo Uhićenje da nanese Štetu Redu . Oni su bili tri Dana u Kući kod Službenika od Inkvizicije zatočeni , dok Kardinal iz

Pamplona , Don Alvaro de Moscoso , nije odredio , da ih se stavi u inkvizicijski Zatvor . Don Alvaro je bio šokiran zbog Izgleda od Redovnika , koji je nosio jedan zeleni Ogrtač i Šešira sa zataknutim Perom i koji je nosio jedan zlatni Lanac oko Vrata . >> To je jedna sasvim drugačija Odjeća , nego što ju nosi Konzil << , primijetio je Kardinal ironično , na što mu je Fray Domingo odgovorio : >> Moju Odjeću ja nosim u Srcu , Vaša Ekscelencijo << Zatim je spomenuo Rojas Držanje od Carranza , Kardinala iz Toledo , kojega je on želio potražiti , ali Don Alvaro de Mocosu mu je rekao , da on ostavi to Ime izvan Igre , jer Kardinal nema ništa sa ovim Slučajem . Fray Domingo je objasnio , da mu je Vice Kralj iz Navarra dao popratna Pisma za Bearne , da on preporučena Pisma za Princezu on nosi sa sobom , i da Miješanje Inkvizicije nije pravedno . Kod njih je bio još jedan Zatočenik , jedan debeli Čovjek imena Herrera , Gradonačelnik iz Sacas de Logorno , koji je njima dao Pomoć pri Bijegu u prema Francuskoj . On je dao Izjavu , ali dao se je uhititi , da on nije znao , da dvojica Uhićenika su traženi od Strane Inkvizicije .

Don Carlos de Seso je sačuvao svoje Držanje i svoju Čast . Cipriano je gledao koz Rupu , kako ga dovode u Čeliju , stasit kakav je uvijek i bio , u sjajnoj Odjeći ,sa podignutom Glavom i odlučnim , visoko hrabrim Mislama . Cipriano je slušao iz svoje Čelije , četiri Koraka na jednu Stranu , četiri Koraka na dugu Stranu . Zatvorski Čuvari se nisu dali vidjeti kao i obično , i Nadzornik i Genaro , koji je bio zadužen za Čišćenje , dolazili su svako Popodne u točno Vrijeme . Nakon dva Dana od Dolaska Sesio i Rojas koristio je Cipriano Eho u Podrumu i dozivao je kroz Rupu na Vratima . Doon Carlos ga je čuo i bio je iznenađen , da je on blizu njih . Da , Vice Kralj mu je dao na Znanje , da je u Valladolid došlo do masovni Uhićenja i da inkvizicijski Zatvor nije dovoljan za sve Zatvorenike , te da je započeta Istraga i da se Doktor nalazi u Središtu Istrage . Cipriano sa svoje Strane govorio je o svojem pokušaju Bijega , kako je on po Noći jahao a po Danu spavao , sve dok u Kući u Cilveti nije uhapšen zajedno sa Echarren . Don Carlos mu je saopćio , da oni neće biti u Valladolid prebačeni , i da Juan Sanchez , Sluga od Cazalla , je jedini Izbjeglica , koje mu je uspijelo , da dođe do Francuske .

Juan Sanchez je došao četiri Dana kasnije u inkvizicijski Zatvor u Pamplona , a na slijedeći Dan , jedan Petak , pokrenuli u se u Pravcu Valladolid . Naprijed jahao je Vidal i još tri druga Vladara , koji su bili poslani , da ih prate ; između je marširala Grupa Zatvorenika , zavezani Ruku , Fray Domingo de Rojas sa svojim Šeširom sa Perom . Pomoćnici od Inkvizicije su išli sa Strane , a iza njih dvanaest Policajaca u jednoj neobičnoj Uniformi sa kratkim Ogrtačima , dugim Čarapama , širokom Šeširima i ulaštenim Cipelama . Bila je to jedna gusta , začuđujuća Grupa sa više ili manje od dva Tuceta Osoba , koji su kroz Mjesta i Sela , kroz koja su prolazili , su bili dočekivani sa Uvrijedama i Prijetnjama . Vidal , Službenik , koji je priveo Cipriano u Cilveti , izgledalo je da ima Komandu . Bilo je predviđeno , pet ili šest Leguas po Danu da oni prelaze , da spavaju po Poljima ili možda po nekim Kućama . U Početku se je Cipriano radovao zbog Sunca , Prirode , Pokreta , jer on je bio naviknut na tjelesna Opterećenja , došli su oni prvi Dan umorni i iscrpljeni u Puente la Reina . Slijedećega Jutra rano u sedam Sati ponovo su oni bili na Putu , nakon što

su im bile podijeljene Kante sa Kruhom i sa Sirom . Vidal , Službenik , polagao je veliku Pažnju na Red , podijelio ih je on u Parove ; Juan Sanchez i Cipriano , koji su bili manje Građe išli u naprijed , iza njih su ih slijedili Dominikanac i Don Carlos de Seso . Šutnja , koja se je održavala u Početku , kasnije je popustila , i Policajci su počeli pričati Priče i Anegdote . Taj Trenutak je iskoristio Juan Sanchez , da Cipriano Pojedinosti iz svojega Života i o svojem pustolovnom Bijegu iz Valladolid sve do Uhićenja u Turlinger ispriča . Sunce je peklo sa Neba , i oko Podneva su bili oni nešto malo dalje od Ceste čekali jednoga Vjesnika , ispod Drveća i pokraj jedne Rijeke . Članovi Pratlje su se mijenjali pri Nadzoru Zatvorenika sa zavezanim Rukama . Nakon Jela dobili su popodnevi odmor , dok je Sunce peklo nad Poljima Zatvorenici su izmjenjivali Utiske ili su čitali Papire . U dva Sata , kada je bila naj veća Vrućina , krenuli su u istoj Formaciji oni dalje : Ispred Službenici na Životinjama , zatim Zatvorenici , iza *Familijarna* Pratlja od Inkvizicije , i za Kraj dvanaest naoružani Policajaca . Kada su prolazili kroz Sela , trgale su im Žene i mladi Klipani Odjeću sa njih , i ponekada bi ih polili sa Vodom koju su bacali kroz Prozore . Nekako kad su , došli do Rioja , prekinuli su Seljaci sa svojim Poslom , koji su bili pri tome , da sade Trsove , zatim su zapalili na Rubu od Ceste dvije Lutke od Slame , dok su im dobacivali , da su Heretici i Kuga . Oko sedam Sati je bio Marš završen , i oni su jeli u Selu za Večeru , koje je Vjesnik izabrao , i pre noćili su po Kućama ili u Sjenicama u Okolini , gdje su na nekoliko Sati zaboravili na toplo Sunce i bolne Noge .

Jer je on sa Juan Sanchez činio jedan Par , imao je Cipriano Priliku , da Slugu od Cazalla поближе upozna . On mu je govorio o Astudillo , Selo kod Palencia , gdje je on rođen , o Andreas Ibanez , Svećenik , kod kojega je on služio još kao Dječak , i o svojem Poslu kao Pastir . Kao mlad Momak je on prišao u Službu kod grka Hernan Nunez , koji ga je naučio da Čita i da Piše , . On je želio da postane Redovnik , ali Fraj Juan de Villagarcia , njegov Ispovjednik , ga je odvratio od te Ideje . Zatim je on došao u Valladolid , gdje je on stupio u Službu kod Cazalla i kod druge Gospode i okrenuo se je od Luther Učenju . Jednom drugom prilikom govorio mu je Juan Sanchez , kako je on u letećem Galopu odletio u Castro Urdiales , čim je on saznao za Uhićenje od Padilla . U Postajama je on krao Konje . Kada je došao do Obale , stupio je u Kontakt sa jednim Holandskim , Vlasnikom jednog trgovačkoga Broda , koji ga je u zamjenu za deset Dukata prevezao u Flandern . Kada su inkvizicijski Policajci došli u Luku , nalazio se je Juan Sanchez već trideset i osam Sati na otvorenom Moru . Na Brodu pisao je on Dona Catalina de Ortega , isto Protestantkinja , u čijoj je Službi on bio , i opisao joj je svoju Situaciju . On se je obratio i na Beatriz Cazalla , u koju je on uvijek bio zaljubljen , i pisao joj je o žestokom Nevremenu , koje je prijetilo da prevrne Brod , zatim se je on zahvalio Gospodinu i zamolio ga je , da on živi i da umre kao Krist . Za Kraj priznao joj je on svoju Ljubav , koju on taji već šest Godina .

Fraj Domingo de Rojas koje je pojedine Riječi od Snachez Izvještaja čuo , kasnije ga je pitao za Vrijeme Podnevne Pauze , kako je on uspio , da bude uhićen , kada je on već bio u Inozemstvu .

To mu se ne bi desilo , da je on imao malo Razuma u Glavi .

>> Gradonačelnik iz Turlinger me je dao uhititi i predao me je glavnom Pedro Menendez , koji je bi u Potrazi za mnom << , odgovorio je Juan jednostavno .

Iznenada je krenio Dominikanac na Slugu i prebacio mu je zbog njegovi glupi Propovijedi , što su štetile Zajednici . On ga je okrivio , da je Sestre u Santa Catalina i njegovu Sestru Maria prevario . Povodom tih Optužbi izgubio je Juan Sanchez Vladanje i počeo je da vrijeđa i postao je glasan , toliko da su dvojica Službenika morala da se umiješaju , da naprave Reda . Kada su nastavili sa Putovanjem , povjerio se je Juan Cipriano , da njega Duhovnik mrzi , jer on ima jednu Vezu sa Plemićima i nije nikada držao do jednostavni Ljudi .

Normalno su ali marširali oni šutke . Sanchez i Salcedo slušali su iza sebe Korake od Fray Domingo i Don Carlos de Seso , koji su sasvim rijetko izmjenjivali po koju Riječ . Dominikanac je bio uvjeren , da će on uspjeti da dođe do Valladolid samo onda , ako on ne bude se razbacivao sa nepotrebnim Riječima . On je bio snažne Građe , ali oslabljen . On se je žalio na Žuljeve , i svaki puta , kada bi Kolona stala , trljao je on svoje Noge sa Rukama . Što ih očekuje ? Bez Sumnje jedan Proces i zatim jedna Kazna . Ali kakva Kazna ? Don Carlos de Seso je znao za Pismo od Inkvizitora Valdes na Karl V. u kojemu je on njega molio , *da se tome velikome Zlu pripremi jedan Kraj i da se Krivce bez Iznimke naj strože osudi i kazni* . Seso je interpretirao tako , da će jedan strašan Primjer biti do nesen , kao što se to još nikada u Španiji nije vidjelo . Corregidor u Toro je imao veliko Davanje , da si napravi Prijatelje , i tražio je da po razgovara sa svakim , sa Službenicima i sa Vojnicima , jer je on govorio da usu oni , Familija . On je bio u sve bio upućen . On se je bojao od Philipp II. Kao i od Karl V. , i bio je uvjeren , da su Kazne iz 1558 bile blage , ali u među vremenu , tako je on govorio , ne pokazuje Papa Paul IV. Više Milosti . Za Vrijeme podnevne Pauze informirao se je on o Stvarima , o Pismu o Inkvizitora na Cara i njegovome Pismu za njegovu Kćer , koja je za Vrijeme Odsutnosti njezina Brata vodila vladine Poslove , i Philipp II. Koji traži Stroge i teške Kazne . To mnogi od nas neće moći izdržati , rekao je on i još je iznio svoj Plan za Bijeg , ali nije nalazio Prilike , da ga provede u Djelo .

Sve opće gledano svi su oni imali svoje Brige . Jednom kada su se nalazili kratko ispred Navarra , su Zatvorenici u jednom dobro organiziranom Mjestu bili gađani sa Kamenjem . Na Cesti su se pojavili Muškarci i Momci i gađali su ih sa Kamenjem . Inkvizitori su ih zaštitili sa Konjima , ali tek što su ovi nestali , pojavili su se drugi na drugome Uglu , koji su sa novim Ogorčenjem ponovo počeli da ih gađaju sa Kamenjem . Jedan Vojnik je pogođen u Čelo i pao je dole bez svijesti , na što su njegovi Drugovi odgovorili sa Oružjem . >> Ciljaj te u Noge ! << naređivao je Vidal sa svojega Konja . Sukob se je razvio u žestok Okršaj . Žene su sipale Vod na njih sa Prozora i vrijeđale su Zatvorenike kao da su oni kurvini Sinovi i prokleti Heretici . Cipriano je instinktivno pri vukao Juan Sanchez uz jedan Zid , i gledali su kako jedna Žena baca vruću Vodu sa Balkona . Zatim su Stanovnici počeli da viču : >> Zapalimo ih ovdje ! Zapalimo ih ovdje ! << Oni su na Trgu bili toliko pritisnuti , da su Vojnici morali ponovo da upotrijebe svoje Oružje . Jedan Momak je pao dole

pogođen u Nogu , kada su Stanovnici vidjeli Krv , pobjesnili su još više i napali su Grupu još žešće . Joj jedan povrijeđeni odvrkao ih je od toga da i dalje Napadaju , i na Kraju je ipak uspjelo Službenicima da sa svojim Konjima , Masu rastjeraju .

Jednom drugi Puta u Blizini kod Saldan de Burgos zapalio je jedan Mladić Sijeno , na kojemu su oni spavali . Jedan Policajac je oglasio Alarm , i zahvaljujući njemu uspjelo im je , da se izvuku neoštećeni . Ali u Okolini i uz Cestu su spaljene slamnate Lutke . Narod je zahtijevao da ih se spali na Lomači , vrijeđali su ih da su Luterani , Izopaćenici , vražje Sluge , i neki su uzvikivali patriotske Parole Neka živi Kralj ! Oni su morali u tri Sata po noći napustiti Mjesto , i kada se je razdanilo , bili su se udaljili na slobodno . U Revilla Vallejera naišli su na Grupu Nadničara sa njihovim Magarcima , između njih su prolazili blijedi . Bila je to jedna Scena , koja je bila Suprotna od Vike i Mržnje Seljaka . Vodeći Vidal je zapovjedio Odmor oko jedanaest Sati , i Trupa je logorovala u jednom Grmlju na Ušću od Arlanzon . U Naletu Ljudskosti dozvolio je Vodeći Vidal Zatvorenicima , da se okupaju . >> bez da se Vi udaljavate od Ušća , jer sa zavezanim Rukama Vi možete da se utopite << . Fray Domingo je od ustao od kupanja . On je sjeo na Obalu kod Ušća i spustio je svoje , bijele Noge u Vodu , dok su Jata mali srebreni Riba plivala okolo . Kada je Cipriano osjetio osvježavajuću Vodu bilo je to za njega , kao da se rješava svojega staroga , umornog Tijela kao da Umora , Vrućine i Napetosti na Putovanju nije ni bilo . Nakon pet Sedmica bez kupanja bilo mu je isto kao da je Uskrsnuo . On je plivao na Leđima i odgurivao se je sa Nogama kao jedna Žaba . Zbog njegovi Stražara bio je on na Oprezu , i nije se udaljavao da ne bi na sebe navukao njihovu Ljutnju .

Od Burgos je Prijem u Mjestima postajao bolji , što su se više približavali Valladolid . Kao Predznak njihove Sudbine gorjela je velika Vatra na Polju od suhe Slame . Ugođaj Seljaka je bio nemilosrdan i neprijateljski , psovali su ih i bacali su Povrće i Jaja na njih . Ali svaki Puta , kada bi ostavili jedno Mjesto iza sebe , pomirio bi se Cipriano sa Situacijom , pustio bi svoj Pogled da luta po širokim Poljima , na kojima je rasla Pšenica , on je pre po znao Putove , kojima je on jahao na Pispas za Vrijeme svojega Bijega , Livadu , gdje je Konj prvog Dana pio Vodu .

Zadnju Noć su oni proveli u jednoj velikoj Kući u Cohorcós , izvan Mjesta na Ušću od Pisuaerga , četiri Legus udaljeni od Grada . U Veće je došao jedna Vjesnik od Inkvizicije i dao im je Naputak , da prije Ponoći ne dolaze u Valladolid . Oni su došli oko pet Sati i logorovali su na Ušću Rijeke u Cabillo , jednu polovicu Legua ispred Valladolid . Oni su morali do osam Sati čekati . Fray Domingo de Rojas mrmljao je , da će ga ovako ili onako svejedno ubiti . On je imao Strah od svoje Familije i svoji Rođaka . Oni mu nisu samo prebacivali , da je odriješen od Vjere , nego da je svojega Nećaka Luis za veo , Markgrof zu Poza , koji je još kao mlad Čovjek pristupio Sekti . Nakon što je rekao Zatvorenicima da se pripreme , dao je Vodeći Vidal u Ponoć Znak da se krene . Službenici su išli na Konjima , i dvanaestorica Policajaca su bila zaokupljena sa svojim Krpama da ih dovedu u Red . Kada su prošli preko gradskoga Mosta , čula su se samo Kopita od Konja po Kamenju . Bio je Polumjesec , i Ulice su bile osvjetljene mjesečinom . Crkveni Toranj od Santa Maria de la Antigua vidio se je u plavome Svijetlu kao jedna Vizija .

Iza se je vidjela vječno u izgradnji Iglesia Mayor , što nikada nije završeno . Konji su skrenuli u Calle Pedro Barrueco , gdje se je nalazio inkvizicijski Zatvor . Misli na Povratak , Blizina drugi Članova Zajednice , na Dona Ana Enriquez bile su jače od Cipriano Umora . On je neko Vrijeme mislio na svoj pokušaj Bijega , na to , da se on nalazi u lošijoj Situaciji nego oni , koji su ostali , i koliko su besmislene bile svi Trudovi , koje je on uzeo na sebe . Ispred stare Zgrade zaustavio ih je Vodeći Vidal . Na njegovo Kucanje pojavio se je jedan Vojnik , i Vidal je tražio zatvorskog Čuvara . Kada je ovaj pospan i pijan u svojem kratkome Ogrtaču se pojavio , predao mu je Vidal iu Ime Inkvizicije četiri Zatvorenika Fray Domingo de Rojas , Don Carlos de Seso , Don Cipriano i Juan Sanchez . Čuvar Zatvora zabilježio je Imena u Svjetlosti jedne Lampe u jednoj Knjizi i potpisao se je .

Cipriano Salcedo je određena jedna zajednička Ćelija sa Fray Domingo de Rojas . Jedan malo manje mrzovoljan , pristupačniji Sudrug bio bi mu draži , ali nitko mu nije dao Izboru . Fray Domingo je još uvijek na sebi nosio grotesknu svjetsku Odjeću i samo je bio skinio svoj Šešir sa Perom . Sve više i više otkrivao je Cipriano , gdje se preostali Zatvorenici nalaze . Don Carlos de Seso je bio zatvoren zajedno sa Juan Sanchez , preko puta njih se je nalazila Ćelija od Doktora , malo dalje iza njega nalazile su se Sestre iz Samostana Belen koje su bile zajedno u jednoj velikoj Ćeliji , a Ana Enriquet je dijelila svoju Ćeliju sa šestom Ženom iz Reda , Catalina de Reinoso . Kako je Salcedo i predvidio , nije se moglo izbjeći , da se Zatvorenici drže u Parovima . Inkvizijski Zatvor u Calle Pedro Barrueco , koji je u normalnim Vremenima bio predviđen za povremeni Smještaj uhićeni domaći Židova ili Morisken , dokazao se je u ranu Godinu 1558 kao pre mali za Dotok Protestanata . Pri velikome Broju Uhićenja posjedovala je Inkvizicija još jedan Zatvor sa dvadeset i pet Ćelija u jednoj novoj Građevini u Četvrti San Pedro . Valdes nije preostalo ništa drugo , nego da se pomirim sa jednim Zbrinjavanjem Zatvorenika da ih po dvoje , ili troje ili kao u Slučaju sa Sestrama iz Samostana Belen čak i petoro u jednu Ćeliju smjesti . Ali Valdes , stalno oštrouman , tražio je , da se pripazi , da Zatvorenici različitim društvenim ili intelektualnim Slojevima pripadaju i na to , koliko su bliže već sve priznali . To se je desili npr. Don Carlo de Seso i isto tako Juan Sanchez kao i Salcedo upravo tako i Fra Domingo de Rojas .

Zahvaljujući svojem Prilagođavanju snalazio se je Salcedo brzo sa Prilikama u novome Zarobljeništvu dobro . U Kamenim Zidovima u Ćeliji nalazila su se dva Otvora , jedan Prozor sa Rešetkama tri Ellen iznad Poda , koji je gledao na unutrašnje Dvorište , i jedna masivna Vrata od debelog Drveta , koja su uvijek na Okovima škripala , kada su bila otvarana ili zatvarana . Drvene Klupe za spavanje su se nalazile paralelno sa oba dvije Strane Ćelije , ona od Dominikanca pod Prozorom i ona druga u suprotnome Uglu , u polu Tami , od Cipriano . Osim Vreća sa Slamom , koje su ležale na hladnome Podu , imali su dvije Stolice i jedan Stol , posudu sa Vodom za

pranje Tijela i dvije Kante sa Poklopcima za Nuždu . Vrijeme je mjerio Cipriano po redovnim Posjetima Osoblja , Mamerto , koji je u točno Vrijeme donosio Hranu , kao i drugi Čuvari , Dato po Imenu , jedan Momak sa prljavom , albino bijelom Kosom i sa kratkim Hlačama do Koljena , koji je u Veće praznio Kante i subotom površno po metao Čelije .

Mamerto ,e bio jedan mrzovoljan , zatvoreni Momak , koji je tri puta na Dan skromne količine Hrane u dvije limene Posude na Stol stavljao , koje je poslije prazne iznosio van iz Čelija . On je nosio samo jedan Prsluk , kratke Hlače od laganog Materijala i Cipele od Špage . On nikada nije izgovorio >> Dobar Dan << , ili Laku Noć << , ali Čovjek nije mogao reći , da je bio bez Srca . On je redovito donosio limene Posude sa Hranom bez da bi izgovorio i jednu Riječ o dobrom ili lošem Apetitu Zatvorenicima . Dato je bio strog i držao se je zatvorski Pravila . Kada bi on iznosio Kante ili ih vraćao nazad na svoje Mjesto , imao je uvijek neku vedru Pjesmu na Usnama , tako kao da on uopće ne radi sa Fekalijama , nego kao da se radi o Cvijeću . Na njegovome Licu uvijek se je nalazio , osmijeh bez Zuba , koji nije ne stajao ni u Noći u Subotu , kada im je on po metao Čelije . I ako je Razgovor sa Zatvorenicima bio strogo zabranjen , pozdravljao je on Salcedo , koji mu je bio pristupačniji od njegovog Druga u Čeliji , i prenosi bi mu Vijesti ili neke druge Obavijesti , sa kojima Zatvorenici nisu mogli ništa započeti . On je pridavao manje Brige svojoj Odjeći nego Mamerto i nosio je jedan kratki Ogrtač , koji je skidao samo Subotom , kada je pometao Čelije . Radio bi bosonog , bez Ogrtača i u Hlačama .

Fray Domingo nije podnosio od Dato Povjerenje . A sa Mamerto Ulaženjem i Odlaženjem se je snalazio . Ali Način od drugog , njegov glupi , Osmijeh bez Zuba , njegova bijela Kosa , koja mu je padala do Ramena , dovodila ga je do Bijesa . Cipriano upravo suprotno je bio strpljiv i pažljiv , on bi ga slušao , uvijek u Nadi , da će sa spretnim Riječima nešto novo izvući iz njega . On se j raspitivao , što se događa u susjednim Čelijama , i ako je Dato samo netočne Podatke govorio , zaključio je on , da se sa njegove lijeve Strane nalaze Pedro Cazalla i Bakkalaureus Herrezuelo , a sa desne Strane Zlatar Juan Garcia i Cristobal de Padilla , koji je bio odgovoran za njihovu Nesreću , a preko puta , kako mu je rečeno , nalazio se je Doktor sam u Čeliji . Zidovi i Vrata od Zatvora su bili toliko debeli , da se nije čulo niti vidjelo ništa iz susjedni Čelija .

Do Vrata zakopčan , ležao je Dominikanac u svojoj zelenoj Odjeći na svojoj drvenoj Klupi i čitao je . Na Dan poslije njihovog Dolaska on je tražio Knjige , Pero i Papir da mu se da . Još iste Večeri donijeli su mu , *Tradato de las Letras* od Gaspar de Tejeda , jednu Tintu i dva Pera . Fray Domingo je znao svoja Prava kao jedan Zatvorenik i samo razumljivo ih je tražio . Sadržaj Knjige izgledalo je da ga baš previše niti ne zanima .

On je po znavao Triкове od Inkvizicije , njihovu Organizaciju i njihove Metode , i on je govorio Cipriano svako Popodne , kada bi se probudio , što bi im se moguće moglo desiti . Postojale su ovakve i onakve Kazne . Čovjek se ne smije predanima postati podložan ili se poistovjetiti sa drugim Grješnicima . Neke će se kao i obično predano Pravdi , a njihova Tijela će završiti na Lomači . Takve se Kazne pro

vode samo rijetko u Španiji , ali Redovnik se je bojavao , da to ne postane Običaj . On mu je govorio Kažnjenicima , koji su nestajali u Plamenu , ili su ih pročišćavali Raspinjanjem . Postojale su različite Kazne , ali obično su Presude bile jako precizne . Pri tome je bilo za računati na doživotni Zatvor , Oduzimanje Imovine , Progon , oduzimanje duševne ili svjetske Časti , sve je to sa teškim Kaznama za očekivati .

Fray Domingo mu je pojasnio Strukturu i Funkcioniranje inkvizicijskog Aparata ili je govorio o Pravima Zatvorenika . Oni su razgovarali sa Klupa , Redovnik je govorio raspirenim , prigušenim Glasom , Cipriano je zapitkivao . Ti Razgovori , su im postali Potreba , ali uvijek je jedan i drugi ostajao sam sa sobom i ignorirao je onoga drugoga , jer prisilno Zajedništvo je moglo postati neizdržljivo , a po Mišljenju od Redovnika naj gore je moglo biti mučenje u Zatvoru .

Fray Domingo de Rojas je imao visoko Mišljenje sam o sebi , on se je držao za jako važnog Čovjeka i Duhovnika . Navodno je to Samopoštovanje bio Razlog zbog čega je nosio Pero zataknuto za Šešir , sa kojim se je on okitio dok je bio u Bijegu . Bez Suzdržavanja govorio je on sam o sebi , o njegovome Djelovanju u Zajednici , o nekim Članovima Zajednice nije govorio ništa lijepo , kao npr. O Juan Sanchez koji je zavodio Sestre iz Samostana Belen . Prema nekima on je bio kritičan , kao npr. Kardinal iz Toledo , Bartolomeo Carranza , *kome se nitko ne obraća* , kako je on naglasio . Jednom drugi puta izjavio je on , da Carranza nije luteran , osim njegovog Načina govora . Na svoj jedinstveni Način govorio je on Cipriano , kako on , koji dolazi iz jedna duboke katoličke Familije , je prihvatio Božji Poziv i pristupio je Dominikancima . Kao i Cipriano nije on bio dugo u Sekti , upravo samo oko četiri Godine . Kao revni Preobraćenik on je svojega Brata i više svoji Nećaka za dobio za Protestantizam . Pri svojem Uhićenju u Pamplona nije se on odupirao . Sasvim suprotno on je bio Ponosan zbog toga , jer je on jedan moderni Duhovnik , otvoren za nove Pristaše . Ali istovremeno , gdje bi on započeo sa svojim Propovijedima , završavao bi on stalno sa Bartolomeo de Carranza , koji je za njega bio jedna crvena Krpa . Da se Teolog nalazi na Slobodi , dok njegov Učenik , kako je on rekao , trune u Zatvoru , silno ga je pritiskalo . Ali za njega je Grijeh još mogao biti pobijeden . Valdes ga je mrzio i napraviti će Proces nad njime . U Trenutku pozivao se je Redovnik na svoja Prava , za svaki Slučaj , jer visok Pozicija može biti Prednost .

Dok ne bi Cipriano razgovarao sa Fray Domingo , sjedio bi on , usprkos nesnošljivoj Vrućini omotan , u Deku i povučen u sebe u Polutami radio bi si Misli o svojoj Situaciji . Jedan Dio Prijepodneva provodio je on sa time , da Hodanje za vezan Vježba . On je vukao Lanac za sobom , ali Željezo bi mu se usijecalo u Kosti , i pro uzrukovalo je Rane . Iz tog Razloga ležao je najviše na Klupi ili je sjedio na Stolici , sa Leđima naslonjen na vlažni Zid . Popodne bi neko Vrijeme on čitao , bez da je nalazio Zadovoljstvo pri tome , i često bi se obraćao Isusu , želio je uspostaviti Mir sa njime i molio ga je da na Tribunalu bude on prisutan . On nije želio svoju Prošlost poricati niti se iz čistog Straha odreći svojeg Vjervovanja . On je želio biti ispravan , ostati vjeran svojoj Vjeri , jer Boga se ne može samo tako lako prevariti . Sa polu zatvorenim Očima , na čijim Trepavicama je on osjećao neugodno peckanje , obraćao bi se on Gospodinu , pokušavao je , da se koncentrira , da zaboravi , gdje se

on nalazi . On se je Doktrini o Milosrđu Kristovom sa dobrom Namjerom obraćao . Nije ga Bahatost , Taština ili Požuda na to navodila . On je jednostavno vjerovao ,da je Muka i Smrt od Isusa od jako bitnog Značenja , da je to dovoljno , da se Ljudi spase . Tiho udubljen sam u sebe čekao je uzaludno , da mu se pojavi Gospodin i da mu da jedan Znak , ma koliko god on mali bio . >> Gospodine , pokaži mi pravi Put << , molio je on , ali Krist je bio nevidljiv i šutio je . Bog ne može zastupati Partije , govorio je on sam sebi , ja sam taj , koji mora slobodnom Voljom da odluči . Ali nedostajalo mu je Odlučnosti , Priznanja i Jasnoće . I tako je on nestrpljivo čekao , dok ga Fray Domingo ne bi iz njegovu Zabrinutosti po zvao ili dok se Vrata ne bi uz škripu otvorila koja su najavljivala Posjetu od Dato . Zatim bi on bez Pokret gledao svojega Čuvara , njegovu tanku , dugu Kosu ispod crvene Kape , njegove prljave Hlače , koje su mu do sezale do Koljena . Čarolija je prolazila , i Cipriano bi se vratio u jednoličnu Stvarnost .

Jednog Dana prolazio je Dato blizu njega , dok je uzimao Posude , i dao mu je , bez da ga je pri tome i pogledao , jedan više puta presavijeni Papir . Cipriano je bio iznenađen , ali nije dao da se to primijeti . On se nije vidio obaveznim zbog prisustva Fray Domingo , da dijeli sa njime Informacije ili da mu govori da je Čuvar pot kupljiv . Zbog toga se on nije po mjerio , kada je Dato davao njemu nove Vijesti . On je otvorio Papir i pročitao je , pri čemu je morao naprezati svoje Oči u Polutami .

PRIZNANJE OD DONA BEATRIZ CAZALLA

Pred Tribunalom Svete Inkvizicije izjasnila se je Dona Beatriz de Cazalla jučer , na 5 . Kolovoz 1558 , protiv koje se vodi Proces , da ju je Fray Domingo de Rojas od prave Vjere odvratio . Cristobal de Padilla iz Zamora je od Don Carlos de Seso vođen , dok Brat , Don Agustin Cazalla , je jedna Žrtva kao i Don Carlos de Seso kao što je to bio i Brat Pedro , Svećenik iz Pederosa . Juan de Cazalla je za veo svoju Ženu sa zabludnom Vjerom a Doktor svoju Majku , Dona Leonor , zbog čega je praktički cijela Familija Cazalla pripada luteranskoj Sekti . U svojem ispravnom Navođenju izjavila je Upitana , dalje , da Dona Catalina Ortega je zavela Juan Sanchez i njih dvoje zajedno Zlatara Juan Garcia . Fray Domingo de Rojas je svoju Sestru Maria , preobratio , kao i veći Dio svoje Familije . Cristobal de Padilla je malu Zajednicu u Zamora sa za bludnom Vjerom upoznao , a Brat Pedro zajedno sa Don Carlos de Seso Zakupac iz Pedrosa , Don Cipriano Salcedo .

Zatečen ostao je on da sjedi bez pomicanja , dok je u njemu porasla neobična Hladnoća . Njegov Stomak se je pobunio , kao da se u njemu nalazi jedna divlja Životinja . Još nikada prije nije tako malo Znakova toliko veliku Nesreću pripremili . Nedoumica ga je preplavila . Sa svime je Cipriano računao , samo ne sa Izdajom unutar Zajednice . Bratstvo , o čemu je on sanjao , dobilo je Pukotine , sve je postalo čista Iluzija , nije postojalo , ni nije moglo da postoji . On je mislio na tajne Sastanke , na slavljeničko Zaklinjanje Okupljeni , da nikada u Nuždi neće izdati svoju Braću u Vjeri . Dali je to Istina , što je bilo na pisano na Papiru ? Dali je bilo moguće , da je blaga Beatriz bez Suzdržavanja svoju Braću u Vjeri izdala , počevši

od svoje Braće i Sestara ? Dali joj je toliko stalo do Života , da je prekršila jednu Zakletvu i da svoje Prijatelje i Familiju isporučuje na Lomaču , da bi spasila svoju Kožu ? Suze su došle na njegove umorne Oči , kada je Pismo još jednom pročitao . Zatim je on mislio na Dato . Fray Domingo je već bio rekao , da Podmitljivost i Korupcija kod jednostavni Čuvara cvijeta , ali Pismo nije dolazilo od jednog zatvorskog Čuvara , nego mora da ga je sastavio jedan od Članova Tribunala , od Sekretara možda . On je vidio jedan Put , da stupi u Kontakt sa vanjskim Svijetom , sa čime on nije računao . U svakome slučaju odlučio je on nakon kratkog Razmišljanja , da Fray Domingo Beatriz Cazalla pokaže Priznanje . Zbog čega Sumnje još više pobuđivati ? Što je dobivao Redovnik sa time , ako on sa zna , da ga je Beatriz i praktički cijelu Grupu izdala ?

Slijedećeg Popodneva ležao je on na Klupi i čekao je , da se Dato pojavi . Ovaj njem kao i obično , kada se je približio Klupi , došapnuo mu je Cipriano , da mu treba njegova Pomoć . Odgovor ga nije iznenadio : >> Rado << , odgovorio mu je on . Cipriano mu je dao jedan Dukat , kojeg je ovaj pregledao sa svih Strana . Zatim ga je pitao , dali on želi Izvještaj , a Cipriano je klimnuo sa Glavom . On je znao , da je upravo potvrđena Cijena za to , ali on nije znao , dali je to previše ili pogrešno . Od kada mu je Dominikanac ispričao , koje Kazne čekaju Heretike , mislio je on , da će njegova Imovina biti konfiscirana . Zbog toga je on mislio da je to bio Prst Božji , jer se je on odlučio , da svoju Imovinu podijeli sa svojim Namještenicima . U svakome Slučaju njegov Novac u Zatvoru mu nije bio od velike koristi . Na divno čudo su ga u Cilveti pretražili samo u potrazi za Oružjem . Interes od Vidal se je graničio samo na Papire i na Oružje , njegov Novac nije dirao . On je bio zadužen , da ga ne oštećenog iz Pamplona u Valladolid provede , i to je on upravo i učinio : Ovdje je on bio , na Raspolaganju Tribunalu .

Kolovozu se je bližio Kraj , on još nije bio pozivan u Sudnicu na gornjem Spratu iste Zgrade , kao ni njegov Drug iz Ćelije Fray Domingo . Ali na 27 . čekalo ga je jedno Iznenadenje . Don Gumersindo , zatvorski Čuvar , najavio mu je u Pratlji naj višeg Nadglednika jednu Posjetu . >> Malo se uredite << , rekao mu je on . >> za petnaest Minuta ću ja ponovo da dođem , po Vas . << Cipriano nije mogao da prestane da se čudi : Tko bi se u ovakvoj Situaciji mogao brinuti za njega ?

Oslobođeni Nogu od Lanca , ušao je Cipriano u Prostoriju za Posjete . Nakon skoro četiri Mjeseca u vlažnoj Polutami Ćelije boljele su ga Oči zbog sunčevog Svijetla . Već na Stepeništu je on polu zatvorio svoje Oči , ali kada je ušao u malu Prostoriju , u kojoj je dolazilo Sunce kroz Prozor , morao je posve zažmiriti . On je čuo kako se Vrata zatvaraju , zatim je sve bilo potpuno tiho . Sasvim polako podigao je on svoje Trepavice , i onda je vidio svojega Strica Ignacio kako stoji ispred njega . On je bio za tečen kao onda kada je bio još Dijete , kada ga je njegov Stric Ignacio posjetio u Školi . On sa njime nije računao ; njegov Stric ga je uvijek iznenađivao . Obadvojica su se ustručavala , a zatim su se zagrlili i poljubili u Obraz . Zatim su sjeli jedan naspram drugoga , i njegov Stric ga je upitao , dali su njegove Oči upaljene . >> Ja živim u Tami << , rekao mu je on , i zatim se je ispravio : >> sasvim u Tami << . << Nedostatak Svjetlosti i Vlaga su učinili svoje . Trepavice su bile crvene i otečene ,

i njegov Stric mu je obećao , da će mu po zatvorskom Čuvaru poslati nekako Sredstvo . Zatim mu je saopćio radosnu Vijest : On je po očekivanju nadjenut Predsjednikom od Ureda , jer od sedamnaest Auditora on je naj duže u Službi . Ured i Inkvizicija održavaju dobre Veze , i on je dobio Dozvolu , da ga posjeti . Cipriano ga je gledao sa osmijehom iz svoji umorni Očiju . On je očekivao , da će ga njegov Stric oštro Osuditi , i nije se više po micao , od kako je za uzeo svoje Mjesto , ali njegov Stric izgleda da nije uviđao Situaciju . On je razgovarao sa njime , kao da sjede kod Kuće i kao da se od zadnjeg Susreta nije ništa pro mijenilo . On je posjetio Martin Martin u Pederosa i razgovarao je sa njime zbog Zemlje . Do sada Seljaci iz susjedni Sela nisu se žalili , što dokazuje , da Dioba Imovine i Povećanje Dnevnica se odvija na primjeren Način i da to drugima ne smeta . Udio u Urodu , koji je dobar , već je bio spreman za njega , i u Vinogradima je za očekivati dobar Urod ove Godine , Cipriano ga je gledao još uvijek začuđen iz bolni Očiju . Po smatrao je on Zavjese , na Prozoru i Svijećnjak iznad kojega se je nalazila , ružna Slika Marijinog puta u Nebo . Bilo je , kao da je on Oči u jednome drugome , manje prijateljskom i neljudskom Svijetu ponovo otvorio . Njegov Stric Ignacio je govorio dalje , kao da su zadnje Minute Posjete odbrojane . Sada je on govorio o Skladištu i Šivaonici . On je više puta u Mjesecu išao u židovsku Četvrt . Novi Maulenda izgleda mu stvarno marljiv i povjerljiv . On se je dopisivao sa Dionisio Manrique , i u zadnjem Pismu ga je on obavijestio , da je Flota pod Pratljom bez Problema stigla u Amsterdam . Što se tiče Šivaonice , Feremin Gutierrez ne samo da je bio dobar Krojač , nego je bio i dobar Organizator , a Štavioci , Krojači i Goniči su bili zadovoljni sa novim Poslovođom . On je mijenjao Teme razgovora , i rekao mu je , da zatvorske Odredbe ne propisuju , da se tu boravi u Krpama , i da će on njemu poslati po zatvorskom Čuvaru novu Odjeću . Cipriano je bio dirnut zbog njegove Brige . On je pokušao da mu se zahvali , ali za kazao mu je Glas , i njegove Oči su se napunile sa Suzama . On je želio zamoliti za Izvinjenje , prije nego što se rastanu , da ga uvjeri , da se je Zajednici priključio sa dobrim namjerama , ali kada je otvorio svoja Usta , samo se je jedna Riječ razumjela : *Religija* . Kada je to čuo njegov Stric , stavio je pažljivo svoju Ruku na njegovo Rame .

To je naj skriveniju Ugao naše Duše << , rekao je on . >> Slijedi svoju Savjest i nemoj se brinuti za druge . Po tome se nama sudi . <<

Kada se je on ponovo našao u svojoj Čeliji , došao mu je Posjet od njegovog Strica Ignacio kao ne stvaran , kao jedan San . Ali dolazak Rublja , Hlaća i tinkture za Oči su ga uvjerile u suprotno , da je njegov Stric bio realan isto kao i Zavjese , Svijećnjak i Slika Marijinog odlaska na Nebo .

Isto Veće predao mu je Dato kriomice jedan presavijeni Papir . Kada ga je on odmotao , nestalo je Tlo ispod njegovi Nogu , i on je morao da sjedne na Stolicu , jer su mu njegove Noge odbile Služiti . Bio je to Dio od Priznanja od Ana Enriquez pred inkvizicijskim Tribunalom . Dok je on čitao , mogao je on da nasluti , koliko je on patila , sa koliko Nedoumica se je morala ta Žena boriti zadnji Mjeseci .

>> Ja sam došla za Pauli Preobraćenja iz Toro u ovaj Grad << , govorilo se je bilo u

Protokolu , >> i uspostavila sam Poznanstvo sa Beatriz Cazalla , koja mi je pričala o Oprostu Čovjeka . Ona je rekla , da to ne leži samo u Kristu i da je moj dosadašnji Život protračen , jer Djela , gledana sama za sebe , ništa ne djeluju . Na to sam ja upitala : < Što je sa za bludnim Vjervanem , o čemu se govori ? < I ona je odgovorila : <Sveti Duh je naš Papa . < I zatim mi je predložila , da svoj dosadašnji Život pred Bogom ispovijedam , da on nije dan Čovjeku , da bude Apsolutan . Iznenadena ja sam upitala nju : > A što je sa Čistilištem i Kaznom ? < I ona je odgovorila > Da ne postoji Čistilište ; jedino Vjera u Isusa Krista čuva nas . << Ja sam se ispovijedala kao što sam to radila i do sada kod jednog Oca , radi Forme samo , ali nisam mu ništa govorila o tim Razgovorima . Jednom drugom prilikom govorila je Beatriz Cazalla , da Svećenici na Pričesti nama daju samo pola od Krista , i to Tijelo , ali ne i Krv , i da se prava Pričest sastoji od Kruha i Vina . Ja sam provodila Sedmice u duševnim Mukama , dok se nije desio susreta sa Fray Domingo de Rojas , jedan dobar Prijatelj od moji Roditelja . Kada sam ga ja upitala i kada je on potvrdio , što je Beatriz govorila , bila sam ja smirena i istinski sam vjerovala u to . Jednog Dana rekao mi je Fray Domingo , da je Luther jedan pobožan Čovjek , koji se je izložio svim Opasnostima ovoga Svijeta , jedino , da bi govorio Istinu . On mi je govorio i o drugim Stvarima , na na primjer , da postoje samo dva Sakramenta , Krštenje i Večera , da je u službi kod Boga , da se moli Križu , i da mi kroz Uskrsnuće svi oslobođeni . Čovjek ne treba da se drži samo zbog osjećaja Dužnosti , već da se moli zbog Nevinosti ili npr. Da ide na Mise i da za Krista žrtvuje svoj Novac , i da on nije prouzročio jedan takav Skandal , on bi Habit odložio i ne bi više čitao Mise . <<

Cipriano je zatvorio Oči . Njegove prve Misli nisu bile Izdaja , nego Nedoumica , zbog neki Riječi od Dona Ana koje su nju mučile i njezinu Dušu . Zatim je on pomislio na Fray Domingo sa perom okičen Šešir , što mu je u Bijegu služio kao preobraženje . Iznenada je on osjetio jednu Averziju prema njemu , koji je bio tako taman , samodopadan , tako na piren . Njegova Surovost prema Dona Ana nije bio kršćanski Čin . Dominikanac je tu Ženu udario u Glavu i beskrupulozno Temelje njezinoga Vjervanja uništio . On je pogledao prema Prozoru i vidio ga je kako leži na Klupi , gdje je pri zadnjoj dnevnoj Svjetlosti čitao Knjigu , i osjetio je Odbojnost prema njemu . Zatim mu je bilo žao zbog Ana Enriquez Izjave , sa čime je on teretila Beatriz Cazalla i Dominikanca . On se je osjećao o beshrabrenim i sve više napušten ijm , i Strah je počeo da raste u njemu .

Ali Sati su prolazili svakog Dana u Zatvoru . Kratko nakon toga došao je zatvorski Čuvar , da ih obavijesti , da će on sutra biti izveden u deset Sati pred Tribunal .Bez Lanaca na Nogama išao je on sa Stepenicama skoro bez poteškoća , ali što je postajalo svjetlije , sve su ga više peckale njegove Oči , i on ih je morao polu zatvoriti , da bi se osjećao malo bolje . Prije nego što je on ušao u Sudnicu , primijetio je on mala Vrata koja su vodila u Prostoriju , u kojoj je on razgovarao sa svojim Stricem Ignacio . Zatim je čuo jedan Glas , za kojeg on nije znao ,odakle on dolazi : >> Netko ga je gurnuo prema drvenim Vratima , pred kojima se je on nalazio . Sunce , koje je bilo padalo kroz Prozor , ga je za slijepilo , i on je vidio samo duge crvene

Zavjese . Zatvorski Čuvar , koji ga je vodio pod Ruku , po sjeo ga je na jednu Stolicu . Zatim je on prepoznao Tribunal , koji se je nalazi a jednim dugim ispred njega na Podestu , tamo , gdje završavaju crvene Zavjese , koje su počinjale kod Vrata . Scena je bila tako postavljena , upravo kako mu je govorio Fray Domingo . U Sredini je sjedio Inkvizitor u jednoj crnoj Odjeći i sa četverokutnom Kapom na Glavi , sa uskim i ozbiljnim Licem . Desno od njega nalazio se je Sekretar , isto odjeven u svečano crnu Odjeću , isto tako tamani i ozbiljan , a sa njegove lijeve Strane se je nalazi Zapisničar u jednoj uskoj crnoj Mantiji , jedan Laik , koji je bio nešto mlađi od dva Duhovnika . On je imao još samo toliko Vremena da prepozna da Inkvizitor prozirne , odmaknute Uši ima , kada se je oglasilo Zvono . Brzo se je on naklonio prema naprijed i imao je poseban Osjećaj , kao da mu se je Tijelo podijelio na dva Djela , od koja je jedan slušao , kako drugi Dio odgovara na Pitanja od Klerika . I kratko nakon toga nestale su Pojave , Zavjesa , i ostao je samo još glasni Glas od Inkvizitora , i nejasni , Odgovori njegovog drugog Ja , koji je neprekidno verbalni Kontakt vodio , kao da garantira Brzinom , kojom je odgovarao na Pitanja , Iskreni Odgovor . Ali njegovo drugo ja , nije izgleda dopuštalo da on bude sa tim jasnim Glasom ispitivan .

>> Tko je Vas za veo ? <<

>> O ... oprostite , Vaša Eminencijo , ali na to Pitanje ja ne mogu da odgovorim . Ja sam pod Zakletvom . <<

>> Dali je točno , da Vi posjedujete Zemlju u Pederosa ? <<

>> Tako je , Gospodo . <<

>> Dali ste se Vi upoznali tamo sa Don Pedro Cazalla , Svećenik u tom Mjestu ? <<

>> Tako je , i mi smo se Družili . Nas oba dvojica volimo Zemlju , zajedno smo šetali , i on mi je govorio vrijedne Riječi o Pticama . <<

>> On je govorio samo o Pticama ? <<

>> Ne samo o Pticama , Gospodo . Govorili smo mi i o Žabama . Ja se sjećam našeg Razgovora o Žabama u Salinen kod Cengal . On je jedan pažljivi Posmatrač Prirode . <<

>> A Don Carlos de Seso ? Dali je on bi sa Vama ? <<

>> Sa Don Carlos ja imam slab Kontakt . Jedno smo ga susreli na Cesti prema Toro , ali mi smo razgovarali o Žabama i Pticama . On je trebao biti unaprijeđen u jednog Corregidor i tamo je bio , da posjeti neke Prijatelje . <<

>> Dali su Don Carlos de Seso i Pedro Cazalla bili Prijatelji ? <<

>> Oni su znali jedan za drugoga , oni su razgovarali . Koliko su usku surađivali , to ja ne mogu da kažem . <<

>> Dali je Don Pedro pri tim Šetnjama sa Vama govorio o Religiji ? <<

>> Mi smo razgovarali o različitim Stvarima ; Religija je sigurno bila jedna od njih . <<

>> Držite li Vi da je Religija jedna važna Tema ? <<

>> Religija pripada naj skrivenijem Uglu od naše Duše << , objasni je Cipriano sa Sjećanjem na Riječi svojega Strica .

>> Ako je tako , kako može da bude , da se Vi ne sjećate niti jednog Razgovora o Religiji , o čemu ste Vi razgovarali sa Don Pedro Cazalla ? Kako je moguće , da se Vi sjećate Žaba a ne na , ono što on o Bogu govori ? <<

>> Čovjek je jedno teško predvidljivo Biće , Gospodo . <<

>> A Don Carlos de Seso ? <<

>> Što je sa Don Carlos de Seso ? <<

>> Dali ste Vi sa njime razgovarali o Religiji ? <<

>> Kao što sam ja Vama već rekao , upoznali smo se na Cesti prema Toro . On je bio na Konju a mi Pješice . On je jahao na jednom čistokrvnom Konju ; iskreno rečeno , ja sam se više interesirao za Konja nego za Jahača . <<

>> Vi volite Konje ? <<

>> Ja volim strastveno plemenite Konje . <<

>> Niste li Vi 1557 sa Vašim Konjem Pispas bili na jedno m Putu prema Francuskoj ? <<

>> Tako je , Gospodo . <<

>> Tko je pomogao Vama , da prijeđete Pirineje ? <<

>> Voditelj Pablo Echarren , jedan Navarez . On je naj bolji poznavatelj Planina , ja mislim , da je on to još uvijek . <<

>> Tko ga je Vama preporučio ? <<

>> Među onima , koji često putuju u Francusku , je Echarren sve opće poznat . Još i više , on je jedna Institucija . <<

>> Dali je on Vas vodio kada ste išli u Njemačku ? <<

>> Ja sam bio u više njemački Gradova , Gospodo . <<

>> Tko Vas je nagovorio , da posjetite Njemačku ? <<

>> Ja sam Trgovac , Gospodo , Stvoritelj Cipriano Zamarro , o čemu ste Vi vjerovatno već čuli . Ja imam Prijatelje i poslovne Partnere u Inozemstvu , sa kojima sam ja stalno u Kontaktu . <<

>> Postoje li religiozni Razlozi za to Putovanje ? <<

>> Meni izgleda , da Vi želite da znate , kojoj Vjeri ja pripadam , dali je tako ? Ako ja Vama kažem , da sam ja privržen Učenju O Milosrđu Kristovom , mogli bi mi uštedjeti nekoliko Riječi . A kada čovjek to Učenje slijedi , mora onda i druge Stvari akceptirati . <<

>> Vi dakle navodite , da ste Vi zadnji Godina živjeli u zabludi ? <<

>> Zabluda nije točna Riječ , Gospodo . Ja vjerujem iskreno , u ono što ja vjerujem . <<

>> Vi vjerujete u to , što Vi govorite ? <<

>> Ja nisam bio nikada Obračenik , Gospodo . Ja sam samo pokušavao , da budem vjeran svojoj Vjeri . <<

>> Dali je točno , da su se mjesečna Okupljanja u Kući kod Dona Leonor de Vivero događala , Majke od Cazalla ? <<

>> Ja sam upoznao tu Damu i Doktora preko mogega Prijatelja Pedro Cazalla , Sin i Brat od njih . <<

Iznenada je nastala jedna Pauza , i Zapisničar ih je pogledao po prvi Puta . Oni

su ga stavili na Kušnju . Zadovoljno je Cipriano slušao sa zatvorenim Očima Odgovore njegovog Dvojnika .On je rekao , što bi i on govorio , da je imao Vremena za razmišljanje . Njegov Dvojnik nije se tužio , nije lagao , nije denuncirao , nije izbjegavao odgovarati na Pitanja Inkvizicije , i ako je izgledalo da on nije zadovoljan sa svojim Odgovorima . Njegov Glas je postao još tamniji , kada je rekao :

>> Vi pokušavate da se otmete na moja Pitanja , ali nemojte zaboraviti , da ja raspolazem sa djelotvornim Metodama , da Vaš jezik razvežem . Dali ste Vi već čuli za Mučenje ? <<

>> Na Nesreću da , Gospodo . <<

>> A za Čistilište ? <<

>> Isto tako , Gospodo . <<

>> Vjerujete li Vi u to ? <<

>> Ako ja vjerujem i priznajem , da je Krist zbog mene mučen i da je zbog mene umro , preostaju svake vremenske Kazne . Sve ostalo bi značilo , da se sumnja u njegovu Žrtvu . <<

>> A dali Vi vjerujete u Crkvu u Rimu ? <<

>> Ja čvrsto vjerujem u Crkvu i u Apostole . <<

>> Ne žalite Vi , što ste slijedili novo Učenje ? <<

>> Ja nisam vođen sa Bahatosti , Požudom ili sa Taštinom , Gospodo . Ja sam jednostavno predat . Ali ja se ne bi nećkao , da se od kunem , ako me Vi u moju Zabludu uvjerite , i ako ja to nisam činio , da spasim svoj Život . <<

>> Zar Vi nemate vjerske Nedoumice , jer ste pod pali pod Zabludu ? <<

>> U Početku sam imao , Gospodo , u mojoj Mladosti . U tome Smislu je novo Učenje moju Dušu dovelo u Mir . <<

>> Vi ste dakle zaslijepljeni , Vi ništa ne vidite , da je Luther otišao pre daleko ? <<

>> Vi Eminencijo i te Vaše Sluge traže istog Boga ali sa različitim Putovima , ali ja uzimam , da se uvijek rade neke Greške , kada se Ljudi zauzmu sa vjerskim Stvarima . <<

>> Po zadnji Puta , Gospodine Salcedo , prije nego što ja upotrijebim druge Metode : Budite dobri , da mi odgovorite na jednostavna Pitanja ? Prvo : Tko je Vas za veo ? Drugo : Tko je Vas bio nagovorio , da Vi u Travnju 1557 otputujete u Njemačku ? <<

Ja sam to pronašao kroz novo Učenje , Gospodo , kako se nalazi i Žena , koju se kasnije oženi : Slučajno . Što se tiče Vašeg Pitanja , ja ponavljam , da sam ja kao poslovan Čovjek obavezan , da povremeno putujem u Inozemstvo . Ka svojim Partnerima , koje sam ja na Putovanjima posjećivao , pripadaju Trgovci iz Antwerpen . Ako Vi Eminencijo Sumnjate u to , možete Vi da njih pitate . <<

Kada je on poslije ležao na Klupi , sa Rukama na Tijelu , sa zatvorenim Očima , pronašao je Cipriano samog sebe . Sada se je Koncentracija , i Napetost pred Tribunalom primjećivala , Ali kada se je on vratio nazad u svoju Čeliju , bio je Fray Domingo sa Lancem oko Nogu došao do njega i smijao se je , kada mu je Cipriano ispričao , da je upravo tako bilo , kako je on bio i predvidio . Nije se radilo samo o

Pojedinostima dok su ga ispitivali , Dominikanac je isto želio da malo više sa zna . On kaže samo , da ih je bilo trojica , pri čemu ga je samo jedan od njih ispitivao , dok su druga dvojica vodila Protokol . >> Glas Predsjedavajućeg je nadglasao sve njih zajedno << , rekao je on , >> ali moja Suzdržanost izgleda da ih nije raspirila . <<

Tri Dana kasnije odveo ga je zatvorski Čuvar i Nadglednik iz Čelije . Oni mu nisu rekli da se on pripremi i nisu mu davali nikakvo Objašnjenje , nego su rekli samo : >> Slijedi nas << . <<I on ih je slijedio preko vlažnog Kamena i kroz niski , Hodnik sa kojeg je kaljala Voda . Cipriano se je brinio zbog svojega Straha , ali ovaj puta vodio ga je zatvorski Čuvar preko jedni Stepnica sa ne ravnomjernim Gazištima prema podzemnoj Tamnici . Tamo ih je već čekao Inkvizitor sa svojom četvero ugaonom Kapom i sa prozirnim Ušima , Sekretar i Zapisničar . Oni su sjedili za jednim Stolom a ispred njih je bila jedna hrpa bijeloga Papira . Pokraj njih su stajale još dvije Osobe , i Cipriano je zaključio po Priči od Fray Domingo , da se kada je Riječ o Čovjeku u crnom radi o jednom Doktoru . Ispred njih , samo slabo osvijetljenom Mjestu nalazile su se dvije uljne Lampe i jedan Red posebnog Alata što u Savjetnici nazivali sa jednim Cirkusom .

Prije nego što se je išta desilo , pitao ga je Inkvizitor ponovo , tko ga je nagovorio ili za veo ili po čijim Naputcima je on u Travnju putovao u Njemačku . Cipriano Salcedo , koji je bio zahvalan zbog Tame , koja je vladala , rekao je mirno , da je on prije tri Dana dok su ga ispitivali u Sudnici sve već rekao , što on zna . Na to je Inkvizitor pogledao Krvnika , da pripremi Alat . Cipriano se je više bojao od Priprema nego od samog Mučenja . Za Vrijeme svojega Života više se je on bojao od Zabranjenog nego od Stvarnosti , ma koliko god to strašno zvučalo . Kada je Krvnik njegove Zglobove za vezao i kada ga je povukao prema gore , utvrdio je on , da je Vješanje u njegovome Slučaju beskorisno .Njega su skinuli golog do Pojasa , i Inkvizitor je iznenada primijetio kako Zatvorenik ima velike Mišiće . Cilj Vješanja je bio , da se Zatvorenika kroz njegovu Težinu na Zglobovima objesi , ali Krvnik nije računao sa time , da je Cipriano lagan i Mišićav , tako da to sve nije imalo nikakvog Smisla . Krvnik je gledao upitno u Inkvizitora , i ovaj je pokazao na Tegove , koji su ležali na Podu , te je naredi da ih pričvrsti Zatvoreniku za Noge . Zatim ga je ovaj ponovo povukao prema gore , ako da je Cipriano sa unazad povijenim Rukama se ljuljao u Zraku kao jedan Atleti , sa Tegovima zavezanim za njegove Noge .Inkvizitor je razvukao svoje Lice ; on je bio obješen .

>> Dasku za razvlačenje << , rekao je on kratko .

Krvnik ga je spustio i od vezao a zatim mu je za vezao Ruke i Noge na neki Način za jednu Dasku , gdje se je Tjelo Mučenika u sred četiri željezna Točka nalazilo . Prve okrete osjetio je Cipriano skoro pa ugodno . Aparatura je zatezala njegove Zglobove , koji su zadnji Mjeseci postali jaki . Ali Krvnik , koje mu nije stalo do njegove Ugodnosti , okreta je polako Točak , sve dok ga zglobovi nisu počeli boljeti . Tada je Inkvizitor prekinuo sa Mučenjem .

>> Po zadnji Puta << , ja Vas pitam rekao je on . >> Možete li Vi meni reći tko je Vas doveo do proklete luteranske Sekte ? <<

Cipriano je šutio . Inkvizitor je ponovio svoje Pitanje još jednom , ali Mučenik

je šutio , zatim je on pogledao Krvnika . Čovjek u crnom je isto prišao bliže , dok je Krvnik o kretao Točak i razapinjao Zatvorenika . Jedina Prednost u toj Metodi , mislio je Cipriano , sastoji se od toga , da postepeno raste , i da se tako Tijelo između okretanja Točka malo može oporaviti i naviknuti na novu Situaciju u kojoj se nalazi . Ali kada je napetost porasla , osjećao je Cipriano prodorne Bolove u Ramenima i Zglobovima . Bilo je , kao da je prouzročena velika , Snaga koja je postepeno rasla , koja je donosila bol u Kostima . Ali u Suzvuku sa svojom životnom Filozofijom prepustio se je on Bolovima . On je vjerovao , da Bolovi , ma koliko god oni jaki bili , ga se više ne tiču i da će to izdržati , ako im se preda u potpunosti . Ali zatim su nastupili prvi ozbiljni Bolovi dole u Leđima , Laktovima i Koljenima . On je malo otvorio svoje Oči , kada je Krvnik za stao sa Mučenjem , da bi dao Priliku Inkvizitoru , da postavi još koje Pitanje , ali povodom njegove Šutnje počeo je on ponovo da ga rasteže tako da je nastavio da okreće Točak , sve dok Suma svi Bolova nije postala samo jedna Bol . Napeti Živci , koji su se ujedinili u njegovome Mozgu , prenosili su jednu neizdrživu Bol , koja je postajala sve intenzivnija , dok na Kraju to više nije bilo za izdržati . To je bio Trenutak , kada je Cipriano izgubio Kontrolu nad sobom , i ispustio je jedan Krik , a njegova Glava je pala na Prsa .

Kasnije , kada je od Strane Liječnika bio zbrinut na Klupi , došao je on ponovo do Svijesti i imao je jedan neobičan Osjećaj , da su mu polomljene sve Kosti i da ni jedna više nije na svojem Mjestu . Svaki i naj manji pokret prouzrokovao je Bol , zbog čega je Salcedo ostao miran , što je Bolove pretvorilo u beskrajni Umor .

Fray Domingo je izrekao soju Suosjećajnost slijedećega Dana , što Salcedo nije očekivao . On je sjeo na Stolicu pokraj Glave od Cipriano i pokušao je da ga uvjeri , da je Suprotstavljanje besmisleno i da Inkvizicija točno zna , da su Pedro Cazalla i Don Carlos de Ses bili ti , koji su doveli Cipriano u Grupu . On mu je objasnio , da Mučenje neće biti samo jednom , nego će Inkvizicija biti spremna , da neugodna Ispitivanja ponovo poduzme , čim se Zatvorenik malo oporavi . >> Kome dakle služi Vaša Šutnja ? << , pitao ga je on . >> Zbog čega Šutnja ? << Jedne Večeri , kada ga je Rojas sa tim Argumentima pritisnio , pitao je Cipriano jedva čujno :

>> A ... ali zar Vas ne muče osobna Poraženost i dali je to jedan teški Grije , ako se prekine Šutnja ? <<

Fray Domingo nije bio takvog Viđenja , on nije davao previše važnosti velikim Riječima , od uzima se je od njihovog Utjecaja . Čovjek se mora prilagoditi Situaciji , rekao je on , herojski Ton zanemariti , doći do Pozicije , da postoji gori Stvari , izgubiti svoje Tijelo . Cipriano je postao Mučenik , a Dominikanac je rekao , da je Vrijeme vjerski Uvjerenja iza njih . Kršćanstvo ima svoje čvrsto Mjesto na Svijetu i već dugo ne ovisi o osobnoj Žrtvi .

Dvije Sedmice nakon Mučenja predao mu je Dato , jedno osobno Pismo od Dona Ana Enriquez .

>>Poštovani Prijatelju << , pisalo je , >> ja Vas moram zamoliti za jednu veliku Uslugu . Ja znam , da su vas podvrgli Mučenjima , i da Vi ne želite otkriti Imena oni koji su vas za veli . Nemoj te se uplašiti , ja Vas molim . Vi stavljate svoj Život na

Igru , koji nam je Bog poklonio , što dokazuje Vrijednovanje prema našem Stvoritelju . Vi bi ste trebali Inkviziciju zadovoljiti u nekim Stvarima , jednu Riječ reći , koju oni žele da čuju i to će vam dati za jedan Trenutak Osjećaj , da ste Vi pobijedili , ništa ne znači , ako se povijete . Mislite na to , da bez da Vi to i sumnjate , mogao bi Vas jednog Dana netko trebati .

Ja mislim na Vašu Posjetu u La Confluencia , kada ste me Vi Povodom Zahtjeva od Cristobal de Padilla , zbog kojega mi sada svi skupo plaćamo , na Posjetu mogega Oca potražili . Na one sretne Trenutke u jednom zlatnom Listopadu , kada sam ja Vas primila u Vrtu , sve je to ostavilo na mene jedan veliki Dojam . Dali će mo mi imali mogućnosti , da još malo Vremena zajedno proživimo ? Dajte si pažnju , mislite na to da Vi imate samo jedan Život i da imate Dužnost , da ga sačuvate . Pozdravljam Vas sa Poštovanjem ,

Ana Enriquez <<

Cipriano je dobio novu Hrabrost , kada je pročitao Pismo , čiji je Sadržaj imao gorak Okus , što je Mučenje ostavilo za sobom . Što je Ana Enriquez željela sa time da kaže , da će ga jednoga Dana možda netko trebati ? Što je on mislila ? On je posjedovao Papir i Pero , i u prvim Impulsima želio je on da odgovori , ali taj Pokušaj je pro pao . On nije nalazio prave Riječi , ili su mu one dolazile isprevtane ; on nije bio posve jasan u svojim Mislima , da jedan zajedno pripadajući Slog napiše . Kada je nekoliko Dana kasnije ponovo postao Gospodar nad samim sobom , osjećao se je on u Stanju , da napiše nekoliko Slova na Papir . On je više puta pročitao , prije nego što ga je predao Dato .

>> Poštovana Prijateljice << , pisao je on . >> Zahvaljujem za Vaš udio u mojemu Dobru , i što se Vi brinete za moje Zdravlje . I ja sam isto razmišljao o Šetnjama u Vrtu u La Confluencia , kao što ja poštujem Vašu nazočnost na tajnim Sastancima , zahvaljujem Vašem Povjerenju , Vašim Mislima , Vašim bijelim Rukama koje ste Vi podizali , kada ste se željeli javiti za Riječ , i posebno na Vašoj Posjeti u mojoj Kući na Dan mogega pokušaja Bijega , na Vašem Rastanku , neočekivanim , nježnim Gestama , koje ste iskazali dok smo se Pozdravljali . Vjerujte mi , da me taj Trenutak jako tješi i u naj težim Trenucima , koje sam ja preživio , dali ste mi Snage . Dali će to jednoga Dana sve proći ? Za taj Trenutak ja Vas molim , da ne patite zbog mene . Raditi on , što mi mislimo da je naša Obaveza , donosi sa sobom jednu Nagradu . Pozdravljam Vas sa puno Pažnje ,

Cipriano Salcedo <<

Listopad je bio jako hladan , i Cipriano , koga je Snaga sve više napuštala , provodio je Dana omotan u Deku na Klupi . Zatvorski Čuvar nije više dolazio po njega , i Cipriano se je pitao , dali to ima nekakve Veze sa njegovim Stricem Ignacio , da ga više nisu odvodili na Mučenje . U prvim listopadskim Danima dobio je on jedan sa Krznom ispunjeni *Zamarro* kao i jedan Ogртаč , ali sam Stric se više nije pojavljivao . Navodno da su se zbog česti Posjeta , koje je Inkvizicija sudila za Heretizam , bila

jedna Prednost za njihove Živote . Fray Domingo je i dalje čitao Knjige , koje mu je Inkvizicija dozvolila . Sredinom Studenog je on pozvan da stupi pred Tribunal i vratio se je tri Sata kasnije nazad , bez da je želio govoriti , kako je Rasprava tekla . Kao što je bilo i očekivano , rekao je on , kao i Obično . On je legao na Klupu i čitao je dalje , kao da se nije ništa desilo .

Na Dan prije Božića , kada je on već od ustao od Nade , predao mu je Dato nekoliko Redova od Ana Enriquez , u kojemu mu je ona poželjela blagoslovljen Božić . U Početku našla je ona umiljate , pohvalne Riječi zbog njegovog pravog Držanja , njegove Mudrosti , Situacije , zbog toga što je on u Brigama za Zajednicu , a da za to ne očekuje ništa od nikoga . >> Tog Trenutka << , pisala je ona , >> primijetila sam ja , da mi Vi niste ravnodušni . << Cipriano je Srce udaralo sve do Grla . To je bilo pre više , nije to istina bila Izjava Ljubavi , ali Činjenica , da joj je on među drugim u Zajednici upao u Oči . Ali ako postoji još neka Sumnja , nastavila je ona dalje : >> Sada Vi sigurno znate bolje , zbog čega mi je stalo do Vaše Sudbine . << Cipriano je bio duboko dirnut . Sa četrdeseti jednom Godinom po prvi Puta je on doživio Ljubav , kako se to zamišlja u Mladosti . On je vidio njezinu Pojavu ispred sebe , njezinu Ogrlicu od Perli , njezin crveni Turban , njezine bijele , okićene Ruke , njezinu toplinu , njezin Glas . Moj Bože , dali je moguće , da je ta jedinstvena Pojava svoje Oko bacila na njega ? On joj je odgovorio , on joj želi Sreću i Blagoslov i dao joj je na znanje , da će proslava Božića usprkos svemu biti za njega nešto ne zaboravno u njegovome Životu . Iz njezinoga Pisma govori jedna Nada za jedan Početak , ali na žalost on ne može ništa da obeća : >> U meni pre vladavaju Misli , da nečemu dolazi Kraj << , pisao je on njoj . Ali on je priznao , da on nije ravnodušan prema njoj . >> Ja se stalno divim Vašoj Mudrosti , Vašoj snazi da Sudite , i naravno Vašoj Ljepoti << , dodao je on po nesen . U pozdravnom pisanju izjavio je on njoj svoje Poštovanje i svoju Sklonost .

Dato je postao privatni Vjesnik između Dona Ana Enriquez i Cipriano Salcedo . Izmjena Pisama je postajala sve intenzivnija i donosila mu je malo Svjetlosti u Nadi u siromašnoj Tamnici . Iz Ana Pisama govorila je rastuća velika Unutrašnjost i Povjerenje . >> Catalina de Reinoso , jedna od Sestara iz Samostana Belen , moja drugarica u Čeliji , vidi u razlici u Godinama jednu Prepreku << , pisala je Dona Enriquez na 6 . Veljača . I dodala je : >> Ja se pitam , koje Značenje ima Dob u tim Stvarima sa Srcima ? Nisu li Duše bez Starosti ? << Iz njezini vijesti govorila je na ovaj ili onaj Način Pouzdanost . >> Jednog Dana mi će mo opet biti sretni << , pisala je ona , ili >> Naša Šetnja u Vrtu u La Confluencia je naš prvi Korak za našu zajedničku Priču . <<

Cipriano je bio suzdržaniji . Njegov skoro zaboravljeni Zavjet postajao je Sreća . On je počeo da si prebacuje Slabost , Stanje , da se on sa jednim nepromišljenim Osjećajem daje upravljati i da kroz to ohrabruje Ana Enriquez , da gradi zamak u Zraku . Ovaj puta je on razmišljao što da Odgovori , dali da sačuva Šutnju . On nije imao Pravo , da pojačava njezine Snove , jer on je znao , kako će Stvar da završi . Po Situaciji u Stvarima nije bilo Sumnje kako će izgledati dalje njegova Sudbina . Inkvizicija nikada neće uzeti , da on šuti , ali on nije bio spreman , da prekine svoju

Šutnju , da bi bio po šteden . On je čitao Pismo za Pismom i isto tako ih je uništavao . Fray Domingo ga je po smatrao sa svoje Klupe .

>> Sastavljate Vi Vaš Testament ? <<

Cipriano nije želio dati Odgovor na tu Šalu . Na Kraju imao je , Papir koji je on svaki Dan ispisivao sličnosti sa jednim Testamentom . Zbog toga je on zanemario Pitanje od Dominikanca sa Odlukom , da bude jasniji , kao da je Riječ o njegovoj posljednjoj Volji – što je možda i bilo . On ju je volio , to je bilo od lučeno . On je voli iznad svega . Ali ipak ispred njih su postojale Prepreke : Zavjet , što je on dao Bogu dobrovoljno prije nekoliko Godina , i njegova Odluka , da neće prekinuti svoju Šutnju i izdati one , koje poznaje . Takvo Držanje Inkvizicija neće nikada oprostiti .

Umjesto jednog Odgovora donio mu je Dato jedno Veće jednu Vijest sa nepoznatim Porijeklom .

>> Car Karl V. Je u Samostanu Yuste umro . Prije svoje Smrti izjavio je svoje Žaljenje , da Luther nije ubijen , kada ga je u Worms imao Priliku . U svojem Testamentu prenio je on svojem Sinu Philipp snagu očevoga Autoriteta i Zadaću , da Heretike sa svom Žestinom i po Mjerama kazni , bez Iznimaka i Ugleda Osobe . Novi Kralj Philipp II. Je davao vjerskoj Revnosti svojega Oca veliko Priznanje . <<

Kada je Dato čuo za Korespodenciju , dok Cipriano nije pronašao jednu Odluku iz Srca , počeli su od toga Trenutka Rukopisi svi Oblika dolaziti , Izjave , Vijesti , Protokoli o Familiji Cazalla , Don Carlos de Seso i o njegovome Drugu iz Čelije Fray Domingo , jedna Vijest od Kardinala iz Toledo i drugi različiti Papiri , što je Cipriano posložio po kronološkom Redu , prije nego što bi legao na Klupu i omotao se sa Dekom . U među vremenu se je navikao on na Izdaju , i više ga nije ništa iznenadivalo . Rezignirano je čitao on Priznanje od Prijatelja Pedro Cazalla .

>> Jednog Dana susreo sam ja Don Carlos de Seso , Corregidor iz Toro , ispred Crkve u Pederosa , čiji sam ja Svećenik , bio sam pri tome , da sam razmišljao o Milosrđu Kristovom , i iznenada je on izjavio , da ne postoji Čistilište i da on može to i da dokaže . On je to radio tako umjesno , da me je na Kraju uvjerio , i ako je isto vreme moje Srce bilo ispunjeno sa Strahom (ovdje je objašnjavao Zatvorenik Epizodu o Posjeti Seso kod Carranza u Koledžu San Gregorio , jedna Scena koja se više nikada neće ponoviti , i koja je poznata) . Zatim sam ja razgovarao sa Bakkalaureus Herrezuelo o tome , ali ne , da njega obratim , više je on mene učio o Doktrini i Vjeri i žalio je on zatim , jer Čistilište ne postoji . Cristobal de Padilla potražio me je tri Puta u Pederosa i govorio mi je o istoj Materiji , i ja sam ga zamolio , da to više ne radi . I moj Sluga , Juan Sanchez , razgovarao je sa mnom o toj Stvari , ali ja mu se nisam priključio , i on je ljut napustio Službu kod mene , što mi je bilo jako pravo . Zadnje sam ja razgovarao sa Fray Domingo de Rojas o tom Pitanju , i još prije nego što sam ja Čistilište izgovorio , počeo je ion sa time . <<

Povodom toliko puno Obeshrabrenja naišle su Cipriano Suze na bolesne Oči .Carlos

de Seso je spomenuo od prije kratkog Vremena na zvanoga Kardinala Carranza kao Predvodnika Pokreta , pokušavao je ali , da Tribunal uvjeri povodom Pitanja Čistilište . Pri tome je postavio Istinu kao svoju Prednost .

>> >Kada ja nekome o tome govorim , da ne postoji Čistilište , ja to ne radim , da ga odvučem od Crkve , nego da njegovo Vjerovanje u Pasiju Kristovu pojačam . Ja nisam nikada najavio Dogme , niti sam Okupljanja ili Sastajanja sazivao , nego sam ja svoja Viđenja o toj Temi iznosio , kada je za to bilo Mogućnosti . < Za Kraj zamolio me je Seso za Milost zbog Nemoći , što je on kroz Proširivanje svoji Viđenja o Čistilištu prouzročio , tako da je rekao , da ne > egzistira za one , što sa Kristom umiru , koji mu služe i žale zbog svoji Grijeva < . On je objasnio , da njegove luteranske Misli dolaze iz Vremena njegove Mladosti u Verona , kada je on poznatog Govornika slušao . U posljednjim Slogovima svojeg Pojašnjenja izrazio je on Želju , da u Krilu Crkve umre . <<

Cipriano je iznenadio obeshrabrujući , prebacivajući Ton od Corregidor iz Toro . Njegovo Priznanje nije odgovaralo njegovome Biću . Njega je to navodio na teške uvjete u Zatvoreništvu , na Obolijevanja , u čemu su im pomagali samo zatvorski Doktor Bartolomeo Galvez i Miguel Sahagun .

>> Doktor Galvez , najviši Doktor od inkvizicijskog Suda , utvrdio je kod Zatvorenika Don Carlos de Seso , koji je bio za vezan u inkvizicijskom Zatvoru u Valladolid , jedan slabi , ne ravnomjeran Puls i jedno primjetno Oslabljenje . Na Koljenima , zbog čega se je Zatvorenik žalio , nisu se vidjele nikakve vanjske Promijene , ali on je bio ukočen . Jer se je radilo o jednim starim Bolovima , što se je zbog težine Lanca evidentno pogoršalo , izgleda sasvim loše , i zbog toga potrebna je njega .

Doktor Sahagun je utvrdio : slabi Puls i melankolično , tužno Biće . Tanke Noge u Usporedbi sa ostatkom Tijela . Jake u sjekline na Zglobovima , zbog čega je za predložiti , da ga se više ne drži u siromašnoj Čeliji , u kojoj se Zatvorenik sada nalazi .

Doktori Galvez i Sahagun <<

Doktor Don Agustin Cazalla izgledao je slomljeno , njegova Sposobnost dobila je glavnu Ruku iznad njegovog navodnog Vjerovanja . Kada je Cipriano pročitao njegovu Izjavu , gledao je on još pesimističnije u Budućnost . Glasilo je slijedeće :

>> Povodom prijetnja Mučenjem , obećao je Doktor Cazalla priznati , a to će ga sačuvati od neugodni Pitanja . Jer je on izgubio Glas , prilaže on pismenu Izjavu . On objašnjava , da je on jedan Luteran , ali da nije djelovao kao vjerski Učitelj . On sa nikome nije razgovarao , kome već nova Doktrina nije bila poznata . Potaknut , da govorio *o sebi i o drugima* , odgovara on , da to ne može da uradi , a da ne da pogrešno Svjedočenje . On potvrđuje Rečeno , nakon što mu je za jamčeno . On se hvali , da je

uzoriti Katolik i to će i ostati , ako Tribunal poštedi njegov Život , i pokazuje u svako Vrijeme jasne Znakove Žaljenja . <<

Cipriano je postajao sve više o beshrabreniji , kada bi pročitao neki novi Protokol ili Priznanje . Što se je više približavalo Proljeće , povećavala su se Pisma vidljivo , koja mu je donosio Dato . On je bio toliko oslabio , da se je osjećao loše , kada je morao za sobom vući Lanac , i po Danu i po Noći ležao je na Klupi . On više nije uzimao sve Rukopise , koje mu je donosio Dato , sve je ponajviše bilo na brzinu is pisano i isprevtano . Čuvar mu je u među vremenu ulio malo Povjerenja , toliko da mu je on dozvoljavao da i on pročita neka Pisma , prije nego što se odluči , dali će ga zadržati ili ne . U Temelju se je uvijek nadao , da Dona Ana odgovori na njegov Dopis , ali Odgovor nije dolazio . On se je toliko radovao da dobije jednu Riječ od nje , o Nastavku nježni Obavijesti , ali on je sam sa svojom Neodlučnošću pre kinio to Dopisivanje , zbog čega je sada žalio . Ana Enriquez , koja je stalno Razumijevanje za Odluke drugi pokazivala , je njegov Zavjet i Želju , da ne popušta pred ničime , respektirala . I ako je Cipriano često mislio na nju , njegovo Siječnje ga je Izdavalo , i bilo mu je sve teže , da si predstavi njezinu Sliku . On je zaboravi Pojedinosti kao što su Proporcije njezina Lica , njezini Usta , Kose , Oblik Ušiju . Njega je mučila Nedoumica , dali Ana iz Razumijevanja šuti ili se ljuti , ali u oba dva Slučaja punile su se njegove crveno upaljene Oči sa Suzama , koje je on u potpunosti Predanosti puštao da mu se kotrljaju niz Obraze .

Dok je on ležao sa poluzatvorenim Očima na Klupi , usmjerio je on svoj Pogled na Zrake večernjega Sunca , koje su dolazile kroz Prozor i u kojem su se vidjeli bezbroj zrna Prašine . U tom Ugođaju ušao je Dato , sa svojom crvenom Kapom , i donio mu je Izjavu od Fray Domingo , koji je isto kao i on ležao na Klupi . Cipriano je pre uzeo Dopis .

>> Sa prevrtljivim Temperamentom << , glasilo je u njegovoj Izjavi . >> Priključio sam se je kasno Luteranima . Opsjednuti Obračenik . Sa sujetnim Nastupom , objasnio je Upitani pred Tribunalom , da je jedan dugogodišnji Član Sekte i jedan Pristaša novog vjerskog Pravca . On je govorio o svojim Uvjerenjima u prijašnjem Životu i njegove Učitelje , Kardinal iz Toledo , Don Bartolomeo Carranza , koji su Luterani , a da to možda i oni sami ne znaju , ili drugačije rečeno , oni su ti koji pripremaju Put Lutherizmu u Španiji . Čiji se Epistel *Ad Galathas* zanima sa luteranskim Govorom , i njegov Katekizam je jedan težak , žilav Dio za jednostavne Ljude > koji nemaju Zube , da to pro žvaću , i koji nemaju Želudac da to probave < . Te Stvari , tako on govori , ne smije se u Ruke neuki stavljati , nego to treba prepustiti Teolozima i Učenima .

Pozvan Redom od Inkvizicije , ostaje on pri tome , da je Bartolomeo Carranza istina jedan Katolik , ali kada se njega sluša , ne dobiva se taj Utisak . I u jednom visoko samovoljnom retoričkom Obračanju zaklinje se Fray Domingo , da je to >> bio Med , sa čime je Kardinal njemu Pokret sa ukusom začinio < . Sve ukupno predstavio je on Gospodina Kardinala u jednom jako lošem Svijetlu .

Kao dalje on navodi da je Juan Sanchez , Sestre iz Reda iz Samostana Belen kao i svoju Sestru Maria za veo . Povodom njegovog Odbijanja prijeti mu se sa Mučenjem , ali kada je on osjetio Sprave , preklinjao je on , da je bolje da ga odmah ubiju , nego da ga nastave mučiti . Tribunal će odustati od daljnji mučenja pod Uvjetom , da on kaže Istinu . U zadnjim Trenucima rasteretio je on više Okrivljeni , ali ne i Kardinala Carranza . <<

Povodom usuglašavajući Izjava više Okrivljenika , koji su Carranza za Nastanak luteranskog Kruga u Valladolid učinili odgovornim , svio je Cipriano Rukopis sa jednim neovisnim Osjećajem . Jedan tako ugledan Čovjek , izgledalo mu je da povjeruje , izgleda da će ga osloboditi od svake Krivnje . Carranza je postao jedna garancija za Preživljavanje , Žrtva , za zadnju Instancu . Bez njegovi Propovijedi , bez njegovi Pojašnjenja Protestantizam nikada ne bi kročio niti jedan Korak u Kastilien . Ali u Trenutku izgledao je Carranza ima utjecajne Zagovornike .

On je čuo kako se Fray Domingo ustaje , i kada mu se je on obratio , pitao ga je Dominikanac , dali mu dozvoljava , *taj Papir* da pročita . Salcedo je malo ustuknuo i pitao ga je , dali on zna , o čemu se tu radi . Fray Domingo se je oštro umno izjasnio : >> Moja Izjava , mislim ja . Što bi moglo drugo da bude ? Vi ste dva puta gledali u mene , prije nego što ste to pročitali . << Cipriano se je teško podigao , prišao je nesigurnim Korakom prema njemu i predao mu je Pismo sa lijevom Rukom .

>> Moguće je da Vam se neće svidjeti , što unutra stoji << , rekao mu je on .

>> I što to čini na Stvari ? Čovjek ne samo da treba znati , što on radi , nego mora prepoznati Presudu od drugi . <<

Dominikanac je šutke pročitao Protokol , bez da se je bunio ili radio Primjedbe . Kada je svio Papir , pitao ga je Salcedo , koji ga je cijelo Vrijeme po smatrao :

>> Dali ste Vi sporazumni ? <<

Dominikanac je odgovorio sa malo oštine :

>> Sa onim , što je tu na pisano , da , ali ne sa tim , što je prešućeno . <<

Sredinom Travnja čuo se je Promet kroz Grad , što je počimalo sa prvim dnevnim Svijetlom i trajalo dugo u Noć . Bili su to različiti Zvukovi kratki , kao udarci Čekićem , što je dolazilo sa Trga del Mercado i iz različiti Četvrti od Grada . Svako Klaparanje izgledalo je kao da donosi Život u Zatvor . Isto dnevnim zatvorskim Danima davalo je iznenada hektičku Zaposlenost . Pojedini Ljudi ili Grupe hodali su po Hodniku ili su izlazili ili ulazili u Čelije , donosili su Stvari ili ih donosili , davali Zatvorenicima Naputke . Iste Večeri , kada je za glušujuća Buka počela , objasnio je Čuvar :

>> Tribine se po stavljaju . <<

>> Za kažnjavanje ? <<

>> Tako je , Gospodine . Za kažnjavanje , na Trgu . <<

Slijedećega Dana donio mu je Dato jednu Vijest , na što je Cipriano odgovorio sa Dukatima .

SESO OPOZIV ,

stajalo je na pisano . Čovjek je primijetio , da pod Pritiskom najmlađi Događanja sa veliko Mržnjom je na pisano , i ako se je radilo o jednome disciplinarnom , uvježbanom , jasno čitkom Rukopisu . Bilo je očigledno , da je Pisac bio u žurbi , da Pismo preda u Opticaj . Cipriano je nagnuo svoju Glavu u nazad , da bi kroz upaljene Oči mogao da čita . Pisanje je bilo kratko , ali odlučujuće i naglašavalo je na , da se Presude daju na Znanje . Seso je na Smrt na Lomači osuđen , što ga navodi na to , da jedno novu Spoznaju izda . Njegova Izvinjenja , njegovo Okolišanje , njegovo Preokretanje Istine , njegova Želja , da u Krilu Crkve umre , ništa mu to nije koristilo . U novome Protokolu govori se bez Okolišanja , sa Znanjem , da je Osuda ne od loživa .

>> Sa Spoznajom , da me Tribunal , u što ja nisam nikada vjerovao , na Smrt na Lomači osuđuje , da bi se tako moja Svijest pročistila i Istina izašla na vidjelo , želim ja zadnje Pojašnjenje da dam : Pravovaljanost kroz Vjerovanje je dovoljno , da se spasi Duša . Krist je onaj koji nas spašava , ne naša Dijela . Oni , koji će umrijeti sa Milosti , ne čeka Čistilište i nikakva vremenska Kazna . Njih očekuje Raj . Nije pravo , ako su Ljudi nešto zgriješili , da odgovaraju za to , nakon što je Isus u Mukama umro za nas . To znači , da ja opozivam , što sam prije izjavio : da Čistilište postoji . Ja vjerujem , u što vjeruju Apostoli , i katolička Crkva , istinska Supruga našeg Gospodina , Isusa Krista , i u njezine Riječi kao što je Sveto Pismo . <<

Tri puta je pročitao Cipriano Pismo . On se je sjećao , kako mu je on predstavio u svoje Vrijeme u Pederosa , zbog čega ne postoji Čistilište , i kako je on njegovo Izlaganje bez prigovora akceptirao . Zatim je on pogledao Fray Domingo , koji je ležao na Klupi , i tiho mu je rekao :

>> Don Carlos de Seso je osuđen na Smrt na Lomači . <<

Ali Događaji su se i dalje dešavali , dok su se i dalje čuli Zvukovi sa Ulica . Slijedećega Jutra došao je zatvorski Čuvar osobno , da najavi jednu Posjetu Cipriano Salcedo , ali Cipriano više nije mogao da hoda , bio je nemoćan , da se pokreće . Njegovi Zglobovi su oboljeli . Ljudi su mu donijeli Posudu sa toplom Vodom i Soli , skinuli su mu Lance i pustili ga da opere Noge . Ali njegove Kostii su isto bile oboljele . Oslonjen na Čuvara , šepao je on iza zatvorskog Čuvara . On su teturali kao dva Bika pod Jarmom . Svijetlo na Stepeništu ga je za slijepilo , on se je osjećao kao da je u nekom njemu stranom Tijelu . On je zatvorio Oči i dao se je voditi . Noge , oslobođene od Lanca , išle su same , ali bez osjećajne Noge više nisu mogle nositi njegov Teret . Kada je Čuvar stao , otvorio je on malo svoje Oči , i kada je čuo Vrata , podigao je on Glavu i vidio je kroz jedan mali uski Prolaz , Strica Ignacio samo ga je gledao pogođen , dok ga je ovaj primao za Ruke . Čovjek je primijetio , da on ljutito pro govora i nije prošla niti Sekunda , kada je on Cipriano postavio Pitanje .

>> Oči nisu zaliječene , Cipriano . Zbog čega nisi po zvao Doktora ? <

>> To je zbog Tame , Striče , zbog Vlaga i Hladnoće . Trepavice su upaljene ,

osjećam , kao da mi je Pijesak u Očima . <<

>> To se mora njegovati << , spomenuo je Stric Ignacio . >> Postoje dva Doktora u Zatvoru . Oni su zbog toga tu . <<

Zatim mu se je on obratio , da je Kardinal Carranza izveden pred Sud i da je za računati sa jednim dugim , gorkim Procesom . Sigurno više od pet Godina . Cipriano mu se j povjerio , da je Pritisak na njega u Zatvoru velik . On je podigao Glavu , da bi vidio svojega Strica , koji je sjedio ispod Slike u Fotelji , sa Laktovima oslonjenim na Koljena . Ignacio je i dalje govorio o Carranza , koji je bolno dirnut zbog Izjava od Seso , Rojas i Pedro Cazala , što mu od uzima svu Slobodu . On mu je ispričao , da je veliki Inkvizitor došao u Valladolid i da je on rekao , da će ih on sve bez Milosti spaliti na Lomači . Cipriano je pojasnio , da je Riječ o Povratku oko Sastanka između Seso i Carranza , nakon što ih je Pedro Cazalla preobratio . Stric je o svemu bio dobro obaviješten i nije mu skoro dopuštao da dođe do Riječi ; bilo je očigledno , da on ne želi da dozvoli da nastane jedna Pauza , kako bi mu njegov Nećak mogao postaviti Pitanje . Carranza je izjavio , da ga je Seso predao Inkviziciji , tako da je predstavio , kao da se radi o Stvarima sa Kardinalom . Ali Pokušaji novog Predsjednika od Ureda su bili besmisleni . Jedna kratka Pauza kada je Stric uz dahnuo dozvolila je Cipriano , da postavi jedno Pitanje .

>> D ... dali Vi znate koje su Presude , Stiće ? <<

Don Ignacio ga je bespomoćno gledao , i njegova donja Usnica je podrhtavala . Teško je on izgovorio :

>> Jučer sam sa time upoznat . U mojem Uredu . <<

Cipriano je ispružio svoj Glavu , da bolje vidi svojega Strica . On je , probljedio . Zbog toga je on pokušao , da njegovo Pitanje zvuči jednostavno .

>> Što očekuje mene ? <<

Ignacio Salcedo nije odgovorio odmah . On je gledao sa puno suosjećaja u njegove upaljene Oči , ali kada je želio da izgovori , za kazao mu je Glas . Cipriano je krenuo u Pomoć .

>> Lomača ? << , pitao ga je on .

Stric je nijemo klimnuo sa Glavom .

>> Ti i dvadeset drugi << , rekao je on na Kraju .

Cipriano se je na smijao , da bi Razgovor postao opušteniji , da bi poslao svojemu Stricu Osjećaje , da ga takva Obavijest niti iznenađuje niti plaši ; da on ništa drugo nije ni očekivao .

>> Dali je to indiskretno Pitanje , tko su to njih dvadeset ? <<

Don Ignacio se je na smijao .

>> Tu malu Uslugu mogu da ti učinim << , rekao je on . >> Dakle Cazalla , njegova Sestra Beatriz i posmrtni Ostatci od Dona Leonor , Fray Domingo de Rojas , Don Carlos de Seso , Juan Garcia , tri Žene iz Pederosa , Bakkalaureus Herrezuelo , Juan Sanchez ... tko još ? <<

>> To je dovoljno , Striče . <<

>> U svakome slučaju to nije potpuna Lista . Danas uvečer će doći jedan Ispovjednik kod vas , i sutra kod Kažnjavanja imati će te Vi još Priliku , Vaše Presude

na Smrt na Lomači da čujete . Ah , još nešto : Posmrtni Ostatci od Dona Leonor su ekshumirani , a Tlo iza njezine Kuće je kao Opomena za nadolazeće Generacije sa Soli po sipano . <<

Don Ignacio je djelovao opuštenijim . On je počeo da govori o nebitnim Stvarima , da bi Cipriano isto malo olakšao . Ali Cipriano nije mislio na sebe . On se je suzdržavao . Pri tome je izgubio Lik od svojega Strica u Očima i morao je ponovo da podigne svoju Glavu , da bi išta ponovo mogao da vidi .

>> A .. a što će biti sa Ana Enriquez ? << , pitao ga je on tiho .

>> On će dobiti jednu blažu Kaznu , ja je se više ni ne sjećam . Ona je pre lijepa , da ju se spali . <<

Cipriano je uvidio , da on uzrokuje Muke svojemu Stricu , ako ga još dugo bude zadržavao . On se je klimavo ustao . Njegov Stric je imao pravo : Ana Enriquez je pre lijepa da ju se spali . Osi toga je ona za vedena . On je još mlada , bila kada su je Beatriz Cazalla i Fray Domingo pridobili za Zajednicu . Zvukovi Tesara se je čuo sa Trga , jedno neprekidno Lupanje , što ih je izluđivalo . Njegov Stric je isto tako ustao i primio ga je za Ruke kao jednog Slijepca .

Ja ne mogu više duže oduzimati Vaše Vrijeme , Striče << , rekao je Cipriano . >> Ja se Vama za hvaljujem na svemu , što ste učinili za mene . <<

Don Ignacio Salcedo ga je pri vukao sebi , poljubio ga je u Obraz i za jedan Trenutak ga je zagrlio sa Rukama .

>> Jednom << , do šapnuo mu je on u Uho , >> će se ovi Događaji posmatrati kao jedan Napad na Slobodu , koju nam je Krist poklonio . Moli za mene , moj Sine . <<

Cipriano nije mogao ništa da jede . Mamerto je uzeo njegov Tanjur nedirnut sa sobom . Popodne će sa Uzimanjem Ispovijedi početi . Fray Luis de la Cruz , Dominikanski Redovnik kao i Fray Domingo , hodao je po Hodniku od Tamnica i po smatrao je pri zalasku Sunca Cipriano u njegovoj Čeliji , do se je udaranje Čekića na Trgu dalje nastavljalo . Fray Domingo je odbio Fray Luis de la Cruz , kada je ovaj došao pored njegove Klupe .

>> Oče << , rekao je Fray Luis de la Cruz , kada je primijetio njegovu Odsutnost , >> ja se molim Bogu , koji je isto u Vjeri želio da umre kao i sveti Thomas . Ja ću Vam biti na raspolaganju cijelu Noć . Vi me možete u svako Vrijeme pozvati . <<

Cipriano , koji je ležao na Klupi , pozdravio je Ispovjednika uljudno . On mu se je zahvalio za njegov Dolazak i rekao mu je , da je on u svojemu Životu učinio trui Grijeha , što on ne može da pre žali . I ako se je on već ispovjedio , povjerio je on Ocu svoje Znakove nemira : On je mrzio svojega Oca , on je svoju Dojilju za veo i njezinu majčinsku Ljubav , on nije dovoljno Ljubavi po kazivao prema svojoj pokojnoj Ženi i zanemari ju je , sve dok na Kraju nije umrla u Bolnici . Fray Luis de la Cruz je klimnuo sa Glavom i obavijestio ga je , da njegova generalna Ispovijed mu je Čast , ali u ovome Trenutku , Veće prije smrtne Kazne , očekuje on nekoliko Riječi Žaljenja naspram njegovog Obraćanja prema Učenju od Luther . Cipriano , koji u Polutami skoro nije crte Lica od Oca pre po znavao , odgovorio je , da on Učenje O

Milosrđu Kristovom je od Srca u dobroj Vjeri primio , dakle to je jedna svjesna Odluka , što on sebi samome ne prebacuje . Sasvim u prolazu upitao ga je Fray de la Luis Cruz , tko je njega za veo . I Cipriano je odgovorio , da to on njemu ne može da kaže , jer je on pod Zakletvom , ali da on zna , da je njegov Učitelj sa naj boljim Namjerama prema njemu se odnosio . Otac , kod kojega se je polako počeo pokazivati Umor , počeo je koristiti jedan oštiji Ton . Cipriano Zasljepljenost oduzimala mu je Vrijeme . On mu je nagovijestio , da mu on ne može Oprostiti , ali ima još Vremena . Od Ponoći će Jezuit Tabalers biti Zatvorenicima na Raspolaganju . On mu je preporučio , da još malo razmisli o svemu , i još prije nego što je on otišao , držao ga je dugo za oba dvije Ruke i na zvao ga je svojim Bratom .

Nije on niti napustio Čeliju , kada se je sa prijeke Strane u Čeliji od Doktora začula glasna Vika . I nešto tiši Glasovi , među njima onaj od Fray Luis de la Cruz , koji ga je smirivao , ali je bio nad glasan od Strane Doktora , koji je zazivao Boga i neprestano ga je molio , da ga on prosvijetli sa svojom Milosti i da mu pomogne , i njegovoj Duši . Bio je to Vrh , nesnošljiva Vika , u kojima se je u kratkim Pauzama mogao čuti smirujući Glas od Fray Luis de la Cruz kao i drugi od Nadglednika i zatvorski Čuvara , koji su se okupili , kada su čuli Viku . Ali Doktor u svojem Ludilu nije prestajao , i govorio je da je Presuda neprimjerena , da će on sa Prijateljima umrijeti , da on ne zaslužuje više da živi , pa čak i da mu žele pokloniti novi Život . Jer je on svoj dosadašnji Život spiskao , jer to i nije bilo ništa drugo .

Zvukovi sa Trga su prestali , i glasno Vikanje od Doktora prodiralo je kroz Vrata od Čelije sasvim jasno , kao i pokušaji smirivanja od zatvorskog Čuvara , Čuvara i Doktora . Jedan opuštenija Situacija se je provlačila kroz Zatvor , kada je Doktor počeo da Govori o zatvorskoj Odjeći , koju su im upravo bili predali . On će ju sa zadovoljstvom nositi na sebi , govorio je on , jer je to primjerena Odjeća . Zatim je ponovo govorio o Kajanju i nagovještavao je , da se od klinje od svi perverzni za bludni Učenja , u što je on vjerovao , i da on uvjerava sve ostale Zatvorenika da isto učine što i on . Inkvizicijski Doktor morao je Doktoru dati jedno Sredstvo , glasni Tonovi su gubili na Snazi i postali su samo tiho mrmljanje , i posve su utihnuli .

Cipriano Salcedo nije pronalazio San u svojoj zadnjoj Noći u Zatvoru . Misli na Kaznu nisu mu davale Mira , ne Strah od njegovog Pogubljenja , nego Procedura : Svijetlost , Masa , Vika , Vrućina . Njemu je postajalo loše , i on je osjetio veliki Pritisak , što ga je prisiljavalo , da svaki Par Minuta pije Vode . U jedan Sat se je čulo Zvono . Lagani , najavljiivač Smrti . Fray Domingo mu je to već nagovijestio . Sve Crkve i Samostani u Gradu , svi koji nisu spavali ove Noći , pozivalo se je na Misu za Osuđenike . Zvona su zauzela Mjesto dnevnim Zvukovima , ona su zvučala drugačije , ali isto tako strašno . Kada su prestala Zvona da zvone , počela se je čuti Vika Ljudi , Kopita od Konja po Cesti , Kotrljanje Kočija . Sve je izgledalo da je sve spremno . Veliki Dan je počeo , i ako je još bilo tamno .

U četiri Sata u Jutro su došli i probudili ih . Mamerto mu je donio jedan poseban Doručak : Juhu od Češnjaka , Jaja sa Slaninom i Vino iz Cigales . Cipriano ništa nije okusio . Njegove Oči su ga peckale , i Mučnina je postala još gora . U Zatvoru je vladalo neobično Kretanje . Ljudi su bili ulazili i izlazili , Čuvari su dijelili

špicaste , papirne Kape i zatvoreničku Odjeću po Čelijama , dok su Pomoćnici od Inkvizicije stajali u Grupicama u Dvorištu i čekali su na to , da se Procesija formira . Kada je previranje bilo naj veće , ušao je Dato u Čeliju , predao je jedan presavijeni Papir Cipriano Salcedo i ispustio je jedan Zvižduk , kada je za svoju Službu dobio dva Dukata . Kao što je Cipriano i sumnjao , dolazila je Vijest od Ana Enriquez i nije mogla doći u kasnijem Trenutku .

>> Hrabrost << , pisalo je , i ispod Potpis :

>> Ana << .

Zatvoreništvo Zatvorenika koji ih je bilo više od šezdeset u inkvizicijskom Zatvoru u Calle de Pedro Barrueco , koji su bili optuženi , da pripadaju luteranskom Krugu u Valladolid , završilo je u sivo Jutro 21 . Svibnja 1559 , od prilike jednu Godinu , nakon što su oni bili uhićeni . Jedan uzak Dio Zatvorenika u nakon izvršene Kazne oslobođeni , dok su drugi koji su skrenuli sa pravog Vjerovanja su platili sa svojim Životom spaljeni na Lomači . I kako je je to kod takvi strogi Pravila sudbina Zajednice je bila nedostatak Discipline što je bio prvi Znak za to , da predstoji Kraj . Pripadnici Inkvizicije u Ogrtačima i sa visokim Šeširima stajali su u malim Grupicama razgovarajući u zatvorskom Dvorištu i čekali su na Zatvorenike , tako da su ih Čuvari , Pomoćnici i zatvorski Čuvar sami vodili , zadnje Pripreme za Zatvorenike su se događali po njihovim Uputama , oni su Zatvor jedan Sat prije izlaska Sunca napustili . Zatvorenici , kojima je Snaga od Presude oduzela svaku Hrabrost , već su dugo oni bili , zbog teškog Zatvoreništva obesnaženi i oslabljeni , da su Naređenje za Početak u Molitvama ležeći na Klupama u Čelijama dočekali . Pomilovani su skupili svoju Snagu i bili su zaraženi slavljeničkim Ugođajem svoji Čuvara .

Dato , polu ljudi zatvorski Pomoćnik , pripada je on ima Stanovnicima Valladolid koji nisu Radost zbog predstojećega mogli skriti . Da bi on Cipriano pokazao da je on zadovoljan zbog njegove Velikodušnosti sa davanje Dukata , sjedio je on zadnje Minute njegovog Boravka u Zatvoru kod njegovi Nogu na Klupi i govorio mu je o pripremama za Pogubljenje , kao da Salcedo nije jedan od oni koji će da budu Žrtva , nego kao da je jedan Stranac , koji je došao u Grad . Dato je isto obukao na sebe novu Odjeću kao i preostali Čuvari i sada je nosio jedne primjerne Hlače do Koljena .

Za Čuvare je svaka Novina bila vrijedna , a na Uglovima od Ulica se je najavljivalo Pogubljenje i svaki Odrasli stariji od četrnaest Godina je mamio na svoj Način za Učestvovanjem , jer je postojala Zabrana za Vrijeme trajanja Svetkovine da se jaši Konja ili nosi Oružje .

Od Dato blijedo plave Oči su sjajile , i njegova rijetka , Kosa ispod crvene mu

Kape je visjela do Ramena , dok je on govorio o enornom Dotoku Stranaca , koji dolaze u Grad . Cijela Kastilja se je slila u Valladolid , govorio je on , ali dolazili su i Ljudi iz drugi Okolina i bezbroj iz Inozemstva , koji se razumijevaju sa stranim Jezicima . >> Preko dvjesto tisuća Duša , ja Vam se kunem sa svetim Mislama moje Majke << , govorio je on i prekrstio se . Toliko ih je bilo , da Pansioni , Gostionice , Konačišta i Točionice nisu dovoljni , da ih sve pre uzmu , i Tisuće ne Stanovnika su bili prisiljeni , u susjednim seljačkim Kućama da prespavaju ili zbog relativno lijepog Vremena su spavali u Prirodi , u Poljima i Vinogradima , ili na mirnijim , Cestama koje se nalaze postrani od Grada . Kralj je došao sa Pratnjom Kneževa i državnika sa Dvora , da bi učestvovao u Činu .

Dato je govorio sa oduševljenjem , da se na Trgu Mayor nalazi jedna ogromna drvena Arena sa više od dvije tisuće Mjesta , čija Cijena iznosi između deset i dvadeset Reales . Oko Arene su postavljeni Stražari , što je po Noći bilo još strože , nakon što su subverzivne Snage dva puta pokušale da ju zapale .

Sa zatvorenim Očima , i sa Trepavicama koje su ga žestoko peckale , predao je Cipriano svoju Dušu Gospodinu i molio ga je za Prosvjetljenje , da Zablude od Istine može da razlikuje , dok je istovremeno slušao , kako Dato i dalje govori o Novinama : Obećavao se je jedan pri tiskajući topao Dan da će biti , kao što se to prije očekuje u Kolovozu a ne u Svibnju , i puno Stanovnika , koji nisu našli svoje Mjesto kod Tribine , gurali su se uz Ograde od Drveta ili su se popeli na Krovove od Kuća . Preko dvije tisuće Ljudi čekalo je u Sjeni Baklji i Lampi na Trgu , da bi prisustvovali dolasku Kralja i Kneževa . >> Vjerujte Vi meni , izgleda kao kod Mladog Suda << , nalazio je Dato pun Čuđenja .

Po Hodniku su se začuli Koraci Čuvara , žestoko su lupali po Vratima od Čelija , i sa Glasom koji naređuje pozivali su : >> Pripremite se ! Pripremite se ! << Fray Domingo , ozbiljan i u svojoj novoj Odjeći , sam se je ustao , Cipriano je Dato pomogao da se ustane . Skinuli su im Lance , i on je slobodno mogao pomicati svoje Noge , ali nije imao Snage , da se održava na Nogama . Na Vratima preda ga je Dato dvojici Pripadnika Inkvizicije , koji su nosili vunene Prsluke ispod svoji Ogrtača , i ako se je obećavao topao Dan . Tu su se okupljali muški Zatvorenici , koje su Ispovjednici pomogli da se presvuku . To neželjeno Okupljanje djelovalo je suprotno od tajni Sastanaka : isti Ljudi , ali bez Osjećaja Bratstva , što ih je prije udruživalo . Prije je vladalo Nepovjerenje i Odbijanje , ako čak ne i Neprijateljstvo i Mržnja . Cipriano je podigao svoju Glavu , da bi mogao neto da vidi . Sa svoje desne Strane otkrio je on Doktora , potišten i odsutan , utonuo sam u sebe , a iz njega se je nalazio Don Carlo de Sesó , kojega je Mučenje i Godine zatvoreništva u jednog starog , propalog Prosjaka učinilo . Sa desne Strane , oslonjeni na Ramena Pomoćnika od inkvizicije vukle su se druge Osobe . Noge ih nisu nosile , i njihovo prijašnje Držanje i njihovo časno , uzorno Ponašanje je nestalo . Preko puta njega dvojica Čuvara su prisiljavala Bakkalaureus Herrezuelo da presvuče novu Odjeću i da navuče Cipele . On je bio zavezani Ruku , i njegove sive Oči su bile nemirne , bez da mu je na nečemu za stajo Pogled . Cipriano je prišao Jan Garcia i upitao ga je , zbog čega su kod Bakkalaureus zavezana Usta , a Zlatar , koji ga je jedva prepoznao u Tami , od

odgovorio je , da je on poludio i da psuje Boga , od kada su ga izvadili van iz Čelije . Razgovori su vođeni polu glasno , tako da je u prostoru došlo do jednog Žamora . Juan Sanchez je iz jednog Ugla po smatrao Cipriano Salcedo , koji je sa podignutom Glavom bespomoćan izgledao kao jedan Slijepac . On je prišao njemu spreman da mu pomogne i raspitivao se je , dali je on zbog Tame u Čeliji izgubio Vid . To su samo Trepavice , rekao je on , one su se u palile , i on vidi samo malo kao kroz jedan Prorez . Oni su se obadvojica nasmijala , i Cipriano je primijetio , da se Sluga nije puno promijenio : On je imao istu onu veliku Glavu , žutu , pregamentnu Kožu . Juan Sanchez je kao Stogodišnjak smješten u Zatvor i na pušta ga kao jedan Stogodišnjak . To je bila prednost , ružni Ljudi .

Oni više nisu imali , o čemu da razgovaraju , a niti jedan od njih dvojice nije želio da za truje Atmosferu . Zatim je Juan Sanchez u kazao sa svojom neumjesnom Šalom na Cipriano Odjeću , na Kraju i na svoju i utvrdio je ironično , da je predviđena za isti Pakao . Njegovo ne primjereno , ne suzdržano Smijanje podizalo je Napetost . Jedan veliki Dio Nazočni su se međusobno izdali , pogrešno su se za kunili i pokušali se , na Račun drugi spasiti , i sad su sa Pogledima , Objašnjenjima išli jedan drugome sa Puta . I Pedro Cazalla mu je do mahnuo . Kad je on otkrio Cipriano , povukao se je u jedan tamniji Ugao , da ga se ne vidi . Pedro Izjava je bila , kao i njegova Sestra , bez Ljepote . Na sebi je nosio Pedro Cazalla Odjeću sa uvezenim Plamenom i Vragom , po čemu su se poznavali oni koji su Presuđeni na Smrt . Sasvim sam sjedio je on sa pognutom Glavom u tamnome Uglu , pokraj Čuvara . Bez Sumnje bio je on i njegov Brat Agustin , Vođa Sekte , od oni koji nadolazeći Pakao čeka zbog njihove Organizacije .

Poludjele Oči od Bakkalaureus Herrezuelo su skakale bez Granica sa jednog na drugog Zatvorenika i Čuvara . On nije mogao da pljune , ali izbezumljeni Pogled je sam za sebe sve govorio . Njemu su Ruke bile zavezane iza Leđa , da bi se spriječilo , da se otima , ali svaki puta , kada bi mu netko stavio Kapu na Glavu koja mu je padala , pro tresao bi ga on žestoko , dok ga ne bi srušio . Jedan od Pomoćnika , koji je imao manje strpljenja od drugi , zaveza ga je sa Špagom oko Koljena , ali Bakkalaureus je počeo da se otima i krenuo je sa Glavom na njega , dok i njega nije srušio na Pod . Pri Borbi oslobodio je on svoja Usta i počeo je da Cazalla vrijeđa kao jedan Opsjednuti i pozivao se je na Boga i Djevicu Mariju , sve dok Inkvizitorima nije uspijelo , da ga savladaju i Ušute .

Napetost je popuštala , kada su se našli na Ulici . Praćeni sa Pripadnicima Inkvizicije , postavili su ih u dva Reda za Početak Procesije . Ispred Cipriano nalazio se je Don Carlos , koji se je trudio , da hoda uspravno , da bi sačuvao svoju Čast . Ispred njega je išao maleni i povijen , kao da nosi Križ na Leđima , Doktor , i ispred njega Fray Domingo de Rojas sa istom Ravnodušnosti , koju je po kazivao za Vrijeme jednogodišnjeg Boravka u Zatvoru .

Bilo je upravo pet Sati u jutro , ali jedna slaba Svijetlost preko Krovova najavljivala je Dan . Na Čelu Procesije lepršala se je Zastava od Inkvizicije sa ušivenim Grbom svetog Dominika , nošena sa Jahačem . Njih su pratili mirni Zatvorenici sa Svijećama u Rukama i sa Andreas Križem na Odjeći . Među njih su

došla još dva Dominikanca sa karmin crvenom Zastavom od Pape i sa dva crna Križa iz Crkve spasenja . Istu Odjeću kao što su oni nosili nosile su i Lutke učvršćene na dugim Štapovima , koje koje su *in effigie* bile osuđene . Bile su to Figure poruge , od kojih je jedna predstavljala Dona Leonor de Vivero , čiji je Sarg sa ekshumiranim Tijelom , nošen od Strane Pripadnika Inkvizicije na Ramenima u Procesiji , koji će isto tako nestati u Plamenu .

Sasvim iza slijedio ih je ostatak Povorke , neki koji su osuđeni na blaže Kazne , koji su isto imali neke Veze sa Bratstvom u Gradu kao i Grupa crkveni Pjevača , koji su uz put po Ulici pjevali Hymnus *Vexilla Regios* , što je govorilo o Svetkovini velike Nedjelje .

Sa Rukama naslonjen na Pratioca , po kretao se je Cipriano skoro slijep naprijed , i ako se je razdanilo , mogao je on sasvim malo toga da vidi , kada bi za digao svoju Glavu gledao Horizontalno . Na taj Način primjećivao je on Ljude oko sebe , među kojima se je on kretao . Sve opće uzeto vladala je tišina , ali uvijek tu i tamo čuo bi se Glas nekog od mlađi Momaka , koji su koristili Anonimnost od Mase , da bi ih uvrijedili .

Kod Calle Orates morala je Procesija sa Zatvorenicima da stane , da kraljevsku Pratnju propuste , koja je dolazila . Garda na Konjima sa Instrumentima vodila je Kolonu , pratilo ih je krunsko Vijeće iz Kastilien i Časnici sa Dvora u Pratnji u strogo crno odjevenim , ali čistim i urednim Damama , praćenim sa dva Tuceta nosača Grbova u samtanoj Odjeći . Ispred Kralja , svečanog odjevena sa Dijamantima ukrašenom Odjećom , zatim Kneževi , koje je Masa dočekala sa jednim Aplauzom , za njima je jahao Grof iz Oropesa , sa Mačem u Ruci . Vođeni sa Markgrofom iz Astoga slijedili su ih bezbrojni Plemići , Kardinali iz Sevilla i Santiago kao i Kardinal iz Ciudad Rodrigo , Domovine Konkvistadora iz Peru .

Cipriano , koji se je nalazio u prvome Redu i koji se je trudio , da pogleda u desni Ugao , gledao je tu Gospodu sa osmijehom i bez Mržnje , kao Dijete jednu vojnu Paradu . Napokon su se oni ponovo pokrenuli naprijed i provlačili u se pokraj drveni Zidova prema Trgu . Nestrpljiva Masa , koja se je nagurala na Trgu , glasno su Vikali na njih i Vrijedali ih . Zatvorenici , koji su bili umorni i iscrpljeni prolazili pokraj njih , prikazivali su jednu za iskazivanje suosjećaja , jadnu Procesiju sa svojom zatvoreničkom Odjećom i Kapama . Cipriano je gledao preko Trga , pri čemu je okreta svoju Glavu , da bi nešto vidio , i utvrdio je , da od Dato izvještaj je bio točan . Pola Trga se je pretvorilo u jednu ogromnu Tribinu sa Ložama , koje su bile smještene ispred Samostana San Francisco , sagrađene sa Zastavama , Grbovima i prema zlatom i srebrom okićenu gradsku Vijećnicu su gledale . Na drugoj Polovici Trga i u pograničnim Ulicama gurala se je , glasna Publika , koja je po smatrala Prolazak Zatvorenika i Kralja sa jednim koncertom od Zvižduka . A ispred Loža nalazile u se niže Tribine sa tri Podesta , jedan za one koji će najaviti Presude , drugi za ostale osuđene i treći za Kardinala Melchor Cano , koji će održati Propovijed i narediti Pogubljenje . Zatvorenici su na jednu nižu Skelu sa stepenasto poredanim Klupama dovedeni , i to u istom Redoslijedu , koji su imali za Vrijeme dok su se nalazili u Procesiji , tako da je Don Carlos de Seso desno od Cipriano sjedio , a Juan

Garcia , Zlatar , sa njegove lijeve Strane . Izmoren , ustrašen i napet čekao je Cipriano Salcedo Dolazak pomilovani Zatvorenika . Gledao je on Stepence preko puta , koje su vodile do Skele , sve dok on nije vidio Ana Enriquez kada se je pojavila sa Kardinalom iz Gandia . U jednoj gruboj Haljini odjevena , pokretala se je ona sa istim Prirodnim Pokretima kao i u Vrtu kod La Confluencia . Zatvor izgleda da joj nije previše na štetio ; možda je samo malo smršavila , što se je vidilo na njezinoj vitkoj Figuri , ali njezino Liceje bilo svježije i zračila je kao i prije . Ponosno je on išla uz Stepence , i kada je prolazila pokraj prvi Klupa gdje su se nalazili Zatvorenici , pažljivo je pogledala sve po Redu , i njezin nevjerni Pogled zaustavio se je na Cipriano . On je bila u nedoumici , gledala je druge Zatvorenike po Klupama i zatim ponovo njega , koji jje tu sjedio bez pomicanja , sa svojom Glavom zabačenom u nazad , skoro slijep . Zatim je krenula dalje , gdje je na Tribini zauzela svoje Mjesto , i ostavila je Cipriano iza sebe u Neznanju , dali ga je prepoznala .

Toplo , nemilosrdno Sunce , je ispunilo Trg sa svojom Svijetlosti , njegove Oči su ga boljele još više . Nakon što je on promotrio Ana Enriquez , ponovo je zatvorio svoje Oči na neko Vrijeme , da ih poštedi . Dleki Glasovi su dopirali u Njegove Uši , dok je Kardinall iz Palencia , Melchor Cano , jednu Propovijed o lažnim Profetima i Jedinstvu Crkve držao . Kada je Cipriano ponovo otvorio Oči , ponovo se je iznenadio kolika se je Masa okupila , koja se je gurala u potpunom Nemiru , dvije Kočije su došle do cjepanica .

Dok je Kardinal Propovijedao Masa je ćutila , i ako djelomičan , umorni Glas Govornika nije izgleda dolazi do njih , nakon toga je došao Relator od Kralja , koji je izmamio Aplauz od Prisutni , i koji je zastupao svetu Inkviziciju i koji će ih zaštititi od Izdajnika , pa makar po cijenu svojega Života , završio je on svoj Govor sa jednim *Amen* . Zatim se je Masa ponovo smirila dok je Relator dolazio do prvog Zatvorenika , Doktor Cazalla koji , podupret od Strane Pomoćnika Inkvizicije , se je teško teturao prema Podestu . Njegova Predanost , njegovo blijedo Lice , njegovi upali Obrazi , njegova istrošena Pojava izgledao je kao da je za dobio Publiku za sebe . Cipriano ga je gledao kao jednog nepoznato , strano Biće , i kada je Relator svoj Iskaz izrekao sa prodornim Glasom Osuda na Smrt spaljivanjem na Lomači najavio je on , prije nego što je će on bio predat Plamenu , počeo je Doktor da plače i gledao je prema Loži od Kralja preko puta sebe . Izgledalo je kao da on želi da nešto kaže , ali brzo ga je umirila Straža od Inkvizicije , koji su ga spriječili da išta učini . Ortega i Vergara , dvojica Relatora , počeli su naizmjenice da izgovaraju Presude , dok su Zatvorenici sami ili Pomoću Pripadnika Inkvizicije sa Podesta dolazili ka njima po svoje Presude . Bila je to jedna surova , Ceremonija , što je ne rijetko bilo popraćeno sa Vikom , Zvižducima i Aplauzom , kako se je Narod sa onima koji su bili na Smrt osuđeni rastajao , dok su se oni vraćali nazad na svoje Mjesto .

>> *Beatriz Cazalla* : Optuženoj se od uzima sva Imovina , i osuđuje se na Srt spaljivanjem na Lomači i njezino Tijelo će biti predano Plamenu .

Juan Cazalla : Optuženom se od uzima sva Imovina i osuđuje se na doživotni Zatvor u zatvoreničkoj Odjeći . Na tri sveta Praznika u Godini obavezan je , da primi

on Večeru .

Constanza Cazalla : Optuženoj se od uzima sva Imovina i osuđuje se na doživotni Zatvor u zatočeničkoj Odjeći .

Alonso Perez : Optuženom se od uzima njegov duhovnički Status , i osuđuje se na Smrt spaljivanjem na Lomači i njegovo Tijelo će biti predano Plamenu .

Juan Sanchez : Optuženi se osuđuje na Smrt spaljivanjem na Lomači .

Cristobal de Padilla : Optuženom se od uzima sva Imovina , i osuđuje se na Smrt spaljivanjem na Lomači i njegovo Tijelo će biti predano Plamenu .

Isabella de Castilla : Optuženoj se od uzima sva njezina Imovina i osuđuje se na doživotni Zator u otpremničkoj Odjeći .

Pedro Cazalla : Optuženom se od uzima njegov duhovnički Status , i od uzima mu se sva Imovina , i osuđuje se na Smrt spaljivanjem na Lomači i njegovo Tijelo će biti predano Plamenu .

Ana Enriquez : <<

Prije nego što je Žena došla do Podesta , pričekao ju je Relator , i Masa je ušutila u iščekivanju . Možda zbog Straha zbog jedne Nemoći ili jednostavno samo , jer je tražila jedan Oslonac u svojoj Napuštenosti , došla je ona vođena Ruku pod Ruku od Strane Kardinala Hercog iz Gandia niz Stepence , ali kada je stigla , prišla je Relatoru neočekivano odlučna i sa čvrstim Pogledom . Ne uplašen slušao je Juan Ortega nova Imena i simboliku Kazni , oni koji su osuđeni .

>> *Ana Enriquez* : Optužena će u zatvoreničkoj Odjeći biti postavljena na Sramotu , te tako provesti tri Dana i u zatvoreničkoj Odjeći biti će zatim odvedena nazad u Zatvor i od tamo će se nju pustiti na Slobodu . <<

Jedna sve opća Galama se je podigla na Trgu , dolazila je od svuda sa Krovova , Balkona , i pro sezala se je do Tribina . Narod nije mogao odo oprostiti tako jednu blagu Kaznu , ponosni Nastup Optužene , njezino Držanje , njezinu Ljepotu . Cipriano ju je gledao sa polu otvorenim upaljenim crvenim Očima zaslijepljen . On je bio uzbuđen zbog Reakcije od Mase , ali ništa manje i zbog pristupa Kardinala Hercog iz Gandia , njegovi zaštitnički Gesti , njegove Blizine . On ju je gledao kako on na pušta Podest , dok je pridržavala Suknju , sa svojom desnom Rukom u lijevoj Kardinalovoj , tako kao da joj Vika od Narod ništa nije značila . Relator je po zvao jednog drugog Zatvorenika , da bi umirio Proteste iz Mase , koja , je sada kada je vidjela bes pomoćnog Herrezuelo , koji je imao zavezana Usta i Ruke zavezane iza Leđa , u iščekivajuću Šutnju utonula .

>> *Antonio Herrezuelo* << , najavio je Relator : Optuženom se od uzima sva njegova Imovina i osuđuje se na Smrt i biti će spaljen na Lomači .

Juan Garcia : Optuženom se od uzima sva njegova Imovina , i osuđuje se na Smrt spaljivanjem na Lomači i njegovo Tijelo će biti predano Plamenu .

Francisca de Zuniga : Optužena se osuđuje na doživotni Zatvor .

Cipriano Salcedo : <<

Brza izmjena od Osuđenika koji su silazili sa Podesta iznenada je malo zastala . Sa uzdignutom Glavom i poluzatvorenim Trepavicama dao se je Cipriano voditi od jednoga Pripadnika Inkvizicije . I ako mu je ovaj pružio svoju Ruku , nije njemu uspijelo , da se pomakne jedan Korak . Mrtve Noga ga nisu boljele , ali nisu mu više ni pripadale . Napeta Tišina je ležala nad Trgom . Povodom nemogućnosti Pokretanja od Zatvorenika pogledao je inkvizicijski Pomoćnik prema Službenicima , i još jedan Čovjek je došao da mu pomogne . Bez Otpora dopustio je lagani Cipriano da ga dignu u Zrak i da ga odnesu do Podesta . Groteskan i patuljast , sa nakrivljenom Kapom , nalazio se je on između dvojice koji su imali visoke Šešire . Nemilosrdno je peklo Sunce Oči od Zatvorenika , koji je očigledno bio polu slijep . On je zadrhtao . On je bio jedan slomljen Čovjek , i suosjećajnost se je začula u Masi . Relator je podigao svoj Glas , da bi pročitao njegovo Ime .

>> *Cipriano Salcedo* : Optuženom se od uzima sva njegova Imovina i osuđuje se na Smrt spaljivanjem na Lomači . <<

Glasovi u Masi su se ponovo začuli i postajali su sve glasniji i podsjećali su na širenje Požara . Zatvorenik je izgledao kao da ga Presuda nije dodirnula . On je budio Utisak , kao da ga ni jedno Pomilovanje ne bi više vratilo nazad u Život . On je stajao bez pomicanja , sa zatvorenim Očima , naslonjen na jednog inkvizicijskog Pomoćnika , nevažan i mali . Dvojica Pomoćnika su ga podigla i preko Stepenica odnijeli su ga nazad na svoje Mjesto na Skeli . Trepavice su mu još uvijek bile zatvorene , ali u njegovim bolesnim Očima nalazile su se Suze . On se je osjećao obeščašćen , posramljen , ponižen . Bože , pusti me da umrem , molio je on . Ali njegova Poraženost pobudila je Znatiželju u Narodu . Takvi Događaji su činili Okupljanje interesantnim , a to je bio samo još Početak . Cipriano je slušao , kako se poziva Fray Domingo de Rojas , i žalio je zbog svoje Snage . Relator je najavio :

>> *Fray Domingo de Rojas* : Optuženom se od uzima duhovnički Status i osuđuje se na Smrt spaljivanjem na Lomači . <<

Publika je bila nemirna i puna očekivanja . Navodno da je Pogubljenje dostiglo svoju dramatičnu Fazu , na što se je čekalo . Prvo su Relatori pročitali Presudu za Eufrosina Rios , koju je čekalo spaljivanje na Lomači , i zatim Catalina de Castilla , koja je prokleta na vječni Zatvor , prije nego što je došao Red na Don Carlos de Seso . Sa svojom velikom Voljom došao je on na Podest bez ičije Pomoći , muko trpno u stvari zbog slabi Nogu , ali uspravan i plemenit .

> *Carlos de Seso* << , pročitao je Relator Vergara : Optuženom se od uzima sva njegova Imovina i osuđuje se na Smrt spaljivanjem na Lomači . <<

Don Carlos je primio Presudu sa jednim Naklonom i , napustio je Podest u Pratnji Inkvizitora , ali kod kraljevske Lože zaustavio je on svoje Disanje , i obratio se je Kralju , naklonio se je i upitao ga je sa jednim Poletom Ironije :

>> Vi dopuštate ovakve Udarce , Vaše Veličanstvo ? <<

Na to je Kralj odgovorio promptno , i njegovo Čelo se je Nabralo :

>> Da su moji Sinovi kao Vi , ja bi svojim Rukama skupio Cjepanice za Lomaču . <<

Više zbog njegovog Nastupa nego zbog njegovi Riječi , što je došlo u stvarnosti do malo njih , vikao je Narod , koji su zapazili njegovo Ponašanje , i psovali su ga dok su Inkvizitori , koje kao da se Komentari nisu ticali , su ga dalje po veli i zatim su ojačali Stražu kod kraljevske Lože , da bi nešto slično izbjegli . Relator je dalje čitao Imena i Presude , ali uznemiren Narod , koji više nije nalazio Ukusa u Programu , postali su toliko glasni da se to nije više moglo izdržati .

Dok je Sunce sve jače grijalo po Trgu , radio je Kardinal iz Palencia na tome , da osuđenim Klericima njihov duhovnički Status od uzima , što je ponovo probudilo Pažnju od Mase . U svojoj Odjeći i Ogrtačem , sa jednom bijelom Mitra na Glavi , prišao je Kardinal kraljevskoj Loži pred petoricu Osuđeni , koji su bili odjeveni u crnu samtanu Odjeću i klečali su sa Čašama u Rukama i sa Tanjurom za Hostije , kao da su spremni pročitati Misu . Jednom za drugim oduzimao je on svećeničke Insignije i davao im je zatvoreničku Odjeću sa ušivenim Plamenom i Vragom , dok je slijedeće Riječi izgovarao :

>> Snagom Brutalnosti , što mi daje Sveta Crkva , do djelujem ja Vama ovu Odjeću , koju ste Vi sa Ponašanjem Heretika zaslužili . <<

Zatim je on prešao sa jednom mokrom Krpom preko njihovi Usta , Prstiju i Dlanova i nagovijestio je Brijaču , da im odreže Kosu , da se presvuku . Na Koljenima , kakav je on bio , blijed , izgladnjen , skupio je Doktor Cazalla svu svoju Snagu i po zvao je iznenada tri Puta :

>> Hvaljen neka bude Bog , hvaljen neka bude Bog , hvaljen neka bude Bog !
<< I kada mu je prišao jedan Inkvizitor i kada ga je gurnuo prema Skeli , vikao je Doktor moleći i šmrcajući dalje .

>> Slušajte , Nebo , i Ljude , radovati će se Gospodin . Svi neka budu Svjedoci , kako ja , jedan mirni Grješnik , vraćam se nazad Bogu i kako ga hvalim , u Vjeri u njega umirem , jer mi je on dao Milost , i pokazao mi pravi Put ! <<

Riječi Rastanka od Doktora izazvale su u Publici dvije različite Reakcije : Nježni su bili sa njim , dok su ostali na Tribinama poskočili na Noge .Kada se je Nemir smirio , popeo se je Kardinal iz Palencia ponovo na Podest , odakle je držao svoju Propovijed , i dao je na znanje , da će Pogubljenje nakon Čitanja Presuda i sa zaključenjem oduzimanja Statusa Svećenicima u četiri Sata Popodne 21 . Svibnja 1559 biti završeno . Oni Zatvorenici , koji su bili osuđeni samo na Zatvor , tako je on govorio , će u jednoj Procesiji u kraljevski Zatvor i u Tamnice od Inkvizicije odvedeni , da od služe svoju Kaznu , dok će preostali na Magarcima biti odvedeni kod Puerta del Campo , i tamo će biti predani Plamenu .

Sa znojnim , preplavljenim Licima napustili su Gledaoci Tribine , dok su Ljudi

glasno raspravljali o Pogubljenju , Žene sa crvenim Očima . U sveopćem Previranju došlo je na Skeli do Razgovora između Zatvorenika , što je brojne privuklo . Bakkalaureus Herrezuelo , koji je već bio slobodni Usta , obratio se je onima na gornjem Redu , gdje je njegova Supruga Leonor de Cisneros u zatvorskoj Odjeći sjedila , i iz vrijeđao ju je sa grubim Riječima , na zvao ju je nevjernom , jednom Kurvom i Kćerkom jedne Kurve , i jer se nitko nije umiješao , krenuo je on tri Koraka prema njoj , kolika je bila razdaljina između njih , i stigao ju je ošamariti . Stražari , inkvizicijski Službenici su se umiješali , savladali su ga i ponovo su mu zavezali Usta , dok je Doktor Cazalla , koji je ponovo Propovijedao , po zvao ga je na Razum . Da on poslušna njegove Riječi , govorio mu je on , >> ja sam studirao i kao i Vi pod pao sam u Zabludu << . I nastavio je on dalje , da savladanom Bakkalaureus govori svoje Misli , dok se Herrezuelo , kojemu još nisu bile zavezane Ruke , se nije ponovo istrгнуo i na Divljenje Publike uvredljivo mu je odgovorio :

>> Doktore , Doktore , sada bi ja radi imao Hrabrost , kao što ste Vi pri nekim drugim Prilikama dokazali . <<

Kada je Bakkalaureus bio savladan i ponovo za vezan , napustili su Inkvizitori u dvije Grupe Podest . Pomilovani , koji su na odjeći imali ušiveni Križ i u Rukama nosili zelene Svijeće , su poredani , ispred Pripadnika Inkvizicije , i zatim su ih odveli nazad u Zatvor . Oni osuđeni na Smrt , kojima su u Znak Spasenja jedan Štrik oko Vrata stavili , silazili su jedan po jedan niz Stepenice prema Magarcima , i kroz uske Ulice , pravili su im Prolaz Vojnici , prema Mjestu Pogubljena . Doktor je prvi uzjašio Magarca , zatim Fray Domingo de Rojas , i kada je bio Red na Cipriano Salcedo , otkrio je on svojega Strica Ignacio , koji je bio odjeven u Odjeću koja je pokazivala Žalost na Kraju Stepeništa kako stoji i Diskutira sa Pripadnicima Inkvizicije . Cipriano se je trgao , kada ga je vidio tako blizu sebe . Sa uzdignutom Glavom , želio ga je ion sa osmijehom zagrliti , ali njegov Stric je još bio dalje od njega i prišao je Službeniku koji je držao Magarca , poslao ga je da ode dalje i predao je Magarca jednoj nježnoj Ženi sa ugodnim Licem . Žena je vodila sa Suzama u Očima Salcedo i milovala ga je nježno po Obrazima .

>> Moj Mladiću << , rekla mu je ona . >> Što su sa tobom učinili ? <<

Cipriano je podigao Glavu , da bi mogao nešto uopće da vidi , i usprkos Vremenu koje je bilo prošlo , prepoznao ju je . On nije mogao da govori , ali je pokušao , da primi njezinu Ruku , da joj nekako pokaže svoju Ljubav , ali Pokreti Mase su ih razdvojili . Dvojica Snagatora podigla su ga na Magarca , Dok su Doktor i Fray Domingo i dalje išli kroz usku Ulicu između Vojnika . Jedan Stražar potjerao je Magarca i Cipriano je snažno stisnuo Životinju sa Nogama . Sa svoje uzdignute Pozicije gledao je on prema nježnoj Pojavi , koja je išla nuz njega . Poslušno je vodila Magarca dalje i plakala je pred sobom , dok je on pokušavao da se pridruži Doktoru i Fray Domingo . Trg je vrvio , kao jedno nemirno More . Sa obadvije Strane širila se je beskrajna Masa , Muškaraca , koji su se prepirali , sa onima koji su im se našli na Putu , sa žalosnim Ženama , Djecom . Nad Trgom je ležala Vrućina od Sunca , tako potiskujuća , da su Muškarci kao i Žene ugrijani i sa znojnim Tijelima svoju Odjeću sa sebe skidali i bili su samo u lakoj Odjeći tu , jer nisu mogli izdržati Vrućinu .

Cipriano , koji se je ljuljao na Magarcu , nije osjećao Vrućinu . Dok je gledao Minervina , koja je vodila Uzde , osjećao se je on neobično mirnim , zaštićeno , kao prije kao Dijete . U njezinom Hodu je ležalo toliko Podstreka i Povjerenja , da on nikada nije mislio , da ide u Smrt . Ona je bila jedina Žena među Vodičima Magaraca , i usprkos njezinoj Dobi bila je Privlačna , da su nekoliko pijani Seljaka , koji su došli u Grad povodom Pogubljenja , su joj dobacivali razne Riječi . Ali magareće Procesija se je i dalje sa Mukom probijala kroz Mase . Dvadeset i osam Magaraca u jednom Redu jedan iza drugoga , sa isto toliko Pojava u zatvoreničkoj Odjeći sa Vragom na Prsima i sa špicastim Kapama na Glavi , činili su jednu ružnu Povorku , što se je probijala kroz uske Ulice , predvođeni sa Vojnicima koji su pravili Prolaz za njih . Ali kada se je Cipriano priključio Fray Domingo , doprle su Propovijedi od Doktora do njega , njegovo nagovještavanje Mira , njegovo Preklinjanje i Molitve . Cipriano je po smatrao svoje propalo , povijeno Tijelo , koje se je ljuljalo na Magarcu , i on se je pitao , tko mu je prije nešto malo Mjeseci pun Oduševljenja i Naputaka preporučio da on otputuje u Njemačku . Sa Nevjericom , ne učestvovanjem , nedirnut slušao je on njegove Molitve i Preklinjanja .

>> Shvatite i vjerujte , da Crkva na Zemlji nije nevidljiva , nego je vidljiva << , rekao je on . >> A to je , rimsko – katolička Crkva . Ona je osnovana na Kristovoj Muci i Smrti , i njegov Zastupnik na Zemlji nije nitko drugi nego Papa . I ako su tamo u Rim stigli svi Grijehovi i Pogreške od Svijeta , tako isto lebdi Sveti Duh iznad Grada , jer on je Rezidencija Zastupnik od Krista .

Njega su vrijeđali kao da je Heretik , Luđak , stara Budala , ali on se je smijao i plakao u Suzama , dok e svoju Sudbinu nazivao jednim Oslobođenjem . Žene su se krstile i plakale su zajedno sa njime , ali neki Muškarci pljuvali su ispred njega i primjećivali su : >> Sada on ima Strah , on ima pune Gače , stara Krpa . << Nekoliko Koraka iza njega osjećao je Cipriano Uvrijede i Psovke , što je Doktor poticao sa svojim Propovijedima u Narodu . Tako su došli do Calle de Santiago , gdje se je još veća Masa Ljudi nagurala . Skoro da nije bilo Prolaza , i magarci su puževim Korakom između Vojnika išli dalje . Grupice Žena nalazile su se na Prozorima i na Balkonima , da bi vidjele Procesiju koja je prolazila , i komentirale su polu glasno preko Ulice . Svugdje su trčkarala Djeca , i samim time su radili na tome da im je teže bilo prolaziti , istovremeno su ih gađali sa Voćem i zviždali . U sred te Buke dopirali su još uvijek pojedini Slogovi od Doktora do Cipriano , pojedine Riječi njegovog neprekidnoga Samobraćanja . Ali neželjeno usmjerila se je njegova Pažnja na nešto drugo , njegov umorni Duh koncentrirao se je na Minervina , na njezinu Pojavu , koja je , imala Uzde u desnoj Ruci , i odlučno je išla naprijed kroz Masu . Po smatrao je on njezinu nježnu Pojavu , i njegove Oči punile su se sa Vodom . Bez Sumnje bila je Minervina jedina Osoba u njegovome Životu , koju je on volio , vjeran božjem Zahtjevu >> Volite se među sobom << . U ljuljan na Magarcu sklopio je on svoje Oči i razmišljao je on o odlučujućim Trenucima prošloga Vremena ; sjećao se je njezine Topline i željezni Pogleda svojega Oca , Šetnji po Promenadi , Putovanja u Santovenia , Nježnosti , dok je ona bdila nad njime , njezinoga Davanja kod njegovog Povratka u Stričevu Kuću . Nakon njezinoga Otpusta nestala je ona bila iz njegovog

Života , isparila se je u Zrak . Svi njegovi Pokušaji da ju on pronađe , su bili uzaludni . I sada dvadeset Godina kasnije , pojavila se je on na tajanstven Način ponovo , da ga u zadnjim Trenucima njegovog Života zaštiti kao jedan Anđel . Dali je Minervina bila stvarno jedini Čovjek , kojeg je on volio ? On je mislio na Ana Enriquez , jedna Priča , koja skoro da nije ni počela ; na svojega Strica Ignacio , na veliki Neuspjeh sa Teo ; na bezbroj Sjena , koje su se desile u njegovome Životu a sada su se pojavljivale u Svjetlosti , povjerovao je , da je u Zajednici sa Braćom . Ali što je ostalo sada još od toga Bratstva ? Dali postoji stvarno jedno Bratstvo na ovome Svijetu ? Tko je sada u ovome Trenutku kada mu je potrebna Pomoć ostao jedan Brat ? Doktor sigurno ne , niti Pedro Cazalla niti Beatriz . Tko ? Možda Don Carlos de Seso usprkos njegovim Izjavama ? Zašto ne Juan Sanchez , naj niži , naj jednostavniji od sve vjerske Braće ? On je još vidio kako je to zastrašujuće , i koliko je malo potrebno da se desi Izdaja . Moj Život je bio bez Topline , rekao je on sam sebi . Ma koliko god to bilo iznenađujuće , ali njegov umorni Duh zanemarivao je Misli na Smrt , zanimao se je on sa naj većom Misterijom ljudske Ograničenosti . Kada je on Učenje o Opravdanju kroz Vjerovanje uzeo na sebe , nije to bilo zbog Taštine , ali to ga nije trebalo niti voditi , da se čvrsto drži svojega Vjerovanja . On se je mogao vratiti nazad svojem prijašnjem Uvjerenju , ali u svakome Slučaju morao je on imati Znanje , da slijedi Istinu . Ali gdje da nađe on to Znanje ? On je molio Boga za malu Pomoć , za jednu Riječ , jednu Gestu , jedan Znak . Ali Bog je ostao nijem , i kroz tu Šutnju respektirao je on svoju Slobodu . Ali dali je ljudski Razum dovoljan , da nađe jedan Odgovor na to Pitanje ? Kod Lektire *O Milosrđu Kristovom* osjetio je on Odem od Boga , ali sa Vremenom sve je bilo uništeno , počevši od Obećanja od Cazalla . Dali je dakle bilo sve besmisleno ? O Gospodine , preklinjao je on potisnut , daj mi jedan Znak . U strašnoj ustrajnoj Šutnji od Gospodina , u Ograničenosti njegovog Razuma , išao je on dalje sa spoznajom da će životno važna Pitanja morati sam da odgonetne .

Treskanje i ljuljanje u tom ustalasanom Moru činilo ga je pospanim . Kada je on ponovo otvorio Oči , vidio je on , da Tuce Ljudi oblijeće okolo Fray Domingo de Rojas , pokraj Magarca i glasno mu se obraćaju , bez da ih je Vojska u išemu sprječavala . I njemu su se obraćali , kao da su željeli izmamiti neku Riječ iz njega , možda jednu Gestu , oni su ga potiskivali . Ali što je bio njihov istinski Zahtjev ? Spasenje njegove Duše ili Ugled dominikanskoga Reda ? Zbog čega tolika napeta Pratlja , što je bio jedan Kontrast naspram kako su se oni ponašali prema drugim Osuđennicima ? Dominikanac je bio postojan , ne , ne , govorio je on uvijek isponova , a njegovi Pratioci su govorili , okruženi sa Publikom , loše Vijesti za njega : >> On je rekao ne , on ostaje tvrdoglav , ali mora ga se spasiti . << I oni su započinjali ponovo , da dobacuju , jedan se je objesio za njega i preklinjao ga je , da umre u istoj Vjeri kao sveti Thomas , ali Fray Domingo je i dalje bio dokazivao svoju Tvrđoglavost , ne , ne , ponavljao je on , dok nije Fray Antonio de Carreras , koji je proveo Noć pokraj njega , koji ga je Ispovjedio i pomagao mu sa Magarcem , prišao mu u Pomoć , zaštitnički je išao uz njega i do Gubilišta je on san njime razgovarao .

Vani ispred Puerta del Campo je čekala još jedna velika Masa , ali malo dalje

na slobodnom Mjestu nije ih bilo toliko puno . Između prostoga Narod vidjeli su se Kočijaši , Obrtnici na Životinjama i čak jedna čista Dama sa Šeširom okićenim sa Perjem i zlatnim Trakicama , koja je bila na Magarcu , i prišla im je sa pogrdnim Riječima . Ali što su više se približavali Trgu , sve je veći Nemir i Napetost bila . Velika Završnica se je bližila . Bezbrojne Dame i Žene iz Naroda , Muškarci sa malom Djecom na Ramenima , Jahač i Kočije svi su zauzimali svoje Mjesto , gurali su se pokraj Štandova . Drugi su već bili kod Palisada i branili su svoja Mjesta sa Zubima i Krađom . U Svakome Slučaju osjećao se je Miris Ulja i Pečenja sa Gubilišta , dok su oni dolazili na Magarcima . Zadnja točka Programa samo što se nije desila : Spaljivanje Heretika , njihova Tijela u Plamenu , Vriska , kad oni budu osjetili Vatru na svojoj Koži , njihova izbezumljena Lica , u kojima se je već ogledavao Pakao .

Sa svojega Magarca prepoznao je Cipriano pripremljene Cjepanice , Ljestve , željezne Okove , gdje će oni biti privezani , Sudca i Krvnika , koji su nervozni u iščekivanju šetali tamo ovamo . Gusto stisnuta Masa glasno se je čula , kada su stigli oni na Magarcima . I pri njihovoj Galami počeli su neki , koji su bili do sada malo više udaljeni , da se užurbano približavaju . Jedan po jedan Magarac kako su oni bili dolazili zauzimao je svoje Mjesto . Iznenada je Cipriano otkrio pored sebe Pedro Cazalla , koji je upravo silazio sa Magarca , tako slab i jadan , da su ga prihvatili Pomoćnici od inkvizicije i dali su mu Vode da se napije . On je došao malo sebi . Ali Stražari su i dalje pazili na to , da oni moraju biti spaljeni . Zatim je on podigao svoju Glavu i preleti je sa Pogledom preko Trga . Cjepanice su bile udaljene od njega oko dvadeset Ellen , spremne da ih se žive spali , po unaprijed utvrđenom Redu : Carlos de Seso , Juan Sanchez , Cipriano Salcedo , Fray Domingo de Rojas i Antonio Herrezuelo . Pokraj Don Carlos nalazilo se je Mjesto za Doktora , koji je trebao biti prvo ugušen , i prije nego što je bio pre dan Krvniku , pokušao je on ponovo , da usmjeri svoje Riječi u Masu , ali Gledaoci , koji su prepoznali njegovu Namjeru , počeli su da viču i zvižde . Oni nisu davali na Vrijednosti na zakašnjela Pokajanja . Dok su Doktoru stavljali okove oko Vrata , pomagali su Stražari da Cipriano siđe sa Magarca , i kada je on sjahao , držali su ga za Ruke , da on ne padne na Tlo . Njegove noge su odbijale da ga Služe , ali Minervina se je našla toliko blizu njega , da joj je on do šapnuo : >> Gdje si ti bila , Mina ? Ja nisam mogao da te nađem . << Ali već su ga se dohvatili Stražari i doveli su ga do Kolca , gdje su ga zavezali . Pokraj njega je bio Fray Domingo , Svećenici su dolazili po Ljestvama prema njima gore , i međusobno su razgovarali . Zatim se je ponovo pojavio jezuitski Otac Tablares , koji je dolazio po Stepenicama i koji je zatim dugo sa Osuđennicima razgovarao . Zbog strašne Galame nisu se razumile njihove Riječi , ali izgledalo je da se radi o nečemu bitnom , jer Fray Domingo je postao mekan , i Otac Tablares je gore sa Ljestvi pozivao Svećenike koji su se nalazili niže od njega , da on odmah dovedu Zapisničara , koji je odmah nekoliko Minuta kasnije do jahao na jednom Magarcu . Bio je to jedan Muškarac srednje Dobi sa kratkom Bradom , sa sobom je imao jedan bijeli Papir ,dok mu je jedan drugi mlađi Redovnik pridržavao Tintu . Fray Domingo je gledao bez orijentacije i bio je posve odsutan , ali kada mu je Otac progovorio na Uho , klimnuo

je on sa Glavom i zagalamio je , da on vjeruje u Isusa Krista i Crkvu i da javno žali zbog svoje životne Zablude . Svećenici i Redovnici su preuzeli njegovo Objašnjenje i dovikivali su se : >> On više nije pogan , on je svoju Dušu spasio << , dok je Zapisničar pokraj Nogu kod Koca nesmetano i dalje sve zapisivao u Protokol .

Cipriano , koji je bio o kovan za Kolac , sa uprtim bolesnim Očima u Minervina , shvaćao je Galamu oko sebe , Zaposlenost Krvnika , njihove Pokrete , njihove Glasove . Gdje je njegov , Krvnik ? Zbog čega ga nema ? Iznenada je čuo on Galamu iz Mase , tupi Udarac , kada je bez životno Tijelo od ugušenoga Fray Domingo pokraj njega palo , on je vidio , kako ga njegov Krvnik sa jednim brzim Pokretom gura u Plamen . Ljudska Masa , razočarana zbog toga , jer gledaju jedno bez životno Tijelo kako gori , gurala se je prema preostalim Osuđennicima na lijevo , koji su još čekali na Pogubljenje , ali neki , koji su se tu našli , bili su protiv , kada su primijetili njihove Namjere , i došlo je do mali svađa . Krvnik , koji se nije brinuo za te Stvari , spalio je Juan Sanchez u Plamenu Lomače , koji se je žestoko otimao i do njega je dopirao žestoki Smrad spaljenog Mesa . Ali još prije nego što ga je zahvatio Plamen , spalila se je Špaga sa kojom je on bio povezan , i kada je Juan Sanchez primijetio , da je slobodan , počeo je on da se penje po Kolcu kao jedan Majmun prema gore , dok je istovremeno glasno viko i molio za Milost . Masa je aplaudirala i počela je da se smije njegovoj umjetnosti u penjanju . Juan Sanchez je sa svoje lijeve Strane bio pečen , bez Kose . Kada se je popeo uz Kolac , čuo je on , kako mu se Dominikanac obraća . On se je ustručavao za jedan Trenutak , ali kada je o krenuo svoju Glavu , sa kojom Časti Don Carlo de Seso prima mučnu Smrt , bacio se je on sam nazad u Plamen , gdje je i umro . On se je malo trzao , dok nije izgubio Svijest .

Masa pokraj Kolaca je bila oduševljena . Djeca i neke Žene su plakali , ali puno Muškaraca , pod utjecajem Alkohola , smijali su se svemu što se je oko njih događalo . Grimase koje je radio Bakkalaureus Herrezuelo su davale Povod Gledaocima za Suze . Za vezan našao se je on u Plamenu , sa još uvijek zavezanim Nogama , i polako je nestajao u Plamenu . Kada ga je Vatra progutala , iz njegovog Grla čula se je još samo glasna Dreka . Puno Žena je sklopilo svoje Oči , dok su druge molile sa sklopljenim Dlanovima i zabrinutim Pogledima . Cipriano je imao samo jednu malu Pretpostavku o tome , da su Seso , Juan Sanchez i Bakkalaureus pokraj njega već mrtvi . Plamen im je pripremio jednu brzu Smrt , i Smrad pečenog Mesa se je širio preko Trga . On je vidio kako Krvnik prilazi Kolcu , sa Bakljom koja se dimi u Ruci , i sklopio je svoje bolesne Oči i moli je Gospodina ponovo , da mu da jedan Znak . Zatim je Svećenik prišao Krvniku i žestoko je gestikulirao , da se pričeka sa Pogubljenjem . Bio je to Otac Tablares . Došao je on do Ljestvi , stavio je svoju Ruku na Prsa i tu je stajao . Na Kraju se je on popeo gore jedan Komad i nadvio se je sa su osjećajem nad umirućeg Cipriano . On je teško disao . Njemu je trebalo malo Vremena da progovori .

>> Brate Cipriano , još imaš Vremena << , rekao mu je .>> Od kuni se od zabludnog Učenja i prihvati Vjeru u Crkvu . <<

Masa je zviždala . Cipriano je otvorio svoje bolesne Oči i pokušao je da se nasmije . Njegova Usta su bila suha , njegov Duh izbezumljen . On je podigao svoju

Glavu i rekao je prema Nebu .

>> J ... ja vjerujem << , rekao je on , >> u Svetu Crkvu i u Isusa Krista i u Apostole . <<

Otac Tablares mu je prišao i poljubio ga je u Obraze .

>> Brate << , preklinjao je on >> reci samo rimsku Crkvu , samo to , ja Vas molim sa Pasijom našeg Gospodina . <<

Masa je postala nestrpljiva . Čuli su se Zvižduci . Cipriano , sa oslonjenom Glavom na Kolac , gledao je Oca Tablares zahvalno . Za ništa na ovome Svijetu oni nije želio da ga osudi . Krvnik ih je gledao nestrpljivo , sa Bakljom u desnoj Ruci , dok je Zapisničar sa Perom pokraj njegovi Nogu čekao na Izjavu od Osuđenika . Cipriano je ponovo zatvorio svoje Oči , da bi ponovo zamolio Gospodina za jedan Znak . On je osjećao neugodno i bolno peckanje po Očima i mrmljao je , ka nešto da se želi izviniti :

>> Ako je rimska Crkva apostolska Crkva , ja u nju vjerujem iz dubine svoje Duše , Oče << , šaputao je on .

Uzbuđenje je raslo u Narodu , koji se je pozivao na Lomaču , i Krvnik koji je bio spreman , da im učini tu Uslugu , požurivao je Oca Tablares . Sa jednom očinskom Gesto prešao je on preko Cipriano Obraza sa svojom Rukom .

>> Ah , moj Sine , zbog čega ti sada moraš postavljati Uvjete ? << , rekao mu je on u Uho .

Pritisak Straha rastao je u Cipriano Grudima . On je tražio jednu drugu Formulaciju , sa kojom on neće postati Izdajnik , da iskaže , što on osjeća , i da istovremeno zadovolji Jezuita . Neku Riječ , koja će sve ostaviti otvorenim .

>> Ja vjerujem u našega Gospodina Isusa Krista i u Crkvu , koja ga zastupa . << , rekao mu je on tiho .

Otac Tablares je pognuo Glavu . Više nije bilo Vremena . Publika je zahtijevala Pogubljenje , oni su vikali , trzali sa Ramenima . Zviždanje Djece je bilo zaglušujuće . Dim je ulazi u Oči . Jedna debela Žena pokraj Minervina mirne Duše jela je Kolač . Otac Tablares , koji je znao , da više ništa tu ne može da učini , sišao je polako niz Ljestve , gledao je uplakanu Minervina pokraj Krvnika . Zatim je dao Znak , sa laganim pokretom Ruke prema Plamenu . Krvnik je prišao sa Bakljom i potpalio je još više Vatru , i Vatra se je rasplamsala . Masa je zagalamila , kada se je Vatra uzdigla u Vis . >> Gospodine uzmi me ka sebi << , mrmljao je Cipriano . On je osjetio jednu prodiruću Bol , kao da mu je netko ogulio Kožu sa Tijela , na unutrašnjoj Strani Nogu , po cijelom Tijelu , posebno po Prstima na Ruci . Njem i predat pri tiskao je on Trepavice , bez da se je po micao . Masa je bila zanijemila , začuđena sa njegovom Postojanosti , ali u Temelju su bili razočarani . To je kidalo Minervina Srce koja je Plakala . Cipriano Glava je klonula u Stranu , i Plamen je lizao njegovo Tijelo i njegove bolesne Oči .

IZJAVA OD MINERVINA CAPA

Povodom njezine popodnevne Audijencije od dvadeset i osmoga Svibnja Godine tisuću petsto pedeset i devete u Gradu Valladolid dali su Gospoda Inkvizitori Don Teodoro Romo i Don Mauricio Labrador Minervina Capa naručiti , pedeset i šest Godina stara , iz Santovenia de Pisuerga rođena i sa stanovanjem u Tudela , koja se Zaklinje , da će odgovarati istinito .

Upitana za Razlog svoje Nazočnosti pri spaljivanju Heretika Popodne 21 . Svibnja 1559 i njezine Veze sa kažnjenim Cipriano Salcedo , pojasnila je Svjedokinja , da je Osuđeni nakon smrti njegove Majke u Godini 1517 bio *njezino Dijete* , da ga je ona dojila i brinula za njega . Ona govori dalje , nakon vremena Dojenja je ostala i dalje u Službi kod njegovog Oca , Don Bernardo Salcedo , i da se je zaljubila , dok se je ovaj odlučio , da Dečka preda na Učenje u Dom za Nahočad , jedna Odluka , koja je nju zaboljela .

Zatim upitana , zbog čega je ona vodila njegovog Magarca do Gubilišta , objasnila je upitana , da je Zatvorenik imao bolesne Oči i bolesne Noge , i Prijedlog , da ga ona vodi , je došao od njegovog Strica , Don Ignacio Salcedo , Predsjednik kraljevskog Ureda , koji je ju je tražio po Okolnim Mjestima i na Kraju ju je pronašao u Tudela de Duro , gdje on živi u Braku sa Isabelino Ortega , kojemu je poklonila ona dva Sina . Navedeni Don Ignacio Salcedo je izrazio svoju Molbu , da on povede njegovog Nećaka do Lomače , sa Riječima , da je on sam sa sobom , i ona se je zatim složila sa nime , da ga ona prati – tako je pojasnila .

Upitana za Osobe koje su sa njime razgovarali pokraj Kolca , ili dali je on nešto zahtijevao od nje nakon njegove Smrti , ili dali ona je nešto vidjela ili čula , što se tiče Heretizma , zakunila se je on , da ništa ne zna osim onoga što je već rečeno : Jedan veliki Broj Svećenika i Redovnika je okružilo Osuđene , jedan Brat od Zajednice sa crvenim Obrazima , kojeg su nazivali Fray Domingo . Ali navodni Otac Tablaares je sa njime razgovara i uvjerio ga je . I nakon što je ovaj priznao , ovaj mu je prišao i na zvao ga je sa Bratom : >> Brate Cipriano još je Vrijeme . Odreci se zabludnog Učenja i okreni se rimskoj Crkvi << , ali *njezino Dijete* je imalo bolesne Oči i slabo je vidio ali je tihim Glasom rekao : >> Ja vjerujem u Svetu Crkvu i Isusa Krista i u Apostole . << Na to mu je ovaj još nešto rekao , kao da kaže u rimsku Crkvu , na što je Osuđenik odgovorio , ako je rimska crkva apostolska Crkva , on onda vjeruje . Ona je pojasnila osim toga , da je Svećenik i još dalje razgovarao sa *njezinim Djetetom* , , da su njihova Lica bila jako blizu jedno drugome , da se ona više ne sjeća što je rečeno , ili možda nije ništa više čula , jer je na Gubilištu bila velika Galama .

Na Kraju upitana , dali je nešto drugo znala ili vidjela ili čula , što bi iz nekog Razloga njih moglo zanimati , objasnila je Upitana , da ju je dirnulo kako je *njezino*

Dijete umrlo . Odlučan on je nestao u Plamenu m, bez da se je otimao , bez Tužbi , bez Suza , i ona misli , da je Gospodin zbog njegovog dobrog Držanja mu dao Milost . Na Pitanje , dali ispravno vjeruje , da Bog može da oprosti jednom Heretiku , odgovorila je on , da Oči od Gospodina drugačije vide od Ljudski , da on ne gleda na Vanjštinu , nego direktno u Srce od Ljudi , zbog čega on nikada ne griješi . Iz toga proizlazi , završila je Upitana , da ništa ona nije primijetila , čula ili vidjela , na što bi se on mogla sjetiti , osim već rečenog .

Pod Prijetnjama Zakonima je Upitana obavezna da šuti o ovome svemu .

Potpisao Julian Acebes , Zapisničar .

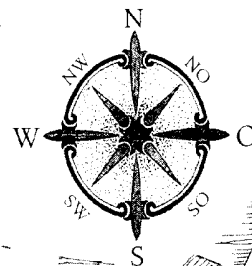
(Izjava od Minervina Capo iz Santvenia de Pisuarega Protokol pri Pogubljenju od 21 . Svibanj 1559 nazočne Osobe)

Zahvala

Pokraj Knjiga i Autora , koji u ovome Romanu se spominju , postoje Povijesničari kao što je Jesus A. Burgos , Bartolomeo Bennassar , Carmen Bernis , German Bleiberg , Teofanes Egido , Isidoro Gonzales Gallego , Marcelino Mendeza Pelayo , Juan Ortega y Rubio , Anastasio Rojo Vega , Matias Sangrador , J. Ignacio Tellechea i Federico Wattenberg , čije su mi Knjge pomogle , jednu Epohu , iz 16 . Stoljeća , da rekonstruiram i da joj dam jednu Pojavu . Svima njima sa ovim Riječima želim da se zahvalim .

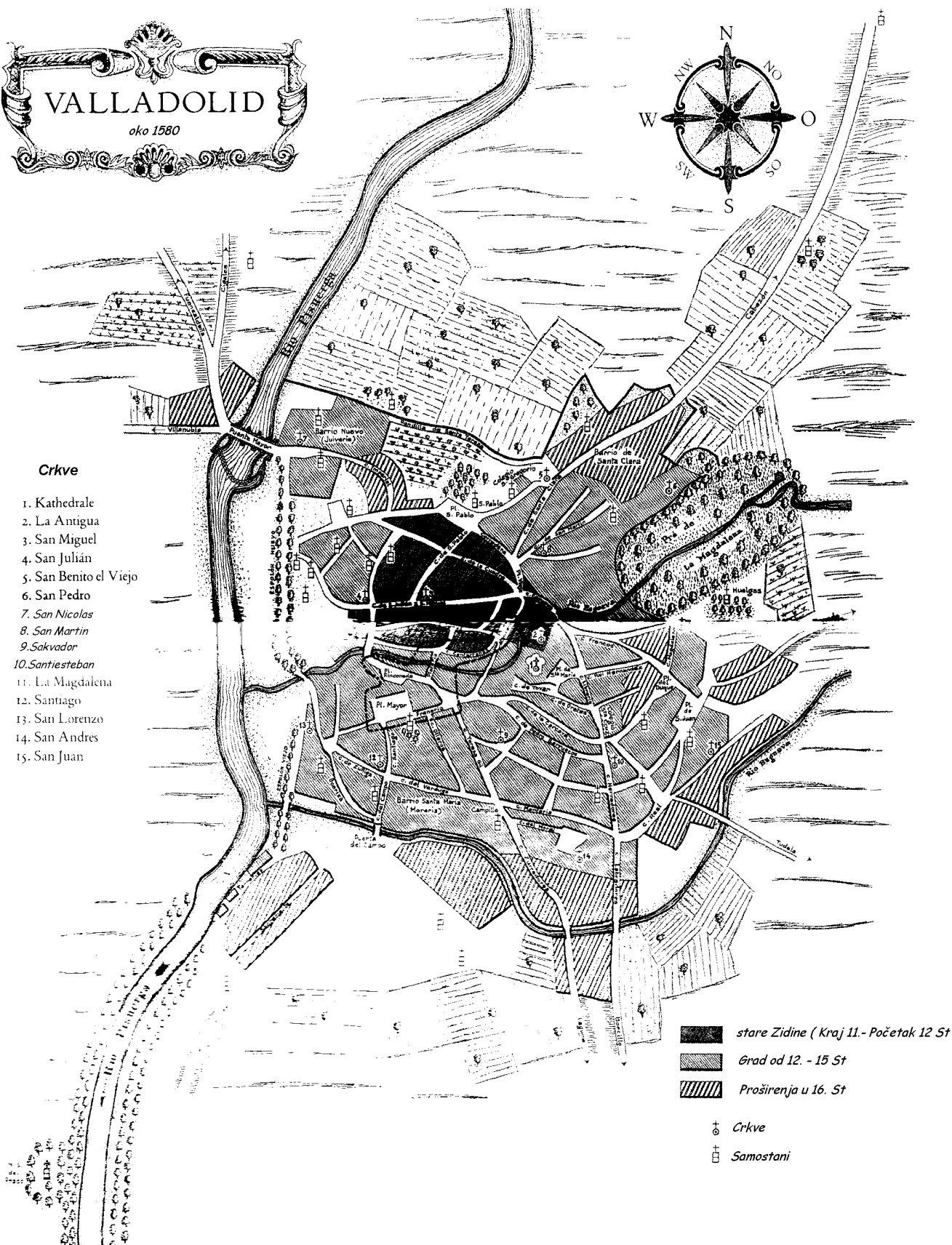
VALLADOLID

oko 1580

Crkve

1. Kathedrale
2. La Antigua
3. San Miguel
4. San Julián
5. San Benito el Viejo
6. San Pedro
7. San Nicolas
8. San Martin
9. Sakvador
10. Santiesteban
11. La Magdalena
12. Santiago
13. San Lorenzo
14. San Andres
15. San Juan

stare Zidine (Kraj 11.- Početak 12 St

Grad od 12. - 15 St

Proširenja u 16. St

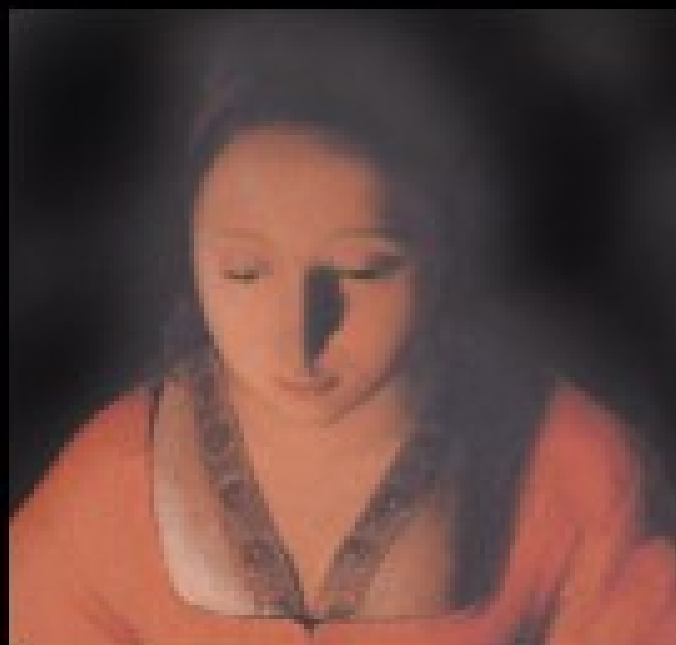
Crkve

Samostani

<http://goranvrbesic.yolasite.com>

©

Veliki romanopisac Miguel Delibes govori u >> Heretik << jednu životnu Priču od Trgovca Cipriano Salcedo iz Kastilien , kojikao Pripadnik Luther u katoličkoj Španiji postaje jedna Žrtva Inkvizicije . Delibes uvodi čitaoca u neka dramatična Događanja 16. Stoljeća , jednoga Vremena netolerancije i isto vremeno veliki Ideja od Slobodama Pojedínaca .

Nebo i Pakao , Želja i Muka nalaze se u ovom grandioznom Romanu jedna Epoha duboki Promjena u Europi .

>> Jedan sjajno inscenirani Pledoje o Toleranciji . <<